

ஓம்
த த் த த்
பரப்பிரஹ்மணோநமஃ
துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அராமரிகன்
அருள் செய்த
வெ தா ந்த கு ளா மணி
மூ ல மு ம்,

இராமநாதபுரம்
முத்துவிழா பதார்த்த தாதி பகவதர்
பவகா வேண்டுகோளாக
'சூர்' உருக்த, டிந்திரபீடம் - கரபாத்திரசுவாமிகளா அகீனப
பிறைவர், அரணு அராமரிகன்
செய்தேவர்

வி ரி வு ள ப யு ம்.

இவை
வெள்ளா, பிள்ளை வரி வ ஜி னு ளா ,
மரீபந் பந் இராஜபுத்தின முதலியார், பி. ச ,
புறா ரி டு கி
பவகா வகது த் லாழிசுல ஸ்வாஸில் சமீபுடணமுதர்
மரீபந் கோ வடுவெலு செட்டியார்
பவகா பிவொசி செட்டியார்

குறிப்புரை யுட ன்,
பவகா, வெ. விசுவநாத பன்னாபாஷ்
கென்னை

ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலைவில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1909.

விலை ரூபர் 1-4-0.

[Copyright Registered.]

மகாமகோபாத்ரயா, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையப்
அடையாறு சென்னை-20.

த த் ஸ த்

பரப்பிரஹ்மணேநமஃ.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவராசிய

பாரிப்பாக்கம்,

முனியப்பமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

- 1 மணிவள ருத திருத் மாநில மதனி
வணிபெற விளங்குநல் வான்மகோ டிகடம்
முருவினை மறந்தறி யாமையோ ருருவாய்
மருளினிற் சுழன்று வருந்திடுங் காலையிற்
- 5 றன்னை மறவாத் தன்மையான் மாயையின்
மன்னியோ னருளான் மகிழ்வுட னோக்கிக்
காலமா தியதத் துவங்களு மிலகு
ஞாலமார் புவன போகமு நல்கித்
தனுகர ணங்களுந் தந்தனு பவிக்கு
- 10 மினம்வருத் ததனா லிதந்தனை யுணர்வித்
துண்ணும் போததி லுறுசுக துக்க
நண்ணுறு மதனா னலிவுறு மவற்றை
நீக்குவான் கருதி நெறியுணர்ந் துய்ய
ஆக்கமாய் முனமே யுளதா மோத்திற்
- 15 சிலவெடுத் திருக்கா தியபதி னான்கா
நிலவிட வைத்த நிமலமாம் வித்தையுட்
சிறந்தமீ மாஞ்சையுட் செப்புமுத் தாத்தி
னுறைந்திடும் பிரம காண்டத்து னோதும்
பொருளது விளங்கப் புத்தேன் வியாத
- 20 னருளொடு சூத்திர ரூபமா யமைப்ப
விளங்குறுஞ் சாம வேதத் துச்சியிற்
முனங்குமா லாக்கியத் துய்மையி னமைந்த

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

- பிரமகூடத்தின் பேதநீங் கினமெய
யுமதே யுண்மையென் றோர்ந்துல குய்யச
- 25 சங்கரா சாரிய சாமிதன் னருளாற்
றுங்கமா துவலுமத் துவிதபா டியமே
யுண்மைப் பெர்ருளென் னுணர்வுடை யோர்க
ண்ண னுறு மிஃதை யாவரு நணுகக்
கருதினா ரியமொழி கற்றுவுல் லார்க்கே
- 30 புரியதா மேனையோர்க் குரியதன் றுதலிற்
ஈவப்பிர காச தேசிகன் மகிழ்ந்தே
சிவத்தினுக் கார்வமாந் தென்மொழி யதனி
லுரைத்தவே தாநதரு ளாமணி யொண்கலிக்
குரைவிரித் துலகோ ருய்யத தருகெனாச
- 35 சுப்பிர மணியுந் தொல்கடன் மூழ்கி
யாற்புத மாந்திரர் கீடவமு தனைத்தும்
வாரி வீழுங்கிய மாமுனி யுறையுங்
காருலாம பொதியையின் ககன்ம ளாவிய
சிரந்தனி னின்முஞ் சேருல குய்யப்
- 40 பரந்திடும் வானதி பாரினிற் போந்து
சுந்தன மாதிய தருக்களின் குழுவுஞ்
சுந்தா மாநவ மணிகளுந் தொடரத்
தலைவனை நோக்கிச் சார்ந்திடு வையையுழ்
கிலமக டிலகமாய் நிலவிடுங் கன்னி
- 45 நாட்டிற் சிறந்தமென் னந்தைமா நகரிற்
பாட்டிற் புகழ்தரு பல்வளம் பெருகும்
பூவசியன் றொழின் மேவுத னன்கெனத்
தால்னல் லுழவனாக் கூஉய்த் தன்திடஞ்
சேர்த்துவன் பூவினைப் பார்த்துத் திருத்தி
- 50 நீர்த்தடை யின்றிப் பூர்த்தியாய்ப் பாய்ச்சிச
செந்நெலு மிக்குபுன் கன்னல்சேர்க் கழுகாய்
மன்னிய கமுருந் றென்னைந் தருவெனச்
செல்லுறை சோலையு மில்லுறை வோணாயு
நல்லுற வைக்கொடு புல்லுற வைத்தவர்
- 55 துறவிய நல்குர வுறுபவர் யாணாயு
மறத்துடன் வளர்க்குஞ் சிறப்பினம் மறவர்கோன்
முத்துச் சாமிவே னுத்தம் தவத்திற்
சித்தியா நான்முகன் புத்தியி னுதித்த
செய்யா முனிவரி னையாச் சாமிமால்
- 60 வையகம் புகழுங் கடம்பிவ் னேந்திரன்
வடிவேன் மூத்து லுழிதவத் குரிசின்
முடியென வந்தோர்க் கடியெனு மிளவல்

- தேவுல கத்திற் றேனா தாண்
பூவுல கத்திற் பொற்புற லிளவரு
- 65 மேருவின் நென்பால் லிளவருண் னதிகளிற்
சேருயர் கவகையிற் சிறந்தவிற் கோடிபு
மத்திசை தண்ணீ லுமர்நற் றலவகளின்
முத்தித் தலம்வா னுஞ் சனிந்முதிர்
முராரியர்ச சித்து முற்பவந் தொலைத்த
- 70 விராமேச சுரமெனு யிருஞ்சிவ தலமும
பாது காக்கும் பண்பி லுயர்ந்த
சேது பதிபெனுஞ் சீர்த்தியை யுண்டயோன்
மணஞ்செய்வான் கருதி மான்முத லமார்
கணம்வர வரவக் கயிலைதா ழாமற்
- 75 சமஞ்செயக் குறுமுனி தனித்துவீற் றிருக்கு
நிமலஞா னிகளக் கிலையென கிற்கும்
புதுமலர் வாசப் பொதியமால் வரையோன்
முதைமலர்க் குருந் தினற் றாயு னுருனா
மதுவா ரியின்வாய் மடுத்தருள் பொதியு
- 80 முதியமா ணிக்கலா சகன்றுயர் முனிய
புருகுமெய யன்பிற் கொடுத்தமா நதியைப்
பெருக விடுக்கப் படியிசை பெருதி
யன்பிற் தேக மாதியு நன்கக
வன்புரு வாயவரு யியல்பென முத்தின்
- 85 குழுவையுந் துப்பின் கொடியையு மீர்த்து
வழுவறச செல்லுந் னவையமா நதியோன்
பனையொடு மலவுத் துவசனோற் றால்வருக
தனையளங் கயற்கணி தனிமுடி கவித்துப்
பூவேந் தனையரும் புரூற்றரி யணைகிசைத்
- 90 தேவேந் தாகித் திகழ்வுகைத வாநோர்
செநநெலுந் கன்னலு னகம்பையுந் தெய்கு
மன்னுசோ பானமாய் வந்தடி பணியும்
பைந்தமிழ் விளகரும் பாண்டுகள் னுடன்
மைந்தறு மெயிலு மாசனா னாடிமெத்
- 95 நவகுநீ ரகமுந் தனித்தனி குழத்
திவகன்வந் துலவுஞ் சேனையர் டெய்வயின்
பளிக்கொ லமைந்த பனக்கி லாயி
னெளித்துநோக் கியயின் னென்னிய முகமொ
ராடவ ராகந் மருத்தனங் றலவக்
- 100 கூடியா னந்தந் குளித்தந் தயின்வா
முராவணைத் துயிலுவோ னருள்வெறு பதியா
மிராம நாந் புரமெனு நகசேந்

- னறிவின்மை யாமிருட் கறிவெனும் கதிரோன்
செறிவுற் றஃதைச் செயித்துநிற் பதுபோற்
105 பகைவர்வல் லமையைப் பாறிடத் தூர்த்துந்
தகையுளன் றளவத் தாமமா லிகையான்
மனமெனும் புரவியான் மாயா புரத்தைத்
தனியனாய்த் தாண்டிஞ் சதுரினைப் போலக்
கருதல ராணைக் கடந்தன னகரை
110 மருவிடச் செய்யு மாதே சுடையா
னனகமார் முணர்வை யடைந்திடு நிமித்த
முனமக மெனவுரை மூன்றின் முதன்மையாம்
பரமாங் காரமரப் பகர்மதக் களிற்றி
னுரமுறப் பவப்பகை யோடத் தூர்த்தலி
115 னிகலவர் வலிகெட வெவ்வெத் திகையுந்
தகவுற நடாத்துந் தந்தா வளத்தான்
றன்னைத் தான்காண் பதுவே சத்தியம்
பின்னமாக் காண்பது பெட்டென் றெங்கு
மவனியோர் காணவே தங்க ளுதித்தலி
120 னிவனை மன்னவ னென்பது மெய்யென
முன்றிலி லென்று முழங்குமா முரசோன்
மன்றில்வாழ் சிற்றம் பலவனென் மனமே
கோயிலாக் கொண்டான் கொடியகா மங்கள்
வாயில்விட் டோடின வகையுல கறியக்
125 காலி தரித்த கருத்தைக் காட்டலின்
பூவிற் கரசு பொருந்தின னிவற்கு
வந்திறை கொடுத்து வளமைபெற் றிருக்கச்
சந்ததங் கூவுந் தாளான் மையினைக்
காண வாடுங் காலிக் கொடியோன்
130 பேனுதற் கரிய பிரம மதம்பெறச்
சீவரைச செலுத்துஞ் சிட்டுரைட் சைகளாற்
பாவபுண் ணியவினைப் பற்றற விளங்கு
நடுநிலை யாக-நடிக்குமீ சனைப்போற்
குடிமுழு தானுங் கொள்கையா லிவரிற்
135 றுட்டரைக் காய்ந்து சிட்டரைத் தூய்மையிற்
றட்டறக் காத்துத் தானவை சாரா
மனுநெறி யதனை வழாது நடாத்துங்
கனமுற வுலகைக் காத்தசெங் கோலான்
சக்கர வானத் தன்மையாற் காக்கு
140 மிக்கசத் துவமதி வெண்கொற்றக் குடையான்
கட்டுத் தவருக் தவரிபோன் மனுவின்
சட்டந் தவருத் தன்மையா னஃதின்

- சிகழியை யிருபுறஞ் செல்லிய ரிரட்டெம்
புகழ்தரு சுவரி புடைபொலி வுடையான்
145 முடியா னடியே முடியா னதனாற்
படிமீ தெவர்க்கும் பணியா முடியான்
திரிபுண் டாரீற் றழகுந் திலகமு
மருவி விளங்கு மதிமுக துதலான்
ஞாலமா ருயிர்க ளியாவு நயப்புறச்
150 சீலமார் தன்போற் றேர்கரு ணைக்கணன்
வச்சிரத் தோடு மரகதத் தொங்கலு
மூச்சும தாயொளி ரும்பல வணியுந்
தவமெலா முதிர்ந்த சற்குரு மொழியே
நவநவ மாகக் கேட்குந் செவியாண்
155 சதுமறை முடிவின் றற்பாம் பொருளை
மதுரமா யடைந்துமெய் வழங்குறு வாக்ஷோன்
மணிமுத் தாரமு மகாகண் டிகையு
மணிபர மேச னருட்கண் ணாமு
நாதா தீதமாய் நலிறும் பொருளை
160 நாதமாக் காண நவில்கண் டத்தா
னங்கதங் கடக மாழிகண் முதலாத்
துங்கமா நவமணி ருயின்றபல் லணியுமார்
மாய வரையை மணலென தூறுந்
தூயமே ருவினற் றுணையெணுந் தோளான்
165 றிருவுங் கவுத்துவஞ் சேர்ந்து விளங்கலி
னருளு மதாணியு மாரமா திகளு
மிருபுறஞ் சாரா வேகமா முரத்தி
னொருபுறஞ் சாரா வுளமுர முடையா
ஹுலக மனைத்தையு முதரத்தில் வைத்து
170 நலமுறக் காக்கு நாரணன் றனைப்போற்
றனதா சிற்குட் சாருயி றனைத்தையுங்
கனமுறக் காக்குங் கருப்ப முடையான்
கிட்டா ளனைவரு முரமுடன் நிகழவுந்
துட்டா டங்குணந் தூரப் போகவு
175 மன்னவர் யாவரு மகிழ்ந்ததி சயிக்கவு
நன்னல மொலிக்குந் கழலணி யடியா
னாசருந் கறிகுறி யாகுமா சுத்தான்
ஹரந்தனைக் காட்டா வொளியெனும் பொறியா
ஹத் தழியா தருனொழிம் விளங்க
180 பூக்கொஞ் சிரசி லொணீர்பிரா ணத்தான்
றனக்கொரு சலனஞ் சாரா நெறியின்
கனத்த சிவச்செயல் கருதிடு மனத்தநீன்

- மன்மனி னிஹநத சந்திது. னுணத்தாண்
மன்னரில் வீமனை மதித்திடுந் வுழியா
185 னியியிற் சங்கம் பதுமநீன் வரணோர்
பதியிற் கற்பக பாதபாடி கரமு
தேனுவுஞ் செநா மணியினுஞ் செநது
நானிலந தன்னின் ஞானு பெரியன்
தன்னைக் கொய்த் தல்பிபாற் தரும்பெருந் கொடையான்
190 பன்னிய வருளு மங்கும் பரசு
வொழிவும் பிரமத துண்ணு முணர் தலும்
வழாது நிறைந்த மன்னுணர் வுடையான்
சுருதி நடாததும் தொல்வழி னுரைப்போன்
மிருதி நடாத்துந் விருப்புள நீதியான்
195 சமய மனைத்துந் தற்புரன் தனையே
யமர்தாத் துதிக்கு மன்யினிள் துலந
மனைத்து மகிழ்வற வாதரிப் புதனான்
மனத்துந் துதிக்கு மன்னிய புதழான்
மேதி ரணிய கருப்பு யாதி
200 யேம ரவிகுல முத்து விஜய
ரகுநாத ராம சாமிசே துபதிக்கு
மிகமுனோர் புகழாழி ராணிசே துபதி
பருவத வர்த்தனிப் பங்கயா சனிக்குந்
திருவெணும் புதநிரி யாராழி ராணி
205 சேதுப தித்துரை யிராஜ நாதியார்
காதலன் முதது விஜய ரகுநாத
சேதுப தித்துரை செங்கு மாமநு
பூதி விளங்கப் புகன்றன ஓக
சைய கிரியிற் நங்கிய தமிழ்முனி
210 செய்ய கமண்டலத் திருநதகெல் வியைமுனத்
தந்தி முகக்கொடி சாய்க்கநீ ருருவாய்ச்
சந்தனஞ் சங்கந் தானந தமணிய
மாநிய வீசு மலையொடு பரந்து
நீதியாஞ் செங்கென் முதலிய பைங்குழி
215 பலமுத லாகிய கோலகன் படரப்
புலப்படக் கரக்கும் பொண்ணிகந உதனிற்
சந்திர காந்தத் தகடுசாந் தநதோயு
சந்தர மாகவிண் டோய்ந்தயர் மனினினை
மலிதிருத் தருத்தி மாநகர் தனியிவா
220 ழிலகுமுத் தரவே தீச்சைந் தந்தி
தன்னின் முறைபயர் சதுமறைத் துறையு
மன்னருந் துறையு மசுபுட னுறையு

- சூத்திரர்க் கப்பொரு டீய்மையாய் விளங்கப்
பார்த்திருந் தவர்க்கெலாம் பவப்பிணி யகலச்
- 225 சமயிக ணெறியெலாந் தட்டழிந் திரிய
வமையும் வன்னாச் சிரமங்க ளகலத்
துவிதம் விசிட்டாத் துவிதம்விட் டோடத்
துவிதமின் றியபொரு டீய்மையாய்க் காணச்
சங்கரா சாரிய சரமிக ளமைத்த
- 230 துங்கமா ரிருநிர பீடத் தொருமுதற்
காபாத் திரணெனக் காணுஞ் சதாசிவப்
பிரமேந் திரயோகி வரியர் பெருமான்
முத்தி யுலகிற் கரசனாய் முடிவில்
பத்தியுள் ளோர்க்கருள் பண்பின னாகி
- 235 யரியா சனத்திருந் தாக்கினு சக்கா
மரியாப் பிறவா மாண்புயி ரெய்த
நடாத்து நாளி னாடரும் பதத்தை
விடாது பற்றும் விமலதத் தாத்ரய
சேதனர்க் கருளவச் செம்மல்செங் கமலபொற்
- 240 பாதர்க் கருளவப் பான்மையோ னாகைவாழ்
மறையவ ராசர் வசியர்குத் திரருக்
கறைதரும் பொருளெலா மாராயந் ததனின்
களங்க மனைத்தையுங் கருவொடு களைந்து
வளம்பெற நிறைந்த மாசிலா மணிபோற்
- 245 நிகழ்தரு பிரமமே சேடமென் றுணர்த்தும்
ஈகழரு ணசலப் புங்கவர்க் கருளத்
திங்கள்வந் துலவுஞ் சேனுயர் மாளிகை
துங்கவார் துவசத் தோகை விளிக்க
வரம்பைகள் வரவீவ் வரண்மனை மாதர்
- 250 பரிந்துப சரித்துப் பண்புடன் றிருவென
வுலவுமேன் மேடையு மொளிர்மணி விளங்கும்
பலமணித் தோரணப் பைந்தா ராம்பையும்
பூரண கும்பமும் புட்பமா லிகையுந்
தோரண நிரையாய்த் துலங்குமா வணமு
- 255 மர்தியு வளமலி யமலைவாழ் பிறைசை
பூதிய வுயிர்கட் குளமகிழ் வெய்த
வெமக்கண் பாகிய விந்துவு நதியுஞ்
சுமப்பட விளக்குந் தன்மையா னமைக்குச்
சிரமெனத் தமனியத் திருமதில் குழப்
- 231 பருப்பத மென்னப் பார்த்தகோ புரமுஞ்
குழநற் கோயிலே தொல்லைமாக் கயிலையின்

- வாழுதற் கிடமென வளர்விசா லாடீசி
தன்னுடன் மகிழ்விசு வேசன் றுனமர்
பொன்னுறை பிறையாற் நின்வளர் புங்கவன்
- 265 நனக்கவ னருளத் தானனு பவிக்கத்
தினங்குரு பான்மொழி சிந்தித் ததற்கோர்
சகன்ற வினங்குஞ் சதுமறை முடிவை
பூன்றி விசாரித் தொளிர்மா வாக்கியத்
ததுநீ யானு யேனும்பதப் பொருளைக்
- 270 கதவுத லதனற் கண்டகூ டத்தன்
பிரமமா யதுவும் பேரா னந்த
வுருவமா யாவு முணர்ந்தது வதுவா
யிலங்கு மனுபவத் தியற்கையுந் தழீஇப்
பலதூற் பொருளின் பான்மையுந் தழீஇக்
- 275 குருவாக் கொருமொழி கொண்டத னிலைதழீஇ
யருமையாத் தர்கண்மொழி யனுபவ முந்தழீஇ
யனுபவ ரத்தினு் காமெனு நாமம்
புனைந்தரு ளினன்முற் புகலுமா நகரி
னருளிறை நாம மமைந்த
- 286 பொருவீரு மருணு சலபுங் கவனே.

சேலஞ்ஜில்லா, சிவில்கோர்ட்டு வக்கீல்

அப்பாசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய

எண்கீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய விருந்தம்.

மூவடிவாய் முழுதுமா யல்ல வாகு

முழுமுதலாஞ் சிவத்தியல்பு முழுதுந் தேர்ந்திங்
கோர்வடிவாஞ் சிவப்பிரகா சையன் சொல்வே
தாந்தரு ளாமணிக்கின் னுரைபு கன்றான்
கோர்வடிவா யெழுந்தருளி யன்பர்க் கெல்லாங்
குலவுமொரு நொடியில்பா ஞான மோனக்
சேவடிவாய்த் திடவளிக்கும் பிறைசை மேவுஞ்
செம்மலரு ணசலதே சிகனெங் கோனே.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

123

இந்து லுசையாசிரியர் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய

நஞூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

இ ய த் தி ய

அறசீர்க் கழநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சந்தனவெற் புறைமுனிவன் றனைநிகருஞ்

சிவப்பிரகா சைய னேதுஞ்

செந்தமிழ்வே தாந்தரு ளாமணிக்கின்

ஹரைபுகன்றான் சிறிய னேனுட்

பந்தமற வீட்டிமலர்ப் பதஞ்சுட்டி

யொருமொழிப்பா லாட்டி யாண்ட

நந்தலிச்சீர்க் குருபரனற் பிறைசையரு

ணசலமெய்ஞ் ஞான வேந்தே.

=====

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.
அ.		இப்பரிசு	242	கா.
அதிலகாரண	90	இருந்தவகங்	152	காய்ந்துன
அங்கமக	118	இருமகதத்	113	கு.
அண்ணனிரு	131	இறைவனா	129	குதகாரத்
அதனது	226	இந்நிலனிற்	45	குறிகளோர்
அத்தியா	64	ஈ.		குறையகலு
அந்தவலித்	149	ஈங்குமன	122	கூ.
அப்பாற்	112	ஈசனிருமித	130	கூறுமிவை
அப்பிரம	19	ஈசனென்றிடு	99	கோ.
அப்பெரும்	115	உ.		கொண்மக
அப்பொரு	131	உடம்பினே	31	க.
அருமறை	21	உண்டிலை	212	சங்கமறு
அருமையெனு	191	உரைத்தவிரண்	18	சங்கைநலவ
அருவிரா	88	உரைத்தவைதா	81	சச்சிதானந்த
அவித்தை	112	உரைத்தவையுட்	167	சத்துவருண
அவைகளுப	195	உரைப்பரும்	114	சமைதமை
அவ்வகிலங்	190	உலகநிலை	34	கா.
அறியவுண	42	உலகவழக்	240	சாதகர்களா
அறிவுடையோ	224	உலகிறந்த	248	சாற்றரியசேவ
அறைதலுறு	170	எ.		சாற்றரியசுவே
அறைந்ததுகர்	229	எல்லாவாழ்	220	சாற்றியவச்
அனுபவித்தல்	144	என்றுமெங்	250	சாற்றின்வயி
அனையதொரு	105	ஏ.		சி.
அனையவன	40	ஏனையவோ	193	சித்திரப்பட
அன்றியன	201	ஐ.		கீ.
அன்னமொடு	151	ஐருமலர்க்கு	186	சீர்கொண்ட
ஆ.		ஐ.		சேவசேதன
ஆகமுதலன	65	ஐங்காராதி	201	சேவனென்றிடு
ஆங்காரான்மா	137	ஐர்வடிவாகி	92	சேவனெனச
ஆதலினாலானந்த	70	க.		சேவன்முத்தர்க்
ஆத்தமுடன்	30	கங்கையினில்	172	சேவபாலிசாரண
இ.		கடத்தினுக்கு	197	க.
இகலிலா	177	கடத்தொடு	188	சுருதிசித்தமா
இக்கரண	116	கடந்துநதி	163	சுருதியினுனே
இசைப்பிலது	159	கடமுதலா	43	சூ.
இச்சையுட	241	கடாதி	213	சூசகனா
இத்திறத்தீ	93	கந்தமுதலா	121	சூதகாதிச
இத்திறமிங்	157	கருத்தனுமொ	161	
இந்தவடம்	198			
இந்துவினே	102			

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
குத்திரான்மக	88	நீ.		மித்தையெனு	217
சே.		நீலகுணவிசே	153	மு.	
செஞ்ஞானி	227	நீங்கியவிகா	95	முத்திவிரு	252
செப்பரிய	199	நீர்வியூந்	87	முற்றலுறு	223
சோ.		நே.		முன்னமொழி	173
சொற்பன	156	நெருப்பினெ	136	மு.	
சொற்றவ	148	ப.		முடமொடு	32
சூ.		பகர்ந்தவுயி	204	மே.	
ஞானநிலை	219	பகற்பொழு	45	மேய்த்துத்ரி	143
ஞானாக்	234	பஞ்சபூதமு	142	மை.	
த.		பந்தமவை	206	மைந்தர்முத	137
தக்கதேகான்	207	பாமமாஞா	226	வடிவொடு	100
தக்கமா	216	பற்றியவான்	135	வந்தனை	239
தடத்தினுயர்	232	பி.		தமய	231
தத்துவஞானத்தி	222	பின்னமொடு	106	வந்துசிறு	222
தத்துவஞானத்தி	244	பு.		வாய்த்தனன்	23
தருக்கவனுமா	200	புகலுலகா	52	வாதாராயணன்	245
தருணமாது	4	புத்தியிந்திரியங்	117	வி.	
தற்பதத்தினு	171	புலனில்கனா	110	விடயங்க	280
தற்பதவாச	176	புன்னெறி	160	விடயமது	26
தி.		பே.		விண்ணின்	107
திருந்திய	59	பெருந்தூல	142	விரிஞ்சனே	91
தி.		பெற்றவயர்	228	விரிந்துபட	109
திவிரமம்	134	பெற்றவொரு	84	விரிந்தவிதி	165
து		பொ.		விரியுமூல	75
தும்மலுட	120	பொய்ப்பொருள்	128	விருத்தமறு	174
துரியநிலை	162	பொய்யாகி	109	விருத்திபரி	126
தூ.		போ.		விலங்கு	146
தூயதத்தொ	182	போற்றிறை	95	விளங்குறு	102
தே.		ம.		வினையிண்டு	253
தேரித்தகாரி	124	மடிவிடயா	204	வே.	
தேரிவரிய	237	மண்ணுலகில்	243	வெப்பினேனா	158
ந.		மதித்தன்	67	வெம்மை	68
நடுக்கமறு	155	மருவலுறு	210	வெயிலினிடை	154
நா.		மறப்பகலு	238	வே.	
நாஞாசிப்பவ	99	மன்றசுழுத்தி	149	வேண்டிவயி	206
நி.		மா.		வேதமுத	255
நித்தியமான்	28	மாதுமுதல்	74	வேதமொரு	8
நியமசத்தி	96	மாயைவரு	111	வேதவியா	246
நிரவயவ	60	மி.			
நின்றிதயந்த	119	மிகுமரப்	97		

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

பிழைத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
6	18	ஞளாமணி	ஞளாமணி
7	13	எனவும்	எனவுங்கூறுதலானும்
ஷை	18	எனவும்	என்பதனாலும்
7	30	என்றற்	என்றதற்
11	27	சமிஞ்சை	சமிஞ்சை
12	32	கொள்	கொள்க
14	2	சாதாஸ்தி	ஸ்யாதஸ்தி
ஷை	2	சாதாநாஸ்தி	ஸ்யாநாஸ்தி
16	19	வேதந்திகள்	வேதாந்திகள்
ஷை	35	நின்றி	ன்றி
18	18	மாதாந்தரம்	மதாந்தரம்
21	11	ளனேத்து	ளனேத்து
23	26	பிரகிஞ்சை	பிரகிஞ்சை
31	18	எண்ணுமமைகள்	எண்ணுமமைகள்
41	5	தமதபயஸ்தத்தை	தமதபயாஸ்தத்தை
43	23	விஸ்மானை	விஸ்மானை
47	■	பெறிகளை	பொறிகளை
48	12	சித்திருந்தும்	சித்தித்திருந்தும்
49	35	வெனவென்னும்	வென்னும்
51	35	சுத்தானுவ	சுத்தானுவ
ஷை	37	ஸ்பரணமே	ஸ்புரணமே
53	3	அறிகெரித	அறிகதெரி
55	41	இன்	இது
ஷை	42	பேசுகின்ற	பேசுகின்றது.
63	9	மார்த்தத்தா	மார்த்தத்தா
64	2	பரம்	பரம்
65	34	அறி	அறி
68	17	பரிச்சின	பரிச்சின்ன
69	33	சிதா	சிதாந
84	6	தைசஸ	தைசத
85	13	வியட்டியபி	வியட்டியபி
89	12	சுகத்யோணி	சுகத்யோணி
93	30	கத்திருவமு	கத்திருத்துவமு
99	20	காரணமுபதிகள்	காரணமாமுபதிகள்
ஷை	29	திரு	திருட்
91	■	அபஞ்சி	அபஞ்சி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
97	23	சீவகசாரர்	சீவகசாரர்
98	23	என்றே	என்ற
102	1	திரிஸ்ய	திருசிய
108	19	மித்தை	மித்தி
116	11	தியு	பாதியு
117	24	காந்தம்	கந்தம்
118	5	இச்செயுளில்	இச்செய்யுளில்
119	39	பதினெண்	பதினென்றெ
120	39	தெழில்	தொழில்
121	33	நெகிழ்ச்சி	நெகிழ்ச்சி
127	29	கயிற்றாவு	கயிற்றாவு
128	14	நசிக்கப்பட்ட	நசிக்கப்பட்ட
131	28	சீவகிருஷ்ண	சகவகிருஷ்ண
133	40	விசாரிக்கு	விசாரிக்கு
134	37	வெளிப்படுத்தலின்	வெளிப்படுத்தலின்
136	19	இரிப்பரும்	இரிப்பரும்
138	38	சத்தியமாக	சத்தியமாக
147	23	வியவ	வியவ
140	■	உண்ட	உண்டா
144	30	விருத்தின	விருத்தியின
145	16	சிந்தப்பதே	சிந்திப்பதே
149	17	றும	றும
150	11	யதொருத்த	யாதொருத்த
151	2	அமனாத்தமா	அனாத்தமா
152	2	இயிவற்றை	இவற்றை
153	19	உற்பலம்	உற்பலம்
154	■	வியடங்களை	வியடங்களை
160	9	திசுப்பை	திசைப்பை
162	35	தினல்	வினல்
163	2	அநீன	அநீத
164	13	காண்பது	காண்பது
166	11	அயமாத்தமா	அயமாத்தமா
167	38	யுயந்	யுயத்
168	26	பரோட்சத்துவ	பரோட்சத்துவ
171	35	பெலிவை	பொலிவை
172	3	பிரகாசம்	பிரகாசம்
173	13-16	விலக்களை	விலக்களை
173	12	உணர்த்திடுக	உணர்ந்திடுக
174	20	வாச்சியார்த்த	வாச்சியார்த்த
176	16	உணர்த்தும்	உணர்த்தும்
178	23	அக்கடஸ்தனே	இக்கடஸ்தனே
183	32	அவச்சேத	அவச்சேதக
184	36	பலப்பிராப்தி	பலப்பிராப்தி

பக்கம்.	பாட.	பிழை.	நிருத்தம்.
185	10	குருதிக்கு	குருதுக்கு
192	27	குதகாதி	குதகாதி
189	37	நயக்	நயத்
192	8	அரிதற்	அறிதற்
192	21	சிருத்தியா	சித்தித்தியா
194	11	இருட்டின்க	இருட்டின்க
196	14	ளுக்கதித	ளுக்கதித
203	4	தரிசித்	தரிசித்
207	28	உபாதி	உபாதி
211	20	ஆருதத்தி	ஆருதத்தில்
219	28	ஞானியினிடத்தில்	ஞானியினிடத்தில்
221	32	லுண்டான	லுண்டான
222	28	மன்ன	மன்ன
223	5	பாமாணு	பாமாணு
225	30	ஞானோய	ஞானோய
231	24	மென்னும	மென்னும்
244	14	மாத்திரத்தில்	மாத்திரத்தில்
246	9	நிஷ்காமியம்	நிஷ்காமிய
247	12	யனுபலிக்க	யனுபலிக்க
247	16	ளாகிய	ளாகிய
250	2	உலகா	உலகா
254	28	ஐக்கமான	ஐக்கியமான
256	15	சந்தோஷத்து	சந்தோஷத்து

சிவமயம்.

வேதாந்த குளாமல்

மூல மு மு ர ய ம்.

உரைப்பாயிரம்.

விநாயகஸ்துதி..

என்சீக்கிழநெடி ஸு யாசிரியலிநத்தம்,
நாதாந்தப் பேரொளிபாய் நவையற் றெங்கு
கண்ணுபரி பூரணமாய் நவொய் நின்ற
பேதாந்தம் பெற்றவருண் மதத்தை வீசும்
பொற்கனித்தி னடிவழுத்திப் புலன்க டம்மி
பேதாந்த மகற்றிநிர திசயா நந்தப்
பெற்றியுல கடைந்துய்யப் பெருமை யோக்
வேதாந்த மரபினிலை விளக்கு மொண்வே
தாந்தகு ளாமணியை விரித்தல் செய்வாம்.

இதுவுமது.

க லி வி ரு த் த ம்.

மோன பூரண வாரியின் முழுகுமெய்ஞ்
ஞான போகிய ருள்ளமூத் தில்லையு
மான் கற்பகத் தானை பதாம்புயத்
தேனை யுண்டினை செப்புது மொப்பவே.

சிவஸ்துதி.

மென்சேத்துமை.

செய்யுத ததிசெய்யப்

செய்யுத ததிசெய்யப்

விவேகமாகக் கூறத்தொடங்கிய வேதாந்தகுளாமணி யென்னு மிக்நூல், இனிது முடிதற்பொருட்டுச் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள் ஆன்றோராசாரம் பற்றி, இதன் அந்தரங்கமான ■ திருக்கு ஸ்வரூபத்தை விநாயகமூர்த்தி யாகத் துதிக்கின்றார்.

கலிவிரூத்தம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனா மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்.)

தருணமாது = (சிவத்தைவிட்டு நீங்காமற் சதா) † யுவதியாக விளங்கு கின்ற, உமை - பார்வதியினது, முகத்தாமரைக்கு = திருமுகத்தாமரை விக சிதமாதற்கு, எழும் - (தாமரை மலர்தற்கு) எழாரின்ற, அருணனாமென - சூரியனா மென்றியம்பும்படி, உதித்து - உதயமாய், அடியர்பாற்புரி - அடி யார்களிடத்தில் வைக்கும், கருணை - அருளையே, மாமதமென = மாட்சிமை யான மதமென்ன, காட்டும் = காட்டாரின்ற, மாமுகன் - யானை முக முடைய விநாயகமூர்த்தியினது, சரணவாரிசமலர் - பாதாம்புயங்களை, தலையிற் கொள்ளுவாம் = எமது சிரத்திலணிவாம்,—என்றவாறு.

முகத்தைத் தாமரையாகவும் விநாயகரைச் சூரியனாகவும் உருவகித் தார்.

சத்தி சத்தனைத்தவிர இன்மையாற் சிவமும், சூரியனென்றமையால் விகசிக்குந் தன்மையும் தாமரையும், தலையிற் கொள்ளுபாம் என்றமையால் எமதென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன.

இதன் பதகாரம்.

பிரமசுபாவமான சிற்சத்தி என்றும் ஒருதன்மைத்தாக விளங்குகி ன்ற தென்பார் 'தருணமாது' எனவும், அச்சித்துப் பிரமப்பிரகாசமாய் விளங்குதற் காந்தோதயமாயிற் றென்பார் 'உமைமுகத் தாமரைக்கெழு மருணனா மெனவுதித்து' எனவும், தமது ஸ்வரூபமான வாநந்தசாகரத்திற் றதும்புங் கருணாயிர்த்தத்தையே யடியவர்க் கூட்டுவிக்கும் வடிவமுள்ளதெ ன்பார் 'அடியர் பாற்புரி கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்' எனவும், அடிவாநந்தானுபவ மறிவினிடத் தமைந்திருக்க வேண்டுமென்பார் 'சரண வாரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்' எனவுங் கூறினார்.

* திருக்கு (அறிவு) வடிவாயுள்ளவர் விநாயகரென்பது சிவஞான வன் னலார் "ஆகமெனுங் கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங் கணபதிகே யன்பு தெய்வம்" என்று கூறியதானு மறிக.

† யுவதி - பெண்பெண்மாதா; அஃதாவது பதினாறுவயதுப்பெண்.

மாமுகனென்பது நிர்த்தேசம்; சாணவாரிச மென்பது வாழ்த்து; தலையிற் கொள்ளுவாமென்பது வணக்கம். எனவே இம்மூன்றிலக்கணங்களை யுடையது மங்களாசரணையாயிற்று. இவற்றை வடநூலார் மங்களாசரணையெனவுந் தென்னுலார் கடவுள் வாழ்த்தெனவுந் கூறுவர். இங்ஙனம் வணங்குத லூலாசிரிய ரியாவர்க்கு முரித்தென்ததைப் பல நூல்களானுங் காண்க. சிவம், சத்தி, கணேச னென்றதனாற் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமென வனுபவங் கூறியதாயிற்று.

வினா.—இந்நூலி னபிப்பிராய மத்துவிதமாய் விளங்கத் துவிதமாகத் துதித்த தென்னை.

விடை.—துவிதமாகத் தோற்றிய ஜீவேசுவரர்களைக் காண்பித்து அவற்றினிறைந்நிருக்குங் கூடஸ்தப்பிரம ஐக்கியமே ஆன்ம வஸ்துவெனக் கண்டு அவ்விரண்டையு நீக்கலே அத்துவித மாதலாலென்க

இதன் † தாற்பரியம்.

சச்சிதானந்த அபாவமான ஆன்ம சொரூபத்தை விநாயக மூர்த்தியாக வருவகித் ததனோ டைக்கியமாகு நிமித்தந் திரிகரண சுத்தியாக வணங்கின தாம். (க)

அ - கை.

முன் கடவுள் வணக்கங் கூறி மேற்சிறப்புப்பாயிரங் கூறுவான் தொடங்கி யிச்செய்யுளிற் சிவப்பிரகாசத்தாற் ருமியற்றப்புகும் நூலினது பெயரும் அதன் வரலாறும் உணர்த்துகின்றார்.

என்கீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

‡ சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மானயப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநா லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் நெறிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தரு ளாமணியென் றென்றே.

* மங்களாசரணத்தின் தன்மையை இந்நூலின் எட்டாவது செய்யுளிற் கண்டுகொள்க.

† “கவிப்பொருள் சுருக்கிக் காட்டல்தாற் பரியம்”.

‡ இது தற்சிறப்புப்பாயிரம்; என்னை? “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றாகலின்,

(இ - ள்) சீர்கொண்ட - புகழ் சிறைந்த, அருமறையின் - அறிதற்கரிய வேதங்களின், முடிமணியை - சிரத்தின் விளங்கு மிரத்தினத்தை, தெய்வசிகாமணியை - (மூவர் முதலிய) தேவர்கட்கு முடியாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, அடியவர்தங் கண்மணியை - அடியார்களின் (அகக்) கண்மணியாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, மாயைப்பேர்கொண்டே விருள் - மாயையென நாமந் தரித்த அஞ்ஞாணந்தகாரத்தை, இரிக்கும் - கெடுக்கும், தினமணியை - (ஞான) சூரியனாக விளங்கு மிரத்தினத்தை, முக்கட் பெருமணியை - மூன்று கண்களுடன் மாட்சிமையாக விளங்குஞ் சிவரத்தினத்தை, அகத்தினுக்கு - எனதுளத்திற்கு, ஓர் விளக்காக விருத்தி - ஒப்பற்ற தீபமாகவைத்து, ஏர்கொண்ட - (மெய்) அழகுவிளங்கும், விவேகசிந்தாமணியெனும் - விவேகசிந்தாமணி யென்கின்ற, நூலதனுள் - (பலசுருக்கங்களோடுங் கூடிய) நூலின்கண், எடுத்தியம்பும் - (சாரமாக) வெடுத்துக்கூறும், வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளை - வேதாந்தபரிச்சேதமென்னுஞ் சுருக்கத்தி னுத்தத்ததை, நேர்கொண்ட - முரணுறுதமைந்த, தமிழ் - தமிழ்மொழியின், விருத்த யாப்பதனால் - விருத்தப்பாவினால், தெரிய - (யாவருக்கு மெளனில்) விளங்க, வேதாந்த குளாமணியென்றென்று - வேதாந்த குளாமணி யென்றொரு நாமந்தரித்து, நிகழ்த்துவன் - (யான்) இயப்புவன், எ - று.

ஏகாரம் = ஈற்றசை. மணியென்ற * துருவகம். சூடாமணியென்னும் ஆரியமொழி டகர ணகர வேற்றுமையின்றிச் சூளாமணியென வந்தது. குடை = சிகை. எனவே சூடாமணி சிகாமணியெனக்கொள்க. வேதாந்த குளாமணியெனவே, நான்கு வேதங்களின் முடியின்கண்ணுள்ள மகாவாக்கியத்தின்கண் விளங்கும் அத்துவித சுயம்பிரகாச சொரூபம் இதன் ஞானவாயிலாக அடையும் பயனெனக் கொள்க. மாயையை இருளென்றபையின் தினமணியை ஞான சூரியனெனவும் நான்கிடத்து மணியென்றபையின் மணியெனவும் கூறினாம்.

(ப - ம்.) பிரமாண்ம ஐக்கிய அத்துவித சொரூபம் வேதமுடியின் ணுள்ள மகாவாக்கியத்திற் சொற்பிரகாசமாக விளங்குகின்ற தென்பார் 'சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணி' எனவும், இது தேவுக்கெல்ல மகா தேவாகிய சின்மாதிரமாய் விளங்குகின்றதென்பார் 'தெய்வ சிகமணி' எனவும், இஃதெவ்விடத்தும் பூரணமாயிருந்தும் அடியார்களிட, தில் விசேடமாக விளங்குகின்ற தென்பார் 'அடியவர்தங் கண்மணி' எவவும், இஃதென்றும் அறியாமையின்றி அறிவாகவே விளங்குகின்ற தென்பார் 'மாயைப் பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணி' எனவும், இது சத்தாந்தவடிவ சிவமாய் விளங்குகின்றதென்பார் 'முக்கட் பெருமணி' எவவும், இவைகள் என்றந் தானாக விளங்கிய ஆந்தப் பிரகாசமென்பார்

* உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேற்றுமை யொழிவித் ஒன்றென்னு முள்ளுறை தோன்றக் கூறுவது உருவகமாம்.

“அகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி” எனவும், இவ்வனுபவத்தைக் கரதலாமலகம்போல விளக்கும் மகாவாக்கியார்த்தங்களை வெளிப்படையாகத் தெரிவிப்பே நென்பார் “வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை ... தெரிய நிகழ்த்துவன்” எனவுங் கூறினார்.

இதற்குதாரணம்: சசிவன்னபோதம் “மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேற்றிவ தெல்லாந், நம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே” என்பதற்காண்க. “அருமறையின் முடிமணி” என்றதற் குதாரணம்: பகவந்தீதை “உன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேன், மன்னுமேக முழக்கிய வாக்கினைப், பன்னு சீர்ப்பர மார்த்த தரிசன, மென்னு நாமத் திதனை யியம்புவாம்” எனவும், இன்னும் சிதம்பரபுராணம் “ஆரணங்கள் முடிந்தபதத் தாந்நீடுவொளி” எனவும், இன்னும் “மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளி” எனவும், “அருமறையின் சிரப்பொருள்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. “தெய்வசிகாமணி” என்றதற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “தீவினை யெலாமறுத்து மங்கல மெலாமுதவுந் தேவபூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் நெய்வந்தா னியாதென் றோதிந், கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல பூதவுடல் கிடைத்ததல்ல, வோவு மன மன்றடியு முடியுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. “அடியவர்தங் கண்மணி” என்றதற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “முழுது சத்தியமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா வதுதான், பழுதின் ஞானிகடம் மனமலா தில்லைப் பரமமா மிதிவிலா தில்லை” எனவும், மோகவதைப்பரணி “அகராஸரி தனி னுதவு மகிலவுயி ரகமுளரி யகம்” எனவும், திருவாசகம் “உடையா ஞன் நன் னடுவிருக்கு முடையா னடுவு ணீயிருத்தி, யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்பதானல்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. “மாயைப் பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணி” என்றதற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “மோக வற்சன பிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ், சோக மாசுண மிருந்தர சான்வதோர் சூழ, லாக மேமுத வியானெனக் காணுமஞ் ஞான, மேக மாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க. “முக்கட் டெருமணி” என்றதற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “அயனொமொல் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும், வியனிலுப சாந்தராய் வேலையினி லுபாதிவெலாம் விட்டு நீங்கி, பயனிஸ்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சின்மயமாம் பரமரூப, முயர்விகற்ப மிலாவறிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்” எனவும், “முச்சட ராகி யொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாதம்” எனவும் இன்னும் பல நூல்களினுங் காண்க.

வினா.—சாட்சியான எனதறிவைக்கொண் டறிவிக்கின்றேனெனாது, சான்று சாக்கிய ரகிதமான அவாங்கனோகோசர சுத்த சைதன்னிய சுயம் பிரகாசத்தைக்கொண் டறிவிப்பே நென்ற தென்னையெனின்?

வேதாந்த குளாமணி மூலமுமுரையும்.

விடை:—உலகத்தினுள்ள வோர்பொருளைத் தெரிவிப்பதற்கு நட்சத் திரம், சந்திரன், அக்கினி, சூரியன் இவைகளொன்றுக் கொன்று விசேட மாயினும் அவை உபாதிங்கிய விடத்தொருமையான் பிரகாசமா யெங்ஙன முண்மையைத் தெரிவிக்குமோ அங்ஙனங் கூடஸ்தப்பிரம ஐக்கியத்து வித சொப்பிரகாசமே யுண்மையைத் தெரிவிக்கு மாதவினென்க.

(நா - ம்.) இஃதா னுபக்கிரமத்திற்குளே வந்து ஸ்சயமு மஸிதே தானென்பதுந் தானே யாவு மென்பதுந் தோன்றக் குறிப்பாக விக்கவியினு லறிவித்ததாம். (உ.)

அ - கை.

முற்கூறிய வேதாந்த மிஸ்தெனத் தெரிவிப்பான்குறி யிருக்கு முதற் பதினென்கு வித்தைகளி லொன்றான மீமாஞ்சையிற் பூருவ முத்தர மென்னு மங்கங்களுக்குச் சையினியும் வியாசபசவானும் குத்திரரூபமாகக் கூறிய கருமகாண்டந் தேவதாகாண்டம் பிரமகாண்ட மென்றவைகட்டு வியாக்கியானி வியாக்கியானங்களை மரபோடு கூறத்தொடங்கி யிச்செய் யுளில் வேதமுதலியவற்றி னுமத்தையுங் கண்மகாண்டப் பிரதிபாசிகரையு முணர்த்துகின்றார்.

வேதமொரு நான்குமா நங்கமுநன் னியாய

மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமும் ரேழா

வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை

யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த

பேதமுற விருகூரு மவற்றுண் முதற்கூறே

பிறங்குமருட் சையினிசூத் திரரூப மாகிப்

போதுமீ ராறத்தி யாயமாய்க் கருமப்

பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமாள்.

இ - ள். வேதமொருநான்கும் - நான்கு வேதங்களும், ஆறங்கமும் - ஆறங்கங்களும், நன்னியாயம் - நல்ல நியாயமும், மீமாஞ்சையோடு - மீமாஞ்சையும், மிருதி - (பத்தொன்பது) ஸ்மிருதிகளும், புராணமும் - (பதினெண்) புராணங்களும் (என), ஈரேழா - பதினென்காக, ஓதலுறும் வித்தைகளாம் - சொல்லப்படும்வித்தைகளாகும், இவற்றுள் - இவைக ளுக்குள்ளே, மீமாஞ்சை - மீமாஞ்சையெனும் வித்தையானது, உயர்ந்த தாய் - (பொருளால்) மேம்பாடுள்ளதாய், ஐந்நான்கத்தியாயமாய் - இருப தத்தியாயமாகி, அருத்தபேதமுற - பொருட்பேத மடைதவினால், இருகூ ரும் - இரண்டுவிதமாகச் சொல்லப்படும், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள்ளே, முதற்கூறே - முதற்பாகமே, பிறங்குமருள் - கிருபைவிளங்கிய, சையினி - சையினியினுற்செய்யப்பட்டு, குத்திரரூபமாகிப்போதும் - குத்திர வடிவ

■ உபக்கிரமம் - ஆரம்பம்.

மாகி வருகின்ற, ஈராறத்தியாயமாய் = பன்னிரண் டத்தியாயமாய், கருமப் பொருளுணர்த்தி - (யாகமுதலிய) கருமார்த்தங்களைத் தெரிவித்து, பூ நவ மீமாஞ்சை யெனப்படும் - (லோக வேதாதிகரண முதலான சகஸ்திர நியாயத்தையுடைய) பூருவ மீமாஞ்சையெனப் பெயர்கொள்ளும், ஏ - று.

ஆல் - அசை.

சதுர்வேதம்.

நான்கு வேதங்களாவன:—இருக்குவேதம், எசர்வேதம், சாம வேதம், அதர்வணவேத மென்பனவாம். இவை சுவயம்புவென்றும், ஈச் சுரனாற் சொல்லப்பட்டவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள் இருக்குவேதம் இருபத்தொருபேதம், எசர்வேதம் நூற்றொருபேதம், சாமவேதம் சகஸ்திரபேதம், அதர்வணவேதம் நவபேதமாம்.

வேதவாதசதுஷ்டயம்.

அ.வேதங்கள் விதிவாதம், அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாமதேய மென நான்கு பேதத்தால் சகல தர்மங்களையுஞ்சொல்லும். அவற்றுள் இராசாக்கியைப்போல மனிதரை நிகேத கர்மஞ்செய்யாமல் திருப்பிச் சுக்ரமஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விதிப்பது விதிவாதம், படர்களைப்போல வேதாத்தத்தின் மகிமையைத் துதிப்பது அர்த்தவாதம், ஆசாரியனைப் போலச் செய்யத்தக்கவைகளைக் காட்டிவது மந்திரவாதம், பிதாவைப் போல யாகாதிக்குப் பெயரிசிவது நாமதேயம். இந்நான்கும் சுன்மகாண்டப் பிரதிபாதகமாம்.

உபநிஷத்து.

அ.வேதத்தில் சீருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சவேதாசுவதரம், வைவ்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்வி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்த பிந்து, சுரசபிந்து, பிரமசபாலம், தேஜோபிந்து, வாஜசநேயம், போதாயநீயம், ஆசுவலாயசீயம், சாவகியாயசீயம், வாச்சியாயசீயம், செளனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், புராக்கிரமம், புரோஷ்யம், முத்தகலம், முண்டகம், மைத்திராயணீயம் என்னும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்களும் ஞானாங்கமான விபூதி ருத்திராக்ஷாதிகளையும், பிரம ஞானாதிக்களையும் விவகரிக்கும்.

உபவேதம்.

அ.வேதத்துக்கு ஆயுள்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதமென உபவேதம் நான்காம். அவற்றுள் ஆயுள்வேதம்: வியாதிவிதானம், வியாதிச்சின்னம், மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சை என்பவற்றுல் ஆயுராரோக்கியாதிகளைக் காட்டுவது; அர்த்தவேதம்: தக்ஷணை, ஆச்சியம், சரு (அவி) முதலான உபகரணங்களால் தர்மாதி சதுஷ்டயத்துக்குச் சாதனமாம்; தனுர்வேதம்: சத்துரு கூயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப்

பிரயோகங்களைக் கற்பிப்பது; காந்தருவ வேதம்: சாம வேதாதிசனின் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னும் சத்த ஸ்வர தீதப் பிரபத்தங்களை விவகரிப்பது.

வேதாங்கம்.

அவ்வேதத்துக்குப் பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சுரோத்திர மென்னும் முறையில் சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிகைஷ, சோதிஷம், நிருத்தி யென்னும் ஆறும் அங்கங்களாம். அவற்றுள், சந்தசு: மந்திர சுலோகாதிசளுக்கு அக்ஷரகணிதஞ் செய்வது; கற்பம்: ஆசுவலாயன, போதாயன, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரவகனில் யக்கியப் பிரயோகாதிசனைக் கற்பிப்பது; வியாகரணம்: வைதிக சாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிப்பது; சிகைஷ: உதாத்த, அனுதாத்த, ஸ்வரித, பிரசயமென்னுஞ் சதுர்வித ஸ்வர கரண பூர்வகமான பதபாளிக்ரிய வேதாத்தியாயனாதிசனைச் சொல்வது; சோதிஷம்: லக்ஷின, திதி, வார, நக்ஷத்திர, யோக, கரணாதிசனால் வைதிக கர்மங்களுக்குக் காலந் தெரிவிப்பது; நிருத்தி: வைதிக சப்த நிர்வசனத்தை நியமிப்பது.

வேதோபாங்கம்.

அவ்வேதத்துக்கு ஸ்மிருதி, புராணம், நியாயம், மீமாம்சம் என்னும் நான்கும் உபாங்கமாம்.

ஸ்மிருதி. ஸ்மர்த்தி

மது, அத்திரி, ஒளரிதம், விஷ்ணு, யாஞ்ஞவற்கியம், உசனம், ஆவ் கீரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சம்வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதான்மம், வசிஷ்டம் அந்தந்த நாமதேயமுள்ளவர்களால் சொல்லப்பட்ட தர்ம சாஸ்திரம் பத்தொன்பது.

யுகதர்மம்.

கிரேதாயுகத்தில் மதுஸ்மிருதி தர்மமும், திரேதாயுகத்தில் கௌதமஸ்மிருதிதர்மமும், துவாபரயுகத்தில் சங்கலிதஸ்மிருதி தர்மமும், கலியுகத்தில் பராசரஸ்மிருதி தர்மமும் முக்கியமாம். இந்த ஸ்மிருதிகளில் சாதி வருணாச்சிரமவகனும், தாயாதி விவகாரங்களும், அஷ்டாதச விவகாரங்களின் பேதங்களும், மகா பாதகங்களுக்குப் பிராயச்சித்தாதி விதிகளும் சொல்லப்படும்.

சாதிருணங்கள்.

அவற்றுள் கம்மியம் அல்லது மஹாராஷ்டிரம், கன்னடம், ஆந்திரம், திரவிடம் எனச் சாதி நான்கு. பிரம், கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென வருணம் நான்கு.

பிராமணதருமம்.

இந்நான்கில் கர்ப்பாதானம், பும்சவனம், சீமந்தம், உன்னயனம், சாதகர்மம், நாமகரணம், உபநிஷ்சிரமணம், அன்னப்பிராசனம், செஷஷம்,

உபநயனம், மகாநாமியம், மகாவிரதம், உபசிஷத்து, சோபனம், உத்துவகனம், மிருதியென்னும் சோடச கர்மங்களுடனே யசனம், யாசனம், அத்தியயனம், அத்தியாபனம், தானம், பிரதிக்கிரகமென்னுஞ் சட்கர்மமும், சிவபத்தியாதி சகல சற்குணங்களு முடையவன் பிராமணன்.

ஈத்திரியதருமம்.

பிரசாரபாலனம், யசனம், அத்தியயனம், தூர்ச்சன தூட்டமிருக பக்ஷி சத்துரு சங்காரம், அன்னதானம், வஸ்துரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், கோதானம், உடயமுகிதானம், இரண்ணிதானம், மகிஷதானம், அக்ஷதானம், சுவேதாசுவதானம், காலதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பக விருக்ஷதானம், வித்தியாதானம், டகாதாநாநிகரின் பொருட்டுக் கால தேச பாத்திர பரீகை விஷ்ணுபத்தியாதி கர்மமுடையவன் ஈத்திரியன்.

வைசியதருமம்.

யக்கம், தரம், சதம், சகஸ்ரம், தசசகஸ்ரம், லக்ஷம், தசலக்ஷம், கோடி, தசகோடி, சதகோடி, அற்புதம், நிர்ப்புதம், கர்வம், மகாகர்வம், பற்பம், மகாபற்பம், கோணி, மகாகோணி, சங்கம், மகாசங்கம், கூழி, மகாகூழி, கோபம், மகாகோபம், சிதி, மகாசிதி, சாகரம், மகாசாகரம், அரி, மகாஅரி, சங்கை, மகாசங்கை, டணி, மகாடணி, கிருது, மகாகிருது என்னும் முதல் ஸ்தானமுசல் முப்பத்தாறு ஸ்தானபரியந்தமான இலக்கங்களை யும்; (க) யக்கம்: ஏகரூபம், பூரியாநிசரிஞ்சு (பெயர்); (உ) துவே: துவய, துவந்துவ, துவிதம், துவய, விதிய, யுக்தம், யுகள, யுக, உபய, பாகு, பாத, பக்ஷ, நயனாநிசமிஞ்சு; (ங) திரி: திரய, திரித்ய, ஹரநயன, ஆக்கினி, புராநிசமிஞ்சு; (ச) செள: சதுர்த்தி, வேத, வர்ண, ஆச்சிர மாநிசமிஞ்சு; (இ) பஞ்ச: ஹரவக்த்ரகஷாய, விருத, இந்நிரிய, விஷய, பாண, பாண்டவ பூத நிசமிஞ்சு; (ஈ) ஷ்ட: பாவ, ராசாங்க, இருது, ரச, ஸ்கந்தமுக, வேதாங்க, வர்ணகர்ம, தரிசனாநிசமிஞ்சு; (ஏ) சத்த: முனி, கிரி, தானாங்க, ராசாங்க, துரக, நானு, சாபாங்க, ஸ்வர, நாகராநி சமிஞ்சு; (அ) அஷ்ட: வச, திக்கு, சஜ, மத, விகார காமாநிசமிஞ்சு; (ஈ) நவ: திரவியாந்நிரு, நிதி, கிரக, ரத்நாநிசமிஞ்சு; (க) தச: பிந்து, குன்னிய, நாஸ்தி, அவதார, ககநாநி சமிஞ்சு என்னும் இவை முத லான சமிஞ்சுகளையு மறிந்தும்; கிரமுகாநி வஸ்துக்ளை எண்ணி யறிந் தும், பத்தரைப்பணத்தினிறை சழஞ்சு; கழஞ்சு ச-கூடினது கரிஷம், கரிஷம் ச-கூடினது பலம், பலம் ச-கூடினது வீசை, வீசை இ-கூடினது துலாம், துலாம் க-கூடினது பாரம், பாரம் ச-கூடினது அஸ்தமென்று கர்ப்பராநிகளைத் துக்கி அறிந்தும்; ஒருசிட்டி நிகஞ்சம், நிகஞ்சம் ச-கூடினது குடுவம், குடுவம் ச-கூடினது பிரஸ்தம், பிரஸ்தம் உ-கூடினது வாசம், வாசம் உ-கூடினது ஆடகம், ஆடகம் ச-கூடினது துரோணம், துரோணம் இ-கூடினது கரி என்று தன்னியாநிகளை யளந்தறிந்

னும்; சுவர்ணத்தின் மாற்று, பிரவாளத்தின் கழஞ்சு, மணியின் சவ்வு, ரத்தினத்தின் சூத்திர பரீக்ஷை, வச்சிரத்தின் மஞ்சாடி, பச்சையின் ரதியமாடிகளை யறிந்தும்; கிரயம், வட்டம், வட்டி முதலியவற்றை யறிந்தும் செய்கிற வாணிச்சிய, இருஷி, கௌபாலிக (கோரக்ஷணை), யசன, அத்தியயன, தானங்களோடு சூரியாதிபத்தியென்னும் கர்மமுடையவன் வைசியன்.

சூத்திரதருமம்.

பிராமணத்திவர்ணத்திரய சேவை, சூத்திரரக்ஷை, சகல தேவதாபத்தி முதலான கர்மங்களுடையவன் சூத்திரன்.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசரியம், இரகஸ்தம், வாஸப்பிரஸ்தம், சந்நியாசமென ஆச்சிரமம் காண்கு.

விவகாரபதம்.

கடன்கோடல், உபநிதி (ஒருவனிடத்துக் காக்கும்படி வைத்தபொருள்), கூடிமேம்படல், நல்யைதை நல்காமை, ஒப்பிப் பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான் விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ள மொப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நில வழக்கு, மாதாடவர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, செற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என விவகாரபதங்கள் பதினெட்டாம்.

அஷ்டாதசபுராணம்.

பிரமம், பதுமம், விஷ்ணு, சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பெளஷ்யம், பிரமகைவர்த்தம், இலேங்கம், வராகம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காரூடம், பிரமாண்டம் எனச் சிவப்பிரசாதத்தால் வியாசமகாரிஷியாற் சொல்லப்பட்ட வேதத்திலுள்ள சாரார்த்தத்தைச் சொல்லும் நான்கிலகும் கிரந்த சங்கியையுள்ள அஷ்டாதச புராணங்களில் சைவம்; ஸ்காந்தம், இலேங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பெளஷ்யம், மச்சியம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டமென்னும் பத்தும் சிவபுராணமும்; நாரதீயம், பாகவதம், காரூடம், விஷ்ணுவென்னும் நான்கும் விஷ்ணுபுராணமும்; பிரமம், பதுமம் என்னுமிரண்டும் பிரமபுராணமும்; பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமும்; ஆக்கினேயம் அக்கினிபுராணமுமாம். இந்த ஏற்றத் சூழ்வினாலேயே தேவதா தாரதம்மியங்களையும் அறிந்துகொள்க.

சர்க்காதி பஞ்சலக்ஷணம்.

இப்புராணங்களில் சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், வச்சம், மனுவந்தரம், வம் சாதுசரிதம் என்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களும், வைதிக தாந்திரிக கர்மங்களுஞ் சொல்லப்படும்.

உபபுராணம்.

சனற்குமாரம், நாரசிங்கம், நந்தி, சிவதருமம், தூர்வாசம், நாரதீயம், கபிலம், மாணவம், உசனம், பிரமாண்டம், வாரூணம்; காளி, வாசிஷ்ட

லைங்கம், சாம்பவம், செளரவம், பராசரம், மாரீச்சியம், பார்க்கடம்என்னும் அவைப் பெயருள்ளவர்களால் செய்யப்பட்ட அஷ்டாதச உப்புராணமும் வைதிக தர்பதத்தையே சொல்லும்.

இதிகாசம்.

பாரத இராமாயணதிகள் வியாச வான்மீடுகளாலுண்டான இதிகாசங்கள். அவை சத்துவாதி குணபேதங்களையும், தேவத்திரய லக்ஷணங்களையும், தேவதானவாதிகள் சன்னக்கிரமத்தையும், யுதிஷ்டிர ராமச்சத்ராதி கள் சரித்திரங்களையும், வைதிகாதி தர்பங்களையும் திடப்படுத்திச்சொல்லும்.

நியாயம்.

நியாயமாவது: பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, எத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகஸ்த்னமென்னும் சோடச பதாத்தங்களையுஞ் சொல்லப் பிரபஞ்சத்துக்கு ஈச்சுரணை கர்த்தாவென்று நிச்சயிப்பது.

வைசேஷிகம்.

வைசேஷிகமாவது: நிரவியம், குணம், கர்மம், சாமானியம், விசேஷம், சமவாயம், அபாவமென்னும் சத்த பதார்த்தத்தைச் சொல்லுவதனுப் பிரபஞ்ச சொரூபத்தை விவகரிப்பது.

அவைதிக சாஸ்திரத்திரயம்.

இதற்குமேல் பிரகஸ்பதி, ஆகிதர், சுகதரென்னும் இவர்களால் முறையே சொல்லப்பட்ட சாருவாகம் ஜைநம் டௌத்தமென அவைதிக சாஸ்திரத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்:—

சார்வாகமாவது: பிருத்தவியாதி நால்வகைப்பூத விகாரமான சுகத்தில் சுகமே சுவர்க்கம், துக்கமே நரகம். இடையன்றி வேறு சுவர்க்க நரக மில்லையென்று பிரதிபாதிப்பது.

சைநமாவது: சித்த, பத்த, நாகரிகளென்னும் புருஷத்திரய லக்ஷணங்களையும்; ஒட்டிச, ஒட்டாமிலேச, சுவாவினகற்ப, பதுமாவதுகற்ப, சாரதா கற்ப, குக்குடாதி கற்பாதிகளையும்; மந்திரௌஷ்டாதி பிரயோகஞ் செய்பவர்களான பரம சித்தர்களையும்; லானகேச (முண்டித) நகம்பர பாணி பாத்திர (கமண்டல) மயூரபிச்ச (மயிற்றோகை) பஞ்சமல தாரணிகளின் கொலை, களவு, கள், காமம், பொய்களின்றிய பஞ்சானு விரதங்களில் மதுகம் பலாண்டு (உள்ளி) முதலான நடுஷதத் துரவியங்களை வர்ச்சித்து, தப்த சிலாசயனாதி உக்கிர தபசாசரிக்கிற முனி விருத்திகளையும்; ஏமசந்திர, நாகசந்திர, நேமிசந்திர, ஏகிசந்திர, மாகசந்திர, அருகந்த, ஆதிநாச, அசகன, பாரீசுவநாத, செனகத, சுருதிசீர்த்தி, ஸ்ரீமத் காமரகித முனிசுவாமி முதலான இருபத்துநான்கு தீர்த்தகருடைய சரித்திரங்களோ

யும்; சாத்தர்ஸ்தி (என்று மிருத்தல்), சாத்தாநாஸ்தி (என்று மின்மை) முதலான சத்தபங்கிகளையும்; சேவ, சந்தேவ, ஸர்ச்சேவ, நிர்ச்சேவ, ஆசேர்வ, பந்த, மோக்ஷமென்னும் சத்த பதார்த்தங்களையும் பிரதிபாதிக்கும்.

பொத்தமாவது: செளத்திராந்திகம், வைபாடிகம், யோகாசாரம், மாத்நியமிகமென நான்கு பிரகாரமாய்ப் பிருதவியாதி புத்தியந்தமான இருபத்துமூன்று தத்துவ வடிவமான பிரபஞ்சம் தீபச்சவாலையைப்போலக்ஷணிக மாத்திரமென்று பிரதிபாதிப்பது.

இதற்குமேல் நிஷேதகர்ம சாஸ்திரங்களுண்டு. அவை சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆநிநாதர், அநாதநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கநாதர் என்னும் நவநாத சித்தர்களால் கற்பிதமான கௌளயாமளாதி இம்சை மைதுனாதி நிஷேதகர்ம முன்ன சாஸ்திராந்தரங்கள். அவை அபிசாரகர்ம சனிசவியாதியாதியால், அகாலமிருத்துருபமான மரண சுழுத்தி விஷமூர்ச்சாதி ரூபமோகனமும், அக்கினி ஸ்தம்பபனம், ஜலஸ்தம்பபனம், இந்திரியஸ்தம்பபனம், கட்கஸ்தம்பபனம், சிங்ஹவஸ்தம்பபனம், கதி ஸ்தம்பபனாதி ஸ்தம்பபனமும், பூர்வசுகாசிரம நிரச ஞாத்மகமான உச்சாடனமும், வஸ்திராபரண வனிதாதி வஸ்துக்களை நிஜஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பிக்கும் ஆநருஷணமும், பிராண சிநேகமான விடத்தில் அநகியோந்ய விரோதமுண்டாக்குகிற வித்வேஷணமும், இராஜவசியாதி வசியக்கருமாகிய வட்கர்மங்களையும்; சுராசுர பூதக்கிரக வேசங்களையும்; பாதுகாசித்தி, அஞ்சனாசித்தி, குடிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவாத மென்பவற்றையும் பிரதிபாதிக்கும்.

சாத்தீகபாஞ்சராத்திரம்.

இதற்குமேல் சத்திதத்துவ வாசி யென்னும் ஒரு ஆத்துமாவினனும், வாசுதேவனாலும் கிரமத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சாத்தீசம் பாஞ்சராத்திரமென வேறு சாஸ்திர மிரண்டுள்ளன. அவற்றுள்:—

சாத்தீகம் சடாசுடப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சத்தி பரிணாமமென்றல் முதலிய மதவிஸ்தாரஞ்செய்வது.

பாஞ்சராத்திரம் பிருதவியாதி மானாபீருன இருபத்துநான்கு தத்துவத்துக்குமேல் குணதத்துவ வடிவ வாசுதேவனால் சக்தி தாதாத்மீகமாயுண்டான கிருஷ்ண, அனிருத்த, மகரத்துவசு, ரௌகிணைய ரென்னும் நால்வரா லுற்பத்தி முதலிய தொழில்களாமென்று பிரதிபாதிப்பது.

இதற்குமேல் இலௌகிகம், வைதிகம், ஆத்தியாத்மீகம், நிதிமார்க்கிகம், மாந்திரிகமென பஞ்சவிதசாஸ்திரங்களுண்டு அவற்றுள்:—

இலௌகிகசாஸ்திரம்.

தன்வந்திரி முதலியோரார் சொல்லப்பட்ட ஆயுள்வேதம், தண்டம், நீதிமுதலான சாஸ்திரம். அது திருஷ்ட பலன்களைப் பிரதிபாதிப்பது.

வைதிக சாஸ்திரம்.

ஜைமினி, அக்ஷபாதர், கணாதரென்னும் இருவரிகளால் கிரமத்திற் சொல்லப்பட்ட பூர்வ மீமாம்சை, நியாயம், வைசேஷிகமெனத் திருஷ்டா திருஷ்ட பலன்களைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்: பூர்வ மீமாம்சையென்பது உபக்கிரம உபசங்கார முதலான சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தால், வேதவாக்கிய விசார பூருவகமாய்ச் சோதிஷ்டோம யாகாதி கர்மங்களை விதிப்படி சொல்லுவது. நியாயவைசேஷிகத்தைப் பற்றி மேலே காண்க.

ஆத்தியாத்தீகசாஸ்திரம்.

கபிலர் பதஞ்சலி வியாசரென்னு முனிவர்களால் கிரமத்திற் சொல்ல ப்பட்ட சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தமென ஆத்மஞான பலன்களு ன்ன ஆத்தியாத்தீக சாஸ்திரத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்:—

சாங்கியம்: நித்திய சிர்மலமான ஆத்ம சந்நிதானத்தில் குணத்திரய வடிவமான பிரகிருதியே இருபத்தைந்து தத்துவ சொரூப ஜகத்தாமென்று விவகரிப்பதே சம்சாரபந்தமென்றும், சத்துவாதி குணத்திரயக் கிரமத்தால் சிலேட்டெம்பிரகிருதி பித்தப்பிரகிருதி வாதப்பிரகிருதியிலுள்ள சாந்த, குரோத, மூடாதி குணங்களோடு கூடிய உத்தம மத்திம அதம புருஷத் திரய வர்ண நீதிமுதலானவைக ளுண்டாமென்றும் சொல்லும்.

பாதஞ்சலம்: இயம நியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால் மனோ நிச்சல சித்தியாமென்று சொல்லும்.

உத்தரமீமாம்சை: உபநிஷதார்த்தத்தைச்சொல்லும் வேதாந்தம். அது பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தியாத்துவஞ் சாதித்தலால் பிரமாத்தம ஐக்கியத்தை வர்ணிக்கும்.

ஆதிமார்க்கிகசாஸ்திரம்.

மாயாதத்துவ வித்திபா தத்துவ வாசிகளான ருத்திரரார் சொல்லப் பட்ட பாசுபத காபாலிக மாவிரதமென ஆதிமார்க்கிக சாஸ்திரத்திரயமு ண்டு. அவற்றுள்:—

பாசுபதம் மாயாகர்மாதினைச் சொல்வது.

காபாலிகம் நரகபால பிஷாடாஸ்திகளைச் சொல்வது.

மாவிரதம் அஸ்திதாராஸ்திகளைச் சொல்வது.

மாந்திரிக சாஸ்திரம்.

சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களைக் கூறும் காமிகாதிபாசுபதம் ளிருபத்தெட்டும் மாந்திரிகமாம். அவை சிவபேதம் உருத்திரபேதமென் விருவகைப்படும்.

நாநாமதஸ்தர்களுடைய ஆத்துமநிரூபணம்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மந்தகமெல்லாவற்றிலும் நிரூபிக்கப்படும் ஆத்மசொரூபமாவது:—

சார்வாகர்: ஆத்துமா தேகமே யென்பர்,

சார்வாக: ஏகதேசிகள் ஆத்துமா இந்த்ரியமே யென்பார்கள்.

இரணிய கர்ப்பரென்னுஞ் சார்வாக ஏகதேசிகள்: ஆத்துமா பிராணனே யென்பார்கள்.

சைனர்: ஆத்துமா தேகாதி விலக்ஷணமாய்த் தேகபரிணமிதமாய், பரிணமித மத்தியையில் சங்கோச விசை தர்ம யுக்தமாயிருப்ப தென்பர்.

பௌத்தர்: ஆத்துமா புத்தியே யென்பர்.

கௌளயாமள சாந்துவீகர்: ஆத்துமா ஆனந்தமே யென்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: ஆத்துமா நாடிமத்திய லுள்ளதாய், அணுபரிமாணமாகவே யிருக்குமென்பர்.

ஹ்லௌகிகர்: ஆத்துமா தேகபுத்திர களத்திராதி வடிவினதென்பர்.

மீமாஞ்ச பேதரான பாட்டப் பிரபாகரர்: ஆத்துமா ஸ்வதப்பிரமாணமான (தானே பிரமாணமாவதாகிய) ஞானசொருப மென்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ஆத்துமா கசனம்போல மகத்பரிமாணமாய், பாஷாணம்போலச் சடரூபமானாலும், மனோ சையோகத்தால் சித்துசமயுக்தமாயிருப்பதே சிற்சமத்தோடு கூடியதாயிருப்ப தென்பர்.

சாங்கிய பாதஞ்சலிவர்: ஆத்துமா அசங்க சின்மாத்திரமென்பர்.

வேதாந்திகள்: ஆத்துமா ஞெப்திமாத்திர மென்பர்.

பாசுபத காபாலிக மாவிரதிகள்: ஆத்துமா நித்திய வியாபக சைதந்திய மென்பர்.

மாந்திரசமிஞ்ஞாசித்த ந்திகள்: ஆத்துமா நித்திய வியாபக ஞானக் கிரியா சொருபமென்பர்.

நாநாமதஸ்தர்களுடைய மோக்ஷ லக்ஷணம்.

இனி இவ்வெல்லாச் சமயவாதிகளாலும் பிரதிபாதிக்கப்படும் மோக்ஷ லக்ஷணமாவது:—

சார்வாக ஹ்லௌகீகர்: மரணமே மோக்ஷமென்பர்.

ஜைனர்: ஆகாச மத்தியில் உத்தரோத்தர கமணமே (மேன்மேற் செல்லுதலே) மோக்ஷமென்பர்.

பௌத்தர்: சுக துக்ளாதிகளால் மயக்கப்படாம விருக்கும் சுந்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமென்பர்.

கௌளயாமளர்: ஆகாசகமனாதி சித்திப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

சாந்துவீகர்: ஆனந்தப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொருபக்கேடி நின்றி அடங்குவதே மோக்ஷமென்பர்.

இவ்வுலகிகள்: இவ்வுலகத்தில் புத்திரதாரைகளுடன் கூடி வியாதி யாதி துக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

பூர்வமீமாம்ஸகர்: சுவர்க்காதி லோகப் பிராப்தியே மோக்ஷமென்பர்.

நியாய வைசேடிகர்: ஆத்துமா சரீரேந்திரியாதி இருபத்தொரு துக்கத் தின் அத்தியந்த நாசத்தால் பாஷாணம்போலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

சாங்கியர்: பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் அவித்தியா நாசமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

பாதஞ்சலிகர்: யோகாப்பியாச பலத்தால் மனோலய வாயிலாக அஞ்ஞா னமழிவதே மோக்ஷமென்பர்.

வேதாந்திகள்: பிரமாத்தும ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சார பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாசுபதர்: பிரவாகேசுவரத்தால் ஈச்சுரத்துவம் அந்நியருக்குக்கொடு த்து ஆத்துமா ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

காபாலிகமாவிரதிகள்: கர்த்திருத்வமான சம்சாரபாவத்தை விட்டு ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

மாந்திர சமிஞ்ஞாசித்தாந்திகள்: ஆத்துமா சடத்துவாதீத சிவசமானத் துவமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

இவ்வாதிகளில் சார்வாகர், ஜைனர், பௌத்தர், மீமாம்ஸகர், சாங்கிய ராகிய இவர்கள் நிரீச்சரவாதிகள்; மற்றையர் சேசுவரவாதிகள். இம்மகா வாதிகளில் சார்வாகாதிக ளீனாவரும் பேதவாதிகள்; வேதாந்தி யொரு வனே அபேதவாதி.

(க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சைமினி குத்திரத்திற்கு மூன்று வியாக் கியானி வியாக்கியானங்களி னுமங்களுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க

சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட

தூற்ற மீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன

வென்றுபட்டா சாரியன லுரைத்திடவந் தென்றும்

போற்றுமவன் சீடனா கியபிரபா கரனாற்

புகழ்பிரபா கரமெனலோர் மதாந்தரநன் கமைய

*பூர்வமீமாம்ஸை தருமமீமாம்ஸை யெனவும், உத்தரமீமாம்ஸை பிரம மீமாம்ஸை யெனவும் சொல்லப்படும். எதில் தருமத்தின்மீமாம்ஸை இருக் கிறதோ தருமமீமாம்ஸையாம்; எதில் பிரமத்தின்மீமாம்ஸை யிருக் கிறதோ அது பிரமமீமாம்ஸையாம். மீமாம்ஸை - ஆராய்ச்சி.

வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க

வாக்கப்பட்ட லெகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே.

(இ - ன்.) சாற்றிய - முற்கூறிய, அச்சைமுனிசூத்திரத்திற்கு - அந் தச் சைமினிமுனிவர் கூறிய சூத்திரவடிவமான பூருவ மீமாஞ்சைக்கு, மிக்க - மேலான, சாபாமென்று - சாபரமென்றுரைக்குமாறு, ஒருபாடியம் - ஒரு வியாக்கியானம், புரியப்பட்டது - சபரரென்பவரால் செய்யப்பட்டது, ஊற்றம் - அறிஞரார் புகழப்படுகின்ற, மீமாஞ்சைக்கு - அம்மீமாஞ்சைக்கே, மதம்பாட்ட மென்னவொன்று - பாட்டமென்றொருமதாந்தரம், பட்டாசாரியனால் - பட்டாசாரியரால், உரைத்திடவந்து - (வார்த்திகவடிவத்தில்) சொல்லப்போந்து, என்றும் போற்றும் - எப்பொழுதும் துதிக்கின்ற, அவன் சீடனாகிய - அப்பட்டாசாரியரது மாணக்கராகிய, பிரபாகரனால் - பிரபாகரமுனிவரால், புகழ் பிரபாகரமென - புகழ்பெற்ற பிரபாகரமென்றுரைக்குமாறு, ஓர் மதாந்தரம் - ஒரு மதாந்திரமானது, நன்கமைய- நன்றா யமையுட்படி, ஆற்றிய - செய்த, அச்சாபரபாடியமதற்கு - அந்தச் சாபர வியாக்கியானத்திற்கு, விளங்கவாக்கப்பட்டு - பொருள் விளங்கச் செய்யப்பட்டு, உலகமெலாம் - உயர்ந்தோ ரியாவரும், அறிந்திட - அறிபுமாறு, நின்றது - நிலைபெற்று நின்றது, எ - று. ஏ - அசை. மத்தாந்தரம் - வேறுமதம்.

(தா - ம்.) சைமினிமுனிவர் சூத்திர ரூபமாகக்கூறிய பூருவ மீமாஞ்சையின் கருமப்பொருள் வெளிப்படச் சபராசெய்த சாபரமும், அம்மீமாஞ்சைக்கே பட்டாசாரியர்செய்த பாட்டமும், அச்சாபரம்விளங்கப் பிரபாகரர் செய்த பிரபாகரமுமாகிய பாஷியங்கள் ஒன்றற்கொன்று தந்திரங்களின் விருத்தம்போலத் தோன்றி யந்தரங்கத்தில் அவிருத்தமாக விளங்கு மென்பதாம். (ச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வியாசசூத்திரமான வுத்தரமீமாஞ்சையின் முற்பகுதிபதாகிய தேவதாகாண்டத்தின் தெய்வத விலக்கணத்தை விளக்குவதும் வியாக்கியானி விபாக்கியானங்களி னும முணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தவிரன் டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதனா

லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கர் வியாதன்

மெறித்தகுத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்

தியாயமா மவற்றுண்முத னான்கத்தி யாயம்

விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு

விளங்குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனா

னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னான்கத்தி யாய

கிகழ்பிரம காண்டமென வேகிகழ்த்தப் படுமால்.

(இ - ள்.) உரைத்த - முற்கூறிய, (மீமாஞ்சையினுள்) இரண்டாம் கூறு - இரண்டாம் பாகமானது, பிரமமுரைப்பதனால் - பிரமத்தைச் சொல்லுவதனால், உத்தரமீமாஞ்சை யெனப்பட்டு - உத்தரமீமாஞ்சை யென்று சொல்லப்பட்டு, அருள்கூர் வியாதன் - கிருபைமிகுந்த வியாசமுனிவர், தெரித்தகுத்திரவடிவமாகி - சொல்லியருளிய குத்திர ரூபமாகி, இருநான் கத்தியாயமாம் - எட்டத்தியாயங்களாகும், அவற்றுள் - அவைகளுக்கள்ளே, முதனான்கத்தியாயம் - முற்பகுதியதாகிய நான்கத்தியாயங்களும், விரித்தலுறு - விரிவாகப்பொருந்திய, தேவதாகாண்ட மெனப்பட்டு - தேவதாகாண்டமென்று சொல்லப்பட்டு, விளங்குதும்-விளங்காநிற்கும், (அதில்) தேய்வதவிலக்கணம் - (மந்திரவாதத்தையப்போலத்) தேவதாலட்சணங்கள், பலபக்கிரனால் - பலபத்திரராமரால், நிரைத்து - கிரமமாக, உரை செய்யப்படும் - சொல்லப்படும், மேனான்கத்தியாயம் - பிற்பகுதியதாகிய நான்கத்தியாயங்களும், நிகழ் - விளங்குகின்ற, பிரமகாண்டமென - பிரமகாண்டமென்று, நிகழ்த்தப்படும் - சொல்லப்பட்டு, எ - று. ஏ - டிய - அசை.

தெய்வதலட்சணத்திற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம் “தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறிபனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பண்தியற வடிமுடிவற் துளவுணர்வே பரம போத, மாகலினு லதுதெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு மறிவி லாத, மூகருக்கு வடிவமூல வருச்சனையே யியல்பென்று மொழியு மன்றே” என்று கூறுவதனற் காண்க.

வினா.—பிரமப்பொரு ளுணர்ந்து முத்தர மீமாஞ்சையில் தெய்வத விலக்கணங் கூறியதென்னே?

விடை:—மாயா சம்பந்தத்தினு லாரோபிதமாய்ப் பிரமப்போலத் தோற்றுந் தெய்வங்களி னிலக்கணங்களை வகுத்துக்காட்டி யவைகள் பிரம மன்றென நீக்குவித்தற்கென்க. (இ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வுத்தரமீமாஞ்சையின் பிற்பகுதியதாய் பிரமகாண்டத்திற் பிரமான்ம ஐக்கியம் போதிக்கு மகாவாக்கியார்த்தத்தை விளக்குவிக்கும் வியாககியான வியாக்கியானிகளினு ம முணர்த்துகின்றார்.

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுபி ரயிக்க

மறைநலந் சங்கரா சாரிபனைக் குருவா

லொப்பரிய பாடியமென் றென்றுரைக்கப் பட்ட.

துரைத்ததற்கு விவரண சாரியனென் பவனாற்

செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட்டதுவே

மெரியில்வே தாநதூ லென்றுரைக்கப் படுமா

வேதாந்த குளாம்பணி மூலமுமுரையும்.

சிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி ■■■

மெங்கனமென் றிடினுரைத்து மியம்பியதான் முறையே.

(இ-ள்.) அப்பிரமகாண்டத்துள்-முற்கூறிய பிரமகாண்டத்தின்கண், சிவமொடுயிரயிக்கம் - பிரமான்ம ஐக்கியம், அறைதலால் - சொல்லப்படுத லால், சங்கராசாரியனுக்குருவால் - சங்கராசாரியரென்னு முலோகருவி னால், ஒப்பரிய - சமானமின்றிய, பாடியமென்று-அத்துவிதபாஷியமென, ஒன்றுரைக்கப்பட்டது - ஒன்றியம்பப்பட்டது, உரைத்ததற்கு - கூறிய வப் பாஷியத்திற்கே, விவரணாசாரிய னென்பவனால் - விவரணாசாரிய ரென் பவரால், செப்பரிய - மொழிதற்கரிய, விவரணமாய் - விவரணமென்னு மோர் வியாக்கியானமாக, கூறப்பட்டதுவே - சொல்லப்பட்டவதுவே, தெரியின் - விசாரிக்குமிடத்து, வேதாந்தநூலென்று - வேதாந்த சாத் திரமென்று, உரைக்கப்படும் - சொல்லப்படும், இப்பெரிய - இம்மகத்தான, வேதாந்த நூற்பொருளின் - வேதாந்த சாதிரார்த்தத்தின், அகலய - விரி வை, எங்ஙன மென்றிடின - (கூறுவது) எப்படியெனின், இயம்பிய தான் முறையே - முதனூலிற் சொல்லுங் கிரமப்படியே, உரைத்தும் - இனிக் கூறுதும், ■ - று.

வினா:—வேதங்களின் முடியினுள்ள மகாவாக்கியங்களின் பொருளி னப்பிராயத்தை மீமாஞ்சையிற் கூறியதென்ன?

விடை:—இருக்குமுதற் புராணமீ ருன பதினான்குவித்தையினுள் மீமா ஞ்சை சிறந்திருத்தலாலென்க.

வினா:—அற்றேல் இஃது இருக்குமுதலியவற்றிற்கும் மேன்மையாவ தெப்படி?

விடை:—ஐம்பது சாகையோடுங் கூடிய அதர்வண வேதத்திலுள்ள மாண்கீகிய வுபரிடதத்தில் ஆயமாத்மாப்பிரமம் எனக்கூறிய மகாவாக்கி யார்த்த சாட்சாதகார ஸ்வருபத்தை ஆயிரஞ் சாகையோடுங் கூடிய சாம வேதத்திலுள்ள சாந்தோக்கிய வுபரிடதத்தில் தத்துவமசியெனக் கூறிய மகாவாக்கியார்த்தமான ருரு வுபதேசத்தினால் நூற்றொன்பது சாகையோ டுங் கூடிய யசுர்வேதத்திலுள்ள தையித்திரியவுபரிடதத்தில் அகம்பிரமா ஸ்மியெனக் கூறிய மகாவாக்கியார்த்தஞ் சேடனுக்கனுபவமாம்படி, இருபத் தொரு சாகையோடுகூடிய விருக்குவேதத்திலுள்ள ஐத்திரேய வுபரிட தத்தில் பிரக்கியானப்பிரம மெனக்கூறிய மகாவாக்கியார்த்தமானது வினங் கச்சொல்லும். இங்ஙனங்கூறு மிந்நான்கனுட் பொருள் விசேடமா யபைந் திருக்கின்ற சாமவேதத்தில் மற்றைய வேதங்களும், சாந்தோக்கிய வுப ரிடதத்தில் மற்றைய வுபரிடதங்களும், தத்துவமசி வாக்கியத்தில் மற்றைய வாக்கியங்களுஞ் சேர்ந்திருக்கு மாதவி னஃதே விசேடமாயிற்று.

இச்சாமவேதத்தில் தன்னைமறந் தொன்றுந் தோன்றாதுநின்ற சேவன் தத்தரிசனஞ் செய்யுமித்தம் முன்ன ரவனுக்கு விடயஞானத்தை வினக்கு

தற்காக விதிவாக்கிய முதலியவற்றைக் கூறங் கருமகாண்டத்தைப் பிரதிவாதிப்பதற்கெழுந்த சந்தசு முதலியவாறங்கங்களும், பிரமாணாகிய சோடசபதார்த்தங்களைச் சொல்லு நியாயமும், வருணச்சிரம முதலிய பதினெண் விவகாரங்களையும் பிராயச்சித்தாதிக்களையும் கூறும் மனுமுதலிய பத்தொன்பது ஸ்மிருதிகளும், சர்க்கமுதலிய பஞ்சலட்சண முள்ளனவாய் வைதிக தந்திர கருமங்களைச் சொல்லும் பிரமமுதலிய பதினெண்புராணமுமாய விவ்வொன்பது வித்தைகளு முன்னடங்கின மூன்று வேதங்களோடுகூட வடங்கும்.

இங்ஙனம் வியாபித்த சாமவேதம் முற்கூறிய லேவனுக்குச் சுவர்க்க முதலிய விடய போகங்களினைத்து மனுபவித்தெய்க்கு நிமித்தங் கருமங்களை யனுட்டிக்கும்படி கருமகாண்டமும், அவற்றா லிப்போகங்களினைத்து மின்பம்போலத் தோன்றித் துன்பத்தை விளைக்கின்றன வென்றவற்றிற் றேஷ நிருஷ்டியுண்டானபின்பு காரணனான வீசுரனுக்கு அக்கருமங்களை யொப்புவித்து அவனருள் பெறுநிமித்த மவனது இலக்கணமறிந்து உபாசிக்கும்படி யுபாசனாகாண்டமும், அதனாற்றிரிபுடி தோன்றலாற் சலனமுண்டாய்த் துன்ப நீங்காமையால் மேற் சர்வம்பிரமமென்னு மத்தவித ஞான முதயமாம்படி ஞானகாண்டமுஞ் சங்கிரகித்துக் கூறித் தனதபிப்பிராயம் வெளிப்பட விம்மூன்றுகாண்டத்தில் முன்னிரண்டையும் பூருவபட்சமாகவும் பின்னொன்றையும் சித்தாந்தமாகவும் சொல்லிய இம்மூன்று காண்டத்தின் அருத்தமும் மீமாஞ்சையில் வெளிப்பட விளங்கலாவென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் மீமாஞ்சையிற் கூறும் வேதாந்தமெனது “விவேகசிந்தாமணியதனுளறையேதாந்தப்பொருளினே” என்று கூறியதேன்?

விடை.—விவேகசிந்தாமணி வேதாந்த பரிச்சேதத்தில் விவரஞ்சாரிய ரியற்றிய விவரண வியாக்கியானமென்னும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தினைச் சுருங்கச்சொல்லலும் விளங்கவைத்தலுமாகக் கூறினமையாவென்க.

(தா - ம்) வியாசமுனிவர் செய்தருளிய வுத்தரமீமாஞ்சை யிருபகுதிய தாய் உபாசனையையும் பிரமாணம் ஐக்கியஞானத்தினையும் கூறுவதாய்ப் பிற்பகுதி சங்கரபாஷியத்தை யுடையதா யிருக்குமென்பதாம். (சு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இந்நூலாசிரியரது அருமையும் அவரது நாமமும் விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிரூத்தம்.

அருமையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணியதனு
ளறையே தாந்தப்

* இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியரால் தம்மைப் பிறர்போல் வைத்துக் கூறப்பட்டது. தம்மைப் பிறர்போல் வைத்துக் கூறுதல் நார்தியெனப்படும்.

பொருளினையுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற்

புனைதல் செய்தான்

பெருகுசுவை நறவொழுது செஞ்சொன்மல ராற்புனைபாப்

பெருந்தண் மாலை

கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன்

கவிஞர் வேந்தே.

(இ - ள்) அருமறையின் - அறிதற்கரிய வேதங்களினுள்ள, பொரு டெரித்த - பொருள்களைத் தெரிவித்த, விவேகசிந்தாமணியதனுள் - விவே கசிந்தாமணியென்ற நூலின்கண், அதை - சொல்லாரின்ற, வேதாந்தம் - வேதாந்தபரிச்சேதத்திற் கூறிய, பொருளினே - பிரமாந்தம் ஐக்கியமாக விளங்கிய மகாவாக்கியார்க்கத்தை, முந்நீர்வரைப்பின் - கடல்குழந்த பூரி யினுள்ள, உலகறிய - பண்டிதபாமாநிய வரும் சாதாரணமா யறிந்துய் யுப்படி, செந்தமிழால் - செவ்வியதான தமிழ்ப்பாவினால், புனைதல் செய் தான் - (சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய வழகுபொருந்த வேதாந்தகுளாமணி யென்றொரு நூல்) அலபகரித்துப் பாடினான், (அவ னொன்றால்) பெருகு சுவை நறவொழுது அளவின்றிப் பெருகாரின்ற நவரசமாகிய தேனிடையுந் தொழுகிக்கொண் டிருந்தற்றிடமாகிய, செஞ் சொல் மலரால் - செவ்விய சொற்களாகிய மலர்களால், புனை - தொடுக்கப் பட்ட, பாப்பெருந்தண்மாலை - அன்புளோர்க்ககங்குளிரச் செய்துமகத்து வம்வாய்ந்த பாமாலைகளே, கருமிடற்று - திருநீலகண்டத்தையுடைய, வான வற்கே - பரமசிவத்திற்கே, சாத்து - தரிக்காங்நந், சிவப்பிரகாசன் - சிவப் பிரகாசனென்னுந் நாமதேயததையுடைய, கவிஞர்வேந்து - கவிவல்லோர் களுக்கிறைவன், எ - று. எ - ஈற்றசை.

சொன்மலர், பாமாலை என்பன வருவகம்.

(நா-ம்.) இந்துலாசிரியனது சிறப்பை விளங்க வுணர்த்தியதாம். (எ)

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

அ - கை.

முன்னர்ச் சிறப்புப்பாயிரங்கூறிய பின்னர் மங்களாசரணை முதல் அளவையீறாய வங்கங்களும் அதிகாரிக ளாசிரியர்களி னியல்பும் பொதுப் படக்கூறும் பொதுப்பாயிரங் கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளில் மங்களா சரணை முதலன்னவயிரான மூவிலக்கணங்களு மனுபந்த சதுட்டய நாமமு முணர்த்துகின்றார்.

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

வாய்த்தநான் முகத்துரைக்கு * மங்களா சரணை

வாழ்த்துவனாக் கொடுவத்து நிரத்தேச மெனமுன்

முத்தபுகம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே

யறிவினா விடையினையைத் துரையினிலக் கணமாங்

* மங்களாசரணையினால் நூல்முடிவிற்குப் பிரதிபலிக்களாயுள்ள விக்கினங்கள் நாசமாகின்றன. விக்கினமென்பது பாவத்திற்கும், பாவத் தினால் சுபகாரியம் முடிவுபெறுகிறதில்லை. அப்பாவங்கள் மங்களாசரணையி னால் செடுகின்றன. பாவமற்றவனும் நூலாரம்பத்தில் மங்களம் அவசியம் செய்யவேண்டும். நூலாரம்பத்தில் மங்களம் செய்யாவிட்டால் நூலாசிரிய னிடத்துச் சனங்களுக்கு நாஸ்திகப்பிராந்தியுண்டாய் நூலின்ஊண் பிர வித்தியுண்டாகமாட்டாது. இதனால் நூலாரம்பத்தில் மங்களம்செய்தல் இன்றியமையாததென்றாயிற்று. மங்களம் நூலாரம்பத்திற்செய்வதேயல்லா மல் இடையிலும் கடையிலும்செய்தலுமுண்டு. மங்களம் எனினும் மங்கல மெனினும் ஒக்கும். இது வஸ்துவித்தேசரூபம் (பொருளியல்புரைத்தல்), ஆசீர்வாதரூபம் (வாழ்த்து), நமஸ்காரரூபம் (வணக்கு) என மூன்றுவகை யாயிருப்பினும் அவற்றின் அவாந்தரபேதங் (உட்பிரிவு)கள் இருபத்தே ழாம். நூலாரம்பத்தில் மங்களம் செய்யவேண்டு மென்பதற்கு மங்களம் செய்யத் தக்கதென்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டது (பிரகிருணை), உலக நடையும் பழிப்புமல்லாத ஆன்றோ ரொழுக்கமாதவின் (ஏது), வேள்வி முதலியனபோல (உதாரணம்) என்னும் அனுமானமே பிரமாணமாம். இம் மங்களம் வாக்கானே யன்றி மனத்தானுஞ் செய்யப்படும்.

† பத்தியத்திற் (பாடலுக்)காவது கத்தியத்திற் (வசனத்திற்)காவது உரைகூறுங்கால் பதப்பிரியும், பதப்பொருளும், பதசாரமும், வினாவும், விடையுமுடையதாகக் கூறல்வேண்டும். இவ்வாறன்றி, கருத்துரையும் பத வுரையும் அதற்கேற்றக் வுதாரணமும் அதிற்றோன்று மாட்சேபமும், அதற் குச் சமாதானமுமுடையதாகக் கூறலுமுண்டு. அதனை ஐங்காண்டிகையுரை யென்பர்.

கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருடங்
கொள்கிரியை யிவையைந் † தன் னுவயவிலக் கணமாஞ்
சாத்து || மனு பந்தசதுட் டய நூற்கு விடயந்
சம்பந்தம் பயனதிகா ரிகளெனநான் கறிவே.

(இ - ள்.) வாய்த்த - (முமுட்சுக்கணிரதிரயானந்தம் பெறுவான்) கிடைத்த, தூன்முகத்துரைக்கும் - சாத்திரங்களின் முகப்பிற் கூறும், மங்களாசரணை - மங்களாசரணையாவது, வாழ்த்து - வாழ்த்தலும், வணக்கொடு - வணங்குதலும், வத்துநிர்த்தேசமென - வஸ்துநிர்த்தேசமுமென, மூன்று - மூன்றும், ஆர்த்த - கவியிற் சொல்லாநின்ற, பதம் - பதமும், பதப்பொருள் - பதத்தி னருத்தமும், வாக்கிய யோசனை - வாக்கியார்த்தத்தை யோசித்தலும், அறி - அப்பொருளை யறிதற்கு, வினா - வினாதலும், விடை - அப்பொருள் விளக்கக் கூறுதலுமான, இவையைந்து - இவ்வையின்று வகையும், உரையினிலக்கணமாம் - வியாக்கியானங்களினிலட்சணமாம், கோத்துரைசெய் - கோவையிட்டிக்கூறும், விசேடம் - விசேஷணமும், விசேடியம் - விசேஷியமும், கருத்தா - கருத்தாவும், கருமம் - கருமமும், கொள்கிரியை - கொள்ளாநின்ற கிரியையுமான, இவையைந்து - இவ்வையின்று, அன்னுவய விலக்கணமாம் - அன்னுவய லட்சணமாகும், நூற்கு - வேதா

† அன்னுவயமாவது செய்யுளில் பொருத்தமறித்து பதங்களைக் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளுதலாம். இஃதாற்றாரீர்ப் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் என்றற்றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகைப்படும். இதனால் விசேடணம் (அடை), விசேஷம் (அடைகொளி), எழுவாய், பயனிலை செயப்படுபொருளென்னு மைந்துஞ் செவ்வியுணரப்படும். இஃதில் வழிமுடிவு காண்டல் முடியாது.

|| அதிகாரி, சம்பந்தம், விஷயம், பயன் என்னுமிந்நான்குக்கூடி நின்றவுக்கு அனுபந்த சதுஷ்டயமென்றுபெயர். சதுஷ்டயம் = நான்கு. அதுபந்தமென்பதில் பந்தமென்பதன்பொருள்கூடி நின்றல். அல்லது கட்டு என்றும். அது என்பது உபசர்க்கம்; எனவே, அனுபந்த சதுஷ்டயமென்பது நான்கோடுகூடி நின்றவென்றாயிற்று. ஈண்டுச் சதுஷ்டயமென்பது தொகைக்குறிப்பாய் அதிகாரி முதலியவற்றையுணர்ந்தி நின்றது. இவ்வனுபந்த சதுஷ்டயத்தை யறியாவிட்டால் விவேகிக்கு அத்தியான்ம (ஞான) சாஸ்திரத்தின்மேல் பிரவிருத்தி யில்லாதொழிதலின் இதனை அவசியம் விசாரித்தல்வேண்டும். எது தன்னை யுணர்ந்தபின்னர் முமுட்சுவை ஞான சாஸ்திரத்தடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றதோ அஃதனுபந்த மெனப்படும். நான்கு காலங்களினிற் கட்டில் எவ்வனம் நிற்காதோ அங்ஙனமே அனுபந்த சதுஷ்டயமில்லாத நூலுமாமென்க. அனுபந்தசதுஷ்டயமுள்ள நூலே நூலென்று பெறப்படுதலின், நூலாராய்ச்சி செய்யு மொவ்வொருவரும் அனுபந்த சதுஷ்டயத்தை விசாரித்தறிதல் அத்தியாவசியமாமென்க.

ந்தசாத்திரங்கட்கு, சாற்றும் - அறிஞரார் கூறத்தகும், அனுபந்த சதுட்டயம் - அனுபந்தசதுஷ்டயமாவன, விடயம் - விஷயமும், சம்பந்தம் - சம்பந்தமும், பயன் - பயனும், அதிகாரிகள் - அதிகாரிகளும், நான்கென - நான்கென்று, அறி - ியறிவாய், எ - று. ■ - ஈற்றதை.

ஆசரித்தல் - ஆசரணையெனவந்தது. எனவே, நடத்தையாம். ரிந்தேசம் - காண்பித்தல். எண்ணும்மைக டொக்குின்றன. மங்களாசரணை - மங்களநடத்தையாம். அவையாவன: மங்களம் - நிரதிசயசுகமாய், ஆசரணையாவின்னுங்கண்டு நடக்குதல். அதன்மூன்றிலக்கணமாவது இந்நூலி னபிப்பிராயமாயுள்ள பரவஸ்துவை மனத்தாற் காண்டலும், வாக்காற் றுதித்தலும், காயத்தால் வணங்குதலுமாம்.

உரையினைந் திலக்கணமாவது முன்னர் ரிந்தேசித்த வஸ்து வெளிப்படுமிமித்தம் நூலாசிரியர் கூறுங்கவியில் உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் புணர்ந்து விகாரப்பட்டிருந்த பதங்களை யியல்பாக வுரையாசிரியர் பிரித்தலும், அப்பதங்களிலுள்ள பலபொருள்களை நீக்கி முற்கூறியதற்கியைந்த பொருளைக் கூறுதலும், அப்பொருளிற்கு முதலூலிற் பூருவபட்சமாய்க் கூறும் பலவற்றையு நீக்கிச் சித்தார்த்தமாய்க் கூறும் ஆத்ம ஞானசுருதிகளை மேற்கோளாயெடுத்துக்காட்டலும், அவ்விரண்டு மொன்றா யனுபவிக்கும்போது அவைகட்குத் தடையாயுள்ளவைகளை நீக்கி அதன் யதார்த்தம் விளங்க விடுதலும், அவ்வினாவின் கையத்திரிபின்று யப்பொருள் விளங்க விடை கூறுதலுமாம்.

அன்னுவய விலக்கணமாவது அங்ஙனம் உரையிதற்கு மூலமான பதங்களிலமைந்திருக்கின்ற பரவஸ்துவின் சிறப்பென்னும் விசேடணமும், அச்சிறப்பையுடைய விலக்கியமான விசேடியமும், அவ்விலக்கியமான கருத்தாவும், அக்கருத்தாவைக் காட்டுங் கருமமும், அக்கருமந்தவாறு செய்யுங்கிரியையுமான வைந்திற் பரவஸ்துவான கருத்தா வெளிப்படுகிறதற்குப் பொருத்தமான பதங்களை யெடுத்துக் கூட்டிக்கொள்ளுதலாம்.

அனுபந்தமென்பதில் அனு - உபசர்க்கம், பந்தம் - கூடிநிறைவாம்; எனவே, அது விஷயமாதி நான்குங்கூடி நின்றதாயிற்று.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய மங்களாசரணைக்கும் அங்ஙனங் கூறிய கடவுள் வணக்கத்திற்கும் பொருட்பேதமிருப்ப தென்னை?

விடை:—அஃகிந்தால் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறு நிமித்தமும் இது சிவியப் பிரசிவியப் பிரவாகப் பிரவர்த்தனையோடுங் கூடிய நூன்மரபு விளங்கு நிமித்தமுங் கூறினதேயன்றிப் பொருள்வேறின்றென்க.

(தா-ம்) இந்நூலிற் கூறும் பரவஸ்துவின் இலக்கணமுணரும் நிமித்தம் அமைக்கும் கவிகளின் பொருள் திரிபுபடாமற் செவ்விதாய்ப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதற்காகவேண்டி யிவ்விலக்கணங்களைக் கூறியதென்பதாம். (அ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அனுபந்த சதுட்டயத்தின் இலக்கணமும் மேற் சாதன சதுட்டயமும் உணர்த்துகின்றார்.

விடயமது சிவ ■ சீவர் தமதேகத் துவமாம்

சிவமனொடு தூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை
யடைதலுறு † சம்பந்தம் பயனறுயரெ லாரீத்
தாந்த பதம்பெறுதல் சாதனகான் கிணையு

சீவனென்றது சீவசாட்சியான கூடஸ்தன்.

† கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் அறைதல் அறையப்படல் என்னும் பிரதிபாதக பிரதிபாதிய சம்பந்தமிருக்கிறது. பிரதிபாதனம் (அறைதல்) செய்தலெதுவோ அது பிரதிபாதகமெனப்படும். இந்நூல் பிரமத்தைப் பிரதிபாதனஞ் செய்வதாயிருத்தலால் பிரதிபாதகமாம். எது பிரதிபாதனம் செய்யப்படுகின்றதோ அது பிரதிபாத்தியமாம். பிரமம் இந்நூலாற் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்படுவதாயிருத்தலால் பிரதிபாத்தியமாம். எந்த வஸ்துவிற்கு எதனோடு சம்பந்தமிருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவிற்கு அதன்கண் சம்பந்தமிருக்கிறது. குயவன் முதலியோருக்குக் குடத்துடன் சம்பந்தமிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் குடத்தில் உபயோகமாகின்றார்கள். எந்தவஸ்துவிற்கு எதனோடு சம்பந்தமில்லையோ அந்த வஸ்துவிற்கு அதனிடத்து உபயோக முண்டாகிறதில்லை. நேத்திரத்திற்கு வாயுவினோடும் ஆகாயத்தினோடும் சம்பந்தமில்லை. அசனல் நேத்திரத்திற்கு வாயுவினிடத்தும் ஆகாயத்தினிடத்தும் உபயோகமுண்டாகிறதில்லை. அதுபோலக் கிரந்தத்திற்கும் பிரமத்திற்கும் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) சம்பந்தமில்லாவிட்டால் கிரந்தத்திற்குப் பிரமத்திலும் பிரமத்திற்குக் கிரந்தத்திலும் யாதொரு உபயோகமும் இத்தியாது. ஆகையால் பரஸ்பரத்தின் உபயோகம் பரஸ்பரத்தில் நிச்சயிக்கும்பொருட்டு அவற்றின் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிதாவிற்குப் புத்திரன் ஜன்னியனாதவின் பிதாவிற்குத் தனது ஜன்னியனை புத்திரனோடு ஜன்னியத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. அது போலக் கிரந்தத்திற்குத் தனது பிரதிபாத்தியமாகிய பிரமத்தோடு பிரதிபாத்தியத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. புத்திரனுக்குப் பிதா ஜனகனாயிருத்தலால் புத்திரனுக்குத் தனது ஜனகனாகிய பிதாவோடு ஜனகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. அவ்விதமே பிரமத்திற்குக் கிரந்தம் பிரதிபாதகமாம். அதனால் பிரமத்திற்குத் தனது பிரதிபாதகமாகிய கிரந்தத்தோடு, பிரதிபாதகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. எப்படி பிதாவிற்கும் புத்திரனுக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் ஜன்னிய ஜனகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கிறதோ, அப்படியே கிரந்தத்திற்கும் பிரமத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பிரதிபாத்திய

முடையவனே † யதிகாரி யென்றதைவ ரறிஞ்

ருரைத்தசா தனசதுட்டயரித்த வரித்தப்

படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்

பழிப்பரிய சமைமுழுட் சுதவமெனப் படுமால்.

(இ - ள்.) விடயமது - (முற்கூறியவனுபந்த சதுட்டயத்தினுதலிய) விடயமாவது, சிவசீவர்தமது = சீவப்பிரமங்களினது, எசத்துவமாம் = ஐக்கியத்துவமாகும், அடைசலுறும் = பொருந்தாநின்ற, சம்பந்தம் = சம்பந்தமாவது, விமலனெடுதூற்று - பிரமத்திற்கும் வேதாந்தசாத்திரத்திற்கும், (உடனிகழ்ச்சியாக) அறையப்படல் = சொல்லப்படுதலும், அறையுந்தன்மை = சொல்லுந்தன்மையுமாம், பயன் = பயனாவது, துயரெலாநீத்து = துன்பங்களையுத்தையும் நீக்கி, ஆநந்தபதம்பெறுதல் = நித்தியாநந்தபதத்தைசுயடைதலாம், அதிகாரி - அதிகாரியாவான், சாதன நான்கினையும் - நான்கு சாத

பிரதிபாதகத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றதென்பது சித்தித்ததென்க.

இச்சம்பந்தம்போல் அதிகாரிக்கும் பலத்திற்கும், அதிகாரிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும், கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் சம்பந்தங்களிருக்கின்றன.

அதிகாரிக்கும் பலத்திற்கும் பிராப்பியப் பிராபக பாவசம்பந்தமுண்டு. பயன்-பிராப்பியம்; அதிகாரி-பிராபகன். எஃது அடையப்படுகிறதோ அது பிராப்பியமென்றும், எவனதை யடைகின்றாளுே அவன் பிராபகனென்றும் சொல்லப்படும். அதிகாரிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் கர்த்துருகர்த்தவ்விய பாவ சம்பந்தமுண்டு. அதிகாரி - கர்த்தா; ஆராய்ச்சி-கர்த்தவ்வியம். ஒன்றைச் செய்பவனைக் கர்த்தாவென்றும், செய்யப்படுவதைக் கர்த்தவ்வியமென்றும் சொல்லப்படும்.

கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் ஜனகஜன்னிய பாவசம்பந்தமுண்டு. ஆராய்ச்சிவாயிலாகக் கிரந்தம் (தூல்) ஞானத்திற்கு ஜனகமா யிருக்கிறது; ஞானம் ஜன்னியமா யிருக்கிறது. ஏதனை யெஃதுற்பத்தி செய்கின்றதோ அது ஜனகமென்றும், ஏதனெலெஃதுற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதோ அது ஜன்னியமென்றும் சொல்லப்படும், இதுவேயுமன்றிச் சிவனுதிகளுக்கும் தத்துவஞானத்திற்கும், மோட்சத்திற்கும் சாதகசாத்தியபாவ சம்பந்தமுண்டென்றறித.

† இராஜகுய யாகத்திற்கு கூத்தனிய னதிகாரியாயும் மற்றவர்களல்லராயும், பிரகஸ்பதி சுவனமென்னும் யாகத்திற்குப் பிராமண னதிகாரியாயும் மற்றவர்களல்லராயு மிருத்தல்போன்று, அந்தக்கரணத்திலுள்ள மலம் (பாவம்) நிஷ்காமகாமத்தினாலும் விட்சேபம் (புடைபெயர்ச்சி) ஈசுவரோபாசனையினாலும் ஒழித்துத் தனத்தொர்த்த வடிவத்தை (சுற்பனையாக) மறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தோடும் நான்கு சாதனங்களோடுங் கூடியிருக்கிறவனே ஈண்டதிகாரியாவன்; மற்றவர்களதிகாரிகள்ல்லர்.

னங்கோயும், உடையவனே - உடைத்தானவனேயும், என்றறைவரறிஞர் - என்றறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள், உரைத்த - இந்நனங்கூறிய, சாதன சதுட்டயம் - சாதன சதுஷ்டயமாவன, நித்தவரித்தப்படுபொருளின் விவேகம் - நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமெனவும், இகபரபோகவிராகம் - இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமெனவும், பழிப்பரிய சமை - குற்றமற்ற சமாதிசட்கசம்பத்தி யெனவும், முழுட்சுத்துவ மெனப்படும் - முழுட்சுத்துவ மெனவுஞ் சொல்லப்படும், எ - று. ஆல் - அசை.

வடநூலார் அறையப்படலைப் பிரதிபாத்தியமெனவும், அறையுந்தன்மையைப் பிரதிபாதகமெனவும் கூறுவர்.

(நா - ம்.) குருமுகமாகத் தெளிந்துகொள்ளுஞ் சீடனுக்கு இந்நூற்பொருளாகிய கூடத்தப்பிரம ஐக்கியமான வத்துவிதஸ்வரூபமே அபரோட்சமானவிடயமெனவும், அவ்வஸ்துவும் இந்நூலினுத்தமு மொன்றாயிருப்பதே சம்பந்தமெனவும், அதனாற்றுக்க நிவர்த்தியாய்த் தடையற்ற வாகந்தம் வருதலே பயனெனவும், இப்பயனையடைதற்கேதுவான சாதனசதுட்டயமுடையவர்களே யதிகாரிகளெனவுங் கூறினதாம். (க)

ஆ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய சாதனசதுட்டயங்களின் மூன்ற னிலக் கண முணர்த்துகின்றார்.

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்

நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே கம்பின்

மெத்திவரு மிகமுடனுத் தரத்தில்வரு போக

விராகமிம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்

பொய்த்தழியு மிடும்பையென மனம்விடுத லாகும்

புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்

வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே

வயங்குமுழுட் சுத்துவமென் றறிந்திக மதித்தே.

(இ - ள்.) நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம் - (முற்கூறிய சாதனநான் கனுள்) நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாவது, ■ நித்தியமான்மாவே - பிரமமே நித்தியவஸ்துவெனவும், பொய்விடயமெலாமென - விஷயரூபமான சகத்தும் அதன் காரணமான மாயையும் அநித்தியவஸ்துவெனவும்,

■ நித்தியவஸ்து சேதனமென்றும் அநித்தியவஸ்து மாயையும் அதன் காரியமாகிய உலகமுமென்றும் பரோட்சமாகத் திடப்பட வேறு பிரித்தறிதல் நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாம். அழிவுபாட்டபாவத்திற் கெதிர்மறையாகாதது நித்தியவஸ்துவென்றும், அழிவுபாட்டபாவத்திற்கெதிர்மறையாவது அநித்தியவஸ்து வென்றும் அறிக.

தோர்நிலைதரும் - பகுத்தறிவுகாம், பின்மெத்திவரும் - பின்பமைத்துக்கூறிய, இகமுடனுத்தரத்தில் வருபோக விராகம் - † இகமுத்திரார்த்தபவபேக விராகமாவது, இம்மை மறுமையுள்-இகத்தினும் பரத்தினுமுள்ள, விடய துகர்வனைத்தும் - விடயானுபவங்களியாவும், பொய்த்தழியும் - இன்பப்போலத் தோற்றி மித்தையாக நசிக்கப்பட்ட, இடும்பையென - துன்பமயமெனக்கண்டு, மனம்விடுதலாகும்-அவைகளில் மனம் பற்றறவிடுதலாம், தத்தசமை - பின்வைத்த சமையாதிசுட்கசம்பந்தியாவது, புகழ்-புகழ்பெற்ற, சமைமுதலாய - சமை முதலிய, சட்டுணங்கள் பெறுதல் - ஆறுகுணங்களை யுடையதலாம், வயங்கு முழுட்சுத்துவம் - பின் விளங்கவைத்த முழுட்சுத்துவமாவது, இயல்பாய முத்திவிருப்பதுவே யென்று - சகஜசாயுச்சிய ஸ்வரூப மோட்சாபேட்சையே யாமென்று, அறிந்திகெகித்து - பூகித்தறிவாயாக, எ-று. ஏ-ஈற்றரசை.

(க 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையாற் சமைமுதலிய சட்டுணங்களினுமும் அவைகளினிலக்கணங்களும் உணர்த்துகின்றார்.

† சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிரதத்தை சமாதி
சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி
தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களனைத் திணையுள்
சமையெனவே விடுதலுப ரதிருதி குருவைத்
துணிவினா னம்புமதே கிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திப்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செயங்குருசே வையினைபெடுத்தியம்பில்.

† இம்மையிலும் மறுமையிலு மடையத்தருவதாயுள்ள விஷயபோகங்களெல்லாம் நிலையற்றனவென்றும், உண்மையில் துன்பத்தைத் தருவனவென்று மறிந்து அவற்றின்கண் ஆசையில்லாதிருத்தல் இகபரபோகவிராகமாம். இகம் - இவ்வுலகம்; பரம் - சுவர்க்காதிபுலகம்; போகம் - இன்பத்துன்பங்கள் புலப்படத்தோன்றல். ஈண்டுப்போகமென்பது இன்பம் புலப்படத்தோன்றலின்மேல் நின்று.

† ஒருகோவையின்கண் வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பல விரத்தினங்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பினும் பல விரத்தினங்கள் கோக்கப்பட்டிருத்தல்பற்றிப் பலவென்று கூறாது ஒருகோவையென்றே சொல்லுதல்போன்று, மூன்றஞ் சாதனமாகக் கூறிய சமதமாதிகள் வெவ்வேறுவகைப்பட்ட விலக்கணமுடையனவாயினும் பரஸ்பரசகாயத்தை யபேட்சிக்கிரபடியினால் அவ்வாறுங் கூடியது ஒரேசாதனமென்று சொல்லப்படுகிறதென்க.

(இ - ன்.) - சமையும், தமை - தமையும், திதிக்கை - திதிட்சை யும், உபரதி - உபரதியும், சிரத்தை - சிரத்தையும், சமாதி - சமாதியுமே, சபைமுதலா மறுகுணங்கள் - முற்கூறிய சமாதிசட்க சம்பந்தியாய், (அவற் றன்) உட்கரண மடக்கல் - அந்தக்கரணங்களைப் பாகியவிடயத்திற் செல்ல வொட்டா தகத்திலடக்குதல், சமை-சமையாம், புறக்கரணமடக்குதல் (ஞா னேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களான) பாகிய கரணங்களுையு மவவாறடக்குதல், தமை - தமையாம், காமாதிதணித்தடுகை - காமக்குரோதா திகளை மேலெழு வொட்டாது தணியச்செய்தல், திதிக்கை - திதிட்சையாம், கருமங்களைத் தீனையும் - சகல கருமங்களையும், சுமையெனவே விடுதல் - பூனின்றிய பாரமென நீக்குதல், உபரதி - உபரதியாம், சுருதி - வேதமுடியினுள்ள மகாவாக்யததையும், குருவை - ஆசிரிய ருபதேச வாக்கியததையும், துணி வினான்புமுதே - உண்மையெனத் தெளிவாக நம்புதலே, சிரத்தை - சிரத் தையாம், குருமொழி - ஆசிரிய ருபதேசவசனம், நெஞ்சடைவுற - மனதின் கட்பொருந்த, திட்டமுறல் - சலனமின்றித் திடமாயிருத்தல், சமாதி - சமா தியாம், இச்சாசனஞ்சேர் - இந்நான்கு சாதனமுமுடைந்த, அதிகாரிசெயுட்- அதிகாரியான சீடன்செய்யும், குருசேவையினை - குருநரிசனததின் முறை மையை, எடுத்தியம்பில் - எடுத்துச்சொல்லுமிடத்து, எ - று. தான் - ஏ, அசை. பவத்தைத் தாண்டுகைக் விச்சையாதோ, அதுவே திதிட்சையாம். ஆமென்பதும், எண்ணும்மையும், வருவிக்கப்பட்டன.

(நா-ம்.) முற்கூறிய பரவஸ்துவே நித்தியமெனவும் பிரகிருதி முதற் பெனதிகமீறான சசலமும் அநித்தியமெனவும் அறிந்து, அச்சசலமும் அநித் தியமென்பதற் கனுபவந்நோன்ற அவைகளி னிராசை பிறத்தலும் அந்நிரா சை யனுபவமாதற் கடையானமான சமாதி சட்கசம்பத்தியும் அக்குணங் களாற் பரவஸ்துவை யடைதற் கடையானமான முத்திவிருப்பமு முடைய வனே யதிகாரியென்பதாம். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அதிதிவர பக்குவமுடைய அதிகாரியான வன் ஆசிரியரைப் பூசித்தவருக் கன்புசெய்யும் நான்கு பகுதியி னிலகண மும் மூன்றதிகாரிகளி னுமமும் உணர்த்துகின்றார்.

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவ

மாமவற்றுட் குருபரனுக் கனுகூல விருத்தி
பாத்தமுயர் குருபரனகுற் றேவலே யங்க

மருட்கூவற் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தலது தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாய்க்

கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ
மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட

மெனுவியற்றான் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

(இ - ள்.) ஆத்தமுடன் - (அக்குருசேவையானது) ஆத்தமும், அங்கம்-அங்கமும், தானம் - தானமும், சற்பாவமாம் - சற்பாவமுமென நான்காம், அவற்றன் - அந்நான்கனுள், குருபரனுக்கு - ஆசிரியருக்கு, அனு கூலவிருத்தி - அவர்பிரியவசத்தாய் நடப்பதே, ஆத்தம் - ஆப்சமும், உயர் குருபரன் குற்றேவலே - மாட்சிமையுள்ள வாசிரியரது பாதிசுருஷையே, அங்கம்-அங்கமும், அருட்குரவற்கு - கருணையே வடிவமான வாசிரியருக்கு, உரிய - உரித்தாகிய, மனைநில முதலாமவற்றை - கிரகக்ராம முதலானவற்றை, காத்தவது - விக்கினம் வாராமற் காப்பதே, தானமாம் - தானமும், சற்குருவே - ஆசிரியரே, மெய்யாய்க்கண்ட - உண்மையாக வனுபவத்திற் றரிசித்த, சிவமென - பிரமஸ்வரூபமேபென, நம்புமதுவே-மனத்திற்றுணிவு பிறங்கிருத்தலே, சற்பாவம் - சற்பாவமுமாம், ஏத்து - துதிபெற்ற, கருமம் - கருமகாண்டமும், பத்தி - பத்திகாண்டமும், மிருஞானகாண்டமெனும் - மேன்மையமைந்த ஞானகாண்டமு மென்கின்ற, இவற்றால் - இம்மூன்றினால், மூவதிகாரிகள் - கருமகாண்டி பத்திகாண்டி ஞானகாண்டியென மூன்றதிகாரிகளும், வேறுமுள்-(முற்கூறிய சாதனைகாண்கிணையு முடையவனே அதிகாரி யென்பவனையே யன்றி) மற்றுமுள், எ - று. ஏ - ஆல், அசை. என்னுட்மைகள் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) இருவழிக்கோர் மணிபோல் இவனறிவு அவரறிவின்றலின் 'ஆத்தம்' எனவும், கண்ணிற் கிமைபோல இவன் அங்கம் அவரங்கமாகப் பணிசெய்து நின்றலின் 'அங்கம்' எனவும், பிதாகதன்போல இவன் தன் பொருளை யவர் பொருளாகக் கொடுத்தலால் 'தானம்' எனவும், பிரமநிலை னைரப்போன்று இவன் தன்னிசஸ்வரூபம் அவரது சத்துஸ்வரூபமாகப் பாவித்தலிற் 'சற்பாவம்' எனவும் கூறினார். இவற்றை நிரலே ஆவி, உடல், பொருள்களைப் பிரமோபதேசகாலத்து லாசிரியருக்குத் தத்தமாகக் கொடுப்பானென்பதும், மேற்சேஷித்து நின்ற தனது ஸ்வரூபமே குருதரியமெனக் கண்டமைந்து நிற்பானென்பதுங் காண்க. 'மனை நிலம்' என்றமையால் துறவியேயன்றிக் கிரகஸ்தனும் குரவனாவா னென்பதாயிற்று.

(நா - ம்.) குருகுலவாசத்திற் சீடன் செய்யுமுறைமையாவது ஆசிரியருக்குத் தஸ்மரணை விட்டு விஸ்மரணைவாராது அவர் பிரியப்படி நடப்பதும், அவரது தேக சுவரூபணை நிமித்தமான பணிகளைச் செய்வதும், அவரது குடும்ப முதலியவைகளைத் தானே பொறுத்துக்காத்தலும், அவரே சிவஸ்வரூபமெனத் தரிசித்தலுமாம். (கஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய கருமகாண்டி முதலிய மூவரிலக்கணங்களையும் அப்பியாசிகளின் தாரதம்மியமான கருமமுதலியோரின் ஐந்து நாமங்களையும் உணர்த்துகின்றார்.

உடம்பிணையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா நெனதென்
ஹளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே

திடம்பெறின் றுக்குமவ னேபத்தி காண்டி

செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்
மடந்தவிரு நன்னூன காண்டியென லாகு

மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருயர்வா
யடைந்தவதி காரிகளாங் கருமிமுழுட் சுவிலே
டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடனா ஞுடன்.

(இ - ன்.) உடம்பினையும் - (முற்கூறியமுவருள்) தேகத்திலும், வருகு
மெப்பத்தினையும்-அதுகாரணமாக உந்த கிரககிருத்தியாதிகளிலும், யானென
தென்றுளன்-யானென்னும் அகங்காரமு மெனதென்னு மமகாரமு முள்ள
வனே, கருமகாண்டி - கருமகாண்டியெனவும்; எலாக்கிரியையும் = யாகாதி
சகல கருமங்களையும், ஈசற்கே-பரமசிவத்திற்கேயென, திடம்பெற நின்று-
திடமாக நின்று, ஆக்குமவனே - செய்பவனே, பத்திகாண்டி - பத்திகாண்
டியெனவும், செய்யு-திரிகரணங்களும் செய்கின்ற, கரும மனைத்தினுக்கும்-
கிரியைகளுக்கும், கரிதானென்றிருப்போன் - தானேசாட்சியென்றி
ருப்பவன், மடந்தவிரும் - அறியாமை நீங்கிய, நன்னூனகாண்டி யெனலா
கும் - நன்மையுள்ள ஞானகாண்டியெனவுமாம், மற்றும் - இவர்களுையன்றி
யும், ஒருவர்க்கொருவர் - ஒருவருக்கொருவர், உயர்வாயடைந்த - மேம்பாடு
பெற்ற, கருமி - கருமியும், முழுட்சுவிலே - முழுட்சுவும், அறையு மப்பி
யாசி - சொல்லாநின்ற அப்பியாசியும், அனுபவியுடன் - அனுபவியும்,
ஆருடன் - ஆருடனுமாகிய, அதிகாரிகள் - அதிகாரியானவர்கள், ஐவ
ருளர் - ஐந்துபேரிருக்கின்றனர், எ - று. உடம்பையா னெனவும், குடும்
பத்தை யெனதெனவுங்கொள்க. ஆம் - சாரியை.

(தூ - ம்.) சகல கருமங்களையும் காமியமூலமாகத் தனக்காக்கிச்செய்
பவன் கருமகாண்டியெனவும், அக்கருமங்களை நிஷ்காமமாகவீசுராற்பண்ணு
செய்பவன் பத்திகாண்டியெனவும், இக்காமிய நிஷ்காமியங்களாற் செய்
யுங் கருமங்க ளனைத்திலும் பற்றின்றி அவைகளியாவந் தனதிடத்து நிக
ழ்வதாயும் தானவற்றிற்குச் சாட்சியாகவும் காண்கின்றவன் ஞானகாண்டி
யெனவும் விளக்கியதாம். (கங்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய வைந்ததிகாரிகளுள் நால்வ ரிலக்கண
முணர்த்துகின்றார்.

முடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி

முத்தனா மவனுறு பிறப்பினிலொண் கருமி

நீடுல்க முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும

நிட்டனுய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே

நாடரிய முழுட்கலகங் கனவெனக்கண் டெள்ள

நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டினில்ப் பியாசி
விடெக விவகார நினையாமல் விவேக

மேவியோர் பிறப்பின முத்தனனு பவியே.

(இ - ள்.) மூடமொடு - (முற்கூறிய வதிகாரிக ளாவருள்) அறியாமையால், தன்சாதி - தன் வருணத்திற்குரிய, கருமமேபற்றி - கருமத்தையே கடைப்பிடித் தொழுதி, தூறுபிறப்பினில் - மேற்சதஜன்மத்தில், முத்தனமவன் - சீவன்முத்தனாக மவனே, ஒண்கருமி - சிறந்த கன்மியாம், நீடுலகம் - விரிவாகத் தோன்றி நசிக்குன்றசகம், உண்மையென - (எவ்விதத்தாலும்) உண்மையாகாதென்று, நினைந்து - தெளிவாகக்கருதி, புறக்கருமிட்டனாய் - அச்சக சம்பந்தத்திற்கு வேறான குரு சிசுருஷையுடையவனாய், மூப்பிறப்பின் - மூன்று ஜநதத்தில், முத்தனமவனே - சீவன்முத்தனாக மவனே, நாடரிய முழுட்க - நாடற்கரிய முழுட்கவாம், உலகம் கனவெனக்கண்டு - இச்சகத்தைச் சொப்பனம்போலப் பார்த்து, உள்ளம் - மனத்திலு, நற்கருமஞ்சேர்ந்து - நல்ல ஞானப்பியாசஞ்செய்த, பிறப்பிரண்டினில் - இரண்டு சென்மத்தில், (சீவன்முத்தனாகமவனே) அப்பியாசி - அப்பியாசியாம், வீடு - முன்விடப்பட்ட, உலக விவகாரம் - சகத் விவகாரங்களை, நினையாமல் - மேற்கருதாமல், விடேகமேவி - ஆம்விவேகத்தையடைந்து, ஓர் பிறப்பின் - ஒரு ஜநதத்தில், முத்தனம் - சீவன் முத்தனாகின்றவன், அனுபவி - அனுபவியாம், எ - று.

பிறப்பிரண்டினிலென்பதனீற்றில்லாத முத்தனாகமவனேயென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. விடிலகவிவகார நினையாமலென்றது நீங்கின புறப்பற்றுக்களின் வாசனை தோன்றாதகப்பற்று நீக்கத்தினே.

(ப - ழ்.) வேதங்களிற் கூறும் விதி நிலேதஞ் சித்தார்த்தபோதமென்னும் வாக்கியங்களிலொன்றுந் தோன்றாதவிதையால் மறைக்கப்பட்டிருந்தவன்நிலேதவாக்கியத்தைநீக்கி விதிவாக்கியத்தி லொர்பிரயோசனத்தைக்குறித்தாவது கட்டுப்பட்டானாதலாற் கணிக்கப்படாத சநநமற்றுக் கணிக்கப்பட்ட சில பிறப்பிலே முத்தினைய யடைவானென்பார் 'தூறுபிறப்பினிலொண்கருமி' எனவும், அக்கருமத்தினு லுண்டாகும் பதப்பிராப்தி முதலிய பிரயோசனங்களினைத்தும் அனித்தியமாய்த் துன்பத்தை விடாத்தலின் அவைகளில் தோஷ திருஷ்டியுண்டாய் நித்தியவஸ்துவை யடையவிரும்ப முடையவனாய்ச் சித்தார்த்த போத வுபதேசவாக்கியார்த்த நிச்சயங்களைக் குருமுகமாய்ச் சிரவணஞ் செய்வன் மேல் மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி யென்னு மிம்மூன்றையு மனுஷ்டித்து முத்தியடையவேண்டுமென்பார் 'மூப்பிறப்பின் முத்தனமவனே...முழுட்க' எனவும், அவ்விசாரணையிற் சேடித்த பிரமவஸ்துவைச் சம்சயமற மனனஞ்செய்வன் மேல் நிதித்தியாசனம், சமாதி யென்னு மிவ்விரண்டையு மனுஷ்டித்து முத்தியடைய

வேண்டுமென்பார் 'இரண்டு பிறப்பினில் (முத்தனாகுவனே) அப்பியாசி' எனவும், அம்மனைத்தினுற் றெளிந்த வஸ்துவை நிதித்தியாசனத்திற் காட்சிப்பவான் மேற்சமாதியை யனுஷ்டித்து முத்தியை யடையவேண்டுமென்பார் 'ஓர் பிறப்பினு முத்தனனுபவி' எனவும் கூறினார். (கச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய ஐவருள் முடிவான ஆருடனிலுக்கணமும் மேல் உலக முதலியாதென்னும் விவேகி முதலிய மூன்றதிகாரிகளினிலுக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

உலகநிலை தோன்றாமற் றன்றிகழ்ஞா னத்தா

லுண்மைமுத்த னுமவனே யாருடன் மற்று

மூலகமுத லியாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து

மூடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து

மூலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்

துறக்கேட்டு முயர்தருளா னிகளாகி முத்தி

யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா

லுற்றிடுவ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம்.

(இ - ள்.) உலக நிலைதோன்றாமல் - சகத்தோற்றரவில்லாமல், தன்றிகழ் ஞானத்தால் - தானேதானாய்விளங்குகின்ற ஞானத்தினால், உண்மை முத்தனாகுவனே - இச் சகத்திற் சத்தியமுத்தனாகுவனே, ஆருடன் - ஆருடனாகும், மற்றும் - இவ்வைந்திகாரிகளன்றிப் பின்னும், உலகமுதல் (காரியவடிவாய் மித்தையாயிருத்தலினால்) சகத்தின் காரணம், யாதென - யாதென்கிற, தேர்வொடு - விசாரணையுடன், குருவையடைந்தும் - ஆசிரியரைச்சேர்ந்தும், உடம்பாதி-சரீரமுதற் பிரகிருதியீருன தத்துவங்க ளியாவும், பொய்யெனக்கண்டு - அளித்தியமெனக்கண்டு, அருட்குருவை யடைந்தும் - கருணைவடிவமான வாசிரியரைச்சேர்ந்தும், உலகிலொரு குரவன் - உலகத்திலொராசிரியன், தன்மகற்கு - தனது சீடனுக்கு, உபதேசஞ்செய்துற - உபதேசஞ்செய்ய, கேட்டும் - அதனைக் கேள்விப்பட்டும், உயர்தரு ஞானிகளாகி - மாட்சிமைபொருந்திய ஞானவான்களாகி, உலகு தொழு விவேகமொடு - பெரியோர்கள் வணங்கும் விவேகத்தினாலும், விரத்தி-விரத்தியாலும், தெய்வகதியால் - தெய்வகதியாலும், முத்தி - மோட்சத்தை, உற்றிடுவர் - அடைவர், இவர்வேறு-முற்கூறியவர்களுயன்றி வேறே யிவர்களும், மூவதிகாரிகளாம் - மூன்றதிகாரிகளாவர், எ - று.

சத்திய முத்தன்-சத்தியோ முத்தன்; ஞானமுதயமானபோதே வேன் முத்தனாவன்.

(ப - ி.) முன் நிதித்தியாசனத்திற் காட்சிப்பட்டுத் தெளிந்த பரவஸ்துவே தானாகச் சமாதியின்கண்ணுதயமான வபரோட்ச சாட்சாத்கார

மானவப்போதே முத்திபெற்றானென்பார் 'உண்மை முத்தனாமனையாருடன்' எனவும், அச்சத்தியமான விச்சகஞ் சிருஷ்டியாதற்குமுன் சத்தாமாத் திரமாயிருந்தது யாதென்கின்ற விவேகத்தினால் குருமுகமாய் விசாரித்திவ் வசத்தை நீக்கி யச்சத்தாயிருக்கின்ற பிரமத்தை யடைந்தானென்பார் 'உலக முதலியாதெனத் தேர்வொடு குருடை யடைந்து' எனவும், தேகமுதற் பிரகிருதியீறான சகல தத்துவங்களு மனித்தியவஸ்து வெனக் குருமுக மாய் விசாரித்து அவைகளில் விரத்தியுடையவனாய் அவைகளழிந்தும் அழி யாதிருக்கின்றதானே நித்தியமான பிரமமென்றறிந்து அஃதை யடைந்தா னென்பார் 'உடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து' எனவும், ஒன்றிலும் பற்றற் றிருக்கின்ற கின்மலமான சித்தத்தில் ஆசிரியர் மாணுக்கனுக் குபதேசிக்கும் பிரமானுபவந் தெய்வகதியாலமைய அப் பிரமத்தை யடைந்தானென்பார் 'சூரவன்நன்மகற்குபதேசஞ் செய்து நக் கேட்டுத் தெய்வகதியா லுயர்தருளுனிகளாகி முத்தி...உற்றிடுவர்' என வுங் கூறினார். தெய்வகதி யென்பது இவனது முயற்சியின்றி கிஷ்காம புண்ணிய பரிபாகத்தினுற் றனக்குத்தானே யோர் முன்னிலையிலுண்டாவ தாமென்க.

(தூ - ம்) இச்சகத்தையும் இதிலுள்ள சுகதக்கங்களை யு முண்மையெ னக்கருது மறியாமையை நீக்குவான் கருதி அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கும் விதித்த தத்தம் விதிப்படி நடக்கின் இச்சகபோகங்கள் அசத்தியமாய்ப் பரலோக போகங்கள் சத்தியமாமெனக் கருதி நடப்பவனே கருதியும், இக்கரும முதிர்ச்சியால் இவ்விசயங்கள் உண்மை யன்றென்று தெளிந்து அவற்றின் அபரோட்சம் வெளிப்படுகிறித்தம் இச்சக சம்பந்த மில் லாது சற்கருமங்கள் செய்பவனே முமுட்சவும், இச்சற்கரும முதிர்ச்சியாற் கனவைப்போல மனத்தோற்றரவே சகமெனக் கருதிச் சமாதியனுஷ்டிப் பவனே அப்பியாசியும், இவ்வப்பியாச முதிர்ச்சியால் இச்சகரூபமாகிய மனத் தின் காரணமான அறிவுதயமாய் அதனிடத் தமைந்திருப்பவனே அனுபவி யும், இவ்வறிவின் முதிர்ச்சியால் தானே சகமாய் இச்சகத் தோற்றவின்னிச் சாட்சாத்காரமாய் யிருப்பவனே ஆருடனும், இச்சகக்காரணம் யாதென் னும் விவேகத்தினுற் குருமுகமாய் விசாரித்துப் பிரமமே தானெனத் தெளி ந்த விவேகியும், தேக முதலியவைக ளனித்தியமாய் யிருத்தலின்மேல் நித்தி யமாயிருப்பது யாதென்கின்ற விரத்தியினுற் குருமுகமாய் விசாரித்துப் பிர மமே நித்தியமெனத் தெளிந்த விரத்தனும், இப்பிரமமே நீயெனச் சேடனுக் காகிரிய ரூபதேசிக்கு முபதேசமே தனக்குபதேசமாகப் பிரமமே தானெ னத் தெளிந்த தெய்வகதியனுமாகிய இவ்வெண்மரு மதிகாரிகளாவ ரென் பதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீடர்களின் அதிகாரபேதங்களால் வரும் ஆசிரியர்பே தம் எண்வகையாகக் கூறுவான் றொடங்கிப் போதகர் முதலிய நால்வ சிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தகருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவரவரிற் போதகன்முன் னூலிற்
பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்
வெந்துயரங் குதவுமவ னிகிதகுரு வறத்தைப்
போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே
புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மு தற்குர்.

(இ - ள்.) சாதகர்களாம்-(முற்கூறிய) அப்பியாசிகளாகிய, சீடர்பேதத் தால் - மாணாக்கர் பேதங்களினால், குரவர்தாமும் - ஆசிரியர்களும், போதக குருவே முதலாக - போதகாசாரிய ராதியாக, இருநாற்பேத மடைகுவர் - என்வகைப்படுவார்கள், அவரில் - அவர்களில், முன்னூலின் - முதலூ லான வேதத்திலுள்ள மகாவாக்கியத்தின், பெரும்பொருள் கூறிடுபவன் - மாட்சிமையுள்ள அருத்தத்தைப் போதிப்பவனே, போதகன் - போதகாசா ரியனும், தத்துவங் திகழ்த்துபவன்-பிரகிருதிமுதலிய தத்துவங்களை வேதித் துப் பரத்துவத்தைத் தரிசிப்பித்தவனே, வேதகன் - வேதகாசாரியனும், கல்வசியாதியால் - சிறப்புள்ள வசியமுதலிய அஷ்டகருமங்களால், இம் மையின்பம் - இகலோகத்திலின்பமும், வெந்துயரங்கு - அப்பரலோகத்தில் வெவ்வியதுன்பமும், உதவுமவன் - கொடுப்பவனே, நிகிதகுரு - நிகிதாசாரி யனும், அறத்தை - காமியகருமத்தைச் சொல்லுவ கருமநூலை, போதகஞ் செய்து - போதித்து, இருமையினும்-இம்மை மறமை யிரண்டினும், இன்ப மருள்பவனே - பேதசகங்களை வருவிப்பவனே, புகழ்தரு - புகழ்பெற்ற, காமிய குருவென்று - காமியாசாரியனென்று, அறைகுவர் மூதற்குர் - பே ரறிவையுடையோர் சொல்லுவார்கள், எ - று.

நிஹிதமென்னு மாரியமொழி “மூன்றேயடவும்” என்னுஞ் சூத்திரப் படி நிகிதமென வந்தது; விகிதமான ஹிதத்தை நீக்கலால் நிகிதமாயிற்று. வசியாதியென்றது வசியம், மோகனம், தம்பனம், ஆகருஷ்ணம், உச் சாடனம், வித்துவேஷ்ணம், பேதனம், மாறணம் என்னும் அட்டகருமங் களை. அவை: சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆகிராதர், அநாதிராதர், வகுள நாதர், மதங்கநாதர், மச்சேர்கிரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கநாதரென் னும் நவநாதசித்தர்களாற் கற்பிக்கப்பட்ட சவுளயாமளாதி இம்சை மைது னாதி நிடேதகருமமுள்ள சாத்திராந்தரங்களிற் கூறுவனவாம். அவற்றுள்:— ராஜவசியம், சனவசியம், ஸ்திரீவசியம், சுரபூத கிரகாவேசங்களை வசியமெ னவும்; பாதுகாசித்தி, அஞ்சனாசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவா தாதிசித்திகளைச் செய்வது பேதனமெனவும்; சுழுத்தி, விடம், மூர்ச்சை சாதூரிக கரணலட்சண மாயங்களைச் செய்வது மோகனமெனவும்; அக் கினிஸ்தம்பம், சலஸ்தம்பம், இந்திரியஸ்தம்பம், கட்கஸ்தம்பம், கத்க்

தம்பம், ரூபஸ்தப்பாதிக்களைச் செய்வது ஸ்தம்பனமெனவும்; வஸ்திரா பரணவாகன உனிதாதி வஸ்துக்களை ரிசஸ்தானத்திலிருந்து வரச்செய்வது ஆசுருஷ்ணமெனவும்; பூருவசகாசிரம ரிசரணத்தமகமே உச்சாடனமெனவும்; பிராணசிகேதகமானவிடத் தன்னிடோன்னிய விரோதகரணஞ் செய்வது வித்துவேஷணமெனவும்; அபிசாரகன்ம ஜனிடவியாதிகளிலிருந்தகால மிருத்துவரச் செய்வது மாரணமுமாம். (௮௬)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் சூசகன்முதல் நால்வரிலக்கணமும் சீட ரதிதீவர டக்குவதனுல் வருந் துக்கதரிசனமும் உணர்த்துகின்றார்.

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க

டொகுப்பவன் பொய் விடயமென வான்மவிரூப் பருள்வோன் வாசகனுஞ் சிவசீவ ரைக்கியஞா னத்தை

வழங்குமவன் காரக னையந்தவிர்த்து நிலைத்த

வாசகனு முததியருள் பவன்விகித குருவா

மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க் கூறு

நேசமுறு சீடர்தம்மு னொருவன்முத் தாப

நெருப்பினால் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னாகி.

(இ - ள்.) விவேகத்தால் - விவேகமுக்கத்தினால், சமைமுதலாங்குணங்கள் - சமைமுதலாகிய ஆறுகுணங்களையும், டொகுப்பவன் - ஒருங்கேவரப் பண்ணுகிறவனே, சூசகனும் - சூசகாசாரியனும், பொய்விடயமென - விடயங்களனைத்து மித்தையென வெறுக்கச்செய்து, ஆன்மவிரூப்பருள்வோன் - ஆன்மாவினிடத்து விருப்பமுண்டாகச் செய்பவனே, வாசகனும் - வாசகாசாரியனும், சிவசீவரைக்கிய ஞானத்தை - சீவப்பிரம ஐக்கிய ஞானத்தை, வழங்குமவன் - கொடுப்பவனே, காரகன் - காரகாசாரியனும், ஐயந்தவிர்த்து - சந்தேகத்தையெகி, நிலைத்த - நிலைபெற்ற, ஆசகலமுத்தி - குற்றமற்ற மோட்சச்சை, அருள்பவன் - அனுக்கிரஹிப்பவனே, விகிதகுருவாம் - விகிதாசாரியனும், அதிகாரி யிவராகுமென - இவர்க ளதிகாரி யாவர்களென்று, முன்னர்க்கூறும் - முன்பு சொல்லாநின்ற, நேசமுறுசீடர்தம்முள் - அன்புள்ள சீடர்களுக்குள்ளே, ஒருவன் - ஒருபுருடன், நுத்தாபநெருப்பினால் - தாபத்திரயாக்கினியினால், வெந்து - வெதும்பி, சிந்தாகுலமுடையனாகி - மனதிற்துக்கமுடையவனாய், எ - று.

விரூப்பென்றமையால் வெறுக்கச்செய்து என்பது வருவிக்கப்பட்டது. விசேடமான இத்ததைச் செய்தலால் விகிதமெனவந்தது. காரகன் - கொடுப்பவன்; எனவே, ஐக்கியஞானத்தைக் கொடுப்பவனென்பதாயிற்று. முற் கூறிய சாதன சதுட்டயமுடைய முமுட்சுமுதற் றெய்வகதியன்றான அதி காரிகள் பன்னிருவருள் உத்தமன், மத்திமன், அதமன், அதமாதம மென்ன

ஞெருவர்க்கொருவர் தாரதம்மியமா யிருப்பாராதலின் இச்சீடர்களின் பக்கு வங்களைக்குறித்து வந்தநாம மெண்வகையாதலால் இவ்வாசிரியர் பேதமின் றெனவும்; இவர்களுள் விதிதருவினாலடைந்த தெய்வகதியனும் காரக குருவினா லடைந்த முன்னைய முழுட்சுவம் ஞானகாண்டியும் அனுபவி யும் ஆருடனுமாய இவ்வைவரும் உத்தமரெனவும், சூசககுருவினாலடைந்த பத்திகாண்டியும் வேதக குருவினாலடைந்த அப்பியாசியும் போதககுரு வினாலடைந்த விவேகியும் வாசககுருவினாலடைந்த பின்னையமுழுட்சுவம் விரத்தியனுமாய இவ்வைவரும் மத்திமரெனவும், காமியகுருவினாலடைந்த கருமகாண்டி அதமனெனவும், நிதிதருருவினாலடைந்த அஷ்டகருமி அத மாதம நெனவுவாரம்.

வினா:—இவர்களுள் கருமகாண்டியு மதிகாரியாவனோ?

விடை:—முன் ‘ஆப்தமுடன்’ என்ற கவியில் அதிகாரி என்றமையா னும், துன்பத்தி லதீதப்பட்டிருந்தவன் தனுவையும் அதைப்பற்றிய குடும் பத்தையும் யானெனதென்னு மபிமானத்தினுற் சுகதுக்கந் தேவ் னறியவழி அவற்றை நீக்குமரபில் உடன்பட்டானாதலானும் அவனுமதிகாரி யாவா னென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் அவனை யேன் சில வேதாந்தநூலிற் சேர்க்க வில்லை?

விடை:—சரிதை கிரியை யோகமென்னும் மூன்றுபாதங்களுக்கடந்து மேல்ஞான பாதத்திற்கு வந்த வதிகாரிகளை நோக்கியென்க.

வினா:—நிதிதருருவு மாசிரியராவரோ?

விடை:—‘நல்வசியாதி’ என்றமையானும் அக்கிரியை சில சீவர்கட் கனுசுல நிமித்தமா யிருக்கின்றமையானும் அவருமாசிரியராவரென்க.

வினா:—அற்றேல் அவரை நிதிதருருவென்பானேன்?

விடை:—சமயாபரோட்சமாக விழிவான கருமங்களை யுயர்வாக இந்நிரனுக்குப் பிரகஸ்பதி யுலகாயுதமதம் போதித்ததுபோலப் போதிக்குங் கருமத்தினால் வந்ததென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின் இவ்வாசிரியர்களுடன் சேர்க்காமல் நீக்கக் கூடாதோ?

விடை:—பிரகஸ்பதியை நீக்காமையாற் கூடாதென்க.

தாபத்திரயாக்கினிகளாவன:—பதினான்கு விடயங்களானும் வியாத் கிராதி துஷ்டஐந்துக்களானும் தேகத்திற்குவருந் துன்பங்களைத் தனதாகப் பாலித்துவருந்துதல் ஆகிபெளதிகமும், மனாதிசுரணங்களை யியக்குதற் கேதுவான சந்திராதி தேவதைகளானும் ஐயன் பிடாரிமுதலான தூர்த் தேவதைகளானும் அந்தக்கரணங்களுக்கு வருந் துன்பங்களைத் தனதாகப் பாலித்து வருந்துதல் ஆகிதெய்வீகமும், தானல்லாததைத் தானெனக் கருதும் அகம்பாவத்தினுற் சங்கற்பரூபமான சிதாபாசனா லுண்டாகும் வருத்தங்களைத் தனதாகப்பாலித்து வருந்துதல் ஆகியாத்மீகமும்.

(நா - ம்.) ஆசிரியர்கள் சீடர்களுக் குணர்த்து மிலக்கணங்க ளிவை
யென வுணர்த்தியதாம். (௧௭)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மேற்கூறிய சீடரு ளொருமுழுச்சுவானவன் சனது
துன்பங்களை நீக்குவான் கருதி ஞானாசிரியரை யடைந்த வினாவலி னிலக்
கணம் உணர்த்துகின்றார்.

நானூரிப் பவமெனக்கு வந்தவா நென்கொ

னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண் டேகி
யானாந் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக

மாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்மண்
ணானூரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து

ஹவமுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தமிழு
தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சீடன்
றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே.

(இ - ளீ.) நானூர் - நான்யாவன், இப்பவம் - இச்சநகம், எனக்கு
வந்தவாநென் = எனக்கு வந்தவகையென்ன, நசிப்பதெவராலென - இது
கெடுவது யாவராலென்று, ஆய்ந்து - இவ்வாறு தன்னுள் விசாரித்து, அலர்
கரங்கொண்டேகி - பத்திரபூப்ப பலாதிக்கைக் கையி லெடுத்தக்கொண்டு
போய், ஆனா - என்றும் நீங்காத, நற்கல்வி - வேதாந்தவித்யையும், அறிவு -
அநுபூலுதயமான ஞானமும், அடக்கம் - அந்தஞானத்தினு லுண்டான
அடக்கமும், றாகமாதியாம் - அதுகாரணமாயுண்டாய வைராக்கியமுத
லாய, குணமுடை - நற்குணங்களுையுடைய, சற்குருவையடைந்து - ஞான
சாரியரைச் சரணாகதி யடைந்து, (அவா்நிருவடித் தாமரைகளிலே மலர்களா
லருச்சித்து நைவேத்தியமுஞ் செய்து) எதிர் - அவ்வாசிரியர் சந்நிதிமுன்,
மண் - நிலத்தின்கண்ணே, ஊனூரப்பணிந்து - தனதுமெய் தோயவணங்கி,
எழுந்து - எழுகென வெழுந்து, அன்பால் - மெய்யன்பினால், கரங்கள்
குவித்து - கைகளைக்கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, உறவமுத்தி-
நாவிற்பொருந்த ■ அட்டமந்திரங்களாற் றுதித்து, அருட்குருவே - கரு

“சைதந்யம் ஸாஸ்வதம் சாந்தம்

வியேமாதீதம் நிரஞ்சனம்

நாதபிந்து களாதீதம்

தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநம:”

என்னும் அஷ்டமந்திரபூர்வகமாய் இருபதம், இருகை, இருதோள், மார்பு,
நெற்றி என்னும் அஷ்டாங்கமும் நிலத்திற்படப் பணிந்து பின்னெழுந்து
பயபத்தியினாலே, அடிமைத்தன்மை மிகுந்து கரகமலங்கூப்பித் தனது கார்ப்
பண்ணியமூங் காட்டிக் குருமகிமையையுங் கொண்டாடி ஞானம், வைராக்
கியம், பலம், ஐசுவரியம், கீர்த்தி, ஸ்ரீயென்னும் சட்குண சாமக்கிரியையால்
பகவானாகிய ஓ சற்குருவே! எவ்வாறு எனக்கிந்தப் பலபர்தம் விடுமென்று
வின்னப்பஞ் செய்வதே சிஷ்யனது விதிவதுப சந்நத்துவமாம் (விதிப்படி
சரணடையுந் தன்மையாம்)” என்று விவேகசிந்தாமணியிற் கூறப்பட்
டிருக்கிறது.

ணைவழிவமான வாசிரியரே, என்பாசத்தழிவுதான்-எனதஞ்ஞானத்தினாலும், ஆமெதிறத்தினாலென - எவவிதத்தினாலாமென்று, வினாவல் - கேட்பது, சீடன்றனது - மாணக்கனது, விதிவத்துபசன்னத்துவமாம் - விதிப்படி சரணடையுந் தன்மையாம், எ - று.

‘அலர்கரங்கொண்டேகி’ என்றதனாற் றிருவழித் தாமரைகளிலே அருச்சித்தென்பதும், அதற்குக் கமான வைவேத்தியமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. ‘மண்ணாரூரப பணிந்து’ என்றது அட்டாங்க நமஸ்காரத்தை. அஃதாவது பதத்துவயம், கரத்துவயம், புசத்துவயம், லலாடம், வட்சம் இவ்வெட்டும் பூவிலணையப் பணிவதாம் அட்டமந்திரத்தைக் குருகீதையில் “சைதன்யஞ் சாஸ்வதம்” என்னுஞ் சலோகத்தாற் காண்க. ‘வழுத்திபருட்குருவே’ என்பது ஞானாதி சட்குண சம்பன்னமுன பகவானேயெனது துதிப்பதாம் ஞானாதி சட்குணமாவன:—ஞானம், வைராக்கியம், பலம், ஐஸ்வரியம், கீர்த்தி, பூரீ என்பனவாம். உபசன்னத்துவமென்பது உபசமீபம், சன்னத்துவம் ‘இருத்தல்; எனவே, சமீபத்திற் கேட்கவேண்டிய கேள்வியைக் கேட்டலென்பதாயிற்று. கரங்கள் குவித்து வறவழுத்தி என்பதில் குற்றகரங்கெடாது வகரவுடம்படுமெய்வந்தது. “தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே” என்பதனாற்காண்க.

(நா - ம்.) தனதாத்ம விலக்கணத்தையும் அருத்ம விலக்கணத்தையும் உஃதுண்டான வகையையும் நசிக்கும் வகையையும் விசாரித்து அனாத்மாவைக் கெடுத்து ஆத்மாவை வினக்குவிப்பவர் கிராசை முசலிய குணங்களுடைய வாசிரியரேயெனத் தெளிந்து அவரைத் தரிசனஞ்செய்து அவ் வனாத்மரூபமான பாசநாசம் வருமாறு வினாவினதென்பதாம். (கஅ)

உ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சீடனது பக்குவத்தை யறிந்து தீட்சா சம்ஸ்காரஞ் செய்து அவனநறியாமையால் வந்த வனாத்ம புத்தியை நீக்கி, மஹாவாக்கியத்தி னசிபதார்த்தமான வாத்ம சொரூபமே நீயென வுபதேசித்து அப்பொருளை ஐயாதிரிபின்றி வெளிப்படுத்து நிமித்த முபதேசிக்கும் உபதேசமும் உத்தேசமுதல் மூன்றுவிதமாமென வுணாத்துகின்றார்.

அணையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி

யஞ்சலோம் பென்றபய காருசிரத்தி லிருத்தி

புணையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவ னனானம்

புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா

னினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள

நிலையையுணாத் துதல்குரவ னுபதேச மாரு

மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே

யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமுன் யினையுமுடைத் தாமால்.

(இ - ன்.) அனையவனது - அங்ஙனம் வினாவிய டேனது, அதிகாரத்தெரிந்து - பக்குவமறிந்து, அருளால் - (ஆசிரியர் சமது) கிருபையால், நோக்கி - கருதிப்பார்த்து, அஞ்சல் - பயப்படாதே, ஒம்பென்று - யாமருள்வதைப் பாதுகாப்பாயென்று, அபயகரம் - தமதபய/ஸ்தத்தை, சித்திலிருத்தி - அவனது சிரத்தின்கண் வைத்து, புனையவரும் - சுரத்தினுலலக்கரிக்கப்பெற்ற, சுருதி - சுருதியினாலும், * உத்தியாஸ் - உத்தியினாலும், அவன் - அவனது, அனும்புத்தியினே - தேகான்ம புத்தியை, ஒழித்து - ஸியதிகளைத்து, தாதான்மிய வாக்கியத்தால் - ஒன்றுபடுத்திக்கூறும் மகாவாக்கியத்தினால், நினைவரிய-நினைத்தற்கரிய, ஒருபிரமம் - ஒப்பற்றபரப்பிரமம், நீயேயென்று - நீதானென்று, உள்ள நிலையை - உள்ளத்தத்துவத்தை, உணர்த்துதல் - உறிவித்தல், குரவனுபதேசமாகும் - ஆசிரியருபதேசமாம், இனையவுபதேசம் - இத்தன்மையுள்ள வுபதேசமானது, முறை - கிரமமாக, உத்தேசமுடனே - உத்தேசமும், துலக்கணம் - துலக்கணமும், சோதனையெனும் - சோதனையுமென, மூன்றினையு முடைத்தாம் - இம்மூன்று வகையினையுமுடையதாம், எ - று. ஆல் - அசை. ததாத்மனோபாவா-சாதான்மியம்; எனவே, ஐக்கியவஸ்துவை விளக்குதல்.

‘பிரமம் நீயே’ என்பது அநுவே நீ யென்பதாம்; எனவே, அது நீயாயினையென்னும் மகாவாக்கியார்த்தமான பிரமோபதேசமாம். நோக்கிக் கருஞ்சிரத்திலிருத்தி என்றமையால் அவைகட்கினமான கருதுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

கமடம் (ஆமை) போலக் கருதுதலும், சலசரம் (மீன்) போல நோக்கலும், குருகு (பறவை) போலப் பரிசுத்தலும் ஆகிய இம்மூன்றாக தீட்சாசம் ஸ்காரமாம். அகத்தீட்சை மூன்று, புறத்தீட்சை மூன்றெனக் கூறுதலுமுண்டு. அவைகளும் இவற்றி லடங்கியிருக்கின்றன. அவை யெங்கனமெனின், நோக்கில் கருதுதலும் யோகமுமடங்கினமையால், இம்மூன்றும் அகத்தீட்சைபெனவும், கருஞ்சிரத்திலிருத்தியென்ற பரிசுத்தலில் சுருதியென்றதாலும், நீயே பிரமமென்ற வாக்குமடங்கினமையால், இம்மூன்றும் புறத்தீட்சை யெனவுங்கொள்க.

(ப - ம்.) முன்னர்த் துன்பமென்றறிந்த சேகமுதலிய விடயங்களொன்றினுஞ் செல்லாது இன்புருவமான தத்ஸூருபந் தரிசனமாய் அசன்கணில்லாது மத்தியிற் கலக்கமுற்றுத் துன்பேங்கிய வய்வின் ப டெங்ஙனமுதயமாமென அவசரப்படுந் தீவிரதர பக்குவனென் றறிந்தாரென்பார் ‘அனையவன ததிகாரத்தெரிந்து’ என்றும், அவனது இன்புருவம் வியாபிக்கு நிமித்தந் தீட்சாசம்ஸ்காரமான பூரண திருஷ்டிவைத்தா ரென்பார் ‘அருளானோங்கி’ என்றும், உத்துன்பமான விடயங்களுக்கஞ் ஈது அவை

* உத்தி - பொருந்துமாறு. அஃதாவது இது கூறும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது.

கூறா நீசுருமித்சம் அஸ்தமஸ்சக சையோகஞ் செய்தாரென்பார் 'அஞ்ச லோம்பென் றபடகாஞ் சிரத்த்விருத்தி' என்றும், தானாய் விளங்கும் ஆக் மஸ்குரபம் விளங்கத் தோகாதிப் பிரபஞ்சத்தை யுண்மையாகக் கொண் டதை தேதிகளைந்தாரென்பார் 'புனையவருஞ் சுருதியுத்தியா லவனனான்ம புத்தியினை பொழிந்து' என்றும், மகாவாக்கியத்தின் ஒருக்கமான அநு கியானமென்றும் அதனுவித ஸ்வரூபமான தன்னை அபரோட்சமாகத் தரிசிப்பித்தா ரென்பார் 'தாநான்மிய வாச்சியத் தானினை வரியவொரு பிரமநீயேயென்றுள்ள லேயைய யுணாததுதல் குரவனுபதேசமாகும்' என் றுங் கூறினார். (கக)

அ - ரக.

இசசெய்யுளில் முற்கூறிய உத்தேசமுகவிய மூன்றாநிலக்கணமும் அப்பொருள் அனுபவமாதற்குக் காட்சி முயலிய வெண்வலக யளபையும் உணர்த்துகின்றார்.

அபியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாகத் திரையா
யறைத்திடுத * லுகதேச மாங்கனாகம் பளமாங்
குறியுடைய தானெனலையோ வர்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளையிது பெறற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மானை முநலாகப்
பொருளுதுபி மாணங்க னொட்டுளவா மன்றே.

(இ - ள்) அபிய - ஈடனுக்கு விளபக, உணர்த்துறுபொருளை - ஆசிரியாறிவிசுகம் பொருளை, நாமமாத்திரையாய் - பெயர்மாத்திரந் தோன்ற, அறைத்திடுதல் - உரைத்திடுதலே, உத்தேசமாய் - உத்தேசமும், களகம்பளமாய் - அலேசாடியாகிய, குறியுடையது - அடையாளமுள்ளது, ஆனெனல்போல் - பகவென்பதபோல, அப்பொருளில் - அந்தப்பொரு ளின்னண், (பொதுவானபல குறிகளையுந் தளளி) சிறந்த குறியுரைத்தல் - விசேடமான வோரடையானஞ் சொல்லுவதே, இலக்கணம் - இலக்கண மும், அ - விலக்கியமாய்பொருளில் - அவ்விலக்கியமான பொருளின்னண், செறியுறும் - பொருந்திய, அ - விலக்கணம் - அந்த வட்சணமானது, உண் டோ விலையோ வென்ன - இருக்கின்றதோ இல்லையோ வென்று, தெரிந்

■ இலக்கியத் தன்மையை வரைந்துகொள்ளுதல் மாத்திரத்தான் இல க்கிபத்தைக் கீர்த்துத்தல் உத்தேசம். அசாதாரண தருமம் (சிறப்பியல்பு) இலக்கணம். இஃசுவ்வியாத்தி அந்விதத்தி உசம்பவ மென்னு முற்குற் றமு மற்றிருக்கும். உத்தேச இலக்கணங்களின் பொருத்தம் பொருத்த மின்மையென்னு மிரண்டில் ஒருபயனையுடைய விசாரம் பரிட்சை.

நிதித் - செரிந்த கொள்ளுவுடைய, பரிட்சை - பரிட்சையுமாம் ஓர்பொருள் - இவ்வகை லட்சியித்த பொப்பற்றபரவஸ்துவை, அறிந்துபெற்றிரு - செரிந்தடைவதற்கு, பொறியுறல் செய் - இந்திரியங்களினாலுற்றறியும், காட்சியாமளவைமுதலாக - பிரத்தியட்சப் பிரமாணமுகல் ஐதீகநீருக, பொருந்து - அமைந்திருக்கின்ற, பிரமாணங்கள் - அவைகள், எட்டுவாம் - எட்டுவகையுள்ளவாம், எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

கண்மென்பது - கண்டம், கப்பன்மென்பது - கமயினியேற் றெங்கும் அலை தாடியாம். ஆசிரியர் பிரமமேய் யென்பது பரோட்சமாகத் தோன்ற உபதேசிப்பதே உத்தேசமெனவும், அந்நன் தோன்றிய பிரமம் அபரோட்சமாய் . நிசயாகந்த வடிவமொனத் தோன்ற வுபதேசிப்பதே இலக்கண்மெனவும், அவ்விலக்கணம் சத்தாவத்தையிலும் பேதியாமல் தானும் விளங்கும்படிசோதிக்க வுபதேசிப்பதே பரிட்சையெனவுங் கொள்க.

சத்தாவத்தையாவன:-சாக்ஷம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூரீபம், தூரியாதீதம், மூர்ச்சை, மாணமென்பனவாம். காட்சி முதலென்பது, பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலத்தி, சம்பவம், ஐதீகம் என்பனவாம். இவற்றுள் : சதரிசனம்-பிரத்தியட்சம், அனுமித்தல் - அனுமானம், வேதம் - ஆகமம், உவமித்தல் - உவமானம், பொருட்பேறு - அருத்தாபத்தி, விளங்குதலின்மை - அனுபலத்தி, உண்டெனல் - சம்பவம், தொன்றுதொட்டு வாழ்க்கிருகை ஐதீகமாம்.

(நா-ம்.) ஆசிரியர் தீடனது பஞ்சவங்ஸளநிற் துபதேசீக்கும்போதே விஸ்மரணியாவும் நீங்கித் தனித்தவிடஞ் சாமானியமாகத் தோன்றவும், அத்தே தனது பேரின்பமாக விளங்கவும், அத்தே யாவும் பிரமஸ்வ ரூபமாகக்கண்டமையவும் உபதேசித்தாரென்பதாம். (20)

அ - ரக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வளவையெட்டினுள் காட்சிமுதல் மூன்று பிரமாணங்களினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

† கடமுதலா மவற்றினது காரணகையது தானே

காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானத்

* உண்மையனுபவ வறிவிற்குக் கருவியாயுள்ளது பிரமாண மென்பபடு.

† (1) செவியாதி யித்திரியங்களால் சப்தாதி விஷயங்களைக் கண்ணுபறிவு பிரத்தியட்சமெனப்படும். (2) புகை முதலிய குறிகளால் மலை முதலிய விடங்களில் நெருப்பு முதலியவை யுண்டென் றுராய்ச்சுநிதல் அனுமான மெனப்படும். (3) ஒன்றற்கொன்றுள்ள சாதாரண தருமம் (பொது

திடமருவு மவ்ளனுமா னம் ‡ பதினாறு யேது

திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதினாறு
யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினா

லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த
முடைமையுண் ராத்தனுரை யானதிறீ ராதி
புறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம்.

(இ - ள்.) கடமுதலாமவற்றினது - கடமாதியவஸ்துக்களின், காண்
கையதுதானே - தரிசனமே, காட்சி-பிரத்தியட்சமும், புகைபால்-தூமத்தி
னால், அங்கி - அக்ஷியுண்டென்னும், ஞானம் - ஞானமே, அனுமானம் -
அனுமானமும், திடமருவும் - இவ்வாறு திடமாகத் துணியப்படும், அவ்வனு
மானம்-அந்த வனுமானமும், பதினாறு-பிரதிஞ்ஞையும், ஏது-ஏதுவுர், திட்
டாந்த மெனும் - திவ்ட்டாந்தமுமென, அங்கமுடைத்து - மூன்றங்கங்களையு
முடையதாம், அவற்றுள் - ஆம்மூன்றனுள், இடமலை = விசாலமானமலை,
வெவ்வழலுடைத் தென்பது - வெம்மையான தீயை யுள்ளேயுடையதென்
பதே, பதினாறு - பிரதிஞ்ஞையும், புகை யுண்மையினா லெனல் - தாமமுள்
ளதனா லென்பதே, ஏது - ஏதுவும், மடைப்பளிபோலென்பது - அடுக்களை
யைப்போலென்பதே, திட்டாந்தம்-திருஷ்டாந்தமுமாம், உடைமை - தே
சத்தினுள்ள பொருள்களை, உணராத் தனுரையால் - அறிந்த இய்தடனது
யதார்த்தவசனத்தினால், நதிதீராதி - நதிக்கரைமுதலியவற்றில், உறுகளி
யாதிகள்-பொருத்திய பழமுதலியவைகளிருக்கின்றனவென்னும், உண்மை
ஞானம் - சற்பாவஞானமே, ஆகமம் - சத்தமுமாகிய பிரமாணங்களாம்,
எ - று.

பிரமாண மென்றதை மற்றிரண்டிடத்தினுங் கூட்டுக. கட முதலென்
றமையிற் படமுங் கொள்க. கொள்ளவே சுண்முதலியவைந்து பொறிகளி
னாலும் ரூபம் முதலிய பஞ்ச விடயங்களையும் அறிதலென்பதாயிற்று.

மை)பற்றி யறிதல் உவமான மெனப்படும். (4) சிருஷ்டியி னாரம்பத்தில்
சீவாக ஞய்யுமாறு பரமேசுவரன் எடுத்துச்சொல்லிய வேதமும் அதற்கு
விரோதமின்றிய சாஸ்திரமும் ஆகமமெனப்படும். (5) இவ்வனமன்றியின்
இது கூடாதென் றெதிர்மறைவாயிலாக வறிதல் அருத்தாபத்தி யெனப்
படும். (6) விளங்குத லுண்மைக்கு மாறுபட்ட விளங்குதலில்லாமை அனு
பலத்தி யெனப்படும். அனுபலத்திப் பிரமாணத்தா லறியப்படும் பிரமேயம்
அபாவமாம். (7) தொன்றுதொட்டு இம்மரத்தில் பேய் இருக்கிறதென்று
வழங்கிவருதல் ஐதீகமெனப்படும். (8) ஆயிரத்தில் தூறுண்டென்னும்
ஞானம் சம்பவ மெனப்படும்.

‡ பக்கத்தைத் துணிபொரு ளுடைத்தாகக் கூறுவது பிரதிஞ்ஞை.
இன் ஆன் என்னும் உருபீராக இலிங்கத்தை யெடுத்துக்காட்டுவது ஏது.
வியாத்தியை யெடுத்துக்காட்டுவது உதாரணம். யாண்டுப் புகை ஆண்டுத்
தி என்னும் நியதமான வுடனிகழ்ச்சி வியாத்தியாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் அருந்தாபத்திமுத விரண்டளவையி னிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

பகற்பொழுதுண் ணொறொருவ னினையாமை கண்டு

பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி

யகத்தினிலே யுறுதேவ தத்தனெனி ளிருப்ப

னவன்வேறோ ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத்

தகப்பெரியர் கேள்விபருக் தாபத்தி யென்பர்

தருபகவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன்

புகப்படரும் வனத்திற்றன் விடயஞ் சாந்தான்

பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும்.

(இ - ள்.) பகற்பொழுது - பகற்காலத்தில், உண்ணொறொருவன் - புதியாத வோர்புருடன், இனையாமைகண்டு - பூரித்திருத்தலைப் பார்த்து, பரிந்து - ஆசையுடன், இரவுண்கற்பித்தல் - இரவிலுணவை யொளித்துண் பாணெனக் கற்பித்துச்சொல்வதே, காணருத்தாபத்தி - காட்சியருத்தாபத்தியும், உறுதேவதத்தன் - நீ கேட்ட சீவித்புருடன், அசத்தினிலே யெனில் - வீட்டின்க ணில்லையென்றால், அவன் வேறோரிடத்தில் - அப் புருடன் மற்றோரிடத்தில், இருப்பனென - இருப்பானென்று, தெரிந்தறிதறன்னை - ஆராய்ந்தறிவதை, தகப்பெரியர் - தகுதியுள்ள பெரியோர்கள், கேள்வி யருத்தாபத்தி யென்பர் - கேள்வி யருத்தாபத்தியுமெனச் சொல்லுவார்கள், தருபகவோடொக்கும் - இங்கனம்பொருந்திய பசவுக்குச் சமானமாம், மரையெனுமொழி - மரையென்கிற வசனத்தை, கேட்டிருந்தோன் - கேள்விப்பட்டிருந்தவன், புகப்படரும்வனத்தில் - விஸ்தாரமான வனத்திற்கெல்ல, தன் விடயஞ் சாந்தான் - தனது சாதுருசிய விடயவறிவினான், பொருந்துதலே - மரையைத் தெரிந்துகொள்ளுதலே, உவமானப் பிரமாணமாகும் - உவமானப் பிரமாணமாம், ஏ - று. (உஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் அனுபலத்தி முதலிய மூன்றளவைகளின் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றோன்று

மின்மையுனர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்

டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெனுஞ் சாந்தான்

சம்பவமா மிம்மாத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்

சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்

சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமென்ன வளவை

யென்னவிவன் டொகுத்துரைத்த காட்சி முதலாய

வெண்வகையிற் சமயர்கொள லின்னவென வுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இந்நிலனில் - இம்மண்ணின்கண், கடமில்லை யென்பதனால் - கடம் விளங்கவில்லையென்று கூறு மனுபலத்திப் பிரமாணத்தினால், தோன்றும் - உதயமான, இன்மையுணர்வு - கடாபாவஞானமே, அபாவமாம் - அபாவமாகும், ஆயிரமாகிய - ஆயிரமான, எண்டன்னில் - எண்ணிக்கையுள்ள தொகையில், ஒருநூறெனு மெண் - ஒருநூறென்கின்ற கணக்கு, உண்டெனு ஞானந்தான் - உண்டென்னு மறிவே, சம்பவமாம் - சம்பவப் பிரமாணமாம், இம்மரத்தின் - இவ்(வால்)விருகூத்தில், இயக்கனுளனென்னும் - யட்சனுண்டென்னும், சொன்னிகழ்வில் - உலகவார்த்தையாக, வருமியக்கவிடய வுண்வழினை - பனத்தின்கண்ணுதிக்கும் யட்சரூபமான விடயஞானத்தையே, ஐதிகமென்ன-ஐதிகப்பிரமாணமென்று, சொற்றிடுவ ரறிஞர் - அறிவுடையார் சொல்லுவார்கள், அளவையென்ன - பிரமாணமென்று, இவண்டொகுத்துரைத்த - இவ்விடத்துத் தொகுத்துக் கூறிய, காட்சிமுதலாய - பிரத்தியட்சமுதலிய, எண்வகையில் - அஷ்டப் பிரமாணங்களுக்குள், சமயர் - சமயவாதிசுள், கொளல் - கொண்டபிரமாணங்கள், இன்னவென வுரைப்பாம் - இவையிவையெனச் சொல்லுவாம், எ - று.

வினா:—முற்கூறிய பிரமவஸ்துவானது ஐயந்திரிபின்றி யப்போட்ச சாட்சாத்தகர மாதற்குத் திட்டாந்தமாகக்கூறிய அஷ்டப்பிரமாணங்கட்குந் தாட்டாந்தமாவ தியாது?

விடை:—உளனக்கண்ணிற்குக் கடமுதலியவைகள் பிரத்தியட்சமாவது போல ஞானக்கண்ணிற்குத் தற்சொருபஞ் சந்தேக விபரீதமின்றி யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமாகப் பிரமத்தையடையவேண்டுதலிற் காட்சிப்பிரமாணமும், காரியமாகிய தூமத்தைக்கண்டு காரணமான அக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் காரியமாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சத் தோற்றம் விளங்குதலைக்கண்டு, அஃற்றை விளக்குவிக்கும் காரணமான பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் அனுமானப் பிரமாணமும், அப்பன் வசனத்தினால் நதிதீரங்களில் அபூருவமான பலங்களிருக்கின்றன வெனவறிந்து அவ்வுழிச்சென்று அப்பலத்தைப் பிரத்தியட்சமாயடைவது போல மகான்கள் அனுபவித்துச் சொல்லிய சுவானுபவத்தைச் சுருதிமார்க்கத்திற் சென்று அப்பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் ஆகம்பிரமாணமும், ஊறொழிந்தா னென்பவன் பருத்திருக்கையால் இரவிற் கரவிற்புசிப்பன், நீ வினாவின புருஷன் இங்கனில்லை யெனின் மற்றோரிடத்தி் விருப்பென்னுங் காட்சி கேள்விகளினால் அவற்றைப் பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பதுபோலத் தேகமுதலியவைகள் அனுபவிக்கவில்லையெனின் இவை தேஜஸோமே விருத்தியடைந்து வருபவ

ஞல் ஒருவன் மறைக்கிருந் தனுபவிக்கின்றனெனவும் அவனெம் மென
னில் இங்ஙனில்லை பென்பதனால் இச்சுட்டிற்று நின்றனெனவும் சிபு
யித்து அப்பிராட்டைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுமெனின் அருத்த
பத்திப்பிரமாணமும், மரையைநாணவேண்டிற் பசுவின் பெற்றிகளைக்
கூறி அவ்வலைதாடியொன்றில்லையெனச் சொல்வதனால் அவ்வயத்தனால்
அடவியிற் சென்று மரையைப் பிரத்தியட்சமாக வறிவதுபோல ஆர்மாவை
யறிமவேண்டினவன் ஆர்மாவை இடையாளம் நாமருப நீங்கினதெனக்
கூறினவிட்டு அப்பயிற் சென்று அஃதே சச்சிதானந்தமெனப் பிரமத்
தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுதலின் உவமானப் பிரமாணமும்,
கடமானது முன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்றால் அந்நான்கு
காலத்தும் மிருத்திகை பிரத்தியட்சமா யிருப்பதுபோலப் பஞ்சபூத பென
திக முசுவிய யாவும் முன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்றத
னால் இந்நான்குகாலத்துங் காலாதீதமான சத்தே யிருக்கின்றதென்று அச்
சத்தாகிய பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுமெனின் அனுபவத்
திப் பிரமாணமும், ஆயிரமென்னுந் தொகையில் நூறுண்டென்பது பிரத்தி
யட்சமாவதுபோல அளவின்றிய சீவர்களாகவிளங்கும் பிரமத்தில் அளவிட்
டெண்ணுபவ னொருவனுளாதலால் அவன் பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக
வடையவேண்டுமெனின் சம்பவப்பிரமாணமும், இம்மாதத் தீயுண்டென்
னுந் சத்தமாத் திரத்தில் அஃதேயுண்மையாய அப்பே யுளத்திற் பிரத்தி
யட்சமாவதுபோலத் தொன்றுதொட்டு இவ்வுலகத்தை விளக்குமோர் பர
வஸ்து யுண்டென்னுந் சத்தமாத் திரத்தில் அஃதே யுண்மையா யறிவின்
கண் ணுதயமான பிரமத்தைப் பிரத்தியட்சமாக வடையவேண்டுமெனின்
ஐதீகப் பிரமாணமும் வந்தனவென்க.

மேற் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமானது ஞானகதப் பிரத்தியட்சமென
வும் விஷயகதப் பிரத்தியட்சமெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள்:—ஞானக
தப் பிரத்தியட்சத்தை சிருவிதர்ப்பப் பிரத்தியட்ச மெனவும், விஷயகதப் பிர
த்தியட்சத்தைச் சவ்விகற்பப் பிரத்தியட்சமெனவுங் கூறுவாருமுளர். இவ
ற்றுள்:—ஞானகதப் பிரத்தியட்சமானது அபரோட்ச ஞானமாம். விஷய
கதப்பிரத்தியட்சமானது * இந்திரியப்பிரத்தியட்சமெனவும், மானதப்பிரத்

- (1) உயிரினே கணர்வுவாயி லெரியுரு வாதிபற்றிச்
செயிருது விசர்ப் பின்றித் தெரிவதுந் திரியக்காட்சி
- (2) அயர்விலிந் திரியஞான மைம்புலன் சார்ந்தியிர்க்கண்
மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்டலாமே.
- (3) அருந்தின்பக துண்பமுள்ளத் தறிவிலுக் கராகமாதி
த நுந்தனவே தனையாங்காட்சி
- (4) சமாதியின் மலவகன்வாட்டிப்,
பொருந்திய சேசகால வியப்பசல் பொருந்கொல்லார்
இருந்தணர் கின்றஞான மிபோகந் கண்டல மே.

என்று சித்திபர் கூறுகின்றது.

தியட்செனவும், சுவசம்வேரூப்பிரத்தியட்சமெனவும், யோகப்பிரத்தியட்சமெனவும் நான்காம். இவற்றுள்.—வேதாந்தமுடியினுள்ள மகாவாக்கியப் பட்டி பரமாத்மாயிக்கியமான அத்தவித வேதாந்திக்கு ஞானசுப்பிரத்தியட்சமென்றுமேயாம். ஏனையவுலகாயுதன்முதல் பாட்டனீருன சமயவாதிடக்கு சலிகற்பக்காட்சியின்பேதமான விஷயததப் பிரத்தியட்சமாதிசுளில் அவரவர்க்குததஞ்ஞவைகளேயாம். இன்னும் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவையாவன:—விபரீதப் பிரத்தியட்சமெனவும், சந்தேகப் பிரத்தியட்சமெனவும், யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமெனவாம். இவற்றுள் உஷக்காலாந்தசாரவிமோசனபூருவங்கண்ணிருந்துங் கட்டையக் கள்வனாகக் கண்டு பயதம்பளுநிலை யடைவதுபோல அஞ்ஞானநீகாரவிமோசன பூருவஞ்சித்திருந்துஞ் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிரமத்தை அபிர்த்தசதுக்கரூபமான சகத்தாகக் காண்பதே விபரீதப் பிரத்தியட்சமும், அருணேசயபூருவம் நாம் கண்டது கள்வனாக இருந்தாற் சரிக்கவேண்டிமே அங்ஙனஞ் சரியாமையினுற் கட்டையோ கள்ளனோ என்றையுதல்போல அஞ்ஞான விமோசன விவேசபூருவம் யாங்கண்டது சகத்தாசலிந்நால் பிரியந்நிதித் தோற்றவேண்டிமே அங்ஙனந் தோற்றுமையாற் சச்சிதானந்தமோ சகதகோ வெனவையுதல் சந்தேகப் பிரத்தியட்சமும், சூரியோதயகாலத்தில் யாந் காண்டது நிச்சலமாயசைவந் திருத்தலிற் கள்வனன்று கட்டையே யென்றறிந் தாங்குப்பதுபோல ஞானேதயகாலத்தில் நாமரூபம்நிதி யிருத்தலின் யாங்கண்டது அபிர்த்தசதுக்கரூபமான சகத்தல்ல; சச்சிதானந்த ஸ்வரூபம கிய சித்தேயெனக் காண்பது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் ஸ்வரூபப்பிரத்தியட்சமான அனுபவம் உண்டானால் மேல் அதுமானப்பிரமாணமியாதூக்கு?

விடை:—பூர்வஞ்செய்த நிஷ்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினால் இவ்வனுபவங் கிடைப்பது அதிதிவாதரபக்குவர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கின்மையின் அவர்களை முன்னிட்டு அக்காரணமான சித்தைக் காரியமான திரிசியத்தினால் வெளிப்படுத்திப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பிக்கும் சிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வந்ததென்க.

வினா:—அத்தேல், அஃதெங்கனார்?

விடை:—அவ்வனுமானப்பிரமாணம் ஐந்துறுப்புடைத்தாயிருக்கும். அவையாவன. பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருட்டாந்தம், உபநயம், நிசமனம் என்பனவாம். இவற்றுள் பிரதிஞ்ஞை மூன்றுவிதமாம். அவையாவன:—பிரதிஞ்ஞை, ஸப்பிரதிஞ்ஞை, விப்பிரதிஞ்ஞை மென்பனவாம். ஏது மூன்றுவிதமாம். அவையாவன:—இயல்பேது, காரியவேது, அனுபலத்தியேது என்பனவாம். திருட்டாந்த மிரண்டுவிதமாம். அவையாவன:—அன்னுவயம் விதநேக மென்பனவாம். உபநயம், நிகமனம் என்னு மிரண்டும் இவ்வுரி

லடங்கியிருக்கின்றன. இவ்வைந்தங்களுையுடைய வனுமானம் பூருவப் பிரத்தியட்சாணுமானமெனவும், அனுமானானுமானமெனவும், ஆகமானுமானமெனவும் மூன்றாம். முற்புதியவற்றுள் இப்பருப்பசத்தில் வேயாதி விநீட்சங்களுங் காந்தமாதிய கற்களு மிருப்பதனால் அத்தருக்கள் ஒன்றோடொன் றிழைத்து அவற்றுள் வியாபித்திருந்த வக்கினியுந் ககிரிணுட்டண மும் காந்தக்கல்விற் றுக்க அவற்றுள் வியாபித்திருந்த அக்கினி வெளிப்படு தலின் இம்மலையின் கண் அக்கினி யுண்டென நிச்சயிப்பதுபோல இச்சகத் துலக்கணுள்ள சராசர வயிர்கள் ஒவ்வொருபோகங்களை யுண்பவிக்குமிடத் தும் அவற்றுள் வியாபித்திருந்த தற்பிரீதி வெளிப்படுதலின் இவ்வயிர்களிடத்திற் பிரமசித்தூண்டென நிச்சயிப்பதே பிரதிஞ்ஞையெனவும், அச்சரு வின் கணுள்ள அக்கினி வெளிப்படுதற்கு அதனை காரியமான புடை முன் னர் வெளிப்படுதல்போல இவ்வயிர்களிடத்தூள்ள ஆன்மப்பிரியம் வெளிப் படுதற்கு அதன்காரியமான விடயானந்தம் வெளிப்படுதலின் இஃதே யேதுவெனவும், சலமாதியவற்றுள்ள அமம்போலன்றிப் பாகசாலையின்க ணுள்ள தாமசதா லக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் கால வரம்பைப் காட்டிப் கடியாரமாதியவற்றினால் இஃகின்னவிதமாகச்செய யின், இன்னவிதமாகக் காலவரம்பைக் காண்பிக்குமென்றறிந்து அதசெய்யுஞ் சத்தியைக்கொண்டு அச்சதனை யறிவதுபோல இச்சகத்துற்பத்தி யை மிவவிதமாய்ச் செய்யி னிவ்விதமாய் நடந்துவருமென் றறிந்துசெய்யுஞ் சிற்சத்தியைக்கொண்டு அதனொதாரமான சுயஞ்சித்தைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதே திருட்டாந்தமெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்விண்ணு பிரமாணத்தால் ஞானகதப் பிரத்தி யட்சமானால் மேலாகம்பிரமாண மியாதற்கு?

விடை:—இவ்வனுபவத்தை யடைவோர்கள் அதை யடைந்த ஆப்தர் கள் வசனத்தை முக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டுவதாகலின் இப்பிரமாண மும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இவ்வாகமமும் சாத்திரம் அசாத்திரமென விரண்டாம். இன்னுமிவையே மூன்றுகல்களாம். அவையாவன:—தந்திரகலை, மந்திர கலை, உபதேசகலை யென்பனவாம். இன்னுமிவையே யிரண்டு சுருதிக ளாம். அவையாவன:—அற்பகருதி, பிரபலகருதி யென்பனவாம். அவற் றுள்:—கானலாற்றின் கரையிற் கனி யிருக்கின்றதென்னும் உறாப்தன்வச னத்தைக்கேட்டுச் செல்வதுபோலத் தேவர் முதல் தாவரமீருயுள்ள வுல கங்களிற் சொர்க்காதி விடயானந்தங் களிருக்கின்றனவெனவென்னும் பாம ரர் வசனத்தை நம்பச்சொல்வது அசாத்திரமெனவும், கங்கையாதிய நதிதீர ங்களில் முக்கனி முதலியவைகள் இருக்கின்றனவென்னும் ஆப்தன் வசன த்தைக்கேட்டுச்சென்று அவற்றை யடைவதுபோல மனுடானந்தமுதல் இரணியகருப்பானந்த மீருள வானந்தங்களைந்தும் விளக்குதற்கு ஸ்தான

வேதாந்த குளாமணி மூலமுமுரையும்.

மான நிரதிசயாநந்த மிருக்கின்றதென்ற வாப்தன் வசனத்தைக் கேட்டு அவ்வழிச்சென்று அச்சயஞ்சித்தைப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணச்சொல்வதே சாத்திர மெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் மூன்று பிரமாணத்தால் அச்சயஞ்சைதன்னியம் பிரத்தியட்சமானால் மேலுபவாநப்பிரமாணமியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் அறிவினிடத்திற்கண் டதீதமாக வேண்டுதலால் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அஃது அதிட்டம், திட்டமென விரண்டாம். அவற்றுள்:—புருடனைப்போலச் சாயாபுருட னிருப்பானெனக் காணுதலின் சுத்தாவதையிற் றேன்றும் அனுபவம் ஆந்தாதீதமா யிருக்குமென்பது அதிட்டமும், பசுவைப்போல மறை அலைதாடியின்றி யிருக்குமென்றபடி யதைத் தேடிக்கண்டவிடத்து அஃதாயதி லதீதப்பட்டு நிறற்போலச் சமாதியின் கண் தத்தரிசனமான வாத்தாநந்தத்தைப்போலச் சிவாநந்தம் போதமின்றி யிருக்குமென்றபடி சிந்தித்தவிடத் துதயமானபோது அவ்விரண்டுமின்றி அதீதானுபவம் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது திட்டமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் அந்நான்கு பிரமாணத்தாற் சுவானுபவம் பிரத்தியட்சமாயிருக்க, மேலருத்தாபத்திப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—அவ்வனுபவி எவ்விதமா யிருக்கினும் அவ்வானந்தாதீதமாகவே யிருப்பனென் றறிதற்காக இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அது சிரவணம், திட்டமென விரண்டாம். அவற்றுள்:—சீவிதமான புருடன் வீட்டின்கணில்லை யென்றால் மற்றோரிடத்தி லிருப்பானென் றறிவதுபோல அவ்வறிவினிடத்து அதீதானுபவ மில்லையென்றால் ஆந்தத்தி லிருக்குமென்பது சிரவணருத்தாபத்தியெனவும், பகலிலுண்ணாத புருடனது தேகம் பருத்திருப்பதைப்பார்த்து அவன் இரவி லொளித்துண்பானெனக் காண்பதுபோலப் புறம்பினுள்ள விடயங்களைக் கூடியாநந்தியாதவனது முகத்திற் பிரமதேஜஸு லொலிக்கின்றதைப் பார்த்து அவன் அகத்திற் பிரமாநந்தத்தைப் பிரத்தியட்சமாயடைந்திருக்கின்றனெனக்காண்பது திருட்டாருத்தாபத்தியெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்வைத்து பிரமாணத்தாற் சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமானால் மேல் அனுபவத்திப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் சகசத்தில் விளங்கு நியீத்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அனுபவத்தியா லறியப்படுகின்ற அபாவம் பிராகபாவம், பிரத்தொம்ஸாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென நான்காம். அவை மூன் பின் னிடை யொருகாலத்து மில்லையென்பனவாம். அவற்றுள்:—உற்பத்திக்குமுன் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடமின்மையோலச் சிருட்டிக்குமுன் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிராகபாவமெனவும், லயத்திற்குப்பின் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடமின்மையோல லயத்திற்குப் பின்னுஞ் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிரத்தொம்ஸாபாவமெனவும், இடையில் கடத்திற் படமும் படத்தில் கடமு மின்மையென்பதனால் மிருத்திகையுந்தந்துவுமே யிருத்தல்போல இடையி லறிதலில் அறிபொருளும் அறிபொருளில் அறிதலுமின்றி யறிவாகிய சத்தேயதுவதுவாய் விளங்குதலின் திரிபுடி ரூபமாகிய சகத்தில்லாமையால் 'அன்னியோன்னியாபாவமெனவும், இந்த மூன்றிடத்தும் மிருத்திகையைத் தவிரக்கடமில்லாததுபோல எப்போதுஞ் சத்தே பிரத்தியட்சமாய் இருத்தலின் எப்போதுஞ் சகத்தில்லாமையால் அத்தியந்தாபாவமெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்வாறுபிரமாணத்தினால் சதோதயமான கத்தே பிரத்தியட்சமானால் மேற்சம்பவப்பிரமாண மியாதக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் எக்காலத்திலும் இயல்பாய் விளங்குகின்ற தென்பதை யறிவிக்கு நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—சகஸ்ஸி (ஆயி)ரத்திற் சத (தூறு) மிருக்கு மென்னுமிடத்திற் சகஸ்திரத்திற்குஞ் சதத்திற்கும் அபேதந் தோன்றுதல்போலப் பிரமத்திற் கூடத்தனிநுக்கு மென்னுமிடத்து அக்கூடத்தனே பிரமம் பிரமமே கூடத்தனென அபேதம் பிரத்தியட்சமாகத் தோன்றுவதே சம்பவப்பிரமாண மெனவுமாம்.

வினா:—இவ்வேழு பிரமாணங்களால் அத்துவித ஸ்வரூபம் பிரத்தியட்சமானால் மேல் ஐதீகப்பிரமாண மியாதக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் தொன்றுதொட்டு விளங்குகின்றதென்பதை யறிவிக்கு நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இம்மரத்தில் இயக்கனுள்ளென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னுமிடத்து இம்மரமேயெய்க் காண்பதுபோல விச்சகத்திரசித்தன தென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னுமிடத்துச் சகமேசித்தாய் விளங்குதல் பிரத்தியட்சமாவதே ஐதீகப்பிரமாண மெனவுமாம்.

வினா:—இவைசட்டுச் சத்தானுபவமியாது?

விடை:—சுவாதுபவாதீத சுயம்பிரகாசஸ்வரூபமே பிரத்தியட்சமும் அதனது ஸ்வப்பிரபையான ஸ்பரணமே அனுமானமும் அந்த ஸ்பீரண

ருபமான சங்கற்பம் அநீதமான சத்தரிசனூர்த்தமாய் வந்ததேயன்றி வேறின்றென நிச்சயிப்பது சத்தமும், இப்பூரணமான சங்கற்பத்தைப் போல் அவ்வறி விருப்பினும் அறிதல் பாத்திரங்கரைந்து நின்றல் உவமானமும், இச்சங்கற்பம் பகிர் முகத்திலதிசயமான விடயானந்தங்களால் மொத்தனும் உதுவே அகத்தினிரிசயாந்தத்தைக் காட்டுதலின் அருத்தாபத்தியும், அச்சங்கற்பம் முன் பின் னிடையொரு காலத்துமின்றி யெப்போதுந் தானாகப் பிரகாசித்தலின் அனுபலத்தியும், இச்சங்கற்பம் சத்தின்கண் கற்பித சுபாவமாயுண் டென்பதனாற் சம்பமும், இச்சங்கற்பத்தையுநீதம் வியாபித்து சிற்றலின் ஐதீகமெனவமாம். இவற்றைச் சுருநி குரு சுவானு பவாதி யாத் குருவாகியப்படியனுபவத்திற் காண்க. இன்னும் பிரமாணங்களின் விரிவைத் தர்க்கசாத்திரத்திற் கண்டுகொள்க.

(தூ - ம்.) பரோக்ஷமாய் விளங்கக்கண்ட பாவஸ்துவானது அபரோக்ஷமாய் விளங்குவதைச் காண்பதன்மித்தம் இவ்வெண் வகையானவைகள் இயட்ப்பட்டனவென்பதாம். (உக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முந்தைய அஷ்டப்பிரமாணங்களுள் உலகாயிதன் முதல் புராணிகள் ஈருணசமயிகள் கொண்டபிரமாணங்க ளிவையிவை யென வுணர்த்துகின்றார்.

புகலுலகாயிதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின

புத்தகவைபா டிகர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தேகா
கெளுறுசாங் கியற்றமுன் றுரையொடுநான் குவமை
பொடுசீயா யற்கருத்தா பததியொடைந் தாரு
மிகுபிரபா கரங்காரு ம்பாவமொடு பாட்ட

வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுந்
றிகலருமொன் புராணிகர்க டமக்களவை பெட்டா
மென்றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே.

(இ - ள்.) புகலுலகாயிதனுக்கு-சொல்லப்பட்டவுலகாயித னென்னு ஞ்சமயவாதிக்கு, காட்சியொன்றே - பிரத்தியட்சப்பிரமாண மொன்றே யாம், சயின புத்த வைபாடிகர்கடமக்கு-சயினர் பெளத்தர் வைபாடிகர்களா னலிம்மன்று சமயிகளுக்கு, அனுமானத்தோடு - அனுமானத்துடனே, இரண்டு - இரண்டு பிரமாணங்களாம், உகளுறுசாங்கியற்று-தத்துவங்களைக் கூடந்த சாங்கியவாதிக்கு, உரையொடு - சத்தத்தோடு, மூன்று - மூன்று பிரமாணங்களாம், நியாயற்கு - தார்க்கீகவாதிக்கு, உவமையொடு - உவமானத்துடன், நான்கு - நான்கு பிரமாணங்களாம், மிகுபிரபாகரற்கு - மேன்மையுள்ள பிரபாகரென்னும் சமயவாதிக்கு, அருத்தாபத்தியொடைந்நாகும்-அருத்தாபத்தியுடனேந்து பிரமாணங்களாம், பாட்டவேதாந்தி

கட்டு - பாட்டனுக்கும் வேதாந்திக்கும், அபாவமொடு - அனுபலத்திப் பிரமாணத்துடன், ஆறுகுமென - ஆறு பிரமாணங்களாகுமென்று, அறிகறித்வற்று - தெளியுற்றறிவாயாக, இகலரும் - பகையின்றிய, ஒண்புராணிக்ஈடமக் - அழகுள்ள பெளராணிகர்களுக்கு, சம்பவையதிகங்களுடன் - சம்பவம் ஐதிகமென்னுமிரண்டு பிரமாணங்களோடு, அளவை யெட்டாமென்று - பிரமாணங்களெண் வகையாகுமென்று, உரைப்பர் - கற்றுவல்லோர் சொல்லுவார்கள், எ - று. அன்று எ - அசை.

பிரத்தியட்சம், அனுமான், ஆகமம், உவமானமென்னும் நான்கும் ஐரணருக்குப் பிரமாணங்களாமென்றுரைத்தலுமுண்டு. ஆகமம் சத்தம் உரை என்பன பொருட்பொருட்களினி.

(ப - ம்.) பிரகஸ்பதியினுற் சொல்லப்பட்ட வுலகாயிதமென்னும் அவைக்கசாதிரம் கந்தமுதலியு நான்கு குணங்களை யுடைய பிருதிவியாதிசுதர்ப்பூதமே சகத்து. அதனைக்கேச விகாரமாய்ப் பரிணமித்த தேகத்தில் அப்பூதங்களின் ஁ட்டுறவினற் சைதன்னிய மென்றொரு தருமம் பிறக்கும் என்னும். அதைச் சாருவாகன் தேகமெனவும், சாருவாகவேக தேசிகளின்திரியமெனவும், இரணியகருப்ப சாருவாகவேகதேசிகள் பிராணனெனவும் இவற்றையே யாத்மாவெனவும் இவற்று லுண்டான சுகதுக்கங்களை ஁ரர்க்கநரகமெனவும் இவற்றினொருமையாய் மகளிர்முதலிய விஷயனுபவமுற் தேகசிப்புமே, முசுதியெனவும் ஁றுவர். இவர்கட்குக் கண்டதே காட்சியென்ப துறுதியாகவின் 'புதலுலகாயிதனுக்குக் காட்சிபொன்றே' எனவும்,

அரகதமுனிவனற் சொல்லப்பட்ட சயின்மென்னும் அவைதிகசாத்திரம் நிகண்டவாதி ஆவகமென்னுமிரண்டுபேதமாய் காரணகாரியரூபத்தா லாத்மாக்களின் கண்மானு ரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தைத் தனக்குப் பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கின்ற சகத்து பின்னாபின்னமும் நித்தியானித்தியமும் சத்தியாசத்தியமுமாயிருக்குஞ் சமுசாரம் அநாதி யெனவும், இன்னும் லானகேச, திசம்பர, பாணிபாத்திர, மயூரபிஞ்சு, பஞ்சமலதாராணதிகளையும், பொய்களவு, பரத்துவராவதி, காங்கிசை, இம்சையில்லாதிருக்கிற பஞ்சானுவிரதங்களையும், மதுபலாண்டு முதலிய நிதேதிரவியங்களை விட்டுத் தப்தசிலாசயனாகுகளில் உக்கிரசுவாசரிக்கிற முனிவித்தைகளையும், ஏமச்சந்திராதிய விநபத்துநான்கு கீர்த்தகர் சரித்திரங்களையும், சதாஸ்தி சதாநாஸ்தி யென்னுமிவை முதலான சப்தபங்கிகளையும், சேவ சம்ஜீவ, நிர்ஜீவ, நிர்சர, ஆசீர்வ, பந்தமோட்சமென்னுஞ் சப்தபதார்த்தங்களையும், ஞானமுதலிய வெண்குணங்களையும் மடைந்து ஁ரணர்ணியமாதிய வெண்குற்றமும், பசித்தல்முதலிய பதினெண்குற்றங்களையும், கடியவேண்டுமெனவும், காலம் சேவன், தன்மாத் திகாயம், அசன்மாத் திகாயம், புண்ணியம், பாவம், விசம்பு, புட்கலம், பந்தம், வீடு என்கின்ற பதார்த்தங்கள் பத்தும் அனாதியெனவும், தேகாதிவிலட்சணமாய்த் தேகபரிமிதனாகித்

திம்பரினாமத்தின் சங்கோச விகாசகன்ம யுத்தனுமே ஆத்மனெனவுந், பல தாராணதிகளாலும் ஆத்மஞானத்தாலும் பிரகிருதி நிரம்முத்தன ஸூர்த்தகதி யில் உத்திரோத்தர கமனமே மோட்சமெனவுந் கூறுஞ் சயினனுக்கும்; சுக தராற் சொல்லப்பட்ட பெளத்தமென்னும் அவைதிகசாத்திரம் சவுந்திரார்த கம், யோகாசாரம், மாத்தியிகன், வைபாடிகமென்று நான்கு பேதமாம். பூமியாதி புச்சியீறாக விருபத்துமூன்று தத்வாத்தமகமே பிரபஞ்சம். அஃது திபச்சவாலையைப்போலக் கூணிகமாத்திரமாம். ஞாதுரு, ஞான, ஞேய மென்னும் பதார்த்தங்கட்கு உரு, அரு, வீடு வழக்கென நான்காம். அவற் றிற் பூதம் உபாதானமென உருவத்திற் கிரண்டும் சித்தங்கன்மமென அரு வத்திற் கிரண்டும், குற்றங்கந்தமென வீட்டிற் கிரண்டும், உள்ளநிலவதென வழக்கிற் கிரண்மொக வெட்டாம். இவற்றின் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்ற வைந்துகந்தத்தாலுண்டானது சுகத்தெனவும், அம்முறைப்படி கெடல் பந்தம், முற்றுந் 'கெடல் வீடுதெனவுந், உயிர், ஆகாயம், காலம், திசை, ஈசன் இயவையத்துமில்லையென்னும் சவுந்திரார்தி யனுக்கும்; ஞாதுரு ஞேயங்களின் மயக்கஞானமே, கனைவப்போலச் சுகத் தாம். அதுவும் கூணிகமென்றறிவதே முத்தியென்னும் யோகாசாரனுந் கும்; தேகமேசுகத்து; பிரமாணபிரமேயப் பிரமாதாவுண்டென்பது மயக்கம், சூனியத்தாலே இர்தேகஞ்சூனியமென்றறிவை முத்தியென்னு மாத்தியிகனு க்கும்; மஞ்சளஞ் சண்ணமுந் கூடினவிடத் துண்டான சிவப்பைப்போலப் பரமானு சங்காதமாகிய விடயமும் தத்விஷயக்கியானமுந் கூடின விடத் துப் பிரசித்த சித்தமாயிருப்பது சுகத்து, அதையறியும் புத்தியியான்மா; அதிற்றிற் புத்தியே பந்தம்; இதிற்சுகதுக்காதி மயக்கமடாத சத்தபுத்தி சந்த தியே மோட்சமென்னும் வைபாடிகனுக்கும்; இன்னும் காயாநிகன், சவு சுருதனென்பவருக்கும்; புகையைக்கண்டி நெருப்புண்டென்று நிச்சயிப் பதுபோலத் தத்விஷயமாகிய அனுமானத்தைக்கொண்டு புத்தியே யாத் மாவெனவும், இன்னுஞ் சூனியமேயாத்மாவெனவுந், இதைப் பிரத்தியட்ச மாக வறிதற்கு அவ்வுனுமானமும் வேண்டுதலின் இதுவும் வேண்டுமென் பார் 'சயின்புத்தவைபாடிகர்கீடமக்கிரண்டனுமானத்தோடு' எனவும்.

கபிலராற் சொல்லப்பட்ட சாங்கியமென்னும் அத்தியாத்மீக சாத் திரம் அசங்க சின்மாத்ரிமான வாத்தம் சந்திதானத்திற் குணத்திரயமாத்ம கப்பிரகிருதி சுதந்திரமாகப் பஞ்சலிம்சதித்தருவாத்மக ஜகதாசாரமாயிற்று. அந்தப்பிரகிருதியோ டாத்மாவுந் குண்டான வகாதிசம்பந்தமே சம்சாரம். பிரகிருதி புருடவிவேகத்தினால் அவித்தையி னிவர்த்தியே மோட்சம் என்று கூறும். சாங்கியர்க்குப் புருடனைப் பிரத்தியட்சமாக வறிதற்கு விவேக புத்தியாகிய வனுமானமும், பிரகிருதிசம்பந்தம் யாரோபிசமா யுண் டென்னு மாகமப்பிரமானமும் வேண்டுமென்பார் 'சாங்கியற்கு மூன்றுணை யோடு' எனவும்,

அகூபாதராற் சொல்லப்பட்ட வைதிகசாத்திரம் பிரமாணம், பிரமே யம், சமசயம்; பிரயோசனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், திம்

நீர், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, எத்தவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகஸ்தானமென்பனச் சோடச பதார்த்தங்களெனவும், பரமானுசமுகமே சுகத்துக் குபாதான காரணமெனவும், அனுமானிகேசரணே க்மித்த காரணனெனவும், விபுவாயும் அனேகமாயும், சைதன்னிய யுத்தனாயிருப் பவனே யாத்மாவெனவும், பிருதிவி அப்பு தேய வாயுக்களின் பரமானுக் களும், ஆகாயம் காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம் என்னும் இவ்வைந்தும் நித் தியமெனவும், சம்சார மனாதியெனவும், ஈசரோபாஸ்தியாற் றேகமுதலாய விருபத்தொருவிதமான சுகதுக்கஞானநசிக்கையே மோட்சமெனவுங்ஹும். இவ்வாத்மாவியாபகப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்குப் புத்தியாகிய வனுமா னமும், சம்சார மனாதியென்பதற் காகமமும் ஈசரோபாஸ்திக்கவ னின்ன விதமாயிருப்பனென் றுபாசிக்குநிமித்தம் உவமானமும் வேண்டிமென்பார், 'நான்குவமையொடு நியாயற்கு' எனவும்,

சையினிமுனிவரால் சூத்திரரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட பூருவமீமாஞ் சையின்பேதமான பிரபாகரமென்னும் வைதிக சாத்திரம் அநாதிகன்மத்தி னுற் றானே யுண்டாகி யழிவதே சகம். மந்திரரூபமே தேவர்களுள். வேதம் அநாதி. நித்யராய்ச்சுவதப் பிரமாணமான ஞானஸ்வரூபனே யாத்மா. கன் மமானது நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம், விலக்கு. பிராயச்சித்தமென வைந்தாம். சேவகோடிகளுக்குப் பிராரத்த ஆகாமிய சஞ்சிதங்கள் அபூ ருவத்துவாரா சொர்க்கலின்பத்தைக் கொடுத்தல் முத்தியென்றுஹும். பிர பாகரத்திற்குத் தேவாநந்தப் பிரத்தியட்சத்தையடைதற்கு அதையறியு மறி வென்னுமானமும், அச்சுகத்தைப் போதகஞ்செய்யும் வேதமும், அச்சுகமிங் றுன மிருக்குமென்னு முவமானமும், யாகாதிகளின் வாகிய அருத்தமானது அகத்திலின்புற்றுச் சுகத்தை விளக்குதலின் அருத்தாபுத்தியும் வேண்டு மென்பார் 'அருத்தாபத்தி யொடைந்தாகு மிருபிரபாகரற்கு' எனவும்,

வியாசரா லுபநிடதார்த்தப் பிரதிபாதகமான வேதாந்தமென்னும் அத் தியாத்மீக சாத்திரம்: பாஸ்கரியம், மாயாவாதம், யாதவுப்பிரகாசம், யோ காயனம், சத்தப்பிரமவாதம், கிரீடப் பிரமவாதமென ஆறுபேதமா யிருக் கும். அவற்றுள்:—பிரமந்தானே சத்தியோபாதி மிசிரமாய்க்கொண்டு பிர மிக்கையே சமுசாரம். வருணச்சிரம தர்மோசிதமாய் வாக்கிய சன்னிய ஞான பூருவகமாயுள்ள வுபாசனாத்மக ஞானத்தினால் உபாதி நசிக்கையே மோட்சமென்னும் பாஸ்கரியமும, நிர்விசேஷ சின்மாத்திரமே மாயாசபள மாகக்கொண்டு பிரமிக்கையே சம்சாரம். மகாவாக்கிய சன்னியஞானத் தினு லந்தப் பிரமை (மயக்கம்) போகையே மோட்சமென்னும் * மாயா

* திருமந்திரம் மத்திய சாக்கிராவத்தையில் "ஆகின்ற தொண்ணூற்றோ டாறும் பொதுவென்ப, ஆகின்றவாறு றருஞ்சைவர் சுத்தவம், ஆகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க், காகின்ற நாலாறை யைந்துடையா வாதிக்கே" என்று கூறுவதால் இருபத்தைந்து தத்துவங்கூறுவோர் மாயாவாதிக ளென்பது பெறப்படுகின்றது. இருபத்தைந்து தத்துவங் கூறுவோர் சாங்கி யராயிருத்தலின் அவர்களே மாயாவாதிகளாம். இதுவன்றி உலகத்திற்குக் காரணம் கேவலம்மாயையே என்று கூறுவோரும் மாயாவாதிகளாவர். இங் பற்றிச் சூரியபுராணம் விசேடமாகப் பேசுகின்ற சாங்கியரும் உலகிற்கு முத்த்காரணம் கேவலம் பிரகிருதியே யென்பர்.

வாதமும், அந்தப்பிரமந்தானே சத்தியமான சித்து அசித்து ஈகராச்சுரமான பிரபஞ்சமாகப் பிரமிக்கிறது. அதற்குண்டான பேதஞானம் சர்காரம். ஞானகன்மங்களினாலே பேதஞானம் போகையே மோட்சமென்னும் யாதவப்பிரகாசமும், பிரமம் சகச்சாரணம். உப்பிரமத்துக்கு அநிபயசத்தி விசிட்டமென்னும் யோகாயனமும், உப்பிரமம் நாதாதீசமென்னுஞ் சத்தப்பிரமவாதமும், சற்கொளபகீம லீலையினால் யாவுமா யானந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்னும் கிரீடப்பிரமவாதமுமாம்.

இன்னும் மித்தியாத்துவமே சகத்து. பரமாத்மாயிங்கத்துவமாய் வர்ணிக்கப்பட்ட ஞெப்திமாசுதிரமே யாத்மா. பரமாத்மாயிங்கியத்தால் விவகாராதீசம்சாரபந்த நிவிர்த்தியே மோட்சமென்னும் வேதாந்தத்திற்குப் பரமாத்மாயிங்கியமான ஞானகதப் பிரத்கியட்சத்தை யறிதற் கேதுவான விசாரங்கியானமாயி வனுமானமும், அஃதே வஸ்துவென நிச்சயிப்பதற்கு நேதமும், அஃதேதிசுமாதலால் அதன் பரியாய நாமங்க ளறிதற்குவமானமும், ஒருசெயலுமின்றி நித்திய திருத்தியடைந்திருத்தற்கு அருத்தாபத்தியும், அதுவே தீதோதயமான நித்தியமாய் விளங்குதற் கணுபலத்தியும் வேண்டுமென்பார் 'ஆரம்பாவமொடு...வேதாந்திகட்கு' எனவும்,

மூற்கூறிய முனிவரால் சிவப்பிரகாசத்தாற் சொல்லப்பட்ட வெத்த, கட்ட, சாகர, அர்த்தப் பிரதிபாதிக்கான நாலுலட்சங் கிரந்தமுள்ள புராணங்கள் : சர்க்க, பிரதிசர்க்க, வம்ச, மன்மந்திர, வம்சானு சரித்திரங் கென்னும், பஞ்சலட்சணங்களும், சமஸ்த வைதிக தாந்திரீக கன்மங்க ளுஞ் சொல்லாசிற்கும். புராணிகர் மூற்கூறிய ஞானகதப் பிரத்கியட்சத்தை யறிதற்குச் சத்துக்களறிந்துரைத்த வனுமானமும், அதுவே நிச்சயமென்றறிவிக்கு மாகமமும், அதற்கு ஆப்தர்களைடைந்திருந்த வனுபல வல்லாசத்தைக் காண்பதற்குவமானமும், அவர்க ணிராசையாற் றிருத்தியடைதற் கருத்தாபத்தியும், அத்திருத்தி மாறாதிருக்குந் துக்கநிவிர்த்தியாதற் கணுபலத்தியும், இக்குணங்களிற் றான் பிரிவுபடாம லொன்றா யிருத்தற்குச் சம்பவமும், இவ்வனுபவற் தொன்றதொட்டிப் பண்டிதபாமரர்களுக்குச் சாதாரணமாயுளதென்பதற்கு ஐதீகமும் வேண்டுமென்பார் 'புராணிகர் கடமக்களவை யெட்டாம்' எனவுங் கூறினார்.

இவற்றுள்:—கணுதராற் சொல்லப்பட்ட வைசேஷிக சாத்திரம் திரவியம், குணம், கன்மம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயமென்னுஞ் சட்டபதார்த்தங்களுள் திரவியத்திற்குப் பிருத்தவி முதலிய வொன்பதும், குணத்திற்கு உருவமுதலிய விருபத்துநான்கும், கன்மத்திற்குக் குவிதல் முதலியவைந்தும், சாமானியத்திற்குமேற் சாதிமுதலிய விரண்டும், விசேடத்திற்கொன்றும், சமவாயத்திற்கொன்றும் என்றும், இவ்வாறு பதார்த்தங்களுடைய விசேட விவேகஞானத்தாலே யறியத்தக்கவைகளான ககளுநிபூத பஞ்சக சீவாத்மா பரமாத்மாக்களையே வேழம் நித்தியம். பாஞ்சபூதிக்கான

பிரபஞ்சம் சகாத்நிரிகம். சீவாத்மா அநேகமாயும் விபுவாயுஞ் சுகதுக்க பல போக்தாவாயுங் காத்துருபராதீனமாயு மிருக்கும். ஈசுவரன் அனுமான்சீசரனே என்றும், இச்சட்பதார்த்த விவேக ஞானத்துவாரா சுகதுக்க நிவிர்த்தியே மோட்சமென்றும், பிரதிபாதிக்கின்றமையின் வைசேடியனைத் தார்க்கிகளோடும், உபக்கிரம முதலான சடுவிதவிங்கதாற்பரியத்தில் வேதவாக்கிய விசார பூருவகமாய் ஜோதிஷ்டோமயாகாதிகளோ விதிபுத்தமாகக்கூறி ஆத்மசுவதப்பிரமாணமே ஞானஸ்வரூபமெனச் சொல்லும் பூருவமீமாஞ்சையின் பேதமானபாட்டனைப் பிரபாகரனோடுங் கூட்டுக.

இன்னஞ் சில மதங்களுள்ளன. அவையாவன:—சாக்தேயம், பாஞ்சராத்திரம், லௌகீகம், பாதஞ்சலம், பாசுபதம், காபாலிகம், மகாவிரதம், சித்தாந்தமென வெண்வகையாம். இவற்றுள்:—சத்திர்த்துவ வாசியினுற் சொல்லப்பட்ட வாமசாத்திரத்தின்படி சத்தியின் பரிணாமமே சடாசடப் பிரபஞ்சம். ஆநந்தமே ஆத்மா. ஆநந்தப் பிராப்தியே முத்தியென வாதி மத விஸ்தாரஞ்செய்வதே சாக்தேயமெனவும், வாசுதேவனாற் சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திரமென்னுஞ் சாத்திரத்தின்படி பிருதுவியாதி மனசாந்தமான சதுர்விம்ஸதி சத்துவத்திற்குமேற் குணரத்வாதமக வாசுதேவனிலிருந்து கிருஷ்ண அனிருத்த மகாத்துவசு ரௌகினேயரென்னு நாஸ்வர்களுளும் உற்பத்தியாதி கிருத்திய நீகமெனவும், நாடி மத்தியக்ஞ யாத்மா வணுப்பிரமாணமாயிருக்குமெனவும், வாசுதேவாத்மகப் பிரகிருதியிற் சொரூப வாணியில்லாதடங்குவதே மோட்சமெனவும் வாதி மதவிஸ்தாரஞ் செய்வதே பாஞ்சராத்திரமெனவும், தன்வீந்திரி முதலானவர்களால் சொல்லப்பட்ட லௌகீக சாத்திரம் ஆயுள்வேதம் தண்டம்நீதி முதலானவையாம். இவை திஷ்டபலன்களான தேகபுத்திராதிருபமே யாத்மாவெனவும் இசுபரங்களிற் புத்திர பாரியாதிருடனே கூடி விபாதியாதிய துக்கமில்லாமற் சுகநிலிருக்கிறது மோட்சமெனவும் கிருப்பிப்பதே லௌகீகமெனவும், பதஞ்சலியினுற் சொல்லப்பட்ட அந்நியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி ஐயமாதி யஷ்டாங்கயோகத்தினால் மனோகீச்சல கித்தியுண்டாமெனவும் அசங்க சின்மாத்திரமே யாத்மா வெனவும் மனோலயத்துவாரா அஞ்ஞான வழிவே மோட்சமெனவும் வாதி விஸ்தாரஞ் செய்வதே பாதஞ்சலமெனவும், மாயாதத்துவவாசியான ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட அந்நியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி மாயை கன்மமென்னும் பாசுத்தொய்த கிச்சயமும் கித்திய வியாபக சைதன்னியனே யாதமெனவும் பிரவாகேசுரத்தினு லீசுரத்ருவ மன்னியருக்குக் கொடுத்து ஆத்மன் ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பது மோட்சமெனவும் வாதி கூறுவதே பாசுபதமெனவும், முற்கூறிய தத்துவவாசியான ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட ஆந்நியாத்மீக சாத்திரத்தின்படி நரகபால பிட்சாடனாதிக்களின் விதியைக் கூறி கித்திய வியாபக சைதன்யனே யாத்மன், கத்துருத்துடமே சமுசாரம், அதைவிட்டு ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோட்சமெனக் கூறுவதே காபாலிகமெனவும், வித்திய தத்துவவாசியான

ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாசுரீ சாத்திரத்தின்படி அஸ்திகா
 ரணாதிகளின் விநியைக் கூறி நிந்தியவியாபகசைன்னியமே யாத்மன், எத்
 துருத்தாவமே சமுசாரம் அதைவிட்டு ஸூத்திரமாத்திரமாயிருப்பதே மோட்
 சரெனக் கூறுவதே மஹாவிரதமெனவும், பரமசிவனாற் சொல்லப்பட்ட
 மந்திரசமிஞ்சா சித்தாந்தத்தின்படி மோட்சாங்கமான சரிதை கிரியை
 யோகம் ஞானங்களைக்கூறி நித்தியவியாபககிரியாருபனே யாகரா, சடந்
 திவாதீத சிவசமானபுதும் மோட்சமென்பதே மந்திரசமிஞ்சா சித்தாந்த
 மெனவுமாம். உலகாயத சயின பௌத்த பூருபரிமாஞ்ச சாங்கியரென்னு
 மிவ களை சீசுரவாதிகளெனவும், மற்றவர்களைல்லாஞ் சேசுரவாதிகளெ
 னவும், இம்மஹாவாதிகளுக்குள் சாருவாகஞ்சியயாரும் பேசுவாதிகளெ
 னவும் வேதாந்தியொருவனே யபிசவாதி மெனவுங்கொள்க. இவைக
 ளோடு முற்றிய சமயங்கள் பற்றெட்டும் அவற்றின் அருந்தாக்கள் பற்றி
 எண்மரும அவாகளாற் கூறப்பட்ட சா, திரபேத மேயுமாம். இன்னு
 மனைத மதம் என்ன. அவைகளைக் காணவேண்டின் அவைட்ருரிய
 தால் விற்றெண்.

(உச)

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

உ
ஸ்ரீ ரகுநீவேகம்
திருக்குவிவேகம்.

அ கை

முன்னாபபாயிரவக ரிண டொகணககநி மெல பைமுடிபெரி நிய
பாமாதம ஐககியமன ராமவிரம மெ டெனத தெரிவ்ப்ப ரிபநதிய
திருக்கு நிரிஸய வீவேகமென நு மானடனுள காணதலமபேல
காணப்படு சகமாகிய திரிஸமமு கானடபேல விளவருங காணபாரு
கிய திருக்குவம் அகநாணதசலமக கானலுரு ருர்யப பிந்தாசமாய விள
வருதலபேல வி விபாரு திறபந்தாசமாக விள குகின்ற னு அவற
றிற சிடையாயுள திருநுவ முறபாலதாகி யிற நறபனையாக
சோனறிய திரிஸய கைப பிறபல நகி யிடபிரணமிறகு மாதரமான
விறசொருபகைத நகலாமலக பேல விளக்குவிக்கு சாமவேத மகா
வாகரபவிவேகத்தை முடிவிலக னவை ப அ னிலசகணகககை நறு
கானறொடகக, இது தககுவிதே நதின் ன விளமபுரி நமகபாவமான
திருவின ஆகாரமாகிய திறபொருப மொனறெயாபி வேறி நெரு
இசசெயபுளில் உவமாத பூருவமாதச சுவகநாசபே ம பிரா நக
நெனபதை புணர நுகின்றா.

திருநகுபே தாதக ந ல்யமபுறவ திருக்குத

திரிபமென திருபொருள கவறவின்முதற் திருபுன
வரைநகுநி சவகததயன திரிபா திரா

மறபுனைமுன திருபுமுதா தவமுறைபே மொழியின
விநகதமு தருநெடுமபூம பகாயமொந திறகு

திரிபினவகா புகருமுத ந நுழ வபொருறுதே
னருநுதறு உலாமுதலா யினவுமே வுள்ள

வணிமரமுங கனமுதலா யினவுமேபே மொதல

(இ - ள்.) திருநகுப - சுகமன, வேராக நால - வேகாத சாஸ
திரகநால, இ புறவ-சொல்லப்படுவன, இருக்கு திருக்கென்று, திரி
சியமென்று - திரிசியமென்றும், இருபொருள - இரண்டுபொருளாக ,
அவகவற்றின - அவைகளிற், முதல - முதற்பிற, திருநகின் - காண்பா
னைய சித்தினுகரு, வரைநகுநி - கீகரப்படுவனவான, சவகத - சுவகத
மும், தனசாகி - சசாகியு, விசாநிகளாம - விசாநியுமாம், அவை
மூன்றினுகரு-அம்மூன்றிற்கும், உதாரணம் - உவமானககா, முறையே
மொழியின - கிரமமாகச்சொல்லின, விந்நகிழல் - பரந்தகிழலை, தரும் -
கொடுக்கின்ற, நெடு - நீண்ட, பூமபண - அழகியகளைகையுடைய, மர

மொன்றிற்கு - ஓர் விருட்சத்திற்கு, மிருகினங்கள் - வண்டிஷ் கூட்டங்
கள், புக்கு - புருந்து, முகந்துமுறு - இசுழ்முகங்களைக் காலாற்றின்று,
பெருகுறு - அதனாற் பெருகப்பட்ட, சேனருந்தும் - மருக்களை யுண்ணு
படியான, நறுமலர் முதலாயினவும் - வாசனையுள்ள புட்பாநிகளும், வே
றுள்ள - அம்மரத்திற்கு வேறையுள்ள, அணிமரமும் - அழகிய விருட்ச
மும், சுன்முதலாயினவும் - அம்மரத்திற்குப் பேதமாயுள்ள பாடாணநிக
ளும், போலாம் - போல்வனவாம், ஏ - று, மற்று - ஆல் - அசை.

‘மலர் முதலாயினவு’ என்றமையின் பத்திர பலாநிகளும், ‘சன்முத
லாயினவும்’ என்றமையின் கட்படாநிகளையாகொள்க, காண்பாறாகிய நித்
சைத்திருக்கெனவும், காணப்படு மாயாகாரியமாயிய சட நை, திரிசிய
மெனவுய ஁றினா. சுவாகமாவது. சுவ - சுன்னி - தட்டில், ச - ம - நீகாச
பற்றல்; எனவே ஒன்றிற்குமுற்றியதை நீகாச பல கண்மையாயிருக்க
லாம். தன்சாதி - சாதி. முடி - மறு, சன்னிப்போல மற்றொன்றிருத்தலு.
விசாநியாவது: வீ - வீதம், சாதி - மரச், தானவே கருகமுருக மற்ரு
ன்றிருத்தலாம். சுவகதத்திற்கு மாத்திரம் அறிஞரன்றிய பத்திரபுட்ப
பலாநிகளையும், சசாநிய அம்மரத்திற்கு வேறுபட்ட மரக்கூடும், விசா
திக்கு அம்மரத்திற்கு மாறையுள்ள கல்லையு முவரிசை, இம்முன்றுஞ் சுயந்
சித்திற் கின்றென்பதையிருத நிருகருவினமேல் வை றுக்கறினா. (உரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உவமானப்படி பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி
பேதமின் நென்பதற்கு உவமைய முணர்த்துகின்றார்.

நிரவயவ மாதலிந னுருசத்து வேறு

நிகழாமைய னுபிதை தனக்குமுத னடுவின்

நெருவுறுக ளில்வுலக காரணமா மாயை

யுண்மையின லிறுதியறி லென்படுகனகொ லென்னில்

வரைவுதரு சித்திரிகள் சித்திரசத் தியைப்போன்

மாயையுஞ்சிவ மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறாத்

தெரிவதிலா பையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த

" சிவத்தனுக்கு விசாநியிலே யென்றுணர்க தெரிந்தே.

(இ - ள்) நிரவயவமாதலி னுனும் - அவயவமின்மையினுனும், சத்து -
சத்தைப்போல, வேறு - மற்றொர்சத்து, நிகழாமையானும் - விளங்காமை
யினுனும், இறைதனக்கு - பிரமத்திற்கு, முதல்-முதலிரு நிய சுவகதமும்,
நடு - இடையிற் கூறிய சசாநிய மாகியவிரண்டும், தீன்றெரு வுறுக - இல்
லையென நீக்குவாயாக, இவ்வுலககாரணமாம் - இச்சகத்திற் கேதுவாகிய,
மாயை - மாயையென்பது, உண்மையினால் - இருத்தலால், இறுதியது -
முடிவிலுள்ள விசாநியை, இல்லென்பதென்னென்னில் - இல்லையென்ப

மேங்கனமெனின், வரைவுதரு - எழுதாசின்ற, சித்திரிகள் - சித்திரங்கார
னது, சித்திரச்சுத்தியைப்போல்-சித்திரமமைக்கின்ற சத்தி அவனிலும் வேறா
கக்காணுமையோல், மாயையும்-மாயாசத்தியையும், சின்மாத்நிரமாம் - சை
தன்னியமான, பிரமத்தின் - பிரமத்திற்கு, யேனா - வேறாக, தெரிவதிலா
மையின் - தோன்றாமையின், என்றும் - எப்போதும், சச்சிதானந்த - சச்
சிதாநந்தஸ்வரூபமாகிய, சிவசத்தினுக்கு - பிரமத்திற்கு, விசாமி யில்லை
யென்று - விசாதிபேதமில்லையென, உணரக தெரிந்து - நன்றாயுணர்ந்த
றிவாயாக, ஏ - று. கொல் - ஏ - அசை.

மாயையுமென்றவுண்மைசித்திரசத்தியைத் தழுவினின்றமையின் இறந்த
சுதுகழியெவச்சவுண்மை, பிரமத்திற்குச் சித்திரிகளையும் மாயைக்குச் சித்
திரசத்தியையும் உவமித்தார்.

(உசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய உவமேயத்திற்கு குறுநியாக யசர்வேத
மகா வாக்கியார்த்தத்தினால் அத்துவிதப் பிரமத்திற்குச் சுவரதாது பேதமின்
றென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுள்

சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுந் கயிர்க்
மரிதிலுண ரேவவென்னு மிடைச் சொற்குத் தேற்ற

மத்துவித மெனுமொழிக்குந் துவிதவிவக் காகக
சுருதுபொருள் வருதலின லிம்முறையே மாயா

கற்பனைகள் கடந்துநீர வயமாகி யென்றுந்
நிரிதலின் மயமாரு மொருபிரமம் தனக்குத்

தெரிந்தகவ கத முகலா யினமூன்று மிலையே.

(இ - ள்.) சுருதியினுள் - யசர்வேதத்தினுள், ஏகமேவாத்துவித
மென்னுள் - ஏகமேவாத்துவிதமென்கின்ற, சொற்கிடையுள் - வாக்கியத்
திற்குள், ஏகமெனும் - ஏகமென்கின்ற, சொல்லதனுக்கு-சொல்லினுக்கு,
அயிச்சம் - ஐக்கியமும், அரிதிலுணர் - அருமையாயுணரப்பட்ட, எவ
வென்னும் - எவ்வென்கின்ற, இடைச்சொற்கு - இடைச்சொல்லிற்கு
தேற்றம் - தேற்றமும், அத்துவிதமெனுமொழிக்கு - அத்துவிதமென்கின்ற
சொல்லிற்கு, துவிதவிவக்காக-துவிதவிவக்கமுமாக, சுருதுபொருள் - சிந்தி
கப்பட்ட அருத்தம், வருதலினல் - வருகின்றதனால், இம்முறையே - இம்
முறைமைப்படியே, மாயாகற்பனைகள் - மாயாரோபிதங்களை, கடந்து -
நீங்கி, நிரவயமாகி - அவயவமின்றாய், என்றும் - காலத்திரயத்திலும், நிரி
தலில்-மாறுபடாத, சின்மயமாகும் - சின்மாத்நிரமாகிய, ஒருபிரமத்தன
க்கு - ஒப்பற்றபிரமத்திற்கு, தெரிந்த - முற்கூறிய, சுவகதமுடலாயின -
சுவகதாதிய, மூன்றும் - மூன்றுபேதங்களும், இலை - என்று மில்லை,
ஏ - று. ஏ - ஈற்றசை.

மரத்திற்குள்ளேயுள்ள பத்திரபுட்பப்பலாதிக்கட்கு வெவ்வேறுதன்மை யிருத்தல்போலச் சத்திற்குள்ளேயுள்ள சகசுவரங்கட்கு வெவ்வேறுதன்மையின்மையின் சுவகதமும், மரத்திற்குள்ளேயுள்ள மரமிருத்தல்போலச் சத்திற்குள்ளேயுள்ள சகசுவரம் வேறுதன்மையின் சகசுவரம், மரத்திற்குள் சல் மரமு யிருத்தல்போல அச்சத்திற்கு மாறாகச் சகசுவரம் வேறுதன்மையின் விசா தியுமாகிய விம்மூன்று பேதங்களும் அச்சத்தவடிவ பிரமத்திற்குள்ளேயுள்ளன.

வினா:—அற்றேல், சத்திற்குள்ளேயுள்ள சகசுவரங்கட்குச் சடத்துவ கிஞ் சிஞ்ஞத்துவச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி பேதத்தன்மைகளிருக்கச் சுவகதபேதமின் றென்பதென்ன?

விடை:—சகமாதிகட்குச் சடத்துவாதித்தன்மை தன்னையவறிவு னோர் கூறார். அஃதியாதின லென்னின் சடமாயிருப்பது சகம, கிஞ்சித் துறையிருப்பவன் சிவன், சர்வஞ்ஞையிருப்பவன் பரன் என்னுமிடத்தில் இம் மூன்றினு மிருப்பது சத்தேபாதலிது, இவற்றிற் சத்துத் தன்மையைக் காண்பதேயன்றி வேறுதன்மையைக் காணவிராதலின் சகசுவரபேதமின் றென்க.

வினா:—அற்றேல், முற்கூறிய சத்தைப்போல இச்சகசுவரங்களி னும் சத்திருக்கச்சகசாதிபேதமின்றென்ப தென்ன?

விடை:—அச் சத்தைப்போல வேறொர்சத்தென்பதின்றி, அச்சத்தே யிருத்தலின் சகசாதிபேதமின் றென்க.

வினா:—அற்றேல், மாயாவிசாரமான சகசுவரங்கள் தொன்றுதொட் டிருக்க விசாதிபேதமின்றென்ப தென்ன?

விடை:—அவையாவஞ் சத்தாயிருந்து விளக்குதலின் விசாதி பேத மின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், பிரமத்திற் சச்சிதானந்தமென்னும் பேதம் விவரங் கச் சுவகதபேதமின்றென்ப தென்ன?

விடை:—சூரியனதழலே பிரகாசமாயும் அப்பிரகாசமே சூரியனாயுமி ருத்தல்போலச் சத்தினது தேஜசே சித்தும், அத்தேஜஸான சித்தே சத் தும் அவ்விருமையினொருமையே யாகந்தமுமாய் வேறுதன்மையின்றி யிருத்த லின் சுவகதபேத மின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், சத்தைப்போல வியாவகாசிகம், பிராதிபாஷிகம், பாரமார்த்திகமென மூன்றுசத்துருக்கச் சகசாதிபேத மின்றென்பதென்ன?

விடை:—அங்ஙனமிருத்தல், சத்தொளியின் பிரதிபலினமே யன்றிச் சத்தன்றாதலின், சகசாதிபேதமின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், அசீதப்பிரமத்தின் ஆரந்தானுபவம், நவநவமாயனு பவத்தலால், விசாதிபேத மின்றென்பதென்ன?

விடை:—அது சங்கிதாநந்த வொருமையான சுவானுபவமெனத் தோன்றாத பௌவாநகருக்கு அங்குநான் தோன்றுவதன்றி அவ்வனுபவமுள்ள அபேதவாதிக்கு அங்குநான் தோன்றாதாகலின் விசாதிபேத மின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவைகட்டுப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—“அறிநாக் குலகா னந்த மயம்” என்பதனாலும், “விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகர்பொழுதும் விரையும்போலச், துளாகமில்லிக் துண்டாகி லுண்டாம்ஞாலந் தோற்றறவு மாத்தீரமே சொருப மாகும், கிளர்ந்தபர மாநீதத்தா லில்லை” என்பதனாலும், “பொரு கடல்த் நிரைமுடி லாப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதியா மோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத பிரமேயல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப் பே ரொன்றாகும்” என்றருளிய வசிட்ட சம்மிகையினாலும், “சத்தேசிக் தாகுமய வெனிலகி ளா மகி டுடற்ற சாக்ஷி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய வெனிலகி ளா மசத்தாருந் சடங்கருக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தேதோன் றி சத்தாருந் துல்ல சகயாகும்” என்ற கைவல்ய நவநீதத்தினாலும், ஏக மென்றும் பதார்த்துந் சுவரமுந் எவவென்னும் பதத்தினுந் சகாதியும், அத்துவிகமென்றும் பதார்த்துந் விசாதியும் இன்றெனுந் சுருதியினாலும், “சர்வம் பிரமமயம்” என்றும் பிரமோட்சேசத்தினாலும், “ஐசனுயர் சமாதிக் கிகி” யென்ற கவியினாலும், “மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கிழிற் நிககி, வானிப்பவாகத் தவெங்கு மியானன்றி மற்றொன் றில்லை, யானிலா விடமுரிடலை யென்கிடத் தியாதுரிடலை, தானிகழ்ப் பொருள் லோ ரில்லைச் சச்சிதாநந்த மென்கு” என்ற சசமுனி சுவானுபவத்தினாலும் யாவுந் தன்மமாய் விளங்குதலால் எப்போதுந் சுவாகாதிபேதம் பிர மத்தற் றின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், பரவிபாபகர்துள் சகசீவபரம் தத்தங்குணங்களோ டும் விளங்கின பாக டிஸ்வருப தரிசனத்திற் கிருஷ்ணசுவாமி காண்பித்த தென்க?

விடை:—முன்பு பாகியத்திற் பேதமாகக் கண்ட விசயனுக்கு அவை நிர்ருமிதந் தனதசத்தி லுறுப்பாக விருப்பதைக் காண்பித்து அதற்கு மேல் அபேதமான பிரமஸ்வருபத்தைக் காண்பிப்பதற்கேயன்றி வேறின் றென்க.

வினா:—அற்றேல், அங்குமையிங்க வஸ்துவை மேற் தரிசிப்பித்ததற்குப் பிரமாண முண்டோ?

விடை:—அதனை அந்நூலிற்றானே “பிரம மாறோர் பிரம நெருப்பிடைப், பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினுந், பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின், பிரம மேயடை வாரவார் பிணனுக்கேள்” என்ற, கவியினுந் காண்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சுவகாதிபேத மொருவரு மொப்பவிலையோ?

விடை:—பரவிபாபகர்திற் செவர்கள் பின்னாபின்னமா யிருக்கின்ற ரென்ற விசிட்டாசத்தவிகை சுவகதமும், பரசிவசமானம் ஆத்மாவென்ற

விசிட்டாத்துவிதபகூங் கிஞ்சித் தொப்புக்கொண்டவர்கள் சசாதியும், பரம் வேறு, சீவர்கள் வேறு, அப்பரத்தின தருளா விச்சீவர்கள் தத்தங் குணங்க ளோடுஞ் சுகித்திருத்தினராக னென்ற துவீதிகள் விசாதியமுண்டென ஒப்புவுரென்க.

வினா:—அற்றேல், அவர்களனுபவந்தானியாது?

விடை:—சிஷ்களஸ்வரூபமான பரவாசுதேவ சமூகத்திற் சீவர்களங் வடிவமாயிருந்து அவனதருளாற் பரமானந்த மனுபவிப்பரென்ற விசிட்டா த்தவிதிக ளனுபவமும், நிஷ்களஸ்வரூபமான பரசிஷத்தினது பேரானந்த ததை நிஷ்களஸ்வரூபமான வாத்மாக்க ளனுபவிப்பொன்ற சிவசமானத்து வமென்னும் விசிட்டாத்துவிதவேக சேசிகளனுபவமும், நிஷ்களஸ்வரூப மான பரவாசுதேவசமூகத்தில் ஆத்மாக்க ளெவரெவ ரெத்தன்மையரோ, அவரவர் அத்தன்மையி லேற்றங்குறைவின்றி யுபாசிப்பதனால் அவர் கொடு த்த வானந்தத்தை யனுபவிப்பரென்ற துவீதிகளனுபவமுமாபென்க.

வினா:—அற்றேல், இவர்களுக் கிவ்வனுபவத்தால் முத்தியின்றோ?

விடை:—பரமாத்மபேதமான பதமுத்தியேயன்றி அனாக ளைகமென் னும் அபேதமான அயிக்கியமுத்தி யன்மையின் முத்தியின்றென்க.

(தா-ம.) சர்வம் பிரமமயம் சர்வமின்றென்னும் பிரமோபதேசப்படி அனுபவந் தோன்றப் பேதவாதிடங்கொண்ட சுவக ராறிபேதங்களென்னுங் களங்கங்களை நெரேகளைந்து அபேதவாதிகட்கு அனுபவமான அநுவித சொரூப மிஃதென நிச்சயித்ததாம். (உள)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிச்சயித்த பிரமசொரூபத்தைத் தரிசிப்பிப்பான் கருதி, அதன்கண் கற்பனையாகத் தோற்றிய ஆரோபமும் அதனை நீங்கும் அபவாதமும் அது நீங்கினவிடத்துள்ள யதார்த்தத்தை அறிவித்தற் கேதுவான மூன்றிலக்கணநாமமும் உணர்த்துகின்றார்.

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா

யறைகுலர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள

சுத்தியூ டிலாதவிர சிதமவிதோத்தல் போலச்

சொற்பிரம சத்தினிலா வுலகதுகற் பிதத

லெத்திதுதான் வெள்ளியதின் மிப்பியெனல் போலோர்ந்

திறைமெய்ப்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத

மெய்த்தபொரு ளறியுமில் கணமுஹ்ரு மவைதாம்

விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம்.

(இ - ள்.) அத்தியாரோபம் - அத்தியாரோபமும், அபவாதமென - அபவாதமுமென, இரண்டாய் - இருவிதமாக, அறைகுலர் - சத்துக்கள்

சொல்லுவார்கள், கற்பிதம் - கற்பிதநாடிய, * அத்தியாரோபம் - அத்தியா
ரோபமானது, உள்ளசுத்தியுதி - உள்ளதான கிளிஞ்சலினிடத்தில், இலா
தநிரிதம் - இல்லாத வெள்ளியை, விளைத்தல்போல - கற்பித்தல்போல,
சொல் - சொல்லாங்கின்ற, பிரமசத்தின் - உள்ளதான பிரமத்தினிடத்தில்,
இலாவுலகது - இல்லாதசுதத்தை, கற்பித்தல் - உண்டெனக் கற்பித்துச்
சொல்லுதலாம், † அபவாதம்-அபவாதமாவது, எத்திது-இஃதெத்தன்மைக்
செனில், பொய்யிட - பிராத்தியாயத் தோற்றிய விரகிதம், இன்று -
யுத்தர்த்தமாவியை, இப்பயெனல்போல்-இருக்கின்றது சிப்பியெனென்று
உணர்ந்தோல, ஓர்த்து - விசாரித்து, இரைமெய் - பிரமஞ் சத்தியி,
பொய்யுலமென - சகமிக்கையென்று, செனிதல் - செனிவதாம், மெய்த்த
பொருள் - உண்மையான பிரமவஸுவை, அறியும் - அறிந்தேதுவான,
இலக்ஷணமூர்தம் - இலக்ஷணங்கள் மூன்றுவிதமாம், அனை - அவையா
யவ, விளக்கு - விளக்காதின்ற, அதத்தாவாவிருத்தி - அத்துவாவிருத்தி
லட்சணமும், தடத்தமொடு - தடத்தலட்சணமும், சொரூபம் - சொ
ரூபலட்சணமுமாம். எ - னு. தான் - தாம் - அசை.

வடகாலார் அனந்தம் ஆரோபம் - அத்தியாரோபமெனவும், அபக
தம் வாசம் - அபவாதமெனவும் கூறுவர்.

(நா-பி) பிரமரூபம் சகரூபம் தோன்றுங் கற்பனையும் அக்கற்பனை
க ி டு முறைமையும் தெரிவித்ததாம். (உஅ)

அ - னை.

இச்செய்யுளில் மூற்குறிய முன்றிலக்கண சூருபகமாக வெளிப்படும்
பயனையும் அங்குமை வெளிப்படும் பயனாய பிரமத்திற்குரிய பரியாயநாம
மைந்தையும் உணர்த்துகின்றார்.

ஆகமுதலானேதி யதுசெய்து நின்ற

வாருயிறை யவிவீத்த லதத்துவா விருத்தி

சாகைதுனி மதியுளகென் றுணர்த்தலிற்றித் தானி

சகமாப காரணங்கொண் டபிவுணர்த்த றடத்த

மாகனலி விளங்குகதிர் சொரூபனெனல் போலான்

மாவினிச சொரூபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூப

நீகடவுள் சொரூபநிசுரு சத்திதா நந்த

நித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே.

(இ - ள்.) ஆகமுதலான - தேகாதிகளை, நேதியதுசெய்து - நேதிகளை
ந்து, நின்ற - சேஷத்தின்று, ஆருயிறை - விபாகமான கூடத்தனை, அநி

* உவதுவில (கயிற்றில்) அவஸ்துவை (பாம்பை) க்கூறுதல் அத்தி
யாரோபமாம்.

† அறிஷ்டானசேஷம் (கயிறுமீஞ்சுதல்) அபவாதமாம்.

வித்தல் - தெரிவிப்பது, அதத்துவாவிருத்தி - * அதத்துவியாவிரத்திலட்சணமாம், † சாகைதுனி - இம்மர்க்கோட்டிணுச்சியில், மதியுளதென்று - மூன்றாம் பிறையிருக்கின்றசென, உணர்த்தலின் - அறியப்படுபோல, பூதாதிசகமாய - பிருதிவிமுதற் பிறகிருதயீரணசகமாகிய, காரணங்கொண்டு - ஏதுவைக்கொண்டு, அறிவுணர்த்தல்-பிரமத்தையறியிப்பது, ‡ சடத்தம் - தடத்தலட்சணமாம், யாசனவி - சிறந்த சூரியன், விளங்குகதிர் - பிரகாசபெண்ணெய், சொரு நென்னப்போல - வடிவவென்பது போல, ஆன்ம-விள் - ஆத்மாவின்னுடைய, சிசுபொருபம் - உண்மையான சொருபம், (இதுவென வுணர்த்தல் - இதுவெனவறியிப்பது, § சொருபம் - சொருபவட்சணமாம், § - §பென்னுங்கூடத் தரும், கட்டிள் - அதுவென்னும் பிரமமும், சொருபம் - ஆனுவென்னும் அயிச்சியவட்சுபமே, சிசம் - அத்துவித்தினுண்மையாம், சச்சிதாநந்தநிதிபம் பூரணம் - சத்தாநியைந்தும், ஆக - அசன்வடிவமாக, நீதினைந்துகொள் - நீகருதிக்கொள்ளுவாய், ஏ - று. ஏ - அசை.

(ப - ம்.) பூரணமான கூடத்தென்பார் 'ஆருயிர்' என்றார். நீகடவுள் சொருபமென்று அது நியாநுபென்னுஞ் சாமவேசமறநாவாகியத்தை, நீயதுவானுபென்னும் பிரகடவுடேசமாகக் கூறினது (இதுவே பிரமோப தேசத்தின் கருவிபாடப்பற்றியாம். அதைப்பயிர்வாயிருப்பது யென்பது அதத்தாவிருத்தியென்றாயிற்று; சது-பிரமம், அத்து-சகசது, விவாயிருத்தி - நீக்கம். தடஸ்ஸுபென்பது லட்சியமுள்ளவரை பட்டுநிலாததாயும்அதற்கேயுரித்தாயுமிருப்பது. எனவே நாடிமுதற் பிருதிவிபரிபட்சமில்லாதது பிரமமாம்.

(தா - ம்.) அதத்துவியா விருத்திலட்சணத்தார்த் தேகவிலட்சணமான நீயென்னுங் கூடத்தினையும், தடஸ்ஸ லட்சணத்தார்த் சகத்தவிலட்சணமான அதுவென்னும் பிரமத்தையும், சொருபவிலட்சணத்தா லானுவெயர்

* அதத்துவியா விருத்திலட்சணம் உடலட்சணமாம். எதுகாரியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாததாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிக்கின்றதோ அது உபலட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: காகமுடைய வீட்டிற்குப்போ என்றற்போல்வது. காகம் போனவிடத்தும் வீடறிப்படுகின்றதே இதிவ்விசேடணம்.

† சாகைதுனி மதியுளதென்றுணர்த்தலைச் சாகாசந்திரசியாயமென்பார்.

‡ எது ஒருகாலத் திருப்பதாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிக்கின்றதோ அது தடத்தலட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: இவன் நாடிக்காரன் என்றற்போல்வது.

§ எது எப்போதுமிருப்பதாய் மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிக்கின்றதோ அது சொருபவட்சணமாம். இதற்குதாரணம்: குடுமையது நீயென்றற்போல்வது.

ஹ்ருத்ருவித ஸ்வருபத்தையும் நீ கடவுள் சொருபமெனும் வாக்கிய மூலமாகத் தெரிவித்ததாம்.

(உக)

அ - கை

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சந்தாதியைத்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்
வாதையிலா துண்டெனல் ரத் தவச்சுறையனைத் தினுமே
யுதிநகவிட ாங்ககோன் றறிநதெழுதல் திந்தர
முலவ்வினுக்கு விடயமாந் தவமைபா நகர
திநித்தகசுதேர திநித்தக மனைத்தினுஞ் சா நகமாந்
திநித்தக ஸ்னெத்தி றுந்ரம பநகநிற வெனவே
விதித்தகெ வுயிரசர்சி தாநத்த மபமேஸ்
விளங்கியதி லவற்றுளா நகநமெங்கு மெனினே.

(இ - ஷ.) மதித்தன்மதியாமை - அறிவுறியாமையெனும், நனவாதிகளின் - சாங்கிராதியவந்தைகளினும், தனக்கோர் - தனக்கொரு, வாதையிலாது - வாதையின்றி - உண்டெனல், எப்போது முண்டென்பதே, * சத்து-சத்தும், அவர்வையனைத்தினும் - எல்லாவந்தைகளினும், உதித்ததோன்றிய, விடயங்களை - திர்வயங்களை, பின்று - விவரணமாயிநந்து, அறிந்திடுதல் - அறிவதே, சித்த - சித்தும், உபப்பினுக்கு - பரம்பரிப்புக்கு, விடயமாந்தன்மை - விஷயமாகுந் தன்மையே, ஆந்தம் - ஆந்தமும், திதித்த - திதிவென்ற, சதோதிதம் - எப்போது முதயமாயிருக்கின்றதே, சித்தம் - சித்தமும், அனைத்தும் - சர்வாந்தம் என்கும், சாதாரணத்திந்தினும், முதற்காரணமாயிருக்கும் தன்மையினால், அனைத்தினுஞ்சம்பந்தம் - சர்வதந்தும் கலப்பிருப்பது, சிறைவு - பூரணமும், ஆவண - ஆகுமென, விதித்திடுதல் - மதிப்பாயாக, உயிர் - ஆன்மாதானது, சச்சிநாதந்நாயகமேல் - சச்சிநாதந்த ஸ்வருமாதான், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், ஆந்தம் - ஆந்தமானது, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளங்கியதில் - விளங்கவில்லையெனின் - எனக்கேட்டில், எ - று. எ - னற்றைச.

தனக்கோர்வாதையிலா துண்டெனல் சத்து என்றையால் அவற்றைகள் வாதிக்கப்பட்ட அசத்தென்பதாயிற்று. பிரமசொருபம் சந்தாதியைந்

(1) முக்கால பிறவு பொய்யெனறு சிசயிக்கப்படாதது சத்தாம்.

(2) முக்காலத்தும் எல்லாவற்றையு மறிந்தாயும் அறியப்பட்டவற்று லறியப்படாததாயு மிருப்பது சித்தாம்.

(3) முக்காலத்தும் பித்தந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாயிருந்து ஆந்தமாம்.

(4) நாசமின்றியிருப்பது சித்தியமாம்.

(5) கடத்தில் மண் கிறைந்திருப்பதுபோல யாவற்றினும் கிறைந்திருப்பது பூரணமாம்.

தெனவே சகத்து அசத்து, சடம், துக்கம், அனித்தம், கண்டமெனக்கொள்க. அசத்தான பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்களியாவற்றிற்குந் தன் சத்தைக் கொடுத்து அவைகளுஞ் சத்துப்போன்றிருக்கச்செய்து அவைகளியாவும் அசத்தாயினுந் தானங்நனமாகாதிருப்பது யாதோ அதுவே சத்தும், அச்சடமான வஸ்துக்களியாவற்றிற்குந் தன்னிறைவக்கொடுத்து அவைகளுஞ் சித்தைப்போன் றறியச்செய்து அவை சடமாயினுந் தானங்நனமாகாது அவைகட்குச் சாகுதியாய் விளங்குவது யாதோ அதுவே சித்தும், பவ முதலிய துன்பங்க ளியாவற்றிற்குந் தன்னின்பத்தைக் கொடுத்து அவைகள் இன்பமாயிருப்பதுபோலத் தோற்றுவித்து அவைகளைத்தூந் தன்பமாயினுந் தானங்நனமாகாது எப்போது நின்பமாய் ரமிக்கின்றதியாதோ அதுவே யாநந்தமும், உதித்தொடுங்குகின்ற வஸ்துக்களியாவற்றிற்குந் தன்னித்தியத்தைக் கொடுத்து அவைகள் என்றும் உதயமா யிருப்பதுபோலத் தோற்றுவித்து அவைகள் எரித்தியமாயினுந் தானங்நனமாகாது சதோதயமாய் விளங்குவதுயாதோ அதுவேநித்தியமும், பரிச்சின்னமான வஸ்துக்களியாவற்றிற்குந் தன்னபரிச்சின்னமச்சத்தைக் கொடுத்து அவைகளெனைப்போல விளங்கச்செய்து அவைகள் பரிச்சின்மாய்ச் சிதறினுந் தானங்நனமாகாமல் நிறைவாய் விளங்குகின்றது யாதோ அதுவே பூரணமுமாம்.

(இ - ம்.) பிரமத்தினது சுபாவமே சத்துமுதலேநிலக்கணங்களுமா மென்பதாம். (௩௦)

அ - நக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சத்தாதியே யாத்துமாவானால் அவற்று ளொன்றான ஆகந்தம் சேவர்களிடத்து நிரந்தரமாகக் காணப்படவில்லையே யென்ற வினாவை நோக்கி இச்சச்சிதாநந்தம் விருத்தித் திரயத்தினுந் பேதம்போலத் தோற்றுத்தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே
விளங்கியிடம் புனவிடத்தின் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல்
விவசத்தொன் றேநிகழுந் கன்முதலா மவற்றின்
மென்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையொடு சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா நந்தங்க டோன்றும்.

(இ - ள்.) வெம்மை - உட்டணமும், ஒளி - பிரகாசமும், உருவாய வழல் - வடிவமாயுள்ள வக்கினியானது, விளக்கில் - தீபத்தில், ஒளியே விளங்கியிடம் - பிரகாசமொன்றுமே மேற்பட்டிருக்க விளங்கும், புனவிடத்தில் - சலத்தில், வெம்மையேவிரியும் - உட்டணமே மேற்பட்டிருக்க வியாபித்திருக்கும், வெம்மை - வெப்பமும், ஒளி - பிரகாசமுமாகிய, இர

ண்டும் - இவ்விரண்டும், எழும்விறகினில் - காட்டத்திற்குற்றேன்ற இருக்கும், அவ்வகைபோல் - அத்தன்மையைப்போல, விமலம்-நின்மலமான வாத்தா வின் தன்மைகளில், கன்முதலாமவற்றின் - மலைமுதலாயவற்றில், சத்தொன்றே நிகழும்-சத்தொன்றுமே விளங்கும், மென்மைமலர் - கடினமாகிய, புத்தியது-புத்தியினது, தமோகுணத்தின் - தாமசகுணத்தினாலாய, மூட விருத்தியினும் - மூடவிராத்தியினும், இராசத்தின் - இராசகுணத்தினாலாய, கோரவிருத்தியினும் - கோரவிருத்தியினும், மெய்ம்மையொடு - சத்துடன், சித்தாகும் = சிசுதும் சோன்றாற்றிற்கும், சத்துவத்தில் - சாத்து விதகுணத்தினாலாய, சாந்தவிருத்தியினில் - சாந்தவிருத்தியில், சச்சிதாநந்தங்கடோன்றும் - சச்சிதாநந்தமாகிய மூன்றந்தோன்றும், எ - று.

† ஆத்மாவிற்கு அழுவையும், அதன் சத்திற்கு உட்டணத்தையும், அதன் சித்திற்குப் பிரகாசத்தையும், அதனொந்தத்திற்கு உருவத்தையும், மூடவிருத்திக்குப் புணலையும், கோரவிருத்திக்கு விளக்கையும், சாந்தவிருத்திக்கு விறகையு முவமத்தவாறுகாண்க. புத்தியினது மூடவிருத்தியிற் சத்து, கோரவிருத்தியிற் சத்துஞ் சித்தும், சாந்தவிருத்தியிற் சச்சிதாநந்தமும் பிரகடதமாய் (வெளிப்பட்டித்) தோற்றுமென்க.

வினா:—ஆந்நனமாயின், ஒன்றே மூன்றாயிருத்தலால் ஒவ்வோர் விருத்திகளின் சில தோற்றிச் சில தோற்றாதவாறென்ன?

விடை:—உவத்தாத் திரயங்களிற் றத்துவவிரிவினால் விரிந்தும் அவை குவிவதனால் குவிந்துந்தோன்றுதலா லென்க.

வினா:—அஃசெப்படி.

விடை:—சுருத்தியிற் றத்துவங்க ளொடுங்கின்ற தாமதத்தினுள்ள மூட விருத்தியிற் சத்து மேலிடும்போது மற்றிரண்டும் அந்தர்க்கதமாயும், சொப்பனத்திற் றத்துவஞ்சில விரிந்த விராசத்தினுள்ள கோரவிருத்தி

* அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும்.

உவமையம்.

† உஷ்ணமும் பிரகாசமுமுள்ள தீபத்தில் பிரகாசமேற்பட உஷ்ணம் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; (சுடு) ஜலத்தில் உஷ்ணம் வெளிப்பட்டிருக்கப் பிரகாசம் தோன்றாதிருக்கும்; விறகில் உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

உவமேயம்.

பிரமத்தினைச்சத்து கல்முதலானவைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கும்; சிதாந்தங்கள் அந்தர்க்கதமாயிருக்கும். புத்தியின் தமோகுணத்தால் அஞ்ஞானமயமான மூடவிருத்தியிலும், ரஜோகுணத்தால் இராகமயமான கோரவிருத்தியிலும் சத்து சித்து இரண்டும் பிரகாசிக்கும்; ஆநந்தம் பிரகாசியாது. சத்துவகுணத்தால் வைராக்கியமயமான சாந்தவிருத்தியில் சச்சிதாநந்தங்கள் நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கும்.

யிற் சத்துஞ் சித்தும்மேலிடும்போது ஆனந்தமொன்றும் அந்தர்நகதமாயும், சாக்கிரத்திற் றத்துவ முழுதும் விரிந்த சத்துவத்தினுள்ள சாந்தவிருத்தி யிற் சச்சிதானந்த மூன்றுந் தோற்றுமென்க. அந்தர்நகதம்-அடங்கியிருத் தல்.

வினா:—அற்றேல், கோரவிருத்தியிற் சத்தென்னது ‘சன்முதலாம வற்றின்’ என்றதென்னை?

விடை:—இச்சச்சிதானந்தப் பிரகடிதம் ஆர்வாவந்ருபிதே யன்றி அநாத்மாவைக் குறித்தன்மையிற் கற்பித்தாம் சட்டந்தமான மூடத்தன் மையையுடையதருவைப்போல மலைகளுஞ் சுருத்தியையுடைய வுயிராத வின் அங்நனங் கூறினானென்க.

(நா - ம்.) விருத்தி பேதங்க ரிஷி இருக்கின்றது இல்லையென்பன. போலத் தோற்றவதேயன்றி யெப்போதும் ஆத்மா சச்சிதானந்த ஸ்வரூப மாகவே விளங்குமென்பதாம். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சத்தாதி யைந்தனைப்போல அவற்றிற்குப் போலியாகத் தோற்றிய குற்றங்களை நீக்கிச் சத்தம் வெளிப்படுத்துவான் சருதி அவற்றிட் கயஞ்சத்தி னுபாசமான மூன்ற னிலக்கண முணர்த்து கின்றார்.

(சத்துத்திரயம்.)

ஆதலின லானந்த மயமா மான்மா

வவைந்தினுக்கு * முபாதிபுள வவைமுறையே மொழியிற்
பேதமுறு † சத்துமுன் றும்விவகா ரிகம்பின்

பிராதிபாசி கம்பார மார்த்திகசத் தெனலே

முதுணர்விற் கழுத்தியிற்றேன் றுதுநன வுற்று

முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்

போதுகன வீற்றேன் றி யழிவதிடை யதுவாம்

பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

ஒரு வஸ்துவைப் பல வஸ்துவைப்போலத் தோன்றச்செய்வதற் குக்காரணமாயிருப்பது உபாதியாம்.

† (1) மூன்றுகாலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதது பாரமார்த்திகசத்தாம். அத்தகையது பிரமமாம்.

(2) ஆத்மஞானத்தினால் பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கது வியாவகா ரிகசத்தாம். அத்தகையது மாயையும் அதன்காரியவடிவ வுலகுமாம்.

(3) ஆத்மஞானமில்லாமலே பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கது பிரா திபாசிக சத்தாம். அத்தகையது கட்டையிற் கள்வன் கயிற்றிற் பாம்பு முத லியனவாம்.

(இ - ளீ.) ஆதலினால் - ஆதலால், ஆந்தமயமாமான்மா - ஆந்தஸ்ய ரூபமே யாத்மாவாம், அயவைந்தினுக்கும் - அச்சத்தாதி யைந்திற்கும் உபாதிபு - உபாதிபுள்ளனவாம், உயை - அவ்வுபாதினை, மூறையே மொழியில் - இரமமாகச் சொல்லு மிடத்து, தேமுறு - சுயஞ்சத்தினு பாசமான, சத்தமுன்றாம் - சத்தத் திரிவிதமாம், (அனையானை) விவகாரிகம் - வியாவகாரிக சத்தெனவும், பின் - பின்பு, பிராதிபாசிகம் - பிராதிபாசிக சத்தெனவும், பாரமார்த்திகசத்தென - பாரமார்த்திக சத்தெனவுமாம், (அவற்றுள்) மூதுணர்வில் - மூதுணர்வின்றிய முச்சையிலும், சுழுத்தியில் - சுழுத்தியுடையதெனவும், தோன்றாது - தோன்றாமல், நனவுற்று - சாக்கிரத்தையெனவும், முத்தியுறுமனவும் - மோட்சமடைகிற பரியந்தமும், உறும் - இருக்கின்ற, கடாதி - கடாதி விஷயசத்தே, முதலதுவாம் - முத்தியிய வியாவகாரிக சத்தாம், போதுகனவிய - சொப்பன காலத்தில், தோன்றி - தோன்றிவந்து, அழிவது-நனவிலழிவன்ற மனது விஷயசத்தே, இடையதுவாம் - இடையற்றிய பிராதிபாசிக சத்தாம், பொன்றாத கெடாமலிருக்கின்ற, பிரமசத்தே-(சுழுத்தியில் விளங்குகின்ற) பிரமசத்தே, இறுதியுடாம் - முடிவற்றிய பாரமார்த்திக சத்தாம், எ-று. அன்று ஏ - அகச.

வியாவகாரிகம் - விவகரிக்கப்படுதல். பிராதிபாசிகம் - பிரதிபலித்தாகக் காணப்படல். பாரமார்த்தியம் - விருத்தி சம்பந்த நீங்கித்திறல். கடாதி யென்றது கண்ணாதி யம்பொறித்தொழும் அறியும் புலன்களனைத்தையும். மூன்றுகாலத்தினும் மொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதுள்ளது சத்தெனவும் ஒருகாலத்தோன்றி யொருகாலத்திலின் மற்றையவை சத்துப்போலி யெனவுங்கொள்க.

(ப - மீ.) நனவிற்றோற்றங் கடாதி விஷயக்காட்சி யளதா யிருப்பது வியாவகாரிக சத்தம், கனவிற்றோற்று மனோரூபமான விடயங்களுளதா யிருப்பது பிராதிபாசிக சத்தம், சுழுத்தியிறோன்றுஞ் சூன்யபோத விடயமே யுளதாயிருப்பது பாரமார்த்திக சத்தமாம்.

வினா:—அற்றேல், சுயஞ்சத்தாவது யாது?

விடை:—ஆரோபிதமான சத்துக்களிரத்தற்கு ஸ்தானமாய்த் துரியத்திற் காட்சிப்பட்டு அதிசயமாயிருப்பதேயாமென்க.

(நா - மீ.) பஞ்சபூத பொளதிகங்கலோ யெனசெனவும் தேக முதலிய சத்துக்கலோ யானெனவும் கூறுங் குற்றர்கணிங்கினவிடத்து யாவந் தானூயிரத்தலே சுயஞ்சத்தாமெனத் தெரிவித்ததாம். (நஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையாற் சுயஞ் சித்தினுபாசமான நான் மினிலக்கணமுஞ் சுயாநந்தாபாசத்தின் எண்ணித நாமமுமுணர்த்துகின்றார்.

(சித்துச்சதுஷ்டயம்.)

சேவனெ மசன்கூ டத்தன்பிரம மேன்னச்

சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறும்வெண் மின்வான்

அவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்

சொல்கடா வச்சின்னா காசமொடு மாவான்
மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமம்வா சனைமுக்கி யம்பின்
னேவுநீச மான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தை
பெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா நந்தம்.

(இ - ள்.) சேவனெடு - சேவனும், ஈசன் - ஈசனும், கூடத்தன் கூடத்தனும், பிரமமுமென்ன-பிரமமுமென, சித்துநான்காம்-சித்துநான்கு விதமாம்,(அவையாடன) குடநீர்-கடசலத்தில், கதுவுதும்-பிரதிபலிக்கின்ற, வெண்மீன் - வெண்மையான நட்சத்திரங்களுையுடைய, வான் - ஆகாயமும், தூவு - வீசாநின்ற, பனிநீர் - குளிர்ந்தமேகசலத்தில், விம்ப - பிரதிபிம்பமாகிய, அனுமிதா காசம் - அனுமானத்தாலறியும் மேகாகாசமும், சொல் - சொல்லாநின்ற, கடாவச்சின்னாகாசமொடு - கடாகாயமும், மாவான் - மகாகாசமுமாக, மேவுமிவை - பொருந்தாநின்ற விந்நான்கும், அவற்றினுக்கு - அச்சீவாநான்கினுக்கும், திட்டாந்தமுறையாம் - நிரலே திருட்டாந்தமாம், விடயமொடு - விடயாந்தமும், பிரமம் - பிரமாந்தமும், வாசனை - வாசனாந்தமும், முக்கியம் - முக்கியாந்தமும், பின் - பின்பு ஏவும் - சொல்லாநின்ற, நீசம் - நிகாந்தமும், ஆன்மாவொடு - ஆத்மாந்தமும், அத்துவிதம் - அத்துவிதாந்தமும், வித்தையெனும் - வித்தியாந்தமுமென, இவற்றின்பெயரால் - இவைகளினுமங்களால், எண் வகைப்படுமாந்தம் - ஆந்தமெட்டுவிதமாம், எ - று.

பிரதிபிம்பமென்பது விம்பமென விகாரப்பட்டு நின்றது. என்றந்தானும் விளங்குவது சித்தெனவும், ஒரு காற்றெறிவு மொருகாற்றெறியின் மையுமாதலின் மற்றையவை சித்துப்போலியெனவுங்கொள்க. கடாவச்சின்னாகாயம் - கடத்துள் வளைவுபட்டுள்ள ஆகாயம். அனுமிதம்-அனுமானத்தாலறியப்பட்டது.

சேவனுக்குக் கடசலப்பிரதிபிம்பாகாயமும், ஈசனுக்கு மேகசலப்பிரதிபிம்பாகாயமும், கூடத்தனுக்குக் கடாகாயமும், பிரமத்திற்கு மகாகாயமும் உவமித்தவாரும். ஆந்தமென்பது கடைநிலைத்தீபகமாக நின்றது.

தூலாதிரநீரத்திரயங்களில் நின்று நனவாநியவத்தாத்திரயங்களினுள்ள விசுவாதியபிமானிகளோடும் அவித்தையாதி தத்துவங்களை யா

■ அவச்சேதமுடையது அவச்சின்னமாம், ஒன்றை மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதற் கேதுவாயிருப்பது அவச்சேதமெனப்படும்.

† வாதிப்பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாத முண்டாகவில்லையோ யாண்டு இருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமுளதோ அது திருஷ்டாந்தமாம்.

னென தென்றறியுங் கிஞ்சிக்குணே சீவனெனவும், விராட்டாதி சரீரத் திரயங்களினின்று நனவாதி யவத்தாத் திரயங்களிலுள்ள பிரமனாகுதியபிமானிகளோடு மாயா தத்துவங்களையறியுஞ் சர்வக்குணே ஈசனெனவும், வியட்டி தூலாதிகளையத் தானையாது சாட்சியாயறிவதே கூடஸ்தனெனவும், சமட்டி தூலாதிகளையத் தானையாது சாட்சியாயறிவதே பிரமமெனவுமாகிய இரங்கணுள் முன்னையவிரண்டும் வியட்டி சமட்டியை யறிதலுந் தங்களை யறியுமிடத்துக் கிஞ்சிக்கு சர்வக்குபேதமாயறிதலும் இவையுந் தற்பிரகாசங் கொண்டறியாது புறப்பிரகாசங்கொண்டறிசுலுமாதலின் ஆரோபிசமும், பின்னையவிரண்டும் முற்கூறிய வேபரங்களின் செய்கைகட்டுச் சாட்சியாதலினாலுந் தங்களை யறியுமிடத்துச் சீவசாட்சி ஈசரசாட்சியென்கின்ற பேதமிருத்தலினாலும் இவ்வறிதலுந் தானாயிராது தற்பிரகாசங்கொண்டறிதலின் இந்நான்குஞ் சித்திநிபாசமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், கூடஸதப்பிரமஞ் சித்தேயெனப் பஞ்சததப்பிரகாரண முதலிய நூல்களிற்கூற இங்ஙனஞ் சீவேசுரரைப்போ லவற்றையும் நீக்கினதென்க ?

விடை:—கூடத்தைப்போலத் தேகத்தைச் சடமெனவும், கடாசலப் பிரதிபிம்பம்போலச் சிதாபாசனைச் சீவனெனவும், கடாகாசம்போற் தேகத்து னுள்ளிருக்குஞ் சாக்ஷியைக் கூடஸ்தனெனவும், மேகம்போலப் பாஞ்சுத்தபெளதிகத்தைச் சடமெனவும், மேகசலப் பிரதிபிம்பம்போற் பரணை ஈசனெனவும், மகாகாசம்போற் சர்வசாக்ஷியைப் பிரமமெனவும் கண்டு உபாதி கூளைப் பிரித்து அவற்றிற்கு விலட்சணமானவைகளைத் தரிசிக்கு கிரித்தம் சமயாபரோகூமாகச் சித்தெனக் கூறினதேயன்றி யவைகளை முன்னிட்டு உதயமான கூடஸ்தப்பிரமத்தை யுபாதியின்றிய வத்துவவிதசைசன்யமெனக் கூறாமையின் காரியத்தோடு இக்காரணத்தையுங் கூட்டி நீக்கினுமென்க.

வினா:—இங்ஙனம் நீக்குதற்கு மேற்கோளுளவோ ?

விடை:—“விண்ணென்றே மகாவின் னென்று மேகவிண் னென்றும் பாரின், மண்ணென்றே கடவிண் னென்று மருவிய சலவிண் னென்று, மெண்ணுங் கற்பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம் பிரம மீச, எண்ணுங் கூடத்தர் சீவ னுன்குசை தன்ய மாமே” என்னும் கைவல்யநவநீதக் கவியினற்காண்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறலாமோ ?

விடை:—பொய்யைக்குறித்து மெய்யும் மெய்யைக்குறித்துப் பொய்யும் வந்தமைபோலச் சீவேசுரர்களைக்குறித்துக் கூடஸ்தப்பிரமமும் அவைகளைக் குறித்துச் சீவேசுரருமென்னும் ஞாமங்கள் வந்தமையானும், சத்துள்ளமட்டும் அசத்துண்டென்பதானும், உள்ளதிற்கும் இல்லதிற்கும் அநீதமே சொரூபமென்னும் சுருதிவாக்கியத்தினாலும் இந்நான்காகாயமும் நீங்கின விடத்து நாமரூபகிதமான வாகாயமே விளங்குதல்போல அவித்தை மாயா

வுபாதிகள் நீங்கினவிடத்து இந்நான்குஞ் சின்மாத் திரமாய் விளங்கலாற் காரியகாரணோபாயியைக்குறித்துப் பொய் மெய்யெனவுங் கூறப்பட்டதே யன்றிச் சபாவமாய்விரண்டு மின்றென்க.

வினா:—இனிச்சித்தாவதுதான் னியாது ?

விடை:—இங்ஙனங்கூறிய அவத்கைகளொன்றினொன்று மறையினுந் தான் மறைபடாது விளங்குதல் விளக்குதலென்பதின்மீ யென்றுஞ் சதோ தயமாய்த் தானேதானாய் விளங்குதலே சுயஞ்சித்தாமென்க.

(நா-ம்.) அதிஷ்டான ஆரோபிதமாகத்தோன்றிய பிரமஞானாதி தார தம்மியங்களைத் தரிசிப்பித்து அவைகளைநீங்கின பரிசுத்தஞானமே சுயஞ்சித் தென அபரோக்ஷப்படுத்தினதாம். (ந-க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஆநந்தாபாசமான அஷ்டவிநாநந்த விலக் கணங் கூறுவான்றொடங்கி சடுவிதாநந்த விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

(ஆநந்தாஷ்டகம்.)

மாதமுதல் விடயவ்யூ தியங்கடமிற் றேன்றி
வரல்விடய வானந்தங் கண்படையிற் றேன்ற
லோதுபிர மாநந்தந் துயிற்றெளிவிற் றேற்ற
முடையதுதான் வாசனா நந்தங்கே ளெவா
மாதலுமின் னொதுமன்மதி தோனதுதன்முக் கியமா
மாநந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த
லேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யந்து
ளியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம்.

(இ-ள்.) மாதமுதல் - வனிதாதி, விடயவ்யூதியங்கடமில் - விடயப் பிரயோசனங்களில், தோன்றிவரல் - தோற்றுவதே, விடயவாநந்தம் - விடயாநந்தமும், கண்படையிற்-நித்திரையில், தோன்றல் - தோற்றுவதே, ஓதுபிரமாநந்தம் - சொல்லாநின்ற பிரமாநந்தமும், துயிற்றெளிவில் - நித் திரைதெளிந்துந் தெளியாவிடத்தில், தோற்றமுடையது - உண்டாவதே, வாசனாநந்தம் - வாசனாநந்தமும், கேளெவாமாதலுமில் - விருப்பு வெறுப் பின்றிய, னொதுமன்மதி - உபேக்ஷாபுத்தியில், தோன்றுதல் - உண்டாவ தே, முக்கியாநந்தம் - முக்கியாநந்தமும், மனோலயயோகத்தினில் - யோ காப்பியாசத்தினால் மனோலயமான விடத்தில், வந்துதித்தல் - உண்டா தலே, ஏதமறும் - குற்றமற்ற, நிசாநந்தம்-நிசாநந்தமும், பிரியவிடத்துள் - வனிதாதி பிரியவஸ்துக்களில், யான்பிரியனென்ன - யானேபிரியவஸ்து வென, தோன்றுதல் - தோற்றுதலே, ஆன்மாநந்தம் - ஆத்மாநந்தமும், -ஆம் - ஆரும், ஏ = னு. நான் - அசை.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் இரண்டாந்தங்களுக்கும் நித்தியபாசனான வபாவசதுட்டயங்களு மாகிய விவைகளின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

(அபாவசதுட்டயம்.)

விரியமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைநா னென்றும்

விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்துவிதா னந்த

மரியமறை முடிவா தும் வாக்கியஞா னத்தா

லாதலது வித்தையா நந்தமென வறிக

வுரியமுன் னினமைபொடு பின்னின்மை யன்றி

யொன்றினிலொன் றின்பையென்று மின்மைபென நான்காந்

* பிராகபாயம் உற்பத்தியின்றி நாசமுடைந்தா யிருக்குமென்றும், தொம்ஸாபாவம் உற்பத்தியுடைந்தாய் நாசமின்றியிருக்குமென்றும், அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோத்திபாபாவமும் உற்பத்தியும் நாசமுமின்றி யிருக்குமென்றும் நான்கேகர் கூறுவர்.

1. பிராகபாயம் (முன்னின்மை) தனது பிரதியோடு (எதிர்ப்பறை) யுண்டாய காலத்து நாசமுடைதலின் நித்தியமன்றும்.

2. அழிவுபாட்டபாயம் (பின்னின்மை) தனது பிரதியோகியான சமவாயி (முதற்) காரணத்தி லிருத்தலாலும் அது நாசமுடைந்தகாலத்தில் தானும் நாசமாய்ப் போதலாலும் அதனை நித்தியமெனல் கூடாது; ஏனெனில், மண்ணாகிய காரணங் கெட்டவழி அதுவுள்ள அதன் காரிய கடத்தின் தொம்ஸாபாவம் (அழிவுபாட்டபாயம் - அழிந்து பின்னில்லாமற் போதல்.) அழிவின்றி நிற்குமெனல் யுத்திக் கொவ்வா நிருத்தலி னென்க.

3. 'கடம் படமன்று' என்புழிப் படத்தின் பேதம் கடத்திலிருக்கிறது. கடம் அழிந்தவழி படத்தின் பேதமும் அழிந்துவிடுதலின் அப்பேதம் நித்தியமன்றும். பேதசதை அந்நியோகியாபாவமென்பர்.

4. 'தீயின்கட் சீதளம் யாண்டுமின்று' என்புழிக் தீயின்கண் சீதளத்தின் அத்தியந்தாபாகமிருக்கிறது, தீயழிந்தபோது தீயிலிருந்த சீதளத்தின் அத்தியந்தாபாவமு (முழுதுமன்மையு) மழிந்துவிடுதலின் அதுவும் நித்தியமன்றும்.

பிருகுவியாதிபாவ பதார்த்தங்கள் நித்தியமாகாவிடினும் அந்நியோந்நியாபாவ முதலிய அபாப பதார்த்தங்கள் நித்தியமாகாவோ வென்பாரை நோக்கி அதனை மறுக்க "உரியமுன்.....திருத்தனவாம் என்று கூறினார், பிரமந்தவிர ஏனையவை சித்தமாகாவென்பது ரூசசங்கிதை "இல்லையிருப்பதுபொய்மெய் விளங்குமென தின்னையென விவைமுன னாகச் சொல்லும் விவ காரமெலா மாயையினுற் றானின்ப சொருப னென்று, வல்லசிவன் கற்பித்த மாயாகா நியப்பவஞ்ச மருவுந் தோற்றம் சொல்லுறு விவகார நிசையி னென்றிப் பரமார்த்த நிசையி லிலல" என்று கூறுவதாலறிக.

திரியும்பா வங்களிவை + நித்தியத்துட் புகாத

திறத்தனவாம் பூரணத்து முறாதனமுன் றாகும்.

(இ - ள்.) விரியும் - மாயையினின்றும் விரிந்த, உலகனைத்தும் - நாம் ரூபப் பிரபஞ்சமியாவும், பொய் - மித்தையெனவும், மெய்ய்மைதானென்னும் - பிரமமே சத்தியமெனவும், விவேகத்தில் - விசாரிக்கின்ற விவேகஞானத்தில், தோன்றுவதே - உண்டாவதே, அத்துவிதாநந்தம் - அத்து விசாநந்தமும், அரிய - அறிதற்கரிய, மறைமுடிவாகும் - வேதாந்தத்தினுள்ள, வாக்கியஞானத்தால் - மகாவாக்கியத்தினுற் சனிதமான ஞானத்தால், ஆதலது - உண்டாகின்றவாநந்தமே, வித்தையானந்தமென - வித்தியாநந்தமென்று, அறிக - அறிவாயாக, உரியன - அறிதற்குரியனவாகிய, முன்னின்மையொடு - பிராகபாவத்துடன், பின்னின்மை - பிரத்தொம் சாபாவமும், அன்றி - இவையன்றியும், ஒன்றினிலொன்றின்மை - அன்னியோன்யாபாவமும், என்றாநின்மையென - அத்தியந்தாபாவமுமென, நான்காம் - அபாவசுதுட்டயங்களாம், திரியும்பாவங்களிவை - வேறுபாடுடைய விந்நான்கபாவங்களும், நித்தியத்துட்புகாத - நித்தியத்திற் சேராத, திறத்தனவாம் - சன்மையையுடையனவாம், பூரணத்தும் - பூரணத்தினும், உறாசன் - பொருந்தாதனவாகிய பரிச்சேதங்கள், மூன்றாகும் - திரிவிதமாம், ௭ - று.

எஞ்ஞான்றும் பிரியவடிவாயிருத்தலின் ஆநந்தமும் ஒருகாற் பிரியமும் ஒருகாற் பிரியமின்மையுமா யிருத்தலின் இவ்வெண்வகையும் ஆநந்தப் போல்யெனவும், சதோதயமாய விளங்குவதே நித்தியமெனவும், முன்னின்மையாதிய நான்கிடத்துந் தோற்றுதல் நித்தியப்போலியெனவுங் கொள்க.

நனவினுள்ளவோர் விடயக்கூட்டரவிற் கூடுவோளுகிய வியாவகாரிக ளெனையும் கூடப்படும் பொருளாகிய விடயவஸ்துக்களையு முழித்துக்கொண் டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது விடயத்தை முன்னிட்டு வருதலால் 'விடயாநந்தம்' எனவும், சுழுத்தி நித்திரையினுள்ள சூனியமான விடயக் கூட்டரவிற் கூடுவோளுகிய பாரமார்த்திகச் சுவனுங் கூடப்படும் பொருளாகிய சூனியமும் கறைந்தவிடத்து எழாநின்ற பயனெதுவோ வது நித்திரையை முன்னிட்டு வருதலாற் 'பிரமாநந்தம்' எனவும், நித்திரை தெளிந்தந்தெளியா விடத்துச் சூனியமும் விடயமும் கூடிக் கூட்டரவில் அவற்றைக்கறைத்துக் கொண்டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது வாசனையை முன்னிட்டு வருதலால் 'வாசனாநந்தம்' எனவும், சகல வஸ்துக்களிலுங் கூடும்போது பிரியாப் பிரியமின்றிய வுபேக்ஷாபுத்தியிற் றேன்றும் பயனெதுவோ வது சமத்து வத்தை முன்னிட்டு வருதலால் 'ருக்கியாநந்தம்' எனவும், யோகத்திற்காகிய யாகிய சூரியைக் காண்பதாகிய மனஞ்சேர்ந் தொடுங்கினவிடத்து அஃவிர ண்டமின்றிவரும் பயனெதுவோ வது நிசத்தை முன்னிட்டு வருதலால்

+ அழிவுபாட் டபாவத்திற் கெந்நம்மறையாகாதது நித்தமெனப்படும்; அஃதாவது நாசமின்றியிருப்பதென்பது.

‘ரிசாந்தம்’ எனவும், சேவனான் தனது பிரியத்தைத் தனதுவிடயங்களின்மேல் வைத்து அவைகளை யின்பமாயதுபவிக்குமிடத்து அனுபவிப்பானும் அனுபவமுமாகிய விரண்டிமின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ வது சேவனை முன்னிட்டிவருதலால் ‘ஆத்மானந்தம்’ எனவும், ஒன்றெனவும் இரண்டெனவு மறிந்தனுபவிக்குமிடத்து அவ்விரண்டு நீங்கிய வறிவினிடத்து உதிக்கும் பயனெதுவோ வது சூவித நீக்கத்தை முன்னிட்டிவருதலால் ‘அத்துவிதாந்தம்’ எனவும், மகாவாக்கியார்த்த நிச்சயமறிந்தவிடத்து அச்சொற்பொருளின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ வது விசாரஞானத்தை முன்னிட்டிவருதலால் ‘வித்தையாந்தம்’ எனவுமாம்.

ரிசாந்தம் = சுவகியாந்தம், அஃதாவது தன்னுடையதான வாந்தம். எனவே, இங்கு மனதைப்பற்றி வரலால், மானதாந்தமென்பதே ரிசாந்தமென்பதாயிற்று. இங்கனாகுகுறிய ஆனந்தக்கொன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகியும் ஒன்றைமுன்னிட்டி உதிப்பதாயும் அங்கனம் உதித்த விடத்து அவ்வஸ்துக்க ளின்மையாயினும் பின்னூந்தா னுதித்தவிடத்து அவ்வஸ்துக்களாகவே நான்கையானும் இவை ஸ்வயாந்தமாசாவென்க.

வினா:—இங்கனமாயின், உலகாயிதன் விடயாந்தமே யாந்தமெனக் கூறியதென்ன?

விடை:—ஆகாயத்தினுள்ள ஆதித்தனை ஊர்த்த (மேல்) முகமாய்ப் பார்க்கச் சத்தியில்லாதவனுக்குச் சலாகாயத்திற்குற்றறிய கற்பனாசூரியனை யதோ (கீழ்) முகத்திற் காட்டி யதுகாரணமாக ஊர்த்தமுகத்தினுள்ள யதார்த்தம் வெளிப்படுத்துவதுபோல விடயக்காட்சியிறந்த பேரீன்பமுதியாத அபக்ருவனுக்கு இவ்விடயாந்தமே பொருளைனக்கூறியதுகாரணமாக யதார்த்தமான சொருபாந்தம் வெளிப்படுமென்பது நோக்கமென்க.

வினா:—இனிச்சாமளாதிமதம் பிரமாந்தமே யாந்தமெனக் கூறியதென்ன?

விடை:—யாவஞ் சூனியமான விடத்துள்ள போதையே சுகமாயிருத்தலின் அதனை யடையுரிமித்தம் யாவஞ் சூனியமான விடத்துள்ள சுபூத்தியாந்தமே பொருளைனக் கௌணமாகக் கூறியதென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாந்தம் ஆபாசமான தென்ன?

விடை:—* சகலாவத்தையிற் றேன்றும் ஆந்தஞ் சகலமே யாதல் போலக் கேவலாவத்தையிற் றேன்றும் ஆந்தமுங் கேவலமே யாதலினாலென்க.

வினா:—அற்றேல், அதனைப் பிரமாந்தமென்ற தென்ன?

* சாக்கிராவத்தையும் சொப்பனாவத்தையும் சகலமெனவும் சுமுத்தியவத்தை கேவலமெனவு மறிக்க.

விடை:—பொய்யான தேகத்தில் மெய்யிருந்தமைகொண்டு அதற்கு மெய்யெனத் தானியாகுபெயராய் வந்துதுபோலச், சர்வசூன்ய மயானத்தி னுள்ள பிரமாநந்தம்போல இத்தகையவக ளடங்கின சூன்யத்தினும் நித் திரை மயங்கத்தினும் இருத்தலின் இச்சுருத்தியாகந்தத்திற்கும் அந்நாமம் வந்ததென்க.

வினா:—அச்சர்வ சூன்யத்தைப்போல விச்சூனியமு மிருக்க இதுவி ன்ள ஆநந்தத்திற்குத் தோஷம் வந்ததென்னை ?

விடை:—அச்சூன்யம் “அண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மடர்க்கு னீயம் தாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டா, லண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மாய்கின்ற வானந் தத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கண்கிலவந் துதிக்கு மன்றே” என்னுங் சலிப்படி ஆனந்தமேலிட்டிருக்கும் இச்சூன்யம் அவித்தையால் மறைப்புண்டிருக்கு மாதலால் இங்ஙன மாயிற்றென்க.

வினா:—இனிச் சுத்துவாசனையாற் சுத்துவாசனையும் இதனாற் சித்து வாசனையும் இன்ன ஆநந்த வாசனையும் இதனால் ஆநந்தாதீதமுமாநிலின் வாசனாநந்தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற் கூறிய தென்னை ?

விடை:—அசுத்தவாசனை நீங்கச் சுத்தவாசனையும் இதனாலுண்டான ஆத்மவிசாரணையால் சித்துவாசனையும் இதனாலுண்டான சமாதி யி ன் னு பவ சம்ஸ்காரமும் இதனு லியாவும் ஆநந்த மயமாமெனக் கருதிச் சாடன மாகக் கூறினதேயன்றி யதார்த்தமாயன் றென்க.

வினா:—இனி யிராசுத்துவேஷ மின்றி யுபேக்ஷா புத்தியிற்றோற்று மின்ற முக்கியாநந்தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற் கூறிய தென்னை ?

விடை:—காமக்குரோதாதிசன் நசித்தவிடத்தனுண்டான இன்பமே பெ ராநந்தமெனக் காட்டற் கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இஃதாபாச மென்ற தென்னை ?

விடை:—இராகத்துவேஷம் நீங்கினவிடத்துத் தானாகத் தோன்றாது இவைகளை முன்னிட்டதே தோற்றலின் இங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினா:—இனி மனமொடுங்கின யோகத்தினுண்டான நிசாநந்தமே யா நந்தமென யோகநூல்களிற் கூறிய தென்னை ?

விடை:—சங்கற்ப விகற்பங்கரைந்த சுத்தத்தினுள்ள பேராநந்தம் இஃ தெனத் தெர்விப்பான கருதிக் கூறிய தென்க.

வினா:—ஆயின், அது மனோலயமான விடமன்றோ ?

விடை:—மனம்தனக்குப் பிரியவஸ்து எதுவோ அதில் அடங்கு மாத லின் அது பொருளாகா தென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம் ?

விடை:—அம்மனம் விடயத்தில் அடங்கினும் அடங்கும் ; பிரமத்தில் அடங்கினும் அடங்கும், ஆதலின் தானுதித்தவிடத் தொடுங்க வேண்டிதலின் அஃதன்றென்க.

வினா:—அற்றேல், யோகத்தில் மனமொடுங்கின தென்றமையால் குற்றமென்னை?

விடை:—ஞானபாதத்திற்குக் கீழ்ப்படி யோகபாதமாதலினாலும் அஃதோர் குறியில் அடங்கி நிற்குமாதலினாலும் அக்குறி யேகதேசவஸ்துவாதலினாலும் இஃது மஃதேபாமென்க.

வினா:—இனி யாத்மஞான சாத்திரங்களில் ஆத்மாநந்தமே ஆநந்தமெனக் கூறிய தென்னை?

விடை:—ஆத்மா தனது பிரியத்தை விடயத்தினதென் றனுபவியாது தனதாகக்கண் டனுபவித்தவினா னென்க.

வினா:—அங்கனமாயின், இஃதாபாசமென்ற தென்னை?

விடை:—பிரிய விடயத்துள் யான் பிரியனெனக் கண்டும் பின்னும் அஃவிடயங்களை முன்னிட்டு வருதலின் அங்கன மாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், தனதுவிடயங்கள் பிரியமாய் நிற்பதென்னை?

விடை:—தனது பிரியத்தை யவைகள்மேல் வைத்தபோது அவை பிரியமாகவும் வெறுத்தபோது வெறுப்பாகவும் ஒன்றும் வையாதபோது உதாரணமாகவு மிருத்தலின் தனது பிரியம் அவைகட் கிருத்தல்போலத் தோற்றிற் றென்க.

வினா:—இனிச் சுருதிகளில் துவித நீக்கத்தி லுதயமானது அத்துவிதாநந்தமென்ற தென்னை?

விடை:—கூடஸ்தப் பிரமமென்னும் நாமமும் அவைகளின் ரூபமுமாகிய இத்துவித நீங்கினவிடத்து உண்டானதே யஃதாமென் றறியித் தற் கென்க.

வினா:—அங்கனமாயின், இஃதுமாபாச மென்றதென்னை?

விடை:—பொய் மெய்யெனக் கண்ட விவேகத்திற் றோன்றலாலும் ஆரோபித சம்பந்தமாதலாலும் அங்கனமாயிற் றென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சுடசித்து நீக்கந் துவிதநீக்கமன்றோ?

விடை:—இச்சுட கிருஷ்டியின்றிச் சித்தான கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கியமே துவித நீக்கமாதலின் அவை யாகா வென்க.

வினா:—இனி, வேதாந்த சாத்திரங் களைத்தும் மஹாவாக்கியத்திற் றோன்றிய வித்தியாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறிய தென்னை?

விடை:—“அது நியானாய்” என்னும் மகாவாக்கியத்தின் அருத்தமாகிய சுயஞ்சித்தினுதயமான நிராக்ஷயானந்தமே யஃதென அனுபவித்தற் கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இஃதும் ஆபாசமென்ற தென்னை?

விடை:—வாக்கியார்த்த விசாரணை செய்யும்போது உதயமும் அஃதின்றியபோது இன்மையுமாதலின் இங்ஙன மாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாநந்தங்களாற் பிரயோசனமின்றே?

விடை:—ஆடியிற்றேன்றிய ஆபாசமுகத்தால் யதார்த்தமுகம்வெளிப்படுவதுபோல இவ்வாநந்தங்களாற் சுயாநந்த வேத்தியம் வருதலே பிரயோசனமா மென்க.

வினா:—அற்றேல், யாவர்க்கு மிங்ஙனந்தானே?

விடை:—ஆடியிற் சாயாமுகத்தைக் கண்ட பாலர்கள் அஃதே பொருளைக் கரத்தாற் பற்றித் துன்புறுவர்; வாலிபர்கள் அச்சாயையைக் கண்டவுடனே தனது யதார்த்தமுகத்தி னிருக்கின்ற மீசைமேற் கரம்வைத்தின்புறுவர். அவைபோல, இவ்வாநந்தங்க ளுதித்தபோது இவையே பொருளைக்கண்ட அபக்குவன் துன்புறுவன்; பக்குவனிலைவாகத் தனது சுயாநந்தத்தைக் கண் மூடிப்புவனென்க. மேல், நித்தியம்போலத் தோற்றுஞ் சகம் அறிதற்கு முன்னும்பின்னும் இடையினும் எப்போதும் இன்மையென்னும் இந்நான்குத்தியினாலும் நித்தியத்துட் புகாத அநித்தியமாமென்க.

வினா:—இச்சகம் இந்நான்கிடத்தும் அபாவமாயின் மேலிருக்கின்ற தியாது?

விடை:—இந்நான் கிடத்தும், பாவமாயிருப்பது நித்தியமான பிரமமே யாதலின் அஃதே யிருக்கின்றதென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சகம் நித்தியமாகத் தோற்றுவதென்னை?

விடை:—தனது சாயை சலத்தின் அதோமுகத்தில் அபாவமாயிருந்து ஞ் சுபாவமாய்த் தோற்றல்போல நித்தியச் சாயையான சகமும் கற்பிடமாயிருத்தும் நித்தியம்போற் றேன்றுகிற தென்க.

வினா:—பிம்பரூபமாகப் பிரதிபிம்பந் தோற்றல்போலச் சித்துரூபமாகச் சகந்தோற்றது பலவாகத்தோற்றின தென்னை?

விடை:—ஆடியின் பேதத்தினால் ஆனன (முக)மும் வேறாகத் தோற்றுதல்போல மாயாபேதத்தினால் அகிலமும் அநேகமாகத் தோற்றும். அப்பேதம் நீங்கின் யாவந் தன்மயமாக விளங்குமென்க.

(தா.ம்.) விடயாநந்தமுதல் வித்தியாநந்தமீறிய எண்வகை யாநந்தங்களுண்டாகும் காரணங்களும், அவற்றின்தாரதம்மியங்களும், சாதனத்தின்கண் உதயமான பிரயோசனங்களும், சாத்தியமான சுயாநந்தத்தின் ஆபாசமாக இவைகளைத்தும் விளங்குமென்பதும், மேலநித்தியம்போல விளங்குமிச்சகம் அபாவசுதட்டயமென்னு முத்தியினால் நித்தியத்துட்புகாத அநித்தியமென்பதும், நித்தியத்தினுபாச மென்பதுவுந் தெரிவித்தவாரும்.

அ - கை

இரென்புரிந் முற்குறிப புரணுந் தோர் வினாக்கொடபரிசு
முடிவமு அருளிவண்ண முனாது நான்

(பரிச்சேத்திரம்)

உரைக்கவரை மியரவைபெனி நெருங்கா துன்பு

நெருகலாக் கென்காலு பரிசோத முனை
கெளகசவொரு தேயகணு டொருகெபக் திலைபென

நேபபரிசு ரகமுமொன முமாந ரெனவா
கருததிலவந வரதுபரிசு ரகமுமா மெனன

கருதிகி விரிநிதின் விரிவாகு மெனமுன
விரிகிதிகுமசு சுவாநி சடகுநா மதி

விவதர கற்பணியின டெடுக நமொழி குதுமர.

(இ-ள்) உரைக்கவரை-முற்குறிப பரிச்சேதிகள், பாலைபெனின்-
பாலைபெனனா, ஒருகாலக் கணநி- ஒருகாலக் காலந் , இரெருகால
சென்றுமொருகாலத்திலவநமெனவா, காலபரிச்சோமுடன- காலபரிசு
சோமு, டெடுக-சொல்லிக் பட்ட, ஒருகாலத்தின-ஒருகாலத்தின
மும, ஒரு தேயகணுபென-ஒருதேயகணுபென, தேயபரிச்சேத
மும-தேயபரிச்சேதமு, ஒன்றும் ஒருபொருளாம், ஆரெனவா-ஒரு
பொருளாகாதினாகி, கருததில வரு-மனத்திறோமுந், வக
பரிச்சேதமும - வகதுபரிச்சேதமும, மெனன நிரமுனமுமாமெனது,
கருதிக-அறிவாயாக, இ-ரி மெ, கிதின் - கமாநிகினது, விரிவாகு
மென - விரிவாகுமென, முன விரி தில- முனவா விரிகுதிலு, அசுவா
பரிச்சேதமு - அசுவா முகலிய கிதந் நான்கும, காமாநி விவதர
கற்பண - நாமமுப விவதர கற்பணகா, நாமாநி விவதர, எரிதது
மொழிகுதம் - விவதரகவென அசுவாந், காமாநி அல-
அசுவ.

விவதரம் - வழக்கு சந்தன - உளவாசுபாந் தோனா ல.

{ பரிசுமொருபகதி காந் திலி (சுதயமா) கெகாலகது மிரபபக
லு, கபடபோல வகதே ச விவதரொரு சுகா கெகாலகதுமவியாப
கமாயிருபபகாலும், கபமு படமு படமு உலகிறு தேறுபடபகாது
மண கணது காநியவகு கபகதிறு வேறுபட்டாரணமபோல தன், விவ
தககாரிபபிதபபொரு (உலகி)றகு வேறுபட்டாரணமொரு அகதருக்
கால தேச பஸதுககால முடிவினெனக

காலதாலதமு (முடிவு) உயது கால பரிச்சேதெனமும தேச
தாலதச முடையது தேச பரிச்சேதெனமும, கெகால (பொருளி)ரு
வகட முடைய வக பரிச்சேதெனமும

சொருபுருஷன் ஸ்தம்ப பரியந்தம் இடைவிடாமல் நினைத்திருப்பதே பூரணமெனவும், அதுபோலத் தொன்றா நாலாபிரிச்சேத மூன்றாம் பூரணப்போலி யெனவுங்கொள்க. ஒன்றென்பதை யாகாடுன்போலிங் கூட்டினும், நாமாத்மையன்றமையின் ரூபமும் கொண்டாம். எனவே, கிரியையும் பெறப்பட்டது. * விபுவைபோலத் தொற்றுகின்ற காலமுந்ரேமும் வஸ்துவமாகிய இம்மூன்றும் பரிச்சேதமேயன்றிப் பரிபூரணமாகா வென்க.

வினா:—அற்றேல், காலம் விபுவாய் அசஞ்சலமா (அ வித்தவில்லாததா) யிருப்பதாமன்றி யதணிடத்தியாவந் சொன்றி விளங்கி யழிவாகுந் அதுவே பிரமமெனக் காலப்பிரமவாதிகள் கூறியுசென்றே ?

விடை:—அமைச்சை யரசனென்க்கண்டு அவனால் அபவரசனைக்காண் பதுபோலக் காலத்தை விபுவெனக்கண்டு அஃதாய் அசற்குரியமான பூரணத்தைக் காண்பதற்கென்க.

வினா:—அற்றேல், காலத்திற்கு விபுவாநி குணங்கடையின்றே ?

விடை:—தன்மாத்திரையின் ஏகதேசத்தில் ஆகாய முறித்ததுபோல அத்தத்தினை ஏகதேசத்தி லுதித்த நெய்திந்த முன் பின் இப்போசென்றும் காலமுன்றாதவினும் ஒன்றிருவற்றில்லை யென்றும் பருவங்கள் ஆரூபலிதனும் ஒருபருவத்திற் குேசரிய பொருள் மற்றொரு பருவத்திற் குேசுருடையானும் அசற்குப் பரிச்சின்னமேயன்றி விபுத்துவ மென்கன மாம ?

வினா:—அற்றேல், இனித் தேயத்திற்கும் விபுத்துவமின்றே ?

விடை:—யாக்காண்ட குருடரைப்போலத் தான் கண்டபூரி யெங்கு யிருக்கின்ற தென்பதேயன்றி மேலாகாயமிருக்க அதற்கு எங்ஙனம் விபுத்துவமவரும? அன்றியும் ஒருதேயத்தன்மைபோல மற்றொரு தேயத்தன்மையும் ஒருதேயத்தி லுண்டாதல்போல மற்றொருதேயத்தி லுண்டாது மின்மை யின் பங்ஙனமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், வஸ்துவுக்கும் விபுத்துவமின்றே ?

விடை:—அதற்குஞ் சமுதாயத்தில் விபுத்துவங் கூறினதே யன்றிப் பலவாயிருத்த நெய்ங்னம் விபுத்துவமவரும? அன்றியும் நாமத்தினும் ரூபத்தினும் மதுரத்தினும் பரிச்சின்னமே யிருத்தவின எங்ஙனமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவைகட்கு விபுத்துவங் கற்பித்தலேன் ?

விடை:—எளி யஸ்துவிற்குப் பல வஸ்துக்களும், இவ்வஸ்துக்களுண் டாதற்கு ஆதாரமான தேயங்களும, இத்தேயங்களுண்டாதற்கு ஆதாரமான காலங்களுமாகிய வியைகட்கு ஒன்றற் கொன்று வீசேடணமானதேயே

■ விபு - விபாபகம்; அஃதாவது தேசத்தாலுய காலத்தாலு முடிவின் மிகுப்பது.

விபுலமெனக் கூறி யிவைவுட்கு ஆராமான புண்ணெம் விபுலானக
கூண்பித்து அந்நெய் இம்முன்றும் பரிசின்னொன வறிவிததற
கென்க.

வினா:—அற்றேல், அசத்த சடம் துக்கம் அளித்தற் கண்டமெனக் கூறிய
வீவ்வைந்நிற்கும் ஆராமான சத்து சித்து ஆந்நம் நித்தியம் பூரண
மென்ற விவ்வைந்து தன்மையுடைய வாத்தாவுக்கு அத்துவித மெவ்வைய
கூடும?

விடை:—உசத்தாதி யைந்துதன்மையுடையது இச்சகமெனச் சொன்ன
பொருட்டு இச்சத்தாதி தன்மைகளைச் சற்பிததேயன்றி யதற்குச் சபாவ
மன்றென்க. அன்றியும் சத்துல் நித்தியமுஞ் சித்திற் பூரணமுமடங்கச்
சத்திரானந்தமாம்; இவற்றுள் சத்து டிட்டுவ்வுடங்கச் சிதானந்தம்; சித்தி
ஆந்ந் தன்னுடங்க ஆந்நமொன்றுமே சேடிக்கும். இவ்வாந்நாந்ந சயம
பிரகாசமாய்த் தானேயுத்தமாம். அங்குணமான விடம் சுத்தப்பிரகாச
லால் அத்துவிதமேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், பிரமத்திற்கு அபவந்து தன்மையு மின்றோ?

விடை:—அத்தன்மை இன்றென்பதும் உண்டென்பதும் சற்பிததேய
கூறுதலேயன்றி உண்மையிலில்லை. பிரமம் அவாக்மத்தோகோசர மாதலில்
அத்தனைக் குருவாக்கியப்படி தன்னையுபயோகிற் கானல்.

(தா-மீ.) பரிபூரணத்தைப்போல விளங்குந் தாலாதி முன்றலிலக
னையகளும்கூறிய பூரணத்திடுபாசமென்பதும் தெரிவித்துச் சயகுத்தாதி
யைத்தன்னு ஒருமையாசிய ஆத்மஸ்வரூபம் இவ்நெனக் குறிப்பாற சொ
வித்ததாம். (உ.)

அ - கை.

முன்னர் சத்தப்பிரம சபாவமான சத்தாதி யைந்து னிலகமென்க
மேற்சயஞ்சித்தின் ஆபாசமான சீவாநிநான்நின் நாமரூப விபகாரங்களின்
இலக்கணங் கூறுவான் மென்கு இச்செய்யுறின் சேவ்யங்கு அபிமான
நாம மூன்றையுந் தாலகை வபிமானியான விசுவனது * பரிபாபகாரங்
கள் பன்னிரண்டையு முணர்த்துகின்றார்.

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்

தைசதன்பின் பிராந்நெனப் பகர்நதிவ ரவருள்
வேற்றுமைமெய் தாலவுடல் வியட்டியபி மானி

விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்

மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்பேப ரூபன்

வருபிரமாத் திருநிலவகத் திருவொடுபோத் திருமே

* பரியாய நாமம் - ஒருசொல்லின் பொருளாக முய்க்கும் மற்றொரு
சொல்.

தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி

தொம்பதமுக்கிய முதலா யினவிகல மூம்.

(இ - ள்.) சாற்றிய - சொல்லுதற்கரிய, விவேசுந்கன் - விவேசுந்கனைக் களை, முறை - சாக்கிராதி முறைப்படி, விசுவன் - விசுவனார், ஸேஷன் - ஸேஷனும், பின் - பின்பு, பிராஞ்ஞனென - பிராஞ்ஞனென, பகர்ந் திடுவர் - அறிஞர் சொல்லுவார்கள், அவநன் - அம்மாவநன், வேற்றுமை செய் - வேறுபாடுசெய்கின்ற, தூலவுடல்வியட்டியபிமானி - வியட்டி தூல தேகாபிமானியும், விவகாரிகன் - விவகாரிகனும், புத்திகதுவுறுசைந் தன் - அந்தக்கரணப் பிரதிபலன சைதன்னியனும், மாற்றிய - நீக்குதற் உரிய, சிதாபாசன் - சிதாபாசனும், விசேபரூபன் - விட்சேபரூபன், பரிபிரமாத் திரு - வாரிற்ற பிரமாத்திரும், தூய்-சொல்லத்தக்க, சத்திரு வொடு - கத்தாவும், போத்திரு - போத்தாவும், தோற்றியிடும் - தோற் றுகின்ற, விஞ்ஞானமயன்-விஞ்ஞானமயனும், குடும்பி - குடும்பியும், சரீரி - சரீரியும், தொம்பதமுக்கியன் - தொம்பதமுக்கியனும், முதலாயின் - இவை முதலிய பிறவும், விசுவமூம் - விசுவனது பரியாய நாமங்களாம், எ - னு.

ஆபாசம் - உண்மைபோலத் தோன்றால் 'முல்லாயின்' என்றும் ஶேஷக்ஷத்திரி, விசுவிய முதலிய பிறவுங்கொள்க. விசுவன் - சாக்கிரத்தி லிறைந்த தன்மையை யுடையவன், ஸேஷன் - ஶேஷ சம்பந்தமாற்றிற் முடையவன், ஶேஷ - அந்தக்கரணம். பிராஞ்ஞன் - பிரஞ்ஞ சம்பந்த மாற்றிற்முடையவன்.

(ப - ட்.) தூலதேகத்திற் சாக்கிராவத்தையினுள்ள சத்துவங்களானத் தினும் வியாபித்திருத்தலின் 'விசுவன்' எனவும், இத்தேகத்தைத் தானென் றபிமானித்தலின் 'தூலவுடல் வியட்டியபிமானி' எனவும், இத்தாதுவங்க ளோடும் விவகரித்தலின் 'விவகாரிகன்' எனவும், அந்தக்கரணப் பிரதி பலனஞ்சலின் 'புத்திகதுவுறு சைதன்னியன்' எனவும், கூடல்த சாமய யாதலிற் 'சிதாபாசன்' எனவும், விடயமாகப் பரிணமித்தலின் 'விட்சேபன்' எனவும், கரணங்கோடு கூடியறிவிற் 'பிரமாத்திரு' எனவும், இவைகட் குக்கருத்தாவா யிருத்தலிற் 'கத்திரு' எனவும், யாவுத்தான் புதித்தலிற் 'போத்திரு' எனவும், யாவையு மறித்தலின் 'விஞ்ஞானமயன்' எனவும், சம் சாத்திற் கூடியிருத்தலின் 'குடும்பி' எனவும், சரீரத்தை யுடையவனுதலின் 'சரீரி' எனவும், நியென்றும் பத்தற்கு வாச்சியப் பொருளாயிருத்தலின் 'தொம்பத முக்கியன்' எனவும் கூறினா.

(க௭)

அ - னு.

இச்செய்யுளில் கிறித்தமுதையாத் துறாதனது டரியாய நாம மூன் டும் பிராஞ்ஞனது பரியாய நாமமுனதும் மேலாதா நாமமுன்று முனத துதலாகு.

பொற்றவொரு குஞ்ஞமமெய் விடர் டியபி மானி

பிரதிபா துதலின் சொப்பலதே தபிதின்

மறழிதைதா முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
வழங்குறுவ காரணமெய் வியட்டியபி மானி
புற்றவிரு மவித்தையோ பாதிசன்கா ரியமா
முபாதிசனென பனமுதலாம் பிராஞ்ஞன மங்கள்
பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமெம்
பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமுன் றாகும்.

(10 - ன்.) பெற்றவொரு - ஓர் கற்பனையாகவந்த, சூக்குமமெய்யியட்
டியபிமானி - சூட்சும சரீர வியட்டியபிரானியும், பிராதிபாதிசன்கா
ரியபிமானி - சூட்சும சரீர வியட்டியபிரானியும், உற்றவிதம் - பொருத்தி
வினங்குர், அவித்தையோபாதிசன் - அவித்தையோபாதிசன்கா, காரியமா
முபாதிசன் - காரியோபாதிசன்கா, என்பனமுதலாம் - என்பன வாழிய
பிறவும், பிராஞ்ஞன மங்கள் - பிராஞ்ஞனது நாமங்களாய், பற்றிவரும் - இந்
நாமங்களைப் பொருத்தி வருகின்ற, சீவான்மா - ஜீவாத்மாவெனவும், அந்த
ராத்மா - அந்தராத்மாவெனவும், மேல் - மேலான, பரமான்மாவெனப்படும் - பரமாத்மாவெனவுர், ஆன்மா - ஆன்மாவானது, விதமுன்றாகும் -
முன்றுபிதமாம், எ - லு. ஸ்-மற்று, தாம்-அசை.

(11 - ம்.) சூட்சுமதேகத்திற் சொப்பனவத்தையிற் பிரகாசித்தலின்
'தைசதன்' எனவும், அந்தேகத்தையானென் றபிமானித்தலின் 'சூக்கும
மெய் வியட்டியபிமானி' எனவும், அங்ஙனமுள்ள தத்துவங்களின் முன்
னுள்ள சாக்ஷி வானையேறி மெய்போலக் காண்டலின் 'பிராதிபாதிச
ன்கா' எனவும், கனவிற் றோன்றிற்றலின் 'சொப்பன கற்பிதன்' என
வுமாய்; இனித் காரணதேகத்திற் சுழுதலியாதத்தையிற் றத்துவ நீக்கின
விடத்திற் தெரிவாயிருத்தலின் 'பிராஞ்ஞன்' எனவும், ஸ்வாலாதி தேகம்
அருக்குக் காரணமாய் அவித்தையையிமானித் திருத்தலிற் 'காரணமெய்
வியட்டியபிமானி' எனவும், அவித்தை சம்பந்தமாயிருத்தலின் 'அவித்தை
யோபாதிசன்' எனவும், காரணத்தினின்று காரியப்படுதலின் 'காரியோபா
திசன்' எனவும் கூறினார்.

(ஈ)

அ - கை.

இசசெய்யுளில் முற்கூறிய வாழ்மத்திரய விலக்கண முணர்த்து விண்
றா.

எழுசீர்க் சழிநெடிலடி யாசிரியரிருத்தம்.

காய்க்துள் விருட்டி போலுடம் பாதி
கலப்பறு சூழம்பமென வழக்கிற்

சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான்
 றுமரை யிலையினீர் போலத்
 தொய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந்
 தோய்வில னந்தரான் மாவாம்
 போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாய்ப்
 பொருந்தினோன் றுன்பர மான்மா.

(இ - ன்.) காய்ந்துள - தப்தமான, இரும்புபோல்-அயத்தைப்போல, உடம்பாதி - தூலமாதிய சரீரங்களில், கலந்துறு - சம்பந்தித்து, குடும்பமென் - சம்சாரமென்கின்ற, வழக்கில் - விவகாரத்தில், சார்ந்துளன் - சேர்ந்துருப்பவன், சீவான்மா வெனப்படுவான் - சீவாத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், தாமரை யிலையினீர்போல - கமலபத்திரோதகம்போல, தோய்ந்து - சம்சாரத்திற் கலந்திருந்தும், உளகுடும்பம்-சம்சாரத்தினுள்ள, பெருவிவகாரம் - பெரிய விவகாரத்தில், தோய்விலன் - கலவாதவன், அந்தரான்மாவாம் - அந்தராத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், போந்துலகிற்கு - தோன்றிய வுடவியாபாரத்திற்கு, பரிதிபோல் - சூரியனைப்போல, சான்றாய - சாட்சியாக, பொருந்தினோன் - அமைந்திருப்பவன், பரமான்மா - பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுவான், எ - று, தான் - அசை.

ஆத்மாவென்றது அபிமானத்திரயசாட்சியை. தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணமென்னும் சரீரத்திரய சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சமுத்தி யென்கிற வவத்தாத் திரயவிவகாரங்களை யானென்றபிமானிக்கும் விசுவ தைச்ச பிராஞ்ஞென்னும் அபிமானத்திரயங்களோடுகூடி விடயங்களை யனுபவிக்கும் வியாவகாரிகன் பிரதிபாசிகன் பாரமார்த்திக னென்னுஞ் சேவத்திரயங்களுஞ்ச் சாட்சியான சீவான்மா, அந்தரான்மா, பரமான்மாவென்பன ஆவ்மத்திரயங்களாம்.

இவற்றுள் தப்தாயபிண்டர்போல இச்சாக்கிர விவகாரத்திற் சார்ந்தும் அதற்குச் சாட்சியா யிருக்கின்றவன் 'சீவாத்மா' எனவும், சொப்பன விவகாரத்திற் கமலபத்திரோதகம்போலச் சேர்ந்துஞ் சேராது சாட்சியாயிருக்கின்றவன் 'அந்தராத்மா' எனவும், சமுத்தி சூனியத்திற் சூரியனைப்போலச் சாட்சியா யிருக்கின்றவன் 'பரமாத்மா' எனவுங் கொள்க. இம்முன்றுங் கூடத்தனது அமிசங்களாம்.

வினா:—அபிமானத் திரயங்களோடுங் கூட்டிக் கூறிய நாமங்களைச் சேவத்திரயங்களெனப் பிரித்துக் கூறிய தென்னே ?

விடை: விரிக்கின் விரியுமெனச் சமுதாயமாய்க் கூறினதாலென்க. இங்ஙனங் கூறுவதுபற்றி நானுசேவாதக்கட்டளை முதலியவற்றிற் காண்க. இன்னும் நனவிற சாக்கிராதி முன்றிற்கும் விடயவிவகாரமும் மறோராச்சிய விவகாரமும் ஞெப்தி விவகாரமுமாகிய முன்றிற்கும் சாட்சியெனக் கொள்ளினு டமையும்.

(கா - ம்.) தொம்பத விலக்கியார்த்தத் தோன்று நிமித்தம் அந்நர் முக்
சியார்த்தத்தை விரித்துக் கூறியதாம். (கங)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அவத்தாத்திரய விவட்சணமான ஞானத்
மாவினுக் * சுவாந்தரமாகத் தோற்றிய கற்பனாவிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நீர்நிழற் தொருவெங் கதிர்கடு மாறி
நின்றதென் றுரைப்பது போலும்
கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதன்
கலைமதி யென்பது போலும்
மோர்வருந் திரிவில் போதவான் மாவிற்
குடனமுத லாகிய வுபாதிப்
போபெறுநு சேவ பாவனை யுலகப்
பெருவிவ காரசென் றறியே.

(இ - ள்.) நீர் - சலிக்கின்ற சலத்தின்கண், விழுந் து - விழுந்த, ஒரு
வெங் கதிர் - ஓர் வெம்மையான சூரியன், தமொறி நின்ற தென்று - 1. த
ளித்திருக்கின்றதென்று, உரைப்பதுபோலும் - சொல்வதுபோலவும், கார்-
மேகமானது, விரைந்தோட - விரைவிற் செல்ல, ஒடுகின்றது - கடிநிற்
செல்கின்றது, தண்கலை - சூரிர்ந்தகலைகளையுடைய, மதியென்பதுப்பா
லும் - சந்திரனென்று சொல்வதுபோலவும், ஓர்வரும் - அறிதற்கரிய, நிரி
வில் - மாறுபடுதலில்லாத, போதவான்மாவிற்கு - ஞானமாவினுக்கு,
உடன் முதலாகிய - தேகமாதிரான, உபாதிபேர்பெறும் - உபாதிநாமங்க
முறுதல், ஜீவபாவனை - ஜீவகற்பிதமாம், உலகம் - ஐகத்திலிது, பெருவி
வகார மென்றறி - பெரியவிவகார மென்றறிவாயாக, எ - டு. ஏ - ஈற்
றகை.

சலப்பிரதி பிம்பமான சூரியனது சலனமே நிச்சலமான பிம்ப சூரி
யுறுக்குண்டானதாகக் காண்பதுபோல அவித்தியாப்பிரதி பிம்பமான ஜீவ
னது கற்பனா விவகாரங்களினத்து மதிஷ்டான ஞானத்தாவான கூடஸ்த
னுக்கு வந்ததுபோல் அவாந்தரமாகத் தோற்றினதே யன்றி யதார்த்தமா
யின் நென்க.

(நா - ம்.) தொம்பதத்தின் வாச்சியார்த்த விலக்கணம் இலக்கியார்த்
தமாய் கூடத்தனுகு வந்ததாகத் தோற்றுப் கற்பனையை யுணர்த்தியதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் ஈசரனுக் கபிமானநாம மூன்றும்
இவற்றுள் விராட்டிற் கிரண்டும் இரணிய கருப்பற்கிரண்மொய பரியாய
நாமங்களு முணர்த்துகின்றார்.

* முன்னும் பின்னுமின்றி யிடையிற்றென்றி நீட்டித்து அவாந்தரமெ
னப்படும்.

அருவிரர்ட் புருட் னிரணிய கருப்ப
 னந்தரி யாமியென் றிசன்
 றிவித மவருட் லெவா கத்துச்
 சமட்டியா கியவரி மானி
 விரிவுறும் வைகவா னெனென் முதலாம்
 ளிராட்புரு டனபெய ராகு
 மருவுறு மிவிங்க மெனுமுடற் சமட்டி
 மானிமார்ப் பிராணனே யன்றி.

(இ - ஈ.) அருவிராட்புருடன் - அரிதற்கரிய விராட்புருடனும், இரணிய கருப்பன் - இரணிய கருப்பனும், அந்தரியாமியென்ற - அந்தரியாமிபுறமொன்று, ஈசன் - ஈசானவன், ிரிவிதம் - மூன்றுவிதமாம், அயருள் - அவர்களுக்குள், வைகவாகத்துச் சமட்டியாரிய விரிமாரி - சமட்டி சமசீர விரிமானியும், விரிவுறும் - விரிவுறும், வைகவானென்னும் முதலாம்-வைகவா னெனென்னு மிவ்விரி முதலிய பிரிவுள், விராட்புருடன் பெயராகும்-விராட்புருடனது காமகருமம், மருவுறும் பொருத்தாகின்ற, இவ்வகமெனுமுடற் சமட்டிமாரி - சமட்டி சமசீர விரிமானியும், மாப்பிராணனே யன்றி - மறைப்பிராணத்துடனாகால், எ - று, எ - அசை.

விராட்புருடன் - அருவிரியாநயாவல் தனது கவமாகக் கொண்டிருப்பவன், இரணிய கருப்பன் - விசுவரூபப் பிராக்ரிகின்ற யாவையும் தனது தரத்தோடக்கியிருப்பவன், அந்தரியாமி-அகாயம்போல் யாவுற்றுவனும் விராட்புருடிருப்பவன். பிரிவினாகி யென்றது பிரிவி, அப்பு, தேயு, வாய, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், ஆத்மாவென்று மெட்டமுத்தங்களைப் பெணிலுமையுமே சமட்டி வைத்தையிரிவிததலின் வைகவாகத்துச் சமட்டியாரிய விரிமாரி எனவுள், விசுவயாபகளுதலின் 'வைகவானான்' எனவுள் உதினா.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இரணிய கருப்பனுக்கு முற்கூறுவொன்றும் அந்தரியாமி இராமேயு முணாகதுகின்றன.

சூத்திரான பதனென பெயாமுதலாகக்

கொற்றன பிரணிய கருப்பன்

கேததுகா ரணமா முபபுறு சமட்டி

பெயுமபி மானியன் விபகதன்

வாய்த்தகா ரணமா முபபுதிக னநதத

மயன்பா தேவதா ரண

னத்ததற் பதமுக் கியாதனென பெயமு

னந்தரி யாமிபெற் றிடுமே.

(இ - ன்.) சூத்திரான்மகனென் - சூத்திராத்மகனுமென்கின்ற, பெயர் முதலாக - நாமமாகியானபிறவும், சொற்றனரிரணியகருப்பற்கு - இரணிய கருப்பனுக்குச் சொன்னார்கள், எத்து - துதிக்கப்பட்ட, காரணமா முடம் புறு சமட்டியெனுமபிமானி = சமட்டிகாரண சரீரவபிமானியும், அவ்வியத் தன் - அவ்வியத்தனும், வாய்த்த - பொருந்திய, காரணமா முபா திகன் - காரணோபாதிகனும், அநந்தமயன் - அநந்தமயனும், பரதேவதை - பரதேவ தையும், பரமன் - பரமனும், ஆத்த - பொருந்திய, தற்பதமுக்கியார்த்த னென் - தற்பதமுக்கியார்த்தனு மென்கின்ற, பெயர்முன் - நாமங்களாகிய பிறவும், அந்தரியாமி பெற்றிடம் - அந்தரியாமிபெறுவன், எ-று. எ-அசை.

‘பெயர் முதலாக’ என்றமையின் மாயோபாதிகன், மாயாபாசகன், மாயாவிசேஷகன், சகத்யோஷி, அக்ஷரன், அவ்வியாகிருதன், சபலப்பிர மன், சகுணப்பிரமனென்பனவுங் கொள்க.

(11 - ம்.) சமட்டிசூக்குமசரீரத்தை யபிமானித்திருத்தலின் ‘இலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி (யபி)மானி’ எனவும், மாருதமே மூச்சாயிருத்தலின் ‘மாப்பிராணன்’ எனவும், சூத்திரதாரியாபாவையு மசைப்பிக்குன்றவ னாத லின் ‘சூத்திரான்மகன்’ எனவும், சமட்டிகாரணதேகத்தை யபிமானித்திருத் தலிற் ‘காரணமா முடம்புறு சமட்டி யபிமானி’ எனவும், இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதடங்கி நின்றலின் ‘அவ்வியத்தன்’ எனவும், சகத்சென்மாதிகார ணத்துவமே யுபாதியாயுடையவனாதலிற் ‘காரணமுபா திகன்’ எனவும், முடி வின்றி வியாபித்திருத்தலின் ‘அனந்தமயன்’ எனவும், மஹாதேவாதலிற் ‘பாதேவதை’ எனவும், யாவுக்குமேலா யிருத்தலிற் ‘பரமன்’ எனவும், அது வென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தனாதலின் ‘தற்பதமுக்கியார்த்தன்’ என வுங் கூறினார்.

(நா-ம்.) தற்பதவிலக்கியார்த்தந் தோன்று மிமித்தம் அதன் முக்கி யார்த்தத்தை விரித்துணர்த்தியதாம். (12)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அவத்தாத் திரய சம்பந்தமான வீசனது மூவுருவவிலக் கணமும் அவைகட்கு விலட்சணமான பிரமவிலக்கணமுந் தோன்றத் திரு டாந்த பூருவக்மாக வுணர்த்துகின்றார்.

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாந்

திகழ்வனிற் றவுதமே யெனவு

நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு

நீனிற் திலாஞ்சனை யெனவும்

11.த்தியோ வியஞ்சேர் திரஞ்சிக மெனவும்

படுதல்போற் பிரமமு மாயை

வைத்தகூர் றியங்கள் கடந்துறு நிலையில்

வயங்குஞ்சிக் தெனும்பெயர் புனைந்தே.

(இ - ள்.) சித்திரப்படம் - சித்திரப்படமானது, ஓர் பொருளொன்றும் - பஞ்சவன்னங்க ளொன்றோடும், கூடாத்திகழ்வினில் - சேராமற் றனிந்து விளங்குமிடத்து, தவதமெனவும் - தவதபடமெனவும், நெய்த்தகூழ்வருட - பசைக்கூழ்த்தடவினால், கடிதமெனவும் - கடித படமெனவும், நீனிறத்து - நீல நிறத்தினு லச்சக்கட்டினால், இலாஞ்சனை யெனவும் - இலாஞ்சன படமெனவும், பத்தியோவியஞ் சேர்ந்து - வரிசையாகச் சித்திரம்வரைந்தால், இரஞ்சிதமெனவும் - இரஞ்சித படமெனவும், படுதல்போல் - சொல்லப்படுவதுபோல, பிரமமும் - பிரமவஸ்துவும், மாயைவைத்த - மாயையினு லுண்டான, காரியங்கள் - பாஞ்சபூத பெளதிகங்களை, கடந்துறு நிலையில் - நீங்கியவிடத்தில், வயங்குஞ் சித்தெனும் பெயர்புனைந்து - சித்தெனு நாமத்தைத் தரித்து விளங்கும், ■ - று. ஏ - அசை.

இலாஞ்சனை யென்பது உருவமமைத்தற் கடையான மான சின்னம். இரஞ்சிதமென்பது உருவம் பூரணமா யமைத்ததின் மகிழ்தல். சித்திற்குப் படமும், ஈசரனுக்கு வெளுத்தபடமும், அந்தரியாமிக்குக் கடிதபடமும், இரணியகருப்பனுக்கு இல ஞ்சன படமும், விராட்டிற்கு இரஞ்சிதபடமு மெனவுவமித்தவாறும்.

படமானது வெளுத்தவிடத்திற் றவதமெனவுந், துவரிட்டுக் கொட்டிய விடத்துக் கடிதமெனவும், ஓர் வன்னத்தினு லுருக்கடோன்ற வச்சக் கட்டினவிடத்து இலாஞ்சனை யெனவும், மனது ரமிக்கும்படியான வன்னங்களடைத்தவிடத்து இரஞ்சிதமெனவுந் கொள்க. இந்நான்கிற்கும் ஆதாரம் சுபாவபடம்போல விராட்டாகிய நான்கிற்கு மாதாரம் பிரமசித் தொன்றே யெனக்கொள்க.

(சக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னுயமானப்படி யுவமேயந்தோன்ற ஈசரசாட்சி யான சித்திற்கமைந்த சற்பஞ்சரீர மூன்றும்வந்த கிரம முணர்ந்துகின் றுந்.

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி

யந்தரி யாமியாய் மாயை

சகலகா ரியமாஞ்ஞ் சூக்கும வுடம்பு

சார்ந்துபொன் கருப்பனென் றுகி

விகலமி றால் வுடம்பினை மேவி

விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்

திசமுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற்

சித்திர மியாடுள வினவில்.

(இ - ள்.) அகிலகாரணமாம் - சகத்திற்குக் காரணமாகிய, மாயையையே - சமட்டி காரண சரீரமாகிய மாயையினை, மருவி - அய்வீசன் கூடி, அந்தரியாமியாய் - அந்தரியாமியென்னு நாமத்தையும், மாயை - மாஷையி

னது, சகலகாரியமாம் - அபஞ்சிக்குத பூதமாகிய, குங்குஷ்டர்பு சமட்டி
குட்சும சரீரத்தை, சார்ந்து - பொருத்தி, பொண்கருப்ப நென்றி - இர
ணியகருப்பனென்னு நாமத்தையும், விகலமிறாலவுடம்பினேமேவி - சமட்டி
தூல தேகத்தைப்பொருத்தி, விராட்டென - விராட்டென்னு நாமத்தையு
மடைந்த, சிற்றுகுமென்றறியாய் - இருக்குமென் றறிவாயாக, திகழுறு பிர
மம் - எங்குந் தானாகி விளங்கும் பிரமம், சித்திரப்படமேல் - சித்திரப்பட
மானால், சித்திரமியாதெனவினவில் - அதிலெழுதிய சித்திரமியாதெனக்
கேட்கில், ■ - று.

விகலமிலென்பது குறைவின்மையாம்; ஆகவே, சமட்டியென்றும். பிர
மச்சாயையான ஈசனென்னுஞ் சித்து மாயையான காரணத்துடன் கூடின்
'அந்தரியாமி' எனவும், மாயாகாரியமான குட்சுமத்திற் கூடி 'இரணியகரு
ப்பன்' எனவும், காரியமான தூலத்திற்கூடின் 'விராட்டு' எனவும் போ
பெறுமென்க.

(நா - ம்.) தற்புத்தி நிலக்கியார்த்தந் தோன்ற அதற்கு வந்த வுபா
திகளை யுபயான பூருவகமாக விளக்கியுராம். (௧௪)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சித்து சித்திரப்படமாயின் சித்திராரியா
தென்னும் வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

விரிஞ்சனே முதலாரு சேதனமோடு
வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப்
பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பா
பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்
திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற
மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்
வரைந்தபன னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற
வல்லன வலதுகிற் போலி.

(இ - ள்.) விரிஞ்சனேமுதலாம் - பிரமனாகியான, சேதனமோடு-சித்
துடன், வெற்பெழுவாய் - மேருமுதலாக, அசேதனமாய் - அசித்துருவ
மாய், பரந்துளவுலகம் - விரிந்திருக்கின்ற சகத்தை, சித்திரமென்பர் - சித்
திரமென் றறிவுடையோர்கள் சொல்வார்கள், பரம்பொருளாம் - பரவஸ்து
வாகிய, ஒருபிரமத்து - ஒரு தன்மையான பிரமத்தில், இருஞ்சடாசடமாம் -
இருதன்மையுள்ள சடசித்தாகிய, உலகத்தோற்றம் - சகத்தோற்றமானது,
எவ்வணமெனில் - எவ்வாறிருக்குமென்றால், படந்தன்னில் - படத்தில்,
யானிறமாய் - பலவன்னமாக, வரைந்த - எழுதியிராகின்ற, துகிற்போலி-
வுலகிராபாசங்கள், குளிர்முதல் - சீதாதிகளை, மாற்றவல்லனவல - நீக்கச்
செய்தியில்லாதனவாம், ■ - று. ஏ - அசை.

‘விரிஞ்சனேமுதலாம்’ என்றமையின் சராசர வுயிர்களுக்கும், ‘வெந் பெழுவாய்’ என்றமையின் பாஞ்சபூத பௌதிகங்களுக்கும், ‘துகிற்போலி’ என்றமையின் பிரதிமையையும் கொள்க. துகிற்போலி சித்தமிசத்திற் குவ மிக்கப்பட்டது. எனவே, சீவேசரசகத்தே சித்திரமென்பதாயிற்று. இதன் குப் பிரமாணம் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தின் சித்திரதீபிகையில் “பரமாத்மாவா யிருக்கின்ற தன்னுடைய சொரூபத்திற் சீவேசர சகத்தென்னப்பட்ட சித் திரமாரோபிக்கப்பட்டது” என்னும் வாக்கியத்திற் காண்க.

(நா - மீ.) பிரமாணி ஸ்தம்பபரியந்தமான சேதனமாகிய பரசீவர்களுள், மலையாதியான வசேதனங்களும் கூடின சகமே சித்திரமென்பதாம். (ச-இ)

அ - ஐ.

இரெய்யுளில் முற்கூறிய சித்தினிடத்திற் சடாசுபானசக மெந் துண மிருக்கின்றதென்றும் வினாவிற்கு உத்தர முண்டதுகின்றா.

ஓவடி வாகிக் குளிர்முன் மாறது
முன்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன்
முரவற்ற வெழுதுங் கிரிமுதலாய
வகனெடொப் புலகிலா வாபோற்
தேர்வரும் பிரமத் தொழங்குபற பலவாஞ்
சீவர்கள் சித்தொடொப் பாகா
பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தலினாற்
பரத்திலாஞ் சடாசுட வுலகம்.

(இ - ள்.) ஓவடிவாகி - ஏகாகாரமாய், குளிர்முதன்மாற்றும் - சீசள மாதியவைகளை நீக்குதற்கு, உண்மையாம் - மெய்யான, சித்திரப்படம் போன்று - சித்திரபடத்திற் கொப்பாக, ஆர்வு - ஆராயின், உற்றுவு - துகிற்போலி யொய்ப்பாகும், எழுதும் - வரையாநின்ற, கிரிமுதலாய - மலையா திய சித்திரங்கள், அதனெடொப் புலகிலாவாபோல் - அப்படத்திற் கொவ்வாதவாறுபோல, தேர்வரும் - அறிதற்கரிய, பிரமத்தெழுந்த - பிர மத்துதித்த, பற்பலவாஞ் சீவர்கள் - நானாவாகிய சீவேசரர்கள், சித்தொ டொப்பாகா - சித்தைப்போலிருக்கும், பார்முதல் - இருதிலியாதியான, சடங் களா தலினால் - சடவன் துக்களாதலினால், ஓவவா - அச்சித்துக்கொப்பாகா,

■ முர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திங்

கணிபெற நிற்பதோர் பிரம

மோப்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன

விருக்குமப் பரத்திலிவ் வுலகந்

தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபற வெவாருந்

திகழுயிந் திலையது பின்னும். என்றும் பாட முண்டி.

பரத்தில் - பிரமத்தில், ஆஞ்சலா சடவுலகம் - சடசித்துக்களாயுள்ள சகந்
தோற்றமாம், ஏ - ஹ.

‘கிரிமுதல்’ என்றமையால் நதியும் ‘பார்முதல்’ என்றமையின்பகுதி
வரையுங்கொள்க.

(தா - ம்.) பிரமத்திற் சேதன சேதன வடிவ மிருக்கின்ற தெங்கன
மெனின், சுபாவபடத்தி னமைந்த பிரதிமைநளுக்குத் தரித்திருக்கின்ற
வஸ்திரங்கள் ஆபாசமாயினும் அவ்வஸ்திரம்போன் நிருக்கின்றமையின்
அதற்கொப்பாகவும், வணையகிரியாதிக ளவ்வஸ்திரம்போன் நிராமையின்
அதற்கொப்பாகாமையுமாம். இவ்விரண்டும் படத்திலிருத்தல்போலப் பிர
மத்தி பிபீலிகாந்தரிநாயுள்ள வேர்க ளாபாசமாயினும் ஒஞ்சித்துச் சித்தமிச
ரிருத்தலின் சித்திக்கொப்பாகவும், பிருதிவியாதி சடமாதலின் அதற்
கொப்பாகாமையுமான விவ்விரண்டும் பிரமத்திற் கந்தனையாகத் தோற்றிக்
கொண்டிருக்கு மென்பதாம். (சக).

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஈசனது உட்குணங்களுஞ் சாமர்த்தியத்
திரயங்களும் பஞ்சகிருத்தியத்தி னொழுங்கு முணர்சதுகின்றார்.

இத்திருத் திரன் முக்கிய குலங்க

ளொலாமழி நன்முத லனவாங்

கத்திருத் துவமோ டகத்திருத் துவம்பி

னநதிநா கருத்திருத் துவமே

யத்தலமெய்ப் பிரபுக் துவவலி யாக்க

லளிந்நல்போக் குதல்சம னந்தா

னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிர வேச

மென்பன விசனைந் தொழிலே.

(இ - ள்.) இத்திறத்தீசன் - இத்தன்மையையுடைய வீசனுக்கு, முக்
கியகுணங்கள் - முக்கியமான குணங்களாவன, எலா மறிதன் முதலன
வாம் - சர்வஞ்ஞத்துவா தியென்பனவாம், கத்திருத்துவமோடு - கத்திருத்
துவமும், அகத்திருத்துவம் - அகத்திருத்துவமும், பின் - பின்பு, அந்நி
தா கருத்திருத்துவம் - அந்நிதாகத்திருவுமுமாகிய மூன்றும், அத்தன் - ஈச
னுக்கு, மெய்ப்பிரபுத்துவவலி-உள்ளபிரபுத்துவ சாமர்த்தியங்களாம், ஆக்
கல் - கிருட்டித்தலும், அளித்தல் - திதித்தலும், போக்குகல் - சங்கரித்த
லும், சமனம் - நிரோபவித்தலும், எய்த்திடலகற்றும் - இளைப்பைநீக்கும்,
அனுப்பிரவேசம் - அனுக்கிரகித்தலும், என்பன - என்பவைகள், ஈசனைந்
தொழில் - ஈசனது பஞ்சகிருத்தியங்களாம், ஏ - ஹ. தான்-ஏ-அசை.

‘எலாமறிதன்முதலனவாம்’ என்றமையான் சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்
கேசரத்துவமும், சர்வநியந்திருத்துவமும், சர்வாந்தரியாமித்துவமும், சர்
வாத்மகத்துவமும், சர்வசத்தியத்துவமும் கொள்க.

இவற்றுள் சர்வாத்மாக்களுடைய வறியை யறிதலிற் சர்வஞ்ஞத்துவமெனவும், அவர்களுக்கு மேலாயிருத்தலிற் சர்வேகரத்துவமெனவும், யாவின்னுள்ஞஞ் சமத்துவமா யிருத்தலிற் சர்வபிரயந்திருத்துவமெனவும், சர்வத்துக்கு முன்னீடாயிருத்தலிற் சர்வாந்தரியமித்துவமெனவும், 'சர்வவீசுவரனாயும் விளங்குதலிற் சர்வாத்மகத்துவமெனவும், சகலசத்தியு முடையவராதலிற் சர்வசத்தியத்துவமெனவுமாம். கர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றனுபாதானஞானமுஞ் செய்யும்விருப்பமு முயற்சியு முடைத்தானவன் தன்மை. எனவே, இச்சாஞானக்கிரியையாயின. அகர்த்திருத்துவமென்பது அத்தன்மை நீங்கிற்றதல். உந்ரியதாகர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றை யொன்றாக்குபவன் தன்மை. பிரபுத்துவமென்பது பிரபுவின் தன்மை.

அவித்தியாசம்பந்தமான வாத்மாக்களை யறிவித்து நீக்கி முத்தியை யடைவிக்கு நிமித்தந் தனு கரண புவன போகங்களைக் கற்பிதமாக வுண்டாக்கி யவர்களி னிருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து நசிப்பிக்கு நிமித்தஞ் சிருட்டி முதன்முத்திரியந்தம் உயிர்க்குயிராயிருந்து அசைப்பித்தஞ் கொண்டிருக்குந் தனது சாமர்த்தியமே கர்த்திருத்துவமும், இவைகளிற் கூடிக்கண்மனுசாரப்பிரகாரம் ஆத்மாக்கள் பிரேரிக்கும்படி பிரேரகஞ் செய்தும் அவற்றிற் பற்றின்றித்தனியே தானிருத்தலே அகர்த்திருத்துவமும், சிற்சத்தியின் நியமப்படி வழுவாமற் செய்யுமுறைமையின்றிக் கடத்தைப் படமாகச் செய்வதுபோல வொன்றை மற்றொன்றாகச் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமே அந்ரியதாகர்த்திருத்துவமுமாகிய விம்மூன்றும் ஈசரனது பிரபுத்துவ சாமர்த்தியங்களாம்.

ஆத்மாக்களுக்குத் தனுவாதி கொடுப்பது சிருட்டியும், அவற்றிலுள்ள சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிப்பிப்பது துதியும், அப்போகாணுபவங்களை நசிப்பிப்பது சங்காரமும், அங்ஙனம் நசிப்பித்த போககாசனைகளை ருசிப்பிப்பது திரோபவமும், அவ்வாசனையை நீக்கித் தெளிவிப்பது அனுக்கிரகமுமே பஞ்சகிருத்தியமாம்.

அறிவையுண்டாக்குதல் சிருட்டியும், அது மறைபடாறு வளர்த்தல்துதியும், அதைமறைக்கு மாயையைக்கெடுத்தல் சங்காரமும், அம்மாயாவாசனை தோன்றாதுமறைத்தல் திரோபவமும், அவ்விதவே பூரணமாக விளக்குதல் அனுக்கிரகமுமா மெனினுமமையும்.

வினா:—இங்ஙனங்கூறிய குணங்களா லுண்டாகு மிருவினைகள் அவ்வினைச் சாராவோ?

விடை:—சூரியசந்திதானத்தில் நடக்கு மிருவினைகள் அச்சூரியனைச் சாராவாறுபோல அனைத்தையுஞ்செய்துஞ் செய்யாதவனாயிருக்கும் ஈசனையும் அவை சாராவென்க.

(தா - ம்.) இங்ஙனங்கூறிய பதிகளுக்கும் ஈசனது கடாவ குணங்களென்பதாம்.

(ஈ.வ.)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சகிருத்தியங்கள் நிகழுந்தன்மையை
அடிமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச

விசுழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னிற்
பூங்கதி ரிச்சையின்றியே வாரி

பொழிமழைக் கதிரினுற் பொழிய
வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியர் நிழலை
யலர்முகி லான்மறைத் தளித்துத்
நூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்

தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்போல்.

(இ - ள்.) நீங்கியவிகாரம் - நிர்விகாரமான, பிரமமாமீசன் - பிரமமா
கியவீசரன், நிகழ்த்துமோ - நடத்துமோ, தொழில்பலவென்னில் - விகார
மானபஞ்சகிருத்தியங்களை யென்றால், பூங்கதிர் - பிரகாசமானசூரியன், இச்
சையின்றி - இச்சாயத்தனமன்றி, வாரி - சமுத்திரத்தி லெடுத்து,
பொழி - சொரியாசின்ற, மழைக்கதிரினால் - வருஷகிரணசதினால், பொ
ழிய - சலத்தைப்பெய்ய, ஆங்கதின் - அச்சலத்தின், நிழலாய்ப்பொருந்தி -
சாயையாகப்பிரதிபிம்பித்து, அந்நிழலை - அச்சாயையை, அலர்முகிலால் -
விரிவானமேககிரணத்தால், மறைத்து - ஆவரணித்து, அளித்துத் தூங்கிமக
ரத்தால் - தாழ்ந்துவரும் பனிக்கிரணத்தாற்காத்து, வெங்கதிரால் - உஷ்
ணகிரணத்தினால், நீதொலைத்து - சலத்தைக்கிரமித்து, அதை - அப்பிரதி
பிம்பசூரியனை, தன்னொடாக்குதல்போல் - தன்னுடன் ஐக்கியமாக்கிக்
கொள்வதுபோல, ஏ = மூ.

நீங்கியவிகாரப்பிரமா மீசனென்றது மாயப்பிரதிபிம்பஞான நுகரணு
க்கு அதிஷ்டானமான பிரமத்தை. பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மாயாசத்
திக்கு வருஷகிரணத்தையும், ஜீவர்களுக்குப் பிரதிபிம்பசூரியனையும், பிரகி
ருதிக்கு மேககிரணத்தையும், சிம்மசத்திக்கு இடகிரணத்தையும், உடந்திர
னுக்கு உஷ்ணகிரணத்தையு முவமித்தவாரும். (சஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வடிமானப்படி யுவமேயந்தோன்ற வுணர்
த்துகின்றார்.

போற்றினை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்

பொலிந்தகிற் பிரதான மதனாற்

சாற்றரு நிமித்த காரண னாகிக்

தகுசுடப் பிரதான மதனாற்

ஸாற்றுபா தான காரண னெனநின்

ருக்கிய புத்தியா திகுனின்

நேற்றுப் சீவ ரூபமாய் வினையாற்

சொற்றபோத் திருவென நினறே.

(இ - ள்.) போற்றிறை - துதிக்கத்தக்கவீசன், மாயாசத்தியோடொன்றி - மாயாசத்தியுடன் கூடி, பொலிந்த - விளங்கிய, சிற்பிரதானமதனால் - ஞானமேலீட்டினால் - சாற்றரும் - சொல்லுதற்கரிய, நிமித்தகாரணஞ்சி - நிமித்தகாரணமாய், தரு - தருதியான, சடப்பிரதானமதனால் - சடமேலீட்டினால், ஆற்று - செய்வதற்குரிய, உபாதானகாரணமென - முதற்காரணமென்ன, நின்றாக்கிய - இருந்துண்டாக்கிய, புத்தியாதிகளில் - புத்திமுதலியவைகளில், தோற்றுப் - தோற்றுகின்ற, சீவரூபமாய் - சீவவடிவமாய், வினையால் - வினைகளால், சொற்ற - சொல்லாசின்ற, போத்திருவென - போத்திருவென்ன, நன்று - இறந்து, எ - று. ஏ - அசை.

உபாதானகாரணம் சமவாயிகாரணம் முதற்காரணமென்பன பொரு பொருட்களவி. புகதியென்றது அகங்கார தத்துவத்தினிராசத்ததை, ஆதி யென்றமையால் அவித்தையுங்கொள்க. (சூக)

இதுவுமது.

நியமசத் தியினுற் போகபோத் திருவை

நியமஞ்செய் அருத்திர வருவான

மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து

வந்தரு ளாரிய வருவா

லபர்வுறு சீவன் தன்னையே தன்னை

டயிக்கமாக் குவனென வறிக

வயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென். பனவா

லுயிரிறை கட்டுறும பேதம்.

(இ - ள்.) நியமசத்தியினால் - நியமசத்தியினால், போகபோத்திருவை - போகத்திற்குரிய சீவர்களை, நியமஞ்செய்து - நியமப்படி ரகித்து, உருத்திரவருவால் - உருத்திர சொரூபத்தினால், மயமுறுமாயா - மாயாமயமாகிய, காரியஞ்சிதைத்து - காரியங்களைக் கெடுத்து, வந்தருள் - எழுந்தருளிவந்தனுக்கிரகஞ் செய்யும், ஆரியவருவால் - ஆசிரியரூபத்தினால், அயர்வுறு - தளர்ச்சியடைந்துள்ள, சீவன்ரன்னை - ஜீவனை, தன்னோடு - தன்னுடன், அயிக்கமாக்குவனென - ஏகமாக்கிக் கொள்ளுவனென, அறிக - நீயுணர்வாயாக, உயர்வுறு - மேலான, சமட்டி - சமஷ்டியும், வியட்டி - வியஷ்டியும், என்பனவால் - என்னுந்தன்மையால், உயிரிறைகட்டு - சீவேசுரருக்கு, உறும்பேதம் - பேதமுண்டாம், எ - று. ஏ - அசை.

‘ஆரியவருவால்’ என்றமையின் சுருகியுங்கொள்க. ‘ஒருமொழி யொழிதன் னினக்கொளற் குரித்தே’ என்னும் சூத்திரவியத்யால் திரேபவ முங்கொள்க.

பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மானயக்கு வருஷகிரண சலத்தையும், சீவேசுரர்களுக்குப் ப்ரதிபிம்பத்தையும், இரட்சித்தலுக்கு துமகிரணத்தை

யும், சங்கரித்தலுக்கு உஷ்ணகிரணத்தையும், துரோபவித்தற்கு மேககிரணத்தையும், அனுக்கிரகித்தலுக்குப் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னிடத்திற்சேர்த்துக் கொள்ளுதலையு முவமித்தவாரும்.

வினா:—இவ்வுவமப்படி பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு உவமேயமியாது?

விடை:—போற்றியையென்பது பிரமமெனவும், மாயாசத்தியோடொன்றியென்பதுமாயாப்பிரதிபிம்பமானவீசனெனவும், சிற்பிரதானமதனாலென்பது தனதுகாரண மறைபடாமல் அறிவுமேலிட்டிருத்தலெனவும், சிமித்தகரணன் என்பது தனது காரணத்தை மறந்த சேவர்கட்கு அதுவெளிப்படுமிமித்தம் தனுகரணங்களைக் கொடுப்பதற்பொருட்டு கோக்கிச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமமெனவும், சடப்பிரதானம் என்பது தானுண்டாதற் கேடுவாயிருந்த மாயை மேலிட்டிருத்தலெனவும், ஆற்றுபாதானகாரணம் என்பது அம்மாயாசம்பந்தத்திற் றுனே யுபாதான காரணமெனவும், புத்தியாதிகளிறோற்றுபு சேவரூபம் என்பது அவித்தியா புத்தியிற் றோற்றிய சேவர்களெனவும், சியமசத்தியினற் போகபோத்திருவை சியமஞ்செய்து என்பது சியமப்படி சேவர்களை விஷ்ணுரூபமா யிரட்சித்தலெனவும், உருத்திர வருவான் மாயாகாரியஞ் சிதைத்து என்பது வித்தை அவித்தைமுதலிய தோற்றங்களை யுருத்திரரூபமாய்ச் சங்கரித்தலெனவும், இவைகளொன்றிற் தோன்றா தடக்கி நிற்கல் மயேசுர ரூபமாய் மறைப்பித்தலெனவும், வந்தருளாரியவரு என்பது கற்பனை யிறந்தவிடத் துண்டாகிய சுசுபோதமெனவும், சேவன்றன்னையே தன்னோடயிக்கமாக்குவன் என்பது பிரமத்தோடு கூடச்சதாசிவவருவா யயிக்கியமாக்குவ னெனவுக்கொள்க.

சீவேசுரர்களுக்குத் ததுவாதியதோற்றம் சிருட்டி, அவற்றை யிரட்சித்தல் திதி, அவற்றைக்கெடுத்தல் சங்காரம், அவ்விஷயங்க்கம் துரோபவம், அவர்களுக்குத் தச்சொருபம் வெளிப்படுதல் அனுக்கிரகமாம். இவற்றுள் முற்கூறியமூன்றும் தேகத்திற்கும் பிற்கூறிய இரண்டும் தேகிக்குமாம்.

வினா:—அற்றேல், இச்சிவ சேவர்க ளுபாதிதோடுங் கூடினவரென முற்கூறிய யிவ்வனத் தன்னோடயிக்கிய மாக்கிக்கொள்வனென்ற தென்னை?

விடை:—அவ்வீசனுக்கு அதிஷ்டானமான பிரமமும் சேவனுக்கு அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும் ஏகமாய்க் கலத்தலினாலென்க.

வினா:—அற்றேல், அவையே சுயஞ்சித்தாகாவோ?

விடை:—அவ்வனக் கலப்பதோ ரூபாதியாதலின் ஆகாவென்க.

(தா - ம்.) பிரம சந்திதியில் மாயாப் பிரதிபிம்பமான வீசுரன் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பமான சேவர்களை முன்னிட்டு அவர்கள் தமது யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை யடையும் பொருட்டும் தானும் அவ்வுவமே விளங்கும்பொருட்டும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுங் கிம்முணர்த்தியதாம். (௭0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சீவேசுரர்களின் பேதமான சமஷ்டி வியஷ்டிய னிலக்கணங்களை யுவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை பெனல்போன்
மிகுமுயீ ரொலாமுநா நெனுமோர்

தகுமபி மான மிறை * சமட் டியதாந்
தனித்தனி மரப்பெயர் கொளவுபோற்
பகுமுட றேறும் வேறுவே ருகப்
படுமபி மானமோந் துரைப்பிற்
றொகுமுயிர் † வியட்டி யுருவமென் றுமேற்
றெம்பத விலக்கிய முரைப்பாம்.

(இ - ள்.) மிகுரப்பன்மை - அநேக மரக்கூட்டங்களை, தண்டலை
யெனல்போல்-வனமென்பதுபோல, மிகுமுயிரெலாமும் - நிரண்ட சேவர்க
ளியாவையும், நானெனும் - நானென்கிற, ஒர் தகுமபிமானம் - ஒரு தகுதி
யான வபிமானமே, இறைசமட்டியதாம்-ஈசனது சமஷ்டிகூபமாம், தனித்
தனி - வேறுவேறாக, மரப்பெயர்கொளல்போல - விருட்சங்கள் நாமங்
களைக்கொள்வதுபோல, பகுமுடறேறும் - பகுக்காநின்ற தேகக்கடோறும்,
வேறுவேறாக - பலபுவாக, படும் - சொல்லப்படுகின்ற, அபிமானம்-அபி
மானத்தை, ஒர்ந்துரைப்பின் - விசாரித்துச்சொல்லின், தொகுமுயிர் -
தொகுத்துக்கூறிய சேவர்களின், வியட்டியுருவமென்றும் - வியஷ்டிகூப
மென்று சொல்லப்படும், மேற்றொம்பதம் - இனித்தொம்பதத்தின், இலக்
கியம் - இலக்கியார்த்தத்தை, உரைப்பாம் - கூறுவாம், எ - று.

சேவர்களைச் சிறுநுள்ளும் இருப்பவன் ஈசரெனவரும், தனித்தனியே
யிருப்பவன் சிவெனவரும் இவையே சமஷ்டி வியஷ்டி பேதமெனவுங்
கொள்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின் மிகவும் பேதமாய்விடுமே?

விடை:—“யானுந் தானுந் தனிப்பொய்” என்றீற கவிப்படிசால(மரத்)
தைத் தவிரச் சோலையுஞ் சோலையைத் தவிரச் சாலமு மெங்ஙனமின்றே
அங்ஙனமே ஜீவனைத்தவிர வீசனும் ஈசனைத்தவிரச் சேவனுமின்றையிற்
பேதம்போலத் தோற்றுவதன்றிச் சுபாவமாய்க்கின்றென்க.

(நா - ம்) ஒருமை பன்மையே ஜீவேசுரபேதமென்பதாம். (இச)

உ - கை.

“அருவிராட் புருடன்” என்றகவிமுதல் இதுகாறுந் தற்பதவாச்சிபார்த்
தம் விளக்கக்கூறி யிச்செய்யுளில் தொப்பதவிலக்கியார்த்தமான கூடஸ்
தனது தசவித பரியாய காமங்களை யுணர்ந்துகின்றார்.

சேவனென் றிடுமு வசையதிட் டான
சேதன னந்தரி யாமி

* வனத்தைப்போலாவது தடாகத்தைப் போலாவது ஆத்தன்மைமுத
லிய ஜாதியைப்போலாவது தனது முழுவுடலைப்போலாவது அநேக பத்
தங்குகளில் ஒரு புத்திக்கு விஷயமாதல் எதுவோ அது சமட்டியெனப்
படும்.

† ஒவ்வொரு விருட்சத்தைப்போலாவது ஒவ்வொரு நீர்த்துளியைப்
போலாவது ஒவ்வொருவியத்தியை (ஜாதியுடையதை)ப்போலாவது தனது
தேகத்திலுள்ள ஈருயி முசலியவற்றின் ஒவ்வொரு தேகத்தைப்போலாவது
அநேக புத்திக்கு விஷயமாதல் எதுவோ அது வியட்டியெனப்படும்.

யாவலி னனுசந் தாத்திரு சுயஞ்சத
தார்த்தனோடவிச்சின்ன சேவன்
றாவரும் பார மார்த்திகன் றுரியன்
சான்றினன் பிரத்தியகான் மாவா
மேவமி ரெம்ப தத்திலக் கியார்த்த
னென்பகூடத்தன மங்கள்.

(இ - ள்.) சேவனென்றிஃம் - சேவனுக்குப் பொருந்தாவின்ற, மூவகை - விசுவாதி மூன்றனுக்கும், அதிட்டானசேதனன் - அதிஷ்டான சைதன் னியனும், அந்தரியாமி - அந்தரியாமியும், ஆவலில் - இச்சாசத்தியின்றியு அனுசந்தாத்திரு - அனுசந்தாத்திருவும், சுயஞ்சத்தார்த்தனோடு - சுயஞ்சத் தார்த்தனும், அவிச்சின்னசேவன் - அவிச்சின்னசேவனும், தாவரும் - ஒன் றுற்பற்றுதற்கரிய, பாரமார்த்திகன் - பாரமார்த்திகனும், றுரியன் - றுரிய னும், சான்றினன் - சாட்சிகனும், பிரத்தியகான் - பிரத்தியகான்மாவும், எவமில் - குற்றமற்ற, தொம்பதத்திலக்கியார்த்தன் - தொம்பதலட்சியார்த் தனும், என்ப - என்று சொல்லப்படுவன, கூடத்தனமங்கள் - கூடத்த னது பரியாயநாமங்களாம், எ - று.

(ப - ம்.) வியாவகாரிகளுதிய சேவத்திரய முதலியவைகட்கு ஆதாரமா யிருத்தவின் 'சேவனென்றிடு மூவகை யதிட்டானசேதனன்' எனவும், அகத்தி னிறைந்திருத்தவின் 'அந்தரியாமி' எனவும், அவாவின்றியாவிலும் அனுசந்தித்திருத்தவின் 'ஆவலினனுசந்தாத்திரு' எனவும், தானே யுண் மைப்பொருளாயிருத்தவின் 'சுயஞ்சத்தார்த்தன்' எனவும், கடாகாசம்போ லத்தேகத்தினால் விளைபட்டிருத்தவின் 'அவிச்சின்னசேவன்' எனவும், ஒன் றிலும் பற்றின்றி யதார்த்தனாயிருத்தவின் 'தாவரும் பாரமார்த்திகன்' என வும், தானே சித்தாய்வினங்கலின் 'றுரியன்' எனவும், யாவிற்குஞ் சாட்சியா யிருத்தவின் 'சான்றினன்' எனவும், தேகாதிக்கட்கு விலட்சணமாயிருத்த வின் 'பிரத்தியகான்மா' எனவும், நீ யென்னு ம்பதத்தி னிச்சயப்பொருளா யிருத்தவின் 'தொம்பத விலக்கியார்த்தன்' எனவுங் கூறினார்.

(நா - ம்.) தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனது பரியாயநாமங் களின் இலக்கண முணர்த்தியதாம். (இஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் தற்பத விலக்கியார்த்தமான பிரமத்தின் சடுவிதபரி யாய நாமங்க ளுணர்த்துகின்றார்.

ஈசனென் றிடுமூ வகை * யதிட் டான
னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பரதத் துவம்பர மான்மாப்
படியிலா விசுத்தசித் தன் றிப்

■ விவர்த்த வடிவகாரியத்தின் காரணம் அதிஷ்டான மெனப்புகும்.

பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற்

பெறும்பரீ யாயநா மங்க

டேசுறு கிரமந் தனக்கென வுரைப்பர்

திருத்துநா நெரிதரும் புலவர்.

(இ - ன்.) ஈசனென்றிடம் - ஈசனுக்குப் பொருந்தாநின்ற, மூவகை - விராட்டாதி மூன்றிற்கும், அதிட்டானன்-அதிஷ்டானனும், இயம்பரும் - வசனித்தற்கரிய, ஒரு பரப்பிரமம்-ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும், பாசமில் - பாசா தீதமான, பரதத்துவம் - பரதத்துவமும், பரமாத்மா - பரமாத்மாவும், படியிலா - குணங்களொன்றினுந்தோயாத, விசுத்தசித்து பரிசுத்தமானசித்தும், அன்றி - இவையன்றியும், பேசு - னோ தமுடிவ்னுதலிய, தற்பதவிலக்கியார்த்தன் - தற்பத லட்சியார்த்தனும், என்பனமுன் - என்பனமுதலிய, பெறும் பரியாயநாமங்கள் - பெற்றிருக்கும்பரியாய நாமங்கள், தேசுறுபிரமத்தனக் கென - சுயம்பிரகாசமான பிரமத்திற்கெனென, திருந்து - திருத்தமான, நூல் - வேதாந்த சாத்திரங்களை, நெரிதரும் - ஆராய்ந்தறிந்த, புலவர் - அறிஞர்கள், உரைப்பர் = சொல்லுவார்கள், எ - று. 'முன்' என்றமையின் சர்வாதிஷ்டாத்திரு முதலியவுங் கொள்க.

(ப - ம்.) விராட்டாதி யபிமானித் திரயங்களுக்கு முதன்மையான ஈசனுக் காதாரமாயிருத்தலின் 'ஈசனென்றிடு மூவகையதிட்டானன்' எனவும், அவாங்கமனோசரமான வொப்பற்றபிரமமாதலின் 'இயம்பருமொரு பரப்பிரமம்' எனவும், மாயாதீதமான வஸ்துவாதலின் 'பாசமில் பரதத்துவம்' எனவும், மாட்சிமையான வான்மாவாதலின் 'பரமான்மா' எனவும் தாரதம்மியமின்றிப் பரிசுத்தமான சித்தாதலின் 'படியிலாவிசுத்தசித்து' எனவும், அதுவென்னும் பதத்தினிச்சயப் பொருளாய் விளங்கலின் 'தற்பத விலக்கியார்த்தன்' எனவுங் கூறிஞர்.

(தா - ம்.) இப்பரியாய நாமங்களோடும் விளங்கிய தற்பதவிலக்கியார்த்தமான பிரமத்தின் சுபாவவிவக்கணங்களை யுணர்த்தியதாம். (இங்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்கூடஸ்தப் பிரமமென்னும் துவிதரீக்கியத்துவிதமான சுத்தப் பிரமவ்ஸுபத்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வடிவொடு பெயரார் குடமுத லாக
மண்பல வகைப்படு மதுபோற்
சுமிபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ்
சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோற்
படியறுகு சித்தே முன்சொல்சி லாதி
பலவுமா மெனமுத லாக
விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு
விவேகமென றியபுநு மனநீற.

(இ - ளீ.) மண் - மிருத்திகை யொன்றே, வடிவொடு - உருவத்துடன், பெயரால் - நாமத்தினால், குடமுதலாக - கடமாநியாக, பலவகைப் பறம் - பலபேதங்களை யடையும், அதுபோல் - அதுபோலவும், சுடும் - புடம்வைத்த, பசும்பொன்னே - பசிய பொன்னென்றே, செய்கையால் - தொழில்களால், பலவாம் - நானாவாகிய, சுடரிழை - விளங்காநின்ற வாபரண, உருவுகொள்வதுபோல் - ரூபமாவதுபோலவும், படியறுஞ்சித்தே - குணத்தமாகிய பிரமமே, முன்சொல் - முற்கூறிய, சிவாதி - ஜீவேசுரசகந்தாநிய, பலவுமாமென - நானாவிதகாமென்று, விடலரும் - நீங்குதற்கரிய, அறிஞர் - சத்துக்களியற்றிய, முதலாக - ஆகியாகவுள்ள, தூல்பல - பலசாத் திரங்கனும், திருக்குவிவேகமென் றியம்புறும் - திருக்கு விவேகமென்று சொல்லாநிற்கும், ■ - று. அன்று, ஏ - அசை. திருக்குவிவேகமென்றென்பது இடைப்பிறவரல்.

(நா - ம்.) மண்ணே கடகலசாதிகளாகவும், கனகமே கடகமகுடாநிகளாகவுந் தோற்றுவதுபோல அத்துவிதப்பிரமமே முற்கூறிய ஜீவேசுரசகத்தைப்போலத் தோற்றல் மாதிரியாய் விளங்குமென்பதாம். (இச)

திருக்குவிவேக முற்றிற்று.

திரிஸ்ய விவேகம்.

அ - கை.

முன் நிருக்குவிவேகத்தில் திருக்குத் திரிஸ்யமென்னு மிரண்டிற்கும் அதிதமாகிய தத்துவிதப் பிரமமே மெய்ப்பொருளைத் தெரிவித்து அதன் தற்பிரகாசமே கூடஸ்தப் பிரமமெனவும், புறப்பிரகாசமே சீவேசுரரெனவும், இவைகள் சுத்தப் பிரமாம்சமானபடியால் திருக்குவெனக் கூறி, இவற்றிற் காணப்பட்ட மாயா காரியங்களான தனுவாதிக ளனைத்தும் பொய்ப்பொருளைனக் கண்டு இவற்றை நீக்குமித்தத் திரிஸ்யவிவேகங் கூறுவான் ரௌடங்கி இச்செய்யுளில் அப்பிரமத்தினின்று மித் திரிஸ்யங்கடோன்றற் கேதுவான மாயாசத்தியின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழநெடியடியாசிரிய விநுத்தம்.

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம லீந்து தன்னா, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே னென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்த தனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமெனற் றம்பிக்கு மந்திரம்போல்.

(இ - ன்.) அநாதி - அநாதியாக, இந்துவினை - சந்திரனை, அடைந்து - சேர்ந்து, அதை - அச்சந்திரனை, முழுதுமறையாமல் - முற்றுமறையாது, இந்துதன்னால் - அச்சந்திரனால், அந்திறனை - தனதழகியதன்மையை, ஒளிர் வித்துக்கொள் - பிரகாசிப்பித்துக் கொள்ளுகின்ற, களங்கமென - களங்கத் தைப்போல, எனை - எனது ஸ்வரூபத்தை, யானறியேனென்னும் - யானறியேனென்கின்ற, முந்து - தொன்றுதொட்டு வந்த, உலகவிவகாரந்த னில் - சகத் விவகாரத்தினால், உயிையடைந்து - ஆத்மாடைச் சேர்ந்து, அதனை - அவ்வாத்மாவை, மூடாது = முற்று மறையாமல், என்றும் - எப் பொழுதும், அந்தவுயிரால் - அவ்வாத்மாவினால், அறியப்பட்டும் - விளங்கப் பெற்றும், அனற்றம்பிக்கும் - அக்கினியைத் தம்பிக்கிற, மந்திரம்போல் - மந்திர சத்திடைப்போல, ஏ - று.

உயிரென்றது பிரத்தியகாத்மாவை. எனவே பிரமமாயிற்று. பிரமத் திற்குச் சந்திரனையும் அனலையும், மாயைக்குக் களங்கத்தையும் மந்திரத் தையு முவமித்தவாரும். (இரு)

இ து வ ம து.

வினங்குறுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறாந் தோன்று, துளங்கொள்வியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன

* உற்பத்தியில்லாதது அநாதி யெனப்படும்.

றாவா நெருக்கி நின்று, துளங்கலக டிதகடனா சாமர்த்தியாகி யுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திரிசி யமா மாயா சத்தி.

(இ - ள்.) விளங்குறும் - விளங்காரின்ற, ஆன்மா - ஆத்மாவினது, உருவுமல்லாமல் - வடிவமும்மல்லாமல், ஆன்மாவின் - ஆர்மாவிற்கு, வேறாத் தோன்றாது - வேறாகவுந் தோன்றாமல், ஒடுக்கிநின்ற - மறைத்து நின்று, உளங்கொள் - சங்கற்ப ரூபமான, விபோமாதிகாரியங்கடமை - ஆகாயாதி காரியங்களை, தோன்ற - தோற்றுவிக்கின்றவளாயும், துளங்கல் - விளக்க மாய, அகடிதகடனா - செய்பாதகாரியத்தைச் செய்விக்கும், சாமர்த்தி யாகியும் - சாமர்த்திய முகடையவளாயும், தோன்றாரின்ற - தோன்றிநின்ற, அவளங்கடரு - சகல அனர்த்தங்களையுங் கொடுப்பதற்கு, காரணமாம் - காரணமுமா யிருக்கின்ற தெதுவோ, அது - அதுவே, ஆகுந் திரிசியமா மாயாசத்தி - திரிஸ்ரூபமான மாயாசத்திபாம், எ - று. ஏ - ஆல் - அசை. அவலங்கனென்பது அவளங்களென வெதுகை நோக்கு வந்தது, சத்தியென்றது சத்தனது தொழிலின் வன்மையை.

மந்திரசத்தி அக்கினியி னுஷ்ணமுழுதும் ஸ்தம்பனஞ் செய்வின் அக்கினி யோராதாரத்தைப்பற்றிப் பிரகாசிப்பது கூடாது; அங்ஙனமின் றிப் பிரகாசித்தலின், அச்சத்தியை யுடைய மாந்திரிகனுக்குமாத்கிரங் கற் பனையாகக் கிஞ்சித்துத்தோன்றினதேயன்றி வேறின்று. அக்கினியோ சபா வமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறது. அதுபோல மாயாசத்தி பிரம சபாவமான சிற்சத்தியை முழுதுமறைக்கின் பிரமஞானம் பிரகாசிப்பது கூடாது; அங்ஙனமின்றிச் சொரூபமுதல் ஸ்தம்பமீரணயாவி னிடத்தும் பூரணமாய்ப் பிரகாசித்தலின், அம்மாயாசத்தியை யுடையவனுக்கே கிஞ் சித்தாக் கற்பிதமாய் மறைந்ததுபோலத் தோன்றினதேயன்றி வேறின்றும். ஆகவே, பிரமம் சபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்குமெனக்கொள்க.

(ப - டி.) பூச்சாயையானது சொப்பிரகாசமாய் விளங்குந் சந்திரனி டத்திற் றேற்றி யதனை மறையாமற் றான் விளங்குவதுபோலப் பிரமப் பிர காசத்திற் சங்கற்ப ரூபமான் மாயையானது அதனை மறையாமல் அதனிட மாய் விளங்கிக்கொண் டிருக்குமென்பார் 'இந்நுவின் யநாதியடைந் ததை முழுது மறையாமலித்துதன்னா, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங் கம்' எனவும், கண்ணைப்போல அனைத்தையும் அறிகின்ற சித்தாகியதன்னைத் தானெனவறியாததே யறியாமையென்பார் 'ஏனையா னறியேனென்னு முந் துலக விவகாரம்' எனவுந், அவ்வறியாமையறிவினிடத்திந்நு அதனை மறையாமல் அதனாற் றான் விளங்குகின்றதென்பார் 'உயிரைஉடைந்ததனை மூடாதென்று மந்தவுயிர லறியப்பட்டி' எனவும், அக்கினியினது உஷ்ணத் தை மந்திரசத்தியினால் அகனுளடக்குவதுபோலப் பிரமசபாவமான சிற்சத் தியை உதனுளடக்கிற் றென்பார் 'அனற்றம்பிக்கு மந்திரம்போல்' என வும், அம்மாயை பிரமமாகவும் அதற்கு வேறாகவு மிராதென்பார் 'விளங்குற

மாண்மா வுருவுமல்லும லாண்மாவின் வேரூத் தோன்றது' எனவும், பிரமத் திற் கெதிரிட்ட சங்கற்பமாகிய கண்ணாடியில் இயல்பாய்த் தோற்றுகின்ற பிரமச்சாயை கண்ணாடியா லுண்டாகித் தோற்றுநின்ற தென்றதுபோத மாயையாற் சகலமும் தோற்றுகின்றதென்பார் 'உளங்கொள்வீயோ மாந் றியங்கடமைத் தோன்ற' எனவும், இங்ஙனங் கூடாதகாரியங்களைக் கூட்டுவிப்பதாகக் காட்டும் வல்லபமுடையதென்பார் 'அசுடித கட்டுசு மர்த்தி' எனவும், சர்வானாதத்தங்களுக்குங் காரணமென்பார் 'அவனங்கடர காரணமாம்' எனவும், இவ்வல்லபமுள்ளதே மாயாசத்தியென்பார் 'அதுவே திரிசியமா மாயாசத்தி' எனவுங் கூறினார்.

வினா:—அதிரிஸ்யமான மாயாசத்தியைத் திரிஸ்யமென்ற தென்னை

விடை:—வித்துவானின் சத்தி அவன் வித்தைசெய்யுங் காரியத்தி றெறிவதுபோல் பிரமத்தின் மாயாசத்தியைப் பிரபஞ்ச ரூபத்திற் காட் டிமித்தம் 'திரிசியமா மாயாசத்தி' என்றாரென்க இன்னும் பூச்சாயா களங் கமானது கலாநிதியினிடத்தி லிருத்தல்போலத்தோற்றி யதனை மறையாமல் அதனாற் ருன் விளங்குவதுபோல அதீதப் பிரமஸ்புரணம் அவவதிதமாகவே விளங்க அதை யறியேனென்றவறிவி னறியாமை யவ்வறிவு மாகாம லதற் றேவறுமாகாம லவ்வறிவினிடத் திருப்பதுபோலத்தோற்றி யவ்வறிவை மறையாம லதனாற் ருன் விளங்குவதன்றியுந் தான் வெளிப்படாது தனக் காதாரமான திருக்குவின் சத்திபைக்கொண்டு ஆக முதலிய திரிஸ்யங் கென்னும் பொய்ப்பொருள்களை மெய்போலத் தோற்றுவதற்கு மாயாசத்தி யொன்றுண்டென்று அவாந்தரமாகச் சுருதி யங்கீகரித்ததென்க.

வினா:—அற்றேல், முன் சுத்தப்பிரமத்திற்குச் சுகதாதிபேத மில் றென்ற சுருதி யிவ்விடத்து இங்ஙன மங்கீகரித்ததென்னை?

விடை:—இம்மாயா காரியங்களில் நிற்பவர்கள் அவற்றினின்று நீங்கி னிமித்தம் அவற்றை விசாரித்து அவையென்று மின்றென்பது தோன்றி கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், வேதாந்தி யொருவனிற்க ஏனையோ ரிய வரும் இம்மாயையை நித்தியமெனக் கூறினதென்னை?

விடை:—இம்மாயையின் யதார்த்தம் வெளிப்படாமையினாலென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயையி னுண்மைதா னியாது?

விடை:—தனக்கென வோருருவ மில்லாமையேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், மாயையினுண்மை தெரியாத மதங்கள் அதற் கதி யமுத்தியின் இலக்கணங் கூறினதென்னை?

விடை:—மதங்கள் மாயைக்குட்பட்ட பதமுத்தியைக் கூறினவே யன்றி யதற் கதிதமான பரமுத்தியைக் கூறினதன்றென்க.

வினா:—அற்றேல், மதங்கள் அறப் ப் பிரயோசனமான பதமுத்தியை முக்கியமாகக் கூறுதற்கு வேசஞ் சம்மதித்ததென்னை?

விடை:—யாதுமின்றிய ஆதுலர்க் (யாசகர்க்) கியாசேனு முன்னவன் ஆக்கவானென்பது இலவுதிக சம்மதமாதல்போலச் சுகமென்ப தொன்று மின்றிய பேதைகட்டுக் கிஞ்சித் சுகத்தைக்கொடுக்கும் பதமுத்திகளைக் கூறு தலும், சக்கிரவர்த்திச் செல்வமுன்ன பெருமன்னனுக்கோர்தேசாதிபதியான குறுமன்னன் தாரித்திரனென்பதுபோலப் பாமுத்திபான மோக்ஷ சாய்பி ராச்சியம்பெற்ற மகதைஸ்வரியவானுக்கு இப்பத முத்திபெற்ற சொற்ப வைஸ்வரியவான் தாரித்திரனெனக் கூறுதலும் வேதசம்மதமேயாமென்க.

(த¹ - மீ.) அக்ஷினியானது பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்க அசன்குண மான உஷ்ணத்தைத் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளும் மந்திர சத்தியைப்போலப் பிரமமும் தனதருளோடும் பிரகாசித்திருக்க அசுனுல்வசமான சித்து விலாசத்தைத் தன்வசமாக்கிக்கொண் டிருத்தலும், பிரமத்தைத் தவிரத் தானொரு பொருளுந் தனக்கோர் சதந்தரமுமின்றி யதன் பிரதிபலனச் சாயையாகிய சீவேசரசுகத்திற்குக் காரணமா யிருத்தலு மான மாயாசத்தியி னியல்பை விளக்கக் கூறினதாம். (இரு)

அ - னை.

இச்செய்யுளில் முற்புறப் பிரமத்திற்குச் சத்தாதி யைத்து தன்மை யுள்ளதாகத் தோற்றுவதுபோல அதனுபாசமான விட்மாயாசத்திக்கு அசத் தாதி டைந்துதன்மையு முள்ளதென்பது தோன்ற அவ்வைத் தனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச் சடந்துக்க மரித் தங் கண்ட, மெனுமிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவு ருக்கல் லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்கல் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய் யரித்தங்கண் டங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

(இ - ள்.) அனையது - அத்தன்மையதான, ஒருமாயை-ஒரு மாயையி னது, இலக்கணம் - இலக்கணமானது, அசத்து - அசத்தும், சடம் - சட மும், துக்கம் - துக்கமும், அரித்தம் - அரித்தமும், கண்டமெனும் - கண்ட முமென்கின்ற, இவையுள் - இவ்வைத்துணள், முயற்கோடுமுதல் - சசவி ஷ்நாணதியன, அசத்து - அசத்துருபமும், கல்லெழுவாய் - மலை முதலி யன, சடவுரு - சடருபமும், புத்திதனையடையும் - புத்தியிலமைந்திருக் கின்ற, கோரமொடு - கோரவிருத்தியும், மூடவிருத்திகள் - மூடவிருத் திபுமானவை, துக்கம் - துக்கருபமும், தபு - தோற்றி யழிகின்ற, மெய் யாதி - தேகாதியன, முனமுரைசெய் - முற்கூறிய, அரித்தம் - அரித்தருப மும், காலபரிச்சேதமுதல - காலபரிச்சேதாதியன, கண்டம் - கண்டருப மும், ஆகும் - ஆம், எ - று.

இத்திரிஸ்யம் உண்மையாய்ப் பார்க்குமிடத்து இல்லாமையால் அசத் தும், தனக்கெனவோ ரறிவின்மையிற் சடமும், இன்பம்போலத் தோற்றி

■ சசவிஷ்நாணம் - முயற்கொம்பு.

யழிசலின் சக்கமூர், இருப்பதுபோலத் தோன்றி யழிதலின் அரித்தமும், பின்னமையா யிருத்தலிற் கண்டமுமாமென்க.

வினா:—இவ்வைந்து தன்மையு மாயைக்கேயாயின், அதன் காரிய மான சகத்திற்கெப்படி?

விடை:—காரணத்தாற்சியம் காரியமென்ற வியாயத்தாற் காரணத்தி லுள்ளது காரியத்திற்கு முண்டெ னக்கொடுக்க.

(தா-மீ.) இம்மாயை யாதியே * மித்தையென்பது தோன்ற வசத்தா தியைந்கின் இலக்கண முணர்த்தியுதாம். (நா)

அ - னை.

இச்செய்யுளில் மாயைக்குள்ள வொன்பது தன்மையை மூன்று ஞானமு முணர்த்துகின்றார்.

பின்னமோ டசத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து தம்பின்மன்னியவு மொழிந்தகிர்வார் சியாயாக நவநிதமம் மாயை யெய்து, முன்னலருள் சுருதியம் பந்தமுத்தி பப்பந்த முலோக பந்த, மெனவரு ஞானங்கண் முறைமையம் மாயைபடு பியல்பு கூறின.

(இ - ள்.) பின்னமோடு - பின்னமும், அசத்து - அசத்தும், சாவய மும் - சாவயவமும், எதிர்மறையும் - இவைகட் தெளிந்தறையான அபின் னமும் சத்தும் நிரவயவமும், அவை - அர்மூன்றும், பிரிந்து - எதிர்மறை யாகப்பிரிந்து, தம்மின்மன்னியவும் - தம்மினத்தோ டுணருசேர்ந்த பின்ன பின்னமும் சத்தசத்தும் சாவயவநிரவயவமுமாய், மொழிந்த - சொல்லிய, நவநிதம்-இவ்வொன்பது பிரகாரத்தையும், அநிர்வாச்சியமாகும்-இன்னதெ ன்று வசனித்தற்கரியதாகும், அம்மாயை-அம்மாயையானது, எய்தும் - அ டையும், உன்னலரும்-நினைத்தற்கரிய, சுருதிசம்பந்தம்-சுருதி சம்பந்தமும், உத்திசம்பந்தம் - யுத்தி சம்பந்தமும், உலோகபந்தம் - சகந் சம்பந்தமும், என்ன - என்னும்படி, வருஞானங்கள் - ஞானின்ற ஞானத்திரயங்கள், முறையே - கிரமமாக, அம்மாயைபடும் - அம்மாயைக்குண்டாகும், இயல்பு கூறின் - தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து, எ - று.

சாவயமென்பது, சாவயமெனவும் சம்பந்தமென்பது பந்தமெனவும் செய்யுள் விகாரத்தால் வந்தன. ஞானங்களென்ற பன்மையால் சுருதியாதி மூன்றற்குந் தனித்தனி ஞானமென்பதைக் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

(ப - மீ) பிரமவிசாரத்தின்கண் ஆத்மதரிசன நிமித்தம் அநாத்மாக்க ளோடியுக்களையும்போது நிரிஸ்யமனைத்தும் வேறுபட் டிருத்தலிற் பின்ன மும், அது சமநியமினில்லாமையின் அசத்தும், அது முன்னர் அவயவமாகத்

* உள்ளதுபோலத் தோன்றி விசாரணை முகத்துத் தனக்கெனவொர் வடிவமின்றி யொழிவது மித்தையெனப்படும்.

தோற்றவீற் சாவயவமும், சமாதியின்கண்ணின்றெழுந்த தனதறிவிற்கு அநதிரிஸ்வலகன் தனதுருவாக விளங்கலின் அபின்னமும், அவ்விடத்து அத்திரிஸ்வலங்கள் அறிவாய் நின்றவீற் சத்தும், அங்கனமதற் கோருருவமி ன்மையின் நிரவயவமும், சாதனத்தின்வேருகவுஞ்சாத்தியத்தினென்றாகவு மிருத்தலிற் பின்னாபின்னமும், அங்கனமே கற்பனையிற் சத்தும் யநார்த் தத்தில் அசத்தாகவுமிருத்தலிற் சதசத்தும், சகசத்தி (வியல்பி)ற் கண்டே கல்லானதுபோலப் பிரமமே யாவாமாக விளங்கலிற் சாவயவ நிரவயவமுமா கிய விவைகளாமென்றும் அல்லவென்றும் வசனிக்கப்படாதாசலின் இப் மாயையை அநிர்வசலீய கவப்பிரகாரமென்று கூறினர்.

(நா - ம்.) இரண்டாய் யாத்திய பத்யுரு தந்திரபாச பிமசந்தி. எனத்திலுண்டாகுந் தன்மையிவையெனத் தெரிவித்ததாம். (௫௬)

அ - கை.

இசெய்யுளில் முக்கிய மாயைக்கு முன்று ஞானத்தினு டுண்டா குந் தன்மையையுந் தமமாநிய ளாந்து நாமத்தைய முணர்ந்துகின்றார்.

விண்ணின்மல ரெனத்து ௩ ௩ மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமவி வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்ற, முண்ணிலவு தமாயை மோகமுட னவித்தை, பொய்ம்மையுருவி பென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவுவிஞர் நவில்வ ரன்றே.

(இ ள்.) விண்ணின்மலரென-(மாயை) ஆகாயத்தாமரைபோல, துசச மெனவும் - அசசமெனவும, இப்பிவருவெள்ளிபோல - சுத்தியுந்ருன்றும் இவ்வி ட்டோல, எண்ணும் - சுருட்டின்று, அந்நிர்வாச்சியமாமெனவும் - அநிர் வசலீயமெனவும், உயிரோடோல் - ஆன்மாவைப்போல, நித்தமெனவு திற் கும் - நித்தியமெனவு மிருக்கும், உண்ணிலவு - அகத்தில் விளங்குகின்ற, தமம் - தமசும், மாயை - மாயையும், மோகமுடன் - மோகமும், அவித்தை - அவித்தையும், பொய்ம்மையுருவியென்று - மித்தையா சொருபியுரென, நண்ணும்-பொருந்தாகின்ற, இவை - இவற்றை, மாயாபஞ்சகமாகுமென - மாயாபஞ்சகமாகுமென்று, அறிஞர் - அறிவுடையோர், நவில்வர் - சொல்லு வாராய், எ - று. அன்று-ஏ-அனச.

பொய்ம்மையுருவி யென்பதை வடதுலார் அபிதாத்மிகையெனக் கூறுவர்.

(ப - ம்.) மாயை சுருதிசம்பந்தமாய் விசாரிக்குந் துசசமாமரை போல என்மையில்லா திருத்தலின் 'துசசம்' எனவும், யுத்தி சம்பந்தமாய் விசாரிக்குந் சுத்திகாரதம்போல மத்தையா யிருத்தலின் 'அனிராவாச்சி யம்' எனவும், உலகசம்பந்தமாய் விசாரிக்குந் ஆத்மாவைப்போல வுள்ள தாகத் தெரிற்றலின் 'நித்தம்' எனவுக கூறினார்.

(நா - ம்.) இங்ஙனங் கூறிய வேதுக்களால் மாயைக்கு இம்முன்று தன்மையுமுள வென்பதாம். (இக்)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன் தொகுத்துக் கூறிய மாயாபஞ்சக விலக்கணங் களை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சீவசே தன்மறைத்துத் தமமயலா கியவுலகத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக, மோவுணர் வுழித்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவியாகும், வீவிலா மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும்.

(இ - ள்.) சீவசேதனம் - ஆத்மஞானத்தை, மறைத்து - மறைத்து நிறற்றின், தமம் - தமசெனவுர், அயலாகிய - தனக்கிதரமான, உலகத் திறத்திற்கெல்லாம் சுகத்தன்மையினைத்திற்கும், மேவுகாரணமாகி - பொருந்தாரின்ற காரணமாகலின், மாயை - மாயையெனவும், விபரிதஞானம் விளைத்து - ஒன்றையொன்றா யறியும் ஞானத்தை யுண்டாக்குதலின், மோகம் - மோகமெனவும், ஓவவுணர்வு-நீங்காதவித்தையினால், அழித்து - கெடுவதனால், அவித்தை - அவித்தையெனவும், சத்தின் வேராகி-சத்துக்கு வேராயிருத்தலின், பொய்யுருவியாகும் - மீதந்தீயா ரூபியெனவு மிருக்கின்ற, வீவிலா - நீக்கமில்லாத, மாயையிதற்கு - இம்மாயைக்கு, இருதருமம் - இரண்டு தருமங்களுண்டு, (அவை) சங்கோசம் விகாசமென்றும் - சங்கோச விகாச மென்றாகும், எ - று.

சங்கோசம்-சூவிதல், விகாசம் - விரிதல். அசத்து, பொய்யுருவி, துச்ச மென்பன பொருபொருட்களவி. ஒவ்வொன்றிலும் கிஞ்சித்துத்தாரதம்மிய மிருத்தலின் அது தோன்ற வாங்காங்குக் கூறினார்.

(ப - ம்.) இம்மாயை யிரவியை ஏகதேசமா யெழிலி (மேகம்) மறைத்ததுபோல் ஆத்ம ஞானத்தை யேகதேசமாய் மறைத்ததுபோலத் தோற்றுவிக்கும் அந்தகாரமாகலின் 'தமம்' எனவும், தன்னை மறந்தவிடத்து இப் பிரபஞ்சமாகத் தோற்றுவித்தற் கேதுவாகலின் 'மாயை' எனவும், குற்றியை மகனென்றதுபோலச் சிவத்தைச் சகமாகத் தோற்றுவித்தலின் 'மோகம்' எனவும், தன்னை யுள்ளவாறறியும் ஞானத்தினால் தனக்கென வடிவமொன்றின்றியழிதலின் 'அவித்தை' எனவும், இங்ஙனமாய் வருவந் தனக்கிருத்தலிற் 'பொய்யுருவி' எனவுங் கூறினார்.

வினா.—'இந்துவினை' என்ற கவியில் ஆத்மாவை மறையாதென்ற மாயை யிங்ஙன மறைத்ததென்ற தென்னே?

விடை.—சந்திரனுருவம் சுளங்கத்தின் அளவெவ்வளவோ அவ்வளவு மறைபட்டதாகத் தோற்றல்போன்று ஆத்மஞான வியாபகத்தில் ஏகதேச

மான் மாயை யெவ்வளவோ அவ்வளவு மறைட்டதுபோன்று தோற்றின தேயன்றி வேறின்றென்க.

(தா - மீ.) மாயையின் செய்தியைக் குறித்துவந்தது இம்மாயாபஞ் சக மென்பதாம். (சு 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய தருமங்களி னிலக்கணமும் பேரிரண்டு குணங்களி னுமமு முணர்த்துகின்றார்.

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மததிற லசிலங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்கு மெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்திர முஞ் சுதந்திரமு மென்ன வன்றே.

(இ - ளீ.) விரிந்துபடம் - சித்திரப்படமானது விரிந்தவிடத்து, ஒவியங்கள்பல - நானாவிதமான சித்திரங்களை, திகழ்த்தி - விளங்கக்காண்பித்து, குவிந்து - குவிந்தவிடத்து, ஒடுக்கும் - சித்திரங்களை யடக்கிக்கொள்ளும், விதம்போல - வகைபைப்போல, வரந்தைதரும் - துன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, மாயையும் - மாயையும், தன் விகாசதருமத்தினால் - தனது விரிந்ததொழிவினால், அகிலங்காட்டி - சகத்தைக்காண்பித்து, பரந்தவைகள் - விரிந்த வச்சகங்களை, சங்கோசதருமத்தால் - சுருங்குங் கிரியையினால், அடக்குமென - ஒடுக்கிக்கொள்ளுமென்று, பகர்வர் - அறிஞரைப்பார்கள், மாயைக்கு - பின்னும் அந்தமாயைக்கு, இருந்தகுணம் - உண்டானகுணங்கள், இச்சுதந்திரமும் - சுதந்திரமின்மையும், சுதந்திரமுமென்ன - சுதந்திரமுமென, இரண்டுள - இரண்டுள்ளனவாம், எ - று, அன்று - ■ - அசை.

யதார்த்தமான படத்தில் வன்னங்களாற் கற்பிதமாயடைத்த சித்திரங்களை விகசிதமாய் விளங்கல்போலச் சுயஞ்சித்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சராசரங்களை விகசித்தவின் ஈண்டு மாயைக்கு இச்சித்திரப்படத்தை யுவமித்தா ரென்க.

(தா - மீ.) இச்சகமாகிய காரியம் தோற்றற்கு மாயை யொருசார்பு காரணமாயிருத்தலின் அதன் விரிவொடுக்கமே சகத்தினுதிப்பு மொடுக்கமுமா மென்பதாம். (சு 1)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய குணங்க ளிரண்டி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே ருக்கொரு பொருளாய்க் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் ருயவொரு சேதனன்பா, லுப்பாத லீவாதிரி யாக்குதலாற் சுதந்திரமு முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசுமபலர்போ லில்லை யென விளப்பலன்றே.

(இ-ள்.) பொய்யாகி-(மாயை) மித்தையாய், சுத்துருவப்பொருளின்-
சத்தருவமான வஸ்துவுக்கு, வேறாகி-அயலாக, ஒருபொருளாய்-தானொரு
வஸ்துவாகி, தோற்றல்செய்யாமையால் - தோன்றாமையால், இல்குபந்தி
ரம் - சுதந்திரமின்மை, உளது - உள்ளதாய், சான்றாய் - சாட்சியாகிய,
ஒரு சேதனன்பால் - ஒப்பற்ற ஞானத்தாழ்வாய், உய்யாத - சுமாய்ச்
சீவியாத, சீவாதியாக்குதலால் - சீவேசுரசகத்தாகத் தோற்றுவித்தலால்,
சுதந்திரமுமுளது - சுதந்திரமு முடையதாய், மாயை - இம்மாயையை,
மெய்யானதலதென்றல் - மித்தையென்ற கூறுதல், விசம்பலர்போல் -
ஆகாயத்தாமரைபோல, இல்லையென விளம்பலன்று - இல்பொருளென்று
கூறப்படுவதன்றும், எ - று. எ - அசை

‘மாயை மெய்யான தலதென்றல் விசம்பலர்போ லில்லையென விளம்
பல்’ என்றமையின் மாயை உள்பொருளுக்கும் இல்பொருளுக்கும் வேறாய்
அகிவசவியப்பொருளென்று பெறப்பட்டதென்க.

(நா - ம்) பிரமத்தைத் தவிரத் தனக்கெனவோர் செயலில்லாமையா
யார் சுதந்திரமின்மையும் அப்பிரமத்தையென்கொண்டு யாவையுங் கற்
பித்தலிற் சுதந்திரமும் மாயைக்குண்டென்பதாய். (நா -)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்பொய் யென்றத னிலக்கணமும் குணவிருத்தி
யினை நாமமு முணர்த்துகின்றார்.

புலனில்களைக் கரியாகி போற்றோன்றி விசாரிக்கிற் கொள்
றும் பொய்யா, நிலவுதல்செய் சுத்தசுத் துவவடிவ மாயையொடு
நிகழ்த்து கின்ற, மலினசுத் துவவடிவ விக்ந்தைதமர் பிரகாச
வடிவ மாகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்திமுன் றுடைபதுமுண்
னவின்ற மாயை.

(இ - ள்.) புலனில் - இவ்வைம்புலன்களு மின்றிய, களுக்கரியாதி
போல்-சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்ற கசாதிகள் போல, தோன்றி - அம்
மாயையானது தோன்றி, விசாரிக்கில் - விசாரிக்குமிடத்தில், பொன்றும்
பொய்யாம் - இல்லாதொழியுமித்தையாம், நிலவுதல்செய் - விளங்குகின்ற,
சுத்தசுத் தவ வடிவம் - சுத்தசுத்வகுணரூபமான, மாயையொடு-மாயையும்,
நிகழ்த்துகின்ற - சொல்லாரின்ற, மலினசுத்துவ வடிவு - அசுத்தசுத்வ குண
ரூபமான, அவித்தை - உவித்தையும், நலமில் - நன்மையில்லாத, தமப்பிர
தான வடிவமாகும் - தமோகுணமூக்கியரூபமான, பிரகிருதியென - பிரகிரு
தியுமென, முன்னவின்றமாயை - முற்கூறியமாயையானது, விருத்திமுன்
றுடையது - விருத்தித்திரயங்களை யுடையதாய், எ - று.

விருத்தியென்பதைச் சுத்தசுத்துவாதி மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. என
வே, சுத்தசுத்துவ வடிவ மாயாவிருத்தியெனவும், மலினசுத்துவவடிவ அயி

த்தியா விருத்தியெனவும், தம்பிரதானவடிவ விருத்தியெனவும் கொள்ள. மாயையின் சத்துவத்தின் மூன்றும், ரஜசின்மூன்றும் தமகின் மூன்றுமாக விருத்தியொன்பதாய் விரிந்து நிற்குமென்க.

(நா - மீ.) மாயை ககராவித்தம்போலாகாது சொப்பனப் பொருள் போலுள்ளதெனவும் அது மூன்று விருத்தியையுடையதெனவும் உணர்த்தியவாரும். (சுரு)

அ - கை.

முற்கூறிய மாயையின் சத்துவாதி குணங்களிற் சகலபரங்களின் உற்பத்தி கூறுவான்றொடங்கி இச்செய்யுளில் சுத்தசத்துவமாயையில் ஈசன் மூன்றுமயிப்புணர்த்துகின்றார்.

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினன வொடுபடைப்பி னினுபேசு வவத்தையொப்து, மேயவதிற் பிரமசை தன்யம்விட்டித் திட்டதுவே விவங்கு ஞானத், தூயரைதன் னியவிரன் பதியிசைபென் றிடநிற் குந் துணிவு தன்னால்.

(இ - ன்.) மாயை - மாயையானது, வருசுழுத்தி - வராகின்ற சுழுத்தியவத்தையினும்; லயங்களின் - சர்வசங்காரகாலங்களினும், உண்மையாய பிரமத்தின்-சத்தாகிய பிரமத்தில், அத்தியாசயிகமாயிற்று-அத்தியாச அயிக்கியமாயிருந்து, நனவொடுபடைப்பின்-பின்சாக்கிர சிருஷ்டிகளில், இது பேதவவத்தையெப்தும்-இம்மாயைக்கிஞ்சித் பேதாவத்தையடையும், மேயவதில் - பொருத்திய விம்மாயையில், பிரமசைதன்னியம் - பரமசேதனம், விம்பித்திட்டதுவே - பிரதிபலித்தது தானே, விளங்கும்-விளங்காநின்ற, ஞானம் - சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களையுடைய, தூயசைதன்னியம் - பரிசுத்தசைதன்னியான, ஈசன் - ஈசனெனவும், பதி - பதியெனவும், இறையென்றிடநிற்கும் - பிரேரகனெனவுமிருக்கும், துணிவு தன்னால் - தெளிவினால், எ - று.

பேதமென்றது பிரமவியாபகத்தில் மாயை கிஞ்சித் வேறுபட்டதுபோலிருத்தலு. இனியுண்டாகு மியாவைக்கு மேலாயிருத்தலின் 'ஈசன்' எனவும், இங்கனமுண்டாகின்ற யாவைக்குக் கர்த்தாவாயிருத்தலின் 'பதி' எனவும், அவையினைத்தையும் பிரேரகப்படுத்தலின் 'இறை' எனவுஞ் கூறினார்.

(நா - மீ.) மாயையானது உண்மையான பிரமத்தில் அத்தியாச ஐக்கியமாயடங்கிக் கிஞ்சித் வெளிப்படும்போது அதற்கே சுத்தசத்துவமாயா விருத்தியெனவும், இந்நிருமலத் துதித்த பிரமப்பிரபலனச்சாயை நிருமலமாய் விளங்கலின் அதுவே சர்வஞ்ஞத்துவாதி குண விசிஷ்டஞான ஈசனெனவுணர். (சுரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மூற்கூறிய மலினசத்துவ அவித்தையிற் சேவர்கடோன்று மியல்புணர்த்துகின்றார்.

(வேறு.)

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை பெண்ணிற் போத்திருப் பசுவென் றோது
மொப்பருஞ் சேவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனச்சம குணமாய் நின்று.

(இ - ள்.) மாயை - மாயையானவள், அப்பரற்கு-மூற்கூறிய வீசனுக்கு, உபாதியாகி - உபாதியாய், அமோகம் - மோகமின்மையைச் செய்வதற்கு, காரணியாம் - காரணமுடையவளாம், பொய்ப்புறும் - மித்தையன, அவித்தை - அவித்தையானது, எண்ணில் - அளவில்லாத, போத்திரு - போக்தாவென்றும், பசுவென்றோதும் - பசுக்களென்றஞ் சொல்லப்படும், ஒப்பரும் - இணையின்றிய, சேவர்க்கெல்லாம் - ஜீவர்களை வருக்கும், உபாதியாய் - உபாதியாகி, மோகஞ்செய்யும் - மயக்கத்தைச்செய்யும், எய்ப்புறு - இளைப்புறுவித்தற்கேதுவான, பகுதி - பிரகிருதியானது, பாசமென - போக்யாத்மகத்துவத்தினற் பாசமென்று சொல்லப்பட்டிடு, சமகுணமாய்நின்று - குணத்திரய சமாநுவத்தையினின்று, எ - று.

காரணமென்பது காரணியெனச் சுத்தமாயாசத்தியை நோக்கிவந்தது. போத்திரு அனுபவிப்பவன். மலினமான களங்கத்துதித்தவிற் சேவர்களை மயக்குஞ் சத்தி மாயைக்குண்டெனவுந், நிர்மலத்துதித்தவனது காமணற் தெரிதலின் ஈசனைமயக்குஞ் சத்தியின் நெனைவு கொள்க.

(நா - ம்.) மலினசத்துவ அவித்தையினுதித்த சேசனமே கிஞ்சிக் குத்துவாதி குணங்களையுடைய ஜீவர்களைப்பதாம். (சுரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மூற்கூறிய தமப்பிரதான ரூபமான பிரகிருதியிற் கால தத்துவந் தோன்று மியல்பை யுணர்த்துகின்றார்.

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள லாருயிர் துகர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரியங்க டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னோக்க மாத்திரத் துற்ற லாந்து
பவப்படு கால மாகி யதுகொடு பரிணு மித்து.

(இ - ள்.) அவித்தையின் - மூற்கூறிய அவித்தையின்கண், விம்பித்துள்ள-பிரதிபலித்திருக்கிற, ஆருயிர்-நிறைந்த சேவர்களின், துகர்ச்சிக்காக - போகானுபல மிதித்தம், துவக்குறு-தொந்தமான, காரியங்கடோற்றிட-தேகாதிகாரியங்க ளுண்டாகவேண்டி, எதிர்குறித்த - சந்திதானத்திற் சங்கற் பித்த, உவப்புறு மீசன் - மகிழ்ச்சியுள்ள வீசனது, நோக்கமாத்திரத்தான் -

வீக்ஷணமாத்நிரத்தின், உற்றலாந்து - மிகவும் விரிந்து, பாடப்படு - உற்பத்திக்கேதுவான, காலராசி - காலசத்துவமுண்டாய், அதுகொடு - அக்காலத்தைக்கொண்டு, பரிணமிதது - டொறுபட்டு, எ - று.

பிரதிவிம்பித்தலென்பது விம்பித்தலென விகாரப்பட்டு வந்தது. காலமென்றது தமோகுணப்பிரகிருதியை. பரிணமித்தல் - ஒன்று மற்றொன்றுயத்திரிதல்; அது பால்தயிராதல போலவாம்.

(நா - டி.) வித்தியாப்பிரதிபிம்பனு ஈசனது நோக்கத்தினால் அவித்தியாப்பிரதிபிம்பரான சிவங்களின் மயக்கம் நீங்கத்தனுவாதிக்ஷைக் கொடுக்கும் நிமித்தம் காலசத்துவமுண்டாயிற் றென்பதாம். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மகதத்துவத்தி னுற்பத்தியு மதன்குணமு முணர்த்துகின்றார்.

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய்தரும்குதையு முளையா மன்முன் பேரலிரா தாதல் போலக் கருவெனும் பதுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்பொய்யுரமுறு நிருவி கற்ப வருநடு வலத்தை யாகும்.

(இ - ள்.) இரு - பெருகையுள்ள, மகதத்துவந்தானென நிற்கும் - மகசத்துவமென்னும் பெயரைடையுடைத்தாயிருக்கும், அது - அந்தமகசத்துவமானது, நீர்பெய்து-சலம்விட்டேறிய, அரும்விதை-சூக்குமவடிவவித்தானது, முளையாமல் - முளையாமலும், முன்போலிராது - முன்போலக் கெட்டியாயிராமலும், ஆதல்போல - உப்பிகடுவாடல்போல, கருவெனும் - காரணமென்னும், பகுதியோடு - பிரகிருதியும், ஆங்காரமும - (காரியமென்னும்) ஆங்காரமுமாகிய, ஆகாமல் - இவ்விரண்டுமொகாமல், பொய்யுரமுறு - மித்தையாளுமுள்ள, நிருவிகற்பவரு - விகற்பவடிவமில்லாத, நடுவலத்தை யாகும் - மத்தியாவதையாயிருக்கும், எ - று. தான் - அசை.

பிரகிருதிக்கு விதையும், மகதத்துவத்துக்கு ஐந்ரியவிதையும், அகங்காரத்திற்கு அங்குரவிதையு முவமித்தவாறாம். 'நடு' என்றமையின் முதற்கண் பிரகிருதியும் நற்றின்கண் அகங்காரமும்கொள் கூ. விதை நீரினுப்பினால் அங்குராவிரகமுண்டாதற் கேதுவாடல்போலப் பிரகிருதி யுற்பிணைவாதையால் மகதத்துவமாதல ஆங்காராதிசகமுண்டாதற் கேதுவாமென்க.

(நா - டி.) சகிருஷ்டிக் கேதுவா யிருக்கின்ற மகதத்துவத்தின் உற்பத்தி கூறியவாரும். (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மகதத்துவத்தி னின்றும் திரிகுணத்தமகமான அகங்காரத்துவத்தின் உற்பத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.

கொன்மக தத்து வததிற் குணபேத முரூப்பொய்யு ஞான மன்சவி கறா மாக வரு முக லுத்தி னாச

மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுக்குணஞ் சத்து வந்தான்
பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும்.

(இ - ள்.) கொண் - பெருமைபெற்ற, மகதத்துவத்தில் - மகதத்துவத்தினின்றும், குணபேதமுற - குணபேதமாய், பொய்ஞ்ஞானமன்-மித் தையாஞ்ஞானமிருத்த, சலிகற்பமாக - விகற்பவடிவமாக, வரும் - வராநின்ற, முதலத்யாசமென் - பிரதமாத்யாசமென்னும், முதலாங்காரந்தோன்றி லும் - மூலாங்காரமுண்டாகும், குணம் - அதன் குணங்கள், சத்துவம் - சத்தவமும், பின்வரும் - பின்புண்டான, இராசம் - இராஜசம் - சொல் - சொல்வாகின்ற, பெருந்தமோகுண மென்றாகும் - பெரிதாயதாமதகுணமு மெனத் திரிவிதமாம், எ - று. தான் - அசை.

விருட்சத்துக்கு அங்கு முகலாவது போலச் சகத்தோற்றத்திற்கு அகங்காரமுதலாதல்பற்றி இவ்வகங்காரத்தை 'முதல்' என்றார். அத்தியாசம் சற்பனை. அஃதாவது ஒன்றிற்பிரிதொன்று மிததையாகத் தோன்றுதல்.

(தா - ம்.) அகங்காரதத்துவத்தி னுற்பத்தி கூறியதாம். (சஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறியகுணங்களினுருமும் லைகரிமுதலிய மூன்றங்காரங்களின் நாமமும் உணர்த்துகின்றார்.

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றாம்.

(இ - ள்.) உரைப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய, சத்துவாதி - சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின், உருவங்கள் - வடிவங்களை, (முறையே) பிரகாசம் - பிரகாசமும், பின்புரை - பின்களங்கமுள்ள, பிரவிருத்தி - பிரவிர் த்தியும், மோகமென்குவர் - மோகமுமென வறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள், புகல் குணங்கள் - இங்ஙனவ் கூறிய குணத்திரயங்களுக்கு, நிரைப்பெயர் - முறையாகவந்த பரியாய நாமங்கள், வைகாரி - வைகாரியும், நிகழும் - விளங்காநின்ற, தைசதம் - தைசதமும், பூதாதி - பூதாதி யு மென்பனவாம், விரிப்பரும் - விரித்தற்கரிய, குணங்கண் மூன்றும் - இக்குணத்திரயங்களும், தருவ - தருபவைகளை, மேல்விளம்பலுற்றாம் - மேற்கூறுவாம், எ - று. தான் - அசை.

'குணங்கணிரைப் பெயர்' என்றதனால் சத்துவம் - வைகாரியெனவும், ரஜசு - தைசதமெனவும், தமசு - பூதாதியெனவுங்கொள்க.

(தா - ம்.) விதையின்க ணுதித்த அங்குரமே (முளையே) மூன்றிரழா னதுபோல மகதத்துவத்தி னுதித்த அகங்காரமே முக்குணங்களாயிற்றென்பதாம். (சக)

(அ - கை.)

இச்செய்யுளில் மூக்குணங்களினின் றுண்டாகுந் தத்துவங்க ளினைய வெனக் கூறுகின்றார்.

சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிற் தியங்க னோந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தகும்பிரா ணாதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றேன்று மகல்விசும் பாதி பூதம்.

(இ - ள்.) சத்துவகுணத்தில் - சத்துவகுணத்தில், தயங்கும் - விளங்காரின்ற, உட்கரணநான்கும் - அந்தக்கரணநான்கும், புத்தியிந்தியங்க னோந்தும் - ஞானேந்திரியங்க னோந்தும், தோன்றும் - உதிக்கும், இராசத்திற் - ரஜோகுணத்திற், வாக்காதியைந்தும் - கன்மேந்திரியங்க னோந்தும், தகும்-பிராணிகள் ஜீவித்தற்குத் தகுதியாயுள்ள, பிராணதியைந்தும் - பிராணாதி வாயுக்க னோந்தும், போந்துதித்திடும்-வந்துண்டாகும், அத்தமோகுணத்தில்-முற்கூறிய அத்தாமதகுணத்தில், அகல்-அகன்ற, விசும்பாதி பூதம் - ஆகாயாதி பஞ்சபூதங்கள், தோன்றும் - உண்டாகும், ஏ - று.

கரண நான்கென்றது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்க ளை. புத்தியிந்திரியங்க னோந்தென்றது மெய், நா, கண், மூக்கு, செவிக ளை. வாக்காதி யைந்தென்றது வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸதங்க ளை. பிராணாதி யைந்தென்றது பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன் க ளை. இப்பத்தொன்பது தத்துவத்தின் சமுதாயம் சூக்குமதேகமாம். விசும்பாதி பூதமென்றது விண். காற்று, அக்கினி, அப்பு, மண் என்னும் சூக்குமபூதங்க ளை. (எ 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சூக்குமபூதம் பஞ்சேகரணப்பட்ட லெகமாத லும் அந்தக்கரணத்தின் ரொழிலும் அவைகட் கதிதேவதையு முணர்ந்து கின்றார்.

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சே கரித்துல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு ளெணிதன் மானம் புரிதல்கிற் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்கு கண்டேத் திரிபுரந் தகன்றே வன்றே.

(இ - ள்.) அப்பெரும்பூதம் - அந்தச் சூக்குமபூதமானது, பஞ்சேகரித்த - பஞ்சேகரணப்பட்டு, உலகாகிநிற்கும் - பிரமாண்டபுவன சரீரகடாதி விஷயங்களாயிருக்கும், செப்பிய - முற்கூறிய, கரணநான்கின் - அந்தக் கரணநான்கினுடைய, செயல்கள்-தொழில்களாவன, அந்தப் பொய்ப்பொருள்-முற்கூறிய அம்மித்தையாவஸ்துக்க ளை, நினைத்தல் - சங்கற்பித்தலும், துணிதல் - நிச்சயித்தலும், மானம்புரிதல் - அபிமானித்தலும், சிந்தித்தல் - சிந்தித்தலுமாம், நிவகன் - சந்திரனும், நிப்பியநான்கு - நிவ்வியரூப

மான பிரமணம், கேத்திரி - அரியுட், புராந்தகன் - அரணும், தேவு - இக்கரணங்கட்குதி தெய்வங்களாம், ஏ - ஹ.

அன்று - ஏ - தாம் - அசை கரண நான்கின் செயல்கள் தேவு என யே மனதிற்குச் சங்கற்பித்தலும் சந்திரனும், புத்திக்குத் துணிதலும் பிரமணம், சித்தத்திற்குச் சிந்தித்தலும் விஷ்ணுவும், அகங்காரத்திற்கு அபிமானமு முருத்திரனுமாமென்றறிக.

பஞ்சிகரித்தலாவது தன்மாத்திரையின் நமோகுணபூதங்களை யோன்றிரண்டாகப்பகுத்து அதன் முற்பாதியைந்தை நிறுத்திப் பிற்பாதியைந்தையொவ்வொன்றை நந்நான்காக்கி யிறன்றை முற்பாதிபிற நன்னமிசர்விட்டு மற்றவைக்கு இவ்விரூபதையு முறையே கொடுக்கத் தன்னமில் ! தியுமேனையமிசம்பாதிபுஞ் சேர்ந்தொன்றாதலாம். (எக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் கரணங்களிருக்குந் தானமும் ஞானேந்திரியங்களின் தொழில் அத்தெய்வம் தானமென்னுமிம் முன்று முணர்த்துகின்றார்.

இக்கரணங்க டான மிதயஞ் ஞேந்திரியங்கட்

குய்க்குறு தொழிலாங் கேட்ட ஹஸ்காண்ட ஹண்டன் மோத்த
றிக்குமா நுதமே நன்மித் திரனுயர் வருண னேடு
தக்கக வினியார் தெய்வம் தானங்கா தாதி யாமே,

(இ - ள்.) இக்கரணங்கள் - இவ்வந்தக்கரணங்களிருக்கும், தானம் - இடம், இதயம் - இருதயமாம், ஞானேந்திரியங்கட்கு - ஞானேந்திரியங்களுக் கு, உய்க்குறு - செலுத்தாரின்ற, தொழில் - வியாபாரங்கள், கேட்டல் - கேட்டலும், உறல் - பரிசித்தலும், காண்டல் - காளாலும், உண்டல் - புசித்தலும், மோத்தல் - ஆக்கிராணித்தலுமாம், திக்கு - நிசையும், மாருதம் - வாயுவும், நன்மித்திரன் - நல்ல சூரியனும், உயர்வருணனேடு - உயர்ந்த வருணனும், தக்ககவினி - தகுதியுள்ள அசுவினியும், ஆந்தெய்வம் - அதிதெய்வங்களாம், தானம் - இவைகட்கிடமாயன, காதாதிபாம் - செவிமுதலியவைந்துமாம், ஏ - ஹ. ஆம் - சாரியை. ஏ - ஸ்ந்தசை.

கரணங்களென்று பன்மையாக் கூறித் தானமிதயமென நடுநிலையைக் கூறினமையின் புத்திக்கு அவ்விரூபமும், மனதிற்குக் கண்டமும், சித்தத்திற்குநாபியும், அகங்காரத்திற்குச் சர்வாங்கமுமா மெனக்கொள்க. காதாதி யென்றதால் மெய், கண், நா, மூக்குங்கொள்க. ஞானேந்திரியங் கட்குத் தொழில் அதிதெய்வம் தானமெனவே நிரவே சுரோத்திரத்திற்குக் கேட்டலும் திக்கும் காதும், தொக்கிற்கு உறலும் மாருதமும் மெய்யும், சட்சவுக்குக் காண்டலும் மித்திரனும் நேத்திரமும், சிங்குவைக்கு உண்டலும் வருணனும் நாவும், ஆக்கிராணித்திற்கு மோத்தலும் அசுவினியும் மூக்குமா மெனக் கொள்க.

(எஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய ஞானேந்திரியங்களினுட் தொழிலும் கண்மேந்திரியங்களின் புறத்தொழிலும் உணர்த்துகின்றார்.

எவ்வீரீக்தாந் நெடிவடி யாசிரிய விருந்தம்.

நந்தியிற் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்
புறமெனவே யுள்ளமுணர் திடுஞ்செனிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா னாதிபொலி கேட்கையன்ற திகளை
யுண்ணும்போ தமுல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின
மெத்தாமக விருளறித லுற்காரா திகளின்
விளங்குகவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லானந்துத் திடுமென வையோ.

(இ - ன்.) புத்தி யிந்திரியங்கள் - ஞானேந்திரியங்களாகும், தாமுணரும் விடயம்புறமெனவே-சாம்புறத்துள்ள விஷயங்களை யறிவதுபோலவே, உள்முணர்ந்திடும் - அகத்தினு மறிந்திடும், (அவை பெங்களெனின்) செவிகள் புதைப்பின் - செவிகளை விரல்களால் மூடியவிடத்து, உய்தத - உசுவாச நிகவாசங்களைச் செலுத்துகிற, பிராணாதி-பிராணவாயு சாடராக்கினிசளின், ஒலிகேட்கை - சத்தங்களைக்கேட்டலும், அன்னதிகளை-அன்ன பானதிகளை, உண்ணும்போது - புசிக்குமிடத்து, அமுல்குளிர்ச்சி சீதோஷ்ணதி பரிசங்களை, அறிதல் - அறிதலும், விழிமூடின - கண்ணை மூடி மிடத்து, மெத்தும் - நெருங்கிய, அகவிருளறிதல்-உள்ளிருட்டை யறிதலும், உற்காராதிகளில் - கார்ப்பு முதலியவைகளால், விளங்கு - விளங்காநின்ற, ஈவை - இரசத்தையும், கந்தம்-வாசனையையும், அறிந்திடல் - அறிந்திடுதலும், முறையேயாகும் - கிரமமேயாம், வைதத - முன்னிறுத்திவைத்த, கருமேந்திரியத்தொழில் - கண்மேந்திரியங்க ளோந்தின் செயல்கள், உரைத்தல் - வசனித்தலும், நடத்தல் - நடத்தலும், வழங்கல் - இடுதலேற்றலும், விடல் - மலசலங்களை விடுதலும், ஆநந்தித்திடுதல் - சுகத்தை யனுபவித்தலும், எனவறி-என்றுணர்வாயாக, எ - று. ஏ - அசை.

தொகுதி யொருமைபற்றிக் கருமேந்திரியமென்று கூறப்பட்டது 'பிராணைதி' என்றமையின் சாடராக்கினிவருவிக்கப்பட்டது. 'முறையே' என்றமையின் அகத்தில் வியானவாயுவினாற் சத்தத்தையும், பிராணவாயுவினாற் பரிசத்தையும், அபானவாயுவினால் ரூபத்தையும், சமானவாயுவினால் ரசத்தையும், உதானவாயுவினாற் கந்தத்தையு மறிதல் பெறப்படுமென்க. 'அன்னதி' என்றமையின் பானமுதலிய வுணவுகளையும், 'உற்காராத' என்றமையின் வாந்தி யேப்பங்களினு லீதயகண்டங்களிற் கரித்தல் கார்த்தல்களையுங்கொள்க. உரையிற் கோடலெண்ணு முத்தியால் ஊறுகளெட்டையுங் கொள்க. அவையாவன-வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, திண்மை, நொய்மை, சீர்மை, சர்ச்சரையென்பனவாம்-'இருள்' என்றமை

யின் ஒளிமுதலியவுங் கொள்க. அவை வெண்மை முதலிய பஞ்சவன்னங்க ளெனினு மபையும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் கருமேந்திரியங்களின் அதிதேவதைகளையும் அங்கருமேந்திரியங்களின் ஸ்தானங்களையும் இந் திரியவிஷய அதிதேவதைகளே தாபத்திரயமாமென்பதையும் அவ்வதிதேவதைகளே ஈசனுக்கு மூன்றவத்தைகளாடென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.

அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியுபிர சேச

■ த்தெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகங்க டான
மிங்கிவைக ஞட்கரண மிருவகையிற் திரிய

மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாத்பவு திகமாந்

தகுமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப்
புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்

பொன்கருப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே.

(இ - ள்.) அங்கி - அக்கினியும், மகபதி - இத்திரனும், திரவி - சூரியனும், மிருத்தியு - யமனும், பிரசேசன் - பிரசாபதியும், அத்தெய்வம் - முற்கூறிய கன்மேந்திரியங்கட்கத்தெய்வங்களாம், வாய்முதலாங் கோளகங்கள் - வாக்காதி கோளகங்களே, தானம் - அவ்விந்திரியங் கட்கிடமாம், இங்கிவையுள் - இவைகளுள், உட்கரணம் - அத்தக்கரணம் நான்கு, இருவகையிற் திரியமென்ன - ஞானேந்திரியமென்று, கன்மேந்திரிய மைந்துமென்று, வருபதினான்கும்-வாராநின்ற இப்பதினான்கும், அத்தியான்மிகமாம்-அத்தியாத்மிகமாம், தங்குமிவற்று - பொருந்திய விவைகளுக்குள், உறுவிடயம் - பொருந்தாநின்ற சம்சயாதி பதினான்கு விடயங்களே, ஆதிபௌதிகமாம்-ஆதிபௌதிகமாகும், தகும்-தகுதியாயுள்ள, அதிதேவதை-சந்திரனாகிய பதினான்குதேவுமே, ஆதிதெய்வீகமாம்-ஆதிதெய்வீகமாகும், இப்புங்கவரே-இத்தேவர்களே, விராட்புருடற் கிந்திரியம்-விராட்புருடனுக்கு இஃதிரியங்களாம், பொன்கருப்பற்கு-இரணிய கருப்பனுக்கு, அதுமெய்-அவ்விந்திரியங்களே சூக்குமதேகமாம், அந்தரியாமிக்கு - அந்தரியாமிக்கு, அது - அச்சூக்குமதேகம், மறைப்பாம் - தமோரூபத்தால் ஆவரணமாம், ஏ - று. ஏ-அசை. கோளகம்-இடம்.

முற்கூறிய கன்மேந்திரியங்கட்குத் செய்வமும் தானமுமென்றமையின் நிரலே வாக்கிற்கு அங்கியும் வாயும், பாதத்திற்கு மகபதியும் காலும், பாணிக்கு இரவியும் கையும், பாயுருவிற்கு மிருத்தியுவுங் குதமும், உபஸ்தத்திற்குப் பிரஜாபதியும் குய்யமுமாம். விடயம் பதினான்காவன சம்சய, நிச்சய, சாஞ்சல்ய, அபிமான, சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த, வசன, கமன, தான விசர்க்க, ஆநந்தங்களாம். சம்சயாதி நான்கைய மொருபொருளிடத்தில் வைத்து விடயம் பதினென்கெனக் கூறுவாருமுள். அக்கரணம் பதி

ஞானகிருஷ்ண தனித்தனியே விடயங்களிருத்தலி னவ்நனங்கூறுதல் மரபன் றென்க.

(ப - ம்.) விடயங்களை நுகர்த்தற்கு இந்திரியங்களை யியக்குஞ் சந்திரா தியருக்குத் தேவாம்சமிருத்தலின் அவர்களை 'அத்தேவதை' எனவும், இவர்கள் சகமாகிய தூலவிடயங்களை யறிதற் கிடமாயிருத்தலின் விடாப்புருட னுக் கிந்திரியங்கள் எனவும், அவ்விந்திரியங்கள் அவ்விடயங்கட்குக் காரண மான குக்குமமாயிருத்தலின் பொன்கருப்பற்கது மெய் எனவும், இவைக ளொன்றுந் தோன்றாமற் காரணமான தமசிலடங்கி யிருத்தலின் 'அது மறைப்பாமற் தரியாமிக்கு' எனவுங் கூறினார். எனவே, நசனுக்குத் தூலாநி மூன்றும் தேகமுமாயின வென்பதாம். (எச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் தசவாயுவி னிலக்கணங்கூறுவான் றொடங்கிப் பிரா னுதி சத்தவாயுக்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுச வாச
நிசுவாச மியற்றும்பா னன்குதத்தி னுற்றுச்
சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமானன்
சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு
மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்
குன்றுதலி னாகன்சோம பாவித்தல் விளைக்குங்
கூர்மனா ல் விக்கலொடு தேக்குவரு மன்றே.

(இ - ன்.) பிராணன் - பிராணவாயுவானது, நின்றிதயந் தனையடை ந்து - இதயவந்தானத்தைச் சேர்ந்து நின்ற, உசுவாசம் - மேற்செல்லுதலே யும், நிசுவாசம் - கீழ்ச்செல்லுதலேயும், இயற்றும் - செய்யும், அபானன் - அபானவாயு, குதத்தினுற்று - குதஸ்தானத்திருந்து, சென்றொழிய - வெ ளிப்பட, மலசலங்கள் - மலசலங்களை, ஒழித்தலுறும் - நீக்கிக் கொண்டி ருக்கும், சமானன் - சமானவாயு, சேர்ந்துந்தி - நாபிஸ்தானத்திருந்து, அன்னரசம்-உண்ட வன்னரசத்தை, உறுப்பனைத்தும்-அங்கமுழுதிற்கும், பகுக்கும் - பகுத்துக் கொண்டிருக்கும், என்றும் - ஏப்போதும், உதானன் - உதானவாயு, களமுற்று - கண்டஸ்தானத்திருந்து, உற்காரம்புரியும் - வா ந்தி பண்ணுவில்கும், வியானன்-வியானவாயு, இருந்தங்கமெங்கும் - சர் வாங்கமு மிருந்து, பரிக்குமுடம்பை - தேகத்தைத் தாக்கிக்கொண்டிருக் கும், குன்றுதலில் - குன்றாத, நாகன் - நாகவாயு, சோம்பு - சோம்பிலே யும், ஆவித்தல் - கொட்டாவினையும், விளைக்கும் - உண்டாக்கும், கூர்ம னால் - கூர்மவாயுவால், விக்கலொடு - விக்கலும், தேக்குவரும் - ஏப் பழுமுண்டாகும், எ - று. அன்று-ஏ - அசை.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் மூன்று வாயுக்களினிலக் கண முணர்த்துகின்றார்.

தும்மலுட னிருநால்வருங் கிரிகரனு னகுதல்
சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராக
மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனா மவாயு
வியனுயிர்போ யைநாளின் வீங்கிவெடித தகலு
மிம்மையி னாகாதிபுற வாயுக்க னோந்தா
யிசைத்திடுங்கண் மேந்திரியங் கட்டகதுசேட் டிக்குந்
தன்மையாம் பிராணாதி பஞ்சவா யுக்க
டாமியக்கும் விடாமன்றா னேந்திரியங் களையே.

(இ-ள்.) கிரிகரனால் - கிரிகரவாயுவினால், தும்மலுடன் - தும்மலும், இநமல் - இருநாலும், வரும் - உண்டாகும், தேவதத்தனால் - தேவதத வாயுவினால், நகுதல் - நகைத்தலும், சொல்லுதல் - சொல்லுதலும், ஆம் - உண்டாகும், தனஞ்செயன் - தனஞ்செய வாயுவினால், சோகராகம் - துன்ப விற்பன்கள், மென்மை - மெதுவாக, தரும் - உண்டாகும், அச்சனஞ் செயனாவாயு - அத்தனஞ்செய வாயுவானது, வியனுயிர்போய் - மேலான வயிர் நீங்கி, ஐர்காளின் - ஐந்துதினவரையில், வீங்கி - சரீரம் வீங்கி, வெடித்து - கபாலம் வெடித்தபின், அகலு மிம்மையில் - இச்சரீரத்தினின்று நீங்கும், நாகாதி - நாகன்முதலிய, புறவாயுக்களெந்தாய் - புறவாயுக்க னோந்தாக, இசைத்திடம் - சொல்லப்படும், கன்மேந்திரியங்கட்டு - வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களை, அது-அப்புறவாயுக்கள், சேட்டிக்கும் - அசைப்பிக்கும், தன்மையாம் - குணங்களாம், பிராணாதி - பிராணன்முதலிய, பஞ்சவாயுக் கள் - ஐந்துவாயுக்களும், ஞானேந்திரியங்களை - சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களை, தாமியக்கும்விடாமல் - தாம்விடாம லசைப்பிக்கும், எ - று. எ - அசை.

இந்திரியங்கட்கென்ற நான்காம்வேற்றுமை “பொருள் சென்றருங் கின் வேற்றுமைசாருட்” என்னும் விதிப்படி இரண்டாம் வேற்றுமையாயி ற்று-புறவாயுக்களைத் தொகுதி யொருமைபற்றி ‘அது’ என்று கூறப்பட்டது. ‘நாகாதிபுற வாயுக்கள்’ என்றதனால் பிராணாதி யைந்தும் அந்தர வாயுக்க ளெனவும் மேற்கூறும் வயிரம்டனாதி யைந்தும் அகவாயுக்க ளெனவுங் கொள்க. ஆகவே, புறம்பினுள்ள கன்மேந்திரியங்களைச் சேட்டிப்பித்தலின், நாகாதியைப் புறவாயுக்களெனவும், இடையினுள்ள ஞானேந்திரியங்களை யசைப்பித்தலின் பிராணாதியை யந்தரவாயுக்களெனவும், அகத்தினுள்ள வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின் வயிரம்பளுதியை யகவாயுக்களெனவுங் கொள்க. (என)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் வயிரம்ப னாகிய பஞ்சவாயுக்களின் தெழில்களும், பஞ்சபூதங்களின் தொழில்களும் அவற்றின் தருமமும் அநிதேவதைகளு மான விவரத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சனனந்
தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள்
காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட்
கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்ட கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
பாற்றலுறுந் திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள்.

(இ - ள்.) சாற்றின் - கூறுமிடத்து, வயிரம்பன் - வயிரம்பனும், முக்
கியன் - முக்கியனும், பிரபஞ்சனன் - பிரபஞ்சனனும், அந்தரியாமியொடு -
அந்தரியாமியும், மகாப்பிராணனெனும் - மகாப்பிராணனு மென்கின்ற,
பெயர்கொள் - நாமங்களைக்கொண்ட, காற்று - வாயுக்களாகிய, இவைகள் -
இவ்வைந்தும், சீவசம்பந்தமாய் - சீவனுடனே கூடிநின்று, உட்கரணங்கள் -
மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களை, இயக்கியிடும் - தொழிற்படுத்தும், மண்
முதலைந்திற்கும் - பிரதிவியாதிய பஞ்சபூதத்திற்கும், பாற்றிகழும் - அவற்றி
னிடமாய்விளங்கும், வியாபாரம் - தொழில்களாவன, பொறை - பொறுத்த
லும், பிண்டகரணம் - திரட்டிலும், பாகமொடு - பாகஞ்செய்வித்தலும், விர
கம் - உலர்த்தலும், இடங்கொடையாகும் - இடங்கொடுத்தலுமாம், தரு
மம் - அவற்றின் நருமாவன, ஆற்றலுறும் - நிலைபெற்ற, திண்மை - கடி
னமும், நெகிழ்வு - நெகிழ்ச்சியும், அழற்சி - வெம்மையும், பரி - பரிசித்த
லும், வெளியாம் - வெளியுமாம், அயனொடு - பிரமனும், அரி - அரியும்,
அரன் - உருத்திரனும், ஈசன் - மயேசனும், சதாசிவன் - சதாசிவனும்,
தேவதைகள் - அவ்வைம்பூதங்களுக்கதி தேவதைகளாம், எ - று. ஏ - அசை.

பரிசம் - பரியெனக்கடைக்குறையாயிற்று. வயிரம்பனாகிய பஞ்சவாயுக்
கள் ஜீவசம்பந்தமா யுட்கரணங்களை யியக்கி யிடமென்றது உன்னத்தை வயி
ரம்பனும் மனதை முக்கியனும் புத்தியைப் பிரபஞ்சனனும் சித்தத்தை யந்
தரியாமியும் அகங்காரத்தைமகாப்பிராணனும் அசைப்பித்தலாம். மண்முதலை
ந்திற்கும் வியாபாரம் தருமம் தேவதை யென்றமையின்கிரவேமண்ணிற்குப்
பொறுத்தலும் வன்மையும் அயனும், நீரிற்சூப் பிண்ட கரித்தலும் நெகிழ்ச்சி
யும் அரியும், தீக்குப்பாகித்தலும் அழற்சியும் அரனும், காற்றிற் குலர்த்தலும்
பரிசித்தலும் மயேசனும், விண்ணிற்கிடங்கொடுத்தலும் வெளியும் சதாசிவனு
மாம். இவற்றில் உற்பத்திக் கிரமப்படி யுள்ளத்தையுஞ் சேர்த்தந்தக் கரண
மைந்தெனக்கொள்க. (எ - று)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சபூதங்களின் குணங்களுந் திரிபுடியி
னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்

ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே றுடனே

யந்தமுலுக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
கைந்துமண மொடுபுனிக் கென றறிகதிரி புடி கண்
முந்துஞ் றா திருஞான னேபுமா மிவறநின்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞ் றா திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபவு திகவிடய னேயமென வறியே.

(இ-ள்.) கந்தமுதலாயினவே - கந்தமாயிவைவந்துமே, குணங்கள் - உப்பஞ்சபூதத்தின் குணங்களாம், அவைதம்முள் - உவற்றுள், ககனத்திற் கு - ஆகாயத்திற்கு, ஒவியொன்றே - சத்தமொன்றும், வளிக்கு - வாயு விற்கு, இரண்டேறுடனே - பரிசத்துடனிரண்டும், அந்தமுலுக்கு - அழகிய கேயுவிற்கு, ஒளியொடு மூன்று-ரூபத்துடன் மூன்றும், அறற்கு - அப்பு விற்கு, இரதமொடு - இரசத்துடன், நான்கு - நான்கும், புவிக்கு - பிருதி விற்கு, மணமொடு - கந்தத்துடன், ஐக்கென்று - ஐந்துமாமென்று, அறிக - அறிவாயாக, திரிபுடிகள் - இனித்திரிபுடிகளான, முந்து - முதன்மை யான, ஞாதிரு - ஞாதிருவும், ஞானம் - ஞானமும், னேயமாம் - நேயமு மான, இவற்றின் - இவைகளுள், மூலவகங்காரஞ்சேர் - மூலாங்காரத்திற் பிரதிபிம்பித்துள்ள, சீவசைதன்னியம் - சீவபோதமே, நந்து - தத்துவ ஞானத்தினால் கெடுதற்கியன்ற, ஞாதிரு - ஞாதாவும், மனத்திற்கதுவறிவு - அந்தக்கரணப் பிரதிபலனசைதன்னியமே, ஞானம் - ஞானமும், நவின்ற - முற்கூறிய, பெளதிகவிடயம் - பூதபெளதிகவிடயங்கள், நேயமென-நேய முமென, அறி - நியறிவாயாக, எ - று. ஏ - ஈற்றசை. திரிபுடி-அறிபலனும் அறிவும் அறியப்படும்பொருளு மாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய தத்துவங்கள் பிரமபரியந்த மிருபத் தொன்பதாமென்பதை யுணர்ந்துகின்றார்.

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார
மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ
னறையினிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனல்
வுயிர்முதலார் துரியனிரு பத்தெட்டா மவன
நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம
நிகழ்ததனிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

(இ-ள்.) ஈங்கு - இவ்விடத்தில், மனம் - மனமானது, இருபத்தா ள்காவதாகும் - இருபத்து நான்காந் தத்துவமாம், மூலவகங்காரம் - மூலாங் காரமானது, இருபத்தைந்தாவது - இருபத்தைந்தாந் தத்துவமாம், ஆங்க

தனை - அவ்விடத்தம் மூலாங்காரத்தை, அடைதலுறு - அடையா ரின்ற, சிதாபாச சேவன் - சேவசிதாபாசனுனவன், அறையின் - சொல்லுமிடத்து, இருபத்தாறாமவன் - இருபத்தாறந்தத்துவமாவன், மாயை மருவும் - மாயா சகிதனு, ஒங்கொளியாமீசன் - உயர்ந்த பிரகாசத்தையுடைய வீசனுனவன், இருபத்தேழாமவன் - இருபத்தேழாந் தத்துவமாவன், அவ்வுயிர்-முற் கூறிய சேனுக்கு, முதலாம் - அதிஷ்டானமாய, தூரியன் - ■ கூடசுனனவன், இருபத்தெட்டாமவனும் - இருபத்தெட்டாந்தத்துவமாவன், நீங்கலரும் - நீங்குதற்கரிய, ஈசன் - ஈசனுக்கு, அதிட்டாத் திருவாம் - அதிஷ்டானமாகிய, பிரமம் - பிரமமானது, சிகழ்ச்சின் சொல்லுமிடத்தில், இருபத்தொன்பதாவதுவாம் - இருபத்தொன்பதாந் தத்துவமாம், ௭ - ௮. தான்- அன்று-௭ - அசுஃ.

மூலாங்காரத்தின் சத்துவத்திற் கரண நான்கும் ஞானேந்திரியமைந்துமாக வொன்பதும், இராஜதத்தில் வாயுவைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துமாகப்பத்தும், தமசில் பூதமைந்துமாய இவ்விருபத்து நான்கனுள் முதன்மையானமனமும் இவற்றைத் தானென்றபிமானித்திருக்கும் அங்காரமும் அதிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள சேவனும் இதற்கு வியாபகமான வீசனும் இவ்விரண்டிற்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும் பிரமமூமாக இருபத்தொன்பதுந் தத்துவமாகென்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின், ஏனையதூல்களிற் சத்துவத்திற் பட்டும் இராஜதத்திற் பத்துந் தமசிற் பதினென்றும் இவைகட்குக் காரணமான அவித்தை வித்தை சேவன் ஈசன் பிரமமைந்துமாக மூப்பத்தானெனக் கூறிய தென்னே?

விடை:—இந்நூலாசிரியர் சத்துவத்தினுதித்த பத்தினுள் முன்னுதித்த ஞானமொன்றை யகங்காரத்தினடக்கி யொன்பதெனவும், இராஜசத்தினுதித்த பத்தும் பத்தேயெனவும், தமசினுதித்த பதினென்றனுள் அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், நரம்பு, உரோமம், மச்சை என்னு மாயையு மிவற்றின் காரணமான பஞ்சபூதத்தி லடக்கியும் முன்னீக்கின ஞானத்தை யகங்காரான்மாவெனச் சேர்த்தும், அவித்தை வித்தையிரண்டையுஞ் சேவேசவாரி லடக்கியும், பிரமத்தைக் கூடஸ்தரென விரித்தும் ஆக இருபத்தொன்பதெனக் கூறினாரென்க.

வினா:—இந்நூலில் முற்கூறிய வாயுக்கள் பதினைந்தைப் பின்னைந்தாகக்கூட்டிய தென்னே?

விடை:—நாகாதி யென்றபுறவாயுக்களைந்தையும் பிராணதிரைக்கீண்டு வயிரம்படுதிய வாயுக்களைந்தையுஞ் சேவனிலுமடக்கியதா வென்க.

* கூடமென்பது கொல்லனது பனை. அப்பனையினிடத்து இரும்புக் கள் விகாரப்படுவதென்றி அது விகாரப்படுவதின்று. அதுபோன்று அவத் தாத்திரயங்கள் தம்முள் மாறியாறித் தன்னிடத்தவரத் தான் விகாரப் படாமலிருக்குஞ் சேசனம் கூடஸ்தனெனப்படு.

வினா:—அற்றேல், வயிரம்பனாதிய வாயுக்களைச் சேவனிலடக்கியதென்?

விடை:—இவ்வைந்தும் விராட்புருடனது பஞ்சவாயுக்களாய்ச் சேவசம் பந்தமா யிருத்தவினென்க.

வினா:—அற்றேல், அவை இத்தத்துவங்களடங்கிய விடத்துள்ள சேவனிடத்திருப்ப தெவ்வனம்?

விடை:—இருபத்துநான்கு தத்துவங்க ளொடுங்கிய சுழுத்தியவத்தை யிற் பிராணன் அசைதவின் அனுபவ மிருத்தவினாலும் “பிராணனுடல்” என்னும் சசிவன்னபோதக் கவியினாலும் அஃகிருக்கின்றதெனக் காண்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், இனிச் சேவனிடத்து இவ்வாயுவெங்ஙன மிருக்கின்றது?

விடை:—சேவனுக்குச் சங்கற்பமா திருபமான வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தவின் அனனது ஜீவசத்தியா யிருக்கின்றதென்க. இதனாவிப்பிராணன் என்றென்பதுதோன்ற மகாப்பிராணனென நாமம் வந்தது.

(தா-ம.) முற்கூறிய சேவர்கட்கு அவித்தையின் நீக்கமும் வித்தையின் ஆக்கமும் உண்டாகும் நிமித்தம் அதற்குச் சாசனமாகக் காலமுதற்பெளதிக மீரூய தத்துவங்கள் ஈசரனது கிருபா திருஷ்டியினால் அவாந்தரமாக வுண்டாயின வென்பதாம். (எக.)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறியசிருஷ்டி யிருவகையாடென் னுணர்த்துகின்றார்.

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகை யாங் * கிரம

சிருட்டியுக பற் சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி

■ வேதாந்த சித்தாந்தத்துள் உத்தம மத்திம கணிஷ்ட-அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அஜாதவாதம், யுகபத் சிருஷ்டி, கிரமசிருஷ்டியென மூன்று பட்சங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன: உண்மையாக வுள்ளது பிரமமே; தேகாதிப் பிரபஞ்சம் எக்காலத்து மின்றென்னும் பட்சம் அஜாதவாதமாம். இதுவே அதனது முடிந்த தீர்ப்பாம் சொப்பன வலகு கிரமமின்றி மனத்தினின்று முண்டாவதுபோன்று தேகாதிப் பிரபஞ்சம் கிரமமின்றிப் பிரமத்தினின்று முண்டாயிற்றென்னும் பட்சம் யுகபத்(எக்கால)சிருஷ்டியாம். மகத்தத்துவம் அகங்காரத்தத்துவம் குக்குமபூத முதலியவை முறையே ஒன்றன்பின் னொன்றாக வுண்டாயினவென்னும் பட்சம் கிரமசிருஷ்டியாம். இச்சிருஷ்டி கணிஷ்டாதிகாரியின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டதாம். அஜாதவாதமே யுடம்பாடாகக் கூறும் வேதாந்த சித்தாந்தத்திற்குக் கிரமசிருஷ்டியையும் யுகபத்சிருஷ்டியையும் கூறுவதில் கருத்தின்றாயினும் மத்திமாத் காரியும் கணிஷ்டாதிகாரியும் அவ்வைதப்பிரமத்தை யறிதற்காக ஜகத்தை நிலேதிக்கவேண்டியிருத்தலால் அதுபற்றி அஃது (கிரமம் யுகபத் என்னும்) இருவகைச் சிருஷ்டியையும் கூறிற்றென் றறிதல்வேண்டும்.

விரித்தமக தத்வமக முந்தனமாத் திரையாம்
விளங்கு † சத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலைபாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வருவநிகழ் வாழுகபற் சிருட்டி.

(இ-ள்.) தெரித்த - முற்கூறிய, காரியத்தோற்றம் - காரியமான சக
முண்டாதல், இருவகையாம்-இரண்டு பிரகாரமாம், (அவை) கிரமசிருட்டி-
கிரமசிருஷ்டியெனவும், உகபற் சிருட்டியென-யுகபற்சிருஷ்டியெனவுமாம்,
(இவற்றுள்) மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதியினின்றும், விரித்த - உண்டான,
மகதத்துவம் - மகதத்துவமும், உகமும் - அகங்காரதத்துவமும், தன்மாத்நிர
ையாம் - பஞ்சதன்மாத்நிரையுமாக, விளங்கு - விளங்காநின்ற, சத்தப்பிர
கிருதியால் - ஏழுபிரகிருதிகளினால், பஞ்சபூத-பஞ்ச பூதங்களும், உரைத்
தவற்றில் - சொன்ன வப்பூதங்களால், பிரமாண்டம் - பிரமாண்டங்களும்,
பிண்டமுதலாய - சரீராதிகளுமான, உலகுதய-சகத்தோற்றம், கிரமசிரு
ட்டி - கிரமசிருஷ்டியாம், நிறைகடலின் - நிறைந்த சமுத்திரசலத்தன், மரு
த்துவசத்து - வாயுவசத்தால், அலையாதிபோல்-தரகமாதிய பேதமுண்டா
தல்போல, சிவத்தின்-பிரமசத்தினின்று, மாயாமயம்-மித்தையாருபமான,
நாமவுருவம் - நாமரூபமாகிய சகப்பேதம், நிகழ்வு - ஏககாலத்திற் றேற்றி
விளங்குவது, ஆமுகபற்சிருட்டி-யுகபற்சிருஷ்டியாம், ஏ-று, தான்-அசை.

பிரமாண்ட மென்றது பஞ்சபூதா காரமான யாயுஞ் சேர்ந்
தொன்ற யிருக்கு மண்டமனைத்துங் கூடியதை. பிண்டமென்றது அதிற்
சஞ்சரிக்கப்பட்ட பஞ்சபூத காரியமான பெளதிக வடிவமான தேகங்
களை. பிரமாண்டத்தைப் புவனபோக மெனவும், பிண்டத்தைத் தனுரண
மெனவுங் கொள்க. அண்டத்தினுள்ள உலக பேதங்களைப் பிண்டி
த்த பொருளென்பாருமுளர். அங்கனங்கூறுதல் சேர்க்கட்டுத் தேகாதி தத்
துவந் தோன்றினமையானும் அங்குக்கே பிரதானமா யிச்சிருட்டி வந்தமை
யானுங் குற்றமாமென்க.

(நா - ம்.) சிருட்டி பிரகிருதி முதற் பிருதிவி பரியந்தமொன்றின் பின்
னொன்றடைவாக வுதித்தல் கிரம சிருஷ்டியு மொருங்கே யுதித்தல் யுகபற்
சிருஷ்டியுமா மெனவிருவகைத்தா மென்பதாம். (அ0)

† மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், தன்மாத்நிரா பஞ்சகம் என்னும்
ஏழும் சத்தப்பிரகிருதி யெனப்படும். சத்தம் - ஏழு. பிரகிருதி - காரணமா
யிருப்பது, மகதத்துவ முதலிய வேழம் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க
விகிருதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பிரகிருதியாதலு
முடையனவாமென்றிக.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிர்விகாரமான பிரமத்தில் விகாரமான விச் சகலேவபர மெய்வனந் தோற்றினவென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

சுருதிசித்த மாதலினு லிவைபுடன்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா னிறையாற்
றருதலெங்ஙன காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
றாளிலாக் கதிர்ச்சிலையி விச்சையிலா தெழுந்த
பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனான் மூலப்
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
கருதின்முர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்
காரியங்க டோற்றுதனல் வகையாவயின் மிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) சுருதி - வேதங்களின், சித்தமாதலினால் - நிச்சயமாதலால், இவை - இவ்விரு சிருஷ்டியும், உடன்பாடாகும்-அங்கீகாரமாம், தூயபரப் பிரமமாம் - சுத்தப்பிரமமாகிய, விகாரமிலா - நிர்விகாரமான, இறையால் - ஈசனால், சடப்பகுதி - சடமான பிரகிருதியினின்று, காரியங்கள் - சக தாதி காரியங்கள், தருதலெங்ஙனென்னில் - சிருஷ்டிக்கப்பட லெய்வன மெனின், தாளிலா - இச்சாவெத்தன மின்றிய, கதிர்ச்சிலையில் - சூரியகா ள்தக்கல்லில், இச்சையிலாது-இச்சாவெத்தன மின்றி, எழுந்தபரிதியினால் - உதித்த சூரியனால், அழல்வரல்போல் - அக்கினியுண்டாவதுபோல, பரம சிவனால் - நிர்விகாரமான சிவத்தினால், மூலப்பகுதியிடை - மூலப் பிரகிருதியினின்று, மகதாதி - மகத்தத்துவமுதலிய, காரியங்கள் வரற்கு - சகத்துண்டாதற்கு, கருதின் - யூகிக்கின், முரணிலையாகுமென - மாறுபாடி ல்லையாமென்று, அறிஞர் - அறிவுடையோர், புகல்வர் - சொல்லுவார்கள், காரியங்கடோற்றுதல் - காரியங்களுண்டாதல், நால்வகை-நான்குவிதமாம், அவை - அவற்றை, ஈன்மிரைப்பாம் - இங்குச்சொல்லுவாம், எ - று.

சுத்தமாயையிற் றேன்று மீசனுக்குச் சூரியனையும், மூலப்பகுதிக்குச் சூரிய காந்தக் கண்ணாடியையும், சகத்திற்கழலையு முவமித்தவாரும்.

(தா - ம்.) இச்சாவெத்தன மின்றிய வாதித்தன் சமுகத்தினுள்ள சட மான காந்தக்கல்லினின்று அக்கினி தோற்றுவதுபோல நிருவிகாரமான வீசனது சங்கிதியிற் சடமான பகுதியினின்று சகலேவபரந் தோற்றினவென் பதாம்.

(அக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சுத்தான பிரமத்தில் மித்தையான ஜகத்சிருஷ்டியாத லையுமமான பூருஷகமாய் விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

■ விருத்திபரி னுமமா ரம்பம்பலிவர்த் தகமாம்
விந்ந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார

■ (1) விருத்தி = காரணத்தினின்றுக் குக்குமத்திரிடாய்க் காரண முண்டாதலாம்.

முரைத்தலுறு தந்துபட நியாயமவன் பழகை
யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டார்த மாகும்
வருத்துகயிற் றரவங்கந் திருவங்கர் குற்றி
மகன்கனவிந் திரசாலஞ் சுத்திகா ரசிகந்
தெரித்தவிவை முதலனவார் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
றிரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை.

இதற்கு உதாரணம்:—ஆடைவீடுருவமாக வமைதலும் பொன் பணியுருவமாக வமைதலும்போல்வதாம். இங்கு வீடுருவமும் பணியுருவமும் மீண்டுந் தத்தங்காரணமான ஆடையின் ஸ்திதியையும் பொன்னின் ஸ்திதியையும் மடைநல்காண்க. விருத்தியெனினும் சூக்குமபரிணாமெனினுமொக்கும். பரிணாமம் - திரிவு.

(2) பரிணாமம்—ஒருவஸ்து தன் அவஸ்தையைவிட்டு வேறு அவஸ்தையை யடைவதாம். இதற்கு உதாரணம்:—பால்தயிராதல்போல்வதாம். இது ஸ்தூல பரிணாமென்று சொல்லப்படும்.

[சூக்குமபரிணாமத்திற்கும் ஸ்தூலபரிணாமத்திற்கும் உள்ளவேற்றுமை:—காரணத்திற்குக் கெடுதிவாராது திரிந்துண்டாயகாரியம் மீண்டு மக் காரணத்தில் விலயமாவது சூக்குமபரிணாமமெனவும், காரணங்கெடத் திரிந்துண்டாயகாரியம் மீண்டும் மற்றொருவடிவ மாதலேயன்றி மூன்வடிவ மாகாதொழிதல் ஸ்தூலபரிணாமமெனவுமறிக. பொன் பணியாய போது அப்பணி மீண்டும் பொன்னாதலையும், பால் தயிராயபோது அத்தயிர் மீண்டும் பாலாகாமையையு முய்த்துணர்க.]

(3) ஆரம்பம்—பலவவயவங்கனோடு கூடிய பலகாரணங்களால் பலவவயவங்கனோடுகூடிய ஒருகாரிய முண்டாதலாம் இதற்குதாரணம்:—பலஅவயவங்கனோடு கூடிய பலநூல்களால் பலவவயவங்கனோடு கூடிய ஓராடையுண்டாதல்போல்வதாம்.

(4) விவர்த்தம் - ஒருவஸ்து தன் சொருபத்தை விடாமல் வேறு சொருபத்தைக் காண்பித்தலாம்.

இதற்குதாரணம்:—கயிற்றவு முதலியனவாம். கயிருனது தனது சொருபத்திற்குப் பங்கம் வாராது வேறு சொருபத்தை (அரவை)க் காண்பித்தலறிக.

பிரமத்தினின்று மூலகுண்டாதற்கு ஈண்டுக் கூறிய நூல்களைப் பட்சங்களில் முதல் மூன்றுபட்சமும் தோஷசூதிமாயிருத்தலால் சுற்றநாகிய விவர்த்தபட்சமே கொள்ளத்தக்கதாம்.

பிரமம் விரவிகார மென்றும் நிரவயவ மென்றும் சுருதி கூறுதலால் விகாரமுடைய விருத்தியும் பரிணாமமும் அவயவமுடைய ஆரம்பமும் ஈண்டொவ்வாவாயினவென்க.

(இ-ள்.) விருத்தி - (காரியத்தொற்றங்கள்) விருத்தியும், பரிணாமம் - பரிணாமமும், ஆரம்பம்-ஆரம்பமும். விவர்த்தகம்-விவர்த்தகமும், ஆம்-என கான்குவகையாம், (இவற்றுள்) விரிந்தபடம்-விரிந்திருக்கின்றதுகிலே, குடிபாவம் - வீடுநுவமும், பால் - பாலே, தயிராகாரம்-தயிர் வடிவமும், உரைத்தலுறு - சொல்லாநின்ற, தத்து - நூலே, படசியாயம் - ஒழுங்கான துகிலுருவமும், வன்பழுதை - வன்மையுள்ளரச்சுவே, உரதவுரு - சர்ப்பருபமும், முறை - நிரலே, அவற்றின் - அவ்விருத்தியாது நான்கனுக்கும், திட்டாங்கமாகும் - திருஷ்டாந்தங்களாம், வருத்து-மனதை வருத்துகின்ற, கயிற்றரவம்-ரச்சுர்ப்பமும், கந்திருவநகர்-கந்திருநகரமும், குற்றிபகன்-தாணுபுருடனும், கனவு - சொப்பனமும், இந்திரசாலம் - இந்திரசாலமும், சத்திகாரசிதம் - இப்பி வெள்ளியுமாக, தெரித்த - இங்நனத்தெரிவித்த, இவை முதலனவாம் - இவை முதலானவை, திரிதலில் - அழிவின்றிய, மெய்ப்பொருளில் - சத்தான பிரமத்தில், திரிந்திடு - நசிககப்பட்ட, பொய்ப்பொருளது - மித்தையா சகத்து, கற்பிதமாதற்கு - கற்பிதமாக வுண்டாதற்கு, உவமை - உவமானமாம், எ - று.

‘முறை’ என்றதனால் விருத்தி படம் வீடாதலும், பரிணாமம் பால் தயிராதலும், ஆரம்பம் தந்துபடமாதலும், விவர்த்தகம் ரச்சு சர்ப்பமாதலுமாம். வருத்துமென்றது பிராந்தியினற் பய கம்பனாதி யுண்டாதலே.

(தா-ம்.) பிரதத்திற்சக மிங்நனம் கற்பிதமா யுண்டாயிற்றென்பதாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் உண்மையான பிரமத்தில் மித்தையான ஐக சீவ பரந்தோற்றின் அத்தோற்றப்பிராந்தி யாருக்கென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றனிகாரி யாகப்

பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிராந்தியார்க் தென்னி

லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொப் பனந்தா

னெருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனால் கவனுக்

கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்றாமான் மாவி

லிலங்குஞ் ஷுருவமாம் பகுதியினன் மருளு

மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்

வீடயனோ யமும்வரினு மவற்கிடையு றிலையே.

(இ - ள்.) பொய்ப் பொருள் - மித்தியாவஸ்து, அவிசாரியா கப்பொருள்தம் - நிர்விகாரியாயிருக்கின்ற, உயிரிடத்து - ஆத்மாவி னிடத்தில், கற்பிதமாயிற்றெனின் - மித்தையாக வுண்டாயிற்றென்றால், முன் பிராந்தி - முற்கூறிய பிராந்தியானது, யார்க்கென்னில் - யாருக்கென்றால், ஒப்பில் - சமானமின்றிய, சதி - கற்புடைய தலைவியும், பதி - தலைவனுக்கூடி, ரதிமால் - அனுபவிக்கும் ரதிகாங்கிசை யென்னும், உருவம் -

இத்திரிவிதரூபமான, சொப்பனம் - சொப்பனமானது, ஒருமுனிவன்பால் - ஒருயோகீசுவரனிடத்தில், உதிப்பின் - தோற்றின், அதனால் - அக்கனவினால், அங்கவனுக்கு-அவ்விடத்தவ்யோகீசுவரனுக்கு, எப்பொழுதுமிலாதது போல் - யாதொருகெடுதியு மில்லாததுபோல, சான்றாமான்மாவில் - சாட்சியான வாத்மாவினிடத்தில், இலங்கு - விளங்குகின்ற, குணவுருவமாம் - திரிருணத்தீமகமான, பகுதியினால் - பிரகிருதியினால், மருளு மெய்ப்பரிய - மித்தியாப் பிராந்தியையுடைய, ஞாநிரவும் - ஞாதாவும், பிராந்திஞானம் - மயக்கஞானமும், பொய்விடயம் - பிராந்திவிஷயமான, சூரமும் - சூரமுகிய முமாகிய திரிபுடிகள், வரினும் - தோற்றினும், அவற்கு - அவ்வாத்மாவிற்கு, இடையூறில்லை - யாதோராளியுமில்லை, எ - று.

சகசரிஷ்டையையுடைய யோகி சாக்கிரத்திற் பிராரத்தவசமாயெவ்விதவனுபவங்கள் வந்தாலும் அவற்றைத் தனது பிரமாந்தமானுபவித்தலின் இங்ஙனங் கூறினாரென்க, 'அவிகாரியாகப் பொருந்து முயிர்' என்றதனால் அது கூடஸ்தனம். ஆகவே, அது பிரம மென்பதாயிற்று. முனிவன்போல வாத்மா, கனைவப்போலச் சங்கற்பம், சதிகேளி மயக்கம்போலத் திரிபுடிகள்.

(நா - ம்.) கனவிற்கண்டமயக்கமாய மன்மதவீகாரத்தையவ்வத்தை யிற்றானே கனவெனக் கண்டவர்க்கு எங்ஙன மவ்விகாரமின்றே அங்ஙனமே சகத்தற்பத்தி முதலிற்றானே தனது விலாசமாய்க் கண்டிருந்த பிரமத்திற்கு என்றும் பிராந்தியில்லையென்றும் இத்திரிபுடிவிகாரஞ் சிதாபாசர்களுக்கேயாமென்றும் விளக்கியவாரும். (அக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சேவர்கள் மறைப்பு நீங்கு நிமித்தமுண்டான ஜகசிருஷ்டியிற் சேவகற்பித முணர்த்துகின்றார்.

இறைவனற் றேன்றியமா யாமபமா முலக
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவிலு லதனுண்
மறைவிலாச் சேவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா
மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிரப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு நொதுமல்
விடயமெனத் திரிவிதமா மலையாலை யென்னின்
முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்விழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர்.

(இ-ள்.) இஹவனால் - ஈசனால், தோன்றிய-உண்டாகிய, மாயாமயமாம்-மாயாவடிவமாகிய, உலகம்-சகத்தானது, இருந்தபடி-முன்னுண்டானபடி, இருக்குந்தன் வடிவினால்-தன்வடிவத்துட னொரேபிரகாரமாயிருக்கும், அதனுள்-அவ்வுலகத்தில், மறைவிலா-மறைவுபடாத, சேவன்-சேவனது, புத்திவிருத்தி - புத்திவிருத்தியினால், கற்பிதமாம்-கற்பிதமான, மற்றொரு - வே

ஞெரு, போக்கிய வடிவமே - போக்கிய ரூபமே, விருப்புஷ்டியம் - பிரிய விஷயமும், வெறுவிதாம்-விருப்பமற்ற, வெறுப்பு விடயத்தினெடு-துவேஷ விஷயமுட, நொதுமல் விடயமென - உடேட்சா விஷயமுமென, திரிவித மாம்-மூன்றுபிரகாரமாயிருக்கும், அவையவை யென்னில் - அவையெவை யென்றால், முறையில்-சிரவே, வனிதாதி-பெண் முதலியனவும், புவிமெழு வாய்-விபாக்கிர முதலியனவும், வீழ்துரும்பு முதலான - வீழ்ந்துகிடக்கின்ற திரணமுதலியனவும், ஆமென - ஆகுமென்று, முற்றுமுணர்ந்துடையோர்- யாவமுணர்ந்த சத்துக்கள், மொழியர் - சொல்லுவார்கள், ஏ - று.

‘முறையின்’ என்றமையின் வனிதாதி விருப்புவிஷயமெனவும், புவி யாதி வெறுப்பு விஷயமெனவுந் துரும்பாதி நொதுமல் விஷயமெனவுங் கொள்க.

(தா - ம்.) முத்திசாதனமாய் வந்தது ஈசரசிருஷ்டியெனவும், டந்த சாதனமாய்வந்தது ஜீவசிருஷ்டியெனவுந் விளங்கியவாரும். (அச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஈசரசிருஷ்டியி னொருமையையுஞ் சீவசிருஷ்டியின் பன்மையையும் உவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி

னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம பலவாகா ரமுமோ;

தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வா றிங் கென்னிற்

றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்

பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் திருபுத்தி தன்கற்

பிதநாளு விதத்தினு லவைதமைப்பெற் றோனுக்

காசைவிட யமதாகப் பெறற்குவெறுப் பாதி

யரியதற் விக்குபேட் சாண்டிய மாமே.

(இ-ள்.) ஈசனிருமிதமான - ஈசரசிருஷ்டியான, ஏகாகாரமும்-ஏக வடிவமும், பின்னெய்தும் - பின்னுண்டான, உயிர்க்கற்பிதமாம் - சீவசிரு ஷ்டியான, பலவாகாரம் - நாளுவித டோகாகாரங்களும், ஓர் தேசவிடயத் துறுதற்கு - ஓரிடத்துள்ள விடயத்திருத்தற்கு, திட்டாந்தம்-திட்டாந்தமா னது, எவ்வாறிற்கென்னில் - இங்கெவ்வண்ணமா மென்றால், ஈசனிருமி தம் - ஈசரசிருஷ்டியான, மணியாதிகள் - இரத்தின முதலானவைகள், பேசில் - சொல்லுமிடத்து, ஒருதகையாய் - ஒருதன்மையாயிருந்தும், போத்திரு - சீவனுடைய, புத்தி கற்பிதம் - புத்தி கற்பிதமானது, நாளு விதத்தினுல்-பலவிதமாயிருப்பதினால், அவை-அடவிரத்தினாதிகள், தமை- தம்மை, பெற்றோனுக்கு - அடைந்தவனுக்கு, ஆசைவிடயமதாகி - இராக விஷயமுமாய், பெறற்கு - அடையாதவனுக்கு, வெறுப்பாதி-துவேஷ விஷ யமுமாய், அரிய தறுவிக்கு - பெறுதற்கரிய விரத்தனுக்கு, உபேக்ஷாவிடய மாம் - நொதுமல் விஷயமுமாம், ■ - று.

(11 - ௨.) மணியாழிய ஸீசர சிருஷ்டியும் அவற்றுள் விருப்பாதிய மூன்றுமுண்டாசுவே சேசிருஷ்டியுடைய மென்முணர்த்திய வாரும். (அங்)

அ - ஸக

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிமுட்டிகள் நன்கு விளங்குமாறு வர்ப்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுந் கின்னு
மறைதுமோர் திட்டாநதந தோன்றியவோர் மாதா
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்தி
விருத்திகற் பித்தத்தினற் றுதைக்கு மகளாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குக
தாயாகி மாதலற்கு மருகியா யிருப்ப
ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிரக்கற் பிதமுமென விருகிறத்துற் றிடுமே.

(12-௩.) அப்பொருள்-முற்கூறிய சிமுட்டிகள், விளங்கித் தோன்றுறுந் தற்கு - விளங்கமாய்த் தெரிவதற்கு, இன்னும் - இன்னமும், அறைதுமோர் திட்டாந்தம்-ஓர் திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகின்றோம், தோன்றிய-ஈசரசிருட்டியினாலுண்டான, ஓர் மாதா-ஒரு பெண், மெய்ப்பரிசு-தேகத்தன்மையால், ஓர் திறமாக-ஒரே பிரகாரமாயிருக்க, போத்திருக்கள் - சீவர்களின், புத்தி விருத்தி - புத்திவிருத்தியினது, கற்பித்ததினல்-கற்பனையால், தாளைக்கு - தந்தைக்கு, மகளாய் - குமாரியாகியும், தப்பில் - தவிரின்றிய, கொழுநற்கு - மணுஷனுக்கு, காதலியாகி - மனைவியாகியும், மகற்கு - குமாரனுக்கு, தாயாகி - மாதாவாகியும், மாதலற்கு - மாமனுக்கு, மருகியாய் - மருமகளாகியும், இருப்பன் - இருப்பான், இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, விடயமெலாம் - சர்வவிஷயங்களும், இறைவனிருமிதமும் - ஈசரசிருஷ்டியும், இவற்றுள் விளங்குகின்ற, உயிர்க்கற்பிதமுமென-ஈசருஷ்டியமுமாமென, இருதி தத்துற்றிடம் - இவ்விருதன்மையாக விருக்கும், எ - று, தான் - ஏ-அசை.

(13 - 4.) ஏகமானவோர் பெண்வடிவைச் சேசிருஷ்டி யெனவும் புத்திரியாழிய பேதாராகக் கற்பிப்பது சேசிருஷ்டி மெனவும் விளக்கியவாரும். (அங்)

அ - ஸக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிருஷ்டியில் ஈசரசிருஷ்டி முத்திரசாதன மெனவும் சேசிருஷ்டி முத்தியை யடைசற்கும விடுதற்கு மேதுவெனவும் அதுவும் சாத்திரப்பிரபஞ்சம் அசாத்திரப்பிரபஞ்சமென விரண்டாமெனவும் அவற்றுள்ளும் சாத்திரப்பிரபஞ்சம் இரண்டாமெனவாண்மை துதிக்கின்றார்.

அண்ணனிநு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப

தல்லாமை பாறுநா லாசிரிய வடிவாய்

நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
 னமுவுவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா னிற்க
 வெண்ணரிய சேவகற் பிதமாயீவதுதா
 னிருபிரபஞ் சங்கன்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
 கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறைங்
 கழறிநீர் விரமந்த மெனவவையீண் டரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அண்ணனிந்மிதம் - ஈசரசிருஷ்டியாகிய, பிரபஞ்சம் - பிரபஞ்சமானது, வாதிப்பதல்லாமையானும்-பாதகமாயிராமையினுனும், நூலாசிரியவடிவாய்-சுருகிருருபத்தினால், நண்ணலரும்-அடைதற்கரிய, முத்திசாதனமாயும்-டோக்கசாதனமாயிருத்தலினுனும், தன்னால்-சேவனாகிய தன்னால், நமுவுவொண்ணுமையினுனும் - விடுதற்கசக்கியமாவதினும், அனையதுதானிற்க-அவ்வீசரசிருஷ்டியவ்வாதே நிற்கட்டும், எண்ணரிய-கணித்தற்கரிய, சேவகற்பிதமாய-சேவகற்பணையாகிய, அதுதான்-(முழுட்சுக்களால் நிவிர்த்திக்கத்தக்கதான) அதுவே, இருபிரபஞ்சங்கள்-இரண்டு பிரபஞ்சங்களாம், (அவை) சாத்திரத்தோடு - சாத்திரப்பிரபஞ்சமும், அசாத்திரமாம்-அசாத்திரப்பிரபஞ்சமும், கண்ணும் - வருத்துகின்ற, அசாத்திரப்பிரபஞ்சம் - அசாத்திரப்பிரபஞ்சமானது, கழறில் - கூறுபிடித்து, தீவிரம் மந்தமென - தீரவிரமும் மந்தமுமென, இருதிறைம் - இருவகைத்தாம், அவையீண்டுரைப்பாம் - அவற்றை யிவ்விடத் தெடுத்துக் கூறுவாம், எ - று, கொல் - அசை.

ஈசரசிருஷ்டி 'நமுவுவொண்ணுமையினுனும்' என்றமையின் சேவசிருஷ்டி நமுவுமென்பது பெறப்பட்டது. (அஎ)

அ-ஐக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சேவசிருஷ்டியாய சாத்திர அசாத்திரப் பிரபஞ்சங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சேவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
 திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங்
 காவலுறு சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
 கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
 மேவுறுமில் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
 விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
 மோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்க் ஞான
 வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின்விடு வதுவாம்.

(இ - ள்.) சேவபரவிசாரணையே-ஆன்மப்பிரம விசாரமே, உரைத்தல்-சொல்லுதற்கு, அரிதாம் = அரியதான, சாத்திரப்பிரபஞ்சம் - சாத்திரப்பிரபஞ்சமாம், காமாதிகளே - காமக்குரோதாதிகளே, தீவிரமாம் - தீவிரப்பிர

ஞ்சமாம், காவலுறும் - பந்தப்படுத்துகின்ற, சாதிகருமாதிகமொடு - சாதி
'மாதிகளுடன், கருதுமனக் கற்பிதமே - கருதாவின்ற மனோசங்கற்பமே,
ந்தம் - மந்தப்பிரபஞ்சமாம், அசாத்நிரத்தின் - அசாத்நிரப்பிரபஞ்சத்தின்
ண், மேலுறும் - பொருந்துகின்ற, இவ்விருதிறமும் - இவ்விருதன்மை
ம், ஆருயிர் - கூடஸ்தனது, மெய்க்காட்சி - உண்மையான தரிசனத்
ற்கு, விரோதிகளாதலின் - டகைகளாதலின், ஞானம் பயிற்றகு - ஞான
பியாசத்திற்கு, முன்னம் - முன்னரே, ஒலுவு - விடத்தக்கனவாம், சாத்
ரப்பிரபஞ்சம் - 'சாத்நிரப்' பிரபஞ்சமானது, 'மெய்க்ஞானம் - உண்மை
நானத்தை யடைதற்கு, உதவியாய் - சகாயமாயிருத்தலின், ஆன்மகாட்சி
ன்பின் - ஆத்மதரிசனமான பின்னர், விடுவதுவாம் - விடத்தக்கதாம்,
1 - று. தான் - அசை.

சாத்நிரம்-தானாபவ்விளங்கும் யதார்த்தமாகிய வாழ்மலாபமான பேரின்
த்தையடையு முத்தியாதியவற்றைக் கூறும். அசாத்நிரம் புறம்பாயுள்ள
ற்பிதமாகிய வஞ்சம்மலாபமான சிற்றின்பத்தை யடையு முத்தியாதியவற்
றைக் கூறும். தீவிரமென்றது வனிதாதி போகசம்பத்தின்மேற்காயிப்
தை. மந்தமென்றது வருணசிரம தர்மப்படி சொர்க்காபேகையாற் செய்
ங்கருமத்தை.

(ப-ம்.) தானாய பிரமத்தில் அத்தியாசமாகத் தோற்றிய மூலாஞ்ஞா
னத்தினுற் றேன்றாத தன்னை யதார்த்தமாகத் தரிசிக்கு கிமித்தஞ் சிவர்க
ளுடைய அவித்தியா நாசத்தின்பொருட்டு ஈசரானுக்கிரகத்தினுலுண்
டான சரீரத்தினின்றும் இச்சகந மரணப் பிரவாகுபத்திற்கு ஏதுவான
மாதிகளாகிய தீவிரத்தை நீக்கி மேற்செய்யுங் கர்மங்களின் மனுஷாரந்த
மாதிய சுகங்களை யனுபவிக்கும் பதப்பிராப்திகட்கு ஏதுவாகுங் கர்மரூப
மந்தத்தை நீக்கி மேல் கிஷ்காமமான சற்கிருத்தியங்களினுற் சித்தச்சுத்தியும்
அதனாற் சாதன சதுஷ்டயமும் உண்டாதலின் தீவிர மந்தங்களாய வசாத்
நிரப் பிரபஞ்சம் 'ஞானம் பயிற்றகு முன்னமோலுவு' எனவும், இச்சாதன
த்தினுற் பரமாத்மவிசாரம் பிறந்து அதனால் மனனமும் அதனால் சித்தியா
சனமும் அதனாற் சமாதியுங் கூடினவிடத்தில் அங்கனம் விசாரித்த விசா
ரம் நீங்கலின் 'சாத்நிரப் பிரபஞ்சந்தான் மெய்க்ஞான வடிவியா யான்ம
காட்சியின்பின் விடுவதுவாம்' எனவுங்கூறினார். இவ்விருண்டும் விடுவதாயி
னும் அசாத்நிரப்பிரபஞ்சம் ஆன்மலாபத்தைக் கொடாமலும் சாத்நிரப்பிர
பஞ்சம் அதனைக் கொடுத்தும் நீங்குமாதலின் இச்சாத்நிரப் 'பிரபஞ்சம்
முமூட்சுக்களால் முக்கியமாக விரும்பத்தக்கதாயிற்று.

வினா:—ஆத்ம தரிசனத்துக்கு விரோதமான தீவிரமந்தமெனும் அசாத்
நிரப் பிரபஞ்சம் விடத்தக்கதுதான். சாத்நிரப்பிரபஞ்சத்தை விடுதலெற்
பிற்கு?

விடை:—பரமாத்ம விசாரணையால் ஆத்மதரிசனமாயினும் அவ்வதிஷ்ட
டானமான கூடஸ்தப் பிரமாயக்கியத்தின்கண் இவ்விருதன்மையு நீங்கு
மிடத்து அதனை விசாரிக்குஞ் சாத்நிரப் பிரபஞ்சமும் நீங்குதலாலென்க.

(11 - 12.) சீவேசா இருவ்ருகன் முத்தியின்க ணில்லெயென்ப துணர்ந்தியவாரும். (அஅ)

அ - னை.

முற்கூறிய சேனுக்கு ஆன்றுபாதிபும் எட்டத்தியாசமும் ஐந்தவத்தை யுற் கூறுவான் றொடங்கியிச்செய்யுளில் மூன்றுபாதிபின் நாமங்களும் அவற்றினொன்ற னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

தீவிரமந் தக்கனயிற்கு காட்சியுற்ற பின் னுந்
திகழ்முத்தி பெற்றற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
பாவமுறு மவிச்சின்னோ பாதிபதி விம்போ
பாதிபுட னத்தியா சோபாதி யெனவே
மேவுமுபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே
விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
யாவரண வவிச்சின்னோ பாதிபாம் பிரத்திப
கான்மாவிற் சுதனதுகா ரியமாப்புந் தியினில்.

(12 - 13.) தீவிரமந்தக்கன்-முற்கூறிய தீவிரமந்தக்கன், உயிர்க்காட்சி-ஆத்ம தரிசனத்தை, உற்றபின்னும் - அடைந்த பின்பும், திகழ் - விளங்கா நின்ற, முத்திபெற்றற்பொருட்டு-மோட்சமடையு நிமித்தம், விடுவனவென் றறிக-விடத்தக்கன வென்றறிவாயாக, பாவமுறும்-பாஷையாயுள்ள, அவிச்சின்னோபாதி - அவிச்சின்னோபாதியும், பதிவிம்போ பாதிபுடன் - பிரதிபிம்போபாதியுந், அத்தியாசோ பாதியென - அத்தியாசோபாதிபுமென, மேவுமுபாதிபன் - மேவாநின்ற பூபாதிபன், ஒருமூன்றுள் - ஒப்பற்ற மூன்றுள்ளவாம், அவற்றை - அவைகளை, முறையே-சிரவே, விளம்பியிடில் - சொல்லுமிடத்து, பிரத்தியகான்மாவிற்கு-கூடஸ்தனுக்கு, சுழுத்தியுருவாம்-சுழுத்திவடிவமான, அவித்தைதானே - அவித்தையே, ஆவரண அவிச்சின்னோபாதிபாம் - மறைப்புவடிவ அவிச்சின்னோபாதிபாகும், அதனது - அவ்வவித்தையின், காரியமாம்-காரியமான, புத்தியினில்-புத்தியில், ஏ-று.

அவிச்சின்ன-உபாதி=அவிச்சின்னோபாதியெனவும், பதிவிம்ப-உபாதி=பதிவிம்போபாதியெனவும், அத்தியாச-உபாதி=அத்தியாசோபாதியெனவும், நிலமொழியீற்று அகரமும் வருமொழி முதலி னுகாமுங் கெட்டுக் கமலபத்திரோதகம்போல ஓகாரமாதல் குணசந்த்யாமென்க.

வினா:—ஞானப்பியாசத்துக்கு முன் அசாத்திரப் பிரபஞ்சமும், ஆத்ம தரிசனத்திற்குப்பின் சாத்திரப்பிரபஞ்சமும், முத்தியின்கண் (2)வ்வுபயப்பிர பஞ்சமும் விடத்தக்கவை யென்றதினால் ஞானப்பியாசத்திற்கு முன்னர் அசாத்திரப்பிரபஞ்சத்தை விடவேண்டுமென்றது அது பகையாதலின் விடத்தக்கதுதான். ஆத்ம தரிசனத்திற்குப் பின்னர்ச் சாத்திரப்பிரபஞ்சத்தின் லட்சியார்த்தம் வெளிப்படுத்தலின் அதன் வாச்சியார்த்தம் விடத்தக்கது தான். இவ்வுபயமும் முத்திபெற்றற்பொருட்டு விடவேண்டுமாயின் ஆத்ம தரிசனமும் முத்தியும் வெவ்வேறே?

விடை:—ஆத்மதரிசனமென்பது சீவன்முத்தியாம், திகழ்முத்தியென்
து விதேகமுத்தியாம். இச்சீவன்முத்தியே தேகோபாதி நீக்கத்தில் விதே
முத்தியாதலின் இதற்கு முன்னும் பின்னும் விடவேண்டுமென்ற வுபயப்
பஞ்சமும் விதேகமுத்தியி லியல்பாகவே யிடலையென்பது தோன்ற
ந்நனங் கூறினானெனக் (அக)

அ - கை,

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையா விரண்டு உபாதிகளின் இலக்
ணமும் நான் கத்தியாசங்களி னுமமு முணர்த்துகின்றார்.

பற்றியவான் மாப்பதிவிம் பித்திடுத றுளே
பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய
முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல்போல
முயலுதலே யத்தியா சோபாதியாகு
முற்ற * வத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே றென்றி
லொன்றுணர்த லாமிப்பி வெள்ளியது போல
மற்றதுநால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர
மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே.

(இ - ள்.) பற்றிய - தொடர்ந்த, ஆன்மா - ஆத்மா, பதிப்பித்திடுத
றானே - பிரதிபிம்பித்திரிதலே, பதிவிம்போபாதியாம் - பிரதிபிம்போ
பாதியாகும், புத்திகதமாய - அந்தக்கரணசம்பந்தமாகிய, முற்று சுகதுக்கங்
கள் - சுகதுக்கங்கண்முழுதும், உயிர்நுகர்தல்போல - ஆத்மாவனுபவிப்பது
போல், முயலுதலே - முயற்சிப்பதே, அத்தியாசோபாதியாகும் - அத்தியா
சோபாதியாம், உற்ற - இங்ஙனம் வந்த, அத்தியாசம் - அத்தியாசத்தின்,
இலக்கணம் - இலக்கணமானது, இப்பி வெள்ளிபதுபோல் - சுத்திகா
ரிதம்போல, ஒன்றில் - ஒருவஸ்துவில், வேறொன்றுணர்தலாம் - மற்ற
ஒருருவஸ்துவையறிதலாம், மற்றது - பின்னந்தவத்தியாசமே, நால்வகை
பட்டம் - நான்குவிதமாம், மித்தையுடன் - மித்தியாத்தியாசம், இதரம் -
இதராத்தியாசம், இதரேதரம்-இதரேதராத்தியாசமும், சத்தியங்களினால்-
சத்தியாத்தியாசமுமாகிய விவைகளினால், எ - று. ஆம் - சாரியை. ஆல் -
அன்று - அசை. சத்தியங்களினாலென்னும் மூன்றனுருபு 'ஆம்' என்னும்
வினை கொண்டு முடிந்தது.

(தா - ம்.) சுமுத்தியவத்தையிற் பிராஞ்ஞானக்கட்டுண் டிருந்தலின்
'ஆவரண அவிச்சிண்டுபாதி' எனவும், அந்தக்கரணப்பிர திபலனானகிக்கன
வில் தைசதனாக அனைப்பார்த்திருத்தலின் 'பதிவிம்போபாதி' எனவும்,
மனோகர்பிதத்தா லுண்டானதுக்கருபமானவிடயங்களைச் சுகம்போலக்கரு
தி நனவின் கண் அடைதற்கு விசுவனாகமுயலுதலின் 'அத்தியாசோபாதி'
எனவும் ஆத்மாவிற்கவாந்தரமாகவந்தனபோலத் தோற்றினவென்பதாம்.()

■ அஃதல்லாததன்கண் அதைக் காண்டல் அத்தியாசமெனப்படும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய நான் சத்தியாசங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
 னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே
 சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதல் வரலாற்
 மருந்தூல மெய்ம்மித்தி யாத்தியா சந்தா
 னிரிப்பருமிந் தியங்களை யிதராத்தி யாச
 மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
 தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
 சத்தியாத்தி யாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவலோ.

(இ - கா.) நெருப்பினொடு - அக்கினியின், புணர்ச்சியால் - கூட்டர
 வினால், புனற்கு - சலத்திற்கு, அழற்சிவரல்போல் - உஷ்ணம் வருவது
 போல், நித்தமுறும்-நித்தியமான, ஆன்மசந்நிதியதனின்-கூடஸ்தசந்நிதான
 த்தில், குறையே - கிரமமாக, சரிப்பினொடு-சஞ்சரித்தலும், காண்டல்-பார்த்
 தலும், நினைவுறல்-நினைத்தலும், அறிதல்-அறிதலும், வரலால்-வருதலினால்,
 தரும் - போகாணுவதற்கு, தருகியாயுள்ள, தூலமெய் - தூலசரீரமே,
 மித்தியாத்தியாசம் - மித்தியாத்தியாசமாம், இரிப்பாரும் - நீக்கற்கரிய,
 இந்நியங்களை - ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை, இதராத்தியாசம் -
 இதராத்தியாசமாம், கரணம் - அந்தக்கரணங்களே, இதரேதராத்தியாச
 மாகும் - இதரேதராத்தியாசமாம், தரிப்பரிய-நிலையில்லாத, மூலவகங்கா
 மதுதானே - மூலாங்காரமே, சத்தியாத்தியாசம் - சத்தியாத்தியாசமாம்,
 எனச் சாற்றுவர்தக்கவரே - என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள், ஏ - று.
 தான் - ஏ - அகை.

மித்தியா+அத்தியாசம்=மித்தியாத்தியாசம், இதர+அத்தியாசம்==
 இதராத்தியாசம், சத்தியா+அத்தியாசம்=சத்தியாத்தியாசமெனப் புண
 ர்த்து நின்றன. இவ்வாறு புணர்தல் தீர்க்கசந்தியெனப்படும். இதர+
 இதர+அத்தியாசம்=இதரேதராத்தியாசமெனப் புணர்த்து நின்றது. என்
 னென்ன விருவகைச் சந்தியுள் முன்னது குணசந்தியும் பின்னது தீர்க்கசந்
 தியுமா மென்க. 'முறையே' என்றமையின் சரிப்பு ஸ்தூலதேகத்திற்கும்
 காண்ட விந்திரியங்களுக்கும், நினைத்த லந்தக்கரணங்களுக்கும், அறிதல்
 மூலவகங்காரத்திற்கு மெனக்கொள்க. கூடத்தனது சந்நிதியையடுத்திருத்த
 லால் அகங்காரமுதலிய நான்கிற்கு மித்தொழில்க ஞண்டாயினவென்க.
 எனவே இவைகட்கோ ரறிவு தனியே யின்றென்பது பெற்றாம்.

(ப-ம்.) நித்தியமானவாத்மா அனித்தியமான தேகசம்பந்தமாய் அதன்
 சரித்தலாயின் றொழிலைத் தனதாகப்பாவித்தலின் 'மித்தியாத்தியாசம்'
 எனவும், தனக்கு வேருனவிந்திரியங்களின் றொழிலைத்தனதாகக் காண்ட

லின் 'இதராத்தியாசம்' எனவும், மனமாதியவற்றையானெனதெனச் சங்கற்பிக்கும் சங்கற்பத்தைத் தனதாகப்பாவித்தலின் 'இதரேதராத்தியாசம்' எனவும், சாண்டலாததைத் தாளுக்கருதும் அகங்காரத்தைத் தாளுக வறிதலின் 'சத்தியாத்தியாசம்' எனவுங் கூறினார்.

(நா-ம்.) அத்தியாசோபாநியினாலுண்டான நான்கத்தியாசங்களினில்க்கண முணர்த்தயவாரும்.

அ - னை.

இச்செய்யுளில் ஏனைய நான்கத்தியாசங்களின் மூன்றத்தியாசங்களினில்க்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி
 னரவமென நிருபாதி காத்தியாசரநா
 னங்கார விவலான்மா விற்குநான் கருத்தா
 வாமெனலாற் சிவப்புலம் பேரறிசா பாநிகமா
 மீக்காகுந் கரணதரு மான்மாவிற் கிசசா
 மியநானென் றிருத்தலினு லலைபுனலிற் புகக
 வீரங்கதிரின் விமபமெனத் தத்தருமாத் தியாச
 மெனவுரைப்பார் நான்கும்ப வானெனநிற் கையினால்.

(இ - ன்.) ஆங்காரான்மாவிற்கு - அகங்காராத்மாவிற்கு, நானெனலால் - அகமென்பதனால், கயிற்றினரவமென - ரச்சுசர்ப்பம்போல், நிருபாதிகாத்தியாசம்-நிருபாதிக்காத்தியாசமாம், ஆங்காரவிவலான்மாவிற்கு-அகங்காரதருமாத்மாவிற்கே, நான் கருத்தாவாமெனலால் - அகங்கருத்தாவென்பதனால், சிவப்புலம்போல் - படிக்கத்திற்பற்றிய சிவப்புப்போல், சோபாநிகமாம் - சோபாநிகாத்தியாசமாம், ஈங்காகும் - இவ்விடத்திற்பொருந்திய, கரணதருமான்மாவிற்கு - அந்நக்கரண தருமாத்மாவிற்கே, இச்சாமியநானென்றிருத்தலினால் - இச்சாமியக மென்பதனால், அலைபுனலில் - தரங்கசலத்தில், புகக - பிரதிபலித்த, வீரங்கதிரின் விமபமென - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரவிம்பம்போல், தத்தரு மாத்தியாசமென - தத்தருமாத் தியாசமென, உரைப்பார் - சத்துக்கன்சொல்லுவார்கள், நான் குடும்பவானென நிற் கையினால் - அகங்குடும்ப வானென்றிருப்பதனால், எ - று.

இச்சாமியக மென்பதன்பொருள் யானிச்சிக்கின்றே நென்பது.

அ - னை.

இச்செய்யுளில் முற்புறத வோரத்தியாசத்தினில்க்கணமும் ஐந்தவத்தையுடையினமும் உணர்த்துகின்றார்.

மைநதர்முந் லாயினு ருடனான்மா விற்கு
 மண் ணுலகிற் பழையித்கர் விவகார மெனவே

யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச

மாமென்ப ரில் ■ வத்தி யாசங்க டம்மா

* பிராந்தி (மயக்க) ஞானத்தின் விஷயமாகிய மித்தியாவஸ்துவிற்கும் (கயிற்றிற்றேன்றியவரவிற்கும்) பிராந்திஞானத்திற்கும் அத்தியாசமென்று பெயராம். இவ்வத்தியாசம் அர்த்தாத்தியாசம் ஞானத்தியாசமென்றிரு வகைத்தாம். [கயிற்றிற்றேன்றியவரவு அர்த்தாத்தியாசமாம்; அதன்ஞானம் ஞானத்தியாசமாம்] இவ்விரண்டனுள் அர்த்தாத்தியாசம் எண்வகைத்தாம். அவை மித் தியாத்தியாச முதலியனவாம். *அவ்வெண்வகையத்தியாசத்தின்றன்மை சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது. அதுவருமாறு:—

(1) மித்தியாத்தியாசம்.

நெருப்பினது சம்பந்தத்தினுற் புனலுக்குச் சூடுண்டாதல் போன்று பிரத்தியகாதம் சந்திகியில் முறையே நடத்தல், காண்டல், நினைத்தல், அறிதல் ஸ்தூலசரீரத்திற் குண்டாதல் அத்தூலசரீரம் ஆத்மாவின் கண் மித்தியாத்தியாசமாம். நடத்தலை ஸ்தூலதேகத்திற்கும், காண்டலை ஞானேந்திரியத்திற்கும், நினைத்தலை அந்தக்கரணத்திற்கும், அறிதலை (ஆபாச சுகித) மூலவகவகாரத்திற்கும்கொள்க. நடத்தல் முதலியவை ஸ்தூலசரீரத்தை முன்னிட்டிருக்கழ்தலின் அவையாவும் ஸ்தூலசரீரத்திற் குரியனவாகச் சொல்லப்பட்டன.

(2) இதராத்தியாசம்.

இந்திரியங்களில் ஆச்மா சொரூபமாக வத்தியாசமாகாத ஆத்மாவில் இந்திரியங்கள் சொரூபமாக அத்தியாசமா யிருத்தலின், இந்திரியவர்க்கம் இதராத்தியாசமாம். இதராத்தியாசமெனினும் அன்னியதராத்தியாசமெனினும் ஒக்கும். இரண்டில் ஒன்றனது அத்தியாசம் அன்னியதராத்தியாசமாம். அன்னியதரம் - இரண்டிலொன்று.

(3) இதரேதராத்தியாசம்.

நான் கர்த்தா நான் போக்தா என்னுமிடத்து அந்தக்கரணத்தின் விசேஷணமாகிய கருத்திருத்துவமும் போக்திருத்துவமும் ஆன்மாவினிடத்திலும் அந்தக்கரணம் இருக்கிறது விளங்குகின்றது என்னுமிடத்து ஆத்மாவின் விசேஷணமாகிய சத்தும் சித்தும் அந்தக்கரணத்திலும் அத்தியாசமாயிருத்தலின், அந்தக்கரணத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கு முள்ள அத்தியாசம் இதரேதராத்தியாசமாம். இதரேதராத்தியாசமெனினும் அன்னியோன்னியாத்தியாசமெனினு மொக்கும். ஒன்றற்கொன்றத்தியாசமாதல் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தின் தன்மையாம்.

(4) சத்தியாத்தியாசம்.

சுருதிசம்பந்தஞானம், யுக்திசம்பந்தஞானம், உலகசம்பந்தஞானமென்னு மூன்றனுள் உலகசம்பந்த ஞானத்தால் மூலவகவகாரம் அல்லது மாயை சத்தியமாக விவகரிக்கப்படுதலின், அது சத்தியாத்தியாசமாம். [மா

னந்து சிர்வி காரியான் மாவென்றல் பெற்றா

நவிறருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்

யைசருதிசம்பந்தஞானத்தால் ஆகாயத்தாமரைபோன்று துச்சமாயும், யுத்தி
சம்பந்த ஞானத்தால் கயிற்றரவுபோன்று மித்தையாயும் பிரத்தியாமென்க]
[“சிரௌதம் யௌத்திகம் லௌகிகம் என்னும் மூவகை ஞானங்களால்
இச்சகத்தாகிய காரியத்தோடுகூடிய மாயையைத் துச்சை, அநிர்வசநீயை,
வாஸ்தவியென்னும் பேதத்தால்மூன்றுவகையாக வறியத்தக்கதாம்” என்று
பஞ்சதசி கூறுகின்றது.] கயிற்றின்கண் அரவுபோன்று ஆத்மாவின்கண்
மித்தையாகவிரூட்கும்மாயையை ஆத்மாநாதம் விவேகமின்றியபாமரர்களும்
விஷயிகளும் ஆத்மாவைப்போலச் சத்தியப்பொருளாக விவகரித்தல்பற்றி
அது சத்தியாத்நியாசம் எனப்பட்டது.

(5) நிருபாதிகாந்தியாசம்.

நான் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருளாக மயக்ககாலத்தில் பிரத்தி
யகாத்தாவென்றும் அகங்காரமென்றும் பேதமின்றிக் கயிற்றரவுபோன்று
விவகரிக்கப்படுதலின், இது நிருபாதிகாந்தியாசமாம்.

(6) சோபாதிகாந்தியாசம்.

செவ்வரத்தம் பூவின் நிறம் படிகமணியில் ஆரோபமாக விளங்குதல்
போன்று நான் கருத்தாவென்னுமிடத்து அகங்காரத்தின் தருமமாகியகருத்
திராத்துவம் நான் என்னும் சொல்லுக்குண்மைப்பொருளாகிய ஆத்மாவி
னிடத்தில் ஆரோபமாக விளங்குதலின், இது சோபாதிகாந்தியாசமாம்.

[காரணத்தைக் கண்டவிடத்துக் காரியந் தோன்றாதொழிவது நிரு
பாதிகாந்தியாசமாம். அது கயிற்றைக்கண்டவுடன் அநிற்றோன்றிய பாம்பு
தோன்றாதொழிவதுபோலாம். காரணத்தைக் கண்டவிடத்துங் காரியந்
தோற்றிக்கொண்டிருப்பது சோபாதிகாந்தியாசமாம். அது கானலைக்
கண்டவிடத்தும் கானலீர் தோற்றுவதுபோலாம். இவற்றின் விளக்கம்
வருமாறு:—

நிருபாதிக அஞ்ஞான ஜந்நியம் சோபாதிக அஞ்ஞான ஜந்நியம் என்
னும் பேதத்தால் பிராந்தி (மயக்கம்) இருவகைத்தாம். விலக்ஷண (தனது
சமகாலபரியந்தம் காரியத்தை நிறுத்தவதாகிய) நிமித்தகாரணம் இங்கு
உபாதியெனப்படுகிறது. அவ்வுபாதியின்றிக் கேவல அஞ்ஞானத்தால்
தோன்றும் பிராந்தி நிருபாதிகப் பிராந்தியாம். அது ரஜ்ஜு சர்ப்பம் சுத்
திரஜத முதலியவற்றின் பிராந்தியாம். விலக்ஷணமான நிமித்தகாரண
வடிவ உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞான ஜந்நியப்பிராந்தி சோபாதிகப்பிராந்
தியாம். எவ்வனம் பிரகாச அந்தகாரங்களின் சம்பந்தவடிவ உபாதியோடு
கூடிய அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் ஆகாயத்தினது நீலத்தன்மையின்
பிராந்தி யிருக்கின்றதோ, எவ்வனம் பிம்பத்தின் சந்திவடிவ உபாதியோடு
கூடிய கண்ணாடியின் அஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய பிரதிபிம்பத்தின் பிரா

நெருத்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சமுத்தி தூர்பார்
தூரியாதீ தந்தான மவற்றியல்பு மொழிவாம்.

ந்தி இருக்கின்றதோ, அவனைமே ஜீவர்களது அதிருஷ்டவடிவ உபாதி யோடு கூடிய மூலாஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய பிரபஞ்சத்தின் பிராந்தி இருக்கின்றது. அது முற்கூறிய உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தால் தோன்றியதாயிருத்தலின், சோபாதிபப் பிராந்தியம். நிருபாதிபப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவிர்த்தி (பாதமாகியபின் தோற்றதல்) உண்டாகிற தில்லை; ஏனெனில், உபாதியின்மையால் அதன் நாசமும் பாசமுமாகிய இரண்டு மிருத்தலினைன்க. சோபாதிபப் பிராந்தியின் பாதிதாது விருத்தி யுண்டாகின்றது; ஏனெனில், மீத்தியாத்தன்மை ரிச்சயவடிவ பாதம் [பொய்யென்று நிச்சயித்தல்] உண்டாகியும் உபாதியின் இருப்புவரையில் ஸ்வரூபத்தின் அப்பிரதிதி (விளங்காமை) வடிவ நாசபின்னையாலென்க.

(7) தத்தருமாத்தியாசம்.

நான் இச்சிக்கின்றேன் என்பதில் அந்தக்கரணத்தின் தருமமாய இச்சை நான் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாய ஆத்மாவில் நீர்ப் பிரதி பலித்த சூரிய பிம்பப்போன்று அதிபாசமாப்த் தோன்றுதல் தத் (அந்தக் கரணத்தின்) தருமத்தியாசமாம். இங்கு அந்தக்கரணத்தின் தருமாத் திரம் ஆத்மாவில் அதிபாசமாதல்பற்றி அது தத்தருமாத்தியாசமென்று கூறப்பட்டது.

(8) சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம்.

யான் குடும்பி என்னுமிடத்துத் தனக்கும் புத்திரர் முதலானவர்களு க்குமுள்ள சம்பந்தம் உப்பலிற் பிரயாணஞ்செய்யும் மக்களது லீவகாரம் போன்றிருத்தலின், இது சம்பந்தமாத்திராத்தியாசமாம்.

ஈண்டுக்கூறிய வெண்வகை யத்தியாசங்களும் கீழ்க்கூறப்படு மிரு வகையத்தியாசத்தினுள் அடங்கும். அவை (1) சொரூபாத்தியாசம், (2) சம்சர்க்காத்தியாச மென்பனவாம்.

(1) சொரூபாத்தியாசம்.

தத்துவஞானத்தினால் பொய்யென்று நிச்சயிக்கத்தக்கவஸ்து (அரவு) அதிஷ்டானத்தி (கயிறறி)ல் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாயிருக்கிறது. தேகாதிப்பிரபஞ்ச உணன்மாவிற்கு அதிஷ்டான (ஆன்ம) ஞானத்தினால் பாதம் (பொய்யென்று நிச்சயித்தல்) உண்டாதலால், ஆன்மாவில் அசன் சொரூபாத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஒன்றன் முழுஉடிவமும் மற்றொன்றில் அத்தியஸ்தமாதல் சொரூபாத்தியாசமாம்.

(2) சம்சர்க்காத்தியாசம்.

பாதிக்கத்தகாதவஸ்துவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகின்றதின்று. ஆனால், அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் அநான்மாவில் ஆன் மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆகவே இது சம்சர்க்காத்தி யாசமாம். சம்சர்க்கம் = சம்பந்தம்.

(இ - ள்.) னைந்தர் முதலாயினு ருடனான்மாவிற்கு - புத்திரகளைத்திராதிகளுடன் ஆத்மாவிற்கு, மண்ணுலகில் - பூமியின்மீது, பஹியத்தர் - ஓடத்திலிருப்பவரது, விவகாரமெனவே - விவகாரத்தைப்போன்று, அந்தமுறும்-முடிவுள்ள, சம்பந்தமாத்நிராத்தியாசம் - சம்பந்தமாத்நிராத்தியாசம், ஆரென்பர்-ஆமெனவறிஞர் சொல்லுவார்கள், இவ்வத்தியாசங்கடம்மால் - இவ்வெட்டத்தியாசங்களினால், நந்து - ஆங்கமுள்ள, நிர்விகாரியான்மாவென்றல் - ஆத்மா நிருவிகாரியென்பது, பெற்றும் - பெற்றனம், நவிறநும் - சொல்லாநின்ற, ஐந்தவத்தையுள் - பஞ்சாவத்தை யுள்ளன, அவை - அவவவத்தைகள், யாவையென்னில் - எவையென்றால், தொந்தமுறு - ஏன்றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள, நனவொடு - சாக்கிரமும், சொப்பனம் - கனவும், சுழுத்தி - சுழுத்தியும், துரியம் - துரியமும், துரியாதீதம் - துரியாதீதமும், ஆம் - ஆகும், அவற்றியல்பு - அவைகளின் றன்மைபை, மெழிவாம் - மெற்கூறுவாம், எ - று - தான் - அசை.

(ப-ம்.) ரச்சுசுப்பம்போலக் கூடஸ்தசாயைதங்கிய அகங்காராத்மாவானது முன்னுள்ள கூடஸ்தனையும் பின்னுள்ள திரிகுணாத்தமகத்தையும் நோக்குமுபாதியின்றித் தன்னை நானென நோக்குதலின் 'திரபாதிகாத்நியாசம்' எனவும், மாணிக்கச்சாயைபற்றியபடிசம் அந்நைத்தன்னிறமாசக் காண்பது போலத் தனதுவடிவங் கூடஸ்த சாயையென வறியாது முற்கூறிய திரிகுணாத்மகத்தை நோக்கிய வுள்முகத்தைக்கொண்டு தானேகருத்தாவெனமதித்தலின் 'சோபாதிகாத்நியாசம்' எனவும், சலப்பிரதிபிம்பத்தைச் சூரியனென்பதுபோல அந்தக்கரணசம்பந்தத்தினாலுண்டான அதன்தருமத்தைத் தன் தருமமாகக்காண்டலின் 'தத்தருமாத்நியாசம்' எனவும், ஓடத்திலுள்ளவர் சம்பந்தம்போலப் புத்திராதி விடயங்களின் எகதேச சம்பந்தமாத்நிரத்தினுனே குடும்பியென நின்றலின் 'சம்பந்த மாத்நிராத்தியாசம்' எனவும் கூறினார்.

வினா:—அற்றேல், இங்ஙனங்கூறிய அகங்காரான்மாயாது?

விடை:—மேற்கூறுதலாற் காண்க.

ஆன்ம சஞ்சிதியில் அகங்காரான்மா, அகங்காரவியலான்மா, கரணதருமான்மா, அகங்குடும்பான்மா ஆகியநான்குமாம் கரணதருமான்மா என்றலின் ஈற்றிலுள்ள ஆன்மாவை யிந்திரிய தருமான்மாவெனக் கொள்க; எனவே, கண்மேந்திரியங்களை யங்ஙனந் தூலதேசமென்றலின் அவற்றின் முன்னையவிரண்டுந் தருமியெனவும், பின்னையவிரண்டிந் தருமெனவுமாம். இவ்வத்தியாசங்கள் தனது சங்கிதத்தையினுற் றேற்றினால் அவற்றிற் சம்பந்தமின்றி யிருத்தலின், ஆத்மா நிருவிகாரியென்றும், அவற்றின் சம்பந்தங்களைத் தானறிந்துகொண்டிருத்தலின் சுருகாமாத்நிரவிற்கு என்னினுமமையும்.

(தா - ம்.) கூடஸ்தனது இச்சாயெத்தனமின்றி அவனது சங்கிதியில் இயல்பாக நான்கத்தியாசங்களும்கூட, அகங்காரசம்பந்தமாத்நிராத்நியாசம்

(西廂)

இந்திய அரசு இந்தியாவின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(தி.நீ.) பெருந்துவமைப்பூசம்-பெரியதுவலப்பூசமும், ஈரைந்திங்
பம் - தேசேந்தரியங்களும், பிராணபஞ்சகமோடி - பஞ்சப்பிராணமும்,
கரணம் - அத்தக்கரணசதுஷ்டயமுமான, இவை-இவ்விருபத்துநான்கு
வகைகளும், உருவாம் - வடிவமான, அருந்தாலசீர்த்திவ - கிடைத்தற்
புதுவதெனத்தில், சாத்துவிதருணமோடி-சதுருணத்துடன், அகார
முத்து-அகராக்காரமும், அரிதெய்வம் -விஷ்ணுதெய்வமும், விழியிடமே
- நேத்திரமே ஸ்தானமாக, விருந்தாக-புதுறையாக, இதயமலா-இரு
தமலத்தினுள்ள, அட்டதளகதியில்-எட்டிதழ்களில், விசுவசுவனம்-விச
புபமானசுவனம், விரட்டிற்றையும் - விராட்டி ருவமான வீசனும், ஒருங்க
ந்து - கூடிசிறுது, வருந்தா - இன்பமாக, இல் - வனிதாகி, விடயங்
- விஷயங்களை, கரணமனைத்தானும் - கரணங்களனைத்தினாலும், மரு
தகார்த்திதல் - கூடியனுபவித்தலே, சாக்கிரமதாம் - சாக்ஷிராவததை
ம், ஏ - று, அன்று - ஏ - அசை.

(தா - ம்.) முற்பட்டிய சான்றாகிய ஜீவாத்மாவைச் சீர்த்திநுள்ள விருதயகமலத்தில் விசுவராமத்தோடு விராட்டுடன் கூடியிருந்து நேத்திரஸ்தான முன்னிலையிற் சகலவிடயானுபகங்கலோபும் இத்திரியங்களாற் புரிப்பது சாக்கிராவத்தை யென்பதாம். (கச)

அ - எஃ.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் சொப்பனாவத்தையினிலக்
முணர்த்துகின்றார்.

பஞ்சபூ தழுஞ்சித்த புத்தியினின் நெழிந்த
 பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின் று
 விஞ்சரகோ குணமுகர் வெழுத்ததிதெய் வந்தான்
 விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்
 கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிற்றை சதனுங்
 கனககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
 நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே
 நிகழ்ந்திடுஞ்சொப் பனமென்று நிகழ்த்த வர்மு தறிஞர்.

(இ - ன்.) பஞ்சபூதமும் - ஐந்தபூதமும், சித்தபுத்தியினின் று - சித்த
 மும்புத்தியுமாகிய விவ்வேழினின்றும், ஒழிந்த - நீங்கிய, பதினேழின்மய
 மாம் - பதினேழின்வடிவமான, குக்குமதனுவினின் று - குட்சமதேகத்தி
 லிருந்து, விஞ்ச - மேலிட்டிருக்கின்ற, ரஜோகுணம் - ராசதகுணமும்,
 உகரவெழுத்து - உகராஶ்ரமும், அதிதெய்வம் - அதிதெய்வமானது, விரி
 ஞ்சன் - பிரமனும், இ - ங்களமாக - தானங்கண்டமுமாக, நல்லிதயமென
 னும்-சிறந்த இதயமென்கின்ற, கஞ்சமலர்க் கன்னிகாகதியில்-தாமரைப்பூப்
 பொருட்டில், தைசதனும் - தைசதனும், கனககர்ப்பனும் - இரணிய கருப்
 பனும், மருவி - கூடி, நனவின்வா தனையை - சாக்கிரவாசனையை, நெஞ்ச
 மெனும் - மனமென்னும், கரணத்தால் - அந்தச்சுக்ரணத்தால், அனுபவிக்
 கைதானே - அனுபவிப்பதே, நிகழ்ந்திடும் - விளங்காநின்ற, சொப்பனமெ
 ன்று-சொப்பனாவத்தையென, நிகழ்த்துவர் மூதறிஞர் - முதிர்ந்தவறிவுடை
 யோர் சொல்லுவார்கள், ஏ - று.

நின்றெழிந்த பதினேழென்பது மனமும் அகங்காரமும் பிராண
 பஞ்சகருந் தசேந்திரியமுடாம். இடங்களமென்றது அந்நுள்ளிருக்கு மன
 த்தை.

(தா - ம்.) முற்கூறியசான்றாகிய அந்தராத்மா குட்சம தேகத்தினு
 ன் இருதயகமலப்பொருட்டில் தைசதனும் இரணியகருப்பனெடுங்கூடிக்
 கண்டஸ்தான முன்னிலையில் வாசனாவிடயங்களை மனதினாற்புசிப்பது
 சொப்பனாவத்தை யென்பதாம். (கரு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையாற் சுருத்தியவத்தையினிலக்கண
 முணர்த்துகின்றார்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களுக்கு போல
 விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ
 டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு
 மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
 யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதய
 மிடமாந்தத் கமலமலர்ப் பொருட்டுநடுக் கதியி

லோர்த்தபிராஞ்ஞனம்பரனு மாய்ப்பிரமா நத்த
முறுமாயா விருத்தபெனு நுண்கரணத் தன்னால்.

(இ - ன்.) மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி - மேய்ந்து திரியாநின்றகுஞ்சுக
ளைச்சிறையிடக்கி, உறங்கு-சித்திரைசெய்கின்ற, அளகுபோல-பெட்டைக்
கோழியைப்போல, விரிந்தகாரியங்களை-பலவகைப்பட்டு விரிந்துள்ள சம
ஸ்த காரியங்களையும், உட்கொண்டு - அடக்கிக்கொண்டு, வாதனையோடு -
அச்சாக்கிராதி வாசனையுடன், ஆடந்தவான்மா - நுண்மையான வாத்தா
வினது, ஆடிரயத்து-அனுசாரத்தில், அவதந்தையற - ஈரவத்தைகளும்நீங்க,
இருக்கும்-இருக்கின்ற, அரும் - அரிய, பருமியமாம் - அவித்தியாரூபமா
கிய, காரணவுடம்பில-காரணதேகத்தில், தமமேயேயந்தருணம் - பொருந்
திய தமோருணமும், மகரவெழுத்து - மகராஈரமும், அரன்டெய்வம் -
உருத்திரேயசையும், இசயமிடமாம்-இருதயம் ஸ்தானமுமாக, தக்கமலம
லர் - அத்தாமரைப்பூவினது, பொருட்டுநெடுக்கதியில் - கன்னிகாமத்தியத்
தருணத்தில், ஓர்த்த-ஓர்ந்துள்ள, பிராஞ்ஞனும்-பிராஞ்ஞனும், பரனுமாய் -
அத்தரியாமியுஞ்சேர்ந்து, பிரமாநந்தம் - பிரமாநந்தத்தை, மாயாவி
ருத்தியெனும் - அவித்தியா விருத்தியென்னும், நுண்கரணத்தன்னால்-
குஞ்சுகரணத்தினால், உறும்-அனுவிக்குட, எ-று. ■ = அசை.

‘மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்குகு’ என்றமையின், அளகு என்
பது பெட்டைக்கோழியாயிற்று. அவதந்தையென்பபொதுவாகக் கூறினமை
யின் ஈரவத்தையெனவும் காரணதேகத்தைச் சுட்டியவருநலின் பருதியை
அவித்தையெனவும்கூறினும். இசயமிடமென்றது அதனுள்ளிருக்கு நுண்க
ரணத்தை. மாயாவிருத்தியெனு நுண்கரணமென்றது அவித்தையான் மறை
பட்டு மெலிந்து நின்றவித்தையை. எனவே, சுழுத்தியில் அவித்தையினு
ளும் நனவில் மனத்தினுளும் நனவில்கரணங்களினுளும் புசித்தலாம். பிர
மாநந்தமென்றது அவித்தைகளனைத்தும் இறந்து அவற்றால் வராகின்ற
துன்பங்களைக்கினவிடத்துள்ள சுகத்தை.

(நா - ம்) முற்கூறிய சான்றாகிய பரமாத்மா காரணதேகத்தினுள்
பிராஞ்ஞனும் அஃவியாகிருதனென்னும்பரனோடுநீங்கி யிதயகமலப்பொரு
ட்டுமெத்தியி விதமூன்னிலையிலவித்தியாவிருத்தினு லானந்தமனுபவிப்ப
தே சுழுத்தியவத்தை யென்பதாம். (கூசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் துரியம் துரியாதீதமென்னு
மிரண்டனிலக்கணமும் சாக்கிராஜியவத்தைகளுள் தாவரத்திற்குரியது சுழு
த்தியவத்தையெனவுங் கூறுகின்றார்.

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா மிக்கனவா திகண்மு
வலத்தைமொடு முத்தரும முப்புரமுத் தானம்

*பிணுமுத்தெய் வங்களெனும் பரிபாய நாமம்

பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே தத்கமல மழிந்து
மனவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே
வருதுரிய மப்பரமான் மாவினமன் மடங்கன்
முனமுரைத்தல செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி.

(இ-ள்.) அனுபவித்தல்-(முற்கூறிய பரமநந்தத்தை) யனுபவிப்பதே, சுழுத்தியாம் - சுழுத்தியவத்தையாம், இந்நனவாதிகள் - இச்சாக்கிராதியவத்தைகள், மூவவத்தையொடு - அவத்தாத்திரயத்துடன், முத்தநமம்-மூன்றுதர்மமும், முப்புரம் - மூன்றுபுரமும், முத்தானம் - மூன்றிடமும், பினும் - பின்னும், முதசெய்வங்களெனும் - மூன்றுதெய்வங்களுமென்கின்ற, பரியாயநாமம் - பரியாயநாமங்களை, பெறும் - அடையும், உரைத்த-முற்கூறிய, சாக்கிரத்து - சாக்கிராவத்தையில், தத்கமலமழிந்து-முற்கூறிய அந்தக்கமலமீக்கி, மனவழக்கந்தவிர்ந்து-மனோவியாபாரமமீக்கி, பரந்தனை, - பிரமத்தை, சிந்தித்திடலே-சிந்திப்பதே, வருதுரியம் - வராநின்றதுரியாவத்தையும், அப்பரமான்மாவில் - அப்பரமாத்மாவினிடத்தில், மனமடங்கல்-மனங்கரைவதே, முனமுரைத்தலசெய்-முற்கூறிய, துரியாதீதமெனப்புகல்வர் - துரியாதீத மென்று சத்துக்க ளுரைப்பார்கள், மொழிந்தவற்றுள்-முற்கூறியவைந் தவத்தைகளுள், தாவரங்கள் பெறுதல்-விருட்சங்களடைவது, இருட்சுழுத்தி - அந்தகாரமாகிய சுழுத்தியொன்றே, எ-று.

துரியத்தில் சீவேசுரரையும் அதீதத்தில் கூடஸ்தப் பிரமத்தையும் கொள்க.

எற்றினுக்கென்றால், நனவில் விசுவனையும் விராட்டையும், கனவில் தைசதனையும் இரணியகருப்பனையும், சுழுத்தியிற் பிராஞ்ஞனையும்பரனையும் கூட்டினமையென்க.

(ப - மீ.) சாக்கிராதிமூன்றை 'மூன்றவத்தை' எனவும், இவை மூன்றுதன்மையாயிருத்தலின் 'முத்தநமம்' எனவும், மூன்றுதேகமாயிருத்தலின் 'முப்புரம்' எனவும், இருதயங் கண்டம் நேத்திரமென மூன்றிடமாயிருத்தலின் 'முத்தானம்' எனவும், மும்மூர்த்திகளாயிருத்தலின் 'முத்தெய்வங்கள்' எனவும், இங்நனங் கூறிய அவத்தைகள் நீங்கியவிடத்தைத் 'தத்கமலமழிந்து மனவழக்கந் தவிர்ந்து' எனவுங் கூறினார்.

தத்கமலமழிந்தென்றது கேவலசுழுத்திகொழு மிதயத்தைநீக்கி யச்சுழுத்தியினனவாகி யாவினிடத்து நிகழ்தலை.

(தா-மீ.) முற்கூறியசான்றாகிய ஞானாத்மா அவத்தாத்திரயவியவகாரமியாவும்பிறி விவட்சணமானவிடத்துள்ள சேவைசதன்னியஸ்ய அப்பிரத்தியகாத்மனைக்கூடிச் சாக்கிரசுழுத்திமென்னுஞ் சமாதியிற் சின்மாத்நிரமாயனுபவிப்பதே துரியாவத்தையெனவும், சான்றாகிய ஆகந்தாத்மா இவ்வறி

யுந்தன்மையினைத்து நீங்கியவிடத்துள்ள கூடஸ்தனாய்ப் பரமானந்தத்தைக் கூடியாவுந்தன்மையமாகச் சகசத்திலனுபவிப்பதே துரியாதீதாவத்தையெனவும் விளங்கியவாரும். (கௌ)

அ - கை.

இசெய்யமனில் முன்னிறுத்த முறையாற் நேயர்முதலிய வறுவ ரடையும் அவத்தைகளின் இயல்பை யுணர் க்குகின்றாள்.

விலங்குமுதலினபெறுவ சுழுத்திபொடு களளாம

விண்ணாவர்க்கு னனவுநராக் கம்புசுறு மாமுங்

கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியாவர யோகி

கட்டுவரு வது துரியா தீகமுதல் புறாறு

மலங்கலறு மனிதர்க்குக் கமிறுமே நோன்

வருபந்த மாமோனை யிரண்டுமிடோ நத்தா

விலங்குமுதலி சாதனமா மவைகளிலொன் றினிலொன்

றிலாமையினற் காலதே சங்கனிய மம்பொய்.

(இ - ள்.) விலங்குமுதலன நிருகமுதலானவைகள், பெறுவ - அடைவன, சுழுத்தியொடு - சுழுத்தியவுத்தையும், களளாம - சொப்பனவாத் தையுமென விரண்டாம், விண்ணவர்க்கு - தேவ க்கு, களவு - சாங்கிர மொன்றையாட, கரர்க்கு - மனிதர்களுக்கு, அம்புன்றுமாகும் - ஷ்ச்சாங்கிராதி மூன்றவத்தையுமாம், கலங்கலறு - கலங்குதலற்ற, மருளர்க்கு - உண்மத் தருக்கு, துரியம் - துரியாவத்தை யொன்றுமேயாம், வரயோகிகட்டு - மேன்மையான யோகிகளுக்கு, வருவது - உண்டாவது, துரியாதீதம் - துரியா தீத மொன்றுமேயாம், முதன்மூன்றம் - முன்னுள்ள சாங்கிராதி மூன்றவத் தைகளும், மலங்கலறும் - சஞ்சலமுடைய, மனிதர்க்கு - மானிடருக்கு, தமிறுமே - தமக்குத்தானே, தோன்றி உதித்த, வருபந்தமாம் - வருகின்ற சம்சாரபந்தமார், ஏனை யிரண்டும் - மற்றையவிரண்டும், யோகத்தால் - யோகாப்யாசபலத்தால், இலங்கு - விளங்காவின்ற, முத்திசாதனமாம் - மோகசாதனங்களாட, அவைகளில் - அவ்வவத்தைகளில், ஒன்றினிலொன்று - ஓரவத்தையிலொருவத்தை, இலாபையினல் - இல்லாமையானும், கால தேசங்கள் - காலதேசங்களின், நியமம் - நியமத்தில், (அவை தோன்றாமையானும்) பொய் - மித்தையேயாம், ■ - று.

‘விலங்குமுதல்’ என்றமையின் பறவைகளையும், ஊர்வனவற்றையும், சலசெந்துக்களையுங் கொள்க. மருளன் - ஒரு தெய்வவீசப்பட்டவன்; எனவே, அறிவின் வசப்பட்டு, அதுவாய் கின்ற துரியனென்பதாயிற்று.

(ப - ம்.) முற்கூறிய பஞ்சாவததைகள் பரிசுவறிவு ஒன்றையுடைய தாவர வயிர்கட்டு மற்றொன்றுந் தோன்றாதிருத்தலின் அவைகட்டு சுழுத்தியொன்றே எனவும், பரிசுமிரசு பென்னு மிரண்டறிவையுமுடைய நீரில் வாழும் நத்துமுடைய வயிர்கட்டும், பரிசுமிரசங் கந்தமுமாகிய மூன்ற

நிவையுமுடைய செல்லு முதலிய ஆர்வனவாகிய வுயிர்கட்கும், பரிசு மிரசங்
கந்த முருவமுமாகிய விந்நான் கறிவையுமுடைய வண்டா துவியிர்கட்கும், சத்
த மாதிரியைந்தறிவையுமுடைய நடப்பன பறப்பனவாகிய பசுபகி முதலிய
வுயிர்கட்கும் கனைவப்போலத் தோற்றிய சினைவு சுழுத்தியைப்போல
மறைவின் இந்நான்கு வருப்பிற்குஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தியிரண்டே
வும், ஐந்தறிவையுமுடைய தேவர்கட்குத் தோற்றிய சினைவுமகையா நிருத்த
வின் அவர்கட்குநனவொன்றே எனவும், இவ்வகை சிறிவையுமுடைய மா
னிடவுயிர்கட்குத் தோற்றிய சினைவு, ஒருகாற் றெரிவாயிருக்கலின்நனவும்,
ஒருகாற் றோற்றியுந் தோன்றாதிருத்தலிற் கனவும், ஒருகாற் றேன்றுதலுந்
தோன்றாதுமாயிருத்தலிற் சுழுத்தியுமாகிய விம்மூன்றே எனவும், பரு
ளர்க்கு ஆசானனுக்கிரகம் பெறறு ஆத்மவிசாரணையினால் உதயமானவறிவு
சொப்பிரகாசமாய் விளங்கவின் துரியமொன்றே எனவும், வரயோகிகட்கு
அங்ஙனம் தோன்றிய வறிவு ஆகந்தமா யதீதப்பட்டிருக்கலின் துரியாதீத
மொன்றே எனவும், மூன்மூன்றவத்தையும் ஆத்மாவை மறைக்குமென
வும், மேவிரண்டுவத்தையும் ஆத்மாவை வெளிப்படுத்துமெனவும் கொள்க.

வினா:—இம் ஐனமாயின், தேவர் முதலிய வறுவகையாரும் நிற்க மனித
ரொருவர்க்கே யிம்மூன்றவத்தைகள் வந்தகாரணமென்ன?

விடை:—தேவர்கட்குச் சாக்கிராவத்தையின் சினைவன்றி மறைப்பின்
மையினாலும், ஏனைய கைந்திற்கும் மறைப்பன்றி சினைவினமையினாலும்,
மானிடர்க்கு அபவிரண்டி மிருத்தலினாலும், இவ்விரண்டும் நீங்கினவிட மூத்
தியடைதற் காதாரமாதலினாலும் தத்தற்காக விச்சாரம் வந்ததனென்க.

வினா:—அந்தேல், மூப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங் கூடி விவகரிப்பது
சாக்கிரமெனவும், இவற்றுள் அஸ்திமுதற் பதினென்றும் நிற்க ஏனைய விரு
பத்தைந்து தத்துவங்களோடுங் கூடி விவகரிப்பது சொப்பனமெனவும்,
இவற்றுள் மனமுதலிய விருபதும் நிற்க ஏனைய கைந்து தத்துவங்களோடுங்
கூடி விவகரிப்பது சுழுத்தியெனவும், இவற்றுள் வித்தையவித்தை யிரண்
டும் நிற்க ஏனைய மூன்று தத்துவங்களோடுங் கூடி விவகரிப்பது துரிய
மெனவும், இவற்றுள் ஜீவன் ஈசனிரண்டும் நிற்க ஏனைய பிரமமொன்
றும் விவகரிப்பது துரியாதீதமெனவுமாய் இவ்வைந்தவத்தையும் மானிட
வுயிர்கட்குச் சமுதாயத்தின் நித்தியப் பிரளயம்போலத் துயிலினும் விழிப்
பினும் சியதிப்படி யனுபவமிருக்கச் சுரோத்திரியனுக் கிரண்டும் விராத்தி
ரியனுக்கு மூன்றமெனக் கூறிப்பதென்ன?

விடை:—மானிட வுயிர்கட்கு இவ்வைந்தவத்தையு முளவாயினும் விராத்
திரியன் அறிபாமையினால் மூன்றவத்தையிற் சஞ்சரிசுருமிடத்த அபவிரண்டு
மிவற்றி னடங்கி நின்றலின் இவர்கட் கம்மூன்றையெனவும், சுரோத்திரியன்
அறிவினா விவ்விரண்டினுஞ் சஞ்சரிக்குமிடத்து அம்மூன்று மிகற்றிலடங்
கப் போதலின் இவர்கட் கிரண்டே யெனவுங் கூறப்பட்டன வென்க.

(தா-மீ.) இவ்வைந்தவத்தையும் நீக்கு நிமித்தம் இவைகளி னிலக்கண மும் இவற்றை யடைந்தவர்களின் இலக்கணமு முணர்த்தியவாரும். (கஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இவ்வைந்தவத்தைகளி னிடையீழன்றிப் பூரணமா யிருத்தலொன்றமே பிரமமெனவும், சாக்கிர சொப்பனம்போலச் சுழுத்தி யின்கண் அறிவுவிளங்க வில்லையே யென்ற வினாவிற்கு உத்தரமு முணர் த்துகின்றார்.

சொற்றவவத் தைகளிலனு ருதனு யயியுந்
துரியனே யுளனவவு கனவிலயி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து
பிழ்தொன்று மயியாது சுகத்துறங்கி னேனென்
றுற்றவிரு நீனைவுமனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
லுறுதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்
முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளினையும்.

(இ - ளீ.) சொற்ற - முற்றூறிய, அவந்தைகளின் - பஞ்சாவத்தைக ளிலும், அனுகூதலுப் - நீங்காமற் பூரணனாயிருந்து, அறியும்-சர்வவாக்ஷியா யறிகின்ற, துரியனேயுளன் - கூடஸ்தனே யிருக்கின்றனன், நனவு - சாக் கிரத்தினும், கனவில் - சொப்பனத்தினும், அறிவுண்மை - அறிவுண்டென் பதை, பெற்றனம் - உண்மையாக வேற்கப்பெற்றனம், அச்சுழுத்தியினில்- அச்சுழுத்தியவத்தையில், பெறலுரைப்பின் - அவ்வறிவுண்டென வேற்கப் பெற்றதுபற்றிச் சொல்லுமிடத்து, எழுந்து - நித்திரையினின் றெழுந் திருந்து, பிழ்தொன்றும்-மற்றொன்றையும், அறியாது-அறியாமல், சுகத்து- சுகமாக, உறங்கினேனென்று - நித்திரை செய்சேனென்று, உற்ற - உண் டான, இருநீனைவும் - இருவகை நினைப்பு முண்டென்பது, அனுபவம் - அனுபவமாதலினனும், சுழுத்தியதனில் - சுழுத்தியில், உறுது - இல்லா தது, வராதெனும் - நனவில் வராதென்கின்ற, அருத்தாபத்தியினால்-அரு த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினாலும், பொருள்கண் முற்று - வஸ்துக்களைத் தையும், அடக்கும் - அடக்கியிருக்கின்ற, இருள் - அந்தகாரத்தை, விழி காண்குதலென - கண் பார்ப்பதுபோல, காரியங்கண் முழுதையும் - மாயா காரியங்களைத் தையும், உட்கொண்ட-அடக்கியிருக்கின்ற, பேரவித்தை- பேரவித்தையாகிய, இருளினையும் - அந்தகாரத்தையும், எ - று.

துரியனேயுளன் என்ற தேற்றேகாரம் மற்றொன்றுமில்லை யென்பதை விளக்கி நின்றது. அனுகூதம் - நீங்காமை; எனவே துரியன் ஒன்றையும் விட்டு நீங்காமற் பரிபூரணனாய் இருத்தல் பெறப்பட்டது. (கக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சுழுத்தியின்கண் மனோவிருத்தியின் சகாய மின்றிச் சுகானுபவந் தோன்றலின் ஆண்டறிவுளதென்பதற் கையமின் றென் றுணர்த்துகின்றார்.

அந்தவவித் தையினதுருக் சூமவிருத்தி தன்னி
லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலங்கி யடங்குச்சா நந்தக்கூற் றினையும்
வருகரணந தராபேட்சை யின்றியே யான்மா
முந்துனாசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
நந்துசுகத் துறங்கினே னென்றேகது விடய
ஞானமிலா மையுங்குடும்ப நிவர்த்தியுமா முறையே.

(கு - ள்.) அந்தவவித்தையினது - அவ்வவித்தையினுடைய, குக்கும விருத்தி தன்னில் - குட்சுமவிருத்தியில், அலையும்-காற்றினாலசையப்பட்ட, மரத்து - மரங்களினது, இலையிடையின் - பத்திரங்களி னிடையிற்றேன் றும, வெண் - வாலிதான, விலாத்துளிபோல் - சந்திரிகாலேசங்க்கன்போல, வந்து - உதித்து, இலங்கி - விளங்கி, அடங்கும் - ஒடுங்குகின்ற, நிசானந் தக்கூற்றினையும் - நிசானந்தக் கூறுபாட்டினையும், வரு - வாராகின்ற,கரணந் தரம் - வேறு கரணங்களின், அபேட்சையின்றி - சகாயமில்லாது, ஆன் மா - ஆத்மாவானது, நுந்துரைசெய் - முற்கூறிய, சுழுத்தியினில் - சுழுத்தி யவத்தையில், அனுபவிக்கையால் - அனுபவித்திருத்தலின், மொழிந்தத னில்-முற்கூறிய சுழுத்தியவத்தையில், அறிவுளதாம்-அறிவுண்டென்பது உண்மையாம், ஏது மறியாமை - வேறென்று மறியாது, நந்து - விள ங்குகின்ற, சுகத்துறங்கினேனென்றகு - சுகமாய் நித்திரைசெய்தேனெ ன்னு மிரண்டிற்கும், ஏது-காரணமானது, முறையே-நிரலே, விடயஞான மிலாமையும் - விஷயக்காட்சி யின்மையும், குடும்பரிவிர்த்தியும் - சமூசார நிவர்த்தியும், ஆம் - ஆகிய விரண்டுமாம், ஏ - று, ஏ - ஈற்றகை.

குக்குவிருத்தி யென்றது சுழுத்தியவத்தையினுள்ள அவித்தியா விருத்தியை. குடும்பரிவிர்த்தியென்பது துக்கரூபமாகிய பந்தர்க்கம். நிசானந் தக் கூற்றென்பது பிரமானந்தாமிசலேசம். இதுனைச் சமாதியின்க ணவநவ மாய் விளங்கு மாணந்தமெனினுமமையும். முறையே என்றமையின், விடய ஞானமிலாமை யறியாமைக்குங் குடும்பரிவிர்த்தி சுகத்துறங்கினேனென்ப தற்குங்கொள்க. (க 0 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சுழுத்தியிற் றனக்குத் தானே தரிசனமென் னும் உவமேடம் விளங்க உவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த

மயயிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே

மென்றலில் தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
 பெடுப்பரீர் மூழ்கினே னுண்டுதென் பதுமேற்
 சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக் கருமச்
 செயலினு லெழுந்துதுணை யாங்கரணங் கூடி
 னனயியதி லறிந்தபொருள் கூறெனா தாகு
 மாதலினு லுயிரசச்சி தாநந்த வொளியாம்.

(இ - ள்.) மன்றசமுத்தியில் - நிச்சயமாகச் சுழத்தியவத்தையில்,
 அதற்கு - அவ்வவத்தைக்கு, கரியாம் - சாட்சியாகிய, ஆந்தமயம் - ஆந்த
 வடிவமான, உயிருண்டெனில் - கூடத்தனுண்டென்றால், ஒருவராகிலும் -
 யொருத்தராலும், ஆண்டு - அச்சமுத்தியில், அறிதேனென்றல் -
 அறிதேனென்பது, இலது - இல்லாதது, ஏதுகாரணமெனில் - யாதுகார
 ணமென்றால், ஒர்பொருள் - கூபத்தில்வீழ்சுவோர்வஸ்துவை, எடுப்ப -
 எடுத்துக்கொடுத்தம், கீர்மூழ்கினேன் - சலத்தில் மூழ்கினவன், ஆண்டு - அவ்
 விடத்து, உளதென்பது - அஃதிறங்கின்றதென்பதை, மேற்சென்றலது -
 சலத்தினின்று வெளிப்பட்டாலன்றி, புகலவொணுததுபோல - சொல்
 வக் கூடாதவிதம்போன்று. கருமச்செயலினால் - காலகர்மவாயுக்களின் வசத்
 தால், எழுத்து-சுழத்தியினின்று வெளிப்பட்டு, துணையாங்கரணம்-சகாய
 மான கரணங்களோடும், கூடினன்றி - சேர்ந்தாலல்லது, அதில் - அச்சமு
 த்தியில், அறிந்தபொருள் - அறிந்தவஸ்துவை, கூறெனாதாகும் - சொல்
 வக் கூடாததாம், ஆதலினால் - ஆகையால், உயிர் - ஆதமாவானது, சச்சி
 தானந்தவொளியாம் - சச்சிதானந்தசுயம்பிரகாசமாக, - ஏ - று.

‘கரணங்கூடினன்றி அது லறிந்தபொருள்கூறெனாதாகும்’ என்றமை
 யின், கூடத்தனறிமயமாக மென்பதுபெற்றும். முற்கூறியவைந்தவத்தை
 யினுள் இடையினுள்ள சுழத்தியினுமறிவுண்டென விளக்கி அவற்றையறி
 கின்ற விசுவன் தைசதன் பிரஞ்ஞன் சீவன்ஸாக்ஷியென்பதற்கு முறையே
 சத்து சித்துஆனந்தம் சித்தியம்பூரணமென்னுமைந்துதன்மையுமுண்டு. அவ்
 வைந்து தன்மையுமுடையதேயாத்மாவெனவுந், இவற்றிற்கெ திர்மறையான
 ஐந்து தன்மையுமுடையதே யனாத்மாவெனவுந் தோன்ற விளக்கியவாரும்.

வினா:—அற்றேல், துரியத்திலுள்ள சீவனையும் அதீதத்திலுள்ள
 சாக்ஷியையு மிங்னனம் கூறலாமோ?

விடை:—‘சொற்றவவத்தைகளிலனுருதனையறிபுந் துரியனையுளன்’
 என்னுமிடத்த உளனென்பது நித்தியமும் அனுருதனென்பது பூரணமு
 மாகவினங்கலினும் இச்சீவனுக்கு நித்தியத்துவமும் இச்சாட்சிக்குப் பூர
 ணத்தவமு மிருத்தவினாமென்க.

வினா:—அற்றேல், ஆச்மாவுக்கிவ்வைந்துதன்மையுங் கூறலாமோ?

விடை:—‘உயிர்ச்சிதானந்தவொளியாம்’ என்பது அசத்தாதிபைந்தும்
 நீங்கவந்த நாமமேயன்றிச் சுபாவமன்றென முற்கூறியிருத்தலே யுத்தரமாக
 மென்க.

(தா-பி) இவ்வைந்தவத்தையும் அமுனாத்மாவெனவும் இமிவற்றையறிவது கற்பிதாத்மாவெனவும் இவையாவும் யாவையல்லாததாயுள்ள சொப்பிரகாசமே ஆத்மாவெனவும் விளங்கியவாரும். (க0க)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஆத்மாவரணமான பஞ்சகோசநாமமும் அவற்றுள் முன்றனிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
லாந்தந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாளு
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ண், கத்தாகி நின்ற
தூலவுடம பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
மயகோச மனமுஞ் சேந்தியமும் புணரிற்
பன்னுமனே மயகோசந் துரியன்சிற சாயை
பதிதலொடு லோகாந்த சூத்தமே போன்று.

(இ - ள்.) அன்னமொடு - அன்னமயமும், பிராணன் - பிராணமும், மனம் - மனோமயமும், விஞ்ஞானம் - விஞ்ஞானமயமும், மிக்க - மேலான, ஆந்தமயமாம் - ஆந்தமயமுமென, ஐங்கோசமுள - பஞ்சகோசமுள்ளன, அவை - அவையாவன, சொன்னமுறை - முற்கூறியகிரமப்படி, சுக்கிலம் - பிதாவின் சுக்கிலமும், சோணிதத்து-மாதாவின் சோணிதமும், ஆங்கின்ற - சேர்த்தாகாநின்ற, தூலவுடம்பு - தூலசரீரமே, அன்னமயகோசம் - அன்னமயகோசமாம், சூக்குமமெய் - சூக்குடதேகத்தில், மன்னலுறு - பொருந்தியிருக்கின்ற, பிராணனும்-பிராணவாயுவும், வாக்காதியும்-வாக்குமுதலியகன்மேந்தியங்களுங்கூடில், பிராணமயகோசம் - பிராணமயகோசமாம், மனமும் - மனதும், ஞானேந்தியமும்-சரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும், புணரில் - கூடில், பன்னும் - முற்கூறிய, மனோமயகோசம்-மனோமயகோசமாம், துரியன் - பிரத்தியகாத்மாவினது, சிற்சாயை - சைதன்னியச் சாயையானது, பதிதலொடு - சேர்தலுடன், லோகாந்த சூத்தமே போன்று - இரும்பை துனியிலுடைய ஈட்டியைப்போல, ஏ - று, தாம் - ஏ - அசை.

சூத்தமேபோன்றென்றது வருஞ்செய்யுளின் முதலிலுள்ள வகங்காரத்திற் குவமித்தற்பொருட்டென்க, அஃதொருவனிடமாய் வருவதுபோலக் கூடஸ்தனு லறிவுதோன்று மென்பதாம், கோசமென்பது-உறை. அது கட்டிக் முதலியவைகளை மறைப்பதுபோல இவ்வைந்துங் கூடத்தனை மறைத்துகின்றவா லங்ஙன முருவகிக்கப்பட்டது. (க0உ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையால் இரண்டு கோசவிலக்கணமும் அறிவினரது கொள்கையினையதெனவும் உணர்த்துகின்றார்.

இருந்தவகங் காரமுஞ் ஞேந்தியமும் கூடி
 னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
 பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவிக் தையுந்தாம்
 புகல்விடய தரிசனமா மீப்பியசை யோகந்
 தரும * பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
 தக்கவையு மாநந்த மயகோச நானென்
 தரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
 மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரவி விழத்தோர்.

(இ - ன்.) இருந்த - முற்கூறிய கூட்டிபோன்றிருந்த, அகங்காரமும் - ஆங்காரமும், ஞானேந்தியமும் - ஞானேந்திரியங்களும், கூடின - சேரின், இசைத்தலுறும் - சொல்லாநின்ற, விஞ்ஞானமயகோசமாகும் - விஞ்ஞான மயகோசமாம், பொருந்து - பொருந்தாநின்ற, காரணதேகரூபம் - காரண சரீர வடிவமான, உலித்தையும் - அலித்தையும், புகல் - சொல்லுகின்ற, விடயதரிசனம் - வனிதாதிவிடயக்காட்சியும், சாமீப்பியம் - சமீபமும், சையோகம் - கூட்டரவமாகிய விம்மூன்றினால், கரும் - உண்டாகின்ற, பிரியம் - பிரியமும், மோதமொடு - மோதமும், பிரமோதம் - பிரமோதமும், என்னத் தக்கவையும் - என்று சொல்லத்தக்க மூன்றுக்கூடில், ஆனந்தமயகோசம் - ஆனந்தமயகோசமாம், நானென்றரந்தைதரும் - நானென்று துண்டித்திருக்கின்ற, விஞ்ஞானமயகோசவடிவாம் - விஞ்ஞானமய கோசரூபமான, ஆங்காரந்தனை - ஆங்காரத்தை, ஆன்மாவென்பர் - ஆத்மாவெனச் சொல்லுவார்கள், அறிவிழந்தோர் - ஆத்மாநாதம்விவேக ரூபியர்கள், ஏ - னுதாம் - அசை.

அலித்தையானது விடயதரிசனத்திலுதிக்கும் பிரியமும், சாமீப்பியத்திலுதிக்கு மோதமும், சையோகத்திலுதிக்கும் பிரமோதமுமாகியவிம்மூன்றுடன் கூடின ஆனந்தமய கோசமாம், அவற்றுள் அந்தக்கரணவிருத்தியடங்கிநின்றவின் உலித்தையெனவும், அங்கனமுள்ள சுகந்தையறிதலின் பிரியமெனவும், அச்சுகம் சமீபமாயிருத்தலின் மோதமெனவும், அச்சுகத்தோடு கூடிநின்றவின் பிரமோதமெனவும் உந்தனவென்க.

அறிவிழந்தோரென்றது பாரமார்த்திக கூடத்திலுக்கணந்தெரியாது கற்பிதமான வகங்காரத்தையே யாத்மாவெனக்கொள்ளுஞ் சிலமதஸ்தரை. அவரிலிவ்நனங் கொள்ளுவோர் சைவசித்தாந்தி யென்பாருமுளர். அங்நனங் கூறினுமமையும். ஆனந்தமயகோசத்துக்கதிதமாகியவாதமா விஞ்ஞானமயகோசத்துக்குரித்தாகிய வகங்காரமாகையின் அங்கனங் கூறுவாராத்மஞான மில்லாதவரெனக்காண்க.

* இவ்வுட விஷயத்தின் தரிசனத்தினுண்டாகும் விருத்தி பிரியமாம்; அதன் லாபத்தினு லுண்டாகும் விருத்தி மோதமாம்; அதன் போகத்தினு லுண்டாகும் விருத்தி பிரமோதமாம்.

(தா - ப்.) பிரபந்தைத் தரிசிப்பிக்குமியித்தம் அதனை மறைக்கும் பஞ்ச கோசத்தை நீக்கவேண்டி அவற்றினிலக்கண முணர்த்தயவாரும். (க௦௬)

|| - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய விஞ்ஞானமயகோசமாயிருந்ததிகின்றவாங்காரம் கற்பிதாத்மாவென் றறிவிப்பான் றெடங்கி இவ்வுணவத்தாத்திரய விலட்சணமான கூடஸ்தனது சந்தியினின்று அவனது சத்தியினுற் றூல முதல் மனமீறான தத்துவங்களை யறிவதன்றி யிதற்கறியுஞ்சத்தி சுயமாயின் றெனவுணர்த்துகின்றான்.

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியுந்தா

னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினேத்தே னெனிநான்

தூலதனு வொடுங்கேட்ப னுனெனிலிந் தியக்துநு

சூழ்வன னெனிற்கரண முடனுமேவத் திபமாய்ச்

சாலவுபர் துரிபனிற்கை யாலையாங்காரந்

தானுன்மா வன்றுகி லசேதனவாங் காரஞ்

சீலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனினூ

சிக்கலின்முன் னூசிடேட்டித்திதெல் போலும்.

(இ - ள்.) நீலகுணம் - நீலநிறமாகிய, விசேடமொடு - விசேடத்துடன், உற்பலம் - உற்பலமென்னும், விசேடியம்-விசேஷியமானது, நிகழ்தர - விளங்க, வேத்திபமாதல்போல் - அறியப்படுவதுபோல், இனேத்தே னெனிநான் - யானினேத்தேனென்றால், தூலதனுவொடும் - தூலதேகத்துடனும், கேட்பனெனில் - நான்கேட்ப னென்றால், இந்நியத்தும் - இந்நிரியங்களுடனும், சூழ்வனெனில் - யான்போசிப்ப னென்றால், கரணமுடனும் - அந்தக்கரணத்துடனுங்கூடி, வேத்தியமாய் - பிரத்தியட்சமாய், சாலவுபர் - மிகவுமேனடையாயுள்ள, துரியன் - துரியனுக்கு, நிற்கையால் - விஷயமாக விருப்பதனால், ஆங்காரம் - ஆங்காரமானது, ஆன்மாவன்று - ஆத்மாவல்ல, ஆகில் - அங்கனமாயின், அசேதனவாங்காரம் - சடவடிவவகையுடையதானது, சீலமொடு - ஒழுங்குடன், புறவிடயம்-பாகியவிஷயங்களை, அறிவதென்னெனில் - அறிவதெங்கன மென்றால், ஊசிக்கலின் முன்-காந்தக்கலின்சந்நிகானத்தில், ஊசி-இருப்பூசியானது, சேட்டித்திதெல்போலும் - அசைந்திதெல்போலும், எ - று. தான்-அசை. உற்பலம் - சூயனாமலர்.

துரியனுக்கு உற்பலமும், அகங்காரசம்பந்தமானதூலாதிகட்கு நீலகுணமு முவமித்தவாரும். வேத்தியம்-வெளியாய்க் காண்குதல். அகங்காரமான்மாவன்று என்றமையின் துரியனையாத்மாவென்பதாயிற்று. துரியனே தனுவாதி தத்துவங்களைச் சாட்சியாயநிந்து நின்றலின் அவனே யாத்மாவெனவும், அகங்கார மங்கனமறியாமையின் அநாதமாவெனவுங்காண்க.

வினா:- அங்கனமாயின், புறவிடயங்களை யறிவதெங்கனம்?

விடை:—அவனது சந்திதான விசேடத்தாலென்க.

வினா:—அற்றேல், ஆத்மாவிற்கும் அநாத்மாவிற்கும் வியடங்கையறி யுந்தன்மை யொன்றென்ற விவ்விரண்டற்கும் பேதமென்ன?

விடை:—ஆகாயமானது பிருதிவியாதிய நான்குபூதத்தினும் கூடியிரு ந்துங்கடாமல் அதற்குச் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோலச் சின்மாத் திரமான வாந் மாவானது தனுவாதிவிவ்யங்கனோடுகூடி யவற்றின் ரொழிங்கையறி ந்தும்அவற்றிற்சம்பந்தப்படாமற்சாக்ஷியாயறிவதாமென்க.மாணிக்கச்சாயை பற்றின பழகம் அச்சாயையைத் தனதாகக் காட்டல்போல ஆத்மாவினது பூரணமான சிற்சாயையிற் கிஞ்சிதமிசமபெற்ற அந்காரம் வியடங்களிற் சம்பந்தமா யவற்றிற் சுகதுக்கங்களைத் தானறிவதுபோலக்காட்டுதலாம்.

‘கேட்பனன்’ என்றமையின் பரிசிப்பன் காண்பன் உண்பன் மோப்ப னென்னும் ஞானேந்தியங்களுடனும். இந்நியமெனப்பொதவாகக்கூறினமை யின் வசனிப்பன் கவனிப்பன் கொடிப்பன் ஆந்நிப்பன் விசர்ச்சிப்பனென் னும் கன்மேந்தியங்களுடனும். ‘குழுவனன்’ என்றமையின் இச்சிப்பன் சிந்திப்பன் அபிமானிப்பனென்னும் அந்தக்கரணங்களுடனும் கூடி அவற் றின் குணகுணங்களுக்கு விலட்சணமாயிருந்தறிவது துரியனென்பது பெற்றாம். (கௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அகங்காரமானது மேலானபிரமப்பிரகாசத்தைப் பெ ற்றக் கீழானவிடய ஞானாதோடுகூடிச் சாக்ஷிசொப்பனத்திற் கழன்று சுழத்தியி லடங்குமென வுணர்த்துகின்றார்.

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுன் மனையை

விளக்குதல்போல லுந்தூரிபன் நன்றிருச்சந் பிதியி னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பா

லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம் பரில்விடய வுணர்வினொடு நனவுகன வழன்று

பகர்சமுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முரைப்பீற்

செயிர்தருமாந் காரமடங் குறுசமுத்தி தன்னிற்

செயிவந்ததை யுட்கவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

(இ - ள்.) வெயிலினிடை - சூரியகிரணத்தின்கண், காட்டும் - காட் டப்படுகின்ற, படிமக்கலம் - கண்ணுடியானது, உண்மனையை - உள்வீட்டி லிருளை, விளக்குதல்போலும். - விளக்குவிப்பதுபோல, துரியன்றன் - ஆத் மாவினுடைய, திருச்சந்தியில் - சிறந்தசந்திதானத்தில், இயலுறு - சுபா வமாயுள்ள, தற்சைதன்யப்பதிவிம்பம் - அந்த ஞானப்பிரதிவிம்பமானது, தன்பால் - தன்னிடத்தில், எய்தல் - சேர்தலை, பெற்றிகிதலினால் - அடைந் திருப்பதனால், அச்சுடவாங்காரம் - அந்தச்சுடவாங்காரமானது, பரில்விடய

வுண்ணிவெடு - நிகழுகின்ற விடயவுணர்ச்சிகாரணமாக, கனவு - சாக்கிரத்
தும், கனவு - சொப்பனத்தும், உழன்று - சஞ்சரித்து, பகர்சுழுத்துதனில் -
முற்கூறிய சுழுத்தியவத்தையில், அடங்கும் - அடங்கிநிற்கும், அவ்வழக்கம் -
அம்முறைமையை, உரைப்பில் - கூறில், செயிர்தரும் - குற்றத்தைத் தரு
கின்ற, ஆங்காரம் - அகங்காரமானது, அடங்குது - அடங்காநின்ற, சுழுத்
துதன்னில் || சுழுத்தியவத்தையில், செறியவித்தை - நெருங்கிய அவித்தை
யென்னும், உட்சுவரும் - உள்வீட்டுச் சுவரும், துயிற்கதவும் - நித்திராக
பாடமுமாகிய விரண்டையும், அன்றி - வினக்குவதேயல்லாமல், எ - று.
உம் - அசை.

அவித்தையை உட்சுவரெனவும், துயிலைக் கதவெனவு முருவகித்தார்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அது முற்கூறிய சுழுத்தியினுள்ள பிரத்தியகான்மப்
பிரகாசர்திலடங்கிப் பின் வெளிப்பட்டு அகங்காரான்மாவாக நிற்குமென
வுணர்த்துகின்றார்.

நடுக்கமறு தீபமாந் தனைத்தானே விளக்க
'வவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்'
தொடக்கிவரு காலமுந் மாநிசமீ ரணனாந்
றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையுத தன்னி
லடுக்குமுத லவததைமக தத்துவமாந் தெற்றி
யடுத்திருந்தாங் காஃமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்
படைத்தலருந் துரிபசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
பட்டுமுனம் போற்சுவ வென்னவே நன்று.

(இ - ள்.) நடுக்கமறு - நிஷ்கம்பரூபமான, தீபமாந்தனை - தீபப்பிரகா
சமாகியதன்னையும், தானேவிளக்கல் - தானேபிரகாசிப்பிப்பது, நவில்-முற்
கூறிய, பிரத்தியகான்மாவின்-பிரத்தியகாத்மாவினது, சோதியாம்-சுவப்பிர
காசமாம், பின்னர் - பின்பு, தொடக்கிவரு - தொடர்ந்துவருகின்ற, கா
லம் - காலமும், கருமம் - கருமமும், ஆதி - காரணமாகவெய்யுகின்ற, சமீ
ரணனாந் - மகாப்பிராணனாந், துயிற்கதவம் - நித்திராகபாடம், திறந்திட் -
திறக்க, டுய்வவித்தையுததன்னில் - அவ்வவித்தையின்கண், அடுக்கும் -
அடுத்திருக்கின்ற, முதலவத்தை-முதலவத்தையென்னும், மகதத்துவமாந்-
மகதத்துவமாகிய, தெற்றி - வாசற்படியில், அடுத்திருந்த - சேர்ந்திருந்த,
ஆங்காரமெனும் - சத்துவவாங்காரமென்கின்ற, வெண்பளிக்குமணி - தவ
ளமானபடிமமணியில், படைத்தலரும் - சுயம்பாகிய, துரியசுடர் - பிரத்திய
காத்மப்பிரகாசமானது, பதிவிம்பம் - பிரதிவிம்பமாக, பதியப்பட்டு-அடை
யப்பெறுதலால், முனம்போல் - முன்போலவே, சுவனென்னவேகின்று -
ஜீவனாகவேயிருந்து; எ - று. தான் - அசை. அகரம் தொங்குகின்றது.

பிரத்தியகாத்மாவினைத் தீபமெனவும், மகதத்துவத்தைத் தெற்றியென
வும், அங்காரத்தைப் பளிக்குமணியெனவு முருவகித்தார்.

‘கருமாத்ரி’ என்றதனால் இச்சையும் ஞானமுகங்கொள்க எனவே, அவை உயிர்களினதிச்சா ஞானக்கிரியைகளென்பனவாம். சமீரணனென்றது சிவ சம்பந்தமான மகாப்பிராணனை. ‘முதலவத்தைமகதத்துவம்’ என்றதையின் இத்தற்குக் காரணமான அவிததை மூலப்பிரகிருதியென்பது பெற்றாம்.

வினா:—அதனை யிச்சுமுத்தியிற் கூறலாமோ?

விடை:—பிரமத்தையே கூடத்தற்குக் கூறுதலின் அதனிடத்தாரோ பிரக்கிரமப்படி பிரகிருதியாய் மூன்றையும் கூறினாரென்க.

வினா:—சுமுத்தியின்கண் மகாப்பிராண னிருக்கின்றதென்ப தெங்ஙனம்?

விடை:—அவிச்சை யி னடங்கியிருந்த அறிவின்புடைமையர்ச்சியே காற்றாதலினனும், அதுவே ஜீவசம்பந்தமாயிருத்தலினனும்; அதுவையுள்ளிருந்து அயிர்க்கதவைத் திறப்பதற்கு அடைப்பதற்கும் ஏதுவாயிருத்தலினனும், பண்டிகபாமரசாதாரணமாய்ச் சுமுத்தியவத்தையிற் பிராணனிருக்கின்றதென்னும் அனுபவத்தினனும் அச்சுமுத்தியிற் பிராணனுண் டென்பதற் றகையின்றென்க. (40சு)

அ - கை.

வினாவுமது.

சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாந்

சுருங்கையினிற் போந்துநன வெனுமுன்றில் விளக்கு
முற்பகருங் காலகரு மாதிரி ரணனான்

மூடலுமத் துயிறகதவங் காரியவாங் கார

நற்படிக மணியளித்தை தனிலடங்கச் சென்று

நனவுகன வெனுமுன்றி நடுமனைக ளிருளாந்

தற்படிக மணிக்கதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்

தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே.

(இ - ன்.) சொப்பனமாம்-கனவாகிய, நடுமனையை-நடுவீட்டை, விளக்கி - விளக்கிக்கொண்டு, பொறியாம் - இந்திரியங்களாகிய, சுருங்கையினில் - பலகணிவாயிலில், போந்து - வெளிப்பட்டி, நனவெனும் - சாக்கிரமென்கின்ற, முன்றில் - பாகியமுற்றத்தை, விளக்கும் - பிரகாசிப்பிக்கும், முற்பகரும் - முற்கூருகின்ற, காலகருமாத்ரி - காலகருமங்களின் காரணமாக வெழுகின்ற, சமீரணனால் - மகாப்பிராணனால், மூடலுமத்துயிற்கதவம் - அந்நித்திராகபாட மூடினவுடன், காரியம் - மகதத்துவத்தின் காரியமான, ஆங்காரம் - ஆங்காரமென்னும், நற்படிகமணி - நல்லபடிகக்கல்லானது, அவீத்தைதனில் - தனக்காதாரமான சுமுத்தியவத்தையில், அடங்கச்சென்று - சென்றடங்கலால், நனவுகனவெனும் - சாக்கிரஞ் சொப்பனமென்கிற, முன்றினடுமனைகள்-பாகியமுற்றமும் நடுவீடும், இருளாம்-அந்த

காரமாம், தர்படிகமணி - அவ்வகங்காரமென்னும் பழகக்கல்லில், கதுவும் - பிரதிபலித்திருந்த, அறிவொளி - ஞானப்பிரகாசமானது, தன்முதலாம் - தனக்குக்காரணமாகிய, தனித்துரிய விளக்கை - ஒப்பற்ற பிரத்தியகாத்மம் பிரகாசத்தை, அடைந்து - சோந்து, ஏகமாம் - ஒன்றும், எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

பொறியைச் சுருங்கை யெனவும், நனைவு முன்றிலெனவும், கனவை நடுமனையெனவு முருவகித்தார். 'சொற்பனமா நடுமனையை' என்றடையின் சுழுத்துயுள்வீழி, நனவுமுன்வீடுமாயினவென்க.

(நா-ய்.) ஆத்மாவின் சிற்சாயைதங்வினவிடத்து அதுபோலத் தோற்றிப் அகங்காரமானது அவத்தாத்திரியங்களிற் சஞ்சரித்ததங்கும்போது அது பெற்றிருந்தசிற்சாயை தன்காரணமான வாழ்மாவின்விடத்தி லடங்குமென்பதாம். (கூஎ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஆத்மகாத்மவிலக்கண முணித்துகின்றார்.

இத்திறமிக் ககமினது பாவாபா வங்க
ளிலங்குநன லாகுகளி னவிகார மாகி
யுப்த்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிட பங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
காகஞ்சிற் சரையையன் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

(இ - ள்.) இத்திறம் - இத்தன்மையாக, இங்கு - இவ்விடத்தில், இலங்கும் - விளங்குகின்ற, நனவாகுகளின் - ஈக்கிராதியவத்தைகளில், அகமினது - அகங்காரத்தினது, பாவாபாவங்கள் - உண்மையின்மைகளே, அவிகாரமாகி-நிர்விகாரமாய், உய்த்துணரும் - மாறாநிற்கின்ற, உயிர்வேறென் றிருத்தலினால் - பிரத்தியகாத்மாவொன்று வேறிருத்தலால், என்றும் - எப்போதும், உரைத்தவகம் - முற்கூறியவகங்காரமானது, ஆன்மாவன்றென - ஆத்மாவல்லவென்று, அறிக - ஈயறிவாயாக, புறம்புவைத்த - புறம்பினுள்ள, விடயங்கடமக்கு - விஷயங்களுக்கு, ஆன்மாவாய் - ஆத்மாவாகி, பரமான்மாவிற்கு - பிரத்தியகாத்மாவிற்கு. வேத்தியமாதலின் - அறியப்படுவதாயிருத்தலால், சடாசடமாய் - சடசித்தாய், அத்தமதின் - கண்ணாடியின், முன்பின்போல் - முன்னும்பின்னும்போல, ஒளி-பிரகாசமும், இலது - அப்பிரகாசமும், ஆம் - ஆகி, அகந்தைக்கு - அகங்காரத்திற்கு, ஆகம் - தூல தேகத்துடனும், சிற்சாயை - சிறசாயையுடனும், ஆன்மாவுடன் - ஆத்மாவினுடனும், புணர்ச்சியாம் - சம்பந்தமே தாதான்மியத்திரியங்களாம், எ-று.

ஆடிக்குமுன் பொளியும் பின் பிருட்டிமாதல்போல அகங்காரத்திற்கு முன்பு சித்தும் பின்பு சடமுமாம். ஆகவே, இவ்வகங்காரஞ்சித்திற்குச்சடமுஞ் சடத்திற்குச்சித்தனுமாயிருத்தலிற் சிற்சடவடிவமாமென்க.

வினா:—அற்றேல், ஒருபொருள் மாறுபட்ட விருதன்மையடையுமோ?

விடை:—அத்தம்போ விருத்தவி னடைதல் கூடும்.

வினா:—அற்றேல், கண்ணாடியின் பிற்பாகத்திற்கு இரதப்பூச்சினு விருட்டுவந்ததன்றிச் சுபாவமாயின்றே?

விடை:—இவ்வகங்காரத்திற்கு முன்பு சிற்சாயாவொளியும் பின்பு சடச்சாயாமவினமுயிருத்தலின் அங்கனமாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், முன்சடமெனக்கூறிப் பின்சிற்சடமெனக் கூறலாமோ?

விடை:—சடமாயிருந்தவாடிக்குச் சூரியனொளியைவாங்கி யிருளாவின் க்குந்தெளிவொன் றிருப்பதுபோல இவ்வகங்காரஞ் சடமாயினும் அதற்குக் கூடஸ்த னொளியைவாங்கி விடயங்ே விளக்குந்தன்மை யிருத்தலி னிங் னனங் கூறலாயிற்றென்க. ஒளி - அறிவும், இலது - அறியாமையு மெனக் கொன்க.

(தூ - டி.) சாக்கிராதியவத்தைகளில் விகாரத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும் அகங்காராதியவத்தைகட்டு விலட்சண்ணாயிருத்தலியுந் துரியனையாத்மா வெனவும், சடசித்தாருபமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் அகங்காரம் கற்பிதாத்மா வெனவும், அவன் சஞ்சரிக்குஞ் சாக்கிராதியவத்தைகள் அநாத்மாவெனவுந் தெரிவித்தவாரும்.

(க0அ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னர்ச் சிற்சடமென்றுகூறிய வகங்காரத்திற்குச் சம்பந்தங்களினுல்வருந் தாதான்மியத்திரய முணர்த்துகின்றார்.

வெப்பினை னுனெனலாற் சிற்பதிவிம் பந்தான்

மேலுமாந் காரசம் பந்தத்தாற் தூல

மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும

வினாவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே வெனலாற்

றப்பரிய சிற்சாயை யுடவ்வாந் கார

சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாசப்

பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்

புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம்.

(கு - ன்.) வெப்பினைனுனெனலால்-யானிச்செய்யுடைய ஆன்மா வென்றிருத்தலின், சிற்பதிவிம்பமேவும்-நூனப்பிரதிவிம்பயுக்தமான, ஆங் காரம்-ஆங்காரத்தினது, சம்பந்தத்தால்-கூட்டரவிலுல், தூலமெய்ப்படுவ-

துலதேகத்திற்குண்டான, வெம்மைமுதலனவறிதல் - உஷ்ணதிகளையறிவதே, கருமவினாவாகி - கர்மஜன்னியமாயுள்ள, கருமசமாம்-கர்மஜாதாத்மியமாம், நானறிந்தே நெனவால் - நானறிந்தேனென்பதருல், தப்பரிய - கொடாத, சிற்சாயையுடன் - சிற்சாயையோடு, அவ்வாங்கார சம்பந்தம் - அவ்வகங்காரத்திற்குள்ள சம்பந்தமே, சிநுட்டிமுதல்-சிநுஷ்டிதொடங்கி, முத்தியளவாக - மோக்ஷபரியந்தம், பொய்ப்பரிசில் - மெய்த்தன்மையாய் நுத்தலின், இயல்பாகும்-சகஜதாதாத்மியமாம், நான்கருத்தெனவால்-நான் செய்கிறவ நென்பதனால், புணர்ச்சியிலான்மாவின்னுடன் - அசங்கவடிவ பிரத்தியகாத்மாவின் கண், அனையதின் - அவ்வகங்காரத்தினது, சம்பந்தம் - சம்பந்தமே, ஏ-ஹு. தான் - அசை. தாதான்மியம்-ஒன்றுபட்டிருத்தல்.

(ப - ப்.) சிற்சாயைதக்கிய வகங்காரமானது நானிச்சாஸூபி யென்பதனிவிரந்து துலசம்பந்தத்தினுலதன் கன்மமான தோஷ்ணதிகளையறிதலே கன்மஜாதாத்மியமெனவும், அவ்வகங்காரமானது சேவனுடன் கூடி நானறிந்தேனென்பது இயல்பாயிருத்தலிற் சகஜதாதாத்மியமெனவும், அவ்வகங்காரம் ஆத்மசம்பந்தத்தினால் நான் கருத்தாவென்றறிவது பிராந்தியா யிருத்தலின் பிராந்திஜாதாத்மிய மெனவும் கூறினர்.

(நா-ம்.) அகங்காரசம்பந்தமான இத்தாதாத்மியத்திரயங்களை விவ்வுகங்காரம் ஆத்மாவன்றென வுணர்த்தியவாரும். (க 0 க)

அ - கை.

முன் 'இந்துவினை' என்ற கவிமுத லிதுகாறு மாயையினுண்டாகிய திரிசியங்களி னிலக்கணங்களைப் பகுத்தறிகின்ற திரிசிய விவேக மிவ்வளவெனக்கூறி, மேல் இத்திரிசியத்தை நீக்கு நிமித்த மிதனைச் சங்கிரகமாகச் சுருக்கி யாத்மாவில் ஆகந்துகமாகத் தோற்றின வஞ்ஞான முசலிய வேதவத்தையி னிலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி யிச்செய்யுளில் அவ்வேதவத்வையின் நாம முணர்த்துகின்றார்.

இசைப்பிலது பிராந்திசென் னியமாரூ மென்னு

மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியனிலே கந்தான

மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க

விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்

வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிரித்தியதன் மீது

வருநீரங் கிசுதிருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந்

திசைப்புறுத லுறுஞ்சேவர்க் காவனவா மிவற்றின்

பிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழினாம்.

(இ - ள்.) இசைப்பில் - சொல்லமிடத்தில், அது - முற்கூறிய வச்சம்பந்தமே, பிராந்தி சென்னியமாரூமென்னும் - பிராந்திஜாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும், இவை முழுதும் - இங்ஙனங் கூறிய யாவும்,

செப்பு - சொல்லாநின்ற, திரிசியவிவேகம் - திரிசியவிவேகமாய், மிசைப் புகல்வ - மேற்கூறுவன, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், ஆவரணம் - ஆவரணமும், மிக்கவிட்சேபம் - விரிந்தவிட்சேபமும், பரோட்சம் - பரோக்ஷஞானமும், அபரோட்சஞானம் - அபரோக்ஷஞானமும் - பின் - பின்பு, வகைப்படுத்தலும் - இகழ்ச்சியுற்ற, சோகலிவிர்த்தி - தக்கலிவிர்த்தியுள், அதன்மீதுவரு - அதற்குமேலுண்டான, கிரங்கிசகிருத்தியெனும் - தடையற்ற வானந்தமுமென்கின்ற, அவத்சையேழம்-சக்தாவத்தையுள், திசைப்புறுதலுறும் - திகழ்ப்பையடைந்துள்ள, சீவர்க்கு - சிதாபாசர்க்குந்கு, ஆவனவாம் - உண்டானவைகளாம், இவற்றின் - இச்சக்தாவத்தைகளின், திறமனைத்தும் - தன்மைகளையாவையும், முறைபிறழாது - கிரமப்படி, இனிமெடுத்து மொழிவாம் - மேலெடுத்துக் கூறுவாய், எ-று.

திசைப்பென்பது எதுகைநோக்கித் திசைப்பென வந்தது. அம்சமென்பது அங்கிசமென்றயிற்றே.

வினா:—அங்கனந்திரிசிய விவேகமெனக்கூறியவன் அவத்யையென வேறுபிரித்த தென்னே?

விடை:—இந்நூலாசிரியர் திருக்குத் திரிசியமென்று பிரண்டான விவற்றுள் திரிசியத்தின் அபிப்பிராயமான அஞ்ஞான ஆவரணவிட்சேபத்தையும் திருக்குவின் அபிப்பிராயமான அபரோட்சாதி மூன்றையும் இத்திரிசியத்தை விடுத்தற்குத் திருக்குவைப் பற்றுதற்கும் ஏதுவாக முத்தியிலுள்ள பரோட்ச ஞானமுமான வேழவத்தையும் பற்றுதலும் விடுத்தலுமாதலினிவற்றையுள் திரிசியத்தி லடக்கிக் கூறினாரெனும் இவை மலினாவத்தையை நீக்குஞ் சக்தாவத்தையெனத் தோன்றப் பிரித்தாரென்க.

(தா - ம்) வெளிப்படை.

(கக 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையால் சக்தாவத்தையுள் அஞ்ஞான ஆவரண மிரண்டி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலிபறுமோர் சித்துப்

போலியாஞ் சிவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின்

முனைமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா

முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்கிடலஞ் ஞானம்

பின்னொருகா லுபிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று

பிரத்தியகான் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க மிரண்டும்

பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மெனன்ப

பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்.

(இ - ன்.) புன்னெறிகொள் - அற்பமார்க்கத்தைக்கொண்ட, குடும்பியாய் - சமுசாரியாய், வலியுறும் - அசத்தனான, ஓர் சித்துப்போலியாம் -

ஞர் சிதாபாசனாய, சீவன் - சீவனானவன், உயர்-மேலான, சுருகிவிசாரத் தின் - வேதவிசாரத்திற்கு, முன்னம்-முன்னர், ஒரு-ஒப்பற்ற, சன்சொருபமாகிய-தன் நிஜசொருபமான, பேரொளியாம் - சுயம்பிரகாசமாகிய, முதற் றரியசிலை - முதன்மையான பிரத்தியகாத்மாவின் தன்மையை, அறியாதிரு ந்திடல் - அறியாதிருப்பதே, அஞ்ஞானம் - முற்கூறிய வஞ்ஞானமாம், பின் - பின்பு, ஒருகால் - ஒருவேளையில், உயிரியல்பு - ஆத்மாவின் தன்மை யை, கூறுமிடத்து - பிரசங்கிக்குமிடத்து, இன்று பிரத்தியகானமா - பிர த்தியகாத்மா வில்லையென்னும் நாஸ்தியும், தோன்றாதெனும் - இருந்தாற் றோன்றாத வென்னும் நபாதிபுமாகிய, கலக்க மிரண்டும் - இவ்விரண்டு கலக்கமும், பன்னிய - முற்கூறிய, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானத்தினது, காரியமாகுமென்ன-காரியமாகென்று, பகர்தரு - சொல்லாநின்ற, ஆவரண மென்பர் - ஆவரணமென்றுரைப்பர், பலகலை - சகலசாத்திரங்களையும், கற் றுணர்ந்தோர் - ஒதுயுணர்ந்த பெரியோர்கள், எ - று. (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையான் விட்சேபமுதல் மூன்றவத்தையி னிலக்கண முணர்த்துகிறார்.

கருத்தனுமொன் கருமபலப் போத்திருவர் தானாய்க்
கருதியுடம் பகிமானி யாஞ்சீவன் றுளே
புரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிருரு வுண்மை
புரையாலுண் டெயிரெனவே யறிதலசத் தென்று
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச
நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
வரத்துரியன் றுனெனவே யறிந்திடுத லபாவா
வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

(இ - ள்.) கருத்தனும் - கருத்தாவும், ஒண்கருமபலம் - ஒள்ளியகரும பலத்தை யனுபவிக்கும், போத்திருவர் - போத்தாவும், தானாய்க்கருதி - தானாகநினைத்து, உடம்பபிமானியாம் - தேகாபிமானியான, சீவன்ருளே - சிதாபாசனே, உரைத்தலரும் - சொல்லுதற்கரிய, விட்சேபம் - விட்சேப மாம், சுருதி - வேதங்களும், குரு - ஆசிரியருக்கூறாநின்ற, உண்மையுரை யால் - மஹாவாக்கியப் பிரமோபதேச மென்னுஞ் சத்தியவசனத்தினால், உண்டெயிரெனவே - ஆத்மாவிருக்கின்றதெனவே, அறிதல் - அறிவது, அசத்தென்று - முன்னாஸ்தியென்று, நிரைத்த - சொல்லிய, முதலாவர ணம் - முதலாவரணமானது, நிவர்த்தகமாம் - நிவர்த்தியான, பரோட்சம் - டரோட்சஞானமாம், நீ பிரமமெனும் - நீயேபிரமமென்கின்ற, வேத மொழி - வேதமுடிவினுள்ள மஹாவாக்கியத்தின், விசாரத்தால் - விசா ரணையால், வரம் - சிரேட்டமான, துரியன் - பிரதயகாத்மா, தானெனவே - தானென்று, அறிந்திடுதல் - தெரிந்துகொள்வது, அபாவ-இரண்டாவதான

நபாதியென்னும், ஆவரணம் - ஆவரணமானது, திவர்த்தகமாம் - திவிர்ந்தியான, அபரோட்சஞானம்-அபரோக்ஷஞானமாய், எ - று. தான்-ஆசை.

ஞானமென்பது பரோட்சத்துடனுங் கூட்டப்பட்டது. பரோக்ஷஞானத்தால் நான்ஸ்தியென்பது, அபரோக்ஷஞானத்தால் நபாதியென்பதுமாகிய விருதன்மையையுடைய வாவுரணகீங்கிற்தென்க.

“பிரமமெனும் வேதமொழி” என்பது நீயே பிரமம் பிரமமேனீயென்ற விடத்துள்ள சேற்றேகாரத்தினு லவ்விருதன்மையு நீங்கிய சுயத்திரகாசமான பிரச்சயகாத்மாவே தானென விளங்கு மபுவி கல்வருபுந்ரை விராங்கிறதென்க. (ககஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் சோதரித்தி முநவிரண்டவந் டுதயிலக்கண முணர்ந்துகின்றி.

துரியநிலை யடைந்தகற்பி னுன்கருத்த னுப்போத்

நிருவென்னுஞ் சிவவுருத் துக்கமகன் றிடுந

லரியதென மச்சோக திவித்தியாஞ் செய்நீத

யடைதலுறும் பலனைத்து யடைந்தவென் றமைதல் பரிவினிரங் கிசுநிருத்தி யிரண்டு மபரோட்ச

பலமாகு மறிவுருவா மான்மாவிற் கென்றங்

நெரியுமப ரோட்சமுன தாதலினு லவற்றச

சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்.

(இ - ன்.) துரியநிலையடைந்து - ஆத்ம சாட்சாத்காரத்தைப் பெற்று, அதன்பின் - அதற்குமேல், நான்கருத்தன்-நான்சர்க்கர்த்துரு, நான்போத்திரு - நான்கண்மபலப்போக்திரு, என்னும் - என்கின்ற, சிவவுரு - சிதாபாச வடிவமான, துக்கமகன்றிடுதல் - துக்கரிவித்தியே, அரியதெனும்-நீங்கற்கரியதெனச்சொல்லும், அச்சோகர்வித்தியாம் - முற்குறிய துக்கரிவித்தியாம், செய்நு - யாம் செய்யுத்தக்க கிருத்திபங்கலாச் செய்து, அடைதலுறும் பலனைத்தும் - அடையவேண்டிய பயனியாவையும், அடைத்தனமென்று - பெற்றனமென்ன, அமைதல் - சகசநிருஷ்டியுலமைத்திருப்பதே, பரிவின - இன்பவடிவமான, நிரங்கிசுநிருத்தி-முற்குறிய தடையற்றவாத்மாம், இரண்டும் - இவ்விரண்டும், அபரோட்சபலமாகும-அபரோட்சஞானத்தின்பயனும், அறிவுருவாம்-சைதன்னிய ஸ்வருபமான, ஆன்மாவிரகு - பிரத்தியகாத்மாவிற்கு, என்றும் - எப்போதும், தெரியும் - அறிதற்கினையந்த, அபரோட்சம் - (நித்திய) அபரோக்ஷஞானம், உளதாதினுல் - உண்டாயிருததலினுல், அவற்கு - அவ்வாத்மாவிற்கு, அஞ்ஞான முதலன அஞ்ஞானதி சப்தாவத்தைகள், இங்கு - இவ்விடத்தில், சேர்தல்-அடைதல், எவ்வாறென்னில் - எவ்வாறென்னில், எ - று. எ - ஈற்றசை, சோககென்றது - கூடத்தனில்லையென்ற துன்பத்தை.

(நா-பி.) அவாங்கமேனோகோசரமாய்த் தானேதானாய் விளங்கும் அசின
மான கூடத்தன் தனது லீலாவிபூதியினு லெவ்விடத்து மதுவது உயர் விள
ங்குந் தன்னை யறியும் நிமித்தமுண்டான சங்கற்பம் அந்நர் முகத்தை
நோக்கி அதிங்கையாது பகிர்முகநோக்கத்திற் றனது நிரநிசயம். வெளிப்
படாமையை யானறியேனென்ற சங்கற்பத்துக்கு முன்னுள்ளயிடம் அஞ்
ஞானமும், அது விசாரத்தாற் றேமிகிடத்து அவ்வந்தம் இவ்விநத்தில்
மெட்டாடையால் இல்லையெனக்காண்பது ஆவரணமும், அவ்வாபவம்
விளங்கவில்லையென வருந்தி விரிவின்ற விருத்தியையுடையது விட்சேப
மும், ஆசிரியனால் அந்நிரதியா ரிருத்தின்றதெனக் கூறும் யுத்தியினால் அமாந்
நிருக்குமிடத்து முன்னில்லையென்ற மயக்க நீக்கியிருப்பதாக நிச்சயிப்பது
பரோக்ஷஞானமும், அவ்வாசிரியன் சுருதியுத்தியுடையார்களால் வெளிப்
படுத்துமிடத்து முன்னோன்றிற் ற மயக்கநீக்கித் தானாகக் காண்பது, அப
ரோக்ஷஞானமும், இவற்றான் முன்னில்லையென்றான் வந்த கத்திநத்
துவ போக்குருத்துவமாநிய துன்பங்க ளீங்குவதே சோகநிவிர்த்தியுந்,
இவ்விடத்திற் றனக்குத்தானே யுள்ளவின்பம் விளங்குவது நிரந்தரசுதிரு
த்தியுமென விளக்குவித்தவாரும். (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுறிலு முற் கூறிய உவமேயம் போத மாம்படி யிவ்வகத்தைகள்
வந்த காரணம் நன்றாக விளங்கவேண்டுமென்னும் வினாவை நோக்கி உவ
மான பூருவகமாகக் கூறுவான்மொடங்கி அஞ்ஞானதி நான்கவத்தையி
னிலக்கண முணர்ந்துகின்றார்.

கடந்தாநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்

கண்டிவ புருடரைப்பத் தாமவன்றா னெனவே

யடைந்தயியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா -

மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி

யிடும்பைநரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா

னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறொருவன் மொழியாற்

கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்

கிளர்ந்தவவ னிலைபென்ற லொடுபகைத்த பரோட்சம்.

(இ - ள்.) கடந்தா நதி-ஆற்றைக்கடந்து, பதின்மர்தமை-பத்துப்பேர்
தன்மை, எண்ணுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, ஒருவன் - அவருளொருவன்.
கண்டிவபுருடரை - ஒன்பதுபேரைப்பார்த்து, பத்தாமவன் - பத்தாவான்,
தானெனவேயடைந்தும்-தானாயிருந்தும், உறியா திருத்தலே-உண்பத்தாவா
னென்னுனராதிரப்பதே. அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமாம், பத்தாமவன்-பத்தா
வான், இலை - இவ்வே, காணப்படாநென்னும் - இருந்தாற் காணப்படா
னாவென்கின்ற, இருபிராந்தி - இவ்விரண்டு கலக்கமும், இடும்பைநரும் -
துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற, ஆவரணம் - ஆவரணமாம், நதியுள் - ஆற்றி

ஹன், அவன் அப்பத்தாவான், இறந்தானெனும் - மரித்தானென்கின்ற, துக்கம் - துன்பமே, விட்சேபம் - விட்சேபமாம், வேறொருவன் - மார்க் கத்திச்செல்லுபற்றேறார்ப்தன், மொழியால் - வாக்கினால், கிடந்ததொரு துறக்கமென - ஒரு சொர்க்க முண்டென் ருகமப்பிரமாணத்தா லறிவது போல, உளனென - பத்தாவானுண்டென, அறிதல் - அறிகின்றதே, கிளர் ந்த - முற்கூறிய, அவன் - அப்பத்தாவான், இலையென்றலொடு - நாஸ்தி மென்பதனொடு, பகைத்த - பகையான, பரோட்சம் - பரோட்சஞானமாய், எ - று. (ககச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அபரோட்சமுதலிய மூன்றவத்தையி னிலக்கண முணர்ந்துகின்றார்.

சங்கைநவ புருடரொடு முறைமெண்ணி நீயே
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ
இகலுமப ரோட்சமா நதியிலிந் தனனென்
றங்குவரு துயரகறல் சோகரிவிர்த் தியதா
மடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே
துக்ககிரங் கிசுதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற்
ரெல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) சங்கை - சங்கையுள்ள, நவபுருடரொடு - ஒன்பதின்மரு டன்சூடி, முறை - கிரமமாக, எண்ணி - எண்ணிக்கையிட்டு, நீயே தசம னென - நியேபத்தாவானென்று தெரிவிக்க, தனை - தன்னை, தானே-தான் ருனே, இருந்தபடி யறிதல் - முன்னிருந்தவண்ணந் தெரிந்துகொள்வதே, இங்கு ஒரு - இவ்விடத்தில் வரானின்ற, தசமன் - பத்தாவான், காணப்படா னெனலோடு - காணப்படாநென்ற நபாதியோடு, இகலும் - பகைக்கின்ற, அபரோட்சமாம் - அபரோக்ஷஞானமாய், நதியில் - ஆற்றில், இறந்தன னென்று - மரித்தானென்று, அங்குவரு - அவ்விடத்துண்டான, துயரக றல் - துக்கம் நீக்கலே, சோகரிவிர்த்தியதாம் - துக்கரிவிர்த்தியாம், அடை ந்த - இக்கனமடைந்த, தனதியனிலையில்-தனதுகிசுஸ்தியில், சுகித்திருத் தருனே - சுகித்திருத்தலே, துக்கம் - மேலான, நிரங்கிசுதிருத்தியென - தடையற்றவானந்தமென்று, அறிக - நியறிவாயாக, இனிமேல்-இனிமேல், தொல்வேதம் - அநாதியான வேதமுடிவிற்கூறிய, வாக்கியமாம் - மஹாவாக்கியத்தினது, விசாரம்-பரமாத்மாயிங்கிய விசாரணையை, எடுத்துரைப்பாம் - எடுத்துச்சொல்லுவாம், எ - று. .

தசமனென்பது ஆன்மா. ஏனையவொன்பதும் விசுவன், ஸைவதன், பிரஞ்ஞன்; வைசுவானரன், சூத்திரான்மா, அந்தரியாம்; சிற்சொலிதை, பெற்புவிசாந்தன், பிரசாத்தியனும். வேறொருவனென்றது ஆசிரி

யனை. அஞ்ஞானம்-தன்னை மறந்தவறியாமை; ஆவாணம் - முழுதங் தெரியாமல் மறைத்தல்; விட்சேபம் - அறனிறங்கா னென்றதனால் வருந்துன்பர்; பரோட்சஞானம்-இருக்கின்றனென்னும்நிச்சயம்; அபரோகக்ஞானம்-பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்பது; துக்கநிவர்த்தி - மரித்தானென்றதனால் வருந்துந் துஷ்பரீங்கல்; நிரங்கிசுதிருத்தி - மரித்தானென்றவனைக் கண்டதனால் வந்த சுகம்.

வினா:-ஈற்றிலுள்ள மூன்றும் அவத்தையானவா நென்னை?

விடை:-ஏனைய நான்கு நீங்கினவிடத் துதித்தனவாதலி னென்க.

(நா - ம்.) தசரனுக்கு முன்னும் பின்னுமின்றி விசாரணாகாலத்தில் அவந்தரமாக விவ்வசதைகள் தோன்றி நீங்கினவாறுபோல ஆன்மாவிற்கும் அவஸ்தைகள் இங்ஙனமே தோன்றி நீங்கினவென்பதாம். (ககரு)

அ - னக.

முற்கூறிய ஏழுவத்தைகளில் ஆசிரியர் நுகமாய்ச் செய்யுஞ் சுருதி விசாரத்திற் பரோட்சஞானத்தாலுண்டான ஆன்ம நிச்சயத்தை அபரோட்சமாய் வினக்குவான் சுருதி வேதங்களின் முடிவான மகாவாக்கியங்களினிலக்கணங் கூறுவான்றொடங்கி இச்செய்யுளில் மூன்று மகாவாக்கியங்களின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

விரிந்தவிதி நீடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமாம்

வேதவாக் கியமூன்று திறனாகு மவற்றுள்

வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக

மதுபானா திகளென்கை நீடேதம்விதி யின்றித்

திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்

சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்

பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த

போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

(இ - ள்.) விரிந்த - விரிந்திருக்கின்ற, விதி-விதிவாக்கியமும், நீடேதம் - நீடேதவாக்கியமும், சித்தார்த்தபோதகம் - சித்தார்த்த போதகவாக்கியமும், ஆம்-ஆமென்று, வேதவாக்கியம் - சுருதிவாக்கியம், மூன்றுதிறனாகும் - மூன்றுவகையாம், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், வருந்தி - வருந்தப்பட்டி, மகமுதலன - யாகாதிகன்மங்களை, செய்கென்றல் - செய்கவென்று சொல்லுதலே, விதி-விதிவாக்கியமும், மதுபானாதிகளை-சராபானமுதலியவற்றை, விடுக - தவிரவாயாக, என்கை - என்றுசொல்லுவதே, நீடேதம் - நீடேதவாக்கியமும், விதியின்றி - இவ்விதி நீடேதகுணியமாய், திருந்து-திருத்தமான, சிவவுயிர் - ஜீவப்பிரமங்களுக்கு, அயிக்கியப்பொருடனை - ஐக்கியார்த்தத்தை, தெருட்டல் - உறுதியாய்ப் போதிப்பதே, சித்தார்த்தபோதகவாக்கியம் - சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமும், ஆகுமென்ன -

ஆதலென்று, பொருத்தம் - அமைத்திருக்கும், மறை நான்கிலும் - நான்கு வேதங்களிலும், சித்தார்த்தபோதகமாகிய - சித்தார்த்தபோதகமான பிரமம் - சித்தார்த்தபோதகமான பிரமம், மகாவாக்கியங்களானவை, நான்குளவாம் - நான்குளவாம், எ - த. அன்று - ௨ - தரை.

சித்தார்த்தபோதகம் - சித்தித்துள்ள சித்தியப்பொருளை விளக்கும், எனவே, கூடஸ்தப்பிரமாயிக்கியற்றைக் கூறவந்த மகாவாக்கியமாகியே,

இவ்வளவு கூறவந்த மறைநான்கிலும் நான்குளவாஞ் சித்தார்த்த போதக மகாவாக்கியமெனவே, இருந்த யசர் சாயம் அதர்வணமென்றும் நான்கு வேதங்களிலுமுறைய * பிரஞ்ஞானப் பிரமம். அகம்பிரமாமி, தத்துவமசி, அயமாத்மாயப்பிரமமென்றும் நான்குளவாக்கியங்க ளுண்டென வறிக.

வினா:—அற்றேல் இவ்வுணங்கூறிய வேதம் : விதி நிலைசமான எரு மத்தையு. கூறியதென்னே ?

விடை:—அக்கருபங்களின் சிறுமையும் ஞானத்தின் மெருமையும் தோன்றி அகற்றை நீக்கியதனை யடைதற்கென்க.

வினா:—யுகாதிக்களை விதிப்படி செய்கவென்ற விதிவாக்கியம் சருமாம்; மதபாளுத்களை விடுவென்ற நிலைதவ க்கியம் கருமமா மென்ப தெற்கனம் ?

விடை:—விலக்குகவென்றதும் ஒர்விதியாதலி னதுவுங் கருமமே யாயிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வேதம்: கருமம், பத்தி, ஞானமென மூன்று காண்டமாகக் கூறியதென்னே ?

விடை:—இவ்விரண்டிற்கும் நடுவாயிருந்த பத்திக்குத் தனக்கென வோருருவமின்றி யவ்விரண்டற்கும் கருவியாய்க் கருமத்தைச் சேரின் அன்னையும் ஞானத்தைச்சேரின் அதனையும் விளக்கலால் அதனை யவற்றி னடைக்கிக் கூறிற்றென்க. (கருக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய வேதங்களிற் சாமவேதத்தின் முடிவிற்கு கூறஞ் சித்தார்த்தபோதகமான தத்துவமசி மென்னும் மஹாவாக்யமும் அதனிலக்கணமும் விளங்க உணர்த்துகின்றார்.

* (1) பிரஞ்ஞானம் பிரமம்—பிரத்தியக் சேதனம் (ஆதமா) பிரமம். பிரத்தியக்—உள்.

(2) அகம்பிரமாஸ்யி—(பிரத்தியகாத்மாவாகிய) நான் பிரமமாயிருக்கிறேன்.

(3) தத்துவமசி—அது (பிரமம்) நியாயிருக்கிறும்.

(4) அபமாச்சமப் பிரமம்—இந்த ஆத்மா பிரமம். என்பன நான்கு மகாவாக்கியங்களின் பொருளாம்.

உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு
மோங்குதத்தொ மசிகா வாக்கியமங் சுதற்குப்
பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொட சி பதமாய்ப்
பதமுன்றாஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமென் லாமபதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றாம
வி ரிங்கிலைவ தாஞ் சமா னாதிகர ணமபின
விசேடவிசே டியமிலக் கணமொடிலக் கமமாந்.

* சததுவமசியாகிவாக்கியம் சம்பந்தத்திரயத்தால் அகண்டாததத்
லாதப் போதிககின்றமையின் அச்சம்பந்தத்திரயத்தின் றன்மையின்றியமை
யாதற்கில்வேண்டி. அது: சமானாதிகரணிய பாவசம்பந்தம், வீசேஷண
விசேஷிய பாவசம்பந்தம், லக்ஷயலக்ஷண பாவசம்பந்த மென்பனவாம்.

(1) பதக்களின் சமானாதிகரணிய பாவசம்பந்தம் வருமாறு:—

சமான (ஒரு) வேற்றுமையின் பலத்தால் சமான (ஒரு) அதிகரண
(அத்தவடிவ ஆசிரய)த்தினையுடைய இரண்டு பதங்கள் சமானாதிகரண
மென்பபபிம். [‘கடவுள் ஒருவர்’ என்னும் வாக்கியத்தில் கடவுளென்னும்
பதமும் ஒருவர் என்னும் பதமும் சமான வேற்றுமை (முதல் வேற்றுமை)
யாயிருத்தலால் ஒரு பொருளையே குறிப்பித்தவாறு காண்க.] அவ்விரண்டு
பதங்களுக்குமுள்ள பரஸ்பர சம்பந்தம் சமானாதிகரணியம் (ஒரு பொரு
ளுடைமை) எனப்படுகின்றது.

அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அந்
தக் காலத்துடன் கூடிய தேவதத்தனைக் குறிப்பித்துக் காட்டிம் அவன்
என்னும் பதமும், இந்தக் காலத்துடன் கூடிய தேவதத்தனைக் குறிப்பித்
துக் காட்டிம் இவன் என்னும் பதமும், ஒரு வேற்றுமை (அவன் இவன்
என்னும் முதல் வேற்றுமை)யின் பலத்தால் ஒரே தேவதத்த சரீரத்தில்
தாற்பரிய முடையனவா யிருத்தலால் (அவன் இவன் என்னும்) இவ்விர
ண்டு பதங்கட்கும் சமானாதிகரணிய பாவசம்பந்தம் சித்திககின்றது. இவ்
வாறே ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தின் பரோட்சத்துவாதிகளுடன் கூடிய
சேதனத்தைக் குறிப்பித்துக் காட்டிம் ‘தத்’ என்னும் பதமும், அபரோட்
சத்துவாதிகளுடன் கூடிய சேதனத்தைக் குறிப்பித்துக் காட்டிம் ‘துவம்’
என்னும் பதமும், ஒருவேற்றுமை (தத்துவம் என்னும் முதல் வேற்றுமை)
யின் பலத்தால் ஒரே சேதனத்தில் தாற்பரிய முடையனவாயிருத்தலால்
(தத்துவம் என்னும்) இவ்விரண்டு பதங்களுக்கும் சமானாதிகரணியபாவ
சம்பந்தம் சித்திககின்றதென்க. இதன்கண் விருத்தமான பரோட்சத்து
வாதி தர்மங்களும் அபரோட்சத்துவாதி தர்மங்களும் விவபட்டுச் சேதன
பாகம் விடப்படாதிருத்தலால் இச்சம்பந்தம் விட்டுவிடாதவட்சணையா
மென்க. பின் வரும் சம்பந்தங்களும் இவ்விலட்சணையா மென்பதை யுய்ந்
துணர்ந்துகொள்க. விட்டுவிடாத லட்சணையெனினும், பாகத்தியாக
லக்ஷணையெனினும், ஜகதஜகத் லட்சணையெனினும் மொக்கும்.

(இ - ன்.) உரைத்த - மூற்கூறிய, அவையுள் - அந்நான்கனுள், சிறந்தது - மேம்பாடுள்ளது, நற்சாமமறை - சிறந்த சாமவேதமானது, புகலும் -

(2) பதார்த்தங்களின் விசேஷண விசேஷிய பாவசம்பந்தம் வருமாறு:—

ஒன்றைப்பிரித்தறிவிப்பதற்கேதுவா யிருப்பது விசேஷணமெனப்படும. அதனால் பிரித்தறிவிக்கப்பட்டது விசேஷியமெனப்படும. அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் இவன் என்னும் சொல்லால் விளங்குகிற இந்தக் காலதேச (இட)ங்களுடன் கூடிய சேவந்ததேசிய இவன், அவன் என்னும் சொல்லால் விளங்குகிற அந்தக் காலதேசங்களுடன் கூடிய தேவதத்தனிலும் வேறுபட்டவனல்ல. என்னெற்போது விளங்குகின்றதோ அப்போது இவன் என்னும் சொற்பொருளின் பேரத்தை அவன் என்னும் சொல்லின் பொருள் வேறுபடுத்துவதால் அவன் என்பது விசேஷணமும், இவன் என்னும் சொல்லின் பொருள் வேறுபடுத்தப்படுவதா யிருத்தலால் இவன் என்பது விசேஷியமுமாம். இவ்வாறே இவன்றான் அவன் (அத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்திலும் இவன் என்பது விசேஷணமும் அவன் என்பது விசேஷியமுமாம். இதனால், அவன்றான் இவன் இவன்றான் அவன் என்னும் வாக்கியங்களில் அவன் இவன் என்னும் பதங்கள் பொருள் நோக்கம்பற்றிப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) விசேஷணவிசேஷியங்களா யிருக்கின்றன. [அஃதாவது அவன் என்பது ஒரு நோக்கத்தில் விசேஷணமாயும் மற்றொரு நோக்கத்தில் விசேஷியமாயும் இவன் என்பதும் அங்ஙனமே விசேஷணமாயும் விசேஷியமாயு யிருக்கின்றன வென்பதாம்] இருக்கவே, விசேஷண விசேஷியபாவவடிவசம்பந்தம் சித்திக்கின்றது. இதுபோன்று 'தத் துவமசி' மகாவாக்கியத்தில் 'துவம்' பதவாச்சியமாய அபரோட்சத்துவ (பிரத்தியட்சமாய) கிஞ்சிக்குத் தவாநிகளுடன் கூடிய சைதன்னியம், 'தத்' பதவாச்சியமாய பரோட்சத்துவ சர்வஞ்ஞத்வாநிகளுடன் கூடிய சைதன்னியத்திலும் வேறுபட்டதென்றென்போது விளங்குகின்றதோ அப்போது 'துவம்' பதார்த்தத்தின் பேரத்தைத் 'தத்' பதார்த்தம் (பதப்பொருள்) வேறுபடுத்துவதால் 'தத்' என்பது விசேஷணமும் 'துவம்' பதார்த்தம் வேறுபடுத்தப்படுவதாயிருத்தலால் துவம் என்பது விசேஷியமுமாம்.

இவ்வாறே 'துவந்ததசி' என்னும் வாக்கியத்தில் 'துவம்' என்பது விசேஷணமும், 'தத்' என்பது விசேஷியமுமாம். இதனால் 'தத் துவமசி' துவந்ததசி' என்னும் வாக்கியங்களில் 'தத்' 'துவம்' என்னும் பதங்கள் பொருள் நோக்கம் பற்றிப் பரஸ்பரம் விசேஷண விசேஷியங்களா யிருக்கின்றன. [அஃதாவது 'தத்' என்பது ஒரு நோக்கத்தில் விசேஷணமாயும், மற்றொரு நோக்கத்தில் விசேஷியமாயும், 'துவம்' என்பதும் அங்ஙனமே விசேஷணமாயும், விசேஷியமாயும் இருக்கின்றன வென்பதாம்.] இருக்கவே, 'தத் துவமசி' மகாவாக்கியத்தில் விசேஷண விசேஷியபாவரூப சம்பந்தம் சித்தித்தவாறு காண்க.

கூறும், ஒங்கு-உயர்ந்த, தத்தோமசி-தத்துவமசியென்னும், மகாவாக்கியம் - மஹாவாக்கியமாகும், அங்கதற்கு - அவ்வாக்கியத்திற்கு, பரத்தலுறு - விரித்துச் சொல்லுகின்ற, தற்பதம் - தற்பதமும், தொமபதமொடு - துவம் பதமும், அசிபதமாய் - அசிபதமுமாக, பதமூன்றும் - பதம் மூன்றாகும், சிவம் - பிரமமும், உயிர்-கூடஸ்தனும், அங்கவற்று-அவ்விரண்டின், அயிர்கியம் - அயிக்கியமுமாகிய விம்மூன்றும், முறையே - நிரலே, அருத்தமெனலாம் - அர்சத்தமெனப்படும், பதம்-மூன்று பதமும், பதார்த்தமொடு-மூன்று பதார்த்தமும், வாக்கியார்த்தங்கடமக்கு - வாக்கியார்த்தமுமாகிய, விம்மூன்றற்கும், சம்பந்த முறை மூன்றும் - சம்பந்தத் திரயங்களாம், விரிக்கிலவை - அவற்றை விரிக்கில், சாமானுதிகரணம் - சமானுதி கரணமும், பின் - பின்பு, விசேட விசேடியம் - விசேஷண விசேஷியமும், இலக்கண மொடிலக்கியம் - லக்ஷண லக்ஷியமும், ஆம் - ஆகும், ஏ - று. ஏ - தாம் - அசை.

‘முறையே யருத்தம்’ என்றமையின் தற்பதத்திற்குச் சிவமும், துவம் பதத்திற்கு உயிரும், அசிபதத்திற்கு ஐக்கியமும் கொள்க.

சாமானுதி கரண சம்பந்தமென்பது தத்துவமென்னும் துவதிபதம் சம்பந்தமாயிருத்தலின் சமானமும், இவ்விரண்டும் அசிபதமாயிருத்தலின் அதி கரணமும், இஃமூன்றுபதமுமொன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருத்தலின் சம்பந்தமு

(3) பிரத்தியகாதம் பரமாத்மாக்களின் லட்சியலட்சண பாவ சம்பந்தம் வருமாறு:—

சிறந்தகுறியை யெடுத்துரைப்பது லட்சணமாம். அதனையுடையது லட்சியமாம். அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அவன் இவன் என்னும் சொற்களால் விளங்குகின்ற விருத்த தருமமாய அந்நக்கால தேசங்கள் இந்நக்கால தேசங்கள் இவைகளுடன் கூடியிருப்பவை ஆகிய விவைகளை விடுவதனால் அவிருத்தமாய தேவதத்தவிசிட்ட (கூடிய) தேவதத்த பிண்டத்தோ (பொருளோ, டி தேவதத்தத் தன்மையுடன் கூடிய தேவதத்த சப்தத்திற்கு லட்சிய லட்சணபாவரூப சம்பந்தம் சித்திக்கின்றது. இவ்வாறே ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தில் “தத்” “நூயம்” என்னும் சொற்களால் விளங்குகின்ற விருத்ததருமமாய பரோட்சத்துவ அபரோட்சத்துவாதிகளை விடுவதனால் அவிருத்தமாயசேனத்தோடி தத்துவம் பதங்களுக்கு லட்சிய லட்சண பாவரூபசம்பந்தம் சித்திக்கின்றதென்க.

இங்குத் ‘தத்’ ‘நூயம்’ பதங்களுக்கும் அவைகளின் பொருள்களுக்கும் விடப்பட்ட விருத்தாம்சங்களில் லட்சணமும் அகண்ட சேதனத்தில் லட்சியமும் இருத்தல்காண்க. [அவன்றான் இவன் (இத்தேவதத்தன்) என்னும் வாக்கியத்தில் அந்நக்காலதேசங்களும் இந்நக்காலதேசங்களும் லட்சணமாம்; தேவதத்தபிண்டம் லட்சியமாம். ‘தத்துவமசி’ மகாவாக்கியத்தில் பரோட்சத்துவாதிகளும் அபரோட்சத்துவாதிகளும் லட்சணமாம்; அகண்டசேதனம் லட்சியமாம்.]

மாம், விசேடண விசேடிய சம்பந்தமென்பது பரசீவரின் தற்கிழமையை விசேடித்தல் விசேடணமும், அவ்விசேடணத்தி னொருமையான ஆனயெ ன்ணும் பொருளாய்க் காண்பது விசேடியமும், இப்பொருள் மூன்றுமொ ன்ருய்ச் சம்பந்தித்திருப்பது சம்பந்தமுமாம். இலக்கண விலக்கிய சம்பந்த மென்பது இம்மூன்றுபொருளும் ஏகமாயிருத்தல் இலக்கணமும், ஏகமென் பதின்னிச் சுயமாய் விளங்குவது இலக்கியமும், அங்ஙன மேகமென் னும் பிரிவின்றிச் சம்பந்திப்பதே சம்பந்தமுமாம். கூடஸ்தப் பிரமா யிக்கியம் போதமாம்படி கரதலாமலகம்போல விளங்கக்கூறுதலின் 'உரை த்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறைபுகலு மோங்குதத் தொமசி மகாவாக் கியம்' என்றார். 'முறைமூன்றும்' என்றமையின் தத்துவமசி யென்னும் பதங்கட்குச் சாமானாதி கரணிய சம்பந்தமும், அது நீ யானையென்னும் பதார்த்தங்கட்கு விசேஷண விசேஷிப சம்பந்தமும், இப்பதார்த்தமுள்ள வாக்கியார்த்தங்கட்கு இலக்கண விலக்கிய சம்பந்தமுமாம்.

(நா - மீ.) சாமவேத மகாவாக்கியத்தின் பதமும் பதார்த்தமும் வாக்கி யார்த்தமுமாகிய மூன்றற்கு முள்ள சம்பந்தமும் அதனானுண்டான பரமாத் மாயிக்கியமான வத்துவித ஸ்வரூபமுமே பிரயோசனமாக விளக்குவித்த வாரும். (கக௭)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின்கண் முன்னுள்ள விர ண்டெ பதத்தி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் ஞாவா
மவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென வவற்றுண்
முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
மூவுருவ வீசணுமப் பிரமமுமொன் ருகிப்
பிரிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக் கியார்த்தமபி தார்த்த
நெறிகொள்விக வாதிகளுந் துரியனுமொன் ருகி
நிற்புழித்தொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்.

(இ - ளீ.) அறைதலுறு - முற்கூறிய, பதார்த்தங்கட்கு-பதப்பொருள் களிரண்டிற்கும், கிருபொருள் - இரண்டருத்தம், இங்குளவாம்-இவ்விடத் துள்ளனவாம், அவை - அவையாவன, வாச்சியார்த்தம் - வாச்சியார்த்தமெ னவும், இலக்கியார்த்தமென - இலக்கியார்த்தமெனவுமாம், அவற்றுள்-அவ் விரண்டினுள், முறைமைதரு - கிரமமாய்வராகின்ற, விராட்புருடன் முத லாகிநின்ற - விராட்புருஷனாகியான, மூவுருவவீசணும் - மூன்றுருவமா கிய ஈசரணும், அப்பிரமமும்-இவைகட்குதிஷ்டானமானவப்பிரமமும், ஒன் ருகி - ஏகமாய், பிரிதலறநிற்புழி - பிரிவின்றி நின்றவிடத்து, தற்பதத்திற் கெய்துறுவ - தற்பதத்திற்குடையனவாகிய, பெயர்-நாமங்கள், வாச்சியார்

தம் - வாச்சியார்த்தமும், முக்கியார்த்தம் - முக்கியார்த்தமும், அபிதார்த்தம் - அபிதார்த்தமுமாகிய மூன்றாமாம், நெறிகொள் - இந்நெறியோடு, விசுவா திகளும் - விசுவானுதிபமூன்றலுளும், தூரியனும் - இவைகட்கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும், ஒன்றாகி - ஏகமாய், நிற்புழி - பிரிவின்றி நின்ற விடத்து, தொம்பதத்திற்கு - துவம்பதத்தினுக்கும், அம்மாவகையும் - அவ்வாச்சியார்த்த முதலான மூன்றுவிதமும், வரும் - உண்டாம், ■ - று.

வாச்சியார்த்தம்-வாசகப்பொருள்; முக்கியார்த்தம் - இவ்வாசகப் பொருட் குணத்தி னிலக்கணப்பொருள்; அபிதார்த்தம்-இவ்விலக்கணப் பொருளே விராட்டாதி நாமமாய்தேற்றல். முக்கியார்த்தம் அபிதார்த்தமென்பன வாச்சியார்த்தத்தின் பேதங்களாம். இவை பிரமகூடஸ்தர்கட் காபாசமாகத் தோற்றிய வுபாதி நாமங்கள்.

(தா - ம்.) பிரமசந்திதானத்தில் ஈசுரன் விராட்டாதி மூன்றனுடன் கூடிச் சிருஷ்டியாதிய தொழில்களைச் செய்வதும்,கூடஸ்த சந்திதானத்திற் சீவன் விசுவாதி மூன்றனுடன் கூடி யிராகத்துவேஷங்களால் விஷயங்களைப் புசிப்பதும், வாச்சியார்த்தமெனத் தெர்வித்தவாரும். (ககஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய விரண்பெதத்தி னிலக்கியார்த்த விலக்கணங்களை யுணர்த்துமின்றார்.

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனி நிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் குற்றவிச வா திகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமாந் தூரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்தமென வாமல்
விற்பரவு மிலக்கனைவிட் டதுவும்கிடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

(இ - ள்.) தற்பதத்தினுக்கு - முற்கூறியதற்பதத்திற்கு, விராட்புருடாதி - விராட்புருஷன்முதலியமூன்றும், அகன்ற - நீங்கிய, தனி - தனிமையான, நிருபா திகப்பிரமமே-உபாதிநீங்கிய பிரமமே, இலக்கியார்த்தம்-லக்ஷியார்த்தமெனவும், சொற்பரவு - யாவராலுந் துதிக்கப்பெற்ற, சோதித-சோதனையிற் சேடித்த, தற்பதார்த்தமென-தற்பதார்த்தமெனவும், நிற்கும்-இருக்கும், தொம்பதத்திற்கு - முற்கூறிய துவம்பதத்திற்கு, உற்ற - பொருந்திய, விசுவா திகளின் - விசுவானுதிய மூன்றற்கும், வேறும் - வேறான, பொற்பின் - பொலிவையுடைய, நிருபா திகமாம் - உபாதிநிகதிமான, தூரியன் - கூடஸ்தனே, இலக்கியார்த்தம் - இலக்கியார்த்தமெனவும், பொருந்துறு - அடையப்பெற்ற, சோதித - சோதனையிற்சேடித்த, தொம்ப

தார்த்தமெனவாம் - துவம்பதார்த்தமெனவுமாம், அவ்விற்பரவும் - அந்தப் பிரகாசம் பொருந்திய, இலக்கணை - இலக்கணையாவது, விட்டதவும் - விட்டவிலக்கணையெனவும், விடாததவும் - விடாத விலக்கணையெனவும், விட்டுவிடாததுமென - விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவும், மூலகையாம் - மூன்றுவிதமாம், எ-து. அன்று - எ - அசை.

இலக்கியார்த்தம் - இலக்கணையாலறியு முண்மைப்பொருள். எனவே அது நீயென்னும் பதங்கட்கு இலட்சியப் பொருள் பிரம கூடஸ்தராதலின் இலக்கியார்த்தமெனவும், அப்பதங்களைச் சோதினை செய்கவிடத்தச் சேடித்து நின்றவின் சோதித தத்தொம்பதார்த்தங்களுளெனவும் நாமங்களை வந்தன. இவை பரமேசுவரர்களின் யுகார்த்தமாயுள்ள சிவபாதிக நாமங்களைச் சொல்லுதலாம். தேகாதித்தன்மைகளை விட்டுச் சிவனை வட்சியிப்பதால் விட்ட விலக்கணையெனவும், சர்வஞ்ஞத்துவாதித் தன்மைகளை விடாமலீசனை வட்சியிப்பதால் விடாத விலக்கணையெனவும், இவைகட்காதாரமாயும் யாவாமாயும் விளங்காநின்ற பிரமகூடஸ்தரை விட்டுவிடாமல் அத்துவிதத்தை வட்சியிப்பதால் விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவுமாம்.

(தா - ம்.) விராட்டாதி யுபாதி நீங்கிய பிரமத்தை யும், விசுவாதி யுபாதி நீங்கிய கூடஸ்தனையும், பிரததியட்சமாய்க் காண்பது இலக்கியார்த்தமெனத் தெரிவித்தவாறும். (ககக)

அ - கை.

மூன் மகாவாக்கியத்திற் கூறிய வஸ்துவிச்சயத்தைப் பின்னும் ஸ்திரப் படுத்துவதற்காக வற்புறுத்திச் சொல்லிய மூன்றிலக்கணைகளை யுதாஹரண பூருவகமாகக் கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளில் மூன்றுதாஹரணமும் அவற்றினிரண்டினிலக்கணங்களு முணர்த்துகின்றார்.

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்

கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த நெனுஞ்சொ

லிங்கவைக ஞகாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை

யெனுமொழிநீ வடிவார்தன் முக்கியார்த் தத்தைத் தங்குமிடைச் சேரிதனைக் கிடமாகா மையினுற்

றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்

துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச்

சுமப்பதனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணின்தே.

(இ - ள்.) கங்கையினில் - கங்காநதியில், இடைச்சேரி - இடைச் சேரியானது, மருவலுறும் - மருவியிருக்கின்றதென்ற, சொல்லும் - வசனமும், கவன்குந்தமொடு - செல்லுகின்ற குந்தமென்றவசனத்துடன், சோயந்தேவதத்த நெனுஞ்சொல் - சோயந் தேவதத்தனென்ற வசனமுமாகிய, இங்கு - இவண், இவைகள் - இம்மூன்றும், உதாரணமாம் - முற்கூ

நியயிலக்கணை மூன்றற்குமுதாரணங்களாம், அவற்றினுக்கு - அவ்வுதாரணங்களுக்குள், கங்கையெனுமொழி - கங்கையென்னும் பதம், (தன் முக்கியார்த்தத்தால்) தங்கு - பொருந்திய, இடைச்சேரிதனக்கு - இடைச்சேரிக்கு, இடமாகாமையினால் - ஆசிரயமாகாமையின், நீர்வடிவாம் - பிரவாசரூபமான, தன் முக்கியார்த்தத்தை - தனது முக்கியப்பொருளை, தணந்து - விட்டு, கரைகாட்டும் - கரையைக் காண்பிப்பது விட்டலக்கணையெனவும், துங்கமுறு - பெருகையுள்ள, குந்தமொழி - சவளசத்தமானது, தன்முக்கியார்த்தத்தை - தனது முக்கியப்பொருளை, விடாமல் - நீங்காமல், குந்தத்தை - அச்சவளத்தை, சுமப்பவனை - சுமக்கின்ற புருடனை, காட்டுமென - காண்பிப்பது விடாதலக்கணையெனவும், துணிகது - தெளிவாக, உணர்த்துதிக - அறிவாயாக, ஏ-று. ஏ-ஈற்றகை.

கங்கையென்பது தேகாதிப்பிராஞ்ஞனீருனவொன்பதிற்கும், இடைச்சேரியென்பது இவற்றைநீங்கின சீவனுக்கும், குந்தமென்பது விராட்டாநியந்தரியாமியீருனவொன்பதிற்கும், இவற்றை விடாமனின்ற குந்ததாரி ஈசனுக்கும், சோவென்பது அவனென்னுமீசனுக்கும், அயமென்பது இவனென்னுஞ்சீவனுக்கும், தேவதத்தெனென்பது அத்தவிதத்திற்கு முவமிததவாரும். இவ்வுதாரணங்கள் காரணகாரியோபாதுகளிற் சமபந்தமான பரசீவர்களை வெளிப்படுத்து நிமித்தமில்விரண்டிலக்கணையானவுவமானதின்வாச்சையார்த்தலட்சியார்த்தவிலக்கணம் உணர்த்தியவாரும். (கஉ௦)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்தமுறையால் மூன்றாவதிலக்கணையினிலக்கணத்தையவமான பூருவகமா யுணர்த்துகின்றார்.

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்தெனென்னு

மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்
தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனாந் தேவ

தத்தனைக்காட் டிமிவனென் மொழிக்கழகா லத்தி
லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை

யுணர்த்திமிவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு
பன்னுதல்செய் யயிக்கமுற மையினுலப் பொருட்கண்
வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ ள்.) முன்ன மொழிதரும் - முற்கூறிய, சோயந் தேவதத்தெனென்னும் - சோயந்தேவதத்தெனென்கின்ற, மொழியுள் - வாங்கியத்துள், முதல்முதலில், அவனென்னும் - அவனென்கின்ற, மொழி - வசனமானது, இறந்தகாலத்தன்னில் - பூதகாலத்தில், வரு - வரானின்ற, தேச - தேயமும், வயோவிசிட்டனாம் - வயதிலுயர்ந்தவனுமாகிய, தேவதத்தனை - தேவதத்த

னென்னும் புருடனே, காட்டும் - காண்பிக்கும், இவனென்மொழி - இவனென்னும் வசனமானது, நிகழ்காலத்தில் - வர்த்தமானகாலத்தில், உன்னவரும் - கருதாநின்ற, அவையுடைய - அத்தேசவயசுக்களையுடைய, தேவதத்தன்றனே - தேவதத்தனென்னும் புருடனையே, உணர்த்திடும் - அறிவிக்கும், இவ்விருத்ததருமம் - இப்பேததன்மமாகிய, பொருள்களிரண்டும் - இருபொருள்களும், மன்னுதல்செய் - நிலைபெற்ற, அயிக்கமுறாமையினால் - அயிக்கமடையாமையினால், அப்பொருட்கண் - அப்பொருள்களில், வருவாராநின்ற, விருத்ததருமங்கள் - பேததருமங்களான, அனைத்தினையும் விட்டே - யாவையுரிக்கி, ஏ = று; ஏ = ஈற்றை.

சோவென்னும்பதத்திற்கு அவனெனவும், அயமென்னும் பதத்திற்கு இவனெனவுங்கொள்க. விருத்தமென்பது வேறுபாடுடையது அதுவென்னுமீசனுக்குச் சோ தேவதத்தனெனவும், நீயென்னுஞ் சேஷனுக்கு அயத்தேவதத்தனெனவு முயமித்தவாரும். இது விட்டுவிடாத விலக்கணையான வுவமானத்தின் வாச்சியார்த்த விலக்கண முணர்த்தியது. (கஉஉ)

அ - லக.

இச்செய்யுளில் மூன்றாமிலக்கணையினிலக்கியார்த்த முணர்த்துகின்றார்.

விருத்தமறு தருமமார் தேவதத்தன் மனையே

விடாதுகொளி னவனிவனே யினவனே யென்னுந்

தெரிததலரி தாயதா தான்மியங்கூடுறுமாற்

மேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையிடுநெடுதா

னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணைபென்

றறதலின * லிதுவேதத் தொம்மசிவாக் கியத்திற்

* 1. யாண்டுவிட்ட லட்சணை யிருக்கிறதோ ஆண்டு வாச்சியார்த்தமுற்றும் விடப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விட்ட லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத் துவம்' பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித்துள்ள பிரம சைதன்னிய சாட்சி சைதன்னியங்களுக்கு விடுபாடுண்டாய், அவற்றினும் வேறாய் அசத்து ஜடதுக்கவடிவ பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அதனால் பெருமனர்த்தத்தின் அடைவுண்டாகும். அதனால் புருஷார்த்தமுஞ் சித்தியாது. ஆகையால் மகா வாக்கியத்தில் விட்ட லட்சணை பொருந்தாது. "மனோப் பிரஹ்மம்" என்கிறவிடத்து விட்ட லட்சணையாம்.

2. யாண்டுவிடாத லட்சணை யிருக்கின்றதோ ஆண்டு வாச்சியார்த்தத்தின் ஒரு பாகமும் விடுபடுகிறதில்லை. மகா வாக்கியத்தில் விடாத லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத் துவம்' பதவாச்சியார்த்தங்களின் ஐக்கியவிரோதம் நீங்காது. அதனால் இலட்சணையைச் செய்தற்கு ஒரு பிரயோஜனமுஞ் சித்தியாது. ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடாத லட்சணை பொருந்தாது. "சத்தியம் ஞான மனந்தம் பிரஹ்மம்" என்கிறவிடத்து விடாத லட்சணையாம்.

குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை [பாம்.

யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா நெனின்முறையே யுரைப்

(இ - ள்.) விருத்தமறுதருமமாம் - அவிருத்தம்சதருமமான, தேவதத் தன்றினையே - தேவதத்தபுருடனையே, விடாதுகொளின்-விடாமற்கொண் டால், அவன் - அப்புருடன், இவனே-இப்புருடனே, இவன்-இப்புருடன், அவனையென்னும் - அப்புருடனே யென்கின்ற, தெரித்தலரிதாய - அறி வித்தற்குரியவாகிய, தாதான்மியம் - அயிக்கமானது, கூடுறும் - பொருந் தும், தேரின் - விசாரிக்கின், இதை - இதுனே, விட்டுவிடா-விட்டுவிடாத, இலக்கணையினொர் - இலக்கணையினுடன், அருத்தவிலக்கணை-அருத்தவிலக் கணையும், பாகத்தியாக விலக்கணையென்று-பாகத்தியாகவிலக்கணையுமென, அறைதலினால் - சொல்லுதலினால், இதுவே - இவ்விலக்கணையே, தத் தொம்மசி - தத்துவமசியென்னும், வாக்கியத்திற்கு - மஹாவாக்கியத்திற்கு, உரியது - உரித்தான, உதாரணமாமென - உதாரணமாகுமென்று, உண்மை - தத்துவத்தை, உணர்ந்துடையோர் - உணர்ந்தசத்துக்கள், உரைத்தி டுவர் - சொல்லுவார்கள், உஃது - அவ்விலக்கணை, எவ்வாறென்னில் - எங்ஙனமெனின், முறையே - கிரலே, உரைப்பாம் - சொல்லுவாம், எ-று. தான் - ஏ - அசை.

விட்டுவிடாதவிலக்கணை, அருத்தவிலக்கணை, பாகத்தியாக விலக்கணை யென்பனவொருபொருட்கிளவி. வேடங்களைவிட்டுப் புருடனைவிடாமற் கொள்ளுமிடத்து அடவேடத்தோடும் புருடனை யொன்றாகக் காணுதலின், விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவும், அதன் பொருளைமாத்கிரங்காட்டுதலின் அருத்தவிலக்கணையெனவும், இவ்விருத்ததருமமாகிய பாகுபாட்டை நீக் குதலின் பாகத்தியாக விலக்கணையெனவுங் கொள்க. இஃது உவமானங் கூறிய விட்டுவிடாதவிலக்கணையினிலக்கியார்த்த முணர்த்தியது. (கஉஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின் யதார்த்த சொருபத்தை லட்சியிக்குந்மித்தம் அதிற்கூறிய மூன்று பொருளை மூன்றிலக்கணையான் வெளிப்படுத்துவான் கருதிமூன்பு அவனிவனென்கின்ற பேததன்மத்தை

3. யாண்டு விட்டுவிடாதலட்சணை யிருக்கிறதோ ஆண்டுவிடாத முடையபாகம் விடுபட்டு, விரோதமில்லாத பாகம்கொள்ளப்படுகின்றது. மகா வாக்கியத்தில் விட்டுவிடாத லட்சணையைக் கொண்டால் 'தத்துவம்' பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் தர்மத்தோடு கூடியமாயை அவித்தையாகிய விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு, விரோதமின்றிய அசங்க சுத்த சேதன பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது. அதனால் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி யுண்டாகின்றது, ஆகையால் ■■■ வாக்கியார்த்தத்தில் விட்டுவிடாத லட்சணை பொருந்துகின்றது. பொருந்துகின்றமை பற்றி 'இதுவே தத்தொம்மசி வாக்கியத்திற் குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை யுணர்ந்து டையோர்' என்று கூறப்பட்டதென்க.

நீக்கிப் பின்பு அவனே யிவ னிவனே யவனென்கிற அபேத க ன்மத் து
விளக்கிவைத்த ஷுவமானப்படி யுவமேயத்தின் வாச்சியார்த்தம் விளங்
வுணர்த்துகின்றார்.

தற்பதவாச் சியார்த்தமா மெலாமறிதன் முதலாஞ்
சட்குணங்கொள் பரோட்சனாஞ் சிவன் றனையே யுணர்த்து
முற்பகருந் தொம்பதமுக் கிபமாஞ்சிற் றுணர்வு
முதலாய வினகுண விசிட்டவப ரோட்ச
கற்பித்த வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்டே
கத்துவங்கூ டாமையின் விருபொருளு மடையும்
பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாடும்
பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ - ள்.) தற்பதம் - சுற்பதத்திற்கு, வாச்சியார்த்தமாம் - வாச்சியா
ர்த்தமானது, எலாமறிதன் முதலாம் - சர்ட்டுஞ்ஞத்துவாத்ய, சட்குணங்
கொள் - ஆறுகுணங்களை யுடைய, பரோட்சனாம் - பரோட்சனாகிய, சிவன்
றனையே - ஈசனையே, உணர்த்தும் - அறிவிக்கும், முற்பகரும் - முற்கூ
றிய, தொம்பதம் - துவம்பதத்திற்கு, முக்கியமாம் - வாச்சியார்த்தமானது,
சிற்றுணர்வுமுதலாய - கிஞ்சிக்குத்துவாதிய, ஈனகுணவிசிட்ட - ஈனகு
ணங்களுடன்கூடிய, அபரோட்ச - பிரத்தயட்சமான, கற்பித்த சிவனை -
சிதாபாசஜீவனை, உணர்த்தும் - அறிவிக்கும், இம்முரண்கொள் - இவ்வி
ரோதாம்சமுள்ள, பொருட்கு - ஜீவேசுரர்களுக்கு, ஏகத்துவம் - ஐக்கத்
துவம், கூடாமையின் - வாராமையினால், அவ்விருபொருளும் - அச்சிவேசு
ரர்களும், உடையும் - பொருந்தாநின்ற, பற்பலவாம் - பலபலவான,
பரோட்சமுடன் - பரோட்சத்துடன், † அபரோட்சமாகும் - அபரோட்ச
முமாகிய, பகைத்த தருமத்திறங்கள் - விவிராதாம்சங்களான, அனைத்தினையு
ய்விட்டே - யாவையும் நீக்கி, ஏ - று. ஏ - அசை.

சகத்திற்குக் காரணனொருவ னுண்டென நிச்சயிப்பதால் ஈசனைப்
பரோட்சமெனவும், காரியமான தூலதேகத்தோடு விடயங்களை யனுபவிப்
பது காட்சியாயிருத்தலின் சிவனை அபரோட்சமெனவும், கிஞ்சிக்குத்துவ சர்
வஞ்ஞத்துவாதியிருத்த தருமங்கட்கு ஐக்கங்கூடாமையின் இம்முரண்
கொள் பொருட்டேகத்துவங் கூடாமையின் எனவும், முற்கூறிய சர்வஞ்ஞ
த்துவகிஞ்சிக்குத்துவகுணங்களான விருத்தாமிசத்தை நீக்கவேண்டுமாத
லின் பற்பலவாம்பரோட்சமுட னபரோட்சமாகும் பகைத்ததருமத் திறங்க
ளனைத்தினையும் விட்டே எனவுங் கூறினார். இங்குத் தற்பததுவம் பதங்
களின் வாச்சியார்த்த பேதமான சிவேசுரர்களுக் கேகத்துவங் கூடாதென்னு
மிலக்கணமுணர்த்தியவாரும்.

(கஉக)

■ கடமிருக்கிறது என்றாற்போல்வது பரோட்சஞானமாம்.

† இது கடம் என்றாற்போல்வது அபரோட்ச ஞானமாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மகாவாக்ஷியத்தி னிலக்கியார்த்தங்களை விளக்க வுணர்த்துகின்றார்.

இகலிலா வறுவுமாத் திரமாகி நின்ற
 னிலக்கிபமாம் பிரமகூ டத்தவயிர் கொள்ளிற்
 புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே பொன்னப்
 பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக
 பகரிலா வசிபதமில் னிலக்கியார்த் தத்திற்
 பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகந் பிதமென்
 றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாயிம் முறையா
 டென்றாகு மயிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம்.

(இ - ள்.) இகலிலா - வீரோதயில்லாத, அறிவுமாத் திரமாகி நின்ற - சின்மாத் திரமாயிருந்த, இலக்கியமாம் - உறுவாக்ஷியவிலக்கியார்த்தமாகிய, பிரமம் - பிரமத்தையுந், கூடத்தவயிர் - பிரத்தியகாத்மாவையும், கொள்ளில் - அங்கீகரிக்கில், புகரிலா - குற்றமற்ற, அது - அந்தப்பிரமம், இது-இக் கூடத்தனே, இது-இக் கூடத்தன், அதுவேயென்ன-அந்தப்பிரமமேயென்று, பொருந்து - பொருந்தாகின்ற, தாதான்மியம் - அயிச்சுமானது, வந்துறு மெனவே - வருமென்றே, அறிக - அறிவாயாக, பகரிலா - கூறுதற்கரிய, அசிபதம்-அசிபதமானது, இவ்விலக்கியார்த்தத்தில்-இவ்விலக்கியார்த்தத்தினால், பரோட்சம் - பரோட்சமானபரணும், அபரோட்சங்கள் - அபரோட்சமானஜீவர்களும், மாயா - மாயையினால், கற்பிதமென்று - கற்பிக்கப்பட்டனவென்று, உகவிலாதுணர்த்தி-உண்மையாகத்தெரிவிப்பதே, உறுபலமாம் - அடைபட்பெற்ற பலமாம், இம்முறையால் - இக்கிரமத்தினால், ஒன்றாகும் - ஏகமாகிய, அறிவே - சுயஞ்சித்தே, உண்டெனல் - உள்ளதென்பது, வாக்கியார்த்தம் - முற்கூறிய மஹாவாக்ஷியத்திற் கருத்தமாம், ள-று.

இவ்வைந்துகவிகளால் மஹாவாக்ஷியத்தின் லக்ஷியார்த்தம் வெளிப்படுத்துவான் துதலிய மூன்றிலக்கணையினால் உவமான வுலமேயப்படி துலமுதலியவற்றிற் சம்பந்தமான காரியவுபாதிகளை விட்டு அவத்தாத்திர விலட்சணமான ஜீவதுரியங் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது கூடஸ்தனெனவும், விராட்டு முதலியவற்றுட் சம்பந்தமான காரணோபாதிகளைவிட்டு அவற்றிற் காதாரமான பரதுரியமும் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது பிரமமெனவும், கூறவந்தது இக்கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கமான வத்துவிதவ் வருபமே பொருளெனக் காட்டற்கென்க. அதன் சம்பந்தமியாதெனின், கங்கைக்கணுள்ள விடைச்சேரி சத்திக்கின்றதென்னுமிடத்து அக்கங்கை சத்திக்குமா என்று அதனை விட்டு அதன் கரையிலுள்ள விடைச்சேரியின் சத்தமென்று காண்பதுபோலத் தூலாதிகள் தெரிவிக்கின்றன வென்னுமிடத்துச் சடமான தேகாதிகள் தெரிவிக்குமா வென்றவற்றைவிட்டு அவற்றினிடமாயிரு

ந்த சேடன் தெரிவிக்குமெனக் காண்பது விட்டவிலக்கண யெனவுந், குந்
சுஞ்செல்லுகின்ற தென்னுமிடத்து அக்குந்தம் தனியே செல்லுமாவென்று
அதனைவிடாமற் குந்தத்தைச் சமப்பவனைக்காண்பதுபோல ஞானஞ்செல்
லுகின்ற தென்னுமிடத்து அது தனியே செல்லுமா என்று அதனை விடா
மல் அதற்காதாரமான இன்புருவமாகிய வீசனைக்காண்பது விடாதவிலக்
கணை யெனவும், சோயத் (அந்த இந்த) தேவதத்த நென்புழிச் சோ அவ
னென்னுமீசனே அயம் இவனென்னுஞ் சேவன், தேவதத்தனென்பது இவ்
விரண்டின் அயிக்கமான வஸ்துவம். இத்தேவதத்தனை யவ்விரண்டிடத்
துங் கூட்டிச் சோ தேவதத்தனென்னின், அங்கு முடிய காலத்திற் காசித்
தலத்தி வில்லறத்தோடுங் கூடியிருந்தவன்போல விராட்டா தியவற்றிற்
கூடியிருந்தவீசனும், அயந் தேவதத்தனென்னின், இங்கு மர்த்த சாமத்
திற் சிதம்பரஸ்தலத்திற் றறவோடுங் கூடியிருந்தவன்போலத் துலாநிக
ட்டு விவட்சணனாயிருந்த ஜீவனும் வாச்சியார்த்தமெனவும், உதயார்த்த
சாமமென்னுங் காலமும் காசிசிதம்பரமென்னுந் தேசமும் துறவி கிருகஸ்த
னென்னும் வேடமுமான விவ்விருத்ததருமங்களைவிட்டு இவ்விரண்டு கால
த்து மிவ்விரண்டு தேசத்து மிவ்விரண்டு வேடத்து மிருந்த அவிருத்த
மான அவனேயிய னிவனே யவனென் றெருபுருடனாகக் காண்பது
போல அனுக்கிரகஞ் செய்தல் அதனை யடைதலென்னும் காலமும் அகிலா
ண்ட மண்டமென்னுந் தேசமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டியென்னும் வேடமு
மான விவ்விருத்த தருமங்களைவிட்டு அவ்விரண்டு காலத்து மிரண்டு
தேசத்து மிரண்டு வேடத்துமுள்ள அவிருத்தமான அப்பிரமமே இக்கூடஸ்
தன் அக்கூடஸ்தனை அப்பிரமமென ஏகமான விடத்துத் தன்னைவிடாம
லவைகளைத் தனது தேஜஸாய் விட்டிருத்தலின், விட்டுவிடாத விலக்கணை
யெனவும், இதுவே சத்துவமசியென்னு மஹாவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்
தமெனவுங் கொள்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாக்கியார்த்த விசாரம் இங்குனங்கூறிய விரு
வர்களில் யாவர்க்கு?

விடை:—சீவர்க்கேயா மென்க.

வினா:—அற்றேல், சேவன் துவம்பதத்தை விசாரித்ததனால் நீக்கவேண்
டிய துலா தியவத்தைக ளினைத்தையும் நீக்கி அவற்றுடன் நனது சங்கற்ப
மும் நீக்கினவிடத்திற் சேடித்த கூடத்தனை தானாதவின் மேலிவனுக்கு
தற்பதவிசாரம் யாதுக்கு?

விடை:—அந்தர் முகத்திற் றுலா தியவத்தைகளைத்தையும்நீக்கின
சேவனுக்கு மேல்கின்ற கூடஸ்தனைத் தரிசித்து அதிதமாய் அதன்மயமாயினும்
அச்சேவ கூடஸ்த மத்தியிலுள்ள மித்தியாருபமான பிரகிருதி நீக்காமலட
ங்கிநின்றவின் அங்குணம்ரின்றுபாகியப்படும்போது அவ்வவத்தைக டோன்று
மாதலின் அப்பிரகிருதி நசிக்குமிரித்தம் தற்பதசோதனை பண்ணவேண்டிற்
றென்க.

வினா:—அங்கனஞ் செய்யாவிடினென்னை?

விடை:—பிரகிருதி நசிப்புஞ் சுவானுபவவிலாசமு மறையுமென்க.

வினா:—அங்கன மறைதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—உபநிடதம் “தொம்பதத்தி லுபாதிக்கெட்ச் சொருபமதா யது போற் றென்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சேவனுக்கு முதலாய்ச் சாற்றுதன்மாந் திரைப்பகுதி தானு மிருப் பதனா, னம்பரிபூ ரணமறைந்தி ஞானமின்றி முனம்போ னுமுடிய ராசலிண னைனருட் படியே, யிப்பருபா தியும்போய்நிரு பா திகமா மதனா லெப்பொருளப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே” என்றுகூறுவதனற் காண்க.

வினா:—அற்றேல், இங்கனந் தற்பதவிசாரத்தாற் சேவர்க்குப் பயனென்னை?

விடை:—முன்பு துவம்பத விசாரத்தால் அந்தர் முகத்திற் றாலாதி கற்பனாவதத்தைகளின் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த சொருப சேவத்துவம் நீங்கி லட்சியார்த்த பிரத்தியகாத்ம சொருபமான கூடஸ்தனானதுபோலத் தற்பத விசாரத்தாற் பாகியத்தினுள்ளவிராட்டா தியாகத்தோற்றுவதத்தை களின் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த ஸ்வரூபமாகியஈசத்துவம் நீங்கி லட்சி யார்த்தமான பிரமமாய் ஁து இதுவென்னுந் துவதிநீங்கி அத்துவதி சுத்த சைதன்னியமாய் நிரதிசயானந்தமாய் விளங்கவின், பிரகிருதி முதலிய யாவற் தனது சிற்பிரகாசமாய்விளங்கும் அகம்புறமின்றிய சுவானுபவமாத லேயென்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்விசாரம் ஈசன்செய்யா திருந்தகாரணமென்னை? ஈசனும் விராட்டா திய காரணோபாதியிற் கட்டுப்பட்டிருப்பதை விசாரித்த ல்லவா அவ்வுபாதிகளை நீங்கி மேல் நின்ற பிரமத்தைத் தரிசித்து அதனதீத மாக வேண்டும். அங்கனம் விசாரியாமற் பிரமமாகின்ற தென்னை?

விடை:—அவ்வீசன் மாயை முதலிய அவதத்தைகளிற்கூடியிருக்கினுஞ் சேவர்களைப்போல மறைப்பின்மையின் அவ்நனங்கூடாது, அவைகட் கதீத மான பிரமத்தைத் தரிசித்து அதுவாகவிளங்குவனதலால் அவனுக் கிவ்வி சாரம் வேண்டுவதின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயாப்பிரதிவிம்பராய் விராட்டா திய அவத் தைகளையுடைய வீசன் பிரமவிசாரஞ்செய்யாது எங்கனம் மாயையை நீக் கிப் பிரமத்தை யடைந்தான்?

விடை:—சுத்தமாயையிற் பிரதிபிம்பிக்கும்போதே மறைப்பின்றித் தனக்காதாரமான பிரமத்தைத் தரிசித்தே யிருந்தானென்க.

வினா:—அற்றேல், அவன்மாயையால் மறைபடவில்லையோ?

விடை:—கண்முன்னின்றகண்ணாடி நேரே தடையாயிருக்கினும் அத னுன் மறைவுபடாம லெப்பொருளும் விளங்கத்தோற்றுவதுபோலச் சுத்த

மாயை நிருமலமாதலின் அதிற்குடிக் யிருக்கினும் பிரமதரிசனத்திற்குத் தடையின்மையின் கூடாதவனையா மென்க.

வினா:—அற்றேல், இத்தடையின்மை கட்டபுலனுக்கேயன்றிக் கைப்பரி சத்திற் கின்றயதுபோல இச்சத்தமாயை பிரமத்தை யறிதற்குத் தடையின் றியதாயினும் அனுபவத்திற்குத் தடைதானே? .

விடை:—அவ்வனுபவம் ஆகத்திற்கின்றி யறிவிற்கேயாதலினாலும் அவன் நித்திய முத்தனென்று சுருட்சொல்லுகையினாலும் அவனுக்குத் தடையேயின்றென்க.

வினா:—இங்கனங்கூறிய சுருதி ஓரீடத்தில் மாயாசகிதனெனவும், ஓரீடத்தில் மாயாசகிதனெனவும் கூறிய தென்னை?

விடை:—மாயாப்பிரதிவிம்பமும் அதுகருவியாகச் சிருட்டியாதிகளைச் செய்தலிற் சகிதனெனவும், அம்மாயையின்யதார்த்த சொரூபத் தெரிந்து அதன் வசமாகாம விருத்தலின் சகிதனெனவும் கூற்றிறென்க.

வினா:—அம்மாயையோடு கூடியிருந்தும் அதன் உயப்படவில்லை யென் பதற்கு மேற்கோளுண்டோ?

விடை:—“கைவல்ய நவரீதம்” அச்ச வத்தமென் றொருமா மதிவி ரண் டரும்பற் வைகள்வாழும், நச்ச மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்று நன் றெனதின்னு, மெச்ச மங்கொரு பறவைதின் னுதென வியங்கியப் பொருளாக, வைச்ச மாமறை சேவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவாயே” என் றுகூறுவது காண்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மகாவாக்கிய விசாரஞ் சேவனுக்கு வேண்டுவது மீசனுக்கு வேண்டாதது மியாதுகாரணத்தால்?

விடை:—சேவன் றனது காரணத்தை பற்றாதமையானும் ஈசன் மறவா மையானுஞ் சேவனுக்கே வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சேவனுக்கு மஹாவாக்கியார்த்த விசாரம் அதற்கு முன்பிலுள்ள அனுபவத்தையும் விளக்கவேண்டுமே?

விடை:—அவாங்கமனோசரசயஞ்சைதன்னியிரதிரய சுகானுபவ வேத்தியமே வேதமொழிந்த சச்சிதானந்தம்போலப் பரவேசகத்தாகத் தோற்றம். அவை ஆகமங்களினற் பதிபசபாச மெனப்பட்டு அவற்றை மதங்களனைத்து மனுஷ்டித்துவரும். இவற்றிலாணந்தமென்பது பரம்; சித் தென்பதுசேவன்; சத்தென்பதுசகம். இவற்றி னடுகிலையாய் நின்றசுகானுபவ சங்கற்பரூபமானசேவன் அச்சகத்திலுதித்து அதில் விளங்கி அதில் அடங் கித் தனது மறைப்பினின்று நீங்கித் தெளிதலினால் அச்சகவடிவமான வீச னுக்கே பஞ்சகிருத்தியமெனவும், அதற்கு முன்னிலை சேவனெனவும், அவ னனுபவத்திற்குச் சகத்தெனவும் வந்தன. அங்கனமுள்ள சேவன் தனது சுகானுபவநித்தம் ஸ்பூரணரூபமா யனுபவிக்கப் பரிமுகப்பட்ட விடத் திற் சத்துப்போலத் தோற்றுஞ் சகத்விஷயத்திற் சகிக்கவரும்போது ஜநக

மும் அதிலடங்கும்போது மரணமும் அவற்றால் சுகதுக்கமும் நல்வினைதிவினையும் சொர்க்கநரகமும் மாதியபலவுமாம். இவற்றால் வருந்துவது சேவர்க்கேயன்றி யேனையோர்க்கின்றும். இங்ஙனம் வருந்துவதுந் தனது அந்தரங்கமான சுகத்தை நாடி விஷயத்திலிருப்பதாக அனுபவிக்கும்போது அச்சகமுண்மையின்றித் தோற்ற மாத்நிரமாய்த் தோன்றி மறைதலால் அங்ஙனம் தோன்றுப்போது சுகமும் மறையும்போது துன்பமுமாய்ச் சுகதுக்கமென்னுஞ் சுகமரணப்பிவாக ரூபமான சாகரத்தின் வீழ்ந்தலைகின்றனன். அங்ஙனம் அலையும்போது சுகஸ்புரணனுபவமே தனது சொரூபமாயிருப்பதை யறியாத விச்சேவனுக்கே யிவன் யதார்த்தந் தெரிவிக்குமித்தம் அநாதியாக விளங்கியநாதரூபமான வேதம் இச்சுகமென்னும் ஈசனையே தற்பதமெனவுட், அதனை யனுபவிக்கவந்த புரணசித்தென்னுஞ் சேனையே துவம்பதமெனவும், அவ்விரண்டினது ஒருமையான வஸ்துவையே அசிபதமெனவும், துதலியவிய்மூன்றுபதங்கனையுடைய மஹாவாக்கியத்தினால் பகுத்துக்கூறினவாதலால் இம்மஹாவாக்கியமும் மதன்விசாரமும் மிச்சேவிக்கேயாம்.

வினா:—இச்சத்தேசகத்தென்பதற்கும் இவ்வாக்கியானுபவம் இச்சேவனுக்கே யென்பதற்கும் மேற்கோளுளவோ ?

விடை:—“வினக்குமிர வியுமலரு முண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும்போலச், துளக்கயில்சித் துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றறவு மாத்நிரமே சொரூபமாகுந், கிளர்த்தபர மார்த்தத்தா வில்லையென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பிரத்தா, லளக்கரி தாய்ச் சேனையா யமலமாகி யற்புதமா நிற்பொழியென் றண்ணல் சொல்வான்” என்னும் வாசிட்டக்கவியினாலும், “ஆனந்தோப் பிரமமெனு மிரண்டாம் வாக்கியத்திலு லகண்டா கார, வானந்தம் பிரமமாய்த் துன்பறியா வின்பமா மாத லாலே, யானந்த மாநந்தி யெனுய்விடி யிரண்டுமற் றளவி லாத, லாநந்தஞ் சேவனிடத் தாதலால் வாக்கியத்தி னய்க்கங் கூடும்” என்னு மஹா வாக்கியக்கவியினாலும் காண்க.

வினா:—இவை நிற்க; இம்மஹாவாக்கியப்பொருளான சச்சிதானந்தமே பிரமமாய்நிஸ்தம்ப பரியந்தமு நிறைந்திருக்கின்றதென்பது எங்ஙனம் ?

விடை:—இச்சச்சிதானந்தாதீதமாகிய சுத்தப்பிரமம் தத்விலாசத்தினுற் றன்னேனோக்குதற் குண்டுகமானவிடத்து அவ்விற்பந்தான யிருத்தலின் அவ்வறிவிற் கெட்டாமற் பகிர்முகமானவிடத்து எதிரிட்டித் தோன்றிய விற்பமே விடயமும், அதனை யனுபவிக்கவந்தவறிவே விருத்தியும், இங்ஙனம் பிரிவுபட்டவிடத்திற் றேன்ருதசத்தே மூலாகுஞானமுமாம். இது நிற்க; முற்கூறியவறிவினுள் ஆனந்தமும் ஆனந்தத்துளறிவுமாய்ப் பிரதிபலித்து ஏகதேசத்திற் பிரகிருதிமுதற் பிண்ட பரியந்தக் கற்பிதமாகத் தோன்றி நிற்கும். இவற்றிற் காதாரமான வறியாக்கையாங்காங்கு மறைத்து நின்றது. இம்மறைப்பையுடைய சிற்றறிவும் அதனாலனுபவிக்குஞ் சிற்

நின்பமுமுடைய ஜீவன் கதகன்ம சிஷ்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினுற் சித்த சுத்தியும் அதனாற் சாதனசதுட்டயமும் அதனாற் சற்குரு கடாட்சமும் பெற்று அதனு லாத்மவிசாரஞ் செய்யத்தொடங்கி மூன் பிரதிபலித் திறங் கிய விடயஞானத்தினு லனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விடயாநந்தரூபமான தூலாதி மூன்றுசரீரமும் மித்தையெனக்கண்டு, அவற்றை நீக்கினவிடத்து ஆங்காங் கொன்றற்கொன் றதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த விசுவாதி மூன் றறியும் அவற்றாலனுபவிக்கும் சிற்றின்பங்களுக்கண்டு அப்பாற் றுரியவறி வும் அதனுலனுபவிக்கும் பேரின்பமுகண்டு அவைக னொருமைப்படலே கூடஸ்தனென வகத்திற் றெளிந்ததே துவம்பதவிசாரமாம். இவற்றால் அவித்தியாருபமான படிவங்க ணீங்கின. இது சிந்த; முற்கூறிய கூடஸ் தனதொருமையான சித்ரூபமாகிய விராட்டாதி மூன்று சரீரமும், மித்தை யெனக்கண்டு அவற்றை நீக்காமல் நீக்கினவிடத்து ஆங்காங்கொன்றற் கொன்றதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த வைசவானரூபிய விம்மூன்றறியும் அஹற்றினு லனுபவிக்குமானந்தமுக் கண்டு அப்பாற் பரதூரியமான வறியும் அதனுலனுபவிக்கும் பரமானந்தமுக் கண்டு அவைகனொருமைப் படலே பிரமமெனப் புறத்திற் றெளிந்ததே தற்பதவிசாரமாமாம். இவற்றால் மாயையும், அதன் காரிய ரூபமான படிவங்க ளனைத்து நீங்கின விச்சைவேனே யவித்தை நீங்கின் வித்தையாருபமான வீசனென்பதற்கு மேற்கோள். “தூரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின், கரிய தாயிருக் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன்” என்னுஞ் சசிவன்னபோதக்கவியிறைக்காண்க. இங் னங் கூறிய அது வென்னும் பிரமமே நீயென்னும் கூடத்தன் நீயென்னும் கூடஸ்தனே அது என்னும் பிரமமெனக் கலப்பதேயசிபதவிசாரமாம். இவ ற்றாற் பிண்டாண்டங்களும் அவித்தியாவித்தைகளுக் கிஞ்சிக்குத்துவ சர் வஞ்ஞத்துவங்களும் இவற்றா றெருமை தோன்றாமற் செய்த மூவாஞ் ஞானமுமான இத்துவிதங்கள் நீங்கிய நிரதிசயானந்த விளக்கமே யுண்மை யான வத்துவித ஸ்வரூபமாம். இதுவே முத்துரீயமுக் கடந்த குரு தூரிய மாம். இங்ஙனம் விளங்குதல் முற்கூறிய ஜீவனது யதார்த்த சொரூபமாத லால் இவனுக்கே மஹாவாக்கிய விசாரமும் அதனுலுள்ள நிரதிசயாநந்த லனுபவமு மாமெனக்காண்க.

(தா-ம்.) முற்கூறிய வுலமான வுலமேயப்படி பரமாத்மாயிக்கியமான அத்துவித சுயஞ்சைதன்னியமே யாவுமாய் விளங்குகின்றதென் றுணர்த் தியவாரும்.

(கஉச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய மஹாவாக்கியார்த்தம் எஞ்ஞான்றுஞ் சுபா வசித்தமான வத்துவிதமாக விளங்க, மத்தியிற்சிவேச கூடத்தப்பிரமமாகப் பிரிந்தும் ஒருமையுமான கற்பனை யாகந்துகமாய்த் தோற்றி நீங்கிற்றென் பதற்குலமான முணர்த்துகின்றார்.

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே

தூரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி

யாய்வுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே பெனவு
மகற்றிமனி தத்தன்மை பிராமணீ தானே
மாயவன்கா னெனவுங் * கன் னைவேடு கழித்து
மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமணமாய் துயரம்

* “வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய நூற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந் தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்
தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந்தன்
மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்கனம் காணர்சலத்தால்
நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனாகிய குலாலனால் முயற்கோடாகிய தண்
டத்தினால் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில்
பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை யல்லது அவச்சின்னத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை.
ஆனால் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பியகடம் தடாகமுத
லியவற்றின் சம்பந்தத்தினாலேயே ஆகாயத்தில் பிரதி பிம்பிக்குந் தன்மை
யும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரி
யமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று, ஆனால் கவ
யமே சத்தாகுண்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினால் சத்தை
யுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்
றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தை முதலியவற்றோடு
சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாகு. சம்பந்தமின்றிய
போது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆத
லால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத் தன்
மை அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை.
ஆனால் அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாம
லே ஜீவத்தன்மைதோற்றுக்கின்றது. எங்கனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திர
னிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதிபி பிரம (மயக்க) வடிவமாயுண்டா
யிற்றோ, அங்கனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகார மின்றியே பிரஹ்மத்தில்
ஜீவத்தன்மைப் பிரம (மயக்கம்) உண்டாகின்றது, பிரதிபிம்ப வடிவ அல்
லது அவச்சேதவடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது
அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக்
கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய
ஈசுவரனும் இத்தப்பகூடத்தில் ஜீவகற்பிசனாவர். எங்கனம் சொப்பனகற்பித
இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிரரப்தி உண்டாகின்ற
தோ, அங்கனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும்
சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாகி அவித்தையின்வலியால் தனதுபிரஹ்மத்

போயகல வொழித்துரீ யேதசம னெனவும்

புகலுதல்போற் சுடாவசித்த மாகுவதே யன்றி.

தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத் துவமவரிமுதலிய வாக்கிய ஜந்திய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் சிவிரூத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மையிலும், ஆனால் நித்தியமுத்த திதாந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பகைத்திணையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் காணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரகுதிய காணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப் பிரமம் உண்டாயிற்று, அநேகவித திரஸ்காரத்தா லுண்டாகிய துக்கத்தை அதுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையி னின்றும் நடுவினவனானான்.

ஒருகாள் ஏகாந்தத்தில் குரியபகவானவர் 'ஐராதாபுத்திரனல்லன், எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானான்' என்று கூறினார். இத்தன்மைய குரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்தருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டு இயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்கனமே சிதாந்தத் தப் பிரஹ்மமும் அநாத் அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அதுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்தித் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பித சொப்பன கற்பித ஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கேசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் சிவிரூத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாதந்தத்தைச் சொரூப சைதன்னியமாக அதுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்கனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்கனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேடாவர். நானா (பல) ஈசுவரனது அடைவில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும் சொப்பன கற்பித நானா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசகர்களும் நானாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நானா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்கனம், சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நானா புருஷர்கள் தோற்றுக்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அதுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தையடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்

(இ - ள்.) துய - பரிசுத்தமான, தத்தொமசி - தத்துவமெனென்னும், மகாவாக்கியத்தினால் - மஹாவாக்கியத்தினால் விளங்கிய, துரியபாற்று - கூடத்தப்பிரமத்திற்கு, ஏகத்துவம் - ஐக்கியம், உனதென்கை - உண்டென்பது எங்கனமெனின், கடாதியாய - கடாகாயமுதலிய, உபாதிகள் - நான்கு உபாதிகளையும், அகற்றி-நீக்கி, விசம்பு ஆகாயம், ஒன்றேயெனவும்-ஏகமேயெனவும், அகற்றி மனிதத்தன்மை - மானிடத்தன்மையை நீக்கி, இராமனை - இராகவனை, நீதானே - நீயே, மாயவன்காணெனவும் - திருமாலெனவும், கன்னனை - கண்ணனை, வேடுகழித்து - வேடத்தன்மையை நீக்கி, குரத்திக்கு - குத்திதேவிக்கு, மகனெனவும் - புத்திரனெனவும், தசமனை - பத்தாவானாகிய வோர்புருடனை, மாய்துயரம் - மரணதுன்பம், போயகல-நீங்கும்படி, ஒழித்து - நீக்கி, நீயேதசமனெனவும் - நீயே பத்தாவானெனவும், புல்லுதல்போல் - சொல்லுதல்போல், சுபாவசித்தமாகுவதேயன்றி - சுபாவசித்தமாகவதேயல்லாமல், எ—று.

பன திருஷ்டாவிர்த்தில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்கனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம ஸ்டவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோகூத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாசகடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோகூம் தோன்றுகின்றன.

இப்பகூத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிர்த்தி வடிவமோகூமுண்டாகும் என்று வினாவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோகூமுண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின், இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. சித்திய முத்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோகூமுண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாதும். இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோகூத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அரித்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முத்தராகவில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோகூமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அரித்தவாத மென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின், பந்தமிருக்க வாமதேவாதிகளுக்கு மோகூம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோகூத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதாமென்னும் புத்தியினால் சிவவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசப்பாவமிருக்கின்றது; சித்திய முத்தப் பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோகூம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய விந்துவானது நீக்கியமாம்” என்று விருத்திப் பிரபாகரத்தில் கூறியிருப்பதின்கறியத்தக்கதாம். 14

■ - வியாதத்தன்மை.

கடமென்றமையின், அதனுள்ளிருக்கும் ஆகாயமும், ஆதியென்றமையின், கடசலப்பிரதி பிம்பாகாயமும் மகாகாயமும் மேகாகாயமும் கொள்க. சுபாவசித்தமென்பது சுபாவமாகவே சித்தித்திருப்பதாம். சுபாவம் - இயற்கை, சித்தம் - பெறப்பட்டது. எனவே, பிரமத்திற் சீவேசரபேதமாகப் பிரிந்ததும் விசாரத்தினு லொன்றுபட்டது மியல்பாகவே யின்றென்பதாம். சுயவாகாயத்திற்குக் கடாகாயமாகிய நான்குபாதியும் வந்தது நீங்கினதும், திருமாலுக்கிராமென்னும் மனிதத்தன்மைவந்ததும் நீங்கினதும், கண்ணனுக்கு வேடத்தன்மை வந்ததும் நீங்கினதும், பத்தாவாணுக்கு மரித்தானிருந்தானென்னு முபாதி வந்ததும் நீங்கினதும் எங்ஙனஞ் சுபாவமாயில்லையோ, அங்ஙனமே சுயஞ்சைதன்னியத்திற் சீவேசரபேதம் வந்ததும் நீங்கினது மின்றிச் சுயமாகவே யாவுந்தற்பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற தெனக்கொள்க.

(நா - மீ.) வேதாந்தத்தினுள்ள மஹாவாக்கியார்த்த நிச்சயமான பிரமஸ்வரூபம் சுபாவத்தில் யாதோருபாதியுமின்றி யென்றுஞ் சதோதயமாய் விளங்குகின்ற தென்பதாம். (சுடரு)

அ - கை.

முன் மஹாவாக்கியத்தாற் கூறியபேதாபேத மின்றிய வத்துவித வஸ்துவான சுபாவசித்தமே சுருதிசம்மதமெனத் தோன்றப் பேதாபேதமான அர்த்தவாதமுத லேகாதசவாதங் கூறுவான் றொடங்கி யிச்செய்யுளில் சடு விதபேதவாத முணர்த்துகின்றார்.

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப.

முத * வருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ விருமைதரு முபாசனா பரமனிதன் தன்னை

யித்திரெனன் பதுபோலத் துதிபரமா ளினையே

* (1) ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை அறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாதமெனப்படும்.

(2) உபாசனையால் மோக்ஷ முண்டாருமென்று கூறும் வாக்கியம் உபாசனாபாவாதமெனப்படும்.

(3) ஒருவனை ஸ்துதிபற்றி யுயர்த்திக்கூறும் வாக்கியம் ஸ்துதிபாவாதமெனப்படும்.

(4) ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றன்மேல் ஏற்றிக்கூறும் வாக்கியம் உபசாரவாத மெனப்படும்.

(5) ஒரு பொருளோடு மற்றொரு பொருளைக் குணவொப்புமை நோக்கியபேதப்படுத்திக் கூறும் வாக்கியம் குணசாத்விநுசியவாத மெனப்படும்.

(6) ஜாதிக்கும் வியத்திக்குமுள்ள சமவாய அல்லது தாதாத்மிய (ஒற்றுமைவடிவ) சம்பந்தத்தைக் கூறும் வாக்கியம் ஜாதிவியத்திபாவாதமெனப்படும்.

நாமசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
ரிமைதரு சகுணசா திரிசமிது கோவி
னுடம்பெனகை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே.

(இ - ன்.) ஒரு மலர்க்கு - ஒரு புஷ்பங்கொண்டருச்சித்த புருஷனு
க்கு, துறக்கமெனல்போல்-சுவர்க்கம் வருமென்பதுபோல, முத்திவிருப்பம் -
மோட்சவிச்சையை, உதவு - தருகின்ற, அருத்தவாதம் - அருத்தவாதமும்,
எழிற்பதுமையை - அழகுள்ள லிக்கிரகத்தை, தேவெனல்போல் - தேவதா
ருபமென்பதுபோல, இருமைதரும் - பெருமையைக்கொடுக்கின்ற, உபாச
னபரம் - உபாசனபரமும், மனிதன்றன்னை - மனிதனை, இந்நிரனென்
பதுபோல - தேவேந்திரனென்பதுபோல, துதிபரம்-துதிபரமும், ஆளினே -
அடிமைமை, அருமரசென்பதுபோல - கிடைத்தற்கரிய வரசனென்பது
போல, உபசாரிகம் - ஒளபசாரமும், அக்கினி மாணவகனெனும் - இம்
மாணவகன் அக்கினியென்னும், வாக்கியம்போல - வாக்கியத்தைப்போல,
உரிமைதரு - ஒன்றற்கொன்றுரிசதாகிய, சகுணசாதிரிசம் - சகுணசாதிரி
சமும், இது - இவ்வயயவகன், கோவினுடம்பென்கைபோல், பசுவின்
நேகமென்பதுபோல், சாதிவியத்தியமாம - சாதிவியத்தியுமாம். எ - று,
அன்று - ஏ-அசை.

சகுணசாதிரிச மென்பது குணவொப்புமை. சகுணம் = குணம், சாதி
ரிசம் - ஒப்பு. எனவே, ஒன்றன் குணத்தை மற்றொன்றில் ரூபகப்படுத்த
லாம். சாதி - தன்மை, வியத்தி அதனையுடையது. அபேசுபித்தலா லடையக்
கூடா சவஸ்துவை ஈசரனுடைய வியல்பான சொரூபத்திலொரு புஷ்பார்ச்
சனைசெய்தா வதற்கே சுவர்க்கபலங் கிடைக்குமென்னுங் கண்மகாண்ட
வுசனம்போல ஒருவனுக்கு நிராசையினுண்டான முத்திவிருப்பத்தினை
லடையலாமென்னும் அருத்தவாதமும், சந்திக்கப்படாதவஸ்துவை யொரு
விகிரகத்தினிடத்திற்குறித்து பிரியத்தைவைத்து அன்போடு முபாசிக்கு
முபாசனையேதேவதாரூபமாய்த் தனது இஷ்டப்பிராப்தி தருவதுபோல
எதிரிட்ட வஸ்துக்களைத் தனதுருவமாகச் சிந்தித்தலின் அச்சிந்தனையா
லடையலாமென்னும் உபாசனா பரவாதமும், புகழ்த்தற்கடங்காத வஸ்துவை
மனிதனைத் தேவனாகத் துதிக்கின் அதேதேவனாவதுபோலச் சேவனைச் சிவ
மாகத் துதித்தலாற் சேவனை சிவமாக அடையலாமென்னும் துதிபரவாத
மும், பெருமை சிறுமையின்றிய வஸ்துவை ஆளையரசனென்பதுபோல
அடியார்க்காமிய சேவர்களை அடிகளாகிய சிவமாகவுபசரித்துக் கூறுதலா
லடையலா மென்னும் உபசாரிகவாதமும், உருவகப்படாத வஸ்துவை யச்
கினி மாணவகனென்பதுபோலச் சிவத்தின் குணத்தைச் சேவனிடத்
திற் காண்பித்து அதனால் அடையலாமென்னும் சகுணசாதிரிசயாதமும்,
உறுப்பில்லாத வஸ்துவை யலைதாடி முதவிய யவயவங்கள் கோவின்வடிவ
மாக விளங்குதல்போலச் சேவேசரசகதத்துக்கள் சிவத்தினவயவங்களாய்
விளங்கலா லடையலாமென்னும் சாதிவியத்திவாதமும் உணவுவகுகிறார்.

இங்ஙனம் கூறுதற்கு மேற்கோளுனவோவெனின், நிரலே “காலான முத்தியுமி கைவந்தான் முத்தியுக்கை வந்த தாமே” எனவும், “ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவாம்” எனவும், “சீவன் சிவலிங்க மாரு மலர்க்கே பாவக்கண் போரும் பறந்து” எனவும், “ஆவுரித்துத் தின்றமுழும் புலையேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்த் கண்பராசி லவர்கண்ட ரியாம் வணங்குக கடவுளாரே” எனவும், “உயிர்ச்சிதாந்த வடிவாம்” எனவும், “பலபொழுதும் கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப் பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ் சராசரித் திரங்கனெல்லாந் தோன்றுமொரு படமா னானே” எனவும் வருவதனாற் காண்க.

(தா-ம்.) இங்ஙனங்கூறிய சடுவிதவாதமும் பேதவாதமாதலின் அபேதமென்றலிற் சுருதி விரோத மென்பதாம். (கஉக)

உ - கக.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் ஐந்துவித அபேதவாதங்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

கடத்தொடெட்ட கருதியமென் வாக்கியமே போலக்

காரியகாரண * நீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல விடுப்பில்குண குணியிர்பாற் றபேதமெனல் போல

† விகாரமே வாரிகணக் கட்டேக மெனல்போ

லமெத ‡ வஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் களினுக்

கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத

மெடுத்துணரி லெனவிங்க னபேதபர மாக

விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே.

(இ - ன்.) கடத்தொடு - கடத்துடன், மட்டு - மண்ணினுக்கு, கருதியமென் - ஏகமென்கின்ற, வாக்கியமேபோல - வாக்கியத்தைப் போல, காரியகாரணம் - காரியகாரணவாதமும், நீலோற்பலமெனும் - நீலநிறமு டையது உற்பலமென்கின்ற, வாக்கியம்போல்-வாக்கியத்தைப்போல, விடு ப்பில் - நீக்கமின்றிய, குணகுணி - குணகுணிவாதமும், தயிர்-ததியானது - பாற்கு - கூர்ந்திற்கு, அபேதமெனல்போல - ஏகமென்பதபோல, விகா

* நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு உற்பலமிருக்கிறதென்பது நீலோற் பலமெனும் வாக் கியத்தின் பொருளாம். நீலோற்பலமென்பது தொகை நிலைவகையாற் றொடர்ந்த வாக் கியமாம்.

† உபாதான காரணத்திற்குச் சமான கவாபமுடையதாயும் அந்நிய தா (வேறு) சொருபமாயுமுள்ளது பரிணாமமெனப்படும். பரிணாம மெனி னும், விகாரமெனினும், நிரிபெனினுமொக்கும்.

‡ அம்சம் = கூறு (உறுப்பு), அம்சிகம் - கூற்றையுடையது (உறுப்பி).

ரம் = விகாரவாதமும், வாரி - சலமானது, கணக்கட்டு - அலையாதிய கூட்டங்களுக்கு, ஏகமெனல்போல - அபேதமென்பதுபோல, அடுத்த - பொருத்திய, அஞ்சாஞ்சிகம் - அம்சாட்சிகவாதமும், விம்பம் - பிம்பத்திற்கும், பதிவிம்பங்களினுக்கு - பிரதிபிம்பங்களுக்கும், அயிக்கமெனல்போல் - ஐக்கியமூன்றென்பதுபோல, விம்பப்பதிவிம்பவாதமென - பிம்பப்பிரதி பிம்பவாதமென, எடுத்துணரில் - இவற்றைச்சேர்ந்துக்கி விசாரிக்குமிடத்தில், இவ் - இவ்விடத்து, அபேதபரமாக - அபேதமாக, இசைப்பனவெலாம் - சொல்லுதல் யாவும், சுருதி-பரமாத்மவியக்கியங்கூறிய சுருதிக்கு, விரோதமெனவறியே - விருத்தமேயாமென்றறிவாயாக, எ—று. ஏ = சுற்றசை.

இப்பதினென்றுஞ் சுருதி விரோதமென்றமையால் முற்கூறிய நான்குஞ் சுருதிக்மத மெனவாயிற்று. ஆதாரவாதேய ரகிதமான வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக் கூறுகிற காரணகாரியவாதமும், பண்புபண்பிரகிதமான வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக்கூறுகின்ற குணகுணிவாதமும், அவிருத்த விருத்தரகித வஸ்துவிற்கு அவை யமைத்துக்கூறுகின்ற அம்சாட்சிகவாதமும், ஒன்றிற்கூறு மற்றொன்றுகூத் தோற்றாத வஸ்துவிற்கு அவையமைத்துக்கூறும் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமுமாம். இவ்வைத்துவாதமும் பேதத்திற்குபேதஞ் சாதித்தல், காரணமாகிய மிருத்திகையைக் காரியமாகிய கடமாகச் சொல்லுதல் காரணகாரியவாதமும், குணமாகிய லேசிறந்த குணியாகிய வற்பவத்தி விருக்கிறதென்று சொல்லுதல் குணகுணிவாதமும், ஒன்று தன்நன்மைகெட்டி மற்றொன்றுயிற்றென்று சொல்லுதல் விகாரவாதமும், அம்சிகமான ஜலம் தன்னம்சத்தால் குமிழியாயிற்றென்று சொல்லுதல் அம்சாட்சிகவாதமும், பிம்பமாகிய சூரியன் சலத்திற் பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றுகின்றதென்று சொல்லுதல் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமுமாம். இவ் - இவ்வைத்து வலைகள் அபேதத்துவம் பேசினும் அறிதற்கதீதமான வஸ்துவையறிந்து அதிலதீதமாகுமித்தம் இவற்றைச் சாதனமாகக் கற்பித்துக் கூறினதேயன்றி யதார்த்தமன் றாதலிற் சுருதி விரோதம் என்றார்.

வினா:—அற்றேல், அதீதமானயதார்த்தம் அறிதலான கற்பினையா லெங்கனங் கிடைக்கும்?

விடை:—பலகறைதேட விரத்தினங் கிடைத்ததுபோற் கிடைக்குமென்க.

வினா:—இங்கனங்கிடைத்தல் விடயம்; அஃதிஃதென்றே?

விடை:—ஒன்றைத்தேடவொன்றுகிடைத்தல்போல அறிதலைத் தேடவதிதங்கிடைக்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், தேடினது கிடைக்குமே யன்றித் தேடாதது எங் கனங்க் கிடைக்கும்?

விடை:—தேடல் பொருணயத்தைப் பற்றியாதலிற் பலகறை எய்த் திற்கு இரத்தினத்தின்கய மனவின்மையாதல்போல அறிதல் இன்பவயத்

தைப்பற்றியாதலின் இவ்வறிதலின்பத்திற்கு அநீதலின்ப மனவின்மையின்
அவ்வின்பத் தேடாததேட்டத்தாற்றாணே வருமென்க.

வினா:—அற்றேல், சவானுபவத்திற்குப் பிரயோசனமின்றிய வாநக்க
ளைச் சுருதி கூறிய தெற்றிற்கு?

விடை:—கடவுபாதி நீங்கின கடாகாயத்திற்கும் மகாகாயத்திற்கும்
ஐக்கியம் வருவதுபோல மூலாஞ்ஞான நீங்கின கூடஸ்தனுக்கும் பிரமத்
திற்கும் ஐக்கியஞ் சொல்லுமியித்தங் கடாகாய மகா காயமெனக் கூறினதா
லென்க.

வினா:—மெய்யான பிம்பஞ்சியனிடத்திற் சலவுபாதி நீங்கினபோது
அதிற் பொய்யாகத்தோன்றிய பிரதிபிம்ப ரூபியன் ஐக்கியமாக வில்லையோ?

விடை:—சலவுபாதிக்கலே, அக்கற்பனாஞ்சூரியனும் நீங்கல் மாத்திர
மேயன்றி ஐக்கியமாக வில்லையென்க. ஆயினும், வேறதோன்றாத பிரயோ
சனத்தைக் கருதி ஐக்கியங்கூறினதுபோலப் பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்கும்
ஐக்கியம் கூறினதே யன்றி வேறன்று. இச்சாகத்தோன்றற்குக் காரணமான
யானை பிரதிபிம்ப ரூபியன் ிருன்றற்குக் காரணமானசலம் பிரபஞ்சியன்
காரணத்திற் சோஷித்ததுபோலப் பிரமப்பிரகாசத்திற் சோஷித்திற் பிர
மமே பொவாக வுனக்குமென்பது தோன்றக்காரணமான பிரமக் காரிய
மான சகம்போலாத தோற்றிற்றெனக் கற்பனா ஐக்கியங்கூறல், யதார்த்த
வல்க்கிடத் தோன்றற்குப் பூருவபட்சமாகச் சுருதி கூறினதே யன்றிச் சூத்
தார்த்த பட்சமாகயன்றென்க.

(௩௭ - ம்.) யதார்த்தத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கும் ஐக்கியமேயன்றி
யதார்த்தத்திற்குக் கூடனைக்கும ஐக்கியம்ன்மையாற் சுருதி விரோத
மெனக் கூறியவாறாம். (௨௨௭)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் பூருவபட்சமாகச் கூறிய சுருதிவாக்கியத்தினாற் செத்தா
ந்தமாகிய முத்தியெங்ஙனங் கூடுமென்ற வினாவிற்குவுமான பூருவமமாகக்
கூடுமென்பதற் குத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

அவ்வகிலங் கட்டுக்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு

மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி வினைய

செவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினா லுண்மை

யெனுமுத்தி கூடுமென செவ்வாறிங் கென்னி

லவ்வியமென். செப்பனமா தனைகினான். மெய்ம்மை

யாயவீ ரியவொழிவுந் கற்பிதமாம் வடிவிற

செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினா லிட்டஞ்

சேர்தலும்போ னா லுணர்வாண் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்.

(இ-ள.) அவ்வகிலங்கட்கெல்லாம் = முற்கூறிய திரிசிபரூபமான பிற் பஞ்சங்களனைத்திற்கும், பொய்மையே புகலும் = மித்தியாத் தன்மையே கூறுகின்ற, அரியதாம் = அறிதற்கரியதான, வேதாந்தபக்கத்தில்-வேதாந்த பட்சத்தில், இனைய = இத்தன்மையான, எவ்வமறு = துன்பிக்குதற்கேது வான, சுருதிவிசாரத்தினால் = வேதவிசாரணையினால், உண்மையெனும் = மெய்யென்ற, முத்தி - வீடானது, கூடுமெனல்-சித்திக்குமெனச் சொல்லு தல், எவ்வாறில்கென்னில் = இவ்வெனங்கெனமென்றால், அவ்வியமென் = வடிவமில்லையென்னும், சொப்பனம் = கனவிற்கண்ட, மாதனைவினால் = பெண்ணைக்கூடுதலால், மெய்மையாய = மெய்யான, வீரியவொழிவும-இந் திரியவீழ்ச்சியும், கற்பிதமாம் = கற்பியாகின்ற, வடிவில் = விகிதரகங்களிற், செவவிய-செவ்வீதான, ஒண்கடவுள் = அழகியதேவியை, வழிபாட்டினால் = வழிபடுதலினால், இட்டஞ்சேர்தலும்போல் = இஷ்டப்பிராப்தியு முண்டா வதுபோல், தூலுணர்வால் = சுருதிஞானத்தால், முத்தியுஞ்சித்திக்கும் வீடுமுண்டாகும். எ-று.

அவியமென்பது அவ்வியமெனவெதுகை நோக்கிவந்தது. அ - நீக்கம், வியம் = வடிவம்; எனவே, பொய்வடிவமாயிற்று பொய்யான பெண்ணைக் கூடுதலால் மெய்யான வீரியவீழ்ச்சியும், பொய்வடிவத்தைத் தேவென வுபாசித்தலால் மெய்யான இஷ்டப் பிராப்தியு முண்டாவதுபோலச் சித்தி னிலக்கணம் வெளிப்படுத்தும் அபிப்பிராய முட்கொண்ட சுருதிசுடத்தி னிலக்கணம் வெளியாகக்கூறினும் அதன்கருத்தை யுணரும்போது அதன் தரங்கமான சித்தே வெளிப்படுமென்க.

வினா.—அற்றேல், சுருதிகற்பித்துக் கூறியபொய்யினாலான மெய்யும் பொய்யாகவேண்டுமெயன்றி மெய்யாதற் கேதுவென்ன?

விடை:—பொய்யான சொப்பன சிம்மத்தால் பொய்யான சாக்கிரமுண் டாவதுபோல மெய்யேயாயிற்றென்க, இதற்கு மேற்கோள் “சத்தியில் வெ ள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான,சத்தியும் பொய்யே யென்றார் சத் திசா தனமா வந்த, முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகசித் திரைவி லக்கா, னித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலமெய்யாமே” என்று கைவல்யகவரீதங் கூறுவதாற் காண்க.

(தூ - ம்.) சுருதிகூறிய கற்பித்தினும் யதார்த்தமே விளங்கவீண் அகிலவெளிப்படும் பிரயோசனமும் யதார்த்தமேயா மென்பதாம். (கஉஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இங்குஞ் சுருதியினால் ஞானமுண்டாவதற்கு முர னான அஞ்ஞானி மூன்றனிலக்கணமும் அவற்றை நிவர்த்திக்குஞ் சித் தவநாதி மூன்றமமம மூணர்த்துகின்றார்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமுன் துளவா

மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்

பிரமமல னுனென்கை பூஞ்ஞான நானப்

பிரமமோ வலனோவென் றிடலையஞ் சுருதி

வருமினிய யுத்திகளா னுன்பரமா யினுமன்

வளர்சிவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்

நருமுறையி லஞ்ஞான திகட்டுமுர னாகுஞ்

சவணமொடு மனனநிதித் தியாசனங்க ளன்றே.

(இ - ள்.) அருமையெனும் - அரிதற்கரிதென்கின்ற, முத்தி - மோட்சமடைநற்கு, விலக்காக - விக்கினமாக, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமும், ஐயம் - சந்தேகமும், விபரீதமென - விபரீதமென, மூன்றுளவாம் - மூன்றுள்ளவாம், அவற்றுள் - அவைகளுக்குள், நான் - யான், பிரமமலனென்கை - பிரமமல்லவெனச் சொல்லுதல், அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமாம், நான் - யான், அப்பிரமமோ - முற்கூறியபிரமமோ, அலனோவென்றிடல் - அல்லனோவென நினைத்தல், ஐயம் - சந்தேகமாம், சுருதி - சுருதியினும், உரும் - அதனாலுண்டாகாநின்ற, இனியயுத்திகளால் - இனிமையான யுத்திகளினாலும், நான் - யான், பரமாயினும் - பிரமமானாலும், முன்வளர் - முந்தேகமேயானென வர்த்தித்த, சிவபாவம்-சிவத்தன்மை, உண்டென்குதல்-எனக்கிருக்கின்றதென்பது, விபரீதம்-விபரீதமாம், தரும்-இங்மனம்வந்த, முறையில் - கிரமப்படி, அஞ்ஞானதிகட்டு - அஞ்ஞானதிமூன்றற்கும், சவணமொடு - சிவவணத்துடன், மனனம் - மனனமும், நிதித்தியாசனங்கள் - நிருத்தியாசனமுமாகிய மூன்றும், முரணாகும் - விரோதமாம். ■ - தான்-அன்று - ஏ - அசை.

முறையிலென்றமையின், சவணம் அஞ்ஞானத்தையும், மனனம் ஐயத்தையும், நிதித்தியாசனம் விபரீதத்தையும் விலக்குமெனக்கொள்க.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிவவானுதியினிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

குதகாதி களினிடைச் சுருதிவிசா சத்தாற்

றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுபி ரயிக்க

மோதுமா ரணமொழியின் றுற்பரியங் கேட்கை

யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த

நீதின்மா மனனமவற் றுற்றுணிந்த பொருளிற்

சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்

மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா

மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யென லாம்.

(இ - ள்.) சூதகா திகளினிடை - ஆசௌசுமுதலியவற்றில், சுருதி - சுருதியிற்கூறும், விசாரத்தால் - கண்மகாண்டவிசாரணையால், துணிவு - திடபுத்தியானதெளிவு, தோன்றுதலெனவே - உண்டாதல்போலவே, சிவமொடு - பிரமத்துடன், உயிர் - கூடத்தனுக்கு, அயிக்கம் - ஐக்கியத்தை, ஓசம் - சொல்லும், ஆரணமொழியின் - (ஞானகாண்ட) வேதவாக்கியத்தின், தாற்பரியம் - அப்பிராயத்தை, கேட்கை - திடபுத்தியுட னுரி யமுதமாய்க் கேட்பது, உயர்சுவணம் - மேலானசிரவணமாம், கேட்டபொருள் - இங்ஙனங்கேட்ட பொருளை, உத்தியில் - யுத்தியினால், சித்தித்தல் - சித்திப்பது, தீதில் - சூற்றமற்ற, மாமனன்ம்-மாட்சிமைபொருந்திய மனனமாம், அவற்றால் - அவ்விரண்டினாலும், துணிந்தபொருளில் - தெளிந்தபிரமவஸ்துவில், சித்தம் - சித்தமானது, அசைவறவிருத்தல் - நிச்சலமாயிருப்பது, மிசித்தியாசனம் - நிதித்தியாசனமாம், மேதையாகிய-மேன்மையாகிய, சவணஞானத்தால் - சிரவணத்தினாலுதயமான ஞானத்தினால் விளங்கிய, ஆன்மா - ஆத்மாவே, மெய்ம்மையாம் - உண்மையாம், முக்கியத்தால்-இம் முக்கியத்தால், சவணம் - சிரவணமே, அங்கியெனலா - அங்கியென்று சொல்லலாம், ஏ-று - தான் - அசை.

சிரவணம் அங்கிபோல்வதென் றுயமிக்கப்பட்டது. அங்கி - அக்கங்களை யுடையது; எனவே, சிரவணம் அங்கியும், ஏனைய விரண்டு மங்கங்களாம், இவற்றை மேற்கூறுப.

சென்மாந்திரப் பழக்கத்தினுற் கற்பிதமாகியசடம் கிஞ்சித்துத் தோற்றுதலால் தான்சித்தென்பதை மறப்பது அஞ்ஞானமாம்; இதனைக் கெடுப்பது இச்சடத்தைக் காண்பவன் சித்தேயென்று கேட்டலாகிய சிரவணமாம். இச்சிரவணமிருந்தும் அடிக்கடி சடந்தோற்றுதலால் நான் சித்தோவலனே வென மயங்கல் ஐயமாம்; இதனைக் கெடுப்பது முன்னுள்ளசித்துத்தானெனக்கண்டு அதைச் சித்தித்திருப்பதாகிய மனனமாம். இச்சித்தனத்தாலுண்டான சித்துத்தானாகினும் முற்கூறிய சகசீவபர முண்டெனக் காண்டல் விபரீதமாம்; இதனைக் கெடுப்பது முன்னர்ச் சித்தித்தவினா னுதித்த தானாகிய சித்தே யாவுமாய்வினங்குகின்றதென்றறிந்ததே தெளிவான நிதித்தியாசனமாம்.

(நா - ம்.) சுவானுவத்திற்கு விலக்கான அஞ்ஞானதிகள்வரின் அவற்றை யாங்காக்குச்சிரவணதிகளின் அனுஷ்டானத்தினுற் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம். (கூ. 0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சிரவணதிரமூன்றனுள் சிரவணமே முக்கியமெனவும் ஏனைய விரண்டிக் கவுணமெனவும் உவமான பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க

மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து

மானதோர் சுடரரசைவிற் கருமவலி யின்ற

மாதலினால் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன்

மேனியிர்லான் றிரிதுண்டி. பொலிர்வீர்த்தல் போலும்

விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிந்திகெ தெரிந்து

மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற் குள்ள

முதறயிலுது வகையிலிங்க நாற்பரிய முரைப்பாம்.

(இ - ள்.) ஈனைய - மந்தைய, ஓரிரண்டும் - ஒப்பற்றமன்னிதித்தியர் சன மென்றவிரண்டும், அதன் - அச்சிரவணத்திற்கு, துணையெனலால் - சங்காரிக னென்பதனால், அங்கமெனலாகும் - அங்கமெனப்படும், அஃசெவ் வாறெனில் - அஃசெவ் ஊனமென்றால், பொருள்கள் - இருட்டின்கணுள்ள வஸ்துகளை, திகழ்த்தமானது - விளக்குவிப்பதாகிய, ஒர்சுடர் - ஒர்விளக் கிற்கு, அசையல் - சஞ்சலாவதாயில், கருமவலி - பொருடா விளக்குவிக் குந் தொழிவ்வல்லமை, இன்றும் - இன்றாகும், ஆதலினால் - ஆதலால், வளி தடுக்கும் - (அச்சஞ்சலாவத்தைக் கேதுவான) காற்றைத் தடுக்கின்ற, திரை யெனலாம் - திரையினைப் போல்வதாகும், மனன் - மன்னமும், மேனி யிர்லான் - அத்தீபமேலோங்கிப் பிரகாசிக்குமிரித்தம், திரிதுண்டி - வத் தியைத் துண்டுகோலால் உந்தி, ஒளிர்வித்தல்போலும் - பிரகாசிப்பித்தல் போலும், விளம்பும்-முற்கூறிய, நிதித்தியாசனமென்று - நிதித்தியாசனமு மென், அறிந்திகெ தெரிந்து - ஆராய்ந்தறிவாயாக, மோனையாமென - முதலாமென, உரைத்த - சொல்லிய, சவணத்திற்கு - சிரவணத்தினுக்கு, உள்ளுரையில் - உண்டானசிரமப்படி, அறுவகையிலிங்கம் - சடுவிதலிங் கத்தின், நாற்பரியம் - கருத்தை, உரைப்பாம் - சொல்லுவாம், எ - று.

முற்கூறிய சிரவணத்தினால் உதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அத்தீபம் புறவிருத்தியான காற்றினால் அணையாமல் அகலிருத்தியினுற் சிந் திக்கு மன்னமாகிய காப்பைத் திரையாகவும், அந்தஞானதீபத்தைச் சதோ தயமாகப் பிரகாசிப்பிக்குந் தெளிவாகிய நிதித்தியாசனத்தைத் துண்டுகோ லாகவு முலமித்தவாரும்.

அரணியாற் கடைந்தெடுத்த அங்கியால் ஏற்றியதிப்போல ஜாக்கிர முதலிய அவததைனை லீக்கினவிடத்துள்ள அத்துவிதப்பிரகாச கயஞ்சை தன்யம் சிரவணத்தினுற் றேன்றுதலின் அதனை அங்கியென்றி, இங்ஊன முண்டான சிற்பிரகாசதீபம் துவிதவாதத்தால் அணையாமற் றற்சிந்தனமா கிய திரையாற்காத்தலால் அதுவே மன்னமும், அச்சிற்பிரகாசத்தைத் தெளிவாகிய துண்டுகோலால் நன்றாய் விளக்கச்செய்தலின் அதுவே நிதித் தியாசனமுமாம்; இவ்விரண்டும் அச்சிரவணத்திற்குச் சகாயமாதலா லகக மெனப்பட்டன.

(நா - டு.) சிரவணத்தினின் விசேடண விசேடியங் கூறியவாரும். (1)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன் முக்கியமெனக் கூறிய சிவவணத்தின் சட்வித விங்கதாற்பரியங் கூறுவான் றொடங்கி உபக்கிரம முபசங்காரமாகிய பிரதம விங்கத்தின் இலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியாசம் பின்பபூர்வ கைபலமோ மற்ற
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ்
சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
செப்புலதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்குற ஓபரங்கா ரந்தான்.

(இ - ன்.) அவைகள் - அவ்விவிங்கங்கள், உபக்கிரம முபசங்காரமுடனே - உபக்கிரம முபசங்காரமும், அப்பியாசம் - அப்பியாசமும், பின்பபூர்வகை-பின்பு அபூர்வகையும், பலமோடு-பலமும், உற்ற-பொருத்திய, நவில்-சொல்லாநின்ற, அருத்தவாதம் - அர்த்தவாதமும், உபபத்தி-உபபத்தியும், எனலாகும் - என்று சொல்லப்படுவனயாம், (அவற்றுள்) நற்சிருட்டிமுன்-நல்லசிருட்டிக்குமுன்னே, சகம் - சகத்தானது, மெய்ப்பரம - சத்தாமாத் திரமான பிரமமே, ஆயிற்றென்றும் - ஆனதென்றும், சிவமதற்கு - அப் பிரமத்திற்கு, சுவகதா திகள் - சுவகதா திமுன்றும், இலையென்று - இல்லை யெனக்கொண்டு, அகண்டஞ்செப்புலதே - பூரணத்துவஞ் சொல்லுவதே, உபக்கிரமம் - உபக்கிரமமும், சகம் - இச்சகத்தை, சிவத்தின்மாய்த்து - பிரமத்திற்கரைத்து, பவமகல - ஜகநீங்க, துரியற்கு - கூடத்தனுக்கு, பிரமமுடன் - பிரமத்தோடு, அயிக்கம்பகர்ந்து - ஐக்கியஞ்சொல்லி, அத்துவிதங் கூறல் - தவிதநீக்கஞ்சொல்லுவதே, உபசககாரம் - உபசங்காரமுமாம், எ - று. ஏ - தான் - அனசு.

விங்கம் - குறி. நெருப்பை யறிதற்குப் புனை விங்கமா யிருப்பதுபோன்று பிரம்மத்தை யறிதற்கு இவ்வாறும் விங்கமா யிருக்கின்றனவென்க. சிருட்டிக்கு முன் ஜகவேபரம் பிரஹ்மமாக விளங்குவதே யுபக்கிரமமும், இங்ஙனத்தோன்றிய சகவேபரங்களை அதிற் கரைப்பதே யுபசங்காரமுமாம்.

(நா - ம்.), அத்துவிதத்தி லுண்டாகிய சகம் உதித்துவிளங்கி யொடுங்குமிடத்தும் அவ்வத்துவித ஸ்வரூபமாகவே விளங்குமென்பதாம். ( )

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறுத்த முறையால் நான்கிலக்கவிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

கூறுமிவை பிரண்டிமோ ரிலிங்கமென வறிக
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்

தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்

நிகழ்பிரமா னாதீத னென்கையபூர் வதையாம்

பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை

பயில்பிரத்திய கான்மவுரு வாய்பிரமந் தனக்கு

மாறரிய வைந்தொழிற்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்

வயங்கருத்த வாதமென மதித்திகு தெரிந்தே.

(இ - ள்.) கூறும் - இங்ஙனங்கூறிய, இவையிரண்டும் - உபக்கிரம முமுபசங்கரமுமாகிய விரண்டும், ஒரிலிங்கமென-ஒருலிங்கமென, அநிக- அறிவாயாக, கூடத்தனே - முற்கூறியகூடத்தனே, பிரமமென - பிரமமென்று, மறித்துமறித்தும்-மீண்டுமீண்டும், தேறவுரைத்திடல்-தெளியச்சொல்லுதல், அப்பியாசமாம் - அப்பியாசமாகும், துரியன் - கூடஸ்தன், திசும் - விளங்காநின்ற, பிரமாணாதீதனென்கை - பிரத்தியட்சாதிப் பிரமாணங்களுக்கீத னென்பது, அபூர்வதையாம் - அபூர்வதையாகும், பாறில் - பிறிவில்லாத, உயிர் - கூடத்தனே, ஒன்றறிதல் - ஒருபொருளை யறிதலால், எலாமறிதலென்கை - அனைத்தையு மறிதலாமென்பதே, பலம்-பலமாகும், பிரத்தியகான்மவுருவாம் - கூடத்தசொருபமாகிய, பிரமந்தனக்கு - பிரமத்திற்கு, மாறரிய - தவறுதற்கரிய, ஐந்தொழில் - பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு, கத்திருத்துவம் - கர்த்தாவாந்தன்மையை, செப்புறுதல் - சொல்லுவதே, வயங்கு - விளங்காநின்ற, அருத்தவாதமென - * பூதார்த்தவாதமென்று, மதித்திகுதெரிந்து - வரையறுத்தறிவாயாக, ஏ - று. ஏ - ஈற்றை.

(13 - ம்.) சாமவேதத்திற் பிரத்தியகான்மாவே பிரமமென வொன்பது முறை போதிக்கப்பட்டிருத்தலின் கூடஸ்தனே பிரமமெனமறித்துமறித்துத் தேறவுரைத்திட லப்பியாசம் என்றார். முற்கூறியவண்ணம் யாவுஞ் சின்மாத்நிரமாகச் சிந்திக்குமிடத்துச் சகலேபரந் தோன்றின் சித்தே யிங்கனந் தோன்றவதெனக்கண்டு அஃற்றை யதுவேயெனப் பழகுவதே அப்பியாசமெனவும், இங்ஙனம் அப்பியாசித்த அச்சித்தி லதீதமாதலே அபூருவதையெனவும், இத்துரியாதீதம் யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்றமையால் அதனை யறிதல் யாவையு மறிந்ததாதலே பலம் எனவும், இங்ஙனம் விளங்கிய சத்தனுக்குச் சகலோக்கால் சிருட்டியாதி கர்த்திருத்துவஞ் சொல்லுவதே அருத்தவாதமெனவுமாம்.

(நா - ம்.) முதலிற் கூறிய இலிங்கத்தால் நிச்சயித்த பொருளினே ஐபந்திரிபின்பி யணுபவமாக அனுஷ்டித்தற்கும் அங்ஙனமனுபவித்தபொருளில் அதீதமாதற்கும் அவ்வதீதமே யாவுமாய் விளங்குதற்கும் அவ்வனம்

* பூதார்த்தவாதம்—சனதார்த்தத்திற் பிரமாண முள்ளதாய் இலக்கணையினால் விதேய (அரைக்கப்படுகிற) அர்த்தத்தின் சிலாங்கியத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம். உதாரணம் - வச்சிர அஸ்தன் புரந்தரன் என்றும் போல்வது.

வினங்குசலே மாகர்த்திருத்துவ மென்பதற்கும் இந்நான்கிலிங்கமும் வந்
தனவென்பதாம்.

(ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் மூன்னிறுத்த முறையால் உபபத்தியிலிங்க விலக்கண
ங்கூறி மேல் மனனத்துக்குச் சகாயமான யுத்திமுதல் மூன்ற னிலக்கண
ங்கூறுவான் ரெடங்கி முன்னர் யுத்தியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்

காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்

படைத்தசகத் காரணமென் கின்றதுப பத்தி

பக*ருத்தி தருக்கமனு மானமிவை மூன்று

மடுத்துவரு மனனசக காரிகளா மவற்று

ளாருயிரக ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்

தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்

சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொழம்புணர்ச்சி யுறலால்.

(இ - ள்) கடத்தினுக்கு - கலசத்திற்கு, மண்ணினையும் - மிருத்திகை
யையும், நூற்கு - பட்டுநூற்கு, உலண்டுதனையும் - கோசகாரப்புழுவையும்,
காரணமென்பதுபோல - காரணமெனச் சொல்வதுபோல, பிரமமே-ஆத்
மாவே, முன்னம் படைத்த - முன்னர்ச் சிருட்டித்த, சகத் - உலகத்திற்கு,
காரணமென்கின்றது - காரணமெனச் சொல்வதே, உபபத்தி - உபபத்தி
யாம், பகர் - சொல்வாரின்ற, உத்தி - யுத்தியும், தருக்கம்-தர்க்கமும், அனு
மானம் - அனுமானமுமாகிய, இவை மூன்றும் - இம்மூன்றும், அடுத்து
வரும் - சிவணத்தைச் சார்ந்துவாரின்ற, மனனம் - மனனத்திற்கு, ■
காரிகளாம் - துணைக்காரணங்களாம், அவற்றுள்-அம்மூன்றனுள், ஆருயிர்
கள்-பொருந்தியசேவர்கள், அநேகம்-பலகெனவும், வியாபகமெனவே-வியா
பகமெனவுந், கூறும் - சொல்லாரின்ற, தடுப்பரிய - தடுத்தற்கரிய, சாங்கிய
மே முதலாய - சாங்கியமாகியான, மதத்துள் - சமயங்களுள், சாற்றும் -
சொல்லாரின்ற, உயிரெலாம் - சீவர்களைத்தும், உடம்புதொறும் - தேக
ங்கடோறும், புணர்ச்சியுறலால் - சேர்ந்திருத்தலால், எ - று. ■ - அசை.

உபபத்தி என்றதால் சகமுண்டாதற்கு உபாதானகாரணமும் நிமித்த
காரணமும் பிரமமே யென்பதாயிற்று. உபபத்தி (பொருத்தம்) - திருவுட்
டாந்தம்.

* (1) இதுகூடும் இது கூடாதெனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது
யுத்தி யெனப்படும்.

(2) தருக்கித்துப் பேசுதல் தருக்கமெனப்படும். அஃதாவது அசிஷ்ட
த்தைச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பது. தருக்கித்தல் காரணம் (தி) இன்றாயின்
காரியம் (புகை) இன்றாமென்பது.

(3) ஏதவை (புகையை) க்கொண்டு சாத்தியத்தை (தீயை) யாராய்ந்
தறிதல் அனுமானமெனப்படும்.

வினா:—இக்களையிடுக்கச் சந்தித் துபாதானகாரணம் மாயையென்று சொல்வதுவதென்ன?

விடை:—சந்தியி விசேஷம் புத்திமயங்காத் ரோற்றல்போலப் பிரகத் தந்த சந்த யசாயமயங்காத் ரோற்றலினென்க.

வினா:—அந்தேவ், இவர் இவ்வளவு கூறுவதற்குக் காரணமென்ன?

விடை:—இச்சகம் சந்திராகந்தாம்சமா யிருத்தலின் இதற்குக் காரணம் பிரமணமெனக் கூறினொருங்க. எனவே, அவரது திருஷ்டிக்குச் சகம்நாம ரூபமாதலினாலும் இவரது திருஷ்டிக்குச் சந்திராகந்தாம்சமாதலினாலும் மிங் கணம் விவகாரம் சேர்ந்ததென்க. அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணமான யிருத்தினையும் அம்யிருத்திகையிற் கட்டாதற்குப் பக்குவமுள்ள சத்தியு மென்பவை போலவாம். காரணகாரியங்கட் கொன்றற்கொன்று சம்பத் தங்களைக் காட்டி அவைகட் சத்தமான பிரமத்தை யாறுலிங்கத்தாற் றரி சிப்பித்தவாறு காண்க.

(தே-நி.) முற்கூறிய சிவவணத்தினால் உதயமான ஆத்மசொருபம் ஆகி மத்தியாந்த ரகிதமா யெக்காலத்து மெருபடித்தாய்ச் சதோதயமான விளங் குளின்றதென்பதைச் சடவிதலிங்க தாற்பரியத்தால் விளக்குவீத்தவாரும்.)

(இதுவுமது.)

இத்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தனமற்

றேனோர்க்கன் மெனிற் போகத் திதுபுகலொ னாதாம்

வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்னினையால் வரலான

மற்றிவற்கே யெனின்னியு மெவர்க்குமிலை போதான்

முந்தையுடம் பரிமானத் தாற்செய்க்கின யிவற்கே

முற்றமெனி னவ்வரிமா னமுமுந்தையுடல்சே

ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா

றனவத்தை நீக்கலரி தகேகவுயி ரெனலால்.

(இ - ள்.) இத்தவுடம்பு-இத்தேகம், இவற்கே-இவனுக்கே, ஆம் போக சாதனம் - போகானுபவத்திற் கிடமாம், மற்றேனோர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, அன்றெனில் - அவ்வென்றால், போகத்திது - போகஸ்திதியை, புகலொ னாதாம்-சொல்லுதல் கூடாதாம், வந்தவுடம்பு-வராகின்ற தேகம், எத்திறத் தும் - எவ்விதத்தினாலும், இவன் வினையால் - இவனது கருமத்தினால், வர லால் - வருவதனால், மற்றிவற்கேயெனில்-இவனுக்கேயாமென்றால், வினை யும் - அவினையும், எவர்க்குமிலையோ - யாவர்களுக்கும்இலையோ, முந்தையுடம்பரிமானத்தால் - பூருவ தேகாபரிமானத்தினால், செய்வனை - செய்யா ரின்ற கருமம், இவற்கே - இவனுக்கே, முற்றமெனில்-கூடுமென்றால், அவ் வபரிமானமும் - அத்தேகாபரிமானமும், முந்தையுடல் - பூருவதேகத்தில், சேர் - அடைந்த, அத்தவுயி ரனைத்திற்கும் - அச்சுவர்களனைவர்க்கும், இலையோ - இல்லையோ, இவ்வாறு - இவ்வண்ணம் வரும், அனைவத்தை - அனை

வஸ்தாதேவதத்தை, நீக்கலரிது - நீக்குதல்கூடாது, அநேகவுயிரெனலால்-
ஜீவர்களேகரென்று கூறுகின்றமையால், எ - று. மற்ற-தான்-அசை.

போகஸ்திதி - போக்கியவஸ்துவைப் புசிப்பதனினைமை. இலையோ
வென்ற எதிர்மறையோகார மிருக்குமென்பதைக் காட்டிற்று. அனவத்
தை-முடிவுபெறுமை. (ககடு)

(இதுவுமது.)

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்

திதியிலையென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு

மிப்பரிசு மிருபோகத் திதிகூடா தாயிற்

யிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்

பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்

பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாகி

மெய்ப்பரிய பலதிருத்தா லெண்ணிறந்த போக

விளைவுகூடுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால்.

(இ - ள்.) செப்பரிய - வசனித்தற்கரிய, ஏகான்மபக்கத்தில்-ஏகான்ம
பக்கத்தில், போகத்திதி - போகஸ்திதியானது, இலையென்று-இல்லையென்
று, அநேகான்மபக்கமது - அநேகான்மபட்சத்தை, கொளினும் - கொண்
டாலும், (அதிலும்) இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, மிருபோகத்திதி - மிருந்த
போகஸ்திதியானது, கூடாதாயிற்று - கூடாததாரும், இச்சங்கை - இச்
சங்கையானது, இருமதத்தும் - முற்கூறிய விரண்டு மதத்திற்கும், ஏக்கு
மேயென்னில் - ஒத்திருக்கின்றதே யென்றால், பற்பலவில் - பலவின்றிய,
ஏகான்மபக்கமதில் - ஏகான்ம பக்கத்தில், விம்பப்பதிவிம்ப நியாயத்தால் -
பிம்பப்பிரதிபிம்ப நியாயத்தினால், கரணம்-அந்தக்கரணத்தின், அசைவாகி-
மந்தம் கலக்க முதலிய, மெய்ப்பரிய - மித்தையாகிய, பலதிருத்தால் - நானா
விதத்தினால், எண்ணிறந்த - அனவின்றிய, போகவிளைவு - விசித்ரமான
போகஸ்திதி, கூடுதல் - உண்டாகுதல், எளிதென்குதல் - எளிதிருக்கொள்
ளுதலாமென்பதே, உத்தியாம் - யுத்தியாம், எ - று. ஆல்-அசை.

சாங்கியமதஸ்தர் ஆத்மா பலவாய் வியாபகமாய்ச் சத்தாயுள்ள தென்
பர். சரீரங்கடோறுங் கூடியிருத்தலின் ஆத்மா வேகமாம், அங்ஙனமாயின்
இத்தேகம் இவனுக்கே போகத்தைக் கொடுப்பதன்றி மற்றார்களுக்குக்
கொடாமையான் ஆத்மா அநேகமேயாம்; ஆயின் அப்போகத்திற்கு நிலை
சொல்லல் கூடாமையான் ஆத்மாவேகமேயாம், இவன் கண்மத்திருக்கோன
தேகம் வருதலினால் இவனுக்கே போகமென்பதனால் ஆத்மாவநேகமேயாம்;
யாவார்க்கும் கண்மயிருப்பதனால் ஆத்மா வேகமேயாம், இவனபிமானத்தாற்
செய்த கண்ம மிலனுக்கே வருதலால் ஆத்மாவநேகமேயாம்; இவ்வபிமான
மித்தேகங்களி னுள்ள வாத்மாவுக்கெல்லா மிருத்தலின் ஆத்மாவேகமே
யாம் என்றவிடத்து ஒன்று முற்றுப்பெறுது அனவத்தாதோஷ முண்டா

மென விவற்றை நீக்கி ஏகான்மடக்கத்திற்போகமில்லையென்று அநேகான் மபக்கத்தைக் கொள்ளினும் முற்கூறியவண்ண மிதற்கும் போகஸ்தியில் லையென வருந். அங்ஙனம் வருதல் இவ்விருபட்சத்திற்கு மொக்குமாயினும் ஏகான்மபக்கத்தில் பிம்பமாகிய வாத்மாவானது, கரணசலத்திற் பிரதிபிம்ப மாய் நூனாவிதமாயிருத்தலிற் பலவிதமான போகானுபவ மெளிதிற் கூடு மென்பதாம். பிரதிபிம்பம்போல்வது அநேகான்மபக்கமும் பிம்பம்போல் வது ஏகான்மபக்கமுமாதலான் இவ்வநேகான்ம பக்கங் கற்பிதமெனவுந், ஏகான்ம பக்கம் யதார்த்தமெனவுங் கண்டு அதனை நீக்கி யிதனை பொப்புத லே யுத்தியெனக் காண்க.

(நா - ம்.) முற்கூறியபிரமஸ்வரூபம் என்றும் இடைபூறின் நித்தானே தானாய் விளங்குமென்பதற் கையமின்றென்பதைக் காக்குரிமித்தமுண்டான மனைத்திற்குள்ளயுத்தியானது ஒன்று அநேகமென்னுமையத்திற்குப் பகை யாக வரிக்குமென்ப தறிவித்தவாரும். (கூகசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னர்க் கூறாதொழிந்த தர்க்கவனுமான மென்னு மிரண்டுங் கூறின் பெருகுமென நிறுத்தி மேல் நிதித்தியாசனத்திற்கு உரு வமான மந்திரயோக முதலிய வைந்தையுங் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றின் நாமங்க ளுணர்ந்துகின்றார்.

தருக்கவனு மானவிலக் கணங்கடா மிசிரா

சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனா திகளில்

விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவானுபவ நூலாய்

விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா

லுரைக்கிலமந திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்

னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்

றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்

திசுழ்கின்ற சித்தத்தியா சனவடிவ மாமால்.

(இ - ள்.) தருக்கம் - தருக்கமும், அனுமானம் - அனுமானமுமாகிய விவிரண்டின், இலக்கணங்கள் - இலக்கணங்கள், மிதிராசாரியர்கள் - ஸ்ரீ அர்ஷமிசிராசாரியர் பிரமாகந்தர், முதலானோர் - முதலானவர்களாற் செய்யப் பட்ட, கண்டனா திகளில் - கண்டன முதலியவைகளில், விரித்தமைத லால் - பிரசித்தமாய் விரிக்கப்பட்டமைத்திருத்தலானும், இது - இந்நூல், சுவானுபவநூலாய் - சுவானுபவநூலாக, விளங்குதலால் - விளங்குகின்றமை யானும், ஈண்டு - இவ்விடத்து, உரைப்பில் - அவற்றைக்கூறில், பெருகு மெனுங் கருத்தால் - விரியுமென்கின்ற கருத்தினானும், உரைக்கிலம் - சொற் றிலம், மந்திரயோகம் - இனிமந்திரயோகமும், பரிசயோகம் - பரிசயோக மும், பின்னுயர் - பின்பு மேலான, பாவயோகமுடன் - பாவயோக மும், அபாவயோகம் - அபாவயோகமும், தெரித்த - கூறிய, மகாயோக

மெனும் - மஹாயோகமுமென்கின்ற, இவைகளோரைந்தும் - இவ்வைந்து யோகங்களும், திகழ்கின்ற - விளங்குகின்ற, நிதித்தியாசன வடிவமாம் - நிதித்தியாசனரூபமாம், ■ - ஹ. தான் - ஆல் - அசை.

சவானுபவம்-ஆத்மானுபவம். அஃதாவது உள்ளவாறு தன்னைத்தான் நிரிசித்தல். (கங்)

டி - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பஞ்சயோகவிலக்கண முணர்த்துகின்றார், ஒங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதலே மங்காகு மனட்பவனம் மொன்றய்மூ லத்தி னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த தேங்கான்ம வெளியின்மனே லயமாதல் பரிசஞ் சிரத்தறக்கஞ் செவிதிசைக ளிருகடர்கள் விழ்தீப் பாங்காய முகமுந்தி விசம்புநிலம் பதமாம் பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும்.

(இ-ள்.) ஒங்காராதிகள் - பிரணவமுதலிய மந்திரங்களை, அனுசந்தா னத்தால் - இடையறாது சிந்தனஞ் செய்வதால், பரத்தின் - பிரமத்தில், உள்ளமடங்குதலே - மனேலயமாவதே, மந்திரயோகம்-மந்திரயோகமாம், அதலேடு - அம்மந்திரயோகத்துடன், சுங்காகும்-இஃ விடத்துள்ள, மனம்- மனமும், பவனம் - பிராணவாயுவும், ஒன்றய்-ஏகமாய், மூலத்தின்-மூலா தாரத்திலிருந்து, இரும் - மாட்சிமையுள்ள, சுழினைவழி சென்று-சுழிமுனை நாடி மார்க்கத்திலேறி, சென்னிநடுவிருந்த - சிரோமத்திய பிரமரந்திரத்தி லிருந்த, தேங்கு - சிறைவான், ஆன்மவொளியில் - ஆத்மப்பிரகாசத்தில், மனேலயமாதல் - அம்மனம் லயிப்பதே, பரிசம் - பரிசயோகமாம், சிரம் - சிரமானது, தறக்கம் - சுவர்க்கமாகவும், செவி - காதானது, திசைகள் - திக்குகளாகவும், இரு சுடர்கள் - சந்திராதித்தர்கள், விழி - கண்களாகவும், தீ - அக்கினி, டாங்காய - அழகான, முகம்-வதனமாகவும், உந்து - கொப்பூழ், விசம்பு - ஆகாயமாகவும், நிலம் - பூமி, பதமாம் - பதமாகவும் விளங்கிய, பரமனுருவாய - சிவஸ்வரூபமான, விராட்புருடவடிவெனினும்- விராட்புருட ஸ்வரூபத்தையானாலும், எ - ஹ.

விராட்புருட வடிவமென்றது பூமியந்தர சுவர்க்கங்களை யவயவமாக வியாபித்துகின்ற ஈசனது பேருருவத்தை. (கங்அ)

இதுவுமது.

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ டெற்ற வண்ணல்வடி வெனினுநீனைத் தவயவங்க டமமி லொன்றொன்றாய் விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா யுண்மையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல் பாவஞ்

சென்றன்வுங் கரணமுற வொருபிரமம் தன்னிற்
 சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவிற்
 தன்றெரித நெரியாமை யிடத்தினோர் பரிசாய்த்
 தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம்.

(இ-சு.) அன்றி - அல்லது, அளவறு - அளவிற்றத, பெருந்தோள் - மாட்சிமையுள்ள புயங்களுயும், பணியோடு - அவற்றிற்குத் தக்க வாயுதங்களை யும், பணியோடு - அவற்றிற்கேற்ற வாபரணத்துடன், உற்ற - கூடிய, அண்ணல் வடிவெனினும் - பரமேசுவர ஸ்வரூபத்தையானாலும், நினைந்து - சிந்தித்து, அவயவங்கடம்மில் - கூறிய அவ்வயவவங்களில், ஒன்றொன்றாய் விடுத்து-ஒவ்வொன்றாக நீக்கி, நின்ற-சேடித்திருந்த, அவயவிமாத்திரமாய் - அவயவிமாத்திரமாய்கின்ற, உண்மையாம் பிரமத்தில் - சத்துரூபமாகிய பிரமத்தில், மனமடங்கல் - மனம் வயிப்பதே, பாவம்-பாவயோகமாம், சென்றனவும் - விஷயங்களிற் சென்றடையாகின்ற, கரணமுற - கரணத்திற்கு (பிரமாணங்கட்கு) அகோசரமான, ஒருபிரமத்தன்னில் - ஒப்பற்ற பிரமத்தில், சிந்தை யடங்குதல் - மனோலய மாவதே, அபாவம்- அபாவயோகமாம், படைப்பில் - சகிருட்டியினும், ஒழிவில் - வயத்தினும், தன்றெரிதல் - தனதறிவினும், தெரியாமை யிடத்தின் - அறியாமையினும், ஒப்பரிசாய் - ஒருதன்மையாக விளங்கிய, தன்வடிவாம் - தனது சொரூபமான, பிரமத்தில் - பரத்தில், மனமிறல் - மனோலயமாவதே, மாயோகம் - மஹாயோகமாம், எ - று.

அண்ணல் வடிவென்றது பரமனுருவத்தை. எனவே விராட்டாதிய ஜீவேசரசகங்களே அவயவங்களாகவுடையன வென்றாயிற்று. அவயவிபென்றது இவ்வயவங்களை யுடையவனை. எனவே அவைகளை நீக்கியவிடத்துத் தனியேகிற்பதுகரணமுற வொருபிரமமென்றாயிற்று. ஆகவே அஃது அவாஹ்மனோகோசரமான சுத்த சைதன்னியமெனப் பெற்றும்.

பிரணவாதியனு சந்தானத்தாற் பிரமமுதயமாதலின் மந்திரயோகம் எனவும், இடைபிக்கலை நாடிகளையடைத்துச் சுழிமுனை நாடிமார்க்கத்திற் சென்று மூலாதாரமுதல் ஆக்கினை யீறான தானங்களினுள்ள தேவதைகளோடுங்கூடி மேற் பிரமரந்திரத்தினுள்ள பிரமத்தோடுங் கலத்தலிற் பரிசயோகம் எனவும், ஜீவேசரசகங்களினைத்தையும் அவயவங்களாகக் கண்டு அவைகளை நீக்கியவிடத்துள்ள அவயவிபைப் பிரமமாகப் பாலித்தலிற் பாவயோகம் எனவும், அங்ஙனம் பாலிக்கு மனத்திற்கு அகோசரமானவிடத்துள்ள பிரமத்திற் பாவனாதமாய் கிற்றலின் அபாவயோகம் எனவும், சங்கற்பமுதித் தொடுங்கினவிடத்தும் அறிவறியாமையிடத்தும் ஒருதன்மையாய் விளங்கும் பிரமமே தானும் விளங்கலின் மாயோகம் எனவுங் கூறினார்.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய வைந்தனுள் ஒவ்வொன்றினாலும் பிரமத்தை யடைதல் கூடுமாதலின் இவற்றிற்குள் தாரதம்மியம் வந்தவாறென்னை?

விடை:—ஒன்றென்ப தின்றி யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்ற பிரமம் இவ்வட்சரத்தில் அடங்கின்று வெளிப்பட்டதெனக் கண்டமையானும், அவ் னும் நிறைந்துள்ளபிரமம் இத்தேகக்கிருகத்தில் வெளிப்பட்டதாகத் தரிசுத் தமையானும், அவயவங்களை நீக்கியவிடத்துள்ள அவயவியைப் பார்க்கும் பாவனையா லுதயமாமென்றமையானும், அப் பாவனையிறந்து அதிதமாய் விளங்குமென்றமையானும், மனமுதித்தவிடத் தொடுக்கின் உண்மை விளங்கு மென்றமையானும் இவ்வைந்திற்கும் ஏகதேசமான தோஷங் களும் இவை யொன்றற்கொன் றறிவு வியாபித்து வருதலி னுயர்வு தாழ் வான தாரதம்மியங்களு முண்டாம். இம்முன்னிலைகள் யாவுமின்றிச் சிந் திக்கு மன தின்கண் நிறைந்திருக்கின்ற சுத்த சைதன்னியமா யெங்கு நிறைந்திருக்கின்ற அத்துவிதவஸ்துவாதலே முக்கியமெனவும், ஏனைய வைந்து யோகங்களுங் கெண்ணமெனவும் வந்தவாறு காண்க.

இவற்றுள் மந்திரயோகத்திற் பிரம முதிக்குமென்பது (பிரமகீதை) “தீம ரந்தொறு மடைந்தழி வுறது தெரிவா, காம னின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ, லாமு டம்பிலழி வின்றிமறை கின்ற வமல, னேமெ னும் பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பின் வெளியாம்” என்பதனானும், பரிசயோக மென்பதற் குதாரணம் (வாதவூரர் புராணம்) “முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி மூலவாயுவை யடைத்திரு வழியைச், சிக்கெ னும்படி யடைத்தொ ரு வழியைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க வைந் தெழுத் தோரெழுத் துருவாக் தன்மை கண்டவர் தரும்பெரு வெளிக்கே, புக்க டூந்தின ரெமதுருப் பெறுவர் புவியில வேட்டுவ னெடுத்தமண் புழுப் போல்” என்பதனானும், பாவயோகமென்பதற் குதாரணம் (வாசிட்டம்) “கரையறு பரமா காசந் கதித்தறப் பருத்த கண்டம், புரையறு மதன்னை டெல்லு யற்றவிண் பொற்றூட் கஞ்ச, கிரையின் முடிவிற்சூ நீண்டற வுயர்ந்த தோள்க, னுரையுயிர் னானாலோக மொளிகொனா யுதங்க ளாமே” என்பதனானும், அபாவயோக மென்பதற்குதாரணம் (சுருதிகாரம்) “தனித் த சுவானு பவாதீதம் பிரமோக மேதாற் றுணவரு யிருப்பதுஞ்சங் கற்பத் தானு, மனித்தமென விட்டிடிற்ரு னியமாத லானு மதுமறவா விடினினை வா யுதிதலானு, மினித்தகிட்டை சாதகமா யிருத்தலானு மேதுமல்ல மூடமென்றே யிமம்ப லானுக், தொனித்தசுபா வமுங்கடந்த வதீதந் தானே சுயம்பிரகா சம்மெனவே சொல்வர் தாமே” என்பதனானும், மஹாயோகமென்பதற் குதாரணம் (ஞானவாசிட்டம்) “ஆக்கதுவே யதீத பத மாதவாலே யதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாங்குறவீ டென் றும்ப ருலகி வில்லைப் பாதலத்திற் பூதலத்திற் பாக்கி வில்லை, வீங்கியவா சைகனெல்லா மிறந்த காலை விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோங்கியவீ டெனக்குளதென் றுள்ளேயெண்ண முண்டாகின் மீண்டு மன முற்ப விக்கும்” என்பதனானுங் காண்க. இன்னும், “சுகத்தானது உதயலயமாகின்ற தெவ்விடமோ அவ்விடத்தில் மலேலயமாகுவதே மஹா யோகம்” என்று பிரமாந்தவிலேக சமுத்திரமென்னுநூலில் கூறுவதுங் காண்க.

(நா - மீ.) இவைவந்து யோகமும் சித்திக்ரியாசனத்துக்கு அஞ்சமாக
யுஞ் சட்டசமாகிக் கணுநிலமாகவுங் கண்டு இவற்றிற் கதிதமான பொருளைச்
சகசத்தில் அனுஷ்டிக்கும்படியாகக் கூறினாரென்பதாம். (கநக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சகிவிலங்காதியோடு கூடிய சிரவணாதி
மூன்றனாலும் பிரமானுபவ முண்டாயினும் அதற் கிடையூருன பிரதிபந்த
மூன்றுண்டெனக் கூறுவான் ரொடங்கி அவற்றி னுமமும் பூதப்பிரதிபந்த
விலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்

பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தமபி

னிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி

நேயமொடு துறந்துகுரு பரணையிற் தடைந்து

மகிழ்ந்துசவ ணைகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த

வனிதாதி விடயசுக வாதனையர் மினமும்

புருந்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறமற்

போக்கியிட றுணைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர்.

(இ - ள்.) பகர்ந்த - முற்கூறிய, உயிருண்மை - ஆத்மரிச்சயத்திற்கு,
விலக்காக - விக்கினமாக, வரும்-வராநின்ற, (பிரதிபந்தம்)பூதப்பதிபந்தம்-
பூதப்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பதிபந்தம்-வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம், பின்-
பின்பு, கிழ்ந்த - விளங்கிய, ஆகாமியப்பதிபந்தங்களென - ஆகாமியப்
பிரதிபந்தங்களென மூன்றும், (அவற்றுள்) முத்திநேயமொடு - முழுட்
சத்துவத்துடன், துறந்து - இச்சைக்கு விஷயமான யாவற்றையும்கிடத்து,
குருபரணை - சற்குருவை, அறிந்து - இவர் கம்மையிரட்சிக்கத் தக்கவரென்
றறிந்து, அடைந்து - சரணாகதியடைந்து, மகிழ்ந்து-மனமுலவந்து, சவணாதி
கம் - சிரவணாதித்திரயக்களை, உற்றிடினும்-அடைந்திட்டாலும், முன்னுந்
ந்த - முன்னனுபவித்த, வனிதாதி - பெண் முதலிய, விடயம் - விஷயங்
களிலுண்டாகிய, சுகவாதனையால் - சிற்றின்பவாசனையால், தினமும் -
நாடோறும், புருந்து - அகத்திற் புருந்து, மனநிலை கலக்கி - மனோரிச்சயத்
தைக்குழம்பச்செய்து, உயிருண்மை - ஆத்மரிச்சயத்தை, உறமல் - அடை
யாவாறு, போக்கியிடறணை - நீக்கியிடுதலை, பூதப்பதிபந்தமென்பர் - பூதப்
பிரதிபந்தமெனச் சத்துக்களுரைப்பார்கள், என்று.

பூதம் - இறந்தகாலம், உயிருண்மை - ஆத்மசாட்சாத்காரம். (கச௦)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ள்ளைய விரண்டுபிரதிபந்தங்களின் இலக்கண முணர்
த்துகின்றார்.

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு சூதர்க்க

மறுகிடுஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வானி

யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுறு தமிழ்த்
 லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
 யிடலரிய சநநமின்னுஞ், சிலவடைந்தா லன்றி
 விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
 மொமெருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மாண்ம
 வுண்மையுறு தமிழ்த்தலா காமியப்பதி பந்தம்.

(இ - ள்.) மடி - சடபுத்தியும், விடயாசத்தி - விடயவிச்சையும், அபி
 மானமோடு - அபிமானமும், குதர்க்கம் - குதாக்கமும், மறுகிடும் - மனங்
 கலங்கற்றேதுவான, சிற்றினஞ்சேர்தல் - அறிவினமையோர் குழாங்களைச்
 சேர்த்தலும், சபலத்துவாதி - சஞ்சலத்தன்மை முதலிய குணங்களை, அடை
 சுவின் - அடைதலுமாகிய இவற்றால், மெய் தெரிந்தும் - உண்மையறிந்
 தும், உயிருண்மையுறுது - ஆத்மசாட்சாத்காரத்தை யடையவொட்டாது
 அழித்தல் - கெடுக்கின்றதெதுவோ, அது-அதுவே, வர்த்தமானப் பதிபந்த
 மாகும்-வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாம், விடலரிய-நீக்குதற்கரிய, சநநம்-பிற
 ப்பை, இன்னும் - இன்னமும், சிலவடைந்தாலன்றி - சிலபெற்றால்ல்லது,
 பிரமாதியுலகு-சத்தியலோக முதலியவற்றில்வைத்த, இச்சைவிடாசெனும்-
 இச்சைநீங்காதென்கின்ற, தோடமொடு - தோஷத்துடன், மருவி - சேர்
 ந்து, மறைப்பொருளை - வேதார்த்தத்தை, உணர்ந்திடினும் - அறிந்திருந்
 தாலும், ஆன்மவுண்மை - ஆத்மசாட்சாத்காரத்தை, உறுது - அடைய
 வொட்டாமல், அழித்தல் - கெடுப்பதே, ஆகாமியப்பதிபந்தமாம் - மேல்
 வருமாகாமியப் பிரதிபந்தமாகும். என்று.

வர்த்தமானம் - கிகழ்காலம்.

பூதப்பிரதிபந்தம் ஆத்மதரிசனமாகியும் முன்னனுபவித்தவிடயானு
 பவத்தைச் சிந்தித்தல்; வர்த்தமானப் பிரதிபந்தம் இப்போது காணும்
 விஷயங்களி லிச்சையுண்டாதல்; ஆகாமியப்பிரதிபந்தம் மேல்வரும் விடய
 லாபங்களைக்கருதிற்றல்.சபலமென்றது நிலையின்றி மின்போலத்தோன்றி
 மறைதலை. அஃதாவது சித்த மொருநிலையினில்லாது சஞ்சலப்படுதல். குரு
 முகமாயாத்ம விசாரஞ் செய்யு மிடத்து முன்னனுபவித்த விடயவாசனை
 தாக்குவதால் மனங்கலங்குவது பூதப்பிரதிபந்தமும், அங்ணம் விசாரித்த
 மெய்யுணர்வை யிப்போது மடி விடயாசத்தி யாகிகளாற்கெடுப்பது வர்த்த
 மானப்பிரதிபந்தமும், இன்னஞ் சிலபிறப்பெடுத்துப் பெரும்போகங்க ளனு
 பவித்தாலல்லது இச்சைவிடாசென்கின்ற சங்கற்பம் வஸ்து கிச்சயந்தெரிந்
 தும் அஃதாகவொட்டாமற் செய்யவதால் ஆகாமியப் பிரதிபந்தமுமாம். பிர
 திபந்தம் - தனக்கு வேறாககின்ற பந்திப்பது.

(நா - ம்.) பூதாதிப்பிரதிபந்தங்கள் சிவானுதியனுசந்தானத்தினுண்
 டான ஆத்மசாட்சாத்காரத்தைக் கெடுத்தலால் அவற்றை நீக்குதற்காக
 வுணர்ந்தினுரென்பதாம். (கசக)

அ - ௨௨

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பூதாதிப் பிரதிபந்தங்கட்கு இடையூறான ஞானதிமூன்றும் அவற்றின் ஒவ்வொன்றற்கு முரிய காரணத்தினைக் கூறவான் ஞானதிமூன்றன் காமமும் அவற்றின் ஞானத்தின் காரணதி மூன்றனிலக்கணமும் முணர்த்துகின்றார்.

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான் பயில்வ
பகர்ஞான வயிராக முபரதியா மவற்றின்
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப
மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு
முந்துசவ ணாதிகமே காரணமான் மாவு
மூலவகங் காரமும்வே ருக்குதலே சொரூப
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்
நணுகுதலே காரியமென் றறைகுவர்மு தறிஞர்.

(இ - ள்.) பந்தமவை-முற்கூறிய பூதாதிப்பிரதிபந்தங்கள், மூன்றினையும்கூறியும்-மூன்றையும், கடந்திடுவான் - நீக்குமித்தம், பயில்வ - அப்பியாசஞ் செய்யத்தக்கவை, பகர் - சொல்லாசின்ற, ஞானம் - ஞானமும், வயிராகம்-வயிராகமும், உபரதியாம் - உபரதியுமாம், அவற்றின் - அம்மூன்றனது, இலக்கணம் - இலக்கணமாவது, காரணமொடு - காரணமும், சொரூபம் - சொரூபமும், மருவு - பொருந்திய, காரியமென - காரியமுமென்று, தனித்தனி - ஒவ்வொன்றற்கும், வந்தணுகும் - வந்துபொருத்தும், ஞானக்கு - (அவற்றின்) ஞானத்திற்கு, முந்துசவணாதிகமே - முதன்மையான சிவவணதிமூன்றாமே, காரணம் - காரணமாம், ஆன்மாவும் - கூடத்தினையும், மூலவகங்காரமும் - மூலவகங்காரத்தினையும், வேருக்குதலே - பிரித்தறிவதே, சொரூபம் - சொரூபமாம், நந்து - நசிக்குமியல்புள்ள, அகங்காரகதமயற்கு - அகங்காரசம்பந்தமான ஜீவனுக்கு, தான்கரியாய் - கூடஸ்தனாகிய தான் சாட்சியாக, நணுகுதலே - பொருத்துதலே, காரியமென்று - காரியமாமென, அறைகுவர் - சொல்லுவார்கள், முதறிஞர் - பேரறிவை யுடையவர்கள், எ-று. தான் - அகை.

சவணதி பென்றதனான் மனன நிதித்தியாசனமுகொள்க. ஞானத்திற்குச் சிவவண நிதித்தியாசனங்கள் காரணமும், அவற்றால் அனாதம் சம்பந்தமின்றி யாத்மாவைத் தனியே தரிசித்தல் சொரூபமும், அநாதம் சம்பந்தமான சேவனுக்குத்தான் சாட்சியாய்விளங்குவதே காரியமுமாம்.

(தா - ம்.) இங்கணக்கூறிய விசாரஞானத்தினு லாகாமியப் பிரதிபந்தம் நீங்குமென்பதாம். (கஉஉ)

அ - ௨௩

இச்செய்யுளில் மூன்னிறத்த முறையால் ஏனைய விரண்டிற்குங் காரணதி மூன்றனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வேண்டிமவயி ராக்கியத்திற் குற்ற வனிதாதி
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்

காண்டலது காணமெத் திறந்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொரூபம்பின் புருமைகா ரியமா
மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமர் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் மிசைப்பர்
விளம்பலுறு ஞானதி கட்கவதி மொழிவாம்.

(இ - ள்.) வேண்டும் - அறிஞரால்விரும்பத்தக்க, வயிராக்கியத்திற்கு-
முற்கூறியவைவராக்கியத்திற்கு, உற்ற - பொருத்திய, வனிதாதி-மனைவி முத
லிய, விடயத்தில் - விடயங்களில், நிலையாமை முதலாய - அனித்தியமா
திய, குற்றக்காண்டலது - தோடதெரிசனமே, காரணம் - காரணமும்,
எத்திறத்தானும் - எத்தப்பிரகாரத்தினும், அதனை - அவ்விஷயானு
பவத்தை, கழன்றிடுதல் - நீங்குவதே, சொரூபம் - சொரூபமும், பின்புரு
பாய - பின்னு மவ்விடயங்களிற் புகாமையே, காரியமாம் - காரியமுமாம்,
மாண்ட - மாட்சிமையுள்ள, உபரதிக்கு - உபரதிக்கு, இயமாதிகளே - இய
மாதியவ்விடயங்களையோகங்களே, காரணம் - காரணமும், சூழ் - சங்கற்பரூப
மான, மனமொடுங்கல் - மனமடங்குவதே, சொரூபம் - சொரூபமும், புறக்
கருமந்தன்னில் - முன்விடுத்தபகிர்முக வியாபாரங்களில், மீண்டுபுகும் -
திரும்பச்செல்கின்ற, மயலறுதல் - மயக்கநீங்குவதே, காரியமொன்றி -
காரியமுமாமென, இசைப்பர் - சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள், விளம்பலு
றும் - முற்கூறிய, ஞானதிகட்கு - ஞானமுதலிய மூன்றற்கும், அவதி
மொழிவாம் - அவதியைச் சொல்லுவாம், என்று. அவதி - எல்லை.

வனிதாதி என்றதால் பஞ்சணை, செளக்கியபோசனம், சுகந்தம், வஸ்
திரம், ஆபரணம், தயிலம், தாம்பூலமுதலியனவுங்கொள்க, நிலையாமையென்
றதால் எதிரிட்டுத்தோற்றும் விடயங்களியாவும் அனித்தியமெனக்கொள்க.
இயமாதிகள்-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம்,
தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன. ஞானதி யென்றமையின் வைராக்கிய
மும் உபாதிபுகொள்க. புறத்தொழில்-பாகியவிடயத்திற் செல்லுஞ்சரியை
கிரியைகள். முற்கூறிய வைராக்கியத்திற்கு விடயங்களிற்றோஷ திருஷ்டி
வருவதேகாரணமும், அங்ஙனமுண்டான விடயவாசனையை நீக்குதலே
சொரூபமும், அங்கனம் நீக்கினவிடயத்திற் பின்னரிச்சை பிறவாததே
காரியமுமாம். உபரதிக்கு அட்டாங்கயோகஞ் செய்வதே காரணமும்,
அவற்றால்மனமொடுங்குதலே சொரூபமும், முன்னர் நீக்கின கருமங்களில்
மீண்டும் மயக்கம் வாராததே காரியமுமாம்.

(தா - ம்.) இங்ஙனங்கூறிய வைராக்கியத்தினால் வந்தமானப்பிரதி
பந்தமும், உபரதியினுற் பூதப்பிரதிபந்தமும் நீங்குமென்பதாம்.

அ - னக.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் ஞானதிகளின் வதியினிலக்கண
முணர்த்துகின்றார்.

தக்கதே கரன்மபா வம்போலப் பிரமத்
தானென்னுந் திண்மைஞா னத்தினுக்கா மலதி

வேழத்தினாமணி மூலமுமுரையும்.

பிரமதிபதம் தரும்பெனவே நினைத்தல்
 விளம்புவியி னக்கிபத்திற் கவதிகழுத் தியன்போற்
 னெஞ்செரு மங்கனையித் தினைபுனை யாகம
 தோனதமுப ிதிக்கவதி யாகுமிவை முன்றும்
 புக்கொருவ னடைந்தமே விதமுன்னம் விடாது
 புரிந்தமா தவத்தின்வலி பென்றழிக தெரிந்தே.

(இ - ள்) தக்க - உரிமையான, தேகான்மபாவம்போல - தேகநே யாத்மாவெனப் பாவிப்பதுபோல், பிரமம் - பிரமமே, தானென்னும் - தா னென்கின்ற, தின்மை - திடபோதமே, ஞானத்தினுக்கு - ஞானத்திற்கு, ஆமவதி - அவதியாம், பிக்க - மேலான, பிரமதிபதம் - சத்தியலோகாதி பதப்பிராப்திகளை, துரும்பெனவே - திரண்டபோல, நினைத்தல் - நினைப் பது, விளம்பும் - முற்சூறிய, வயிராக்கியத்திற்கு - வைராக்கியத்திற்கு, அவதி - அவதியாம், சுழுத்தியன்போல் - சுழுத்தி யுடையவனைப்போல, தொக்க - பொருத்திய, கருமங்களைத்தினையும் - எல்லாக் கருமங்களையும், சினையாகம-மறப்பதே, தோன்றும் - விளங்கா சின்று, உபரதிக்கவதியாகும் - உபரதியினவதியாம், இவை முன்றும் - இத்தொனதி மூன்றாயும், புககு- புகுத்து, ஒருவன் - ஒர்புருடன், அடைந்தமேல்-அடைவாளுயின், இது - இது, முன்னம் - ஜென்மாத்ரங்களில், விடாது புரிந்த - சங்காமற்செய்த, மாதவத்தின் - மகாதவத்தினது, வலியென்று - வல்லபமென, அறிக தெரிந்து - உணர்ந்தறிவாயாக, எ-று. ஏ - ஈற்றகை.

பிரமதிபதம் என்றமையின், பிருதவிலோக பதப்பிராப்திபரியந்த் முங்கொள்க. அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகத் தானையிடுப்பதுபோல அஞ்ஞா னம் சீங்கியகாலத்தில் பிரமத் தானய் விளங்குதல் ஞானத்திற்கும், பதப் பிராப்திகளைத்தினையும் துரும்பாக வுபேட்சித்தல் வைராக்கியத்திற்கும், கருமங்க ளனைத்தினும் மனமெழா திருத்தல் உபரதிக்கும் அவதிகளாம்.

(தா - ம்.) ஞானாதி மூன்றனிலையினளவு கூறியவாரும். (கசச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்சூறிய ஞானாதிகளின் பலமும் அவற்றுள் ஞான மே முக்கியமெனவும் ஏனைய விரண்டும் கௌனமெனவு முணர்த்துகின் றார்.

குறையகலும் வயிராக முபரதிபா மிரண்டும்

கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா
 முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்குஞான

மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையெனு சிற்க
 முறியுமா நெடும்பணையோன் விழினைவின் றேனு
 முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்

பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையார்
பிறந்திடுந்துக் காணுபவ முளதாத நிண்ணம்.

(இ - ள்.) குறையகனும் - குற்றமற்ற, வயிராகம் - வைராக்கியமும், உபரதியாம் - உபரதியுமாகிய, இரண்டும் - இவ்விரண்டும், கூடி-ஒருபுருடனைக்கூடி, ஞானங்கூடாதாயின் - ஞானங்கூடாவிடின், முத்தியரிதாம் - மோட்சங்கிடையாதாம், உறுநினிய - இனிமைடொருந்திய,யிசை - மேலான, உலகபதங்கிடைக்கும் - சத்தியலோகபதப் பிராப்தியுண்டாம், ஞானமொன்றும் - ஞானமாத்திரம், அடைந்து - பெற்று, அவையிரண்டும் - உபரகிவைவராக்கியமான வய்விரண்டும், இலையேனுநிற்க-இல்லையாயினுமிருக்கட்டும், முறியுமரம்-வேரோடுமொடிந்து வீழ்கின்றமரத்தின், கெடும்பனையோன் - கெடியகிலையிலிருப்பவன், விழநினவின்றேனும் - பூமியில் வீழ மனமின்றாயினும், முறிய - மரமுறிந்துவிழ, விழல்போல - அம்மரத்தினிற்பவன் பூமிபதனமாதல்போல, தேகாந்தமதனில் - தேகாந்தத்தில், பெறுவனுயர்முத்தியினை - மேலானமோட்சத்தையடைவன், உடற்கமைந்த - தேகத்திற்கமைந்த, வினையால் - பிராரத்தகன்மத்தால், பிறந்திடும் - உண்டாகும், துக்கானுபவம் - துக்கமனுபவித்தல், உளதாதநிண்ணம் - உண்டெனபதுநிச்சயமாம், எ-று. ஏ-அசை.

பணை - பிராரத்ததேகத்திற்கும், விழல் - முத்தியடைதற்கு முவமித்தவாரும். தேகாந்தமதனிற் பெறுவனுயர்முத்தி என்றமையின் சத்தியோ (உடனே) முத்தியெனவும்; உடற்கமைந்தவினை என்றமையின் சஞ்ஞித ஆகாமியம்நீங்கின பிராரத்தவினைமாத்திரமெனவும்; துக்கானுபவமுளதாத நிண்ண என்றமையின் பிராரத்தத்தால் வருஞ்சுகதுக்கமனுபவிப்பனெனவும் பெற்றும். பெறவே, வைராக்கியவுபரதியில்லாதவன் சுகதுக்கமனுபவிப்பானென்பதும் இச்சுகதுக்கங்கள் அனுபவத்தால் நீங்குவதே யன்றி மேல்வினாவிற் கேதுவாகாதென்பதுங் காண்க.

(தா-ம்.) வைராக்கியமுபரதிகட்குப் பதப்பிராப்தியே பலமன்றிமுத்தியன்றென்பதும் ஞானமொன்றற்கு முத்தியே பலமென்பது மிம்முன்றங் கூடியிருக்கின் சுகதுக்கமின்றிச் சத்தியோமுத்திவெனென்பதும் உணர்த்தியவாரும். (கசடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சிவனானதிமூன்றின லுதயமான ஞானம் அபரோட்சமாதற்கேதுவான சமாதி கூறுவான்றொடங்கி அதற்குச் சாதனமாயுள்ள ஞானபூமிகளினேழிமுமமும் அவற்றுள் இரண்டனிலக்கணமு முணர்த்துகின்றார்.

சாற்றரிய சுவேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிசத்
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே
மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமு தமிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளெனப ரவறாட்.

தோற்றிடுகான் மூடனா யிருந்தகா ரணமென்

சுருதிசூரு வாலறிவ லெனக்கினைதல் சுவேச்சை
மாற்றரிய சுருதிசூரு வாறசிறிது தோன்றும்

வைராகத் துறுதல்சதா சாரவிசா ரணோபி.

(இ - ள்.) சாற்றரிய - சொல்லுதற்கரிய, சுவேச்சை - சுவேச்சையம், விசாரணை - விசாரணையும், தனுமானசி - தனுமானசியும், சத்வாபத்தி - சத்வாபத்தியும், அசம்சத்தி - அசம்சத்தியும், பதார்த்தாபாவணை - பதார்த்தாபாவணையும், மேல் - மேலான, தரியகாமியெனும் - தரியகாமியுமென்கின்ற, இவற்றினை - இவ்வேழியையும், மூதறிஞர் - பேரறிவையுடைய சத்துக்கள், விளங்கு-விளங்காநின்ற, சத்தஞானபூமிகளென்பர் - ஞானபூமிகளெனென் சொல்லுவார்கள், அவற்றுள் - அவைகளுக்கும், தோற்றிடும் - தோற்றுகின்ற, நான்மூடனும் - யான்மூடனாக, இருந்தகாரணமென் - இருந்தகாரணமென்ன, சுருதி-வேதவாக்கியத்தினாலும். சூருவால்-ஆசிரியருபதேசத்தினாலும், அறிவென - அறிந்துகொள்வேனென்று, நினைதல் - கருதுவதே, சுவேச்சை - சுவேச்சையாகும், மாற்றரிய - நீக்குதற்கரிய, சுருதிசூருவால் - வேதங்களினுமாகிரியரானும், சிறிதுதோன்றும் - கிஞ்சித்துண்டான, வயிராகத்துறுதல் - வைராக்கிய பலத்தினுண்டாகும், சதாசாரம் - சதாசாரப்பிரவிர்த்தியே, விசாரணை - விசாரணையாம், ஏ-ஹ. ஏ-ஈற்றை.

ஞானபூமியென்றது ஞானம்விளைதற் கேதுவான ஸ்தானத்தை. ஆவென்பது சுருதியென்பதினும் கூட்டப்பட்டது.

(II - ம்.) நிஷ்காமபுண்ணியபரிபாகத்தாற் சத்தந்தரமாயுதயமான ஞானம் அவ்வியத்தமா யிருந்ததைக்கொண்டு விடயங்கள் யாவையுந் துக்கமெனக்கண்டும் தத்தரிசனம் வியத்தப்படாதிருந்தது யாதுகாரணமென்பார் தோற்றிடுகான் மூடனாயிருந்தகாரணமென் எனவும், இவ்வறியாமையை நீக்குமேதுவைக்கொண்டு நீக்கக்கருதினென்பார் சுருதிசூருவாலறிவல் எனவும், அவ்வணமுள்ள துக்கத்தைநீக்கிச் சுகத்தை விரும்பினென்பார் சுவேச்சை எனவும், மஹாவாக்கியத்தினாலும் பிரமோபதேசத்தினாலும் விளங்கும் பரமசுகஞ் சிறிதுதயமாமென்பார் சுருதிசூருவாற் சிறிது தோன்றும் எனவும், அதனால் பிரமாதிபதற் துரும்பாகத்தோன்றும் நிராசையுண்டாமென்பார் வைராகத்துறுதல் எனவும், அதனால் ஆத்மநாதம் விவேகஞ்செய்து அனாதமாவைநீக்கியாத்மாமைப் பூரணமாக விசாரித்தானென்பார் சதாசாரவிசாரணை எனவும் கூறினார்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனையவற்றன் நான்கணிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய

வலியறுத றுன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்

விரவுந வாயவுல கினைக்கவென் றெண்ணி

மெய்த்தவான மாவுண்மை கருகல்சத்வா பத்தி

பரவலுறு முலகுதோன ருதுசமுத தியன்போற

பகரபிவு மாத்நிரையாய் நிறலசம் சத்தி

யொருவிவா சனைபனைத்து மிகுதுயிலோன் போல

யுயிராநந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம்.

(இ - ள்.) மருவலுறு - பொருந்நாரின்ற, சுமேசனை-சுமேச்சையும், விசாரணை-விசாரணையுமாகிய விவ்விரண்டின், வலியால்-அப்பியாச டலததி னால், விடயவலியறுதல் - விடயப்பற்று நீங்கலே, தனுமானகி - தனுமான சியாகும், அவற்றின்பயிலவால் - அம்முன்றன்பியாச பலததினால்,விரவு- கலந்திருக்கின்ற, நனவாயவுலகினை - சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்தை.கனவென்றெ ண்ணி-சொப்பனமாந கினைத்து, மெய்த்தவான்மா - உள்ளதான் வாத்மாவி னது, உண்மைகருதல் - சத்தாமாத்தித்தைச் சிந்திப்பது, சத்வாபத்தி-சத் வாபத்தியாம், பரவலுறும் - விரிந்திருக்கின்ற, உலகுதோன்றாது - சகத் தோற்றரவின்றி, சுழித்தியன்போல - சுழத்தியுடையவனைப்போல, பகர் - சொல்லாகின்ற, அறிவுமாத்நிரையாய்-சின்மாத்நிரமாய், நிறல்-நிற்பதே, அசம்சத்தி - அசம்சத்தியாகும், ஒருவிவாசனையனைத்தும் - சர்வவாசனைக ளையுநீக்கி, மிகுதுயிலோன்போல-காட்சித்திரை யடைந்தவனைப்போல, உயிராநநத் தொடுங்கல் - ஆத்மாநந்தத்திலயிப்பதே, பதார்த்தாபாவனை யாம் - பதார்த்தாபாவனையாம், என்று, தான்-அசை.

விடயவலியறுதல் - விஷயாசத்தி நீங்குதலாம்; நீங்கலே,மனஞ் சிறுகு மெனக் கொங்க, ஆசத்தி - ஆசை.

(உ - ள்.) முறையியவிரண்டு பூமியின் அப்பியாசமுதிர்ச்சியா லென் பார் சுவேச்சைவிசாரணைவலியால் எனவும், அதனால்விடயஅவாவிறகுச்சீர ணம் வந்ததென்பார் விடயவலியறுதல் எனவும், அதனால் மனம்அணுத்துவ மாய்க் குறகின தென்பார் தனுமானகிஎனவும், இக்கன மறிவு வளர்தலும் மனஞ் சிறுகலுமாகப் பழகி வருதலென்பார் அவற்றின் பயிலவால் எனவும், அதனால் சாக்கிரத்தில் நிச்சயமாகத் தோற்றப்பட்ட திருசி யங்களைச் சொப்பனத்தைப்போல மித்தையாகக் காண்பானென்பார் நன வாயவுலகினைக் கனவென்றெண்ணி எனவும், இவ்வுண்மெண்ணிப் விடத்து ஆத்மசத்தைத் தரிசித்தானென்பார் மெய்த்த வான்மா வுண்மை கரு தல் சத்வாபத்தி எனவும், இவ்வனுபவத்தினுற் சொப்பனப் பிரபஞ்சம் மனதேயெனக் கண்டவிடத்து அச்சொப்பனத் தோன்றாது மனமாத்நிர மாய் நிற்பதுபோல நுன் கனவெனக் கண்ட உலகம் காண்பானுகிய திரு க்கு மாத்திரமாய் நிற்குமென்பார் உலகுதோன்றாது சுழத்தியன்போற் பக ரபிவு மாத்நிரையாய் நிறலசம்சகவி எனவும், இங்ஙனம் நிறலால் வாச னாட்சயமாய்ப் பிரமாநந்தம் வெளிப்படு மென்பார் ஒருவிவாசனை யனைத்து மிகுதுயிலோன்போல யுயிராநநத் தொடுங்கல் எனவும், இப்போதாநந்த

விடத்துச் சர்வமூந் தன்மயமாய் வினங்குமென்பார் பதார்த்தாபா
வனை எனவுங் கூறினார். (கௌ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஏனையவொன்ற நிலக்கணமும் இப்பூமிகளிலுள்ள
அனுபவத்தை யபரோட்சப் படுத்தற்குச் சகாயமான சட்சமாதியி நிலக்
கணக் கூறுவான் தொடங்கி அவற்றிமாமு முணர்த்துகின்றார்.

உண்டிலையென் னும்லகங் கிருதிநிரங் கிருதி

யுறமலறி வருவாய வத்துவித பதத்துட்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ னியமாங்

கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்

கூறலுறு சத்தானு வேதநிரு விதற்ப

மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொ டகமென்னு

மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம்.

(இ - ள்.) உண்டு - ஒன்றையுண்டெனவும், இலையென் னும் - இல்லை
யெனவுஞ் சொல்லாமல், அகங்கிருதி - அகவிகாரமும், நிரங்கிருதி - புற
விகாரமும், உறமல் - தோன்றாமல், அறிவுருவாய - ஞாப்திஸ்வரூபமாகிய,
அத்துவிதபதத்தன் - அத்துவிதபதத்தில், கண்டது - வெளியிற் காணப்
பட்டதான, ஒருவறுங்குடம்போல் - ஒரு வெறுங்கடத்தைப்போல, உட்
புறம் - உள்ளும்புறமும், சூனியமாங்கதி - சூனியமா யிருக்குமிடமே, துரிய
காமியாம் - துரியகாமியாகும், உபரதியை - மூர்கூறிய வுபரதியை, அடைந்
துகொண்டு - அனுசரித்துக்கொண்டு, இலகலுறு - வினங்காநின்ற, திரிசி
யானுவேதம் - திரிசியானுவித்தமும், பின்கூறலுறு - பின்சொல்லப்பட்ட,
சத்தானுவேதம் - சத்தானுவித்தமும். நிருவிகற்பம் - நிருவிகற்பமுமென,
புறமொடக மென்னும் - உட்புறமென்கிற, இருபேதமடைந்து - இருவகை
ப்பேத மடைங்கிருப்பதால், எண்டரு - கருதற்கியன்ற, சட்சமாதிகளாம் -
ஆறுசமாதிகளாம், அவற்றை - அச்சமாதிகளை, முறையின் - நிரலே, இவண் -
இவ்விடத்தில், மொழிவாம் - சொல்லுவாம், ■ - று.

நிரகங்கிருதி யென்பது நிரங்கிருதி யென விகாரமாயிற்று. புறமொ
டகம் என்றையின் புறத்தின்மூன்றும் அகத்தின் மூன்றுமாகச் சமாதியா
றும். இவ்வுணுசந்தானம் திரிசியத்தை யனுசரித்து வருதலால் திரிசியானு
வேதமெனவும், திருக்குவானசத்தை யனுசரித்து வருதலால் சத்தானுவேத
மெனவும், இவ்விரண்டையு மனுசரியாமற் சுவயமாய் விகற்பமின்றிச் சச்சி
தாநந்தமாய் வருவது நிருவிகற்பமெனவும், திரிசியத்திற் றன்னைக் காண்
பது புறமெனவும், தேகாதி யகக்கரணத்திற் றன்னைக் காண்பது அகமென
வுங் கொள்க.

(ப - ம்.) முற்கூறிய சிற்சகானுபவத்தினால் சத்தசத்து, பாகியாந்தரம் முதலிய பேதமியாவுமின்றிச் சின்மாத்நிரமான வத்துவித ஸ்வரூபத்தைத் தவிர மற்றொன்றுமில்லாததே துரியாதீத மென்பார் துரியாகாமியாம் என வுங் கூறினார்.

சரியையாத் தி மூன்றுங்கடந்த ஞானபாதத்திற்குச் சாதனமான சுவே ச்சை விசாரணை தனுமானி யென்னு மூன்றும் அப்பியாச பூமியெனவும், சத்துவாபத்தி - அசம்சத்தி - பதார்த்தாபாவணை - துரியமென்னு நான்கும் அனுபவ பூமியெனவும், இவ்வனுபவ பூமிகளால் நிரலே பிரமவித்து - பிரம வரன் - பிரமவரியான் - பிரமவரிட்டனெனச் சேவன் முத்தர்களது தாரதம் மியங்களை நப்பட்டன வெனவும், இப்பூமிகளின் அனுபவமுடைய புருடனு க்கு முற்கூறிய மூன்று பூமியுஞ் சாக்கிரமும், நான்காம்பூமி சொப்பனமும், ஐந்தாம்பூமி சுழுத்தியும் ஆறாம்பூமி துரியமும் ஏழாம்பூமி துரியாதீதமு மாகிய பஞ்சாவத்தைகளா மெனவுமறிக.

(நா - ம்.) இவைகள் அப்பியாசத்திற் தாரதம்மியமா யிருப்பதன்றி யனுபவத்தினுற் தாரதம்மியமா யிருப்பதைக்கண்டு இவ்வவதிகட்கதீதமாக வேண்டி இஞ்ஞான பூமியினிலக்கணங்களை யுணர்த்தியவாரும்.

அ - நக.

இச்செய்யுளிற் புறச்சவிகற்பசமாதியி னிலக்கண முணர்த்துகின் றார்.

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றனைக்குறித்து நாம

கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்தைத்

தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்

சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை

விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து

மெய்த்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற

கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதியென லாகுங்

கிளந்தபுறச் சத்தானு வேதமது கிளம்பில்.

(இ - ள்.) கடாதிவிடயத்தினில் - கடமுதலிய விடயசமூகத்தில், ஒன் றனைக்குறித்து - யாதொன்றை யாவது குறித்து, நாமகற்பனையோடு-கற்ப னாநாமத்துடன், உருவமெனும் = உருவமுமென்கின்ற, மாயையதன்றி ரத்தை - மாயையின் அம்சமாகிய வவ்விரண்டையும், தடாதுவிடுத்து-தடையி ல்லாமனீக்கி, அத்திபாதிப் பிரியமென்னும் - அஸ்திபாதிப் பிரியமென் னின்ற, சச்சிதாநந்தமாம் - சச்சிதாநந்தமாகிய, பிரமத்தின்றிறத்தை - பிரம த்தின் அம்சத்தை, விடாது - இடைவிடாமல், அனுசந்தானம்-அப்பியாசம், செய்தடுதலே - செய்வதே, புறத்துமெய் - பாகியத்திலுள்ள, திரிசியானு வேதம் - திரிஸ்யானுவித்தமென்னும், பெயர்கொள்கின்ற - நாமம்பெற்றி ருக்கின்ற, கெடாதது-நசியாததாகிய, ஒரு-ஒப்பற்ற, சவ்விகற்பசமாதி யென

லாகும்-சலிகற்பசமாதி யென்று சொல்லப்படும், கிளந்த-முற்கூறிய, புறச் சத்தானுவேதமது-புறச்சத்தானுவித்தத்தை, கிளப்பின்-கூறின், எ - மு.

(ப - ம்.) காணப்பட்ட திருசியங்களில் மாயையின் தன்மையானநாம ரூபத்தை நீக்கிப் பிரமாமச்சத்தால் யதார்த்தமாக விளங்குகிற சச்சிதானந்த மாயப் பழகவேண்டிமென்பார் கடாதிவிடயத்தினில் அனுசந்தானஞ் செய் துநெல் எனவும், அங்கனஞ் செய்தல் பாகியத்திலென்பார் புறத்து எனவும், அது திருசியத்தை யனுசரித்துவருதலென்பார் திரிசியானுவேதம் எனவும், அங்கனஞ்செய்தல் விடயங்களின் வேறுபாடென்பார் சவலிகற்ப சமாதி எனவும் கூறினார்.

(தா - ம்.) புறம்பிலுள்ள விடயங்களின் நாமரூப திருஷ்டியின்றிச் சச்சிதானந்த திருஷ்டியாகப் பழகவேண்டு மென்பதாம். (சுசக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையால் ஏனையவற்றுள் புறச்சத்தானுவே தமுதலிய மூன்றசமாதியி னிலக்கண ருணர்த்துகின்றார்.

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்

தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க

விச்சமா திகளபயின்ற வலியிறை றேன்று

மிரும்பிரமா நந்தகிலை தனின்மனஞ்சென் றெடுங்கி

நிச்சலமா யலையில்கடல் பேரலிருத்தல் புறத்து

நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக்

கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி

யானுவே தப்பெயர்கொள் சவ்லிகற்ப சமாதி.

(இ - ள்.) சச்சிதானந்த வருவாகுவதே-சச்சிதானந்த சொரூபமாகதே, பிரமந்தானெனவே-பிரமமேயென, தியானித்தல் - சிந்திப்பதே, அதுவாகு மென்க - முற்கூறிய புறச்சத்தானுவேதமென்றறிக, இச்சமாதிகள் - இவ் விருவகைச் சமாதிகளாயும், பயின்றவலியினால் - அப்பியாசித்தபலத்தினால், தோன்றும்-உண்டாகின்ற, இரும்-மேன்மையுள்ள, பிரமானந்தகிலை தனில்- பிரமானந்த ஸ்தானத்தில், மனஞ் சென்றெடுங்கி - மனோலயமாய், நிச்சல மாய் - சலனமின்றி, அலையில் கடல்போல் - நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போல, இருத்தல் - இருப்பதே, புறத்து - பாகியத்திலுள்ள, நிருவிகற்ப சமாதி யாம் - நிருவிகற்ப சமாதியாம், மனோகத காமாகிக்கு - மனதின்மனனுள்ள ராகத் துவேஷாதி விஷயங்களுக்கு, அச்சமறு - கனமான, கரிதானென்ற- தானே சாட்சியென்று, எண்ணுதல் - சிந்திப்பதே, உள் - அகத்தினுள்ள, திரிசியானுவேதம்-திரிஸ்யானுவித்தமென்னும், பெயர்கொள்-நாமமுள்ள, சவ்லிகற்பசமாதி - சலிகற்ப சமாதியாம், ■ - மு.

(ப - ம்.) ருண்ணனுசந்தித்தவந்த சச்சிதானந்தமே பிரமசத்தென அனுசந்தித்து வருதலே புறச்சத்தானுவேதம் எனவும், இவற்றால் உதய

மான ஆரத்தத்தில் மனங்கரைந்துநின்றல் புறத்துநிருவிசற்பசுமாத்ரி எனவும், இத்தேகாதியந்தக் கரணங்கனாவ்வுருங் காமக்குரோதாதிகளின்சேட்டைக்குத் தான்சாட்சியாய்க் காண்பதை மனோகதகாமாதிக்குக்கரிதான் எனவும், இஃது அகவிடயத்தில் அனுசந்தானமாதவின் உட்டிரியானு வேதமனனவும், அதுதனக்குவேறுபாடாயிருத்தலின் உட்சவ்விகற்பசுமாத்ரி எனவுங் கூறினார்.

(நா - ம்.) சச்சிதாந்தமே பிரமமாகவும் அதன் சிந்தனையினுலுதய மான பிரமானந்தத்தில் மனங்கரைவதும் அகத்தினுள்ள சகல தத்துவங்களுக்கும் தான் சாட்சியாயிருப்பதுமாகப் பழகவேண்டு மென்பதாம். (௧௫௦)

அ - ஈக.

இச்செய்யுளில் ஏனைய அகச்சத்தானு வேதமாதிய விரண்டு சமாதிய நிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளியுருவந்

தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தானு வேதம்

பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்

புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே

யிங்ககைவி ரீபமெனப் பந்தமற விருத்த

லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றுனாற்

தங்கலுற வொழுதமியோ கிக்குமன மெங்குச்

சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே.

(இ - ள்.) சங்கமறு - அசங்க, சச்சிதாந்தவொளியுருவம் - சச்சிதாந்தசயம்பிரகாசவ்வுருபமே, தானெனச்சிந்தித்திடல் - தானெனச் சிந்திப்பதே, உட்சத்தானுவேதம் - அகச்சத்தானுவித்தசமாதியாம், பொங்குறு - விளங்காநின்ற, தன்னனுபூதிரசம் - கவானுபூதிரசாவேசம், தோன்றுமதனாற் - உண்டாவதனாற், புகன்ற - கூறிய, திரிசியஞ்சத்தமெனும் - திரிசியானுவேதம் சத்தானுவேதமென்னும், இரண்மெகன்ற - இரண்டையும் விட்டு, இங்கு - இவ்விடத்து, அசைவிரீபமென - அசைவற்ற சித்திரதீபத்தைப்போல, பந்தமறவிருத்தல் - பந்தநீக்கிநீப்பதே, இலங்கும் - விளங்காநின்ற, அகநிருவிகற்பசுமாத்ரி - அகநிருவிகற்பசமாதியாம், இவ்வாறானும் - இச்சுட்சமாதிகளிலும், தங்கலுறவொழுகும் - தரித்து நடக்கின்ற, யோகிக்கு - யோகிச்சுரனுக்கு, மனம் - மனமானது, எங்குச்சரிக்கும்-எங்கெங்கே சுஞ்சரிக்கின்றதோ, ஆண்டாண்டெலாம் - அங்கங்கெல்லாம், சமாதியெனலாம்-சமாதியென்று சொல்லலாம், என்று. ஏ-ஈற்றகை.

(ப - ம்.) சங்கத் தியாகமாய்த் தனித்து விளங்கிய சச்சிதாந்தமே ஆத்மாவெனவும், இவ்வாத்ம சிந்தனம் அகத்தி லனுசரித்துவருதல் அகச்சத்தானுவேதம் எனவும், அதனுண்டான ஆத்மாநந்தத்தில் முன்பழகின

விரண்டும்நீங்கி மனநகரைந்து நிச்சலமாய் நிற்பதே அகநிருவிதர்ப சமாதி எனவும், இதனால் இவன்மனம் ஆனந்தவடிவமாய் நின்றவின் சஞ்சரிக்கு மாண்டாண்டெலாஞ்சமாதி எனவுங்கூறியார். சங்கம்-கூட்டம்.

வினா:—திருசியானு வேதத்தையுஞ் சத்தானுவேதத்தையும் சவிகற்ப சமாதியெனச் சொல்வது யாதுபற்றி?

விடை:—நாமரூபவடிவ திருசியத்தை விகற்பித்துச் சச்சிதநந்தத் தைக் கிரகித்தலினாலும் சச்சிதநந்தமே பிரமமெனச் சிந்திக்கும்பேதம்இரு த்தலினாலும் இவ்விரண்டிற்கு மொரே நாமம் வந்ததென்க.

மனம் ஆனந்தவடிவமா மென்பது “மனநிறைத்திடி நமுதமாய்நிறைந் திடும்வையந், தனதுதாட்செருப் புலகெலாந் தோன்முச்சந் தரம்போல்” என்று வாசிட்டவ கூறுவதாலறிக.

(நா - மீ.) புறச்சத்தானுவித்த சமாதி மூன்றந் தற்பதசோதனையாம். அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் வாச்சியார்த்தமான வீசனையும், பின்னைய வொன்றும் லட்சியார்த்தமான பிரமத்தையும் விளக்கும். அகச்சமாதி மூன் றந் தொம்பதசோதனையாம். அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் வாச்சியார் த்தமான ஜீவனையும், பின்னையவொன்றும் லட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனையும் விளக்கும். இந்த லட்சியார்த்தத்தின் ஒருமையனுபவமுள்ளவனே சதா சமாதியை யுடையவனாவ நென்பதாம். (கருக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய சமாதிகளால் அனுபவமானஞானத்திற்குப் பலம் முன்னர்ப் பொதுவாகக்கூறினதன்றி யதன் சிறப்பைத் துக்காபாவ முதல் நான்காகத் தொகுத்தும் அந்நான்கனுள் முதலொன்றை நான்காக வகுத்துங் கூறுவான் றொடங்கி அவற்றிமாமும் இகலோக துக்கவிலக்க ணமு முணர்த்துகின்றார்.

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்

சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே

தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்களெனு மவற்றுட்

சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம்

பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழிதீ நாற்றம்

புகுபிணிகண் முதலனவுங் காரியதே கத்து

மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாகி

வியாதிகட்கு வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை.

(இ - ள்.) தக்க - தகுதியான, மாஞானபலம் - பூரணஞானத்திற்குப் பலமானது, துக்காபாவம் - துக்காபாவமும், சருவகாமாப்தியொடு-சர்வகா மாப்தியும், கிருதகிருத்தியம் - கிருதகிருத்தியமும், தொக்க - தொகுத்திரா நின்ற, பிராப்திப் பிராப்பியங்களெனும் - பிராப்திப்பிராப்பியமுமென் றின்ற, நான்கு - நான்காம், அவற்றுள் - அந்நான்கனுள், சொல்லிய - முற்

கூறிய, துக்காபாவம் - துக்காபாவமானது, இகபரத்தால் - இகலோக பரலோகமென்னும் பேதத்தினால், இரண்டாம் - இருவகையாம், (அவற்றை) பொய்க்கும் - மித்தையாகிய, ஓர் தூலவுடம்பு - ஒப்பற்ற தூலதேகத்தில், எழிலொழி - குரூபத்துவமும், தீகாற்றம்-தூர்க்கந்தமும், புரு - வராகின்ற, பிணிகண் முதலனவும்-வியாதி முதலானவைகளும், காரியதேகத்து - ரூட்சமதேகத்தில்,மிக்க - மிகுந்த, காமாதிபும் - காமக்குரோதா திகளானவாதிபும், காரணத்தினில்-காரணதேகத்தில், அவ்வாதி வியாதிகட்கு-அங்கனங் கூறிய * வாதிவியாதிக்கு, வித்தாம் - ஸீசமான, வாசனையும், சம்ஸ் காரமுமாகிய திரிவித சந்தாபமே, இகத்திரபை - இகலோக துக்கமாம், ஏ - ஹ, ஏ - அசை.

துக்காபாவம் - துக்கமின்மை. சர்வகாமாப்தி - யாவற்றினும் நிறைந்திருக்கின்ற நுகத்தையடைதல். கிருதகிருத்தியம்-செய்யவேண்டிய சாதகங்களனைத்துஞ் செய்துமுடிந்தது. பிராப்திப் பிராப்பியம் - அடையவேண்டிய பொருளனைதையு மடைதல். துக்காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம் என்றமையின் துக்கமு மங்கனமே யிரண்டாயின. பிணிகண் முதலனவும் என்றமையின் வாதபித்த சிலேத்துமங்கனாலும், விஷஸ்பரிச முதலாயினவற்றிற்குக் கீறிப்பாய்ச்சல் முதலானவற்றாலுந் துலத்திற்கு வருந் துன்பங்களும், காமாதிபும் என்றமையின் இராகத்துவேஷங்களாற் குகமத்திற்கு வருந் துன்பங்களும்,வித்தாம் வாசனையும் என்றமையின் இவ்விரண்டிற்குங் காரணமானவாசனையாற் காரணதேகத்திற்கு வருந் துன்பங்களு மெனக் கொள்க. கொள்ளவே, இரண்டாதி மூன்றுதேகத்தால் வருந் துன்பங்களே யிகலோக துக்கங்க னென்பதாயிற்று.

(தா-ம்.) இகலோக துக்காபாவம் வருவிப்பான் கருதியில்விகலோக துக்கம் நீங்கு நிமித்த மிம்முன்று சரீரங்கனால வருந் துன்பங்களைத் தரிசிப்பித்தவாரும். (கருஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இகலோக துக்காபாவமும் பரலோகதுக்கமுமாகிய விரண்டனிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

மித்தைபெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்

வேறாப துரியாரு னாதனைமே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் திருக்களிலா மையினான்

வரஞ்ஞிக் கல்விடும்பை மூன்றுமீலா திருத்தல
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்

புண்ணியம்வந் தென்றுபோம பாவமென லின்ற

சித்தமுறு சித்தனையே பரலோக துக்கந்

தெரியினெனப் புகன் றிவெர் திருக்க லுநல் லறிஞர்.

* ஆதி - மானசதாபம் (துன்பம்); வியாதி - தேகதாபம்.

(இ - ள்.) மித்தையெனும் - மித்தையென்று சொல்லப்படுகின்ற, மாயாகாரியம் - மாயையின் காரியமான, உடம்பாதிகளில் - தூலதேக முதலியவற்றிலும், வேராய - வேரான, துரியஞானத்தின் - பிரத்தியகாத்மாவின் ஞானத்தின் பின்னர், மேலாகவைத்த - பாரமார்த்திகமாயிருக்கின்ற, ஒருபோகம் - ஒருபோகமும், போத்திருக்கன் - அப்போகத்தை யனுபவிக்கும் போத்தாக்களும், இலாமையினான் - இலாமையினால், வரஞானிக்கு - மேலான ஞானவானுக்கு, அவ்விடுப்பை மூன்றும்-முற்றும் நிய அத்தக்கத்திரயங்களும், இலாதிருத்தல் - சம்பந்த மில்லாதிருப்பதே, பொய்தத-மித்தையாகிய, இகலோக துக்காபாவ மெனலாகும் - இகலோக துக்கநிலித்தியென்று சொல்லப்படும், புண்ணியம் - புண்ணியமானது, வந்து - என்றைக்கு வருமோ, பாவம் - பாவமானது, என்றுபோமென நின்ற - என்றைக்குப் போகுமோ வென்னின்ற, சித்தமுறு சந்தனையே - மனநிலுள்ள வாலோசனையே, பரலோக துக்கக் தெரியினென - விசாரிக்குமிடத்துப் பரலோக துக்கமென்று, புகன்றிடுவர் - சொல்லுவார்கள், திருக்கறு - குற்றமற்ற, நல்லறிஞர் - சுகபோதததையுடைய சத்தக்கன். ௭ - று.

வரும் என்பது உத்தேச திரிந்தின்றுது. ஐயவோகாரங்கள் தொக்குகின்றன.

வினா—பரலோக துக்கத்தைக் குறித்து வந்த பாவவெறுட்டும் புண்ணிய விருப்புந் துன்பமாயினவா நென்னை?

விடை—இங்கனமிவற்றைக் குறிக்கும்போதே வருமோ வாராதோ வென மனத்திற் கையமாதலினும் அங்கனங்கிடைப்பினும் அதுவும் இகலோக துக்கத்தைப்போலத் தூலதேகத்திற்குச் சுரமாதிரியோய்களினாலும், சூட்சுமதேகத்திற்குக் காமநோயாதிய வனிதாதிய போகங்களினாலும், காரணதேகத்திற் காதியாதியாதிய வாசனைக ணிறைந்திருப்பதினாலும் துன்பமேயாமென்க.

வினா—அற்றேல், வனிதாதிபோகங்களை யனுபவிக்கு மின்பமுந் துன்பமாயினவாநென்னை?

விடை—துக்கரூபமான விஷய வின்பமுந் துக்கமேயன்றி மற்றொன்றாகாமையாற் துக்கமேயா மென்க.

(தா - ம்.) துன்ப வடிவமான சரீரத்திரயங்களையும் அற்றை யனுபவிக்கும் அங்ககாரான்மாவையும் கேட்கின்றது மேற்சேடித்திருந்த பிரத்தியகான்மசொரூப சுகத்திலிருப்பதே இகலோக துக்க பாவமெனவுந், இம்மையிற்செய்த பாவமென்கண நீக்கும் மறுமைக்குவேண்மைய புண்ணியமென்கண முண்டாகுமென்க நுதிச் சாவப்பிராயச் சித்தமுஞ் செய்வதனோடு தேகாந்தத்திற் பரலோகத்தை விருப்பி வருந்துவதே பரலோக துக்கமெனவு முணர்ந்தியவாரும்.

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் பரலோக துக்காபாவ விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலையி னீர்போல்
ஞானியிரு வினையுமுறு மையினாலிற் தனத்திற்
நீர்ணுகு மனலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்
செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினுன்
மானமுலுண் வனத்திலுறு ததுபோல ஞான
மயனைவினை யாவுமுறு மையினால்ச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே.

(இ - ள்.) ஞானநிலை - ஆத்மஞான நிச்சயத்தை, அடைதலும்-அடைந்தமாத்திரத்தில், தாமரையிலையினீர்போல் - கமலபத்திரோதகம்போல, ஞானி - ஞானவானுக்கு, இருவினையுமுறுமையினால்-கர்மதொந்த மின்மையினால், இந்தனத்திற் நீர்ணுகும்-காட்டத்தி லக்கினியிருக்கும், அனலில் - அவ்வக்கினியில், விறகிலாததுபோல் - காட்டமில்லாததுபோல, கருமச்செயலில் - கன்மத்துவயவிவகாரத்தில், அவனும்-அவவிவேகியிருப்பன், அவனில்-அவ்விவேகியினிடத்தில், அஃது-அக்கருமத்துவயம், இராமையினால்-இல்லாமையினால், மான் - மிருகம், அழலுண் - அக்கினியினற் றபிச்சப்படுகின்ற, வனத்தில் - கானகத்தில், உருது - சேராதது, அதுபோல - அதுபோல, ஞானமயனை - ஞானசொருபனை, வினையாவும்-சகலகன்மங்களும், உருமையினால் - பொருந்தாமையினால், அச்சிந்தை - அச்சிந்தையானது, அவனில் - அந்த ஞானியினிடத்தில், எழாதிருத்தறனை - உண்டாகாதிருப்பதை, மேலோர் - மேலான சத்துக்கள், தக்க - தகுதியான, பரலோக துக்காபாவமென-பரலோக துக்காபாவமென்று, உரைப்பார்-சொல்லுவார்கள், எ - று. தான் - அன்று, ■ - அகச்சு.

மான் என்றமையின் இனம்பற்றிப் பறவை முதலானவையுங் கொள்க.

ஞானிக்குக் கமலபத்திரத்தையும், அக்கினியையும், அழலுண் வனத்தையும், வினைக்குச்சலத்தையும், விறகையும், மாணையு முவமித்தவாரும்.

வினா:—இங்ஙனங் கூறியவினைக ளெவ்வாறு நீங்கும்?

விடை:—அக்கினியினாலெரிக்கப்பட்ட விறகு அவ்வக்கினியமமாய் நீங்கினதுபோல, முன்னுள்ள சஞ்சிதவினை ஞானத்தாலெரிக்கப்பட்டு ஞானமமாய் நீங்கிற்றென்க.

வினா:—பின்னுள்ள ஆகாமியத்தால் வரும் வினைகள் நீங்குவ தென்கணம்?

விடை:—காடாக்கினியா யெரிசின்றவனத்தில் மிருகாதிகளுண்டாதலும் வருசலுநிலையாற்றப்போல, ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சத்துக்காரிடத்தில் வினைசுளுண்டாதலும் வருதலுமில்லையாமென்க.

வினா:—அற்றேல், அவ்வினைகளெரியுமென்றும் வாராவென்றுங்கூறினமையின் அவற்றின் சொருபமென்னே?

விடை:—அவை தமது தொழிலேயன்றி யவற்றிற்கோர் சொருபரின்மேன்க. எனவே, அவை தமது தொழிலாதலின் தமது சங்கற்ப நீங்கவே நீங்குமெனவுந், அந்நீக்கமே ஞானவியாபகமாய் விளங்குமெனவும், அந்நன்ம விளங்கவே யிவ்வினைகளுண்டாதற் கேதுவின்றெனவுங்காண்க.

வினா:—பிராபத்தவினை யனுபவித்துத்தீரவேண்டுமென்ப தென்னை?

விடை:—அவ்வினை ஞானேதயமாதற்குமுன்னரே யமைந்து உடலிருப்பிற் கேதுவா யிருத்தலினென்க.

வினா:—அற்றேல், அதனாலுண்டாகும் இரவினைகள் நீங்குவ தென்மனம்?

விடை:—அவ்விருவினைகளும் இவ்வினைப்புகழ்வார்பாலொன்றும் இகழ்வார்பாலொன்றமாய் நீங்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவையிங்ஙனமிருக்க, வினைகளை யொருமுதலாக நினைத்து இவ்வினை நீக்கிற் புறத்திறசேருமெனச் சிலர் கூறுவதென்னே?

விடை:—அவ்வினைகள் பரிபூரணசொருபமான தன்னிடத்தில் ஏகதேச சங்கற்பத்தா லுண்டானவையென்றறிந்து அவற்றைத் தனது நிருவிகற்பத்தாற் கரைக்கத்தெரியாத சிற்றறிஞர் அங்ஙனங் கூறுவரென்க.

(தா - ம்.) இங்ஙனங் கூறிய புண்ணிய பாவமென்னு மிருவினைகளும் நீங்கிய விடத்து அவற்றிற் சிந்தையெழுத்து சின்மாத்நிரமாய் விளங்குவதே பரலோக துக்காபாவ மெனவும் இந்நாண்கினாற் துக்கவிந்நிரயான சுகத்திலிருப்ப மெனவுங் கூறியவாரும். (கருசு)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்தமுறையாற் சர்வகாமாப்திய னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபெள மாதிரி

பிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டெற்ற

நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ

னனுருதலான் ஞானங்கொண் டந்சிவத்தின் கூறுய்த்

தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்

துவமிலகண் டாநந்த சித்திரேதான் றுதலே

பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வனறே.

(இ - ள்.) எல்லாவாழ்வினையுமுறும் - சர்வவசவரிய சம்பன்னனை, சார்வபௌமாதி - சார்வபௌமன் முதலாக, இரணியகர்ப்பாந்தமாய் - இரணியகர்ப்பவீராக, மேன்மேல்-உததரோத்தரமாய் (முறையே ஒன்றினொன்று நூறுமடங் கதிகமாக), வேண்டுற்ற - விரும்பத்தக்க, நல்லாநந்தங்க ளெலாம் - சிறந்த வாந்தங்களினைத்தும், பற்றிலா - பற்றற்ற, அறிஞன் - ஞானவான், நணுகுதலால் - அடைந்திருப்பதனால், ஞானங்கொண்டு - ஞானத்தினால், அறி - அறியத்தக்க, சிவத்தின்கூறாய் - பிரமாம்சங்களாய், தொல்லாநந்தங்களெலாம் - நூற்கூறிய பழமையானவாநந்தங்களைத்தும், நிற்கையிலை - இருப்பதனால், அகற்ற - அவ்விவேகிக்கு, துவமில் - இரண்டற்ற, அகண்டாநந்தம் - அகண்டாநந்தாம்சமான, சித்தி தோன்றுதலே - சித்தியுண்டாவதே, பொல்லாத - ஈனமான, வினைப்பகையை - கன்மவி கலை, கடந்த-செய்த, பெருந்தவர்கள்-மாதவர்கள், சர்வகாமாப்தியென - சர்வகாமாப்தியாமென்று, புகன்றிடுவர் - சொல்லுவார்கள், ஏ-ஹ. அன்று, ஏ - அசை.

சார்வபௌமாதி இரணியகர்ப்பாந்தமென்றது துவாதசவாநந்தங்களை. அவையாவன: மனுஷநந்தம், மனுஷகந்தர்வாநந்தம், தேவகந்தர்வாநந்தம், பிதுராநந்தம், ஆஜான தேவாநந்தம், கருமதேவாநந்தம், தேவாநந்தம், இந் திராநந்தம், பிரகஸ்பதியாநந்தம், பிரஜாபதியாநந்தம், விராட்டாநந்தம், இரணியகர்ப்பாநந்த மென்பனவாம்.

பிரசாபதியை விராட்டிலடக்கி * ஏகாதசமாகக் கூறுவது மூண்டு. சார்வபௌமன்முதற் பிரகஸ்பதி யீரான வொன்பதுஞ் சிவர்களனுபவிக்கு மாநந்தமும், ஏனையுமன்று மீசரர்களனுபவிக்கு மாநந்தமுமாம். பிரமாநந்தசமுத்திரத்தில் இவ்வாநந்தங்க ளினைத்துந் தரங்கபுற்புதபேனதிவலை களாயிருத்தலின் சிவத்தின்கூறு எனப்பட்டது. இவ்வாநந்தங்க ளினைத் துந் தானாயிருக்கின்றஞானி இப்பிரமாம்சமான வாநந்தங்களைத்திற்கும் அதீதமான நிரதிசயாநந்தமாய் நின்றலின், அகண்டாநந்த சித்தியையுடையவ னென்பதாயிற்று. ஈசரிலந்தரியாமியைக் கூறுதொழிந்தது மேற்பிரமத்திற் கடுத்தபடியாய் நின்றவினனென்க.

(நா - ம்.) கிஞ்சிஞ்ஞத்துவஞ் சர்வஞ்ஞத்துவங்களிலுண்டரன வாநந்தங்களினைத்தையுந் தனதம்சமாகக் கண்டு அவற்றிற்கதிதமான நிரதிசயாநந்தமாயிருத்தலே சர்வகாமாப்தியென விளக்கியவாரும். (கருடு)

* “மனுடன் மனுடகந் தருவன் தேவனன் மாகந் தருவனென் பிதி ரோடே, பனுமா ஜானர்கள் கருமத் தேவர்கள் பகர்முக் கியரிந் திரன சான், கனமார் பிரஜா பதியென் விராட்டுபொன் கர்ப்பப் பிரமனென் றின்னோர்கள், பினவா நந்தங்க ணுரையாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிர மாநந்தம்” என்று கைவல்லியநகரீதங் கூறுவதில் கறியத்தந்தமாம்.

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையாற் கிருதகிருத்தியத்துவ விலக்கண முணர்ந்துகின்றார்.

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமீக் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவந்திட வொழிவிற்கு வேண்டி
வைத்தவழி வாதிக்களுந் துறக்கமுதல பெற்றற்கு
மகமுதலா யினவமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிசுவண திகமுமறி ஞர்க்குச்
ரெய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தினபிள குடுமப
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா னமயினாற்
புகன்றவழி வாதிதொழி லியாவியில யாமால்.

(இ - ள்) தத்துவஞானத்திற்கு - தத்துவஞான மடைதற்கு, முன்
னம் - முன்னரே, ஈங்கடையத்தக்க - இவ்விசத்திலடையத்தக்க, இட்டம்
பெற - இட்டப்பிராப்திக்கும், அடிட்டவொழிவிற்கு - அளிஷ்ட நிவீர்த்கி
க்கு மேதுவாக, வேண்டி - விருப்பிவைத்த - நியமமாய் வைத்திருக்கின்ற,
உழவாதினும், கிருஷியாதினும், துறக்கமுதல - சுவர்க்காதி பதக்களை,
பெற்றற்கு - அடையும் பொருட்டு, மகமுதலாயினவும் - யாகோபாசனாதிக
ளும், முத்திசாதனமாம் - மோக்ஷசாதனமாகிய, ஞானசித்தியுற - ஞானம
டையும் பொருட்டு, மிசுவணதிகமும் - மேலான சிவனாதிகளும், அறி
ஞர்க்கு - விவேகிக்டு, செய்வனவாம் - செய்யத்தக்கனவாம், தத்துவஞா
னத்தினபின் - தத்துவஞானம்வந்தபின்பு, குடும்பபுத்தியொடு - சம்சாரா
னுபவத்துடன், பலபோகத்து - பலபோகங்களில், இச்சையிலாமைமயினால் -
அவாவின்மைமயினால், புகன்ற - முற்கூறிய, உழவாதிதொழிலியாவும்-கிரு
ஷியாதிவந் நத்திகளனைத்தும், இலையாம்-இல்லையாம், வ-று, ஆல்-அகை.

உழவாதினும் என்றமையின் வாணிப கோபாலன மாதிகளும், மக
முதலாயினவும் என்றமையின் உபாசனை, திரிவேணி சங்கமத்தின் மரித்
தல் முலானவைகளும், சவனாதிகமும் என்றமையின் மன்னநிதித்தியாசன
சமாதியுக்கொள்க, யாவும்லை என்றது வருணசிரம தருமங்களான விதி
நிதேதரூபமாதியகன்மங்களை. (கருக)

அ - கை.

இ து வ ம து.

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோற்றுபர மாணு

வான்சூதிரின் மிகுமொளியிற் றோற்றிடா வார்போ
னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும

ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க

முந்துமக முதலனனிக் கிலேபிரமா நந்த

முதலுண்மை யெய்தலாற் சவனாதி யெல்லாஞ்

சிந்தையுற வியற்றுமள வாசுமதா லிதுவே.

ஒப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே.

(இ - ள்.) வந்து - ஆகாயத்தினின்றிறங்கி, சிறு சாளரத்தில் - சிறிய பலகணிவாயவில், தோற்று - தோற்றுகின்ற, பாமாணு - பரமாணுங்கள், வானகதிரின் - மேலான சூரியனது, மிகுமொளியில் - மிகுந்த பிரகாசத்தில், தோற்றிடாவாபோல் - தோன்றவாறுபோல, நந்தலுறு - நசித்தற்கிணங்க, சிற்றறிஞன் - புல்லறிஞனுக்குள்ள, விடயமாங்கருமம் - விடயவியாபாரங்களனைத்தும், ஞானியிடை - மூதறிஞனிடத்து, தோன்றாமை யால் - தோற்றாதபடியால், இயற்றத்தக்க - அப்பியாசிக்கத்தக்க, முந்துமக முதலன - முற்கூறியயாகோபாசனாதிகள், இங்கிலை-இவ்விடத்தில்லை, பிரமாநந்தம் - பிரமாநந்தமாகிய, முதலுண்மை - முதன்மையான தத்துவத்தை, எய்தலால் - அடைந்திருத்தலினால், சவணாதிசெயல்லாம் - சிரவணாதித் திரயங்களும், சிந்தையுற - மனதிற்பொருந்த, இயற்றுமளவும் - அப்பியாசிக்குமட்டும், ஆகும் - ஆம், அதால் - அதனால், இதுவே - இதுவே, செப்பிய - முற்கூறிய, அக்கிருதகிருத்தியத்துவமென்று - அக்கிருதகிருத்தியத்துவமென, அறி - அறிவாயாக, —எ - று. ஏ - ஈற்றகை.

சிற்றறிஞன் எனவே பேரறிஞனையுங் கூட்டி ஜீவேசகருமமெனக் கொள்க. ஞானியென்றது இப்பேதஞான மின்றிச் சுத்த சைதன்னிய சொருபமாய் விளங்குகின்றவனை. சிந்தையுறவியற்றுமளவு என்றது சவணாதியானசாதனங்கள் சாத்தியமாகிற பரியத்தமேயன்றி மேல் வேண்டுவ தின்றெனலை.

(நா-ஈ.) இகபோகரிமித்தம் தேகயாத்திரைக்கு வேண்டிய உழவாழிகளும், பரபோகரிமித்தம் இலிங்கதேகயாத்திரைக்கு வேண்டியயாகாங்களும், நிருவாணசுகரிமித்தம் ஆத்மயாதிரைக்கு வேண்டிய சிரவணாதிகளும் ஞானமுண்டாயபின்னர் யாவுந்தன்மயாமாய் விளங்கலின் இவையனைத்துஞ் செய்துஞ்செய்யாமற் சுயமாய்ப்பிரகாசித்தலே கிருதகிருத்தியத்துவமெனத் தரிசிப்பித்தவாரும்.

(கருள்)

அ - னை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையான் பிராப்திப்பிராப்பிய விலக்கன மும் மேற் சாட்சாத்தார மிருவிதமாகக் கூறுவான்றொடங்கியவற்றி னுமும் உணர்த்துகின்றார்.

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்

முததிகிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்

வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்

விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை

பெற்றசமு சாரதுக்க நீவிர்த்திசா நந்தப்

பேபெற்த லேபிராப் திப்பிராப் பியமாம்

பற்றுமுயர் முத்திவகை பிரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககை வல்யம்.

(இ - ள்.) முற்றலுறு - முற்றப்பெற்ற, விசிட்ட - விசேடமான, புண்ணியபரிபாகம் - புண்ணியபரிபாகமும், முத்தவிருப்பு - அதனால் முழுட்சத்துவமும், அரிய - கிடைத்தற்கரிய, குருவழிபாடு - அதனாலாகிய யரை வழிபடுதலும், பெருநூல் - அதனால் பிரபலச் சுருதியின், வெற்றிதரு - அனும்மஜெபத்தைத்திரா சின்று, சவனாதி - சிரவணாதிசத்திரயங்களும், அறிவறியாமைகளின் - அதனா லாத்மாத்மாக்களைப் பகுத்தறிகின்ற, விவேக மிகும் - அறிவுவளர்தலும், அஞ்ஞானவழிவொடு - அதனாலஞ்ஞான னாசத்துடன், தன்னுண்மை - ஆத்மசாட்சாத்நாரம், பெற்ற - பெறுதலும், சமுசாரதக்கிவிர்த்தி - அதனால் முன்னமடைந்த சமுசார துக்கிவிர்த்தி யும், நிசாநந்தப்பேறு - அதனாற் சுயாநந்தப்பேறும், எய்தலே - அடைதலே, பிராப்திப்பிராப்யமாம் - முற்கூறிய பிராப்திப்பிராப்யமாந், பற்றும் - இவ்வனம் பெறும், உயர் முத்திவகை - மேலானவீட்டின்றுண்மை, இரண்டாகும் - இரண்டுவிதமாம், அவை - அவையாவன, பகா - சுருதிசொல்லா ரின்ற - சீவன் முத்தியொடு - சீவன்முத்தியும், விதேககைவல்யம் - விதேக முத்தியுமாம், ஏ - று. தாம் - அசை.

சீவன்முத்தி - சீவன்சிவமாக விளங்குதல்; விதேககைவல்யம், நாம ரூபகிதமான ஞானவடிவமாதல். பெற்ற - தொழிற்பெயர்.

(நா - ம்.) புண்ணிய பரிபாகமுதற் சம்சாரதுக்க நிவிர்த்தியீரூன தச வித பதங்கையடைந்து அவற்றைநீக்கி நிரதிகுசாநந்தத்தையடைதலே பிரா ப்திப்பிராப்ய மென்பதாம். இவனாந் கூறிய துக்கநிவிர்த்தியும் அதனால் தடையற்றவானந்தமும், அதனாற் செய்யவேண்டிய கருமஞ்செய்து முடிந் ததும் அதனா லடையவேண்டிய பதத்தையடைந்ததும் ஆகிய விர்நான்குமே முற்கூறிய ஞானத்திற்குப் பலவிசேஷ மென்பதாம். (கடுஅ)

பு - கை.

இச்செய்யுளில் ஞானபலம்பெற்ற மகான்களைச் சீவன்முத்தர் விதேக முத்தரென விருவிதமாகக் கூறவான் றொடங்கி முன்னர்ச் சீவன்முத்த ரிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறவினாற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிது
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி

புண்ணுமனு பலவொப்பால் வருபிரா ரத்த
வறுதுகர்வுண் டாஞ்சுமுத்திப் பாலாதி போல
மந்தானு சத்தான மாகலிற்றே காதி
செறியபிமா னங்கமுன்றுங் கடமுதிதலுஞ் சுழலுஞ்
திநிரிபோல் வாழினையா லுறல்சீவன் முத்தி.

(தி - ன்.) அறிவுகூடையோர்க்கும் - ஞானவான்களுக்கும், அகமான்மா கொடு - அஞ்ஞானிகளுக்கும் (உடனிகழ்ச்சியாய்), வருசம்பந்தம் - வரா னின்ற வன்னியோண்ணிய சம்பந்தம்சமானமாயிருக்கினும், (ஞானவான்களு க்கு) அநறவினா - இருதயக்கிரந்தி நீங்கினதினால், பிறருடல்போல் - பரசரீரம்போல, தன்னுடலந்தனிலும் - தனது தேகத்தினும், உறுதிதரும் - திடமான, அபிமானமின்மையாகி - அபிமானமின்றி, உண்ணும் - புசித் தின்ற, அனுபவவொப்பால் - அனுபவசாயியத்தினால், வரு - வரப்பட்ட, பிராரத்தம்-பிராரத்த வினையின்பயனாய், வறுதுகாவு - மித்தையானுபவம், உண்டாம் - உண்டாகும், சுழுத்திப்பாலாதிபோல-சுழுத்தியிலுள்ளவனும் பாலர் முதலியவர்களும்போல, மந்தானுசந்தானமாதலின் - விஷயப்பிர விர்த்தி அற்பமாயிருத்தலின், தேகாதி - தேகமுதலியவற்றில், செறி-செரு வ்கியிருக்கின்ற, அபிமானங்கழன்றும் - போகாபிமான நீக்கியும், கடழுதித் தும் - கடுமையுடையதாயும், சுழுலுந்திகிரிபோல் - சுழுலாசின்ற குலால சக்கிரம்போல, வாநையாறுறல் - வாசனாலத்திருந்து சஞ்சரிப்பதே, சென் முத்தி - சேவன் முத்தியாம், எ - று.

அநறவினா என்றமையின், இருதயக்கிரந்தி வருவிக்கப்பட்டது. பாலாதி என்றமையின் உன்மத்தனையும் கொள்க. மந்தம் - கூர்மை யின்மை, அனுசந்தானம்-விஷயப்பிரவிருத்தி. சேவன்முத்தன் யாவும் மித் தைபென நீக்கியும் பிராரத்தம் புசித்து நீங்கவேண்டி விடயவாசனைகளைப் பகுப்பின்றிக் காடாக்கினியைப்போல வனுபவிப்ப னென்பதாம். வாசனை யென்றது முன்ன ரனுபவித்த சம்ஸ்காரசேடத்தை. அஃது இத்தேக மொழிகின்றபரியத்தம் இருப்பதுபோலத் தோன்றும். எனவே, சஞ்சிதா காமிய நீங்கிபிராரத்தம், குலாலன் திகிரி கடமெடுத்தவிடத்துங் கிஞ்சித் துத் தானே சுழன்று கிற்பதுபோலவாம்.

வினா:—அங்கனமாயின், மாயை நசிக்கி னதன் காரியமான தேகமும் நசிக்கவேண்டுமென்றோ?

விடை:—நசித்தேயிருக்கின்றது.

வினா:—எங்கனம்?

விடை:—ஞானோதயமானபோது அவித்தியாருபமான காரணதேகம் நசித்தேயிருக்கின்றமையின்.

வினா:—அற்றேல், அது நசிக்கின் அதன்காரியமான துலதேக மிரு க்குமோ?

விடை:—தத்தமானபடங் காற்றவருமளவும் இருப்பதுபோல் ஞானக் கினியினால் தத்தமான வித்தேகம் பிராரத்தநீக்கம் வருமளவும் இருக்கு மென்க.

(தர்-ம்.) சுவானுபூதியைப் பெற்று அதனாலடைந்தசுகவடிவத்தோடுங் கூடித் தேகாபிமானமின்றிக் கிடந்திருப்பவன் சேவன்முத்தவென்பதாம்.

அ - ௨௨

இச்செய்யுளில் நிறத்தமுறையான் விதேகமுத்திவினிலக்கணங் கூறி
மேற் சேவன்முத்தனிலக்கணத்தை ஐயமின்றி விளங்க வுணர்த்துகின்றார்.

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத றுளே
புகவரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறுயிங் கிதுவாகச் சேவன்முத்தி யுளதென்
றுரைப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற் றி னாவமயக் கொழிந்தும்
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னாதி
மருவுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானக் கெடினும்.

(இ - ள்.) பரமமாம் - மேலான, ஞாலம் - பிரமஞானம், தோன்றுத
லும் - உதயமாகவும், கதிர்முன் - சூரியன்முன், பாயிருள்போல் - நீங்கு
மிருளைப்போல, அஞ்ஞானத்துடன் - அஞ்ஞானத்தோடு, அதன்காரிய
மாம் - அதனது காரியமான, புரமுதலாயின - தேகமாதிய, அனைத்தும் -
தத்துவங்களைத்தும், அகன்றிடுதறுளே - நசிப்பதே, புகவரிய - சொல்லு
தற்கரிய, விதேககைவல்லியமென்று - விதேகமுத்தியென்று, இசைப்பர் -
சத்துக்களுரைப்பார்கள், உரமுறும் - திடமுள்ள, இங்கு - இவ்விடத்து,
இதுவாக - இவ்விதேகமுத்தி யிருப்பதாக, சேவன்முத்தி - மத்தியிற் சேவன்
முத்தி, உளதென்றுரைப்பது - உளதெனக் கூறுவது, எவ்வாறெனில் -
எங்ஙனமென்றால், கயிற்றின் - இரச்சலிற்றோன்றிய, அரவமயக்குச்சுப்பப்
பிராந்தி, ஒழிந்தும்-நீங்கியும், வரும்-வராரின்ற, அதன் காரியமாகும் - அச்
சுப்பப்பிராந்தியின் காரியமான, பயகம்பனாதி-அஞ்சிரெங்கென் முதலியவை
களை, மருவுதல்போல் - (ஒருவன்) சிறிதுபொழுது கூடியிருப்பதபோல,
ஞானத்தால்-ஆத்மஞானத்தினால், அஞ்ஞானக் கெடினும்-அஞ்ஞான நசி
கினும், ஏ-று. தான் - அசை.

ஞானத்திற்குச் சூரியனும், அஞ்ஞானத்திற் கிருளாக் கயிற்றரவமும்,
பிராரத்தத்திற்குப் பயகம்பனாதியு முவமித்தவாரும்.

(தா - ி.) சூரியப்பிரகாசத்தின் முன்னர் அந்தகார மதன்மயமாவது
போலச் சிற்சிரகாசத்தின் முன்னர்ச் சகவேபரம் அதன்மயமாய் விளங்கு
வதே விதேகமுத்தி யென்பதாம். (கசு0)

அ - ௨௩.

இச்செய்யுளின் பிரமஞானம் பெற்றும் பிராரத்ததேக மிருப்பது யாது
பற்றியெனின், அஃது இல்லாவிடின் சம்பிரதாயம் விர்த்தி யடையாதென
வுணர்த்துகின்றார்.

அன்னதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு

"கவைவம் பிரமஞா னந்தோன்றும் பெ'முதே

சைததருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
 நிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதாயத்தின்
 ஈதபொழியு மதனாலும் பரசிவனாற் பிரமன்
 கமலனா லுயர்பிரசா பதியவனான் மனுவந்
 புதமனுவான மனிதருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
 புகல்கருதி விரோதமா மதனாறு மன்றே.

(இ - ன்.) அதனது காரியமாகும்-அவ்வஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய, உடம்பாதி - தூலதேக முதலியவைகள், சிற்றுகுமதனாலும் - இருக்கின்றமையானும், பிரமஞானம் - பிரமஞானமானது, தோன்றும்பொழுதே - உதிக்கும்போதே, சைததரும் - கெடாநின்ற, அஞ்ஞானமுடன் - அஞ்ஞானத்தோடு, உடம்பு - அதன் காரியமானதேகமும், ஒழியுமாகில்-நீங்குமாயின், திகழ் - விளங்காநின்ற, பிரமவித்தியா - பிரமவித்தையின், சம்பிரதாயத்தின்கதி - சம்பிரதாயத்தின் கதியானது, ஒழியும் - கெடும், அந்நாலும் - அக்காரணத்தாலும், பரசிவனாற் - பரண்வனாற், பிரமன் - பிரமனும், கமலனாற் - அப்பிரமனாற், உயர் - மேலான, பிரசாபதி - பிரசாபதியும், அவனாற் - அப்பிரசாபதியினால், மனு - மனுவும், அற்புதமனுவால்-அற்புதமான மனுவினால், மனிதர்-மானிடரும், உணர்ந்தனரென - பூருவத்தி லறிந்தனரென்று, முறைமை - பிரமவித்தியாசம்பிரதாயத்தை, புகல்கருதி - சொல்லாநின்ற சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்திற்கும், விரோதமாம் - முரணாகும், அதனாலும் - அக்காரணத்தாலும், எ - று. அன்று - ■ - அசை.

பிரசாபதி - நவப்பிரமரி லொருவர்.

வினா:—ஞானத்தின் சாட்சாத் பிரயோஜனம் விதேகமுத்தியாயிருக்கக் கிஞ்சித்காலமாவது ஜீவன்முத்தித்தன்மையோடு மிருப்பது யாதுபற்றி?

விடை:—அங்ஙனம் ஞானம்வந்தவுடனே காரணதேகம் நீங்குதல்போலக்காரியமான தூலதேகமும் நீங்குமாயின் பிரமவித்தையைப் போதுக்குஞ் சுருதியின் சம்பிரதாயமும், பரசிவனாகிய குருபாரம்பரிய பிரமோபதேச சம்பிரதாயமும், அதனாலடையத்தக்க சமாநிமார்க்க சம்பிரதாயமுயின்றிச் சூன்யமாகு மாதலால் அதுபற்றிக் கிஞ்சித்காலத் தேகமிருக்கவேண்டிப் பிராரத்தவினை ஞானத்தால் நசுமமாகாநிருக்கின்றதென்க.

(தா - ம்.) ஞானவான்கள் தாமடைந்தபேறு இன்னுஞ் சில பகீருவர்க ளடையு நிமித்தம் பிராரத்தானுபவத்தோடுங் கூடிய ஜீவன்முத்தித் தன்மையோ டிருக்கின்றன ரென்பதாம். (கனக)

உ - னக.

இச்செய்யுளிற் சேவன்முத்தித்தன்மை யுண்டாதற்கேதுகான சஞ்சித மாதிய வினை நீங்கும் யுணர்த்துகின்றார்.

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நந்சேவன் முத்தி
 சித்தித்தம் குற்றபிரா ரத்தவா தணியோ

டஞ்ஞான விஸேசம் பாவவுடன் பாட்டா
 லாக்ஷிலே யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
 மெஞ்ஞானம் னுடையதிடுமா லிச்சேவன் முத்தற்
 கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுனிபுற் போல
 மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்ததுகர்க் தொழியு
 மேல்வினைக டாதனதி காரியா தவினாஸ்.

(இ - ள்.) செஞ்ஞானிக்கு - செவ்விய ஞானவானுக்கு, உரித்தாகும் -
 உரியதாகிய, ஈந்தேவன்முத்தி - ஈல்ல ஜீவன்முத்தியானது, சித்தித்தற்கு -
 கிடைத்தற்பொருட்டு, உற்ற - பொருந்திய, பிராரத்தம் - பிராரத்வ கன்
 மத்தின், வாதனையோடு - வாசனையுடன், அஞ்ஞான விஸேசம் - அஞ்ஞா
 னத்தி னம்சமாகிய விட்சேபம், சற்பாவ உடன்பாட்டால் - இருப்பதாக
 அங்கிகரிப்பதனால், ஆகஸ்யையும் - தேகஸ்திதியும், சீடர்க்கு - மாணக்
 கருக்கு, உபதேசாதிகமும் - உபதேசமுதலியனவும், எஞ்ஞானம் - எந்
 தானும், கிடைத்திடும் - சித்திக்கும், இச்சேவன் முத்தற்கு - இச்சேவன்
 முத்தனுக்கு, சஞ்சிதம் - சஞ்சிதவினையானது, அங்கிபுகும் - அங்கினிபுகு
 ந்த, முனிபுற்போல - உலர்ந்த புல்லைப்போல, மெய்ஞ்ஞானத்தால் - மெய்
 யுணர்வால், இரிதரும் - ஈசிக்கும், பிராரத்தம்-பிராரத்தவினையானது, துகர்
 ன்தொழியும் - தனுபவிக்க ரிக்கும், டேல்வினை - ஆகாமிய வினையானது,
 அனதகாரியாதவினாஸ் - பிறவிக்கடிகாரமின்மையால், கூடாது - உண்டா
 காது, ஏ - று. ஆல் - அஃ.

சேவன்முத்தி சித்தித்தற்கென்பது ஏனையோர்க்கு மதுசித்திக்குமித்த
 மென்க. உபதேசாதி என்றமையின் பிரமத்தியானமும் கொள்க. பிராரத்
 தவாசனையார் கிஞ்சித்காலத் தேகமிருப்பதும், சீடனையுபிற்செல்லச் சிட்
 சித்தனும், பிரமத்தியானஞ் செய்தலுஞ் சேவன்முத்தனுக் குண்டென்க.
 எஞ்ஞானம்மென்பது ஜீவன்முத்தி யுள்ளபரியந்தமாம். ஆகவே, ஜீவன்
 முத்தனுக்கே விதேகமுத்தியாமென்க.

(தா-ம்.) மாயாகாரியமான தேகம் இருப்பதுபோலத் தோற்றிய ஜீவ
 ன்முத்தனுக்குப் பூரணஞானத்தாற் சஞ்சிதமும் புசித்தலாற் பிராரத்தமும்,
 பிரமானுசந்தானத்தினால் ஆகாமியபூமாகிய விம்மூன்று வினையு கசிக்கு
 மென்பதாம். (கௌ.)

அ - கை.

இச்செய்யுளின் பிராரத்தபோகத்தைக் கொடுக்குஞ் சஞ்சிதவினை
 மேல் தேகத்தையுக் கொடாதோவென்ற வினாவின் குத்தர முணர்த்து
 கின்றார்.

பெற்றவுபர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
 ஐதாரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி னதுமே
 ஆற்றவுட னுத்தி தனையுயிபற் றுறுமென்
 னதுபுறவினை வினைதகர்ச்சிக் கன்றியே முனைக்கு

மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான
மடிசுரும துகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி
யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது
வாகாதென் றியம்பிடுவ ரறிவறிதக் கவரே.

(இ - ள்.) பெற்ற - தானடைந்த, உயர்ஞானத்தால் - பிரமஞானத்தி னால், ஒழிந்தவினைதானே - ஈசுத்த சஞ்சிதவினையே, பிராரத்தபோகத்தை - பிராரத்தானுபவத்தை, அளிக்குமெனில் - கொடுக்குமென்றால், அது - அவ் வினை, மேலுற்ற - இனிவரக்கடவதாய, உடலுற்பத்திதனையும் - தேகோற் பவத்தையும், இபற்றுமென்று - செபவிக்குமென்று, உரைப்பில் - சொன் னால், வறுவிதை - வறுத்தவித்து, துகர்ச்சிக்கன்றியே - புசித்தற் கேயன்றி, முளைக்கு - முளைப்பதற்கு, அது - அவ்விதையானது, காரணமன்று - ஏது வன்றும், அதுபோல - அவ்வகைபோல, ஞானம் - ஞானத்தால், மடி - எரிபட்ட, சுருமம் - (சஞ்சிதசேடமான) பிராரத்தகன்மம், துகர்ச்சியினுன் - அனுபவித்தவினால், ஒழிவதாகி - நீக்குவதல்லாது, அற்றமுறு - ஈசுத்தலை யுடைய, பிறவி - சாக்ஷணை, மேல்விளைத்திடுதற்கு - இனி யுண்டாக்குவ தற்கு, ஏதுவாகாதென்று - காரணமாகாதென, அறிவறிதக்கவர் - ஆத்ம ஞானத்தை யறியத்தக்கவர், இயம்பிடுவர் - சொல்லுவார்கள், ஏ - று. மற்று - தான் - ஏ - அசை.

சஞ்சிதத்திற்கு வறுத்தவித்து உவயிக்கப்பட்டது. எனவே அதன் வாசனாசேஷம் பிராரத்தவினையெனக் கொள்க.

(நா - ம்.) வறுத்தவிதை புசித்தற்கு யோக்கியமன்றி முளைத்தற்கு யோக்கியமாகாததுபோல ஞானஞக்கினியினுற் றத்தமான சஞ்சிதவினையின வாசனாபமான பிராரத்தகன்மம் இத்தேகத்தோடுத் தீர்வதேயன்றி மேற் சாக்ஷணைக் கொடுப்பதற் கேதுவாகா தென்பதாம். (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளிற் பிராரத்தம்புசிக்க நீக்குத லியாவர்க்கு மொத்ததாயி னும் பெத்தனுக்கு மறைப்புண்மையினனும் முத்தனுக்கு மறைப்பின்மையி னனும் நீக்குமென வுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்ததுகர் வினையதுதா னுலாகயாத் திரைக
ளதிகரியா துறுநரர்க்கே யோருடம்பு தனனிற்
செறிந்துதுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்

சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி
னுறைந்தலது தீர்க்கிடா தெனினுமறைப் பின்றி
புறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளைமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற
பெற்றிப்போ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரித்தே.

(கு - ளா.) அதைந்த - மூற்குறிய, துகர்வினையது - புரியாவின்ற பிராரத்தவினையானது, உலோகயாத்திரைகள் - உலக நடைகளே, அதிகரியா - அதிகரியாதிருக்கும், நாரக்கு - மானிடர்க்கு, ஒருடம்புதன்னில் - ஒருதேகத்தில், செறித்துதுகர்வாம் - அடைந்தனுபவிப்பதாம், அவற்றின் - அய்வுலககடைகளே, அதிகிருதராகி - அதிகரித்தவராய், சிறந்த-சிறப்புன்ன, மாபுருடர்க்கே - விபாசாதிய மகான்களுக்கே, தசசங்கை - பத்தென்னும் கணக்குள்ள, உடம்பின் - தேகத்தில், உறைந்தலது - சேர்ந்தனுபவித்தாலல்லது, தீர்த்திடாதெனினும் - பிராரத்தம் நீங்காதாயினும், மறைப்பின்றி-திரோதானமின்றி, உறுதல்-பிராரத்தவினே நின்றவெங்கனமெனின், ஒருவனுக்கு - ஓர் புருடனுக்கு, இங்கு-இவ்விடத்து, இளைமைமுதற்பேதம்-பாவியகெனமாராதி பேதங்கள், பிறந்திடினும்-உண்டாயினும், அநனுக்கு-அப்புருடனுக்கு, ஒருடம்பே யாய்கின்ற - ஒருதேகமாகவெயிருத்த, பெற்றி போல் - தன்மையைப்போல, ஆகுமென - ஆமென்று, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, உணர்ந்திக - அறிவாயாக, எ - று. தான்-ஆல்-ஏ-அகை.

வெண்கை நடையுள்ள மானிடர்க் கொரு ஜன்மத்தினும், வைதிக நடையுள்ள தேவாம்சமான மனுவியாசாதிகளுக்குத் தச ஜன்மத்தினும் பிராரத்தகன்ம மனுபவித்தலால் நீக்குமாயினும் இவர்களுக்கு வருகின்ற தநியாம வனுபவிப்பதும் அஃகட்கு வருவதறித் தனுபவிப்பதுமா மென்க.

வினா:—அற்றேல், பிராரத்தம் ஒருஜன்மத்திற் கைமந்ததேயன்றித் தசஜன்மத்திற் கைமந்ததென்பதற்கு மேற்கோளுண்டோ?

விடை:—விஷ்ணுவிற் கொரு பிராரத்தம் தசாவதாரத்தி னீங்குதலே ஞாமென்க.

(தா - ம்.) ஒருஜன்மத்திற்குந் தசஜன்மத்திற்கும் பிராரத்தகன்ம மொன்ற யமைந்திருக்கின்ற தென்பதைத் தெரிவித்தவாரும். (கசுச)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் ஞானமும் கருமமும் தம்முள் டகையுடையனவாதலின் புரிப்பெங்கனங் கூடுமென்ற வினாவிற் குத்தா முணர்ந்தகின்றார்.

விடயங்க ளினைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு

மெய்ஞ்ஞானத் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகா ளினைக்குமொன்றற் கொன்றுவிடோ தமதா

யுண்மையினுன் ஞானிக்கு துகர்வெங்கு னென்னிற்
கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுளு திகளங்

கேடினுக் வாத்தல்பாற் பிராரத்த போக

விடயங்க ளுண்மையா மலதாகா வென்னும்

விதியினமை யானுகர்வு முணர்வுமுர னாவால்.

(இ-ஊ.) விடயங்களினைத்தினுக்கும் - சசலவியங்களுக்கும், பொய்ம்மை சாதிக்கும் - மித்தியாத்துவஞ் சாதிக்கின்ற, மெய்ஞ்ஞானத்தனக்கும் - மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும், அவைக்கு - அவ்விடயங்களுக்கு, உண்மைசாதித்

கும் - சத்தியத்துவஞ் சாதிக்கின்ற, உடலினுகர்வினக்கும் - தேகத்தினு
லனுபவிக்கும் பிராரத்தவினைக்கும், ஒன்றற்கொன்று விரோதமதாய் - அன்
னியோன்னிய விரோதமாய், உண்மையினால் - இருத்தலின், ஞானிக்கு -
ஜீவன்முத்தனுக்கு, துகர்வு - பிராரத்தானுபவம், எங்கனென்னில்-எப்படி
கூடுமென்றால், கெடுகனவுமுதலவற்றுள் - மித்தியாத்துவமான சொப்பன
முதலியவைகளுக்குள், மைதுனாதினாம் - புணர்ச்சி முதலானவைகளா
கிய, கேடில் - நிசமான, துகர்வாதல்போல் - பேர்கானுபவ மாவதுபோல,
பிராரத்தம் - பிராரத்தகன்மபலமாகிய, போகவிடயங்கள் - விடயானுபவங்
கள், உண்மையாமலது - சத்தியமானாலல்லாமல், ஆகாவென்னும்-பொரு
ந்தமாட்டாவென்கிற, விதியின்மையால் - சிபமயின்மையின், துகர்வு-பிரா
ரத்தவினைக்கும், உணர்வு - ஞானத்திற்கும், முரணு - ஒன்றற்கொன்று
விரோதமில்லை, எ - று. ஆல் - அசை.

கனவு முதலென்றமையின் இத்திரசாலமும், மைதுனாதியென்றமை
யின் சுவர்க்காதித் தோற்றங்களும், முரணு என்றமையின் ஞானிக்குப் பிரா
ரத்தபோக முண்டென்பதுங் கொள்க.

(நா - ம்.) மித்தையான சொப்பன வனிதையினிடத்தும் இத்திர
சாலவித்தையினிடத்தும் நிசமான மைதுனமுஞ்சுவர்க்காதித் தோற்றமுங்
கான்பதில் விரோதமில்லாததுபோல மித்தையான பிராரத்தத்திற்கும்,
சத்தையான ஞானத்திற்கும் விரோதபின்மையாற் பிராரத்தபோகஞ் சீவன்
முத்த னனுபவித்துத் தீவதுண்டையே யென்பதாம். (கேடு)

அ - கை.

இச்செய்யுளின் சித்துதயத்திற் சகலீங்கின் எங்கனம் பிராரத்த வினை
யின் புகிப்புண்டாமென்னும் வினாவிற்குப் பிராந்தி நிருவகைத்தா மெனக்
கூறுவான்றொடங்கி நிருபாதிசுப்பிராந்தியி னிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி

மாய்தல்போ லறியினு லஞ்ஞானங் கெடலு

மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு

லெங்கனமாம் ஸ்னைப்போக துகர்ச்சியெனி விப்பி

தந்தவிர சித ■ நிருபா திகப்பிராந்தி யாகுந்

தன்மையினு லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்.

பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனாற்

பகர்ந்ததுபோ லன்றாமற் றெங்கனெனி லுரைப்பாம்.

■ “நிருபாதிசு அஞ்ஞான ஜந்நியம் சோபாதிசு அஞ்ஞான ஜந்நியம்
என்னும் பேதத்தால் பிராந்தி இருவகைத்தாம். விலக்ஷண (தனது சமகால
பரியந்தம் காரியத்தை நிறுத்துவதாகிய) நிமித்தகாரணம் ஈண்டு உபாதி
யெனப்படுகின்றது. அஃதன்றிக் கேவல அஞ்ஞானத்தால் தோன்றும் பிரா
ந்தி நிருபாதிசுப் பிராந்தியாம். அது இரஜ்ஜு சரப்பம் சுத்திரஜத முதலிய
வற்றின் பிராந்தியாம். விலக்ஷணமான நிமித்தகாரணவடிவ உபாதியோடு
கூடிய அஞ்ஞான ஜந்நியம் பிராந்தி சோபாதிசுப் பிராந்தியாம். எங்ஙனம்

வேதாந்தகுளாமணி மூலமுமுரையும்.

(10 - ௯.) வந்தமபல்-ஒருவனுக்குவந்த விரிதமபக்கம், ஒழிந்தனவே-
 நீங்கினவுடனே, இப்பயிடை-கிளிஞ்சிலினிடத்து, வெள்ளி மாய்சல்போல்-
 இரசிதம் கெடுவதுபோல, அறிவினால் - ஞானத்தினால், அஞ்ஞானங்கெட-
 லும் - அஞ்ஞான நசித்தலும், இத்தவுலகது - இய்வுலகத்தினது, தோற்ற
 மே - தோற்றமாத் திரமாவது, இலாமையினால் - இன்மையினால், வினைப்
 போகதுகச்சி - பிரார்த்தாநுபவம், எங்ஙனம்மெனில் - ஞானிக்கெப்படி
 யுண்டாமென்றால், இப்பித்த-கிளிஞ்சிலிலுண்டான, இரசிதம்-வெள்ளி,
 நிருபாதிதப் பிராந்தியாகும் - நிருபாதிதப் பிராந்தியம், தன்மையினால்-தன்
 மையால், உணர்ந்தனவில் - அறிந்தமாத் திரத்தல், வெள்ளியுரு - இரசித
 ரூபம், ஒழியும் - நீங்கும், பந்தமுறம் - பந்தப்பட்ட, இது - இச்சகத்து,
 சோபாதிதமாகும் - சோபாதிதப்பிராந்தியம், அதுதல் - அவ்வேதவினால்,
 பகர்ந்ததபோலன்று - முற்கூறிய நிருபாதிதப்பிராந்தியப்போலல்ல, மற்ற
 நெய்க்கனெனில் - பின்னெப்படியென்றால், உரைப்பாம் - மேற்கூறுவாம்,
 எ - து.

தோற்றமேயிலாமையின் என்ற தோற்றேகாரம், சகத்துண்மையி லில்
 லவேயில்லைமெனக் காட்டிசின்றது. நிருபாதிதம் - உபாதியில்லாதது.
 சோபாதிதம் - உபாதியோடு கூடியது. (ககக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சோபாதிதப்பிராந்தியி னிலக்கண முவமான பூருவக
 ம உணர்த்துகின்றார்.

தடத்தினுயர் கரையினமர் வேன்றடத்துப் புனலிற்
 றுனதோ முகமாக விரும்பதுபொய் மென்றே
 படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினுமதோ முகமாம்
 படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகக் கரா
 மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை
 யறிதுரியன் றுனெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி

பிரகாச அந்தகாரங்களின் சம்பந்தவடிவ உபாதியோடுகூடிய அஞ்ஞானத்
 தாற்றோன்றும் ஆகாயத்தினது நீலத்தன்மையின் பிராந்தி யிருக்கின்றதோ
 எங்ஙனம் பிம்பத்தின் சந்திவிவடிவ உபாதியோடுகூடிய கண்ணாடியின்
 அஞ்ஞானத்தாற் றோன்றிய பிரதிபிம்பத்தின் பிராந்தி யிருக்கின்றதோ,
 அங்ஙனமே ஜீவர்களது அநிருஷ்டவடிவ உபாதியோடுகூடிய மூலாஞ்
 ஞானத்தால் தோன்றிய பிரபஞ்சத்தின் பிராந்தி யிருக்கின்றது. அது முற்
 கூறிய உபாதியோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தாற் றோன்றியதா யிருத்தலின்,
 சோபாதிதப் பிராந்தியம். நிருபாதிதப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவியுத்தி
 (பாதமாகியபின் தோற்றுதல்) உண்டாகிததில்லை; ஏனெனின், உபாதி
 யின்மையால் அதன் காசமும் பாதமுமாகிய தூண்டு மிருத்தலின். சோபா
 திகப் பிராந்தியின் பாதிதாதுவியுத்தி யுண்டாகின்றது; ஏனெனின், மித்தி
 யாத்தன்மை நிச்சயவடிவபாதம் உண்டாகியும் உபாதியின் இருப்புலகையில்
 ஸ்வரூபத்தின் அப்பிரதிவிவடிவ காசமின்மையால்." என்று பாலபோதக்
 குறிப்புரையிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சேவன்முத்தன் றனக்குத்
தயங்கும்கிணப் போகவிவ காரமுடன் பாடம்.

(இ - ள்.) தடத்தின்-ஓர்வாவியினது, உயர்கரையின் - உயர்ந்ததீர்த்
த்தில், அமர்வோன் - இருப்பவன், தடத்து - அத்தடாகத்தினுள்ள, புன
லில் - சலத்தில், தான்-தனதுருவம், அதோமுகமாக - தலைமீழாக, இருப்
பது-இருக்கின்றது, பொய்யென்றே - மித்தையெனவே, படைத்த - பெ
ற்ற, தெளிவு-தெளிவான, உளமொடு - மனதுடன், இருப்பினும் - இருந்
தாலும், அதோமுகமாம்-தலைமீழாயுள்ள, படிவம்-தனதுவடிவம்;தோன்று
தல்போல் - தோன்றுவதுபோல, மூலவகங்காரமடுத்து - மூலாங்கார
சம்பந்தமாய், வரு - வராதின்ற, சேவபாவாதிகம் - சேவாவமுதலியவைகள்,
மித்தை-மித்தையாம், அறிதுரியன்-இவற்றைச் சாட்சியாயறிகின்ற கூடத்
தன், தானெனவே - தானேயென்று, உணரினுள்-அறிந்தாலும், சேவாதி
தொடுத்த-சேவையாகப்பொருந்திய, உலகு-சகத்து, உறுதலினுள்-தோற்
றிக்கொண்டிருப்பதனால், சேவன்முத்தன் றனக்கு-சேவன்முத்தனுக்கு, தய
க்கும் = அனுபவியாதின்ற.வினைப்போகம் - பிராரத்தானுபவத்தின், விவ
காரம்-விவகாரமானது, உடன்பாடாம்-அங்கீகாரமாய், ஏ-று. ஏ-அசை.

சேவபாவாதிகம் என்றமையின் லீகற்பமும் கொள்க. எனவே, சங்க
ற்ப லீகற்பம் மித்தையா மென்பதாயிற்று.

வினா:—சுத்துயிவிரசதப்பிராந்தி நீங்கிய மாத்திரத்திற் பின்னரந்தப்
பிராந்தி தோன்றாதுபோன்று ஞானமுதித்த மாத்திரத்தில் அஞ்ஞான
மழிதீவின் அதன்காரியமான சகத்தோற்றமு மதன்போகமு முண்டாதல்
கூடாது. அங்ஙனமாக எங்ஙனமுண்டாதல் கூடும்?

விடை:—இரசதப்பிராந்தி நிருபாதிகப் பிராந்தியாதலினீங்கும். இச்
சகத்து சோபாதிகப் பிராந்தியாதலின் நீரின்கண் தான் அதோமுகமாயிரு
த்தல் மித்தையெனத்தெரிந்தும் அதைதோற்றம் சேகரத்துபோலச் சித்தரு
வமாயிவ தான் சகசேவபரமாய்த் தோன்றுதல் மித்தையெனத் தெரிந்தும்
அவை நீங்காமற் றோன்றவின் பிராரத்தப் புசிப்பிருத்தற்கு ஐயமின்
றென்க.

(தா - ம்.) சுத்திரசதம் நிருபாதிகப் பிராந்தியாதலின் அதைநீக்கி
சோபாதிகப்பிராந்தியாகச் சலத்திற் பிரதிபலித்த சாயை அசசலமுள்ள
பரியந்தம் தோற்றுதல்போல மாயப்பிரதிபலனஞ் சகத்தாதலினாலும்
அஃதன்மட்டும் இது தோற்று மதனாலும் அதுவும் பிராரத்தமுடிவில்
நீக்குதலினாலும் அப்பிராரத்தானுபவத்தை யையமின்றி யங்கீகரிக்க
வேண்டு மென்பதாம். (கக்ள)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய பிராரத்தபோக மனுபவிக்குஞ் சேவன் முத்
தனுக்குள்ள மைத்திரியாதி நானகுருணங்களின் இலக்கண முணாத்து
கின்றார்.

சேவன்முத்தர்க் ஞரியனவா மைத்திரியே கருணை
திசுமுதிதை யுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண்

மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமைத் திரியா
 மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை
 யோவறுசற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை
 யுலப்புவெறுப் பிரண்டெயிலா துலகிலவ மியற்றும்
 பாலிகளை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக
 பயனைந்து சேவன்முத்தர்க் குளவவையின் றெரப்பாம்.

(இ-ள்.) சேவன்முத்தர்க்கு-சேவன்முத்தர்களுக்கு, உரியனவாம்-உரிமை
 யாவிருப்பன, மைத்திரி-மைத்திரியுர், கருணை-கருணையும். திசழ்முதிதை-
 விளங்கா சிற்ற முதிதையும், உபேட்சையெனும்-உபேகையென்கின்ற,
 சற்குணங்கள் = சற்குணசதுஷ்டயங்களாம், அவற்றன் - அந்நான்கணுள்,
 மேவுறு - பொருத்திய, சற்புருடரொடு - சத்துக்களுடன், நட்பு - இனே
 கமே, மைத்திரி-மைத்திரியும், மெலிதரு - மெலியாகின்ற, துக்கிகளிடத்
 தின்-துன்பமுடையவர்களிடத்தில், இரக்கமே - இரங்குவதே, கருணை -
 கருணையும், ஓவறு-நீங்காத, நற்புண்ணியர்பால்-நல்ல புண்ணிய புருஷர்
 களிடத்தில், விருப்பமே விருப்பம்வைப்பதே, முதிதை-முதிதையும், ப்பு -
 ப்பு - விருப்பும், வெறுப்பு - வெறுப்புமாகிய, இரண்டெயிலாது - இரண்டு
 மின்றி, உலகில்-சகத்தில், அவமியற்றும்-திக்குசெய்யாநின்ற, பாலிகளை
 விடுதலே - பாலிகளைவிட்டு நீங்கலே, உபேட்சை - உபேட்சையுமாம்,
 எளவறிக - என்றறிவாயாக, சேவன்முத்தர்க்குள் - இன்னுஞ்சேவன் முத்
 தர்களுக்குள்ள, பயனைந்து-பிரயோசனங்களைத்தாம், அவை - அவற்றை,
 ஈண்டெரப்பாம் = ஈண்டெடுத்துக் கூறுவாம், எ - து.

(தர - ம்) சத்துக்கள் தம் தருவமா நின்றலின் அவரிடத்து நீங்காத
 அன்பே மைத்திரியும், பவக்கடலிற் சுழல்வாரை கோக்கி யேனோ
 துக்கிக்கின்றார்கள் இவர்க் கென்று இத்தீங்கொழியுமென்னும் இரக்கமே
 கருணையும், ஈகரார்ப்பணமாகச் செய்யும் புண்ணியரிடத்தி லவர்கோக்குச்
 சித்தசத்திக் கேதுவா யகமுகப்படுங் குறியால்வரும் விருப்பமே முதிதை
 யும், இராகத்துவேஷங்களாற் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கும் பாலிகளைத்
 துரும்பென விருப்பு வெறுப்பின்றி விடுதலே யுபேட்சையும், உலோகா
 னுக்கிரக நிமித்தமாகச் சேவன் முத்தரிடத்தி னிகழுமென்பதாம். (சகஅ)

அ - 1111

இச்செய்யுளில் சேவன்முத்தர்க்குள்ள பயனைத்தி னிலக்கண முணர்த்
 துகின்றார்.

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
 நவிறுக்க வெடுக்கமொடு ஈகாவிர்ப்பா வத்தா
 னுனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி
 னடக்கக்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன்
 ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமா
 ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத

மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
மவற்றினுற் பந்தமறல் சுகாவிர்ப்பா வந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானரக்கை-ஞானரட்சையும், தவம்-தவமும், சகலசம்வாதமுடன் - சர்வசம்வாதமும், நவில்-சொல்லாநின்ற-துக்க வொடுக்கமொடுதுக்கநீக்கமும், சுகாவிர்ப்பாவம் - சுகாவிர்ப்பாவமும், ஆனவற்றுள்-ஆகிய பஞ்சப்பிரயோஜனத்தானுள், மருவும் - பொருத்தியிராநின்ற, வாசனையழிவும் - வாசனாகூடியமும், மனத்தினடக்கங்களால்-மனோகாசமுமாகிய விவிரண்டால், புத்தி - அறிவு, நிருமலமாயிருத்தல் - கனங்கரகிதமாயிருப்பதே, ஞானரக்கை-ஞானரட்சையும், மனம் = மனத்திற்கும், பொறிகட்டு-இந்திரியங்கட்டும், ஒருமையே - ஏகாகிரகம் வருவதே, தவம் - தவமும், ஞானியென-இவன் ஞானவானென, உலகமெலாம்-உலகத்தாரியாவரும், வழிபடல் - வந்தித்தலே, சம்வாதம் = சர்வசம்வாதமும், ஆனமனக்கிலேசமறலே-பொருத்திய மனக்கிலேசம் நீக்குதலே, துக்க வொடுக்கம் - துக்கவொடுக்கமும், அவற்றினால் - அவைகளால், பந்தமறல் - பந்தநீக்குதலே, சுகாவிர்ப்பாவம்-சுகாவிர்ப்பாவமும், ஆம்-ஆகும், ஏ-து. ஏ-தான்-அசை.

உலகமென்பது அதிலுள்ளமக்கள் மெனிற்றலின், உலகத்தாரென்றும். ஏலாமென்றமையின் பாலர்முதற் பண்டிதரீருகக் கொள்க, உலகமெனப் பொதுவாகக் கூறினமையின் மூவுலகமெனினு மமையும். மனக்கிலேசமென்றது* அவித்தையாதிபஞ்சக்கிலேசத்தை. சுகாவிர்ப்பாவமென்றது சுகம்பிரகாசமாயுண்டாதலே, வாசனாகூடியமான மனது தத்துவஞானத்திற் கரைந்துநின்றலே ஞானரக்கையும், அம்மன மித்திரியங்கட் கொருமையாய பரோட்சஞானத்தை நாடி நின்றலே தவமும், இவனைஞ்செய்தலமெய்த்தவமென வுலகோர் வழிபடலே சர்வ சம்வாதமும், இவற்றால் மனோதுன்பமின்மையே துக்கவொடுக்கமும், அவற்றற் சகல பந்தம் நீக்கியநாந்த முண்டாதலே சுகாவிர்ப்பாவமுமாம். (ககக)

வு - கை.

இச்செய்யுளில் ஞானவடிவமான ஜீவன்முத்தற்குள்ளதசவித வடையானவ்களின் இலக்கணமும் இவனொருன்பெற்ற சீடர் முதலிய நால்வரின் நாமமு முணர்த்துதின்றார்.

அவித்தை, அஸ்யிதை, ராகம், துவேஷம், அபிசிலேசம் என்பன பஞ்சக்கிலேசமாம்.

(1) அநாத்மாவாகிய தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தியும், அகித்தியமான ஆகாயாதிகளில் நித்திய புத்தியும், துக்கவடிவத்தானிகளில் சுகபுத்தியும், அசுசியான சரீர முதலியவற்றில் சுசிபுத்தியும் அவித்தையாம்;

(2) புத்தி ஆனமாக்களின் ஒருமை யுணர்ச்சி அஸ்யிதையாம்;

(3) அறுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தாலுண்டாகும் புத்தி விருத்திராகமாம்;

(4) பிரகிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தாலுண்டாகும் புத்தி விருத்தி துவேஷமாம்;

(5) மரணபயத்தால் உடலைக்காப்பாற்றுவதி லுண்டாகும் ஆக்கிரகம் அபிசிலேசமாம்.

குறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாந்
 குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக ளடக்க
 லறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே
 யலோபமொடு கொடையபப நிருமதமென் றறிக
 நெறிமருவு சீடரொடு பத்தநுதா சீனர்
 நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத்து
 முறைபினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்
 முத்தன லென்பரவை முறையினெடுத் துணைப்பாம்.

(இ - ள்.) குறிகள் - அடையாளங்கள், ஒப்பத்து - ஒருபத்து, உள
 காஞானமயரூ - சீவன்முத்தற் குன்னவாம், அவை - அவையாவன,
 குரோதமின்மை-குரோதமின்மையம், வயிராகம் - வைராக்கியமும், இம்
 பொறிகளடக்கல்-பஞ்சவிந்திரியங்களை யடக்குதலும், அறமுதவு - தருமக
 தைக் கொடுக்கின்ற, சமை - சமையும், தமை - தமையும், சனப்பிரி
 யத்துவம் - சனப்பிரியத்துவமும், அலோபமொடு - லோபமின்மையும்,
 கொடை - கொடையும், அபயம் - அபயமும், நிருமதம் - சிருமதமும்,
 என்றறிக - என் றறிவாயாக, நெறிமருவு - சன்மார்க்கமுள்ள, சீட
 ரொடு-சீடரும், பத்தர் - பத்தரும், உதாசீனர்-உதாசீனரும், நிலையில் -
 நிலையற்ற, பாவிசுளென்னும்-பாவிசுறுமென்கின்ற, நால்வகையோரிடத்
 தும் - காண்குபேரிடத்தும், முறையின் - முறையே, அருள்கொள்-கிருபா
 மூர்த்தியாகிய, சீவன்முத்தனல் - ஜீவன்முத்தனலே, அனுக்கிரகம் -
 அனுக்கிரகமானது, வந்துறும் வந்தடையும், என்பர்-என்று சொல்லுவார்
 கள், அவை - அவற்றை, முறையின்-கிரமமாக, எடுத்துரைப்பாம் - தூக்
 கிச்சொல்லுவாம், எ - று. ஏ-அசை.

தனக்கு வேறான வஸ்து வொன்றின்மையின் குரோத மின்மையும்,
 தன்னைத்தவிரப் பிரிய வஸ்து வொன்றின்மையின் கிராசையுற்றிருப்பதே
 வைராக்கியமும், பொறிகளை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் மெய்யு
 ணர்விற் செலுத்துவதே மையம்பொறிக ளடக்கமும், அகத்திற் கற்பனை
 யெழாமலடக்கி யதார்த்தத்திற் செலுத்துவதே சமையும், புறத்திறிபிரிய
 த்தில் ஏழ்வொட்டாம லவற்றிலுள்ள சத்தினில் நிறுத்துவதே சமையும்,
 மகான்கள் சங்கத்திற் கூடி ரமித்திருத்தலே சனப்பிரியத்துவமும், தற்பிரி
 யத்தைச் சேவர்களடைய வேண்டுமென்னும் அன்பிருத்தலின் அலோபமும்,
 தனக்குள்ள வஸ்துக்க ளிபாவற்றையும் விரும்பினாபாற் கொடுத்துவிடுவ
 தே கொடையும், சம்சாரதுக்க பயத்தினுற் சரணாகதி யடைந்தவனைக் காக்
 குத்தன்மையே அபயமும், தனது நிச்சய மிங்கனமென மதித்திருந்துஞ்
 செருக்கின்மையே நிருமதமுமாமென்க.

(தூ - ட்.) சீவன்முத்தனது சொரூபந் தெரிந்தடையும் நிமித்தம்
 அகனது அடையாளங்களைக் கூறியவாரும். (௧௭0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சேவன் முத்தனாற் சேடர் முதலிய நால்வரும் பெறம்
நாயோசன விலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

தெரிவரிய சேவன்முத்தன் தனைநம்பு மதனாற்

சேடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்

புரியுமுபர் பத்தர்க்கு நல்வினையு மவன்றன

புனிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா சினர்க்

குரியபுண் ணியலயமு மவன்றன்வடி வினைக்கண்

ஹுறுதன்முத லானவற்றாற் பாலிகட்குப் பாவ

விரிவுமுறு மென்பரகர்த் தாதருக்கா தியினு

லெவ்வெனனின் முத்தனாற் பிரமோப தேசம்.

(இ - ள்.) தெரிவரிய = அறிதற்கரிய, சேவன்முத்தன்றனை - சேவன்
முத்தனை, நம்புமதனாற் - கம்புதலினால், சேடர்க்கு = மாணக்கருக்கு, முத்தி
யும் - வீடும், அன்பொபாடி - அன்புடன், வழிபாடதனை - வழிபடுதலை, புரி
யம் - செய்யாநின்ற, உயர்பத்தர்க்கு - முதிர்ந்த பத்திமான்களுக்கு, நல்வினை
யும் - சற்செய்தியுமும், அவன்றன் - அச்சேவன் முத்தனுடைய, புனிதமுறு -
பரிசுத்தமான, சரிதமது - சரித்திரத்தை, கண்ட - கண்ட, உதாசினர்
க்கு - உதாசினர்களுக்கு, உரிய - உரிமையான, புண்ணியலயமும் - தரும
கூயமும், அவன்றன் வடிவினை - அச்சேவன் முத்தனதுருவத்தை, கண்ணு
றுதன் முதலானவற்றால் - தரிசித்தல் முதலியவற்றால், பாலிகட்கு - தியோர்
களுக்கு, பாவவிரிவும் - தீமைநசிப்பும், உறுமென்பர் - உண்டாகுமெனக்
கூறுவர், அகர்த்தா - கருத்திருத்துவாதி கண்மயில்லாத, முத்தனாற் - ஜீவன்
முத்தனால், தருக்காதியினால் - தர்க்கமுதலியவைகளால், பிரமோபதேசம் -
பிரமோபதேசஞ் செய்வது, எவ்வெனனில் - எவ்வெனனாமெனில், = ன்று.

உதாசினம் - உபேசைஷி. சத்துக்களின் பரிசுத்த நடைபயக் கண்டும்
வழிபடாதிருத்தல் அவமானமாதலின் அதனால் பூருவ புண்ணிய கூய
முண்டாமென்க. தருக்காதியென்றமையின் வேதாந்தவாக்கியசத்தியதாற்
பரிய பிரமாணவனுகூல தர்க்கதிருஷ்டாந்த யுத்திகளுக் கொள்க.

(ப - ம்.) தீவிரதரபக்குவத்தால் இவரே நம்மை யிரட்சிக்கத்தக்கவ
ரென நம்பிச் சரணாகதியடைந்து உவரது அனுக்கிரகமாகிய பிரமோபதே
சத்தினாற் பிரமமேதானாக நின்றலின் சேடர்க்குமுத்தியும், பிரியல்லாதஅன்
பினு விவரே நாமடையத்தக்க கதியை யடைவிக்கத் தக்கவரென வழிபா
டுடைய பத்தர்களுக்கு ஈசாரார்ப்பணமாகச் செய்யும் நல்வினையும், அவரது
சரித்திரத்தினால் வினங்கிய பரிசுத்த நடைபயக் கண்டுஞ் செல்வச்செருக்
கினால் இலட்சியஞ் செய்யாதவர்களுக்குப் புண்ணிய கூயமும், அவரது
வடிவை கேரே தரிசிக்கும்போது அவர்கடாகூந் தங்கலின் பாலிகட்குப்
பாவவிரிவு முண்டாமென்க.

வினா:—முன் அனுக்கிரகமெனக் கூறிப் பின் தருமகூடியமான நிக்ரகம் கூறலாமோ?

விடை:—காமியகருமத்தா லுண்டான ஐசவரிய மமசையால் மகான்களை இலட்சியா தவமித்தவினாற் புண்ணிய சசிப்புருதல் பின் அன்புண்டாதற் கேதுவாதவி னதுவுங் கிருபைபேயெனக் கொள்க.

(தா-ம்.) வேன்முத்தனை யடைந்தவர்களின் பக்குவத்திற்குத் தகுந்த பயனுண்டாதலைக் கூறியவாரும். (களக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் அகர்த்தாவான வேன்முத்தனால் மஹாவாக்ஷியார் தத்தத்துக் கணுடலமான றுருஷ்டாந்தமாதியவற்றால் வெளிப்படுத்தும் பிரயோசனத்தோடுடைய உபதேச மெண்ணமா மென்னும் வினாவிற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தனினை
மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவிசற் கணுக்கிரகஞ் செயவு
மொறுப்புறவுங் வரும்வினையி னோராலத் தொழில்க
ஹுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்
சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ணானிக் கெய்தாளு
செப்பியவில் விஷக்கணமொ டுராதுபல முறையாற்
றுறப்பிலருட் வேன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற்
றுணிவுதோன் றுறமுதுநூற் றொகுத்தபரி சரைப்பாம்.

(இ ள்.) மறைப்பகலும்-ஆவரணநீங்கிய, ஒரு-ஒப்பற்ற, பிரமசொருபமாதலினால் - பிரம சொருபமாயிருத்தலால், மகிழ்ச்சி வெறுப்பிலா - ராகத்தவேஷநில்லாத, ஈசற்கு-ஈசனுக்கு, வரும்-உண்டாகின்ற - வினையினோல் - நல்வினையினையுடைய செவர்களால், அனுக்கிரகஞ்செயவும்-அனுக்கிரகித்தலும், ஒருப்புறவும் - நிக்ரகித்தலுமான, அத்தொழில்கள்-அப்பஞ்சகிருததிகங்கள், உறுதல்போல் - உண்டாவதுபோல், சாதகர்தம்-அப்பியாகிளுடைய, பக்குவபேதத்தால் - பக்குவத்தினது தாரதம்மியத்தால், சிறப்புறும் - மேம்பாடுள்ள, நல்லுபதேசாதிகள்-மேன்மையான பிரயோகபேசாதிகளைச் செய்தல், ஞானிக்கு - ஜீவன் முத்தனுக்கும், எய்தும்-உண்டாம், செப்பிய-இங்ஙனங் கூறிய, இவ்விஷக்கணமொடு-இந்தவிஷக்கணங்களுடன், இராது - இல்லாமல், பலமுறையால் - பலதன்மையினால், றுறப்பிலருள் - நீங்காத கிருபையுடைய, வேன்முத்தர்-ஜீவன்முத்தர்கள், இருப்பதென்னெனில் - இருப்பதெங்ஙனமென்றால், றுணிவுதோன் றுற-தெளிவுண்டாக, முதுநூல் - வேதாந்த சாத்திரங்கள், தொகுத்தபரிசு-தொகுத்துக்கூறிய தன்மையை, உரைப்பாம் - கூறவாம், எ-று, கொல்-அகை.

(தா - ம்.) இராகத்தவேஷ மின்றிச் சுயம்பு வடிவமான வீசனுக்குச் செவர்களின் நல்வினா நிவினைகளைக்குறித்து அவர்கட் கணுக்கிரகநிக்ரகஞ்

செய்த லுண்டாவதுபோல விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சயஞ் சைதன்னிய சொருபமாக விளங்குகின்ற ஜீவன்முத்தனுக்கு ஆத்மாக்களின் பஞ்சவ தாரதம்மியங்களைக் குறித்துச் சிதைவு ரகைக்கிரமமான வுபதேசாதிகள் உண்டாதற் கையமின்றென்பதாம். (கௌ.)

து - கை.

இச்செய்யுளில் சேவன்முத்த னெருபடித்தா யிராமற் பலபடித்தா யிரு ப்பது எதனா லென்ற வினாவை நோக்கிப் பிராரத்த சம்ஸ்கார நான்கிலுள் அது வந்ததெனக் கூறுவான் றெட்டங்கி அவற்றி னுமமுமவற்றுள் மூன்ற னிலக்கணமு முணர்த்துகின்றான்.

வந்தீனையும் பிராரத்த வாக்ஷணீ விரமே

மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்

பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்

பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தன்

முந்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடின

மொழியான்ம தற்பரைய் வினோதமே புரிந்து

மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து

மாற்றியிது னம்போலா நந்தமுறன் மந்தம்.

(து - ன்.) வந்தீனையும் - அனுபவித்துநீங்குந் தாக வரானின்ற, பிரார த்தவாக்ஷணீ - பிராரத்தவ சம்ஸ்காரமானது, தீவிரம் - தீவிரமெனவும், மத் தியம்-மத்தியமெனவும், மந்தம்-மந்தமெனவும், சுத்தமென-சுத்தமெனவும், ஒருநான்காகும்-ஒருநான்காம், (அவற்றுள்) பந்தமறு-பந்தம்நீங்கிய, ஞானி யாயினும் - ஞானவானானும், போகத்தழுந்தி - போகங்களின் மூழ்கி, பசுப்போல - பசுவைப்போல, தன்மகிழ்ச்சிமாத்திரையாய் - ஆதம்பி ரீதிமாத்திரையாய், இருத்தல்-இருப்பதே, முந்துரைசெய்- முற்கூறிய, தீவி ரம் - தீவிரசம்ஸ்காரமும், போகம்-அனுபவிக்கும் விஷயங்கள், சிறப்புற்றி டினும்-விருத்தியடைவினும், மொழி-சொல்லானின்ற, ஆன்மதற்பரைய்- ஆத்மசொருபமும், வினோதமேபுரிந்து - வினோதங்களைச்செய்து, மைந்த ரென - பாலரைப்போல, இருத்தல் - இருப்பதே, மத்தியம் - மத்தியசம்ஸ்காரமும், போகமனைத்தும் - சகலபோகங்களையும், மாற்றி-நீக்கி, மிதுனம் போல் - சுரதசுகத்தைப்போல, ஆனந்தமுறல் - ஸிசானந்தத்திருப்பதே, மந்தம் - மந்தசம்ஸ்காரமுமாம், எ - று. ஏ - அசை.

மிதுனம்-சுரதலீஸையிலுண்டாகும் விஷயந்தம், ஜீவன்முத்தன் ■■■ னுக்கங்களில் மூழ்கியிருப்பினும் முன்பின் உணராது தற்பிரியம் விடாம லனுபவித்தலின் பசுவைப்போலெனவும், விடயபோகங்கள் விசேடமாயுண் டாயினுந் தானவைகட்குச் சாட்சியாய் அப்போகங்களை வினையாட்டாகப் பார்த்திருத்தலின் பாலரைப்போலெனவும், வரானின்ற போகங்க ளனைத்

தையும்மித்தையெனநீக்கினவனும் நீக்கப்படும்பொருளு மின்றித் தன்னின் பமாத்திரமாயிருத்தலின் மிதுனமபோலெனவு ருவம் க்கப்பட்டன. (கௌ. ௩)

உ - ஸக.

இச்செய்யுளில் ஈனைய கொன்றனிலக்கணமும் அந்நான்கினு ளுண் டாரும் பயனு முணாத்துகின்றார்.

உலகவழக் ககன்று நிரு பாதிகான் மாவி

ஹற்றதற் பரனாகிப் பரமுத்த னெனவே

உலகுககத் துடனிருத்தல சுத்தவா சனையா

மென்பரிநால வகையாகுங் கருமவா சனையாற்
தலைமைகொண்முத் தர்கள்ளேறு வேறாய வொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செச் செந்நீகோண நெறிபெறுமா நதிக
ளிலைகடலிற் புதுதலபோன் முடிவினிள்மெய்ப் பரமா
யமர்தருண் முத்திசுக மொருபரிசென றறியே.

(இ-ள்.) உலகவழக்ககன்று-லெளகிக தருமங்களினின்று நீகதி, சிநு பாதிகான்மாவில் - நிருபா திகப்பிரமததில், உற்ற-பொருந்திய, தற்பரனாகி- ததேகனும், பரமுத்தனெனவே - பரமுத்தனைப்போலவே, இலகு-விளங் காநின்ற, சுதத்துடனிருத்தல்-பரமசுகத்திருப்பதே, சுததவாசனைய மென் பர் - சுத்தசம்ஸ்காரமென்று சொல்லுவார்கள், இந்நாலவகையாரும் - இந் நான்குவிதமாகிய, கருவவாசனையால்-பிரபந்த சம்ஸ்காரத்தால், தலைமை கொள்-முதன்மையான, முததர்கள்-வேன்முத்தர்கள், வேறுவேறாய-நாநா விதமான, ஒழுக்கஞ்சாரினும் - நடைகளைச்சேர்ந்திருக்கினும், செந்நெறி - ஒழுங்கான மார்க்கமும், கோணல்நெறி - வளைவானம் ர்க்கமும், பெறும் - செல்லுதலைப்பெற்றிருக்கின்ற, மாநதிகள் - பெரியநதிகள், அலைகடலில்- தரங்கத்தினையுடைய சாகரத்தில், புருதல்போல்-சேர்வதுபோல், முடிவி னில் - தேகாந்தத்தல், மெய்ப்பரமாய் - உண்மையாகிய பிரமஸ்வரூபமாய், அமர்தரும்-பொருள்கியிருக்கின்ற, நன்முத்திசுகம்-நல்லமோட்சவின்பம், ஒருபரிசென்று - ஒருதன்மையாமென்று, அறி - நியறிவாயாக, ஏ-று ஏ- ஈற்றதை.

யாவாமாய் வினங்காநின்ற பிரமாநந்தத்திருத்தலின் பரமுத்தனைப்போ லென் றுவமிக்கப்பட்டது முத்தர்களுன்னும் பன்மை பிரமவித்தன் பிர மவரன் பிரமவரியான் பிரமவரிட்டனெனவுந், வேறுவேறாய வொழுக்க மென்பது அவர்களுண்டான தாரதம்மியமெனவும், வியவகாரங்களினுற் போகங்களிற் கூடினுந் தற்பிரியத்திற் நீவிரமாயுற்றிருத்தலின் பிரமவித் தனுக்குந் தீவிர வாசனையெனவுந், அவ்வியவகாரங்களினுள்ள போகங் களைத்தினுக்கும் மத்தியனாயிருந்து சாட்சியாயறிதலின் பிரமவரனுக்குமத் தியவாசனையெனவும், வாசனாகூடித்திற் றத்துவ ளானானது பரிசுத்த

மாய் விளங்கலின் பிரமவரிட்டனுக்குச் சுத்தவாசனையெனவும், * அப வியவகாரபோக மனைத்தும் நீங்கிப் பரமசுகத்தில் மந்தகதியாக அங் கி ள்ற்றலின் பிரமவரியனுக்கு மந்தவாசனையெனவுங்கொள்க.

(3A - ம்.) குருமுகமாய் விசாரிக்கும் ஆத்மவிசாரத்தினால் நித்தியா நந்தபோத முதயமாவதாயினும் பிராரத்த வினையால் அப்பியாச தாரதம் மிய மிருத்தலின் அதுபற்றி அதுபவமாகிய முத்தி வேறுபடாது ஒருதன் மையதாமென்பது விளங்க வுணர்த்தியவாரும். (கஎசு)

அ - கக.

இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அப்பியாசத்தின்கணுள்ள பிராரத்த வாச னை மூன்றுவிதமாமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிலற்றா

லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா லச்சுராக ளானும்விலக் குத்தற்கரிய வாகு

மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிங் கறிந்து வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே நெனிணு

மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த லனிச்சை யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா

லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

(இ - ள்.) இச்சையுடன் - இச்சையும், அனிச்சை - அனிச்சையும், பிறரிச்சையெனும் - பரேச்சையுமென்கின்ற, இவற்றால் - இவைகளால், இயம்பலுறும் - முற்கூறிய, பிராரத்தம் - பிராரத்தகண்மமானது, மூன்று வகைப்படும் - மூவகைத்தாம், (இவை) அச்சுரங்களானும் - அத்தேவர் களாலும், விலக்குதற்கு - நீக்குதற்கு, அரியவாகும்-கூடாதனவாம், (அவ ற்றுள்) அபத்தியஞ்செய்திடல் - பத்தியந்தவறுதல், தனக்கே கேடென - தனக்கே துன்பமென, இங்கு - இவ்விடத்து, அறிந்துவைச்சும் - அறிந் திருந்தும், அதுபுரிவித்தல் - அதைச்செய்விப்பதே, இச்சை-இச்சாப்பிரா ரத்தமும், செய்யேனெனிணும் - நான் செய்யேனென்றாலும், மன்னவர் தம்மாணைபோல்-அரசாக்கினையைப்போல, செய்வித்தல்-பலாத்காரமாகச் செய்விப்பதே, அனிச்சை - அனிச்சாப்பிராரத்தமும், இச்சை யனிச்சை கள் - இச்சையும் அனிச்சையுமான விவ்விரண்டும், இன்றியிருந்தும்-இல் லாதிருந்தும், அயலோரால் - அந்நியரால், இன்பதுன்பம்-சுகதுக்கங்களை, நுகர்வித்தல் - புசிப்பித்தல், பிறரிச்சை வினையாம் - பரேச்சாப் பிராரத்த முமாம், எ-று. ஆல் - அச்சை.

தான் இஃதனுபவிக்கக்கூடாததென நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் அதன்படி நில்லாமல் அனுபவிக்க வருவது இச்சையெனவும், தனக்கிச்சை யின்றியினும் அதனை யனுபவிக்கச் செய்வது அனிச்சையெனவும், தனக்

* இதனைப் பிரமவரனுக்கு மத்தியவாசனை யெனவும் என்பதன்கீழ் வாசித்துக்கொள்க.

உன்னை மிகவும் யினும் பிறரன்புக்காக அனுபவங்ககப்படுவது பரேச்
செய்யவெனவென்கொள்க.

(நா - டி.) விருப்பு வெறுப்பு உபேணையென்னு மிகற்றற் சுதுக்க
மனுடவி பது பிராரத்த கன்மத்தின் மயானென்க. (கஎக)

(அ - க.)

இச்செய்யில் முற்கூறிய பிராரத்தகன்மங்களுள்ள ஜீவன்முத்தர்
களது நடை புவாயினும் அவர்களுண்மை மொன்றேமென வர்புறுத்
தற்கு உவமான பூருவகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த கவினாவா

சென்னிப்பல மொழுக்கமாளு சிவன்முத்தர்க் கிந்த
மெய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளை ரதன் றுருவா சகரீ

விபாதனெடு சுகன்வாம தேவருட் சனக

மெய்ப்பரிய பரதெனழிந கௌதமனை முகலா

யனாவருத்த னுபேத முணர்த்தலுறு மிகவன்

றுப்புதவு பிராரத்தக் கொளினஞ் சா னிக்குஞ்

சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெவ்வெனவின் மொழிவாம்.

(இ - ன்.) இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, மூவகையாம் - மூன்றுவித
மான, பிராரத்தவினாவால் - பிராரத்தமுண்டாவதால், எண்ணில் - அள
வற்றில், பலமொழுக்கம் - நாநாவிதமான நடைகள், சிவன்முத்தர்க்கு-ஜீவ
ன்முத்தர்களுக்கு ஆம் - உள்ளனவாம், இந்த மெய்ப்பொருளை - இவ்
வுண்மைப் பொருளை, வசிட்டன் - வசிட்டமுனியும், நாரதன்-நாரதமுனி
யும், தருவ - தருவாசமுனியும், சிர்விபாதனெடு-சிறப்புள்ள விபாச
முனியும் சுகன் - சுகமுனியும், வாமதேவன் - வாமதேவமுனியும், அருட்
சனகன் - கிருபையுள்ள சனகராஜனும், ஒப்பரிய பரதன் - இணையின்
றிய சடபரதமுனியும், எழிற்கௌதமன் - அழகுள்ள கௌதமமுனி
யும், முலாயுனர் - முதலாகவுள்ள மகான்களது, வருத்தனுபேதம் -
வாத்தியம் வருகின்ற ஒழுக்க தாரதம்மியமே, உணர்த்தலுறும் - அறிவிக்க
ஞ், இவகன் - இவ்வண்ணம், துப்புதவு - புசிப்பைக் கொடுக்கின்ற, பிரா
ரத்தம் - பிராரத்த கன்மங்களை, கொளின் - சிவன்முத்தனுக்குண்டெனக்
கொண்டால், அஞ்ஞானிக்கும் - பெத்தனுக்கும், சுத்தனுக்கும் - ஞானிக்
கும், வேறுபா டெவ்வெனவின் - பேத மியாதெனக் கேட்கின், மொழி
வாம் - கூறுவாம், எ - று. ஏ - அசை.

(தா - ம்.) சிவன்முத்தர்களை நானாவத நடைகளையுடையவர்களாய்
விருத்தியடைந்து வருதற்கு வசிட்டமுனியாதிய பெரியோர்களை மேற்
கோணாக வெடுத்துணர்த்திப்பவாரும். (கஎக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் பெத்தனுக்கும் புத்தனுக்கும் பிரார்த்தவினை புசித்த
லொக்குமாயின் இவர்கட்குப் பேரந்தா னியாதென்ற வினாவிற்கு உத்தர
முணர்த்துகின்றார்.

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சுரோத்திரியர் தமக்கு
மறையொழிதல் மொழிதலா னன்றியுணன் முகலா
யெண்ணவருஞ் செயலால்லே நிலாமைபுது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலனறிப் போக
முண்ணுலையதனுலெ ஞானமுடை போர்க்கு
முணர்வுமாய மாய்வினா சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரு லேறுபா டிலையெனவே நல்லவர்
ஞானநூல் பலமுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே.

(இ - ள்.) மண்ணுலகில் - உலகத்தில், விராத்திரியர் - விராத்திரி
யர்க்கும், சுரோத்திரியர்க்கும் - சுரோத்திரியருக்கும், மறையொழிதல் -
மேதாத்தியயனின்மையாலு, மொழிதலால் - அவ்வத்தியயனமுண்மை
யாலும், அன்றி-பேதமேயல்லாது, உணன் முதலாய்-ஆகாரத்தினை யாதி
யாக, எண்ணவருஞ்செயலால்-எண்ணப்பட்ட தொழில்களால், வேறினா
ரையதபோல - பேதமில்லாமையே, இதயபந்தமுறல்-இந்தயக்கிரந்தி
யுடைதலாலு, ஒழிகலால்-அஃதொழிதலாலும், அன்றி-பேதமேயல்லாது,
போகமுண்ணும் - போகங்களைப்புகிக்கும், சிலபதனால் தன்மையினால்,
அஞ்ஞானமுடையோர்க்கும் - அஞ்ஞானிகட்கும், உணர்வுமாயாய்கின்ற -
ஞானாகாரமாயிருந்த, சீவன் முத்தர் தமக்கும் - ஞானிகளுக்கும், நண்ணி
வரு - பொருந்திவாப்பட்ட, வேறுபாடு - பேதம், இல்லையெனவே - இல்
லையென்றே, ஞானநூல்பல - ஞானசாத்திரம்பலவற்றையும், உணர்ந்த -
ஆராய்த்தறிந்த, நல்லுணர்வின்வர் - சுசுபோதயடைந்த பெரியோர்கள்,
நல்லவர் - செரல்லுடார்கள், எ - று. ஏ - அதை.

மறையொழிதல் விராத்திரியருடனும் மறை மொழிதலைச் சுரோத்
திரியருடனுங் கூட்டுக. விராத்திரியர் - உணலோம்பு பெண்ணிற்கும்
பிரதிலோமவாணுக்கும் பிறந்தவன். அனலோம்பென் - கீழான பீசத்
திற்கும் மேலான யோனிக்கும் பிறந்தவன். பிரதிலோமன்-மேலான பீசத்
திற்கும் கீழான யோனிக்கும் பிறந்தவன். சுரோத்திரியன் - பிரமோப
தேசத்தைக் கேட்டற்குரிய அத்தணன்.

(நா-ம்.)பெத்தனுக்கும்முத்தனுக்கும்முறையேஅகம்பாவமோங்கலும்
நீக்கலுமேயன்றி மற்றைச்செய்கைகளினுற் பேதமின்றென்பதாம்.(க.எ.எ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் சீவன்றன தொழிவிற்குச் சம்மதித்துப் பிரமமாதற்
குடன்படுமோ வென்ற வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

தத்துவஞானத்தினும் பிரமமடைந் திடுமேற்

நறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவமே
யத்தலையே யழிந்திடுமா கலினுலச் சீவ

னழிவுதனக் குடன்படுமோ வென்றிகடவுட் டன்மைக்
குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்று

ளொழிப்பதனுக் கிசைவந்நரத் துவமதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத் துவததிற

பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்றான்.

(இ-ள்.) தத்துவஞானத்தினால் - மெய்யுணர்வினால், பிரமமடைந்திடு
மேல் - பிரமசொருபத்தை யடையுமாயின், தறுகண்-மறஞ் செய்யுங் கொ
டிய கண்களையும், வரி-தேமல்களையுமுடைய, புலி - வியாக்கிரத்தை, கண்
டோன்போல்-செதியிற் பார்த்தவனைப்போல, சீவத்துவம் - ஜீவத்தன்மையு
மானது, அத்தலையே-அப்பிரம சொருபமான மாந்தித்தில், அழிந்திடுமாத
ினால் - கெடுமாதலால், அசசீவன் - அந்தச்சீவனானவன், அழிவுதனக்கு-
தபாது நாசத்திற்கு, உடன்படுமோவெனில் - சம்மதிக்குமோ வென்றால்,
கடவுட்டன்மைக்கு - தேவத்தன்மையை யடைதற்கு, உய்த்த-செலுத்திய,
ஆதரவினால் - ஆசையினால், கங்கைமுதலவற்றுள் - கங்கையாதிய நதிக
ளில், நரத்துவம் - மானிடத்தன்மையை, ஒழிப்பதனுக்கு - நீக்குவதற்கு,
துசைவர் - அங்கீகரிப்பர், அதுபோல் - அவ்வாறு, என்றும் - எப்பொழு
தும், பொய்த்தலிலா - சத்தியமான, துரியவடிவாம்-தனது யதார்த்தமான
துரியவ்வுருபமாகிய, பிரமத்துவத்தில் - பிரமத்தன்மையில், பொருந்த -
அமைந்திருக்கவேண்டி, சீவன் - ஜீவனானவன், தன் கேட்டினுக்கு-தனது
கற்பிதமான சிதாபாசநாசத்திற்கு, இங்குடன்படும் - இங்கே சம்மதிக்கும்,
எ - று. ஏ - நான் - அசை, பிரமத்திற்கு புலி யுலமிக்கப்பட்டது.

‘கங்கை முதல்’ என்றமையின், யமுனா சரசுவதி கூடிய திரிவேணி
சங்கமமெனக் கொள்க.

(நா - ம்.) தன் கண்ணினாற் றனதுருவத்தைக் காண்பதுபோலத்
தன் பிரஞ்ஞையாற் றன்னைக்கண் டமைவானென்பார் தத்துவஞானத்தி
னாற்பிரமமடைந்திடுமேல் எனவும், ஆணவத்தைக் கெடுக்குங் கொடியனோ
க்கென்பார் தறுகண் எனவும், சமாதியின்கண் நவநவமாயுதயமான வனு
பவமென்பார் வரி எனவும், சீவன் றனக்காதாரமான சிவத்தைப் பார்க்கச்
சிவந் தனக்காரோபமான சிதாபாசனைப் பார்க்க இவ்விருபார்வையும் ஒத்
தவிடத்து அவ்விரு தன்மையும் நீக்கச் சுயஞ்சைதன்னியமாய் அதனாற்
சங்கற்பநாசம் வருமென்பார் புலி கண்டோன்போற் சீவத்துவமத்தலையே
யழிந்திடும் எனவும், சங்கற்பம் தனதழிவான அத்தத்திற் குடன்படுமோ
வென்பார் சீவனழிவுதனக் குடன்படுமோ எனவும், மண்ணின்கண்மனித
ேட்டம் பூண்டவன் விண்ணின்கண் தேவவேடம் பூணும்நிமித்தங் கங்கை

யாதியில் இத்தேகத்தை விடுவதுபோலச் சேவவேடம்பூண்ட தூரியன் தனதுயதார்த்த வடிவமாகிய பிரமசொருபத்தையடையும் ரிபி - க் கற்பித ரூபமான சேவசிதாபாசத்துவத்தைச் சமாதி முதலியவற்றினால் ஒழிக்க விரும்பினு னென்பார் கடவுட்டன்மைக் குய்த்தவாதாவிறற் கூடகை முதலவற்று னொழிப்பதனுக்கிசைவர் நரத்துவம்போல் எனவும், பரமாத்ம ஸூக்ரியமான பரதத்துவந்தாஸுய்த் சூவிதநீங்கினுனென்பார் பொய்த்தலி லாத் தூரியவடிவாம்பிரமத்துவத்திற் பொருத்தத்தன் கேட்டினுக்கிவகுடன் படுஞ் சேவன்றான் எனவுங் கூறினார்.

வினா:—தேகவழிவைச் சேவனழிவாகஉவமானத்திற்கூறியதென்னே ?

விடை:—தேகியைக்காணுது தேகத்தைத் தானெனக் கரண்பதனா லென்க.

வினா:—சேவன் நனதிலாபத்திற் குடன்படுமென்றது தனது கேட் டிற் குடன்படுமென்றதென்னே ?

விடை:—சங்கற்பஞ் சத்திற்கரைதலே சித்தாய் விளங்கலி னென்க.

(நா - ம்.) சேவசிதாபாசன் தனது அவிருத்தாம்சமான சுயஞ்சித்தை கோக்கினவிடத்து அதனது விருத்தாம்சமான சகல கற்பனைகளும் நீங்கு மென்பதாம். (கஎஅ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் இங்ஙனக் கூறிய சேவன்முத்தரிடத்து முன்னுள்ள மகரிஷிகளைப்போலச் சாபாணுக்கிரக சாமர்த்தியங் காண்குலமாதலின் இவர்களை ஞானியென்ப தெங்ஙன மமையுமென்ற வினாவிற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே

மற்றருள்செய் வலியுடையோன் நத்துவனா னத்தோ
னேதிலா னலனெனினவ் வலிதவத்தின் பலமா

மிலங்குதத் துவனான பலமன்ற மாயின்
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி

வழக்கினற் றவமிலர்க்குத் தத்துவனா னந்தா
னேதெனிலாநு சாபாநிக் குச்சகா மியமே

யேதுநிட்கா மியதவனா னத்தினுக்கென் றறியே,

(இ - ரு.) வாதராயணன் முதலோர்போல் - வியாசாதி மகரிஷி களைப்போல, சாபமுடன் - சாபமும், மற்றருள் - பின்னனுக்கிரகமுட, செய் - செய்யத்தக்க, வலியுடையோன் - சாமர்த்தியமுடையவனே, தத் துவனானத்தோன் - மெய்யுணர்வுடையவன், ஏதிலான் - இவற்றிலொ ளுறு மில்லாதவன், அலனெனில் - ஞானியலனென்றால், அவ்வலி - அச் சாமர்த்தியம், தவத்தின் பலமாம் - தபசுன்பலமன்றி, இலங்கு - விளங்

காசின்று, கத்துவஞானம் - உண்மைஞானத்தின், பலபன்றும் - பலனவ்
 லவார, ஆயின் - உதானமாநால், மாநவமே - மகத்தானதபசே, ஞானத்
 திற்கு - ஞான சித்திக்கு, ஏறுவெனும் - காரணமென்னும், சுருதிநூழ்
 கினால் - வேதவழங்கால், சுவயிவர்க்கு - தவயில்லாதவர்களுக்கு, தத்துவ
 ஞானம் - பெய்யுணர்வானது, உசெளில் - உண்டாவதியாங்கனமென்று
 கேட்கில், சாபாதிக்கு - சாபாநுக்கிரகங்களுக்கு, சகாமியமேயேது - காமிய
 தவமேகாரணம், ஞானத்தினுக்கு - ஞான முதயமாதற்கு, சித்காமிய
 தவம் - சித்காமிய தவமே, ஆம் - ஏதுவாம், என்றறி - என்றறியாயாக,
 எ - று. ஏ - தான் - அனை.

ஏது என்பது சித்காமியதவத்திற்குங் கூட்டப்பட்டது. சகாமியம் -
 சுயர்க்காதி போசங்களை யுறு விக்க விரும்பிச் செய்யுங் கருமம்; சித்கா
 மியம் - அவ்விச்சையின்றிச் செய்யுங் கருமம்

வினா:—சித்தியுள்ள சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியம் காமியதவத்தின்
 உலியேயன்றி ஞானத்தின் வலியல்லவென்றா விதற்குத் தவமேதுவெனச்
 சுருதி கூறியதென்னை?

விடை:—ஞானத்திற்கு சித்காமியதவ மேதுவாதவினா வென்க.

வினா:—இச்சித்காமிய தவத்திற் கவ்வலிமையின்றாய தென்னை?

விடை:—இது ஞானோதயத்தால் நசித்தலின் இதற்கு அவ்வுணவு சத்து
 யில்லையென்க.

வினா:—சாபாதிக்குங் காமிய மேதுதானே யதற்கவ்வலி வந்தெ
 ன்னை?

விடை:—உக்காமியம் சித்தியை யுண்டாக்கத் தானேக்காமல் விரு
 த்தியடைந்து கருசலினைன்க.

வினா:—அற்றேல், அச்சித்தியினால் இம்முத்திக்குப் பிரயோசன
 மின்றே?

விடை:—கோசரம் அகோசரத்தி வெக்கனம் பிரயோசனமா
 மென்க.

(39 - ம்.) ஞானமாத்திரம் பெற்ற சேகன்முத்தனுக்குச் சாபாநுக்
 கிரக சாமர்த்தியம் சம்பவியாதென்பதாம். (க௭௬)

அ - நக.

இச்செய்யுளில் ஞானத்தால் சீவன் முத்தி பெற்றிருக்கும் வியாசாதி
 மஹர்ஷிகட்கு இச்சித்திவந்த காமணமியாதென்ற வினாவிற்கு உத்தர
 முணர்த்துகின்றார்.

வேதனியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி பிரண்டு

மேஷமே மானிலவர்கட் கிருதவமு முளவா

மாதலினு லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
யாயிடுனவ்வொன் றேபடையு மதனுன்மா நின்று
மேதைபாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி
விதியிறக் துவருநானி ககோககிரியா நீட்ட
ரோதுவார் நிந்தைமெனி னைர்தமக்கு றிடயத்
துழல்பவரா னிந்தைபா தலிற்ருறைவின் ருமால்.

(இ - ள்.) வேதவிபாசாத்கட்கு - வேதவியாசர் முதலிய முனியர்
சுருக்கு, ஞானம் - சேவன்முத்தியும், வலி - சித்தியும்கிய, இரண்டும் -
இவ்விரண்டும், மேவுமேமெனில் - மேவியிருந்தனனவே யென்றால்,
அவர்கட்கு - அவ்வருமகளுக்கு, இருதவமுமுளவாம் - முற்கூறிய விர
ண்டு தவமுமுள்ளனவாம், ஆதலினால் - ஆதலால், அவ்விரண்டுமாகும் -
சித்தியும்முத்தியுமாகிய அவ்விரண்டு முண்டாம், ஒரோர் தவமேயாயின் -
அவ்விரண்டிலொவ்வொருதவத்தைச் செய்யின், ஒவ்வொன்றேயடையும் -
ஒன்றொன்றே உரும், அதனால் - ஆதலால், மாநின்றும் - முரணில்லை,
மேதையாம் - மேம்பாடுள்ள, சாபாதி - சாபானுக்கிரகக்கனாகிய, வலியி
லர்களாகி - சாமர்த்தியமில்லாதவர்களுய், விதியில-விதி கிஷேதமின்றிய,
தத்துவருநானிகளை - சேவன்முத்தர்களை, கிரியாகிட்டர் - கண்மிகர், ஒது
வார் நிந்தைமெனில் - நிந்தை கூறுவார்களென்றால், அவர் தமக்கு - ஆக்
கண்மிகருக்கு, விடயத்தழல்பவரால்-விஷயப் பரமுடையவரா யுழங்கின்ற
முடர்களால், நிந்தை யாதலின் - நிந்தைவருதலின், குறைவின்றும் -
அதனாற் சேவன்முத்தருக்கோர் குறையுமில்லை, எ - று. ஆல் - அகை. விதி
வன்றமையின் நிதேதம் வருவிக்கப்பட்டது.

வினா:—ஞானிகட்கு இக்காமியதவமின்றென்பதென்னை ?

விடை:—தனக்கு 'வேறு யணித்தமாயுள்ள சிவலோகாதிபதத்தை
யடைய விருப்பமின்றாதலினாலும், தனக்கு வேறின்றாய்த் தானே தானப்
விளங்குமிடத்து ஒன்று வேண்டெனலுந் தன்னுதலும் இன்மையாதலினாலு
மென்க. காமியதவத்தாற் சித்தியும் கிஷ்காமிய தவத்தான் முத்தியும் உரு
மாயினும் முத்தியின்றியசித்தியோர்க்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய
முண்டாயிருந்தும் பிறர்க்கு விநோதமாய்த் தமக்குப் பயனின்றியிருத்த
லின் அவர் இத்திரசால முதலான வித்தைசெய்வோரென்பர். சித்தியின்
றிய முத்தியியார்க்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய மின்றாயினும் பிறர்க்கு
விநோதமின்றித் தமக்குப் பயனாயிருத்தலின் அவர் வித்தையைப் பார்க்
குஞ் செல்வரென்பர். இங்ஙன மிருத்தலின் ஐவாரி லேற்போரதிக
மாகார்போல் முத்தியுள்ள ஞானவான்கட்குச் சித்தியுள்ளோர் சமானாதிக
ராகாரென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், முத்திமாத்திரம் பெற்ற ஞானிக்கு இச்
சித்தியும் முத்தியும் பெற்றவர்கள் அகிரஸ்ஸரோ ?

வினா:—பிராரத்தத்தினால் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய முண்டாம். அஃதுண்டானவிடத்து விநோதமாத்நிரமேயனன்றி வேறுபயனின்மையின், அதிகராகாரென்க.

வினா:—அகநனமாயின் யாவருமவர்களை முக்கியமாகக் கூறுவதென்றிற்கு?

விடை:—சீவர்கள் வேதத்தின் மஹாவாக்கிய நிச்சயத்தை யுண்மையாகக்கொண்டு முததியையுடையும் நிமித்தம் அபவாக்கியார்த்த நிச்சயத்தைச் சுருக்கிச் சொல்வதில விசுவாசந் தோன்றி அச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியத்தினால் பயமுண்டாய் அதன்வழி யொழுகவேண்டி ஈசர நியதிப்படி வந்தவாக னாதவ்னென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமில்லாத ஞானிகளை யஃதுண்டய கன்மிகள் தூஷிப்பார்களன்றா?

விடை:—அவர்களைவிடயபோகத் துறவ்லோர் தூஷித்தலின் அதனால்கன்மிகளுக்கோர்குறைவின்றயதுபோல அக்கன்மிகள் தூஷிப்பதனால் ஞானிக்கோர் குறைவினவென்க.

(தா - ம்.) இச்சீசன்கள் ஈசானுண்டய வல்லபமாதலின் இவையுள்ளவர்களைத் தேவத்தன்மை யுள்ளவராக நம்பி அவர்களால் விதிக்கப்பட்ட விதிப்படியுயர்கொடுக்கவேண்டி அவர்கட்கு இவ்விநோதமாயுள்ள சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியம் ஈசரானுக்கிரகத்தினாலுண்டாயிற்றென்பது. (கஅ0)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முறகூறிய ஜீவன்முத்தன் பிராரத்தவசத்தாற் பலவித நடைபய யுடையவனானவன் அதனை அவனது சித்துவிலாசமாகக் காணவேண்டுமென வுணர்ந்துகின்றார்.

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினையா சனையா

னுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மெளனமே புற்றும்

பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்

பரிதவித்து மகிழ்ந்துமிக வேடங்கள் புனைந்துங்

கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கலவிபல பயின்றாங்

கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மில்லா

றலகிறந்த நடையுறினு மருள்வினையாட் டென்றே

பவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறாமல்.

(இ - ள்.) உலகிறந்த - உலகநடைக்கப்பாற்பட்ட, சீவன்முத்தன் - சீவன்முத்தனாவன், துகர்வினை - பிராரத்தகன்மத்தின், வாசனையால் - சம்ஸ்காரத்தினால், உண்பொருள்கள் - அனுபவிக்கின்ற வஸ்துக்கள், பலகவர்ந்தும்=பலவற்றைக்கிரகித்தும், மெளனமேயுற்றும் - மெளனமாயிருந்

தும், பலதிறங்கண் மொழிந்தும் - பலசாஸ்திர நெறிகளைக் கூறியும், உபதேச நெறிபுரிந்தும் - உபதேசமுறைமைகளைச் செய்தும், பரிசுலித்தும் - விசனப்பட்டும், மகிழ்ந்தும் - மகிழ்ச்சியடைந்தும், மிகவேடங்கன்-பலவேடங்களை, புனைந்தும் - தரித்தும், கலைதூற்றும் - நகன்னனாகியும், உடையுடுத்தும் - கலையைத்தரித்தும், கல்விபலபயின்றும் - அநேக சாஸ்திரங்களைப்பியாசித்தும், கல்லாதும் - கற்காமலும், மாதர் முயக்கிடையுற்றும் - ஸ்திரீலோலனா யிருந்தும், இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, அலநிறத்த - அளவற்ற, நடையுறினும் - நடைகளைப் பொருந்தினும், அருள் விளையாட்டென்றே - கிருபாவிலாச மென்றே நினைத்து, ஐயமொருசிறிது நூறாமல் - சந்தேக மென்பது சிறிதுமின்றி, அவன்றனை - அச்சீவன் முத்தனை, ■ நம்புக - சிவமெனநம்புவாயாக, எ - று. ஏ - அசை.

* “சீவன்முத்தன் இவ்வெனகிகளுதலால் பிராரத்தவசத்தால் அறிவுடைமை அறிவினமையாகிய அவஸ்தைகளிலிருந்தாலும் வாயுவசத்தால் சிதறியும் சிதறாமலிருக்கும் மேகபடவமுள்ள வாகாயம்போல நித்தியநிரமலனாவான்; மற்றும் அதிருஷ்டமென்னும் பரிசாரகளுல் புஷ்ப சந்தனாதி போகங்களைக் கிரகித்தும் தன் கணவனிடமே பற்றள்ள ஸ்திரீயினைப்போலச் சொருபத்தில் இரமித்திருப்பன்; மூடனைப்போலக் கலாநூனத்துள் மௌனியாயிருந்தாலும் கற்பிதத் துவைதபரமான சுருகி வாக்கியமாகிய வைகரி விஷயத்தில் ஆலசியனாவன்; மற்றும் பிரஸ்துத மறியாத வெரு பாஷிதனைப்போல யாது வசனித்தாலும் கூட அபிப்பிராயத்தை யடக்கிய சத்தியாத்துவைத நிஷ்டநிகமாபிப்பிராயமாகும்; மற்றும் ஆசாரியனைப்போலச் சிஷ்யருக்கு உபதேசித்தாலும் ஆத்மா நித்தியமுத்தனாதலால் போத்தியபோதகத்துவங்கள் மாயாசிருஷ்டி வடிவினவென்று செய்துள்ள சிச்சயத்தால் ஆகாயவாணிபோலக் குருத்துவாபிமான மில்லாதவனாயிருப்பன்; மற்றும் உன்மத்தனைப்போல அதுசித்ததைப் பேசுபவனாலும் துவைதபாவ மழிந்து ஆத்மராமனா யிருத்தலின், சுரதசயாத்து அதிகாமரசமுள்ள மிதுனவாக்கியம்போல உகபிடேய (சொல்லுதற்கரிய) விஷயமாகும்; மற்றும் கவீசாக்கிரகண்யனைப்போலக் கலகலெனப்பேசினாலும் பூரணாக்கிய சுபாவநிஷ்டனாவதனால், விரகிகள் மனம்போல அப்பிராப்பியாது சந்தனமாகும்; மற்றும் புக்திர வியோகாதுபவமுள்ள கிராமபிய ஜனங்களைப்போலச் சோகஞ் செய்தாலும் சர்வேந்திரியங்களும் பிரஹ்மாம்சங்களென்று ஆலோசனை செய்யாதே கற்பிதசாதகாவஸ்தையில் நிக்கிரகித்த சர்வேந்திரிய தர்மவிஷயமான கருணாரசமாகும்; மற்றும் விவித வெருபபரிசுள விநோதத்துள் அட்டகாசஞ் செய்தாலும், விசித்திர புண்ணியபாபா திவியவகாரமுஞ் சத்தியமென்று பிரதிபாதித்திரமீமாம் சாந் தரிசன விஷயமான பரியாசமாகும்; மற்றும் விடனைப்போல ஸ்திரீலோலனாயிருந்தாலும் பூரணாக்கிய சுபாவனாவதல்லாமல் நிசாந்தாதுபவியாவன்; மற்றும் சத்துருவைப்போலக் குரோதத்தால் சந்தாபஞ்செய்தாலும் க்ஷேத்திரதகனாக்கினிபோல விசிஷ்ட பலசம்பத்துக்கு ஆசிரயஞ் செய்வெனென்று விசுவாசஞ் செய்யவேண்டும்” என்கிறவன் மூலத்தின் மொழிபெயர்ப்பிருக்கின்றது.

(தா - ம்.) சீவன் முத்தனது நடைகள் உலாகாநுக்கிரகமாகவே யன்றி யவற்றாலவனுக்கோர் பலாபல மின்மையின் அந்நடைகளே அவனது ஆத்மவுல்லாச மென்றே காணவேண்டு மென்பதாம். (கஅக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் விதேகமுத்த னிலக்கணமும்விதேகமுத்தியை யடைதற் கேதுவான ரீத்தியகரும முதலிய வனுஷ்டான மரபிருபதம் கூறுவான்றோடங்கி அம்மரபிருபதில் நித்தியகருமமாகியவாறுணர்த்துகின்றார்.

என்றுமெல் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்று

யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவசொருப மாத

என்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்

நவ்ன்றவிதை யெய்துமா நெவவாறில் கென்னிற்

பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனா

புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனா

குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்

குற்றநெகிழ் வதனாண்மெய்த் துறவுதுற வதனால்.

(இ - ள்.) என்றும் - எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும் - எத்தேசத்திலும், ஒருடம்பும் - யாதொரு சரீரமாயினும், உறுது-சேராது, ஒன்றாயிருந்த-ஏகமாயிருந்த, சச்சிதாநந்த - சச்சிதாநந்தவடிவமாகிய, சிவசொருப மாதல் - பிரமசொருபமாக விளங்குதல், நன்றிதரும் - நன்மையைத்தராரின்ற, விதேககைவல்லியமென்று - விதேகமுத்தியென்று, இசைப்பர் - அறிஞர் கூறுவர், நவ்ன்ற - இங்ஙனங் கூறிய, இதை - இவ்விதேகமுத்தியை, எய்துமாறு - அடையுமார்க்கும், இங்கு - இவ்விடத்து, எவ்வாறென்னில் - எவ்வண்ணமென்றால், பொன்றலில் - நசியாத, நித்தியகருமானுட்டானம் - நித்தியகருமானுஷ்டானமும், அதனால் - அவ்வுனுஷ்டானத்தினால், புண்ணியம் - புண்ணியமும், அப்புண்ணிபத்தால் - அந்தப்புண்ணியத்தினால், பாவவொழிவு - பாவநாசமும், அதனால் - அப்பாவநாசத்தால், குன்றலறு - குறைவின்றிய, சித்தசுத்தி - சித்தசுத்தியும், அதனால் - அச்சித்த சுத்தியினால், பொய்க்குடும்பம் - மித்தையாகிய குடும்பத்தின், குற்றநெகிழ்வு - தோஷதரிசனமும், அதனால் - அத்தோஷதரிசனத்தால், மெய்த்துறவு - உண்மையானதுறவும், துறவதனால் - அத்துறவினால், எ - று.

(ப-ம்.) காலதத்துவமென்பார் என்றும் எனவும், சகலபுவனபோகங்களுமென்பார் எவ்விடத்தினும் எனவும், சராசரவயிர்களாகிய பெனதிகமென்பார் ஒருடம்பு எனவும், இவையாவியில்லையென்பார் உறுது எனவும், பரிபூரணமாயிருந்ததென்பார் ஒன்றாயிருந்த எனவும், காலத்திரயத்திலுமழிவின்றி நித்தியமாயிருந்ததென்பார் சத்து எனவும், ஆதிமத்தியாந்த

மகித சதோதயமாய் விளங்குமென்பார் சிதது னனவுர், தடையற்ற நிரதி சயாநந்தமென்பார் ஆநந்தம் எனவும், மூன்றும் பிரிவினறி யொனரூய் மக்களகரமாய் விளங்குகின்றதே பிரமமென்பார் சிவசொரூபம் எனவும், அதுவே யுண்மையான தெனபார் ஆதல் எனவும், அதுவே அத்தபதமான முத்தியென்பார் விதேக கைவல்லியம் எனவுங்கூறினார்.

விதேகமுத்தி - தேகஞ் சின்மாத்திரமாதல்; எனவே, சீவன்முத்தி யில் சீவன் சிவமாய் விளங்குவதுபோலப் பிராரததானுபவநீகதத்தில் தே கம் தேகியின் தேஜோமயாநந்தமாத் திரமாயச் சேடித்து சிற்பதெனக்கொ ள்க.

வினா:—அற்றேல், உலகத்தவரைப்போலஞானவான்களுக்கும்உயிர் பிரிவதும் அது பிரிந்த தேகத்தைக் தகனஞ்செய்வதுங் கண்டிருக்கின ரோமேயன்று? அங்ஙனமாக, அஃதெவ்வனம் பூரணமாயிற்று?

விடை:—பஞ்சபூத பெளதிகங்கள் பூரணமாய் விளக்க இத்தேக மாத் திரமா விளங்கவில்லை, இதுவு மங்ஙனமே விளங்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சகம் பூரண திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிற் பூரண மாய்த் தோற்றுவதேயன்றிப் பூரணமாய்க் கரையாததுபோலத் தேகமும் அங்ஙனம் பார்க்குமிடத்து அதுவாய்த் தோற்றுவதேயன்றி அதுவாய்க் கரையவில்லையன்று?

விடை:—அஸ்தியாதி யகடின ரூபமாயுள்ள வித்தேகம் ஓர் சித்தியி னாற் பரமானுரூபமாய்ப் பந்தனம் பண்ணின வீட்டின்கண்ணிற் றுவெளிப் படுதல்போலச் சைதன்னிய சிந்தனையாற் தேகம் சைதன்னிய ரூப மாதற்குச் சந்தேகமென்னை யென்க.

வினா:—அற்றேல், இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—பரத்தில் வியாச வசிஷ்டாநிய மஹாரிஷிகளும், இகத்தில் சங்கராசாரியசுவாமிகள முதலியோரும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகளா முதலி யோரும் தேகசேடமின்றிச் சோதியாய்க்கரைந்தாரென்பதும், அல்லமாய் பிரபுதேவர் ஜீவன்முத்தித் தசையிற்றானே கோரக்கர் கட்டம் பரிசியாமற் சாயையாயிருந்தா ரென்பதும் பிறவுமாய்.

வினா:—அற்றேல், யாருமே னனுஷ்டிக்கவில்லை?

விடை:—கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுள்ள ஜீவன் சாவஞ்ஞத்துவ முள்ள சிவத்தைச் சிந்தித்து அதுநீபென்னும் பகுப்பறச் சதத சைதன்னிய மாதற்கே சிருட்டிதொடங்கி யிதுகாறும் வருந்தும் வருத்தத்திற்கு அள வின்மையாயிருத்தலின் இச்சடத்தைச் சித்தாக் கரைத்தற்குள்ள வருத்த மிவ்வளவென மட்டிடக்கூடாமையால் வரு மனுஷ்டிக்கும்படி சுருதி சொல்லாமையால் ஆசிரியரும் நிரந்தரமா யனுஷ்டிக்கச் சொல்லவில்லை, ஆதலி னேகதேசத்தி லுண்டென்க.

வினா:—இனிச் சேவன்முத்தியில் விதேகமுத்தியும் விதேகமுத்தியில் சேவன்முத்தியு முண்டென்ப தெந்நனம்?

விடை:—ஜீவன்முத்தியோடிருந் துபதேசாதிகள் செய்யுமிடத்துத் தேகமின்றிச் சாயைமாத்திரமாயிருந்த அல்லமாப்பிரபுதேவர்போல விருப்பது சேவன்முத்தியில்விதேகமுத்தியெனவும், விதேகமுத்தியோடு பரிபூரணமாயிருந்து சகஜீவபரங்களை யியக்காமலியக்குவிக்கும் பரமேசனைப்போல விருப்பது விதேகமுத்தியிற் சேவன்முத்தியெனவு மறிச.

(தா-ம்.) விதேகமுத்தி யின்னதென வினங்கக் கூறியவாரும்.(கஅஉ)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் நிறுத்த முறையான் முத்திவிருப்பமாத் திய ஏகாதச மரபுணர்த்துகின்றார்.

முத்திவிருப் பதனான புறக்கரும வொடுக்க

மொழிந்ததனால் போகநிலை முயற்சியது தன்னாற்

பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவார்

புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே

யத்துவித ஞானமத னுலவிச்சை நாச

மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே

மெத்துகக துக்கநனை வழிவதனால் விருப்பு

வெறுப்பறுத் ததனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால்.

(இ - ள்.) முத்திவிருப்பு - முழுட்சுத்துவமும், அதனால் - அம் முழுட்சுத்துவத்தினால், புறக்கருமவொடுக்கம் - பாகியகன்மநிலித்தியும், மொழிந்ததனால் - முற்கூறியபாகியகன்மநீக்கத்தினால், யோகநிலைமுயற்சி- ஞானயோகமடைதற்குமுயற்சியும், அதுதன்னால்-அம்முயற்சியினால், பொய்த்தலறு-மெய்யான, துரியவிழைவு - ஆதம்பப்பிரியமும், அத்துரியவிழை வால்-அவ்வா தம்பப்பிரியத்தினால், புகலரும் - வசனித்தற்கரிய, மாவாக்கிய வாராய்ச்சி-மகாவாக்கியவிசாரணையும், அதனால்-அவ்விசாரணையால், அத்து விதஞானம்-அத்துவிதஞானமும், அதனால் - அவ்வத்துவிதஞானத்தினால், அவிச்சைநாசம் - அவித்தியாநாசமும், அதனால் - அவ்வவித்தியாநாசத் தால், பொய்-மித்தையாகிய, விதமயக்கழிதல் - துவிதப்பிராந்திராசமும், அதனால் - அத்துவிதப்பிராந்திராசத்தால், மெத்து - மெவிதற்கேதுவான, சுததுக்கம்-சுகதுக்கங்களின், நினைவுழிவு - சங்கற்பநாசமும், அதனால்-அச் சங்கற்பநாசத்தால், விருப்பு-வெறுப்பறுதல் - ராகத்துவேஷநீக்கமும், அத னால் - அந்தராகத்துவேஷ நீக்கத்தினால், ஒண்-ஒழுக்கான, விதிவிலக்கு - விதிநிஷேதங்கள், ஓய்வு - ஓய்தலும், அதனால் - அவ்விதிவிலக் கோய் தலினால், எ - னு. - அசை.

(கஅக)

அ - கை.

இச்செய்யுளில் முன்னிறத்தமுறையால் இருவினை முதலிய மூன்றனில்க்கணமுங்கூறி இவ்விருபதுசோபானத்திற்கும் அத்தமானதேவிதேக கைவல்லியமென வுணர்த்துகின்றார்.

வினையிரண்டு மகநலத னுற்றேக பாவ

விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்
பிணையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்

பெயர்சாதி குறிபெரு தொன்றாகி வாக்கு
மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி

மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து

மெனவழிந்து துணிந்திகு சுருதிசுரு பரனா

வின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே.

(இ - ள்.) வினையிரண்டும்-நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டும், அந்நல்-நீங்குதலும், அதனால் - அவ்விருவினையினீக்கத்தினால், தேகபாவவிச்சிந்தி - தேகான்மபுத்தி நீக்கமும், அதனால் - அத்தேகான்மபுத்தி நீக்கத்தினால், பாசமெலாமொழிதல் - பாசமானத்தும் நீங்குதலும், பிணை - பின்பு, அறைந்தவதனால் - கூறிய அப்பாசநாசத்தினால், பராபரமாய் - பரப்பிரமமாகவும், முடிவாய் - முடிவாகவும், பெயர் - நாமமும், சாதி - வருணமும், குறி - ரூபமும், பெருது-அடையாமலும், ஒன்றாகி-ஏகமாயும், வாக்குமனமிறந்து - அவாங்கமனோகோசரமாயும், நித்தியாநந்தமயமாகி-நித்தியானந்தசொரூபமாயுமுள்ள, மறுவிலா-கனங்கமற்ற, விதேக கைவல்லியம்-விதேகமுத்தியானது, வந்தெய்துமென - வந்தடையுமென, உறிந்து - தெரிந்து, சுருதி - சுருதிவாக்கியத்தினாலும், குருபரனால் - ஆசிரியருபதேசத்தினாலும், இன்பவீடு - பேரின்பமாகிய மோட்சத்தை, அடையுநெறி - சேருமார்க்கத்தை, விரும்புறும்-விரும்பாவின்ற, உத்தமர் - உத்தமர்கள், துணிந்திகு - தெளியக்கடவாராக, எ - று. ஏ - ஈற்றதை.

(ப - ி.) உதயபூருவமைந்து கழிகைக்குள்ளான உஷ்ணகாலத்தில் விழித்துச் சுசியோடுங்கூடத் தான் வழிபடுகடவுள் வணக்கத்தோடும் விதிப்படி மலசலவுபயத்துவார சுத்திசெய்வதேசவுசவிதி யெனவும், மேற்றந்ததாபன சப்தத்துவார சுத்திசெய்வது தந்ததாபனவிதியெனவும், தீர்த்தத்திற்படிந்து மனோசரீர சுத்திசெய்வது ஸ்நானாவிதியெனவும், மூன்ற சுத்தியோடு தான் சிவசொரூபமாக விபூதிதரிப்பது அனுஷ்டானவிதி யெனவும், பிரணவாதி யந்திரங்களா லுருவேற்றவது செபவிதியெனவும், பூத சுத்தி முதலிய பஞ்சசுத்தியுடன் தான் சிவசொரூபமாயிருந்து சோடசோபாரத்தோடு சிவத்தைப்பூசிப்பது பூசாவிதியெனவும், மேற்பிரணவ பவியோடுங்கூட வாத்திருப்பது பண்ணுவிப்பதுபோஜனவிதியெனவுமாம்.

ஆகிய உபத்திவிதியு மிக்நனம் அபராண காலத்திலுஞ் செய்கின்றதும் இடை யின்றியானபரநு யிருப்பதுமாதலின் அவைநித்தியகருமானுஷ்டானம் என வும், இவ்வனுஷ்டானஞ்சுந் கருமமாதலால் தாய்தான புண்ணியவிசேடமாத லின் புண்ணியமாம் எனவும், அத்தனய்மையாற் பாவகருமஞ் சேர்த்தற் கிட மின்மையின் பாவவொழிவு எனவும், அதனீக்கம் நிருமலமாதலின் குன்ற லறசித்த சுத்தியாம் எனவும், அச்சித்தசுத்தியினால் விடயத்தினுண்டைநெரி தலின் பொய்ச்சூழும்பக்குற்ற கெடுபிழ்வு எனவும், அத்தோஷ திருஷ்டியினு லொன்றினும் பற்றின்மையின் மெய்த்துறவாம் எனவும், அவ்விரகத்தி சுகத் துக்கே துவாயிருத்தலின் முத்திரூப்பமாம் எனவும், அம்முத்திரூப்பம் அக முகத்திற் சார்தலால் பாகியகன்மமொடுக்கலின் புறக்கருமவொடுக்கமாம் எனவும், அவ்வொடுக்கம், மனோநீக்கிரகத்தை நாடலின் யோகநிலை முயற் சியாம் எனவும், அம்முயற்சி தனித்திருப்பதை நாடலின் பொய்த்தவறு துரிய விழைவாம் எனவும், அத்துரிய மித்தன்மையதனை வறியப் பரமாத்ம விசாரஞானம் வேண்டதலின் புகலருமாவாகிய வாராய்ச்சியாம் எனவும், அவ்விசாரம் அபேதமாதலின் அதன்சாரமான அத்துவிதஞானமாம் எனவும், அவ்வத்துவிதஞானம் அபரோட்சமாதலின் அவித்தியா நாசமாம் எனவும், அவித்தியாநாசத்தில் அகமிதமென்னும் பிராந்தி நீக்கலின் துவிதமயக் கொழிதலாம் எனவும், அவ்வொழிதலினால் துன்பநீங்கலின் தக்ககக நினைவொழிவாம் எனவும், அவ்வொழிவினா விராகத்துவேஷமின்மையின் விருப்பு வெறுப்பறதல் எனவும், அவைநீங்கவே இதுசெய்யத்தக்கது இது செய்யத்தகாதென்னுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்மையின் விதிவிலக்கோய் வாம் எனவும், இவற்றாற் சுவர்க்கநக மின்மையின் வினையிரண்டு நீங் கும் எனவும், இந்நீக்கத்தில் நாமரூப பாவனையின்மையின் தேகபாவ விச்சிந்தியாம் எனவும், இவ்விச்சிந்தியினால் அவாவனைத்தும் அன்பாய்க் கரைதலின் பாசமெலாமொழிதல் எனவும், அப்பாசமாகிய மூலாஞ்ஞான ம்கசித்த விடத்துப் பரமாகிய வீசுரத்தன்மையும் அபரமாகிய ஜீவத்தன் மையு நீங்கி ஆனாயென்னும் பிரமகூடஸ்த ஐக்கமான வத்துவித சொரூ பமாதலின்பராபரமாய் எனவும், இவ்வத்துவிதபதத்திற்கு மேலொருபதமு மின்மையின் முடிவாய் எனவும், இதற்கோ ருருவமின்மையின் பெயர்பெ ருது எனவும், இஃதொன்றி னம்சமாகாமையின் சாதி பெருது எனவும், இஃதிக்கவன மிருக்குமென வோரடையான மின்மையின் குறி பெருது எனவும், இஃதெத்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் ஒன்றாகி என வும், இதனை வாக்கினொற்றுதிக்கத் தொடங்கின் அது முடிவுபெருது அதிற் கரைதலின் வாக்கிறந்து எனவும், இது மனநினுற் சிங்கிக்கத் தொடங் கின் அச்சித்தனத்தின்கண் மனம் அதுவாய் கரைந்து போதலின் மனமிற ந்து எனவும், இங்ஙன மியாவங் கரைந்தவிடத்து நிரதிசயானந்தமாய் நிறைத்து நின்றலின் நித்தியாநந்த மயமாகி எனவும், பெயர் சாதி முதலிய இக்கணங்கங்க ளானேத்தும் நீங்கித் தானேதானாய் விளங்கலின் மறுவிலா விதேககைவல்லியம் எனவும் கூறினார்.

இங்ஙனம் விதேககைவல்லியத்தை யடையுநிமித்தம் துதலிய நித்திய கருமாணுஷ்டானமுதற் பாசநாசமீரூன மரபிருபதில் மூன்றையவெட்டும் பாகியசாதனமெனவும், இடையின் மூன்றும் ஆந்தரசாதனமெனவும் டேடிஷான் றஞ் சாத்தியமெனவும், ஏனைய வெட்டும் நீங்கல் சாதன சாத்தியமெனவுங் கொள்க.

வினா:—இவ்வாறு வஸ்து நிச்சயத்தை உபக்கிரமத்திலாவது உபசங்காரத்திலாவது கூறுது மத்தியிற் கூறியதென்னை.

விடை:—அவ்வஸ்து சர்வதோமுகமாயிருந்து யாவுமாய் விளங்குதல் அனுபவமாதலினாலும், சுருங்குந் மத்தியகத ஸ்வரூபமென விளம்புதலினாலும், விசாரத்தி லொன்றிற் சார்பிலலாது நெருங்கியாய் விளங்குதலினாலும், சாதனத்திலாகிரிய ரூபதேசவனுஷ்டானத்தி லியாவற்றிரகுஞ்சாட்சியாய்க் காண்கையினாலும், சாத்தியத்திலியாவும் பரிபூரணமாய் விளங்குதலினாலும் மரபினும்மத்தியகதமே கூறினாரென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய மரபிற் சேவன் முத்தியைக் கூறுது விதேககைவல்லிய மாத்திரங் கூறியதென்னை?

விடை:—சேவன்முத்தியே விதேகமுத்தியாதலினென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃகிரண்டாகக் கூறுவதென்னை?

விடை:—தத்தபடொண்ணு மிடத்திற் படத்திற்கு நாமரூபம் தோற்றல் மாத்திரமேயன்றி யுண்மையி லின்மைபோல ஞானத்தினுற் றேதபாவ நீங்கியும் இருப்பது தோற்றல் மாத்திரமேயன்றி யஃகில்லாமை யால் அத்தோற்றத்தைச் சேவன் முத்தியெனவும், அது நீங்கினதே விதேகமுத்தி எனவும், நாவை நாவென்றற்போலக் கூறினாரென்க.

(நா.ம்.) அதிதீவிரபக்குவர் விதேகமுத்தியை யடையுஞ் சோபான மரபிங்கனமெனவும் இங்ஙனமதனையடைந்த ஸ்வானுபவ வுல்லாச மிங்ஙனமெனவு முணர்த்தியவாரும். (கஅச)

உ - கை.

இச்செய்யுளில் இஃதுற் பெருமையையும் இதனையடையத்தக்க வதி காரியினியல்பையு முணர்த்துகின்றார்.

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்

போதமய மாகியபே ராகந்தத் தழுத்தும்

பொருளிகந்த விந்நூலை முத்திபெற்றற் குரிய

சாதனைகான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்

தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி

யாதாவி னருட்கூாவன் றனைத்தேடி யுருகு

மன்புடையார தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

(இ - ள்.) ஷேதமுதலாகிய - சுருகியாதியான, நூலனைத்தினும் - சாஸ்திரங்களைத்தி னுள்ளும், சொற்பொருளை - சொல்லாநின்ற அர்த்தங்களை, கரதலாமலகமென - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல, வினங்கியிட - விளங்கும்படி, காட்டி - காண்பித்து, போதமயமாகிய - சின்மாதிரமாகிய, பேராந்தத்து - பேராந்தத்தில், அழுத்தும் - மூழ்கச்செய்யும், பொருவிக்கத் - சமானமின்றிய, இந்நூலை - இந்த ஞானசாஸ்திரத்தை, முத்திபெற்றற்கு - வீட்டைதற்கு, உரிய - உரித்தாகிய, சாதனகான்கினையும் - சாதனசதுஷ்டயங்களையும், அடைந்து - பெற்று, எவரானும் - யாவராலும், என்றும் - எப்போதும், தடுப்பரிய - தடுத்தற்கரிய, பிறவிநோய் - பவத்துன்பத்தை, தணிப்பதனுக்கு - நீக்குவதற்கு, எண்ணி - நினைத்து, ஆதரவின் - அன்பினால், அருட்குரடன்றனை - அருளையுடைய ஞானாகிரியனை, தேடி - அவனெழுந்தருளியிருக்கின்ற விடத்தைத்தேடி, உருகும் - மனமுருகுகின்ற, அன்புடையார்தமை - அன்புடையவர்களை, -ானின் - கண்டால், உவந்து-சத்தோஷத்து, அளித்திடுக - கொடுப்பாக, எ - று.

(நா - ம்.) தீவிரதரபக்குவமுள்ள சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னான வதிகாரிகட்கே இச்சவானுபவநூல் பிறந்தமையின் அவர்கட்கே யிந்நூலுரித்தென்ப துணர்த்தியவாரும். (கஅடு)

வேதாந்தகுளாமணி மூலம் உரையுடன்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சற்குருவேநமः.

ॐ

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவு
அடையாறு, சென்னை-20.

